

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

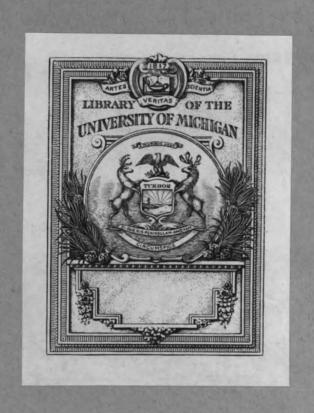
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

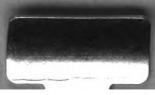
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Mēnaia tou olou eniautou

Orthodox Eastern Church

Digitized by Google

BX 375 . M5 A2 1888

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Α΄

HEPIEXON THN AKOAOYOIAN TON

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ καὶ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

MHNON

EN PΩMḤ 4888 Queek church. Siturgy and ritual. Memoia.

BX 375 ,M5 A2 1888 u.St.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

>€\<

TH A'. TOY ATTOY MHNOS.

Άρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Ἐτους· καὶ μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεών τοῦ Στυλίτου, καὶ Αρχιμανδρίτου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ Άγίου Μάρτυρος ᾿Αειθαλᾶ· καὶ τῶν ᾿Αγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ ᾿Αμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν ᾿Αγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογούμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου γ΄. καὶ τοῦ Όσίου προσόμοια τρία, καὶ ἕτερα ἰδιόμελα τοῦ Όσίου δ΄.

Τῆς Ἰνδίκτου, Ἡχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τής αὐτολέχτου καὶ θείας * διδασκαλίας Χριστοῦ * τὴν προσευχὴν μαθόντες, * καθ' ἐκάστην ἡμέραν * βρήσωμεν τῷ Κτίστη· * Πάτερ ἡμῶν, * ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, * τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, * παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ως των Εβραίων τὰ χωλα, * ἐν τῆ ἐρήμφ ποτὲ, * ἀπειθησάντων ὄντως * σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, * ἀξίως χατεστρώθη, * οὖτω χαὶ νῦν * τὰ ὀστᾶ διασχόρπισον * τῶν δυσσεβῶν χαὶ ἀπίστων Αγαρηνῶν, * ψαλμιχῶς παρὰ τὸν ἄδην, Χριστέ.

Ο εν Σιναίφ τῷ ὅρει * τὰς πλάκας γράψας ποτὲ, * αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει * Ναζαρὲτ κατὰ σάρκα * βιβλίον κατεδέξω *

and the

προφητικόν, * ἀναγνῶναι, Χριστὲ ὁ Θεός· * καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς * πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί. Στιχηρὰ τοῦ ˙Οσίου προσόμοια γ΄.

Ήχος πλ. α΄. "Οσιε Πάτερ. Αὐτόμελον.

Ο σιε Πάτερ, * χαλην έφευρες χλίμαχα, * δι ης άνηλθες έν τῷ τψει, * ην ευρεν 'Ηλίας * ἄρμα πυρός: * ἀλλ' ἐχεῖνος μὲν την ἄνοδον * ἄλλοις οὐχ ἔλιπε, * σὺ δὲ χαὶ μετὰ θάνατον * ἔχεις τὸν στύλον σου. * Οὐράνιε ἄνθρωπε, * ἐπίγειε ἄγγελε, * φωστηρ ἀχοίμητε * της οἰχουμένης, * Συμεών "Οσιε, * πρέσβευε τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Οσιε Πάτερ, * εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγξασθαι, * οὐκ ᾶν ἐπαύστο βοῶν σου * τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, * τοὺς ὀδυρμούς. * ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, * εἴπερ ἐβάσταζεν, * ὡς δένδρον πιαινόμενος * ἐκ τῶν δακρύων σου. * ἐξέστησαν "Αγγελοι, * ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, * δαίμονες ἔπτηξαν * τὴν ὑπομονήν σου. * Συμεών

"Οσιε, * πρέσβευε τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Οσιε Πάτερ, * δυνάμει θείου Πνεύματος, * τον σον μιμούμενος Δεσπότην, * έν στύλφ άνηλθες * ώς έν σταυρφ. * άλλ έκεινος το χειρόγραφον * πάντων έξήλειψε, * συ δὲ τὴν ἀπανάστασιν * τῶν παθῶν ἔλυσας. * ἐκεινος ὡς πρόβατον, * καὶ συ ὧσπερ σφά-γιον. * ἐκεινος ἐν σταυρφ, * καὶ συ ἐν τῷ στύλφ. * Συμεών "Οσιε, * πρέσβευε τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Όσίου ς΄. Ἡχος β΄.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς * ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, *ο ἐκ βρέφους Εἰερὸς Συμεων, * χάριτι μάλλον ἢ γάλακτι τραφείς. * καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, * πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, * αἰθέριον διεδομήσατο * ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα. * καὶ ταῖς θείαις Δυνάμεσι * συμμετεωροπορῶν, * Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον * τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αυτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου * εἰς τὸν αἰῶνα μένει, * "Οσιε Πάτερ Συμεών, * καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου, * θεράπον μακάριε· * εἰ γὰρ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, * ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ ἡμῶν τῷ πνεύματι, * ἐν ἀγάπη Θεῷ παριστάμενος, * καὶ σὺν 'Αγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς· * μεθ' ὧν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός. Κυπριανοῦ.

Ή τῶν λειψάνων σου θήχη, * Πανεύρημε Πάτερ, * πηγάζει ἰάματα· * καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ * Αγγέλοις συνοῦσα, * ἀξίως ἀγάλλεται. * Έχων οὖν πρὸς Κύριον, * "Οσιε, παὸῥησίαν, * καὶ

μετὰ τῶν ᾿Ασωμάτων * χορεύων ἐν οὐρανοῖς, * αὐτὸν ἰχέτευε * σωθήναι τάς ψυχάς ήμων.

ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Ήγαπησας, Θεοφόρε, * τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, * καὶ ἔξω χόσμου εγένου, * ζων υπέρ τὰ όρωμενα * και ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ * θεῖον ἀνεδείχθης. * και ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτὶ, * φως προσελάμβανες, * και τρανότερον του μακαρίου * έτυχες τέλους· * πρέσβευε υπέρ των ψυχων ήμων, * σοφέ Συμεών. Δόξα, `Ηχος πλ. β΄. Γερμανου.

Θεία χάρις ἀπηώρητο * ἐπὶ τῆ θήκη τῶν λειψάνων σου, * ηγιασμένε Συμεών. * διὸ καὶ εἰς ὀσμην μύρου * τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, * των νοσημάτων την ίασιν άρυόμενοι. * Αλλά, Πάτερ "Οσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ικέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ο αὐτός. Βυζαντίου.

Ο Πνεύματι Αγίφ συνημμένος, * ἄναρχε Λόγε καὶ Υιέ, * ό πάντων όρατων καὶ άοράτων * συμπαντουργός καὶ συνδημιουργὸς, * τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, * φυλάττων ἐν είρήνη * τῶν 'Ορθοδόξων τὰ πλήθη, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * και πάντων των Αγίων σου.

Είσοδος, τὸ, Φως ίλαρον. Προκείμενον της ημέρας, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Τυεύμα Κυρίου ἐπ΄ ἐμὲ, οὐ ἕνεκευ ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι Κεφ. ΙΙ πτωχοίς ἀπέσταλχέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν ΞΑ΄. 1. χαρδίαν, χηρύξαι αίγμαλώτοις άφεσιν, χαι τυφλοῖς άνάβλεψιν. καλέσαι ένιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεφ ήμων παρακαλέσαι πάντας τους πενθούντας, δοθήναι τοτς πενθούσι Σιών δόξαν άντι σποδού. άλειμμα εύφροσύνης τοίς πενθούσι, καταστολήν δόξης, άντι πνεύματος άκηδίας και κληθήσονται γενεά δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου είς δόξαν. Καὶ οίκοδομήσουσιν έρήμους αίωνίους, έξηρημωμένας το πρότερον έξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεάς είς γενεάν. Καὶ ήξουσιν άλλογενείς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, και άλλόφυλοι άροτῆρες, και άμπελουργοι ύμων. Υμεῖς δὲ Ιερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοί Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ύμτν Ίσχυν έθνων κατέδεσθε, και έν τῷ πλούτῷ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε άντι της αισχύνης ύμων της διπλης, και άντι της έντροπης άγαλλιάσεται ή μερίς αὐτών. Διὰ τοῦτο τὴν Υην αὐτων έχ δευτέρου χληρονομήσουσι, χαὶ εύφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ πεφαλής αὐτῶν. Έγω γάρ είμι Κύριος, άγαπῶν δικαιοσύνην, καί

μισων όρπάγματα έξ άδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσφ τῶν λαῶν καὶ ὁ ὁρῶν αὐτοὺς, ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὐτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Λευϊτικοῦ τὸ ἀνάγνωσμα.

΄ Τρλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἱσραὴλ, λέγων Ἐἀν τοῖς προστάγμα-Κς. 3. Καί μου πορεύησθε, και τας έντολας μου φυλάσσησθε, και ποιῆτε αὐτὰς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν χαιρῷ αὐτοῦ, χαὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αυτής, και τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν: και καταλήψεται ύμιν ο άλοητος τον τρυγητόν, και ο τρυγητός καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετά άσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ύμας ο έχφοβών και άπολώ θηρία έχ της γης ύμων, και πόλεμος ού διελεύσεται διά της γης ύμων και πεσούνται οι έχθροι ύμων ένώπιον ύμων, και διωξονται έξ ύμων πέντε έκατον, και έκατον ύμων διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, και αύξανῶ ὑμᾶς, και πληθυνῶ ὑμᾶς, και στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ύμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιά παλαιῶν, καὶ παλαιά έχ προσώπου νέων έξοίσετε. Καὶ οὺ βδελύξεται ή ψυχή μου ύμας, και έμπεριπατήσω έν ύμιν, * και εσομαι ύμων Θεός, και υμετς εσεσθέ μοι λαός. Έαν δε μή είσακουσητέ μου, μηδέ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσογθήση ή ψυχή ὑμῶν, ώστε ὑμᾶς μή ποιείν πάσας τὰς έντολάς μου, καὶ έγω ποιήσω οὕτως ὑμίν: Επιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, * καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ύμων, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμων οἱ ὑπεναντίοι ύμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐρ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε έναντίον των έχθρων ύμων, και διώζονται ύμας, και φεύξεσθε ούδενός διώχοντος ύμας και συντρίψω την ύβριν της ύπερηφανίας ύμων και θήσω τον ούρανον ύμιν ώς σιδηρούν, και την γην ώσει χαλχήν. Καὶ ἔσται εἰς χενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ζύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπόν αύτων. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γής, και έξαναλώσει τα κτήνη ύμων, και όλιγοστούς ποιήσει υμάς έπιπορευρμένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αί έπαύλεις υμών έσονται έρημοι ότι υμείς έπορεύθητε πρός με πλάγιοι, κάγω πορεύσομαι πρός ύμας εν θυμφ πλαγίφ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ "Αγιος 'Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα.

Δίχαιος ἐἀν φθάση τελευτησαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· Υῆρας γὰρ Κεφ.

Τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Δ΄. 7.
Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ
ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν
κακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγφ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ
γὰρ ἡν Κυρίφ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ
διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐσίοις αὐτοῦ,
καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου. Ἡχος α΄. Ἰωάννου Μοναγοῦ.

ημάς * λυσιτελώς περαιώσαι * την τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ύμνος, ὁ Θεὸς, ἐν Σιών.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* ὁ ἐν σοφία τὰ πάντα δημιουργήσας,*
καὶ ἐκ μὴ ὄντων * εἰς τὸ εἰναι παραγαγών,* εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, * καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν * φύλαττε ἀπολιόρκητον. * τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν * ἐν τῇ δυνάμει σου
εὖφρανον, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων, * διὰ τῆς
Θεοτόχου δωρούμενος * τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Ήχος β'.

Στίχ. Πλησθησόμεθα έν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Κυπριανοῦ.

Θαυμαστός εί, ὁ Θεὸς, * καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, * καὶ αἰ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι· * πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, * καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, * συνάναρχός τε καὶ συναίδιος συνεργία· * διὸ παντοδυνάμφ έξουσία * κόσμφ ἐπεδήμησας, * γτῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα, * ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, * μὴ τραπεὶς τῆ Θεότητι· * διαθέμενος ὁρους καὶ χρόνους *

είς σωτηρίαν ήμῶν, ἀναλλοίωτε. * διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· * ᾿Αγαθὲ Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

'Ιωάννου Μοναγοῦ.

Ο έν σοφία τὰ πάντα δημιουργήσας, * προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, * καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν * παντοδυνάμφ σου λόγφ συστησάμενος, * εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ * τῆς χρηστότητός σου, * καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, * διὰ τῆς Θεοτόκου, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ήγος πλ. α'.

"Όσιε Πάτερ, * χαλὴν ἐφεῦρες χλίμαχα, * δι' ής ἀνῆλθες ἐν
τῷ ὕψει, * ἢν εὖρεν Ἡλίας * ἄρμα πυρός· * ἀλλ' ἐχεῖνος μὲν τὴν
ἄνοδον * ἄλλοις οὐχ ἔλιπε, * σὐ δὲ χαὶ μετὰ θάνατον * ἔχεις τὸν
στύλον σου. * Οὐράνιε ἄνθρωπε, * ἐπίγειε ἄγγελε, * φωστὴρ ἀχοίμητε * τῆς οἰχουμένης, * Συμεών "Όσιε, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, * ὁ ὧν καὶ διαμένων * καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, * δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων * ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· * καὶ
παράσχου, φιλάνθρωπε, * τῆ γῆ σου εὐφορίαν, * εὐκράτους τοὺς
ἀέρας χαριζόμενος· * τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει * κατὰ
ἀθέων βαρβάρων, * ὡς ποτὲ τῷ Δαυίδ· * ὅτι ἤλθοσαν οὐτοι ἐν
σκηναῖς σου, * καὶ τὸν πανάγιον τόπον * ἐμίαναν, Σῶτερ· * ἀλλ'αὐτὸς δώρησαι νίκας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῆ πρεσβεία τῆς Θεοτόκου· *
νίκη γὰρ σὺ τῶν 'Ορθοδόξων καὶ καύχημα.

'Απολυτίκιον της 'Ινδίκτου, 'Ηχος β'.

Ο πάσης δημιουργός της χτίσεως, * ό χαιρούς χαι χρόνους * ἐν
τη ιδία εξουσία θέμενος, * εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ * της χρηστότητός σου, Κύριε, * φυλάττων ἐν εἰρήνη * τοὺς
Βασιλεῖς χαι τὴν πόλιν σου, * πρεσβείαις της Θεοτόχου, * χαὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Όσίου, Ἡχος α΄.

Υπομονής στύλος γέγονας, * ζηλώσας τοὺς προπάτορας, "Οσιε, * τὸν 'Ιωβ ἐν τοῖς πάθεσι, * τὸν 'Ιωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, * χαὶ τὴν τῶν 'Ασωμάτων πολιτείαν, * ὑπάρχων ἐν σώματι. * Συμεών Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν, τῆς Θεοτόχου, Ἡχος βαρύς.

Χαΐρε, χεχαριτωμένη * Θεοτόχε Παρθένε,* λιμήν χαι προστασία * του γένους των άνθρώπων: έχ σου γαρ έσαρχώθη * ὁ Λυ-

τρωτής τοῦ Κόσμου· * μόνη γὰρ ὑπάρχεις * Μήτηρ καὶ Παρθένος, * ἀεὶ εὐλογημένη * καὶ δεδοξασμένη. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * εἰρήνην δωρήσασθαι * πάση τῆ οἰκουμένη.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου. Ἡγος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο επί γης, * καὶ νῦν προσδεχόμενος * τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, * ἀπὸ πάσης λύτρωσαι * ἀνάγκης τὴν πόλιν σου * οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γάρ σου * εἰς πάντα τὰ ἔργα σου * ἔοὰ ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, * καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν * δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός * σὰ γὰρ έξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα * ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα... καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Όσίου. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Έγκρατεία τὸν βίον * σοῦ κατεκόσμησας, * καὶ νεκρώσας τὸ σῶμα * σοῦ ἐξηφάνισας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς, * Πάτερ μακάριε· * καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν * εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, * ὡς ἄξιος κληρονόμος· * διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, * ἐλεηθῆναι τὰς ἀξιος ἡμῶν.

Δόξα. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι * τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, * Καλλίστη, κηρύττουσα, * σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * πόθῳ γὰρ θρεψαμένη * νοερὰ σκεύη ὄντως * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * ἀπετέλεσας τούτους * διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, * Μάρτυς, εἰς τὴν ἄνω ζωήν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάχραντε· * λύσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σκέδασον τὰς ἐνέδρας * καὶ τὰ θράση, Παρθένε, * τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων * κατὰ τῶν δοῦλων σου.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθ. τῶν ἀγ. Γυναικῶν.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Αμνάδες λογικαί, * τῷ 'Αμνῷ καὶ Ποιμένι * προσήχθητε πιστῶς * διὰ τοῦ μαρτυρίου, * τὸν δρόμον τελέσασαι, * καὶ τὴν

πίστιν τηρήσασαι. * ὅθεν σήμερον * περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, * Αξιάγαστοι, * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, * Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ώς Δεσπότη τοῦ παντὸς * καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, * σοὶ προσπίπτομεν πίστῶς, * ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. * Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος * εὐσπλαγχνίας, * Σωτὴρ, καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε * καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, * ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξαι σοι * ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον * τοὺς ἐν οὐσίαις * δυσὶ τιμῶντας, * καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α΄. Αντίφωνον τοῦ τετάρτου Ήχου.

Εὐαγγέλιον Όσιακόν. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Ο ἐν σοφία τὰ πάντα δημιουργήσας, * προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, * καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν * παντοδυνάμφ σου λόγφ συστησάμενος, * εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ * τῆς χρηστότητός σου, * καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, * διὰ τῆς Θεοτόχου, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ οι Κανόνες. Ο Κανών τῆς Ἰνδίκτου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὁδὴ α΄. Ἡχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ασωμεν, πάντες λαοὶ, * τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας * Φαραὼ τὸν • Ισραὴλ ἀπαλλάξαντι, * καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης * ποδὶ • ἀβρόχψ ὁδηγήσαντι, * ψδὴν ἐπινίκιον, * ὅτι δεδόξασται.

Ασωμεν πάντες Χριστω, * δι ου συνέστη τὰ πάντα, * καὶ ἐν ον διατελεῖ ἀδιάπτωτα, * ως ἐξ ἀνάρχου φύντι * Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτω Λόγω, * ἀδὴν ἐπινίχιον, * ὅτι δεδόξασται.

"Ασωμεν πάντες Χριστῷ, * τῷ πατριχῆ εὐδοχία * ἐπιφανέντι ἐχ Παρθένου, χαὶ χηρύξαντι * ἐνιαυτὸν Κυρίου δεχτὸν * ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, * ῷδὴν ἐπινίχιον, * ὅτι δεδόξασται.

Έν Ναζαρετ εἰσελθών * ὁ παροχεὺς τοῦ νόμου * ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων, ἐδίδασκε * νομοθετῶν Ἑβραίοις * τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, * δὶ ἡς ὡς ἐλεήμων * σώσει τὸ γένος ἡμῶν. Θεοτοκίον.

"Αδοντες, πάντες Πιστοί, * τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, * τὴν τὸν Χριστὸν τῆ οἰχουμένη ἀνατείλασαν, * καὶ χαρᾶς τὰ πάντα * πληρώσασαν τῆς ἀιδίου ζωῆς, * ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, * ὅτι δεδό-ξασται.

Κανών τῶν ᾿Αγίων Γυναικῶν, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς· Στεἠρῶν γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους. ᾿Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄. ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Στερρώς τὸν ἀντίπαλον * κατηγωνίσασθε, Μάρτυρες, * ἀσκήσει μεν πρότερον, * ἔπειτα δεύτερον * τῆ δι αξματος * ἀθλήσει· διὰ τοῦτο * ὑμῶν τὰ μνημόσυνα * πίστει γεγαίρομεν.

Τρωθείσαι τῷ ἔρωτι * τοῦ δί ἡμᾶς ὑπομείναντος * σταυρόν τε καὶ θάνατον, * τούτου τοῖς ἴχνεσιν * ἡκολούθησαν * αἰ Αγιαι γυναϊκες, * σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν * ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων θρησκεύματα, * καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα * τῷ ὅπλφ τῆς πίστεως * κατηδαφίσατε, * καὶ προσήχθητε * ναῷ ἐπουρανίφ * κειμήλια ἔμψυχα, * Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοχίον.

'Ρωσθεΐσαι τῆ χάριτι * τοῦ ἐχ τῆς σῆς ἀνατείλαντος * νη-δύος, Πανάμωμε, * χόραι νεάνιδες * διεχρούσαντο * βασάνων τρι-χυμίαν, * χαὶ σοῦ ἀπηνέχθησαν * ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανών τοῦ Οσίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς.

Δέχου τὸν υμνον, ὧ Συμεών πανόλβιε.

"Ανευ τῶν Θεοτοκίων. 'Ιωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Δ ίδου μοι ἐν ὀργάνφ $\overset{\star}{}$ γλώττης σαθρ $\overset{\star}{}$ ρ $\overset{\star}{}$ $\overset{\star}{}$ θεοφόρε Συμεών, $\overset{\star}{}$ τ $\overset{\star}{}$ τ $\overset{\star}{}$ τ $\overset{\star}{}$ γνώτην φόην σοι πλέχοντι, $\overset{\star}{}$ ταϊς δεήσεσι ταϊς σαϊς $\overset{\star}{}$ γνώσεως φῶς θεοδίδαχτον.

Έγνωσαν τὴν σοφίαν, * Πάτερ, τὴν σὴν Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοί, * καὶ Σκύθαι καὶ ᾿Αράβων πληθὴς, * καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν * τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος ἐπληρώθης * πνευματικής * ποιμαντικών γὰρ ἐκ σηκών, * ὡς Ἰακώβ, Δαυτό καὶ Μωσής, * ἀρχηγέτης λογικών * ὡφθης θρεμμάτων, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Θεοτόχε, * χαΐρε, σεμνή, * ή τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρὶ χωρήσασα, * λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν * αἴτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

- Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ εὐθείας ράβδφ, * τὴν Ἐρυ θρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· * τὴν δὲ ἐπιστρεπτι κῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ εὖρους δια-
- » γράψας * τὸ ἀήττητον ὅπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ
- » Θεφ ήμων, ότι δεδόξασται.

Τής Ἰνδίκτου. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Υτερέωσόν με, Χριστὲ, * ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν * τῶν ἐν-

» Δτολών σου, * καὶ φώτισόν με * φωτὶ τοῦ προσώπου σου· * οὐκ

» ἔστι γὰρ "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Στερέωσον, ἀγαθὲ, * ἢν κατεφύτευσε πόθφ * ἐπὶ τῆς γῆς * ἡ δεξιά σου * κατάκαρπον ἄμπελον, * φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν, Παντοδύναμε.

Έν ἔργοις πνευματικοῖς * θεοτερπέσι κομῶντας * τὸ ἔτος τοῦτο * διαγαγεῖν * καταξίωσον, Κύριε, * τοὺς πίστει σε μέλποντας * Θεὸν τοῦ ἄπαντος.

Γαλήνιόν μοι, Χριστὲ, * τὸν ἐνιαύσιον κύκλον * δίδου, οἰκτίρ- ν μον, * καὶ ἔμπλησόν με * τῶν λόγων τῶν θείων σου, * ϲὓς ώφθης φάσκων * Ἰουδαίοις ἐν σάββασιν.

Θεοτοχίον.

'Ως μόνην ὑπερφυῶς * τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν * ἐν τῆ γαστρί σου * δεξαμένην ἀτρέπτως σχηνώσαντα, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἀεί σε δοξάζομεν.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Τόξον * δυνατῶν.

Τωμη * πανσθενετ ρωννύμεναι, * την των άντιπάλων * κατεπαλαίσατε δύναμιν· * διὰ τοῦτο ώς νικηφόροι * πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

 Ω φθη * τῶν θηρῶν τὰ χάσματα * θεία δυναστεία * τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, * καὶ ἐρρύσθητε, Θεοφόροι, * άβλαβεῖς Θεὸν γεραίρουσαι.

Νεύσει * πρός Θεόν θεούμεναι, * τῆς πολυθείας * τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσασθε, * καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, * 'Αθληφόροι, κατηντήσατε. Θεοτοκίον.

Γνόντες * εὐσεβῶς χηρύττομεν * σὲ παναληθῆ * Θεοῦ * Μητέρα, Πανάμωμε· * διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης * ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ Όσίου. Τὸν φόβον σου.

Οξέως φυγών τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον τηὐτομόλησας μονὴν, Συμεών, τἐξ ἡς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Υπέχλινας χαίρων την πειθήνιον * ἀχοήν σου, Παμμαχάριστε, * τῷ Δεσπότη μαχαρίζοντι, * χαὶ μαχαρίζομένην εὐρες πολιτείαν.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα * τῆς καρδίας σου ταῖς αὔλαξι, * τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι * Χριστῷ πολύχουν στάχυν ἀρετῶν ἐδρέψω. Θεοτοκίον.

'Αρρήτως συνέλαβες, Θεόνυμφε,* τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, *

τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, * τοὺς σὲ ἐν ἀληθεία ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

Ράβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· * τῷ
 βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἰερέα. * Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην

» Έχχλησία νῶν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ, εἰς χράτος καὶ στε-

ρέωμα.
 Κάθισμα τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοπερζέσας τη πίστει, * Πάτερ σοφέ, * καὶ προσκαίρων ἀπάντων * Τύπεριδων, * Χριστῷ ἡκολούθησας * τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * ἐγκρατείᾳ τήξας * τὸ σῶμά σου, "Οσιε, * οὐρανῶν τὴν δόξαν * ἀεὶ προορώμενος * ὅθεν καὶ ἐφεῦρες * πρὸς ἀνάβασιν θείαν, * τοῦ στύλου τὴν κλίμακα * τῷ σῷ πόθφ κατάλληλον, * Συμεων ἱερώτατε * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ, * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα. Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Αμνάδες λογικαὶ, * τῷ 'Αμνῷ καὶ Ποιμένι * προσήχθητε πιστῶς * διὰ τοῦ μαρτυρίου, * τὸν δρόμον τελέσασαι, * καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι * ὅθεν σήμερον * περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, * 'Αξιάγαστοι, * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, * Χριστὸν μεγαλύνοντες. Καὶ νῦν. Τῆς 'Ινδίκτου.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

'Ως Δεσπότη του παντός * και χορηγφ των άγαθων, * σοι προσπίπτομεν πιστώς, * άναβοώντες έκτενως * Υπό της σης δυσωπούμενος * εὐσπλαγχνίας, * Σωτήρ, και ταϊς εὐχαϊς της τεκούσης σε, * και πάντων των άει εὐαρεστούντων σοι, * ένιαυτόν εὐπρόσδεκτον προσάξαι σοι, * ώς άγαθός καταξίωσον * τοὺς έν οὐσίαις * δυσὶ τιμώντας, * και πιστώς σε δοξάζοντας.

Τῆς Ἰνδίκτου. 'Ωδή δ'. 'Ο Εἰρμός.

ατενόησα, παντοδύναμε, * τὴν σὴν οἰχονομίαν, * καὶ μετὰ
 κρόβου * ἐδόξασά σε, Σωτήρ.

Απαρχήν σοι ἐνιαύσιον * ὁ λαός σου προσφέρει, * 'Αγγέλων ὕμνοις * δοξολογῶν σε, Σωτήρ.

'Ως φιλάνθρωπος καταξίωσον * ἀρξαμένους τοῦ ἔτους * καὶ συμπληρώσαι * σοὶ εὐαρέστως, Χριστέ.

Παντοχράτορ μόνε Κύριε, * των έτων τὰς ἐλίξεις * γαληνιώσας * τῷ χόσμφ δώρησαι.

Θεοτοχίον.

'Ως λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * καὶ βεβαίαν ἐλπίδα *
τὴν Θεοτόκον * πάντες ὑμνήσωμεν.

Τῶν ἀγ. Γυναιχῶν. Ο καθήμενος.

Τροιείνασαι βασάνους, * και στρεβλώσεις τοῦ σώματος, * διαφόροις τρόποις, * θλάσιν τε μελῶν και κατάφλεξιν, * τὰς οὐρανίους σκηνώσεις * ἐκληρώσασθε, * ἀπολαύουσαι ξύλου ζωῆς, *
'Αξιάγαστοι.

Νεανίδων μαχαρίων * τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν * οὐρανῶν Δυνάμεις, * ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο * ἐν γυναιχεία τῆ φύσει, * δυναμούμεναι * τῆ δυνάμει * τοῦ ἐχ γυναιχὸς * ἀνατείλαντος.

'Απορρίψασαι τοῦ κόσμου * ματαιότητα ἄπασαν, * τῷ Θεῷ καὶ μόν ϕ * ὅλη τῆ ψυχῆ ἐκολλήθητε· * ὅθεν ἀσκήσεως πόνους * καὶ ἀθλήσεως * ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ, * καρτερώτατα.

Ισχυρότατον ώς δπλον, * τον Σταυρον περιφέρουσαι, * προς τὰς ἐναντίας * ἀντιπαρετάξασθε φάλαγγας * μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίχην * ἀπηνέγχασθε, * τοῦ νιχήσαντος χόσμον δυνάμει * Θεότητος. Θεοτοχίον.

Καταβέβηχεν ώς ὄμβρος * ἐπὶ πόχον ἐν μήτρα σου * Κύριος, ώς ἔφη * πάλαι ὁ Προφήτης, Πανάμωμε: * ἔν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * ἀπεγέννησας, * ῷ χραυγάζομεν. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Τοῦ 'Οσίου. Εἰσαχήχοα, Κύριε.

Ο ὑχ ἐν ψάμμφ, Πανόλβιε, * ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πόνοις σου θέμενος * τὴν χρηπῖδα τῆς ἀσχήσεως, * ἀρετῶν ἐδείμω * πύργον ἄσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου * σχοίνου τραχυτάτης φόβφ καθήλωσας, * τῷ τοῦ πνεύματος, καὶ σχοίνισμα * κληρουχίας θείας * εὖρες, *Οσιε.

Υπενόστει τοῦ σώματος * τὰ ἐγχεχρυμμένα πάθη, πανόλβιε, * ἐν σαπρία χοιταζόμενον * τῶν σχωλήχων, Πάτερ, * δεδιότων σε.

Μετά πάθος έχούσιον, * τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν ἐκμιμούμενος, * ὅσπερ μνήματι τῷ φρέατι, * σεαυτὸν ζοφώδει * ζῶντα δέδωκας. Θεοτοχίον.

Τὸν Θεὸν, ὄν ἐχύησας, * ἄχραντε Μαρία, δυσώπει πάντοτε, * τοῖς οἰχέταις σου δωρήσασθαι * τῶν πλημμελημάτων * τὴν συγχώρησιν. Καταβασία.

» Είσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, *
» κατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τῆς Ἰνδίκτου. 'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» ΄ μ x νυχτὸς ὁρθρίζοντες * ὑμνοῦμέν σε, Χριστὲ, * τὸν τῷ Πα-

Τρὶ συνάναρχον, * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. * Τὴν εἰ ρήνην τῷ κόσμῳ * παράσχου, φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

΄Ο πληρῶν τὰ σύμπαντα * χρηστότητος, Χριστὲ, * σὺ εὐκραή και ευφορον, * εύλογίαις στεφανούμενον, * τὸν πολύχυκλον χρόνον * τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἄμειψιν * ἀνάδειξον ἡμῖν, * μεταβολὴν πρὸς χρείττονα, * εἰρηναίαν τε κατάστασιν, * τοῖς εἰδόσι σε, Λόγε, *

Πατρί συναίδιον.

'Επὶ γῆς ἐλήλυθας * συνάναρχε Πατρὶ, * τοῖς αἰχμαλώτοις άφεσιν, * και τοῖς πηροῖς ἀνάβλεψιν * πρὸς Πατρὸς ἀναγγέλλων, * Θεοτοχίον. ο χρόνων επέχεινα.

Τάς ήμων έλπιδας, * Θεοτόχε άγνή, * και την ήμων πεποίθησιν * έπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· * εὐμενη ἡμῖν δίδου, * Παρθένε, ὃν Τών άγίων Γυναικών. ETEXEC.

'Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται.

🕜 ς ἀμνάδες, ἄμωμοι, * ὡς θύματα δεχτὰ, * τῷ ᾿Αμνῷ τῷ ἀλη-🛂 θινώ * καὶ Ποιμένι, Μάρτυρες, * προσηνέχθητε, * προσφοραὶ ολόχληροι * και δεκτά ολοκαυτώματα.

Νεχρωθείσαι σώματι, * έζήσατε ψυχή * τοῦ νεχρώσαντος τὴν ίσχὺν * τοῦ θανάτου, Μάρτυρες, * ώς μιμησάμεναι * καὶ σταυρὸν χαὶ θάνατον, * χαὶ τὰ πάθη τὰ ἐκούσια.

Μίαν γνώμην φέρουσαι * ἐν σώμασι πολλοζς, * ἔνα Κύριον Ίησοῦν, * διαφόροις μάστιξι * καταξαινόμεναι, * καὶ πυρὶ καιόμεναι, * ώμολόγουν αί Θεόφρονες.

'Ανόρθωσον πεσόντα με, * έν λάκκφ πειρασμών, * καὶ κυβέρνησον, ή Θεὸν * χυβερνήτην τέξασα, * μόνη Πανάμωμε, * τὸν τα πρίν ενώσαντα * διεστώτα άγαθότητι.

Τοῦ Όσίου. Φώτισον ήμας.

Ν έον Δανιήλ, * Συμεών, Χριστός σε ἔδειξεν· * έχ γάρ λάχχου θηριώδους σε * δί έμφανείας * άλώβητον άνεχόμισεν.

Ολον σεαυτόν * τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, * νιφετοῦ, χρυμοῦ καὶ χαύσωνος * ταῖς ἐναντίαις * ποιότησιν ἐγγεγύμνασο.

Νέος Μωϋσης * και Ήλιας ἀναδέδειξαι, * ἐν μιᾳ τεσσαραχονθήμερον * τροφή άνύων * διά βίου παντός, "Οσιε.

΄Ως έν χρυσαυγεί, * Συμεών, όρμισκφ, όσιε, * δι' άλύσεως πεδούμενος, * ούρανοπόρος * άνεδείχθης θείαις πτέρυξι.

Θεοτοχίον.

Δυσώπησον άεὶ * τὸν Τίον σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, * ἀπειρόγαμε Μαρία άγνη, * του καταπέμψαι * ήμιν τοις πιστοίς τὸ έλεος.

Καταβασία.

• ^Ω τρισμαχάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστὸς, * ὁ Βα-

- » σιλεύς και Κύριος· * δι οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας, * τῷ
- » έν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρχὶ, * τῷ παρέ-

» χοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τής Ινδίκτου. 'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας * ἐκ τοῦ κήτους, Φιλάνθρωπε· * κά-μὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε, δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι * εὐαρέστου σοι, Δέσποτα, * σὺν τῆ έτησίω ἀπάρξει * ἡμᾶς καταξίωσον.

Ήμερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, * ἐν μεθέξει τοῦ νόμου σου , * άνάδειξον πλήρεις, οίκτίρμον * Σωτήρ, τούς ύμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας * ἀπὸ πάσης, δεόμεθα, * ῥῦσαι άπειλής, ή τεχούσα * Χριστὸν τὸν Θεὸν ήμῶν.

Τῶν άγ. Γυναικῶν. Ἐβόησε, * προτυπῶν.

Ρηγνύμενον * καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατούμενον * καθορῶ-σα * ἡ προμήτωρ, ἐνθέως ἀγάλλεται, * τὸν αὐτὴν δολίως * Παραδείσου τὸ πρὶν έξορίσαντα.

Τὴν ἄσχησιν * τῆ ἀθλήσει προθύμως συνάψασαι, * τῷ νυμφίφ * τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως συνήφθητε, * καὶ νυμφῶνι θείφ * γηθομένη ψυχή έναυλίζεσθε.

Ύψούμενα * τῶν βασάνων τὰ ἄγρια χύματα * τῶν Μαρτύρων * τὰς ὁλκάδας βυθίσαι οὐκ ἴσχυσαν· * κραταιᾳ χειρὶ γὰρ * πρός τους θείους λιμένας κατήντησαν.

Θεοτοχίον.

*Ρημάτων σου * τὰς ἐκβάσεις ὁρῶσα, μεγάλυνον * ἐπὶ πλετον, * Θεομήτορ, τὸν σὲ μεγαλύναντα· * γενεαὶ γὰρ πᾶσαι * σὲ ἰδοὺ άληθώς μαχαρίζουσι.

Τοῦ 'Οσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

🔻 ημείων και τεράτων σε Χριστός * αὐτουργόν ἀνέδειζε, * τῆς 🚄 θείας, Μακάριε, * ένεργείας δεδειχώς * ένδιαίτημα.

΄ Ύψώθη σου τὸ σῶμα, Συμεών, * ώς σταυρῷ τῷ κίονι· * διὸ συνδεδόξασαι * τῷ ἐν ξύλω διὰ σὲ * ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν έφευρών, * Συμεών θεσπέσιε, * πρὸς ύψος ουράνιον * τους υμνούντας σε πιστώς * ανακόμιζε.

Θεοτοχίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, * καὶ παστάδα ἔμψυχον, * καὶ πύλην οὐράνιον, * Θεοτόκε, οἱ Πιστοὶ * καταγγέλλομεν. Καταβασία.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυ-» ροειδώς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σα-

- » φως· * όθεν τριήμερος έκδὺς, * τὴν ὑπερκόσμιον 'Ανάστασιν
- » ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, *

» καὶ τριημέρφ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάχιον του Όσίου. Ήχος β΄. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, * τοῖς κάτω συναπτόμενος, * καὶ ἄρμα πυρὸς * τὸν στύλον ἐργασάμενος, * δι αὐτοῦ συνόμιλος * τῶν ᾿Αγγέλων γέγονας, "Όσιε, * σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

O Oixos

Τοῦ Συμεών * τὸν ἄμεμπτον βίον * ποία γλῶσσα ἀνθρώπων * εξαρχέσει ποτὲ * πρὸς ἔπαινον εξηγήσασθαι; * ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία * τὰ τοῦ ἤρωος * ἄθλα, καὶ τοὺς ἀγῶνας * τοῦ ἐν τῆ γῆ ὡς φωστῆρος * φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, * καὶ μεγάλως τῆ καρτερία * τῷ χορῷ τῶν ᾿Αγγέλων ἐκλάμψαντος· * σὺν τοῦς γὰρ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, * ἐγκρατεία ἀγνείαν ἐκτήσατο, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Μήν Σεπτέμβριος, έχων ήμέρας λ΄.

Ή ήμέρα ἔχει ώρας ιβ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ιβ΄.

Τη Α΄. τοῦ ἀὐτοῦ μηνὸς, ᾿Αρχὴ της Ἱνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Έτους. $\Sigma \pi (\chi_{01})$.

Ινδικτον ήμεν ευλόγει νέου Χρόνου,

'Ω καὶ Παλαιὲ, καὶ δι ἀνθρώπους Νέε.

Μνήμη του γενομένου θαύματος παρά της Αγίας Θεοτόκου έν τη Μονή των Μιασηνών και μνήμη του γενομένου έμπρησμού.

Στίγ. Αύθαιρέτως ανεισιν άγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος είχων Παρθένου.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Συμεών του Στυλίτου.

Στίχ. Λιπών Συμεών την έπὶ στύλου βάσιν,

Τὴν ἐγγὺς εὐρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ύψιβάτης Συμεών Σεπτεμβρίου έχθανε πρώτη.

Μνήμη τής όσιας Μάρθας, μητρός τοῦ όσιου Συμεών, καὶ τῆς όσιας Εὐανθίας, καὶ τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυή.

Στίχ. 'Εν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι, Σὲ δὲ ξενίζει, Μάρθα, Χριστὸς ἐν πόλφ. "Ονπερ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι, Λιπών 'Ιησοῦς, "Ηλιον δόξης βλέπει.

Μνήμη τῶν Αγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ασκητριῶν, καὶ Αμμοῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Men. Tom. I.

Στίχ. Δισεικαρίθμοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος Θεοῦ προεξένησαν Υίὸν νυμφίον. *Αμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,

Αμμουν καλυπτραν εμπυρον οεοεγμενος, Τὸ σαρχικὸν κάλυμμα χαίρων έξέδυ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Εὐόδου, Καλλίστης, καὶ Ερμογένους.

Στίχ. Κάλλιστον όντως εὖρε Καλλίστη τέλος Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Ταϊς αὐτῶν ἀγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Τῆς Ἰνδίκτου. ᾿Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ο ι Πατδες εὐσεβεία * συντραφέντες, * δυσσεβοῦς προστάγματος * καταφρονήσαντες, * πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, *

• άλλ' ἐν μέσφ τῆς φλογὸς * ἐστῶτες ἔψαλλον· * Ο τῶν Πατέ-

» ρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εί.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους, * καὶ τῶν ὕμνων * ἀπαρχὴν ποιούμεθα * τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ * βασιλείαν τὴν ἀπέραντον * ὁ ὀρθόδοξος λαὸς, * εὐσεβῶς μελποντες· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Ο ων πρὸ των αἰωνων, * ἐπ' αἰωνά τε * καὶ ἔτι Κύριος, * τοῖς ἀναμέλπουσι, Χριστὲ, * ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος,* των χρηστων σου δωρεων * τὸ ἔτος πλήρωσον * Ο των Πατέρων Θεὸς, *

εύλογητὸς εί. Θεοτοχίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότη * εἰς πρεσβείαν * τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου * σοὶ προβαλλόμεθα, Χριστὲ, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * τὸν λαόν σου, ἀγαθὲ,* ῥυσθῆναι ψάλλοντα· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἰ.

Των άγ. Γυναικών. 'Ο διασώσας έν πυρί.

Ος ἀκατάπληκτον τὸ σὸν * φρόνημα, 'Αμμοῦν θεοφόρε· * καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ * τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἔπτηξας, * σὺν αὐταῖς τελειούμενος, * ὡς διάκονος καὶ μύστης * τῆς θείας δόξης.

Νυμφαγωγός οία σοφός,* λόγοις ὑπαλείφεις ἀνδρείας * πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾶν, * καὶ σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα * κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας· * Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποχάμωμεν, ίδου, * ἤνοιχται τὸ στάδιον, χόραι· * στώμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστὸς * τοὺς στεφάνους προτείνει, τοῦ σώματος * ἐαυτῶν μὴ φεισώμεθα, * ἀνεβόων αὶ γενναῖαι * ἐν τῷ σταδίφ.
Θεοτοχίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, * ὅν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν * αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, *

ώς ήμας λυτρωσάμενον * τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας, * Εὐλογημένη.

Τοῦ 'Οσίου. Παίδες θεοσεβείς.

Ελυσας μεν αυχμόν ἀπορουμένοις, * καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετοῦ Εἤνοιξας, * καὶ τὴν γῆν κλονουμένην * ἐντευξεσιν ἔστησας, * καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατερων ἡμῶν.

'Ως μέγιστος φωστήρ τῆς 'Εχχλησίας, * πολύφωτός τε, Συμεών, ἥλιος, * πανταχοῦ τὰς ἀχτῖνας * ἐχπέμπων ἐφωτιζες, * καὶ λαοὺς χραυγάζειν ἐδίδασχες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πα-

τέρων ήμων.

Νάματα πανταχόθεν συρρυέντα, * Θεράπον Χριστοῦ, ἀνθρώπων πέλαγος * ἐν τῆ μάνδρα τῆς σῆς * συνεκρότει ἀσκήσεως, * ὑπὸ σοῦ βοᾶν παιδευόμενοι * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις, * πλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας, *Οσιε, * ἀοράτφ δυνάμει * Χριστὸς ἀνεπαύσατο, * Συμεών· διὸ ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Επρεπε τῷ ἀσπόρως σαρχουμένω * ἐχ σοῦ προελθεῖν, Παρθένε ἄχραντε· * σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν πάντων, * ἀγνὴ, ἀνυπέρβλητον, * ῷ βοῶντες ὕμνοις χραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- » Έχνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβους * λαούς ἐχλόνη» σε, * πνέον ἀπειλης * χαὶ δυσφημίας θεοστυγους: * ὅμως τρεῖς
- Πατδας οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον. *
- άλλ' άντηχοῦντι δροσοβόλφ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλ-
- » λον· * ˙Ο ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλο-

γητὸς εἶ.

Τῆς Ἰνδίκτου. 'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

- » Τον τους υμνολόγους εν χαμίνω * διαφυλάξαντα Παϊδας, *
- » Ιχαὶ τὴν βροντόφλογον * μεταβαλόντα εἰς δρόσον, τὸν Θεὸν *

» ύμνεττε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

 $\Omega_{\rm G}$ άρχηγῷ τῆς σωτηρίας, Χριστὲ, * ἀπαρχήν σοι προσφέρει * τὴν ἐνιαύσιον * ἡ σεπτὴ Ἐχχλησία χραυγάζουσα· * μνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐχ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς * χαινουργήσαντα Κτίστην, * καὶ διεξάγοντα * τῶν χαιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι * ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, * καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντι * πρός τὴν πολύτροπον * τῶν ἀνθρώπων χυβέρνησιν ψάλλομεν. * Υμνείτε * και υπερυψούτε * αυτόν είς τους αίωνας.

Τὴν θεομήτορα Παρθένον άγνὴν, * ἐν ἐτῶν περιόδοις καὶ ἐλίξεσιν, * ορθοδόξων βροτών τα συστήματα * ύμνουμεν * σὲ ώς Θεοτόχον * καὶ πάντων σωτηρίαν.

Των άγ. Γυναιχών. Παίδας εύαγείς.

αμπρούς και φαιδρούς ώς έξ αίμάτων * χιτώνας μαρτυρικώς Λ περιεβάλεσθε, * συναπεχδυσάμεναι * όντως τὸν φθειρόμενον * ταϊς άμαρτίαις ἄνθρωπον, * και άναμέλπουσαι * Τὸν Κύριον ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλουσίου φωτός φωτοχυσίαις, * Ήλίου τοῦ νοητοῦ θείαις λαμπρότησι, * Μάρτυρες, λαμπόμεναι, * νύχτα παρεδράμετε * τῆς άθείας ψάλλουσαι * έν όμονοία ψυχής· * Τὸν Κύριον ύμνεῖτε, τὰ έργα, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄ Ως ἄρνες, ώς ἄσπιλοι ἀμνάδες, * ώς θεῖαι περιστεραὶ, ώς ἐθελούσια * θύματα προσήχθητε, * Μάρτυρες, τῷ κτίσαντι, * καὶ ὡς θυσίαι ἄμωμοι * συμφώνως ψάλλουσαι * Τὸν Κύριον υμνείτε,

τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, * τὸν ἄδιχον θάνατον ὑπέστητε, * μέλη συγκοπτόμεναι, * ράβδοις συντριβόμεναι, * άνηλεως τυπτόμεναι, * ξίφει τεμνόμεναι * διὸ τὰς ἀθανάτους κληρούσθε * έν άγαλλιάσει * πλουσίας άντιδόσεις.

'Οπίσω σου εδραμον γυναϊκες * των μύρων των ήδυπνόων έπαισθόμεναι, * πάναγνε Θεόνυμφε, * μόνη ἀπειρόγαμε, * τοῦ ἐχ γαστρός σου λάμψαντος * μονογενούς Υίου, * καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν όντως, * άνυμνολογούσαι * Χριστόν είς τούς αἰώνας.

Του Όσίου. Τὸν ἐν ὅρει * ἀγίφ.

το πάσης * χωρήσας προσπαθείας, * και μητρώαν * άσθένειαν Αοίκτείρας, * οι άπερ ζων εφάνης μετά θάνατον, * Κύριον ύμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν * συσφίγγεις παρεθέντα, * και την κλίνην * τὸν Φύλαρχον προστάττεις * έπὶ τῶν ὡμων φέρειν, ἱερώτατε, * Κύριον

ύμνοῦντα * καὶ ὑπερυψοῦντα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ο λαμπρύνας * 'Ιωβ διὰ τοῦ πάθους,* ήλχωμένης * σαρχός

σου την σαπρίαν * είς μαργαρίτην έτρεψε πολύτιμον, * σέ, Χριστοῦ θεράπον, * Συμεών δοξάζων * είς πάντας τούς αίωνας.

Λησταρχούντα * άλάστορα, ώς πάλαι * έπὶ ξύλου * Ληστήν,

προσεκαλέσω * ταῖς Συμεων, ω Δέσποτα, ἐντευξεσιν * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

Τὴν ᾿Αγγέλου * τὸ Χαῖρε δεξαμένην, * καὶ τεκοῦσαν * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῷ ἀνατείλασαν, * πάντες σε ὑμνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν, * Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία.

- » Εὐλογεῖτε, Παΐδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * Δημιουργόν » Πατέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, * καὶ τὸ
- πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα: * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι
- ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τής Ίνδίκτου, 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

- Τύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος * έδει-Εξεν άρλεκτος * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν * τῶν πειρασμῶν άγριαί-
- νουσαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ίνα σε, Θεοτόκε, *
- άκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Λόγε * τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, * ἡ ἀληθής Σορία * καὶ ἐνυπόστατος, * ἡ συνέχουσα * καὶ κυβερνῶσα τὰ πάντα σορῶς, * καὶ τὸν νῦν ἐπιστάντα τοῖς δούλοις σου * καιρὸν ἐν καταστάσει * γαληνιώση διεξάγαγε.

Μόνη * προ αἰωνων πέφυκας, * ως Ποιητής αἰωνων * καὶ βασιλεύουσα, * τρισυπόστατε * μία Θεότης ἀμέριστε * ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, * τὸ ἔτος νικηφόρον * τῆ κληρουχία σου ἀνάδειξον.

Θεοτοχίον.

Σῶτερ * τοῦ παντὸς καὶ πρύτανι, * δημιουργὲ καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, * ταῖς δεήσεσι * τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, * τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν * ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τέμουτιν ἰάσεων κρουνοὺς * τοῖς χρήζουσιν ὡς ἐκ κρήνης * αἰ
Πανόλβιοι, * παύουσι λύμην νοσημάτων, * παθῶν ἀποδιώκουσι καύσωνα, * καρδίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι * πρὸς εὐκαρπίαν θείων πράξεων.

Ό θεΐος διάχονος `Αμμοῦν, * Κελσίνα τε, και πρὸς τούτοις * τεσσαράχοντα * θεῖαι θεόφρονες γυναΐχες, * ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν· * και νῦν μετὰ `Αγγέλων χορεύουσιν,* ὡς κατὰ χρέος μαχαρίζομεν.

Υψώθητε, κράτος κατ έχθρων * άράμεναι, καὶ Αγγέλοις * ώμοιώθητε, * ξύλου τρυφατε άκωλύτως * ζωῆς ἐν Παραδείσω,

Θεόνυμφοι, * πηγήν νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύουσαι.

Θεοτοχίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν * τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης, * Κόρη ἄμωμε, * ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη· * διὸ ὡς βασιλίδα ἡγάπησαν * παρθένοι σε, Παρθένε, ὁπίσω σου * ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Τοῦ Όσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Βεβασιλευκότα * παθών διὰ καρτερίας * ὁ Χριστός σε προσή-Σατο, * Συμεών θεοφόρε, * τῆς αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτουχίας. * ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ιαματικής * χάριτος κατηξιωμένος, * έξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος * θησαυρῶν, θεοφόρε * Συμεών, τὰς ἰάσεις βραβεύεις * τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Επιβεβηχώς, * Όσιε, τῆς οὐρανοδρόμου * ἀρετῆς, καὶ αἰθέριον * ἀθλον ἐνδεδειγμένος, * καὶ πρὸς σκηνὰς ἀναπτὰς οὐρανίους, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Βάτος καιομένη * πυρί καὶ μὴ φλεγομένη * ἀνεδείχθης, ὧ Παρθένε, * συλλαβοῦσα ἀσπόρως * τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * ὂν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

- » Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, * ἀγεωργήτως βλαστή» σασα Χριστὸν, * ὑρ᾽ οὖ τὸ τοῦ Σταυροῦ * ζωηφόρον ἐν γῆ *
 » πεφυτούργηται δένδρον * δι οὖ νῦν ὑψουμένου * προσκυνοῦντες
 » αὐτὸν, * σὲ μεγαλύγομεν. Ετέρα.
- αὐτὸν, * σὲ μεγαλύνομεν. Έτέρα.
 Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος θά νατος, * διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· * τῆς γὰρ Προμή τορος * ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς
 Αγνῆς Θεομήτορος, * ἢν πᾶσαι αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν
 μεγαλύνουσιν.

Έξαποστειλάριον τῆς Ἰνδίκτου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὲ θεῶν καὶ Κύριε, * τρισυπόστατε φύσις, * ἀπρόσιτε, ἀίδιε, * ἀκτιστε καὶ τῶν ὅλων * δημιουργὲ παντοκράτορ, * σοὶ προσπίπτομεν πάντες, * καὶ σὲ καθικετεύομεν * Τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο * ὡς ἀγαθὸς * εὐλογήσας, φύλαττε ἐν εἰρήνη * τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἄπαντα * τὸν λαόν σου, Οἰκτίρμον.
Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

Φωστήρος δίκην, "Οσιε, * ο φωσφόρος σου βίος * ἀστράψας κατεφώτισε * τὴν ὑφήλιον πᾶσαν * ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι * διὰ στύλου γὰρ, Πάτερ, * ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι * πρὸς Θεὸν, ἔνθα πάντων, * τῶν ὁρεκτῶν, * Συμεών, τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν τιμώντων σε, μάκαρ.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Δημιουργός και πρύτανις * πάσης κτίσεως πέλων, * καιρούς και χρόνους θέμενος * ἐν τῆ σῆ ἐξουσία, * τὸν ἐνιαύσιον κύκλον * εὐλογίαις, Οἰκτίρμον, * χρηστότητος στεφάνωσον, * ἐν εἰρήνη φυλάττων * σοῦ τὸν λαὸν * ἀβλαβῆ, ἀπήμαντον, δυσωποῦμεν * πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε * και τῶν θείων 'Αγγέλων.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ πα-

ρόντα Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ήχος γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, * ὁ ἐν μορφῆ Θεοῦ ὑπάρχων, * καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν * ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, * καὶ καιροὺς καὶ χρόνους * ἐν τῆ ἰδία ἐξουσία θέμενος, * εὐλό-γησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ * τῆς χρηστότητός σου, * δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, * νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, * εὐφορίαν τε τῆ γῆ, * καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἡχος δ΄.

Ή βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, * καὶ ἡ δεσποτεία σου * ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ· * πάντα γὰρ ἐν σοφία ἐποίησας, * καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· * διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα * καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· * Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ * τῆς χρηστότητός σου, * καὶ καταξίωσον ἡμᾶς * ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· * Κύριε, δόξα σοι.

Ο αὐτός. Ανδρέου Πυροῦ.

Αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεὸς, * αἱ πορεῖαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί * διὸ τῆς οἰκονομίας σου * τὴν δυναστείαν μεγαλειοῦμεν, * ὅτι, φῶς ἐκ φωτὸς, ἐπεδήμησας * εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου, * καὶ τὴν πρώτην ἀνεῖλες ἀρὰν * τοῦ παλαιοῦ 'Αδὰμ, * ὡς ηὐδόκησας, Λόγε, * καὶ ἡμῖν ἐν σοφία * καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, * τοῦ δοξάζειν * τὴν παντουργικήν σου ἀγαθότητα. * Κύριε, δόξα σοι. Τηχος β΄. Γερμανοῦ.

Ότε τῷ πάθει σου, Κύριε, * τὴν οἰχουμένην ἐστερέωσας, * τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν. * Γυναῖχες ἠν-δρίσαντο * κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· * καὶ τὴν ἠτταν τῆς μητρὸς * ἀνακαλεσάμεναι, * πάλαι ἐν τῆ τρυφῆ * τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, * εἰς δόξαν σοῦ * τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικὸς, * καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ 'Οσίου, 'Ηχος β'.

Έχ ρίζης ἀγαθῆς * ἀγαθὸς ἐβλάστησε χαρπὸς, * ὁ ἐχ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, * χάριτι μᾶλλον ἢ γάλαχτι τραφείς. * χαὶ ἔπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, * πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, * αἰθέριον διεδομήσατο * ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα. * χαὶ ταῖς θείαις Δυνάμεσι * συμμετεωροπορῶν, * Χριστοῦ γέγονεν οἰχητήριον * τοῦ Θεοῦ χαὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτω σοφία * συστησάμενος τὰ σύμπαντα, * Λόγε Χριστε, ὁ Θεὸς, * ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον * τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα * ἐν τῆ δυνάμει σου εὐφρανον, * διδοὺς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχὺν, * ως μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἰν-δίκτου, καὶ τοῦ Όσίου, Ἰ Ω δὴ γ΄. καὶ ς ΄.

Προκείμενον, ή Ηχος δ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Ο Απόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέχνον Τιμόθεε, παραχαλώ πρώτον.

Ζήτει Σαββάτω, λγ΄.

Καὶ ἔτερον 'Απόστολον τοῦ 'Οσίου.

Πρὸς Κολασσαεῖς.

'Αδελφοί, ενδύσασθε ώς εκλεκτοί.

Ζήτει Κυριακῆ, λ΄.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνω, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ.

Καὶ τοῦ Οσίου. Έχ τοῦ χατὰ Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ.

Ζήτει Ίανουαρίω κ΄. Κοινωνικόν τῆς Ἰνδίκτου.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. ᾿Αλληλούα.

Χρὴ εἰδεναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐν Κυριαχῆ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὁχτωήχου, καὶ καταλιμπάνεται ἡ ἀχολουθία τῶν ἀγίων Γυναιχῶν, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ ἐχχλησιάρχης βούληται.

ΤΗ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Όσίου Πατρὸς ήμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ΄. καὶ τοῦ Όσίου γ΄.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πρας το πριν τροπωσάμενος * τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, *

*Αθλοφόρε ἀοίδιμε, * τῶν λεόντων χάσματα * καὶ θηρῶν τὰ ὁρμήματα * ἐντευξει θεία * σὰ ἐχαλίνωσας, * τῆς τούτων βλάβης * μείνας ἀμέτοχος * πῦρ οὰ κατέπτηξας, * οὰ θυμὸν δικάριντος * τῆς γὰρ Χριστοῦ, * μάκαρ, ἀγαπήσεως * οἰδὲν προέκρινας.

Νέφ ἐν σώματι, ἔνδοξε, * τὸν παλαιὸν πτερνιστὴν * ἐτροπώτω, τὰ στίγματα * τοῦ Χριστοῦ, μαχάριε, * τῆ σαρχί σου δεξάμενος: * καὶ νῦν Μαρτύρων * συναγελάζη χοροῖς * στεφανητοτε * τῶν ἐφετῶν * βλέπων τὸ ἀχρότατον * χαθαρωτάτφ νοί.

Τοῦ σαρχωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ * καθελόντος τὸν τύραννον * ζωηφόροις ἴχνεσιν, * ἀθλοφόρε, ἐπόμενος, * Μαρτύρων χαίρων * ὑπῆλθες στάδιον * καὶ ταῖς αἰκίαις * κατατεινόμενος, * τὸν καυχησάμενον * ἐξαλείφειν θάλασσαν, * μετὰ σαρκὸς, Μάρτυς, κατηδάφισας * καὶ ἐτραυμάτισας.

Τοῦ 'Οσίου, ὅμοια.

ατερ Ἰωάννη πάνσοφε, * σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς * ᾿Ααρῶν

ιῶσπερ δεὐτερος * χαθωραιζόμενος, * τῶν ᾿Αγίων τὰ Ἅγια *

νῦν χατοπτεύεις, * ἔνδον γενόμενος * χαὶ τοῦ δευτέρου * χαταπετάσματος. * Ἦ τῆς ἀρρήτου σου * ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, * Ἱεραρχῶν * θεῖον ἐγχαλλώπισμα, * ἤσπερ μετέσχηχας!

Πάτερ 'Ιωάννη πάνσοφε, * θεοειδής γεγονώς * τη των τρόπων άπλότητι, * Θεώ νῦν παρίστασαι, * τη ένώσει τη κρείττονι * καὶ ἀνενδότω * νεύσει θεούμενος, * καὶ τοῦ ἐκεῖθεν * φωτὸς πληρούμενος * νοῦ καθαρότητι * καὶ ψυχης φαιδρότητι, * 'Ιεραρχῶν * θεῖον ἐγκαλώπισμα καὶ ἰερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, * τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς * ταραχώδους συγχύσεως, * τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες * τῆ γαλήνη, πανόσιε· * καὶ θεωρίας * θείας καὶ πράξεως * τὰς πανολβίους *

Men. Tom. I.

σαφῶς λαμπρότητας * ὄντως ἐπλούτησας, * καὶ πιστοῖς μετέδωκας, * θεοπρεπεῖ * βίφ λαμπρυνόμενος, * μακαριώτατε.

Δόξα. Ήχος β΄.

Νέον φυτὸν, καθάπερ ἐλαίας, * τῆ τοῦ Θεοῦ τραπέζη γεγένησαι, * ὡς υἰὸς τῶν πορευθέντων * τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν. * διὰ γὰρ μαρτυρίου * εὐλόγησέ σε Κύριος, * καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Σιών, * κατατρυφῶν τῆς θείας ἀγαλλιάσεως * σὺν τοῖς γονεῦσι διὰ παντὸς, * Μάμα ἀξιάγαστε. * ὡν κοινωνοὺς ἡμᾶς * ταῖς ἰκεσίαις σου γενέσθαι ποίησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

"Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

"Εργοις * σχοτεινοῖς συναπαχθεὶς, * ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος * τὸ τοῦ Βαπτίσματος * θέλων ὁ πανάθλιος, * καὶ περιβέβλημαι * στολισμὸν κατακρίσεως * καὶ σκότους · διόπερ * δέομαι, Πανύμνητε, * τῆ δυναστεία σου * ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, * τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα * ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

*Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

"Ότε * ἡ ἀμιαντος ἀμνὰς * ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν * θέλοντα ἐλκόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν * 'Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεχοῦσαν * τι τοῦτο πεποίηχας, * ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν συγκατάβασιν, φιλάνθρωπε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα. Ήχος δ'.

Δεῦτε συμφώνως, οἱ πιστοὶ, * μνήμην τελέσωμεν * Μάμαντος Μάρτυρος * οὐτος γὰρ νέος Αβελ * ἀνεδείχθη ἡμῖν * ὥσπερ γὰρ ἐχεῖνος * ποιμὴν προβάτων γεγονώς * ἀμνὸν εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, * χαὶ στέφανον ἀθλήσεως * πρῶτος ἐχομίσατο * οὕτω χαὶ ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος, * θρεμματιχοῖς ποιμνίοις ἐνδιαπρέψας, * ἐαυτὸν θῦμα εὐπρόσδεχτον * τῷ Χριστῷ προσήγαγε * διὰ τοῦ μαρτυρίου * χαὶ παὸρἡησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, * τὴν εἰρήνην τῷ χόσμῳ αἰτεῖται * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου * καταφεύγοντες, ἄχραντε, * καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, * ἐν μετανοία δακρύοντες, * τὴν λύσιν λαμβάνουσι * τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, * καὶ τὴν χάριν κομίζονται, * δυσωπούσης σου * ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην * καὶ Σωτῆρα * τῶν ἀπάντων καὶ Υἰόν σου, * Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, * ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· * Τὶὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεϊράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπὶ ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

'Απολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.
'Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτοῦ * τὸ στέφος ἐχομισατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐχ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθεῖλεν· * ἔθραυσε καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση· * αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έτερον τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατείας διδάσκαλον * ἀνέδειξέ σε τῆ ποίμνη σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐκτήσω * τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, * τῆ πτωχεία τὰ πλούσια. * Πάτερ Ἰωάννη "Οσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία. Κανών τῆς 'Οκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Αγίων δύο.

Ο Κανών του Μάρτυρος. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπόλῶν ὡς ἄριστος, * Μάρτυς, γενόμενος, * καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, * ἔνδοξε, πληρούμενος, * τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου * τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον * ἡμέραν τῆς τελειώσεως, * θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενες και κατὰ πάντα τέλειον * τῆς διανοίας σου * ο προειδως Λόγος, * Μάμα, ἐκ σπαργάνων σε * συνέσεως ἐπλήρωσε, * καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις * πολυειδῶς κατεκόσμησε, * Μάρτυς ἀθλορόρε πανεύφημε.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως * προχινδυνεύοντες * ἔν διωγμῷ πλάνης, * καὶ ἐγκαθειργυύμενοι, * ἔνθα καὶ τελευτήσαντες * ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου, * βλαστάνουσί σε τὸν λύσαντα * τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεων,* ἡ τὸν

Θεόν Λόγον * έν γαστρὶ χωρήσασα, * άγνη δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεγαίρομεν * την μετὰ Θεόν προστασίαν ήμων.

Κανών τοῦ Όσιου. Ποίημα Γερμανοῦ,

Ήχος ὁ αὐτός. Τῷ ἐκτινάξαντι..

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ * τὸν Ἱεράρχην τὸν σοφὸν, * τοῖς τῆς εὐσεβείας * διαλάμποντα δόγμασιν, * ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, * ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμψαντα ἐν τῷ κόσμφ * τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, * καὶ τῆς ἀσεβείας * τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα * τιμήσωμεν, οἱ πι-

στοὶ, * ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ως παριστάμενος σὺν ᾿Αγγέλοις * τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, * τοῖς ἐπιτελοῦσι * σοῦ τὴν μνήμην ἰκέτευε * δοθῆναι τὸν ἰλασμὸν, * ἰεροχήρυξ, παμμάχαρ Ἰωάννη.

Θεοτοχίον

΄ Ω ς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων * ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, * καὶ σαρκὶ τεκοῦσα * ὑπὲρ λόγον, Πανύμνητε, * ἰκέτευε ἐκτενῶς * τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψῖδος.

Φωταυγή ως άστέρα * τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα * ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει * τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, * ἄθλων λαμπρότησι * καὶ παραδόξων θαυμάτων * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον * καταλαμπρύνοντα.

'Ανελθών έν τῷ ὅρει * τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, * καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις * νοῦ καθαρότητι, * φύσιν τὴν ἄλογον * πρὸς λογικὴν ὑμνφδίαν * θεικαῖς προστάζεσι, * Μάρτυς, διήγειρας.

Νεανίας ώρατος, * περιχαλλής πέφηνας. * ὅθεν τοτς ἀνόμως ζητοῦσι * τοῦ συλλαβέσθαι σε * ὤφθης ἀπρόσιτος, * ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, * ὡς ὁ πάντων Κύριος, * παραγενόμενος.
Θεοτοχίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας * καὶ τὸν τῆς γῆς, ᾿Αχραντε, * γύρον ὁ κατέχων ἀπάσης * φύσει Θεότητος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου * σωματικῶς κατεσχέθη, * καὶ πιστοῖς σε στήριγμα * πᾶσιν ἀνέδειξεν. Τοῦ ˙Οσίου. ˙Ο στερεώσας λόγφ.

Δί ἐγχρατείας, Πάτερ, καὶ προσευχῆς * ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς Τὴν ἀκρόπολιν * τῆς ἀρετῆς, θεοφόρε, * ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν γειμάρρουν τρυγᾶς.

Ως παρρησίαν έχων προς τον Θεόν, * Ίεράρχα "Οσιε, Ἰωάννη σοφὲ, * ἰχέτευε τοῦ σωθῆναι * τοὺς πίστει ἐχτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητής, * καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητής ἀληθὰς, * τὸν στέφανον ἀνεδήσω * κατὰ τῶν αἰρέσεων, *Οσιε.

Θεοτοχίον.

'Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ * ἀνυμνοῦμεν πάντες, Θεοχυῆτορ ἀγνή· * ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη * Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. 'Ο Εἰρμός.

ο στερεώσας λόγω τους οὐρανούς, * καὶ τὴν γῆν ἐδράσας * \mathbf{c} επὶ ὑδάτων πολλῶν, * στερέωσόν με πρὸς ὕμνον * καὶ δοξο-

• λογίαν σου, Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

τηχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ε υσεβείας υπάρχων * γόνος σεπτος, * ἀσεβείας εδείχθης * έχμειωτης, * ω Μάμα πανεύφημε, * τη δυνάμει του Πνεύματος. * έν γὰρ σταδίφ πλάνην * εἰδώλων διήλεγξας, * καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα * ὑμνεῖσθαι ἐχήρυξας. * ὅθεν καὶ θηρίοις * ἐχδοθεὶς, ἀθλοφόρε, * τὸν θῆρα ἐνέχρωσας * καὶ ἀρχέχαχον δράχοντα. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, του 'Οσίου. 'Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Σχεῦος ἔνθεον * τῆς ἐγχρατείας, * πλοῦτος ἄσυλος * τῆς εὐσεβείας * ἀνεδείχθης, Ἰωάννη μαχάριε, * ἐν ἀπαθεία φαιδρύνας τὸν βίον σου, * καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε * Παρθενομήτορ * τῆ χαθαρότητι `Αγγέλους ὑπερέχουσα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ἡερυπωμένον σαρχὸς πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

Ή ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἰμοι! τέκνον μου· * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Μάρτυρος. 'ஹδη δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Α ὑτοθελῶς * πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας * ἀπτοήτφ, * Έν-Α δοξε, φρονήματι * τὸν γὰρ Χριστὸν είχες συνεργὸν,* θεία δυναστεία * τὸ ἀσθενές σου ρωννύοντα, * καὶ Μάρτυρα δεικνῦντα * τῶν αὐτοῦ παθημάτων * καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον. Ως συνεργός * ὁ ἐχ Θεοῦ συνοδίτης σοι * χαθυπείχει * οἰα λογικώτατος * ἄργιος θήρ: θεία γὰρ στοργῆ * σὺ χαθυποτάξας * τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, * ώραῖος ἀπεφάνθης, * λογισμῷ σοφωτάτφ * ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπωσάμενος.

Δικαστικών * σύ προ βημάτων παρίστασο, * την τοῦ Λόγου * σάρκωσιν, Μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνών, * καὶ της ἀθείας * ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα· * καὶ πάντας ἀδιστάκτως * μελφδεῖν ἐκδιδάσκων· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Tω τοχετφ * της ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου * των ὡδίνων * λέλυται τὸ ἔγκλημα, * καὶ της ἀρᾶς ἡ των γηγενων * φύσις ἀπηλλάγη, * Θεοχυητορ πανάμωμε, * καὶ ἤνοικται τοῖς κάτω * διὰ σοῦ τὰ των ἄνω, * καὶ Λγγέλοις βροτοὶ συγχορεύουσι.

Τοῦ Όσίου. Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν.

Τὸν Ἱεράρχην πάντες τὸν σοφὸν * ἐν ψόδαῖς εὐρημήσωμεν, λέγοντες * Θεοφόρε Κυρίου, * ἐκτενῶς δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων φυτουργόν, * καὶ σοφόν Ἱεράρχην σε ἔχοντες, * θεομακάριστε Πάτερ, * ὑμνοις καὶ ψδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην καὶ σεπτὴν, * ἀρχηγὲ τῶν τροφίμων τῆς πίστεως, * Ἱεράρχα Κυρίου, * ὑμνοις καὶ ψόδαῖς ἐορτάζομεν. Θεοτοκίον.

Ή ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἀγνὴ, * καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * αὐτὸν ἀπαύστως * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, 'Ωδή ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω.

Εσμένου οὐδόλως * σώματος ὁ ἔνδοξος * Μάμας ἐφρόντισε, * Ττῆς φθορᾶς τὸ πάχος * τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, * καὶ τοὺς δερματίνους * ἀποδυόμενος χιτῶνας, * καὶ στολὴν ἀφθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αίνον * ἔμελπες τῷ Κτίστη σου, * ἐξορυττόμενος * τὰς πλευρὰς, Παμμάχαρ, * καὶ φωνὴν οὐρανόθεν ἀχήκοας * βεβαιοῦσαν μᾶλλον * τὸν λογισμόν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, * καὶ τῶν πόνων τὸ ἄχθος κουφίζουσαν.

Έν είρχτη συγκλεισθέντι * ώφθη οὐρανόθεν σοι * ἐπιχομίζουσα * παραδόξφ θέα, * 'Αθλοφόρε, παμμάχαρ πολύαθλε, * βρώσιν
ἀφθαρσίας * περιστερὰ ώραιοτάτη * της φθορᾶς γὰρ τοὺς ὅρους
ἐχβέβηχας.

Θεοτοχίον.

Σωματώσεως θείας * καὶ καταλλαγής πρὸς θεὸν * γέγονας πρόξενος, * ή τὸν πρὸ ήλίου * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κυήσασα. *

διὰ σοῦ γὰρ φύσις * ή τῶν βροτῶν Θεῷ συνήφθη, * καὶ ἐν θρόνφ της δόξης χαθίδρυται.

Τοῦ Όσιου. 'Ο ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Γοιμαντιχώς έχρίσθης * τῆς εὐσεβείας * τῷ μύρῳ , θεόσοφε· * ΙΙ όθεν ως Ιεράρχην * πάντες εύφημοῦμέν σε, "Οσιε.

΄ Ως μιμητής ὑπάρχων * τῶν ᾿Αποστόλων, * Θεόφρον ἀοιδιμε, * πόνοις και άγρυπνίαις * του της Έκκλησίας προέστης λαου.

Τὸν ζηλωτὴν 'Ηλίαν * καὶ Μωϋσῆν * τὸν θεόπτην μιμούμενος, * Πάτερ ἱεροφάντορ, * τοὺς αἰρεσιάρχας κατήσχυνας. Θεοτοχίου.

΄ Ως Βασιλίδα πάντες, * καὶ Βασιλέα * τῶν ὅλων κυήσασαν, * δεύτε σύν τῷ ᾿Αγγέλῳ * τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν. Τοῦ Μάρτυρος. ᾿Ωδὴ ૬΄. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

ττι ζήλω τῷ πρὸς Θεὸν * πυρούμενος, ἱερώτατε, * τῆς ὑφαπτού-Ι σης πυράς * οὐδόλως ἐφρόντισας, * θείψ δροσιζόμενος * οὐρανόθεν ὄμβρω, * Αθλοφόρε γενναιότατε.

Ο Νεανίαις τρισὶ * μεταποιήσας τὴν χάμινον * εἰς δρόσον φωτοφανώς, * Θεόφρον πανόλβιε, * φλογός έξαρπάζει σε, * καὶ

πυρός δειχνύει * παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις έγκαρτερών * άγωσιν ώφθης παμμέγιστος, * έν άθληταϊς θαυμαστός, * έν Μάρτυσι δόχιμος· * διὸ χαὶ μεγίστων σε * ὁ ἀγωνοθέτης * ἀντιδόσεων ήξίωσε.

Γεγόναμεν χοινωνοί * τῆς θείας φύσεως, "Αχραντε, * τῷ θείφ σου τοχετώ, * καὶ ληξιν οὐράνιον * σὺν Αγγέλων τάξεσιν * οἰ σὲ εὐφημοῦντες * ἐν Χριστῷ ἐκληρωσάμεθα.

Τοῦ Οσίου. Ως τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

τητῆς Έκκλησίας τὴν δόξαν * κατεκόσμησας, Ίωάννη μακάριε,* L τοῖς θείοις σου δόγμασι * καὶ σοφοῖς διδάγμασι , * τὰς αἰρέσεις τε * έχ ποδών ἐποίησας.

"Ωσπερ φωστήρ εύσεβείας, * των δογμάτων σου τῷ κάλλει έξήστραψας * χαθ' όλης τῆς χτίσεως, * θεόφρον Διδάσχαλε, * καὶ ἡμαύρωσας * τὰς αἰρέσεις λόγφ Θεοῦ.

'Αντὶ μαχαίρας τῆ γλώττη * καὶ τῷ λόγφ χρησάμενος, "Οσιε, * τὰ νόθα ἐξέχοψας * διδάγματα ἄπαντα, * καὶ ἐτράνωσας * τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοχίον.

Ο τεχθείς έχ Παρθένου * και κόσμον φωτίσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χάμὲ τῶν πταισμάτων μου * ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ κυβέρνησον * τὴν ζωήν μου, δέομαι.

Ο Είρμός.

» Ο ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω * ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * κάμὲ τῶν πταισμάτων μου * ρῦσαι ὡς φιλάνθρω-

» πος, * xαὶ xυβέρνησον * την ζωήν μου, δέομαι.

Κοντάχιον του Μάρτυρος.

Ήχος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον.

Εν τῆ ράβδω, * "Αγιε, * τῆ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείση * τὸν λαόν σου ποιμανον * ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους. * θῆρας δὲ * τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους * σύντριψον * ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούντων. * ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις * προστάτην, Μάμα, * θερμόν σε κεκτήμεθα. Ο Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Τὸν ἐν πάση τῆ τῆ * περιβόητον Μάρτυρα, * καὶ ἐν τοῖς οὐ-ρανοῖς * σὺν 'Αγγέλοις χορεύοντα, * ὑμνήσωμεν Μάμαντα, * τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους * ἐν ταῖς ἐρήμοις * καινῶς ἀμέλγοντα, * καὶ νῦν περιούσιον * λαὸν Κυρίου * ράβδφ δυνάμεως * ὡς ποιμένα καλῶς περιέποντα, * καὶ ὁδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, * ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς * τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή. * "Οθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις * προστάτην, Μάμα, * θερμόν σε κεκτήμεθα.
Συναξάριον.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι.

'Αχμαΐος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,

Αχμαίς τριαίνης χαρτερεί τετρωμένος.

Δευτερίη χολάδες Μάμαντος χύντο τριαίνη.

Μνήμη του ἐν Αγίοις Πατρὸς ήμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωσταντινουπόλεως, τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ῥέουσιν ἐντρυφᾶς νῦν ἡδέσι, Νηστευτὰ ῥευστῶν ἡδονῶν, Ἰωάννη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν. Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Καμίνου τὸ εἰδός σοι * θαλάμου ὧσπερ χρείαν ἐπλήρωσεν· * εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους * ἐν ταύτη, Μάκαρ, * κατακλειόμενος, * οὐ κατεφλέχθης, * βοῶν τῷ ποιήσαντι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αγγέλους συλλήπτορας, * συγχορευτάς καὶ συγκοινωνοῦντάς σοι * ἀπορρήτων ἀσμάτων * φλογὸς ἐν μέσω, * Μάρτυς, ἐκέκτησο, * μεθ' ών τῷ πάντων * Δεσπότη ἐκραύγαζες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ρόδον ἀμάραντον, * ως ἐχ παστάδος νυμφίος, πρόεισιν * ωραιότατος ὄντως * ἐχ τῆς χαμίνου, * φλέξας τοὺς ἄφρονας, *

καὶ τοὺς ὁρῶντας * φωτίσας κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται * τοῦ Θεηγόρου ή προαγόρευσις· * ἐν γαστρὶ γὰρ, Παρθένε, * τὸν Θεὸν Λόγον * ἔσχες καὶ τέτοκας * τὸν ζωοδότην, * ῷ πάντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Του Όσίου. 'Ο ἐν ἀρχη * τὴν γην.

Ο ἐπὶ γῆς * φωστήρα ἀναδείξας * τὸν εὐσεβῆ καὶ σοφὸν Ἱε-Οράρχην, * εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο άληθη * Ίω άννην τὸν μέγαν * ποίμνη τη ση ποιμένα ἀναδείξας, * εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν

Πατέρων ήμων.

Τὰς τῆς σαρκὸς * ἐπαναστάσεις, Πάτερ, * καταβαλών τῷ Χριστῷ ἀνεβόας * Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο δι ήμας * γεννηθείς έχ Παρθένου, * και τοῦ έχθροῦ ρυσάμενος τὸν χόσμον, * εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, * ὁ θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ωδή η'. 'Επταπλασίως κάμινον.

Oς Δανιήλ τὰ χάσματα * τῶν θηρίων ἐφίμωσας * θεία τοῦ O Δεσπότου * ἐπικλήσει, Ἐνδοξε· * τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας· * τοὺς δυσσεβεῖς κατήσχυνας· * καὶ ὡς νικητής * τοὺς οὐρανοὺς ἀναμέλπων * οἰκεῖς ἐν εὐφροσύνη· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιθολευστούσι, μάχαρ, σὲ * οἱ τοῖς λίθοις λατρεύοντες, * καὶ πεπωρωμένοι * τὴν ψυχὴν παράνομοι, * τὸ ὅμμα ἐρείδοντα * τῆς ἱερᾶς σου, Μάμα, ψυχῆς * πρὸς τὴν ἀἐρὰγῆ * καὶ ἀταπείνωτον πέτραν, * καὶ μέλποντα προθύμως * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγωνοθέτης ἄνωθεν * σοὶ προτείνων τὸν στέφανον * οἰα νικητῆ * καὶ τὸν καλὸν ἀνύσαντι * ἀγῶνα, Πανόλβιε, * ἐπιφωνεῖ σοι τὴν πρὸς αὐτὸν * στείλασθαι σεπτὴν * καὶ γλυκυτάτην πορείαν, * προθύμως μελφδοῦντι * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες * τὸν ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα, * μείνασα παρθένος * μετὰ τόχον, "Αχραντε· * Θεοῦ γὰρ ἡ ἔνωσις * χαινο-

Men. Tom. I.

ποιεί τας φύσεις έν σολ, * καλ καινοποιούνται * της ούσίας οι όροι * διό σε όρθοδόζως, * ώς Θεὸν τετοχυΐαν, * χυρίως Θεοτόχον * ύμνοῦμεν είς αἰῶνας.

Τοῦ 'Οσίου. Τὸν ἐν ὅρει ἀγίφ.

Τόν Μωσέα μιμούμενος, τρισμάχαρ, * έν τῷ ὅρει προσέβης καὶ Ι τῷ γνόρῳ * τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος * νόμον, Ίεράρχα, * χράζων· 'Ανυμνείτε * Χριστόν είς τούς αἰώνας.

Τὸν λαόν σου ποιμάνας, Ἱεράρχα, * τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεχρούσω, * καὶ Βαβυλώνα τῶν παθῶν ἐξέφυγες, * καὶ Σιών

την άνω * εύρες κατοικίαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ΄ Ως τῷ μύρῳ χρισθεὶς, Ἱεροφάντορ, * τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, * ἱερουργεῖς τὰ θεῖα, ἱερώτατε· * ὅθεν τὴν Τριάδα * ἐν μια ούσία * ύμνεζς είς τούς αἰώνας.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἐν μήτρα οἰκήσαντα Παρθένου, * καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς και ύπερ λόγον * τὸν παλαιὸν ᾿Αδὰμ ἀνακαινίσαντα * Κύριον ύμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Γκτόν εν όρει άγιφ δοξασθέντα, * καὶ εν βάτφ πυρὶ τὸ τῆς » 1 'Αειπαρθένου * τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον

» ύμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ωδή θ'. 'Εξέστη ἐπὶ τούτφ.

ταρέθου τὴν ψυχήν σου * τῷ Λυτρωτῆ, * καὶ πρὸς τοῦτον προ-ΙΙθύμως ἀνέδραμες, * ταϊς καλλοναϊς * κατηγλαϊσμένος περιφανῶς * τῶν ἰερῶν ἀγώνων σου * καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θαυμαστών, * πανεύφημε 'Οπλίτα, * φωστήρ τής οἰκουμένης, * τής Έχχλησίας έγχαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς Αγγέλοις * ἀγγελικὴν * ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, * και συν αυτοίς * μέλπεις εν αινέσει χαρμονικώς * τὸ ἱερὸν μελφδημα, * Μάμα, τη Τριάδι πανευκλεώς, * θεούμενος ταϊς θείαις * μεθέξεσι, και δόξης * άδιαδόχου έμφορούμενος.

΄Ως ἔχων παρρησίαν * πρὸς τὸν Θεὸν , * τῶν τὴν θείαν σου ταύτην πανήγυριν * περιχαρώς, * Μάρτυς, έκτελούντων, καὶ τὴν σεπτήν * και ιεράν σου άθλησιν * πίστει εύφημούντων είλικρινεί * μνημόνευε, παμμάκαρ, * καὶ ζάλης καὶ κινδύνων * καὶ πειρασμοῦ Θεοτοχίον. ήμας διάσωσον.

'Απείρανδρον μητέρα * τῶν ἐπὶ γῆς * παιδοτόχον τίς ἤχουσε πώποτε, * καὶ τὸ τεχθὲν * ἄναρχον Θεόν τε καὶ συμφυᾶ * Πατρὶ τῷ προανάρχω τε * καὶ τῆ τετοκυία ὑπερφυῶς; * ω ξένου μυστηρίου! * ο θείας χοινωνίας! * δί ής Θεώ συνανεχράθημεν.

Τοῦ 'Οσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

δί ἀπαθείας * καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης * καὶ ἐλπίδος λόγους ἡμῖν * ζωῆς τῆς αἰωνίου * ὑποδείξας, σοφὲ Ἰωάννη, * πρεσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έν τη βακτηρία * του Πνεύματος του Αγίου * τὸν λαὸν ποιμάναντα * τῆς σεπτῆς Εκκλησίας, * καὶ διώξαντα θεομάχους

αἰρέσεις * πάντες, Ἱεράρχα, εὐφημοῦμέν σε.

'Ως τῆς Ἐχχλησίας * φωστῆρα χαὶ ἰεράρχην, * ἐν ψαλμοῖς χαὶ ὑμνοις * τιμῶμέν σε ἀσιγήτως, * τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, μάχαρ * Πάτερ Ἰωάννη, μεγαλύνοντες.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, τὸ ἀείζωον * ῥειθρον τῆς ἀφθαρσίας· * χαΐρε, ἡ ὁλόφωτος * τοῦ ἡλίου νεφέλη· * χαΐρε, ὁχημα τῆς Θεότητος ὅλης· * χαΐρε, χιβωτὲ τοῦ ἀγιάσματος.

Ο Είρμός.

Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ νομοθέτη * ἐν πυρὶ καὶ βά Τφ τόχον * τὸν τῆς ᾿Αειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
 σωτηρίαν, * ὅμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Όσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ερασται των λόγων σου * νυν πιστως ευφημουμεν * την ιεράν σου, πάνσοφε, * και υπέρφωτον μνήμην, * σε, Ιεράρχα, τιμωντες, * Ίωάννη θεόφρον * της μετανοίας ωφθης γάρ * κήρυξ ενθεος, Πάτερ, * και της φρικτης * και σεπτης Τριάδος πρόμαχος, μάκαρ, * πρὸς ην ήμων μνημόνευε * παρεστώς, θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακτι ἐτράφης τῷ τῶν ἐλάφων * ὅρεσι διαιτώμενος, Μάρτυς Μάμα· * ἀλλ΄ ὥφθης ὡς γενναΐος ἐν τῷ σταδίῳ, * ἀθλήσας προθυμότατα· * καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα * πρὸς Κύριον παρεγένου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ό της ζωής της θείας και μακαρίας * φθονήσας μοι της πάλαι εν Παραδείσω * έχθρος ο δολιώτατος και πανούργος, * και της Εδέμ έξόριστον * ποιήσας με θανατούται * τη ση γεννήσει, Παρθένε.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH Γ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Ανθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας καὶ τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε, βαφαΐς * τοῦ οἰκείου αϊματος * τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον * στολὴν ἐφαίδρυνας· * ἐκ δυνάμεως γὰρ * εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, * εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ * φέρων τὴν ἀναίμακτον, * ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, * ὡς ὁλοκάρπωμα * καὶ δεκτὴν θυσίαν * σεαυτὸν δί αἴματος, * ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος, ὕστερον * Χριστῷ προσήγαγες, * Θεοβρῆμον πανσεβάσμιε, * ὅν δυσώπει * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, * Πάτερ, προσενήνοχας, * ταῖς ὑποθήκαις σου, "Ανθιμε, * καὶ παραινέσεσι * νουθετῶν, διδάσκων, * καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, * θεόφρον, σεαυτὸν παρεχόμενος. * μεθ' ὧν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Τοῦ 'Οσίου, ὅμοια τρία.

Πάτερ Θεόκτιστε, τὸ σὸν * εὐαγὲς μνημόσυνον * τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα * εὐφραίνει κάλλεσι * τῆς σῆς πολιτείας, * καὶ θαυμάτων χάρισι * καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι * Χριστὸν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόχτιστε, τὸν σὸν * τόνον τῆς ἀσχήσεως * οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, * καὶ κατηργήθησαν * ταῖς σαῖς ἀνενδότοις * προσευχαῖς, πανεύφημε· * Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο· * δν νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόχτιστε, Θεοῦ * χτίσις ἐχρημάτισας· * τὸ κατ εἰχόνα φυλάξας γὰρ * ἐπαληθεύουσαν * διὰ πολιτείας * χαὶ πανσέπτου σχήματος * τὴν κλῆσιν ἐπεδείξω, πανθαύμαστε. * Χριστὸν ἰχέ-

τευε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * και τὸ μέγα έλεος.

 Δ όξα. Ήχος πλ. β'.

Ιερεύς εννομώτατος * μέχρι τέλους σου έχρημάτισας, * μάκαρ "Ανθιμε: * ἱερουργών γὰρ τὰ θεῖα * καὶ ἄἰρητα μυστήρια * τὸ αίμα ἐξέχεας * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον * αὐτῷ προσήγαγες· * διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, * έχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν πίστει χαὶ πόθω τελούντων * τὴν άεισέβαστον μνήμην σου * καὶ τῶν αὐτὴν γεγαιρόντων, * ῥυσθῆναι πειρασμών * και παντοίων κινδύνων και περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ίχετευσον, φιλάγαθε, * τὸν σὸν Υιὸν τοῦ δοῦναί μοι * τῶν πολλών μου * έγχλημάτων ίλασμόν. * χαὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων * άπαλλάξαι μερίδος, * καὶ βασιλείας άξιῶσαί με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

Παρίστατο τῷ ξύλφ ποτὲ, * καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, * ή Παρθένος * σὺν παρθένφ Μαθητή· * και κλαίουσα ἐβόα· * Οἴμοι! πώς πάσχεις, πάντων * Χριστέ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Όσίου, Ήχος πλ. β΄.

"Όσιε Πάτερ, * είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. * διὸ έν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Των δαιμόνων ώλεσας τὰς φάλαγγας, * των Αγγελων εφθασας τα τάγματα, * ών τὸν βίον άμεμπτως εζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός τον Κύριον, * έχτενως ίχετευε * ὑπὲρ των ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος * τὴν ποίμνην σου, πανάχραντε, * καθ' ἐκάστην * πολεμεῖ ὁ πονηρὸς, * κατάβρωμα ποιήσαι· * ἀλλὰ σὺ, Θεοτόκε, * τῆς βλάβης τούτου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ή Παναγνος ως είδε σε * έπι σταυροῦ χρεμάμενον, * θρηνφδούσα * ἀνεβόα μητριχώς· * Υἰέ μου καὶ Θεέ μου, * γλυχύτατόν μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον; Απολυτίχιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἡχος δ΄.

¥7 αὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ᾿Αποστόλων Αγενόμενος * την πράξιν εύρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. * διά τοῦτο τὸν λόγον * τῆς άληθείας ὁρθοτομῶν, * καὶ τῆ πίστει ενήθλησας μέχρις αίματος, * Ιερομάρτυς Ανθιμε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ 'Οσίου, 'Ηγος πλ. δ'.

Ταϊς των δακρύων σου ροαϊς * της έρημου το άγονον έγεώργησας. * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνοης εκαθμοφορμαας. * και λελονας διοσειήο * ειμ οικοπίτελη γαίτπων τοίς θαύμασι, * Θεόκτιστε Πατήρ ήμῶν 'Οσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῶν. Θεοτοχίον. "Η Σταυροθεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Κανών τῆς 'Οκτωήχου είς, καὶ τῶν 'Αγίων δύω. 'Ο Κανών τοῦ Ίερομάρτυρος, οὐ ή Αχροστιχίς.

"Ανθος σε μέλπω ποιμένων και μαρτύρων. Ίωσήρ.

'Ωδή α'. Ἡχος δ'. Τριστάτας χραταιούς. νθήσας ίερως * ώσπερ κρίνον λειμώνι * των Μαρτύρων, τὰς

Αψυχάς * ἀπάντων εὐσεβῶν * εὐωδία τῶν ἄθλων σου, * "Ανθιμε, ευωδιάζεις * των πιστώς ευφημούντων σε, * Ίεράρχα καὶ

Μάρτυς πολύαθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν * ἐπιμόνοις μελέταις, * ἐξενεύρισας έχθρον * άνδρείαις συμπλοχαίς, * και άνισχυρον έδειξας. * όθεν πάσα Έχχλησία * επιγνούσά σε Μάρτυρα * άπερίτρεπτον, Μάχαρ, γεραίρει σε.

Θαμβείται χατιδών * πρό βημάτων άνδρείως * παρεστώτά σε, Σοφέ, * άλάστωρ δυσμενής, * και θωπείαις έκλύειν σου * οἴεται την καρτερίαν * άλλ' ήττήθη, και πέπτωκεν * άπονοίας αὐτοῦ

τὰ φρυάγματα. Θεοτοχίον.

Ο Κύριος έχ σου * άνατείλας, ώς οίδε, * τούς χορούς τών 'Αθλητών * έλάμπρυνεν, 'Αγνή, * τὰ αὐτοῦ εἰχονίζοντας * πάθη πάντα ζωηφόρα, * και τὸν ἄδικον θάνατον * δικαιούντα ήμᾶς άμαρτήσαντας.

Κανών τοῦ Όσίου, οὐ ἡ Αχροστιχίς. Τούς σούς άγωνας, ώ Θεόκτιστε, φράσω. Θεοφάνους.

' Ω δη α΄. ' Ηχος πλ. δ΄. ΄ Η κεκομμένη.

τητης ἀπαθείας τῷ πόθφ νυττόμενος, * σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, * 📘 Πάτερ, κατεμάρανας,* Θεόκτιστε σοφὲ, * θεόθεν βοηθούμενος,* και νῦν ήμας φωτός του νοητού * πλησθήναι καθικέτευσον * τφ Κυρίφ ψάλλοντας * Ενδόξως γαρ δεδόξασται.

Οίχειωθείς σοι ο μέγας Εύθύμιος * τῆ θεία, Πάτερ, στοργή, * καὶ συνδιαιτώμενος, * Θεόκτιστε, στερρώς * τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως * διήνυσεν έμπράκτως άληθως, * και σοι συνανεκραύγαζε. *

Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Υπωπιάσας το σώμα, πανόλβιε, * καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκός, * Πάτερ, δουλωσάμενος, * Θεόκτιστε, τρανώς * ἐδέξω τὴν λαμπρότητα * τῆς χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθεὶς * ἐνθέως ἀνεκραύγαζες * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα χτησάμενοι, * Παρθενομήτορ ἀγνὴ, * Δόγον ὡς χυήσασαν, * θεόφρονες σοφοὶ * ἀσχήσει ἐνδιέπρεψαν * Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητὸς * ὁ θεῖός τε Θεόχτιστος, * τῷ Κυρίφ ψάλλοντες· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή γ'. 'Οτι στετρα έτεκεν.

Εαυτόν παρέδωκας * ώς ό Χριστός τοῖς ζητοῦσι, * καὶ πρὸς σφαγὴν ἡνέχθης, * ὧσπερ ἐπίσημος κριὸς, * καθαγιάζων, *Ανθιμε, * τῷ αἴματι * πάντας τοὺς τιμώντάς σε.

Λύσας τη θεία χάριτι * πάσαν δαιμόνων ἀπάτην, * ήχθης δεσμώτης, Μάρτυς, * τὸν δεδεμένον διὰ σὲ * ἐξειχονίζων, "Ανθιμε, * χαὶ θανάτω * λύσαντα τὸν θάνατον.

Πρηστήρια όργανα, * βασανιστήρια πάντα * πρὸ όφθαλμῶν σου βλέψας * οὐκ ἐσαλεύθης τῷ νοί· * ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας * πρὸς βάσανα, * * Ανθιμε πολύαθλε.

Θεοτοχίον

'Ωραιώθης, Πάναγνε, * τὸν ὑπὲρ πάντας ώραῖον * τοὺς γηγενεῖς τεχοῦσα * Υἰὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρός * ὂν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες * ποθήσαντες * δόξη ἐλαμπρύνθησαν.

Τοῦ Όσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

 \sum άρχα μὲν ἐνέχρωσας * δί ἐγχρατείας σου, "Οσιε· * τὴν δὲ ψυ- χὴν * θείων χαρισμάτων * δωρεαῖς χατελάμπρυνας.

Όλην μεν την έφεσιν * πρός τον Δεσπότην σου έτρεψας· * τον δε θυμόν * χατά τῶν δαιμόνων, * Θεοφόρε, χαθώπλισας. Θεοτοχίον.

Τμνους αναμέλποντες * οι θεοδίδακτοι, Δέσποινα, * σὲ 'Ασκηταὶ * ως Θεὸν τεκοῦσαν * Θεοτόκον ἐδόξασαν.

Ο Ειρμός.

Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ
 ἐἶ τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ αἴμά σου, σοφὲ, * μυστιχῶς ἀνεβόα * ἐχ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, * ὡς τοῦ Αβελ, θεόφρον * σαρῶς γὰρ ἐχήρυξας * τὴν Τριάδα

τὴν ἄκτιστον. * ὅθεν, ᾿Ανθιμε, * ποιμαντικῶς διαπρέψας * ἀπεδίωξας * τοὺς τῶν αἰρέσεων θῆρας, * ὡς φύλαξ τῆς πίστεως. Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἔξαρχος * ἀνηγορεύθης, * καὶ τῷ κόσμφ γέγονας * περιφανέστατος λαμπτήρ, * "Οσιε Πάτερ Θεόκτιστε: * όθεν ἀπαύστως * τιμώμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντιληψιν * τῶν ἐν ἀνάγχαις, * τὴν ἡμῶν βοήθειαν * και πρός Θεόν καταλλαγήν, * δί ής φθοράς έλυτρώθημεν, * τὴν Θεοτόχον * πιστοί μαχαρίσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα * ἀναρτηθέντα * τὸν Υἰόν σου, Πάναγνε, * σπλάγχνα μητρώα γοερώς * σπαρασσομένη ἐκραύγαζες. * Οίμοι! πῶς ἔδυς, * τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή δ'. Δι ἀγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Π έτρα πίστεως τὰς φρένας έρηρεισμένος * λίθοις ἐτύρθης, Μάρτυς, * ἐν μιμήσει Στεφάνου· * ὅθεν στεφανοῦμέν σε * τοῖς υμνοις γηθόμενοι.

Ο Θεού σε έπυρπόλησε θείος ζήλος. * πεπυρωμένοις όθεν * ούχ ήσθάνου σιδήροις * έμπερονιζόμενος, * Μαρτύρων άγλάισμα.

Ίερέων χρίσμα άγιον χεχρισμένος, * και κατηγλαισμένος * τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, * χαίρων προσεχώρησας * Αγίων εἰς Αγιά. Θεοτοχίον.

Μή κενώσας τους πατρφους ο Λόγος κόλπους, * σοῦ ἐν τοῖς κόλποις, Κόρη, * ἀνεκλίθη ως βρέφος, * θέλων άναπλάσαι με * φθορά ύποχείμενον.

Τοῦ Όσίου. Ἐπέβης ἐφ' ἱππους.

τοφίας της πρώτης * σύ έραστης ώρθης, Πάνσοφε· * τὸν γάρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, * χεχαθαρμένος * ἄριστα ψυχήν χαι έννοιαν, * συμφώνως άναχράζων· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Αγνίσας τὸν νοῦν σου,* τῆς τῶν παθῶν τύρβης, ἔνδοξε,* τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ρυθμίσας τε, * ἀταραξίας * γαλήνη, Πάτερ, προσώρμησας * προθύμως άναμέλπων * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Γεώδεις φροντίδας * άσχητιχῶς ἀπωσάμενος, * οὐρανίους έλπίδας έχτήσατο * ο σὸς θεράπων, * Δέσποτα, θετος Θεόχτιστος * Εύθυμίφ συμψάλλων * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

΄ Ως ὤφθης ἐν κόσμφ * ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, * ἐδωρήσω την νίκην 'Οσίοις σου. * τῷ σῷ Σταυρῷ γὰρ * δαίμονας

ούτοι ἀπήλασαν * έν πίστει ἐκβοωντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή ε'. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

Το τω δεινώς πυρούσθαι σου * τους πόδας, 'Αθλητά, * συνθλάς Ττην κάραν * ἀσάρκου δυσμενούς, * και πρός οὐρανὸν βαδίζεις * ἄθλοις ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος έμεινεν * έχθρὸς έξεστηκώς * Θεὸς δὲ ζώση * έκάλει σε φωνῆ, * θάρσος έντιθείς τῆ σῆ καρδία, * Ἱεράρχα πολύαθλε.

'Ως προσφορὰ ὁλόκληρος, * ὡς θῦμα ἱερὸν, * ὡς ἱερεῖον, * ὡς κάρπωμα θεῖον * τῷ παμβασιλεῖ, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, * ἀνηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοχέον.

Νόμου σκιαὶ ἐδήλωσαν * τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ * ἐξανατεῖλαν, * πανάμωμε Κόρη, * καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρῦναν * τοὺς χοροὺς εὐφημοῦντάς σε.

Τοῦ Όσίου. Φώτισον ήμας.

Νέχρωσον ήμων * τὰ φρονήματα, Φιλάνθρωπε, * τῆς σαρχὸς καὶ τὰ σκιρτήματα * ταῖς εὐπροσδέκτοις * τοῦ Όσίου σου ἐντεύξεσιν.

"Ανωθεν ήμας * ἐποπτεύοις, Παμμακάριστε, * και κατευθύνοις τὸν βίον ήμων * των ἐκτελούντων, * σοφὲ, τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Σύσκηνος δυάς * παναρίστη καὶ θεόκλητος * τὸν σαρκωθέντα έκ Παρθένου άγνῆς * Θεὸν κηρύττει * ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾿Ωδὴ ϛ΄. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Γυκλούμενος * θλιβερώς και τροχῷ προσδεσμούμενος, * και λαμπάσι * πανταχόθεν εὐτόνως φλεγόμενος, * ἀκλινής ὡράθης, * Ἰεράρχα πολύαθλε "Ανθιμε.

Ανέπεμπες * τῷ Θεῷ ὑμνφδίαν φλεγόμενος, * καὶ τὴν δρόσον * ὡς οἱ Πατδες ἐξ ὑψους δεχόμενος, * Αθλητὰ γεννατε, *

των Αγίων Αγγέλων συνόμιλε.

Ίατρευσον * τὴν ψυχήν μου νοσοῦσαν ἀνίατα· * Ἱερεὺς γὰρ * δεδειγμένος καὶ Μάρτυς ἀήττητος, * ἐξουσίαν ἔχεις * ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

Μαράνασα * τὰ φυτὰ τῆς κακίας, 'Ανύμφευτε, * τῷ βλαστῷ σου, * τῶν παθῶν μου τοὺς σκόλοπας ἔκτιλον, * καὶ βλαστάνειν θεῖα * τὴν ψυχήν μου νοήματα ποίησον.

Men. Tom. I.

Τοῦ 'Οσίου. Τὴν δέησιν * ἐκχεω.

Ος ήλιος * τοῖς ἐν γἢ ἀνέτειλας, * τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας σύνης διδάσχων φαιδρότητα, * Θεόχτιστε σαῖς προσευχαῖς * καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρονι * λογισμώ χρησάμενος * των έν γη καταπεφρόνηκας πάντων, * και οὐρανών, * παμμακάριστε Πάτερ, * τὴν κληρουχίαν πανσόφως προέκρινας, * Θεόκτιστε, και νῦν σαφώς * οὐρανοὺς ἐμβατεύεις γηθόμενος. Θεοτοκίον.

'Εθέλχθητε * καλλονής τῷ ἔρωτι * τοῦ Χριστοῦ τής εὐπρεποῦς τε καὶ θείας, * διὰ σαρκὸς * τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ * ἐκ τής Αγίας ἀγνής Θεομήτορος, * καὶ ώφθητε τῶν μοναστῶν * ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ο Ειρμός.

- » Ττὴν δέησιν * ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
- » ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ
 » φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον του Ἱερομάρτυρος.

'Ηχος δ΄. 'Ο ύψωθεις έν τῷ σταυρῷ.

Ειν ιερεύσιν εύσεβως * διαπρέψας, * και μαρτυρίου τὴν ὁδὸν * Ειδιανύσας, * τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, * πρόμαχος γενόμενος * τῆς σῆς ποίμνης, θεόφρον * διό σε γεγαίρουσα * μυστικῶς ἐκβοᾳ σοι * Έκ τῶν κινδύνων ρῦσαί με ἀεὶ * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * Πατὴρ ἡμῶν "Ανθιμε.

'O Oixos.

Ένθεις μοι γνώσιν θεϊκήν, * τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας * ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας * ἀπέλασον εὐχαῖς σου, * ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς * τὴν ἀγίαν μνήμην, * ἐν ἡ ᾿Αγγέλων χοροὶ * μετὰ Μαρτύρων σήμερον * εὐφραίνονται ἐνθέως· καὶ ἄνθρωποι, * ὕμνοις ἐγκωμίων * τὴν σὴν κάραν ώσπερ ἄνθη * συμπλέξαντες, * στέφουσιν ἀξίως, * αἰτοῦντες παρὰ κακῶν * τοῦ βίου λύσιν, * καὶ ἐχθρῶν ὁρατῶν * καὶ ἀοράτων ἡυσθῆναι * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * Πατὴρ ἡμῶν Ἦνθιμε. Συναξάριον.

Τη Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Ανθίμου, Ἐπισχόπου Νιχομηδείας.

Στίχοι.

Τμηθείς χεφαλήν, Μάρτυς Ανθιμε, ξίφει, Καὶ νεχρός ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας. Ανθιμον ἐν τριτάτη ἀπέχτεινε ξίφος ὀξύ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εύθυμίου.

Στίχ. Είδώς σὸν είναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ, Αύτὸν πρὸ πάντων έξελέξω χτισμάτων. Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.

ί προσαγθείσαι τῷ σῷ * σεπτῷ σαρχίφ φλόγες, * μηδέν σε $m{A}$ όλως λυμηνάμεναι, \star έπι τούς μισούντάς σε \star έπιστασία

θείων * έστράφησαν 'Αγγέλων.

'Ρώμη Θεού πανσθενεί * τροχός έξαίφνης έστη * ο τιμωρών σε· χαι χυλίονται * πρός πίστιν τῷ θαύματι * οι τῶν ἀπίστων δήμοι, * σοφέ Ιερομύστα.

Των του Χριστου έντολων * φύλαξ ύπαρχων, Μάχαρ, * έφυλακίσθης φυλασσόμενος * πρός τούτου, και γέγονας * φρουρός τοῖς σε φρουρούσι * διδάγμασιν ένθέοις.

Θεοτοχίον.

Υπερβολή, Παρθένε, * φιλανθρωπίας ώφθη * έκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, * καὶ σώζει τοὺς μέλποντας * Ο τῶν Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Τοῦ 'Οσίου. Παίδες 'Εβραίων.

🕠λφ τῷ πόθφ συνημμένος * δί ἀσχήσεως * στεῥράς σου τῷ Ο Δεσπότη, * ταϊς αὐτοῦ νῦν τρυφᾶς * ἐλλάμψεσι χραυγάζων· * Εύλογητὸς εί, Κύριε * ὁ Θεὸς, είς τοὺς αίῶνας.

Κάρπωμα θεΐον τῷ Δεσπότη * προσενήνοχας * τὸν βίον σου, Τρισμάχαρ, * και θυσίαν δεκτήν * και άμωμον κραυγάζων. *

Εύλογητὸς εί, Κύριε * ὁ Θεὸς, είς τοὺς αἰωνας.

Τέλος των πόνων εύρες, Μάχαρ, * την ἀπόλαυσιν * την έν τῷ Παραδείσφ. * ἐκ στενῆς γὰρ ὁδοῦ * κατήντησας πρὸς πλάτος * τῆς βασιλείας, πάνσοφε, * εὐλογῶν τὸν πάντων Κτίστην. Θεοτοχίον.

Ίδε Παρθένος θεΐον βρέφος * ἀπεγέννησεν, * ὅπερ οἱ Θεοφάροι * ἐπιγνόντες Θεὸν * καὶ Κύριον ἐβόων * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, είς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ή'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

πητορεύεις Κυρίου τὴν σάρχωσιν * παρανόμων τυράννων ένώf rπιον, * προσομιλών κολάσεσι, * και πικραΐς τιμωρίαις * και άλγηδόσιν, * Ιεράρχα πολύαθλε "Ανθιμε.

"Ωσπερ σίδηρος, Μάκαρ, ἐστόμωσαι * τῷ πυρί τῶν ἀπείρων χολάσεων, * χαι τὰς ἀμέτρους φάλαγγας * τῶν δαιμόνων συγχό-

ψας, * νίκης βραβετα * άνεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νεχρωθείς έχουσίως, πανόλβιε, * τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀπέλα-

βες, * καὶ Παραδείσου εἴσοδον * καὶ τὰς θείας σκηνώσεις, * ἐν ΄ αἰς χορεύων * τῶν τιμώντων σε μέμνησο, "Ανθιμε.

Θεοτοχίον.

Ίεραῖς ἐν φωναῖς μαχαρίσωμεν * τοῦ Θεοῦ τὴν σχηνὴν τὴν ἀμόλυντον, * τὴν χιβωτὸν τὴν ἔμψυχον, * τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, * τὴν ἀνωτέραν * Χερουβὶμ χαὶ ἀπάσης τῆς χτίσεως.

Τοῦ Οσίου Επταπλασίως χάμινον.

υν έγχωμιοις γίνεται, * θεοφόρε, ή μνήμη σου * της διχαιοσύνης * γὰρ ἐδείχθης τρόφιμος, * ἀνδρείας φρονήσεως * χαὶ σωφροσύνης, Πάτερ σοφέ * Τὸν Δημιουργὸν * χαὶ Λυτρωτὴν ἀναχράζων, * οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεοφόρον ἄπαντες * εὐφημίαις τιμήσωμεν, * ὡς ἐμπεπλησμένον * ἐναργῶς τῆς χάριτος, * καὶ θείαις ἐλλάμψεσι * πεφωτισμένον ἄριστα· * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έν τη σορφ το σώμα σου * Ιεραρχης ἐκήδευσε * καὶ της εὐθυμίας * ὁ φαιδρὸς ἐπώνυμος * ψυχὴν δὲ οἱ Αγγελοι * ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν * τῷ Δημιουργῷ * χαρμονικῶς μελφδοῦντες * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν * τῆς Σοφίας τῷ ἔρωτι * τῆς ἐνυποστάτου * ἀσχηταὶ θεόφρονες, * τῆς χόσμφ, πανάμωμε, * ἀναδειχθείσης, Κόρη, ἐχ σοῦ, * χαὶ θεοπρεπῶς * τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης * ῆν Παϊδες εὐλογοῦσιν, * ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- Ε πταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς ... Β θεοσεβέσιν * έμμανως έξέκαυσε, * δυνάμει δὲ κρείττονι *
- » περισωθέντας τούτους ίδών· * Τὸν Δημιουργόν * καὶ Λυτρω-
- » την άνεβόα, * οι Παϊδες, ευλογείτε, * Ίερείς, άνυμνείτε, * λαός,
- » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ίεράρχου.

' Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς.

Ος ρόδον εὐῶδες μυστικῶς * ἐξήνθησας * ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κριῶν. * ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιάζεις * Κυρίου εὐωδία γενόμενος, * καὶ πάθη τὰ δυσώδη, Μακάριε, * ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ * τὴν ἔνδοζον * συγκαλοῦσα

πόλιν ἄπασαν * ή εὐγενὴς Νιχομηδέων * περίδοξός τε πόλις ἐν πόλεσιν· * αὐτῆς γὰρ πολιοῦχος γεγένησαι, * ἢν οὐρανόθεν, Μάρτυς, ποίμαινε.

Ή γη σου τὸ αἰμα ἐχχυθὲν * ἐδέξατο, * Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμά σου * εἰς οὐρανοὺς ἀνεχομίσθη * τοῖς θείοις συναγάλλεσθαι Πνεύμασι * μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε, "Ανθιμε, * θείων Μαρτύρων ἀχροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φλογίνη ρομφαία ή τὸ πρὶν * τὴν εἴσοδον * Παραδείσου ἐναπείργουσα, * νῶτα νῦν δίδωσι, Παρθένε, * τοῖς πάθη τὰ σεπτὰ εἰκονίσασι * Χριστοῦ τοῦ λογχευθέντος θελήματι, * καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέρτιμον.

Τοῦ 'Οσίου. 'Εξέστη ἐπὶ τούτφ * ὁ οὐρανός.

Ροαίς σου των δακρύων * έκκαθαρθείς * νύν φωτός ἀπολαύεις, Θεόκτιστε, * τοῦ τριφεγγοῦς, * τοὐτφ παριστάμενος έμφανως, * καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄριστα * ἐκλελαμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, * ἐξ ὑψους ἐποπτεύοις * ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην * ἐπιτελοῦντας, παμμακάριστε.

Αγάπη καὶ ἐλπίδι * θωρακισθεὶς, * καὶ πιστῶς πεφραγμένος διέλυσας * τὰς μηχανὰς * καὶ τὰς μεθοδείας τῶν δυσμενῶν * καὶ νικητὴς γενόμενος * νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς * ταῖς θείαις σὺν χορείαις * Αγγέλων καὶ δικαίων * περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Σωφρόνως καὶ δικαίως * καὶ εὐσεβῶς * ἐν τῆ γῆ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, * ἐν οὐρανοῖς * λάμπετε, θεόφρονες 'Ασκηταί, * σὺν 'Ασωμάτων τάξεσιν * αἴγλη ἐντρυρῶντες θεαρχικῆ· * παρ ἡς καὶ τῶν ἀγώνων * ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις * ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοχίον.

 $^{\prime}\Omega$ θεία καὶ θεόφρον * καὶ ἱερὰ * ξυνωρὶς τῶν Πατέρων ὑπέρλαμπρε, * ταῖς σαῖς λιταῖς * κόσμφ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ * καταπεμφθῆναι αἴτησαι, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰλικρινῆ * ὁμόνοιαν καὶ πίστιν * πρεσβείαις εὑπροσδέκτοις * τῆς Θεοτόκου, παμμακάριστοι.

Ο Είρμὸς.

- Εξέστη ἐπὶ τούτω * ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 Ε τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι• κῶς, * καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα• νῶν * διό σε, Θεοτόκε, * Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχ(αι
- μεγαλύνουσιν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

χορείαν άγε σήμερον έτησίαν, * Νιχομηδέων πάσα χαίρουσα πόλις, * τοῦ χαλοῦ Ποιμένος σου, χαὶ σχίρτησον, * τὸν πολιοῦχον ἔχουσα * διατηροῦντά σε βλάβης * τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Όσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

'Αγγελικώς έβίωσας * έπὶ γῆς, θεοφόρε, * σὺν Εὐθυμίφ, πάνσοφε, * τῷ μεγάλφ φωστῆρι, * Θεόκτιστε, διαπρέψας * ἐν εὐχαῖς καὶ νηστείαις * καὶ πλείστοις κατορθώμασι * πρακτικῆς θεωρίας· * μεθ' οὐ καὶ νῦν * παρεστώς Τριάδι τῆ ἀπροσίτφ, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε * τῶν τιμώντων σε, μάκαρ.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τετυρωμένον, πάναγνε, * καὶ πιότατον ὅρος * Δαυὶδ, Θεογεννήτρια, * μελφδῶν σε ἐκάλει * ὁ σὸς προπάτωρ, Παρθένε· * Σολομὼν δὲ ὁ θεῖος * κλίνην σαφῶς τοῖς "Ασμασιν· * Ἡσαίας δὲ ῥάβδον * καὶ Ἰακώβ * κλίμακα σὲ είδε· καὶ πύλην ἄλλος, * ἐξ ἢς Θεὸς τὸ φύραμα * νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήχος δ'. 'Εφραὶμ Καρίας.

Τή Νιχομηδέων μεγαλοπόλει * πάσα πόλις και χώρα * συνεορτάζει σήμερον * ἐπὶ τῆ μνήμη * τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου. * και γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς * κροτεῖ ἐπευφραινόμενα * τῆ νῦν πανηγύρει τοῦ Ἱερομάρτυρος. * τούτω και ἡμεῖς τοῖς ἄσμασιν ὡς ἄνθεσι * στεφάνους πλέξαντες ἐκβοήσωμεν. * Χαίροις, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, * ὁ τὴν ψυχὴν θεὶς ὑπὲρ τῶν προβάτων, * ἡ τοῖς συνάθλοις σου, * Χριστὸν, και ἱερεῖον. * Σοῦ δεόμεθα * σὺν τοῖς συνάθλοις σου, * Χριστὸν, Κυθιμε, ἰκέτευε * τὴν ποίμνην σου ταύτην * τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, * καὶ τῆς οὐρανίου μάνδρας ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Εδωχας σημείωσιν.

Έν κλίνη κατάκειμαι * τῆς ἀμελείας, πανάμωμε, * καὶ ῥαθύμως διέρχομαι * τὸν βίον καὶ δέδοικα * τὸν τῆς τελευτῆς μου * καιρὸν, Θεοτόκε, * μὴ ὡσπερ λέων ἀφειδῶς * διασπαράξη τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος * διὸ τῆ σῆ ἀγαθότητι * πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, * πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεχρούμενον βλέπουσα * Χριστὸν ή πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεχροῦντα τὸν δόλιον * ὡς Δεσπότην, κλαίουσα * ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐ-

του * ἀποθαυμάζουσα ἀνεχραύγαζε· * Τέχνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, * μὴ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Αντιοχείας καὶ τοῦ Αγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος. Τηχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι.

Το αίματι βάψας σου * τὴν ἱερὰν διπλοίδα, * εἰσῆλθες εἰς Τάγια * τῶν ἀγίων ἄγιος σὺ γενόμενος, * Βαβύλα ἔνδοξε, * καὶ σαφῶς πάντοτε * ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, * ώραϊζόμενος * ταῖς τῷ μαρτυρίφ λαμπόμενος, * καὶ ἄγγελος δεικνύμενος * ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν. * ὅθεν σε τιμῶμεν, * καὶ πόθφ ἐορτά
Τομέν τὴν σὴν * ἱερωτάτην πανήγυριν, * ἀξιομακάριστε.

Σιδήρω πεδούμενος * άνεμποδίστως την τρίβον * διώδευσας, "Οσιε, * την πρός την οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, * τα σεπτά στίγματα, * Βαβύλα πάνσοφε, * ώσπερ χόσμον περιχείμενος * έν ή γενόμενος * οἰα νιχητης άληθέστατος, * χαὶ Μάρτυς άπαράτρωτος, * χαὶ ἱερουργὸς ἱερώτατος, * μέλπεις σὺν Αγγέλοις * μελώδημα τὸ θεῖον χαθαρῶς * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, * Τριὰς ὁμοούσιε.

Ποίμνης προϊστάμενος, * της λογικής, 'Ιεράρχα, * βακτηρία γνώσεως * ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πίστεως, * καὶ θηρῶν ἔσωσας * καὶ Θεὸν εὔφρανας * τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα· * ὄν κατενώπιον * τῶν ἀθεωτάτων, μακάριε, * κηρύττων, ὧσπερ ἄκακον * τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος * μετὰ τῶν ἀκάκων * παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, * θῦμα εὐῶδες ὁλόκληρον, * Βαβύλα θεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

τηχος δ΄. Ως γενναΐον εν Μάρτυσιν.

Έν θυέλλη τὸν ἄσαρχον * καὶ ἐν γνόφω τὸν ἄϋλον, * Μωϋσῆ, τεθέασαι * ὡς χωρεῖν δυνατόν * θεοειδής τε γενόμενος * τῆ δόξη τῆ κρείττονι, * τῷ σαρκίνω Ἰσραὴλ * Νομοθέτης κεχείρισαι * ἀλλ' οὐ πέφυκε * νοῦς γεώδης τοῖς θείοις * ἐμβατεύειν * ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρῶσι * τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

"Ov.o!ov.

Ίερεὺς ἐννομώτατος, * στρατηγὸς γενναιότατος * τῷ παραπιχραίνοντι * ἀναδέδειξαι, * Μωσῆ, μαστίζων τὴν Αίγυπτον, * τῆ ράβδω δὲ θάλασσαν * διαιρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, * καὶ βυθίζων ἀλάστορα * καὶ ὑψαύχενα * Φαραώ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων * ἐν ἐρήμω καὶ ἐκτρέφων * τὸν Ἱσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

(Ομοιον.

Μωϋση, τὸ ὑπόδημα * τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· * ὁ γὰρ τόπος ἄγιος, * ἐν φὶ ἔστηχας· * μή τι νεχρώσεως σύμβολον * ἐν σοὶ περιφέροιτο· * ἐν γὰρ βάτω καὶ πυρὶ * μυστιχῶς σοι ὁπτάνεται * τὰ παράδοξα * της θεόπαιδος Κόρης· * ἐν τῷ ὅρει * τῷ Χωρήβ ὁ χρηματίζων * τῷ Μωϋση ἀπερθέγγετο.

Δοξα. Τίχος πλ. β'.

Βάσιμον χρηπιδα * ή Ἐκκλησία κέκτηται * τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, * Ἱερομάρτυς Βαβύλα· * ἢν καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον * καὶ ἀνεπιβούλευτον ἐκ λύκων κραταιῶν, * κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, * καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια * τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα * μετὰ σοῦ, μακάριε.

Καὶ νῶν. Θεοτοχίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνυξιν οὐ κέκτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε· * τι βραδύνεις; * τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· * τῆ Θεοτόκφ, δράμε, πρόσπεσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν ξύλφ τὴν Ζωὴν ἡμῶν * ὁρῶσα ἡ πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην μητριχῶς * ώδύρετο βοῶσα· * Υιέ μου χαὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς τὸν Στίχου, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήγου.

Δόξα. Ήχος πλ. β΄. Βαβύλα.

Τρήματι τυράννου περεστηχώς, * καὶ ἀγωνιζόμενος * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες. * Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, * ἄ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. * μεθ' ὧν ἐστερανώθης ἐν οὐρανοῖς, * Βαβύλα Ἱερομάρτυς, * πρεσβεύων ἀπαύστως * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * ἡυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, * δυσώπησον δν ἔτεχες * Βασιλέα * τοῦ παντὸς καὶ Ποιητὴν, * ἐν ὥρα ὅταν κρίνη * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * κατοικτειρῆσαί με τὸν δοῦλόν σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, * ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου *

ή Παρθένος και άγνη * και Μήτηρ σου όρωσα, * ώς Συμεών προέφη, * τὰ σπλάγχνα, Σωτερ, διετέτρωτο.

'Απολυτίκιον του Ίερομάρτυρος.

Ήχος δ΄. Και τρόπων μέτοχος. Και τοῦ Προφήτου, Ήχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου * Μωϋσέως τὴν μνήμην, * Κύριε, έορτάζοντες, * δὶ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΌΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία.

Κανών τῆς Όκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Αγίων δύω.

Ο Κανών τοῦ Ἱερομάρτυρος.

' Ω δή α΄ Ήχος πλ. β΄. ' Ω ς έν ήπείρ ω πεζεύσας.

Τήν των οίχειων αἰμάτων, * ώς Μωϋσῆς, * ἐρυθραίαν θάλασσαν * ἀχυμάντως διελθών, * Βαβύλα μαχάριε, Θεῷ * Ἐπινίχιον ῷδὴν * ἐβόας ἄσωμεν.

Σὺ τῶν γηίνων τὸν πόθον * τῷ θεϊχῷ * ὑποτάξας ἔρωτι, * κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, * Βαβύλα μαχάριε, Χριστοῦ * ἐπειγόμενος ἰδεῖν * τὴν ὡραιότητα.

Τῆς ὑπερθέου Τριάδος * ὡς ἐραστὴς, * τοῖς τρισὶ συνέθανες * ἀγαλλόμενος παισὶ, * Βαβύλα μαχάριε, τὴν σὴν * προϊέμενος ψυγὴν * τῷ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

Τὸν σεαυτής τετοχυΐα * Δημιουργὸν, * ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, * έξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρχούμενον, 'Αγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανών τοῦ Προφήτου, οὐ ἡ ᾿Ακροστιχίς٠

Μωσής Προφητών πρώτος αίνείσθω λόγοις.

Έν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

'Ωδη α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το ἐρυθραΐον. Γωσης Προφητών αἰνείσθω πρότερος, * ως ἐνωπίφ Θεῷ * συνο-

Μωσης προφητών αινεισύω προτερός, ως ενώπιφ Θεφ συνομιλήσας * πρώτος έμφανώς, * έν προσώπφ πρὸς πρόσωπον, * οὐχ αἰνιγμάτων φάσμασιν, * ἀλλ' ὡς ἐν είδει σαρχὸς βλέψας αὐτόν.

Ως θετον δημαγωγόν και ρύστην σε * τοῦ συγγενοῦς Ίσραὴλ, * Μωσῆ θεόπτα, * δέδωκε Θεός * τῷ πατρὶ ιὅσπερ ηὕξατο * ἐπαγγελίας ρήματι * προμυηθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σορίας σε θησαυρὸν ἐφεύραντο * αἰ γενικαὶ ἀρεταὶ * ἐγκεχρυμμένον * γνώσει τοῦ Θεοῦ * ὡς ἐν Θήβη, θεόπτα Μωσῆ· * διό σε ἀνεθρέψατο * ἡ βασιλὶς καὶ θεία πρόνοια.

Ηρνήσω θεοπτιχώς, Πανεύφημε, * ἐχ βρέφους πᾶσαν θηλήν *

Men. Tom. I.

τῷ δὲ γνησίω * γάλακτι τραφεὶς, * παρεδήλους σαφέστατα * τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτητος * τὸ ὑπεραῖρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοχίον.

Κατέπτη ίδων Μωσῆς παράδοξον * ἐν πρώτοις θέαμα, * βάτον καὶ φλόγα, * ξένην συμπλοκὴν * τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μητρὸς * προζωγραφοῦσαν ἄφθαρτον, * ὂν διαβάς τοὺς χρόνους εἶδε σαρκί.

Τοῦ Ίερομ. 'ஹδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ώς σύ.

Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τοῦ Βαβύλα τοῦ πιστοῦ, * χαὶ στεφανώσας αὐτὸν * τῷ στεφάνω τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ίσχὺς, * Κύριε, ὁ Σταυρός σου, * στερεώσας τοὺς παΐδας * σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, * καὶ καθελὼν δί αὐ-

των * τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ίσχὺς ἐξέλιπε, Χριστὲ, * διαβόλου εἰς τέλος· * τοῖς ἀκάκοις παισὶ γὰρ * καὶ Βαβύλα τῷ κλεινῷ * ἡττᾶται ὁ ἰσχυρὸς * καὶ γελᾶται ὑπ αὐτῶν παιζόμενος.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου, ὕμνησις Χριστὸς, * ὁ ἐχ σοῦ ἀνατείλας, * περιχείμενος σάρχα, * Θεοτόχε, δουλιχὴν, * χαὶ ἐχ δουλείας ἡμᾶς * διαβόλου σώζων ἀγαθότητι.

Τοῦ Προφήτου. Τόξον δυνατών ήσθένησε.

΄ Ο Νως της ἀρρήτου γνώσεως * ἐπλήσθης, Θεόπτα· * τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * δί 'Αγγέλου τὴν τῶν ἀρχαίων * ἐμυήσατό σε γνῶσιν τρανῶς.

Φέρων τηλαυγώς τὰς θείας αὐγὰς * ταῖς θεοσημείαις * κατέπληττες Αἴγυπτον, * μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων * παρα-

δόξως φύσιν, Πάνσοφε.

Ηύγει τὸ ὡραῖον κάλλος σου * τὴν ἐκ θείας αἴγλης * λαμπρὰν ἀστειότητα· * καὶ πρὸς θείαν ἀπλήστως πάντας * ἐπεσπάσω ὑραιότητα. Θεοτοκίον.

Ήχθης του φρικτου όράματος * πρὸς ἐκστατικὴν * κατανόησιν, Πάνσοφε· * ἀλλ' ἐσχέθης φωνή Κυρίου * του τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί. Ο Είρμὸς.

» Τόξον δυνατών ήσθένησε, * και οι ἀσθενούντες * περιεζώ-» Τσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρ-

» δία μου. Κάθισμα τοῦ Ίερομάρτυρος.

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ομολογία * πλάνης ἔσβεσας χαχοδοξίαν, * στη-

μενος, * θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Προφ. Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Προφητών ἀπάντων σε * πρώτον ὡς ὄντα * εὐσεβῶς γινώσχοντες * ἀνευρημοῦμεν οἱ πιστοί· * πρώτος Θεὸν γὰρ ἑώραχας, * ὡς δυνατὸν ἦν * ἀνθρώπω θεάσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν * τῶν ἐν ἀνάγκαις, * τὴν ἡμῶν βοήθειαν * καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, * δὶ ἡς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * τὴν Θεοτόκον * πιστοὶ μακαρίσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'Επὶ ξύλου βλέπουσα * ἀναρτηθέντα * τὸν Υίόν σου, Πάναγιε, * σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς * σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· * Οἴμοι! πῶς ἔδυς, * τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Του Ιερομ. 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

γριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * πρὸ βημάτων ἐβό-Λας * τυραννικῶν * ἀπειλαῖς ἀπτόητος, * Ιερομάρτυς Βαβύλα, * ἐν Κυρίφ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, * φρικτήν, άναίμακτον * τῷ Κυρίφ τροσφέρων, * καὶ σεαυτὸν * σφάγιον δὶ αίματος, * Ἱερομάρτυς Βαβύ-

λα, * άκηλιδωτον προσήγαγες.

Τῶν παίδων, "Οσιε, * τὸ νέον φρόνημα * ὡς σοφὸς παιδοτρίβης * πνευματικῷ * ἀποτρέφων γάλακτι, * Ἱερομάρτυς Βαβύλα, * εἰς τελείωσιν κατήρτισας. Θεοτοκίον.

Ναόν πανάγιον * Θεοῦ γινώσχοντες * σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, * χαὶ τῶν πιστῶν * πάντων ὑπερέχουσαν, * ἱερωτάταις σε φωναῖς, * Θεοτόχε, μαχαρίζομεν.

Του Προφήτου. Επαρθέντα σε ίδουσα.

Τηῆς ἰσχνότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου * διαμειφθείσης θεία * προνοία, Θεόπτα, * φρικτῶν μυστηρίων Θεοῦ * ἐδείχθης διάκονος, * καὶ πληγαῖς ἐμάστιξας Αἴγυπτον.

Ως παράδοξος ή κλησις σου, ὧ Θεόπτα, * ὧς φοβερὰ τὰ ἔργα * τῶν σῶν τεραστίων! * ὧπται γὰρ ὁ ὧν σοι Θεὸς, * καὶ δοξη

ύψώσας σε, * Ισραήλ Σωτήρα ανέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξων καὶ δυσεφίκτων * τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων * ὑμνοῦντές σε, πίστει * κράζομεν, θεόπτα Μωσῆ· * Τὴν ίλεων αἴτησαι * τοῦ Θεοῦ ἡμῖν θείαν δύναμιν.

Παν πρωτότοχον ἐπαταξας τῆς Αἰγύπτου, * ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων * ἐνέχρωσε χράτος * τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος * τὰ σοὶ ἐνεργούμενα * ἀληθῶς ὑπῆρχον, 'Αοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Μή έγγισης έν τοτς ώδε, Μωσής ἀκούσας * Θεοῦ φωνής βοώσης * έκ φλογὸς καὶ τής βάτου· * ἄγιος ὁ τόπος γάρ· * εἰκότως προέγραψεν * ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ Αγνής.

Τοῦ Ἱερομ. Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Τὴν θείαν χάριν σου, Ἰησοῦ, * Ἱερομάρτυς Βαβύλας * ὅντως εξ ὑψους ἐδέξατο, * ὡς καὶ πατδας νέους * πρὸς σὴν ἀγάπησιν * ἀλείφειν, καὶ θανάτου * πρὸς καταφρόνησιν.

Τη θεία γνώσει σου ἐλλαμφθεὶς, * ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας * πάντας ἐδίδασκε, Κύριε,* σὲ εἰδέναι μόνον * Θεὸν, τὸν ὄντως Θεὸν, * ἐκ ζόφου τοῦ τῆς πλάνης * ἀνακαλούμενον.

Τη θεία ψήφω σου προχριθείς, * ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας * τὴν λογιχὴν νέμει ποίμνην σου, * σοὶ προσφέρει, Λόγε * Θεοῦ, τὸ αἰμα αὐτοῦ, * πρὸς τρίβον σωτηρίας * πάντας σοφῶς ὁδηγῶν.

Θεοτοχίον.

Υπέρ τῶν δούλων σου τὸν ἐχ σοῦ, * Πάναγνε, Δεσπότην τοῦ παντὸς * ἐχδυσωποῦσα, ἰχέτευε * πάσης ἐναντίας * βλάβης λυτρώσασθαι * τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας * Παρθενομήτορα.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Ραπίζεις 'Ερυθράν, * καὶ δεικνύεις ἰσχύν τοῦ Θεοῦ * τῆ ράβδφ σου, ὧ Θεόπτα, * καὶ χαράττεις ἐν ταύτη * Σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν.

 $^{\circ}$ Ω τόλμης προσφιλοῦς! * $^{\circ}$ ἀπλότητος ψυχῆς χαθαρᾶς! * $^{\circ}$ ἔγνως με παρὰ πάντας, * πρὸς Θεὸν * Θεόπτης * φησὶ, γνωστῶς μοι φάνηθι.

 \mathbf{T} η πέτρα σχεπασθείς * οὐ Θεοῦ είδες πρόσωπον * ὡς χρύριον, ὡ Θεόπτα, * τὴν δὲ σάρχωσιν ἔγνως * τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Ο ὕων ὑετὸν, * ἀντὶ ὕδατος Μάννα ποτὲ, * Μωσῆς ἐστὶν ὁ Θεόπτης, * ὁ δοὺς ὀρτυγομήτρας * τροφὴν τῷ Ἰσραὴλ δί εὐχῆς. Θεοτοχίον.

Εἰσέδυς αἰσθητῶς * τῷ γνόρῳ καὶ ἔμαθες * τὰ ἄἰρητα, ὧ Θεόπτα, * ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου * Θεὸς σαρκὶ τεχθήσεσθαι.

Τοῦ Ἱερομ. 'Ωδή ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * τῷ τῆς πλάνης καθορῶν * κυμαινομέ-Την κλύδωνι, * Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητὴς * ἐβόα· * 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, * πρὸ τῆς ποίμνης τῆν ψυχὴν * τὴν ἐαυτοῦ προδέδωκεν * ὁ ἀοίδιμος Μάρτυς καὶ ἀθλητὴς, * ζωὴν πρὸς αἰώνιον * ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Των παίδων το άστατον * έπεστήριζε σοφώς * τοῖς έαυτοῦ

παθήμασι * Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητής, * ζωήν πρὸς οὐράνιον * ἀπὸ γῆς μεταφέρων ὁ πανεύφημος.

Θεοτοχίον.

Δεσμών ἀπολέλυμαι, * καταδίκης και ἀρᾶς, * εὐλογημένη Πάναγνε, * τῷ τοκετῷ σου· μόνη γὰρ ἐπὶ γῆς * Θεὸν ἐσωμάτω-σας * καθαρῶν ἐξ αἰμάτων σου, Πανάμωμε.

Τοῦ Προφήτου. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Στρατείαν * χεχτημένος Θεοῦ Ἰσραήλ δυνατήν, * τὰ μὲν ἐπτὰ Στῆς χαχίας * Χαναναίων ἔθνη ἐξαφανίζεις, * τῷ λαῷ σου * χαταχληροδοτεῖς δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

'Αρρήτως * ὑπελθών ἐν τῷ γνόφῳ τῷ θείῳ, Μωσῆ, * οὐ ὁ Θεὸς ην καλῶν σε, * τὰς γραφείσας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ * τῶν νομίμων * ὑπεδέξω, ὡς μέγας θεράπων αὐτοῦ.

Ιστησιν * ὑπακούσας Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ * τὸν Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην * κατενώπιον τοῦ λαοῦ ἐμφανῶς, * ἵνα δείξη * φοβερὸν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι * ώς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, * τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, * εὐφημοῦντες, Μάχαρ, σὲ, καὶ Ἑβραίους, * ὥσπερ πάλαι * Ἰακώβ τὸν Ἡσαῦ, νῦν πτερνίζοντες. Θεοτοκίον.

Νεύματι * θεϊκῷ σε προγράφει Μωσῆς ὁ κλεινὸς * ὡς κιβωτὸν, Θεοτόκε, * ταῖς αὐγαῖς τοῦ Πνεύματος πανταχόθεν * ὡς χρυσίῳ * κατακεκαλυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ο Ειρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ • οι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δὶ οἰκτον *

» έχ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τοῦ Ιερομάρτυρος.

Ήχος πλ. δ΄. Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας χήρυκα * καὶ ἀθλητῶν ἐδραίωμα * ἡ Ἐκκλη-Οσία * δοξάζει σε, ἔνδοξε, * λαμπρυνομένη σήμερον· * ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, * ἐν εἰρήνη τελεία * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε * τὸν Χριστὸν φυλαχθήναι δυσώπησον, * ὧ Πολύαθλε.

O Oixoc.

Τὴν τοῦ κέσμου σαφῶς ματαιότητα * ἐννοῶν, ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, * καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενος, * τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας· * καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος * ἡκολούθησας, Μάρτυς, τῷ Κτίστη σου· * καὶ συμμένων αὐτῷ νῦν ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν σε τιμώντων ἀληθῶς, * ὧ Πολύαθλε.

Συναξάριον.

Τή Δ΄. του αυτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος

Βαβύλα, Επισκόπου Αντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ άγίων τρίων νηπίων, οι διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στίχοι.
Ο Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.
Παΐδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ξίφος ἀμφὶ τετάρτην.
Μνήμη, τοῦ ἀγίου καὶ θεόπτου Μωσέως τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὁπισθίων μέρει, Μωσῆ, θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. ἸΩδή ζ΄. Δροσοβολον μέν τήν χάμινον.

ι οὐράνιαι Δυνάμεις κατοπτεύουσαι * παΐδας καὶ παιδοτρίβην Αόμοῦ * κατά τῆς πλάνης * νικηφόρους δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ἐβόων χορεύουσαι Χριστῷ. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ δοὺς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Ή φωσφέρος τοῦ Δεσπότου κατελάμπρυνε * χάρις τοὺς συνελθόντας πιστοὺς, * ὁ ἀοίδιμός τε * Βαβύλας στεφανηφορῶν * προτρέπει συγχαίροντας βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἡπόρει ἡ ἐπίνοια * βοηθεῖν τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς, * τῆ Τριάδι δὲ * τῆ Αγία Βαβύλας ὁ κλεινὸς * προτρέπει Πιστοὺς τοῦ ἐκβοᾶν * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λαμπροτάταις ἀστραπαῖς σου καταλάμπρυνον * τὴν ζοφερὰν καρδίαν μου, * ἡ κυήσασα * ἐπὶ γῆς τὸν ἤλιον Χριστὸν, * Παρθένε· ἡ ψάλλομεν ἀεί· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Του Προφήτου. Έν τη καμίνφ.

Εν θεοπτίαις * των ἀπορρήτων θεῖος γραφεύς γεγονώς, * πασαν Ετήν σοφήν ἰδέαν σὺ τῆς σχηνῆς * διὰ λόγων τεχνησάμενος, * τῷ ἀρχιτέχτονι * Βεσελεήλ παρέθου τὴν πράξιν, Μωσῆ.

Ιερατεύειν * θρασυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σοῦ, * ὤφθη κατελθών εἰς "Αδου παγκλήρως ζῶν, * τοῦ Θεοῦ σοι τὸ αἰδέσιμον, *

Μωση, φυλάττοντος * βασιλείας και ιερατείας όμου.

Συστρατηγών σοι * ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι, Μωσῆ, * ώφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, * καὶ τοῦ σώματός σου θεῖος φρουρός * τὸν γὰρ ἀρχέκακον * ἀνθεστηκότα οὖτος κατήσχυνε.

Θεοσοχίον.

Τοῦ 'Ααρών σε * ή θεία ράβδος βλαστάνειν ἐδήλωσε * πᾶσι,

Θεοτόχε, λύσιν άμαρτιῶν * ἰλασμὸς βροτοῖς γὰρ γέγονας, * καὶ ἀπολύτρωσις * τῆς φρικτῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.
Τοῦ Ιερομάρτυρος.

' Ωδή η΄. Θεόν Πατέρα δημιουργόν.

τημνήμη σήμερον, άδελφοι, * τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα,* τοὺς ἐν φλογὶ Νεανίας ἄδειν προτρέπεται· * Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ νέοι σήμερον φοιτηταὶ * τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, * σὺν τῷ πρεσβύτη στεφθέντες ἄδειν προτρέπονται· * Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικὸν * τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα * ἐν τῆ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται * διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Θεὸν ἐχύησας ἐν σαρχὶ * τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις, Παρθένε, τοῦτον ἐβάστασας· * ὅν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τοῦ Προρήτου. Χεϊρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, * ὡς πρᾶος ἤκουσας * καὶ ἔργοις γέγονας· * διὸ ἐγνώσθη σοι Κύριος * ὑπὲρ πάντας τοὺς Προφήτας, Μωσῆ, * καὶ ἐνοικήσας σοι πιστῶς * ψάλλειν ἐδίδαξεν· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ως μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργός * καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, * Μωσῆ Θεόπτα, δειχθεὶς, * Χριστὸν ἐκήρυζας ἔρχεσθαι, * ἐν σαρκὶ προδιαγράψας αὐτοῦ * τὴν πρὸς ἀνθρώπους φοβερὰν * καὶ θείαν ἐλευσιν, * οῦ καὶ τύπος ἔμψυχος ὥφθης * σαφῶς καὶ Προρήτης πιστός.

Λόγου προφητείαις τὸν λαὸν * καὶ νόμου διαταγαῖς * καθοδηγήσας πιστῶς, * σημείων τέρασιν ἴθυνας * καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν * ὑπὸ Θεοῦ δὲ προσκληθεὶς * ἐν γῆ, Θεόπτα, Μωάβ, * προσετέθης * πρὸς τοὺς πατέρας * τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Όρει ἐπιβάς ὡς οὐρανῷ, * Θεοῦ προστάξαντος, * κατετδες πνεύματι * τὴν τῶν πραέων γῆν, Πάνσοφε· * αἰσθητῶς δὲ κατενόησας * ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν· * καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς * ἀπεκρύβη οἰκονομία * Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

GEOTOXION.

Οὐδεὶς προακήκοε πρὸ σοῦ * Θεόπτης, ἔνδοξε * Μωσῆ, θεράπον Χριστοῦ· * διότι ἄπαντα ἔβλεψας * τῆς Παρθένου τὰ ἰνδάλματα * προδιαγράφοντα αὐτῆς * τὴν θείαν γέννησιν· * ἐν φλογὶ γὰρ βάτου κατείδες * μορφὴν τὴν ἀόρατον.

Ο Ειρμός.

Σεϊρας έχπετάσας, Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ
 Σέφραζε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά-

» μενοι * οι εὐσεβείας έρασται * Πατδες χραυγάζοντες· * Εὐλο-

» γείτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Ίερομάρτυρος.

'Ωοη' θ'. Θεον * άνθρώποις ιδείν.

Τριστός * ἀνθρώποις όδὸν ὑπέδειξε * διὰ Σταυροῦ * πρὸς ὕψος Τοὑρανῶν εὐεπίβατον· * διὰ τοῦτο θάνατος ἡττᾶται βροτοῖς· * παΐδες γὰρ νεανίαι * τοῦτον οὐχ ἔπτηξαν * σὺν τῷ θαυμασίφ Βαβύλα, * οῦς μαχαρίσωμεν.

Εύρων * των πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν * παρὰ Χριστοῦ, * θαυμάτων παροχὴν καὶ αἰώνιον * κληρουχίαν, Βαβύλα θεσπέσιε, * μέλπεις σὺν τοῖς 'Αγγέλοις' * 'Αγιος, 'Αγιος, * 'Αγιος, Τριὰς ἡ παν-

τουργός * και παντοδύναμος.

Παθῶν * ἰάματα ἀρυσώμεθα, * τῆ εὐκλεεῖ * σκηνῆ τῶν ἀθλοφόρων προστρέχοντες: * ἐν αὐτῆ γὰρ πάρεισιν ᾿Αγγέλων χοροὶ, * Πνεύματά τε δικαίων, * πάντων ἡ Δέσποινα, * σὐν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα, * ἰάσεις νέμοντες.

Θεοτοχίον.

'Ωδην * προσάγω σοι, Κόρη Δέσποινα, * έχ ρυπαρών * χειλέων μου ο τάλας, δεόμενος * τοῦ βορβόρου ρῦσαί με τῶν ἔργων μου * ἄπαντας δὲ τοὺς πίστει * νῦν εὐφημοῦντάς σε * τῆς ἐχ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἰοῦ * δόξης ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. Λίθος άχειρότμητος.

Γέγονας αὐτόπτης Κυρίου * καὶ μετά θάνατον, Θεόπτα, * οὐ δἰ άμυδρῶν αἰνιγμάτων * Χριστὸν ἀθρήσας, * ὡς ἐν τῆ πέτρα τὸ πρὶν, * ἀλλ ἀνθρωπίνω σώματι * φῶς ἀπαστράπτοντα Θεότητος.

Όρος τὸ Θαβώρ ἐδοξάσθη * ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλουσίως, * ἔνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκάδων, * καὶ ὁ Θεσβίτης * ἐκ χώρας ζώντων, Χριστὸν * σὺν ᾿Αποστόλοις ἔβλεπον * μεταμορφούμενον ὡς ὄντως Θεόν.

Σώσον συμπαθεί σου πρεσβεία * καὶ προσευχών τῆ παρρησία, * ώς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, * Μωσῆ Θεόπτα, * καὶ χαλεπών καὶ δεινών, * Χριστιανών τὸ πλήρωμα * ἐκ πάσης βλάβης τών ὑμνούντων σε. Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῆν τε καὶ πλάκα * καὶ θείαν τράπεζαν, Παρθένε, * πρότερον Μωσῆς διαγράψας, * τρανῶς ἐδήλου * Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ· * ὅνπερ ἰδόντες σώματι * πιστῶς τὸν ὕμνον συμπληροῦμέν σοι.

Ο Ειρμός.

. Λ ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * Λ άκρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο Ούρανὸν τοῖς ἄστροις.

ύτης όμου και θύμα, * Βαβύλα, ώφθης του Θεου, * θύων αὐτος ἀναιμάκτως, * και σοις ἐν αίμασι τυθείς * σὺν τοις τελείοις νηπίοις. * μεθ' ὧν σε ἀνευφημούμεν.

Θεοτοχίον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, * Παρθένε, ἀσπαζομένους * καὶ τοῦ Τίοῦ καὶ Θεοῦ σου * ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς * κατάλαβε ὡς ἀθέους, * καὶ τῆ γεέννη παράδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Ζαχαρίου, Πατρός του Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

 $^{\circ}H\chi$ os δ'. $^{\circ}E\delta\omega$ κας σημείωσιν.

Χ ρίσμα περιχείμενος * στολήν τε θείαν, ἀοίδιμε * Ζαχαρία, ὡς ἄγ-Υελος * Θεῷ ἱεράτευσας, * μεσιτεύων πλάστη * καὶ πλάσματι, μάκαρ, * καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς * τοῦ θείου Πνεύματος * εἰσδεχόμενος * διό σε μακαρίζομεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον * ἐκτελοῦντες πανήγυριν * τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Παιδίον εώρακας * ἀποτεχθεν της νεάνιδος, * Ζαχαρία θεόπνευστε, * Πατρός τὸν συνάναρχον, * καὶ τῷ σῷ προδήλως * προλέγεις παιδίω· * Προφήτης ἔση ἀληθῶς, * τούτου τὰς τρίβους * ἐτοιμαζόμενος * μεθ' οὖ σε μακαρίζομεν, * καὶ τὴν σεπτήν σου πανήγυριν * ἰερῶς ἐορτάζομεν, * θεοφόρε πανόλβιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος * τοῦ θείου Πνεύματος πέφυκας * καὶ ναοῦ μέσον, ἔνδοξε,* Θεῷ συγγινόμενος * καθαρᾳ καρδίᾳ, * ἀδίκως ἐσράγης * μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν * τὸν θεῖον δρόμον σου, * 'Αξιάγαστε * διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον * ναὸν ἀνῆλθες, ἐν αϊματι * τῷ ἰδίῷ αἰτούμενος * ἱλασμὸν τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα. Ήχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ίερωσύνης νομικής * ένδεδυμένος όντως στολήν, * κατά τήν τάξιν 'Ααρων * έλειτούργησας * και παρεστως έν τῷ ναῷ, * άγ-

Men. Tom. I.

γελικήν μορφήν έμφανῶς * ἐθεάσω, παμμακάριστε: * διό σου τὴν μετάστασιν ἄπαντες * μέλποντες χρεωστικῶς, Ζαχαρία, * ἄσμασιν εὐφημοῦμεν * σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. * Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * τῷ ἐλεήμονι Θεῷ * σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίφ.

Κύριε, * σὺ τῆς σε τεχούσης πρεσβείαις * περιφρούρησον τὴν ποίμνην σου, * ἥνπερ αΐματί σου τιμίφ * ὡς οἰχτίρμων ἐξηγόρασας, * καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν * ἀπήμαντον συντήρησον, * ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογῶμεν * σοῦ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Κύριε, * ότε σε ό ήλιος είδεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, *
"Ηλιε τῆς δικαιοσύνης, * τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψε· * καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς * εἰς σκότος μετεβάλετο· * ἡ δὲ πανάμωμός σου
Μήτηρ * τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

• *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ παρεστώς τῷ Θεῷ * ἐν
ὑψίστοις 'Αρχάγγελος * λειτουργῷ θεόφρονι * Ζαχαρία τὴν σύλληψιν * τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται * παρ ἡλικίαν ἐκ τῆς
στειρώσεως. * *Ω τῆς ἀφράστου σου * προμηθείας, Δέσποτα! »
δί ἦς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * τῆς Παλαιᾶς τὴν σιγὴν, * καὶ τῆς Νέας τὴν ἔκφανσιν * Ζαχαρίου κώφευσις * προφητεύει σαφέστατα. * τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν * τὸ ρῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. ** Ω τῆς προνοίας σου * τῆς σοφῆς, Φιλάνθρωπε! δἱ ἡς ἡμᾶς * πάντας περιφρούρησον * ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ύψίστου.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἐν Ἱερεῦσι πιστὸς, * καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, * καὶ Προφήτης ἔνδοξος * προμηνύων τὰ μέλλοντα, * ὁ Ζαχαρίας, Δέσποτα, δείκνυται * τριπλῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενος. * "Ω τῶν πλουσίων σου * δωρεῶν, φιλάνθρωπε! * δὶ ὧν, Χριστὲ, * πάντας καταξίωσον * τῆς βασιλείας σου.

Δόξα. Ήχος β΄. Ανατολίου.

'Ως καθαρός ἱερεὺς * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων εἰσέδυς· * καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυσάμενος, * ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας,* ὡς 'Ααρὼν νομοθετῶν,* καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν * τὰς φυλὰς τοῦ 'Ισραὴλ * ἐν τῆ τῶν κωδώνων ἀκραιφνεῖ συμβολῆ· *

διό καὶ πεφόνευσαι. * άλλὰ τὸ αἴμά σου τὸ δίκαιον * ἡμῖν σωτήμον ἴαμα γέγονε, * καὶ ὡς μύρον εὐῶδες * τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει * πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς. * Ζαχαρία τρισόλβιε, * τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, * καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Όντως * ὑπερήραν ἀληθῶς * τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη * τὴν κεφαλήν μου, ἀγνὴ, * καὶ αὶ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, * καὶ φορτία δυσβάστακτα * καὶ ἄμετρα, Κόρη, * κέκτημαι ὁ δείλαιος * καὶ ἀδιόρθωτος. * Σὺ οὖν τἤ θερμῆ σου πρεσβεία * πρόρθασον καὶ σῶσόν με, μόνη * τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, ἄχραντε, * ἔστενες δακρύουσα καὶ ὁλολύζουσα * Οἰμοι! τέκνον γλυκύτατον * ἀδίκως πῶς πάσχεις, * θέλων πάντας ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς; * ὅθεν, Παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ίλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

'Απολυτίκιον. 'Ήχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμόν * περιβαλλόμενος, σοφέ, * χατά τόν νόμον τοῦ Θεοῦ * όλοχαυτώματα δεκτά * ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας, * Ζαχαρία, * χαὶ γέγονας φωστήρ * χαὶ θεατής μυστιχῶν, * τὰ σύμβολα ἐν σοι * τὰ τῆς χάριτος * φέρων ἐκδήλως, πάνσοφε· * χαὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, * Χριστοῦ Προρῆτα, * σὺν τῷ Προδρόμῳ * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τὸν Προδρόμοιο τοχῆα χροτῶ σοφὸν Αρχιερῆα.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

τριτήν μνήμην, Προφήτα, σοῦ εὐφημῶν, * τοῦ Πνεύματος χάριν * Ι ίχετεύω μοι συνεργεῖν * τῆ σῆ μεσιτεία ἀναχράζων * Τῷ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ο βίος σου άμεμπτος ευρεθείς * της ιερωσύνης * έχοτμήθη καταστολή * χαι της προρητείας φωτοφόροις * μαρμαρυγαίς,

θεορρημον μαχάριε.

Νομίμφ ταινία την κεφαλήν * κατηγλαϊσμένος, * Ζαχαρία, άναδειχθεὶς, * ώς ιεροφάντωρ ἀνεβόας· * Τῷ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοχίον.

Ποδήρη χιτώνα ώς 'Ααρών * περιβεβλημένος, * τὴν ἐκ ῥίζης τοῦ 'Ιεσσαὶ * βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω * τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλία βαστάζουσαν.

 $^{\prime}\Omega$ ô $\dot{\eta}$ γ^{\prime} . Sù el tò στερέωμα.

Οτε τὸ θυμίαμα * τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, * Αρχιερεῦ, *
Τότε τοῦ Προδρόμου * ἐχομίσω τὴν γέννησιν.

Μύρον άγιάσματος * ἱερατεύειν σε ἔχρισεν * ὡς Ααρών * ὅθεν ὁπτασίας * τοῦ Αγγέλου ήξίωσαι.

"Ορθρον προμηνύοντα * τη οίχουμένη σε ήλιον * τὸν νοητὸν, * Σῶτερ, Ζαχαρίας * Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Θεοτοχίον.

"Ιθυνον τὸν βίον μου, * Θεογεννήτρια πάναγνε, * καὶ τὴν ζωὴν, *
ἡ τοῦ Ζαχαρίου * τὴν οἰκίαν φαιδρύνασα.

Ο Ειρμός.

Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ
 ἐἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Γερουργήσας τῷ Θεῷ * κατὰ τὸν νόμον,* καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν * ἐκ τῆς Παρθένου, * Ζαχαρία, σαρκούμενον * ἐκ Πνεύματος 'Αγίου, * ἐφάνης τῆ οἰκουμένη * στύλος φωτὸς, * καὶ ἔφης δικαιοσύνης * ἀνατολὴν * ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν, * καὶ εἰς εἰρήνης ὁδὸν * εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, * τὸν σώζοντα τὸν ἄνθρωπον. Δόξα, ὅμοιον.

Τοῦ Βαραχίου τὸν υίὸν * νῦν μαχαρίσωμεν, * ὅτι τὸν νόμον ψαλμιχῶς * προεμελέτησε * Ζαχαρίας ὁ δίχαιος, * νυχτός τε χαὶ ἡμέρας * λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις * πάντων Θεῷ, * ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις * μέγας Δαυίδ· * ὅς χαὶ τέλος δὶ αἴματος * σφαγεὶς ἐτύθη ὡς ἀμνὸς * δεχτὸς εἰς ὁλοχάρπωσιν * τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε 'Αγνή,* εὐλογημένη, * τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * καὶ σὺν τοῖς Προφήταις * καὶ ἄπασι τοῖς 'Αγίοις, * ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει ἀκαταπαύστως * δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν * καὶ ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν * καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, * ὅπως εὕρωμεν ἔλεος. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

T $\ddot{\phi}$ τοῦ Τίοῦ σου καὶ Θεοῦ * Σταυρ $\ddot{\phi}$, Παρθένε, * περιφρουρούμενοι ἀεὶ, * τὰς τῶν δαιμόνων * προσβολὰς ἐκτρεπόμεθα * καὶ τὰς μεθοδείας, * χυρίως σε Θεοτόχον * καὶ ἀληθῶς * ὑμνοῦντες,

καὶ πόθφ πᾶσαι * αὶ γενεαὶ * μαχαρίζοντες, ἄχραντε, * ὡς προεφήτευσας διὸ * πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν * ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι. $^{\circ}\Omega^{\circ}\dot{\gamma}$ δ . Εἰσαχήχοα, Κύριε.

Προφήτης σου, Δέσποτα, * τύποις νομικοῖς * πιστῶς ἐλειτούργει σοι, * καὶ τῆς χάριτος ἡξίωται * κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες * τῷ ἀμαυροτέρῳ * σὸ τὸ τρανότερον, * Παμιμαχάριστε· τῷ νόμῳ γὰρ * καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοι.

Ο Θεφ παριστάμενος * θεΐος Γαβριήλ * εὐαγγελιζόμενος * άνεφάνη σοι, Μαχάριε, * τὴν φωνὴν τοῦ λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.
Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα * ὁ Δημιουργὸς, * Παρθένε, τῆς κτίσεως * εὑρηκώς σε κατεσκήνωσεν, * ὁ τῆς Ἐλισάβετ λύσας στείρωσιν. ΄Ωὸἡ ε΄. 'Ορθρίζοντες.

Η κίδαρις ἐτέθη τῆ κάρα σου, * ὦ Προφῆτα, * ἐν σφραγίδι ἔχουσα * τύπον τῆς χάριτος, ἔνδοξε.

'Αγάλλεται ή κτίσις τῷ τόκφ σου,*'Αρχιερεῦ' * σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας * τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.

Κοσμίως σου τὸν βίον διήνυσας: * τὰς ἐντολὰς * πάσας τοῦ Κυρίου γὰρ * σὺν Ἐλισάβετ ἐτέλεσας.

Θεοτοχίον.

'Ρυθμίζεται πρὸς υμνον ή γλώσσα μου, * Θεοβρήμον· * τὴν γὰρ 'Απειρόγαμον * χυοφορούσαν ἐώραχας.

' Ωδή ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο νόμου λατρεύων τη σχιά * ώρθη και της χάριτος * χήρυξ, Σ ωτηρ ήμων· * ήξιώθη γάρ ίδετν σου την σάρχωσιν.

Τῷ κρίσεων λογείφ κοσμηθείς * Λόγον τὸν ἀίδιον * σάρκα φορέσαντα, * Ζαχαρία ἱερεῦ, ὑποδέδεξαι.

'Ωράθης τοῦ ναοῦ ἔνδον χωρῶν * Θεῷ συγγινόμενος, * Μύστα θεόπνευστε, * ἱερεὺς καὶ λειτουργὸς ἀξιάγαστος.

Θεοτοχίον.

Σωτήρα, Θεομήτορ, εν γαστρί, * Παρθένε, βαστάζουσα * Λόγον τον άναρχον * έγνωρίσθης 'Ελισάβετ τη προφήτιδι.

Ο Ειρμός.

» Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως ιμάτιον, * πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμων.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον.

Οπροφήτης σήμερον * καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου * Ζαχαρίας προῦθηκεν, * ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, * τράπεζαν * τῆς αὐ-

του μνήμης πιστούς έχτρέφων, * πόμα τε * διχαιοσύνης τούτοις χεράσας. * Διὸ τουτον ευρημουμέν * ώς θετον μύστην * Θεου

τῆς χάριτος. Ο Οἶχος.

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν * ὁ Ιεράρχης δέδεκται, * δὶ 'Αγγέλου φωνῆς * τὸν Πρόδρομον δεχόμενος, * Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην * σὺν 'Ελισάβετ * στείρα καὶ σώφρονι * οὐ γεννηθέντος, * ἀνεκαινίσθη * χάρις καὶ λύτρωσις, * καὶ καταλλαγὴ * ἡμῶν παγκόσμιος * κηρύττει γὰρ τὸν ἀμνὸν καὶ πλάστην, * καὶ τῆς φύσεως νεουργὸν, * τὸν ἐκ τῆς στείρας τὸν καρπὸν * χορηγοῦντα, Υίὸν δὲ * φανέντα τῆς Παρθένου, * ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι.

Θετον δι άμνον τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας

"Ωσπερ τις άμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδφ σφάξαν παρά ναοῦ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδὴ ζ΄. Παϊδες Ἑβραίων.

τε φωνή ή τοῦ βοώντος * προελήλυθεν έχ στείρας, Ζαχαβρία, * τῆς σῆς γλώσσης δεσμὰ * διέλυσε χραυγάζειν * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φίλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου * ἐκ στειρώσεως, τὸν τόκον τῆς Παρθένου * προμηνύων σαφῶς * ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει * Εὐ-

λογητός εἴ χράζουσιν, * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Όλως ἐγένου, Ζαχαρία,* θεῖον ὄργανον τοῦ Πνεύματος, τρισμάκαρ, * καὶ Προφήτην τὸ σὸν * προέλεγες παιδίον, * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ἐκβοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νόμου τὸ πλήρωμά σε, Κόρη, * τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας * Ζαχαρίας ὁρῶν, * ἐγνώρισε κραυγάζων * Εὐλογημένος, πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η'. Τὸν ἐν ἔρει ἀγίφ δοξασθέντα.

 $\frac{1}{2}$ ληθείας έδειχθης ὑποφήτης. * τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους $\frac{1}{2}$ Ιωάννης * προπορευθεὶς ἡτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, * μάχαρ Ἱεράρχα, * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρητορεύων εὐλόγεις τὸν Δεσπότην, * σωτηρίαν ήμιν τὸν δεδωκότα, * τὸν ἐκ Δαυίδ σαρκὶ ἐξανατείλαντα, * Κύριον τῆς δό-

ξης, * ον υπερυψούμεν * είς πάντας τους αίωνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ήξιώθης, * Θεοράντορ, τὸν Πρόδρομον γεννήσας, * των Προφητών απάντων υπερχείμενον, * Κύριον ύμνούντα, * καὶ ύπερυψούντα * είς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοχίον.

Ιεράρχης όμου και θεοκήρυξ * Ζαχαρίας Μητέρα και Παρθένον * τὸν Κύριον βαστάζουσαν τῆς κτίσεως * χαίρων προσεχύνει * ην υπερυψούμεν * είς πάντας τους αίωνας. Ο Είρμός.

» Γκιον εν όρει αγίω δοξασθέντα, * καὶ εν βάτου πυρὶ τὸ τῆς 'Αει-

παρθένου * τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον
 ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ο Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόχον.

Γπλήσθης ἐπιπνοίας * τῆς τοῦ Παρακλήτου, * καὶ εὐλογεῖν Τέπεχείρεις τὸν Κύριον, * Ίερομύστα θεόφρον, * θεομαχάριστε.

Ρημάτων τὰς ἐκβάσεις * τῶν τοῦ Αρχαγγέλου * ἐωρακώς, Θεορρημον πανεύφημε, * πρός εὐλογίαν την γλώτταν * εὐθύς ἐχίνησας.

'Ηλέησεν ο Πλάστης * τοὺς ἀπολλυμένους, * καὶ Αβραάμ διαθήχης έμνήσθη σαφώς, * ώς προφητεύων έφθέγξω * πλησθείς τοῦ Πνεύματος.

'Αθλήσεως στεφάνοις * καὶ ἱερωσύνης * καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι, * ω Ζαχαρία, και δόξης * μετέσχες κρείττονος. Θεοτοχίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, * φώτισον, Παρθένε, * τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, * καὶ ἐξωτέρου με σκότους * ρύσαι πρεσ-Ο Είρμός. βείαις σου.

 υρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ᾿Ασωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύ-> YOUTES.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, ακουτίσθητε.

μέμπτως ἰεράτευσας * Θεῷ τῷ παντοχράτορι * τῆ νομιχῆ Αδιατάξει, * ω Ζαχαρία Προφήτα· * διὸ καὶ θυμιῶντί σοι * Αγγελος λέγων φαίνεται * Τέξη Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, * μεσίτην όντα του Νόμου * καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου. Θεοτοχίον, δμοιον.

Παρήλθον, Μητροπάρθενε, * τα σχιωδώς τελούμενα * τῷ πάλαι νόμφ και τύπφ. * τὸν γάρ τοῦ νόμου δοτῆρα * Θεὸν ἀσπόρως ετεχες * βροτών είς ἀπολύτρωσιν· * διὸ κάμε τροπούμενον * της άμαρτίας τῷ νόμῳ * στήριξον νόμῳ τῷ θείῳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

TH G'. TOY AYTOY MHNOS.

Η ἀνάμνησις του γεγονότος θαύματος έν Κολασσαϊς ήτοι έν Χώναις παρά τοῦ 'Αργαγγέλου Μιχαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια δευτερούντες αὐτά.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος * παραστάτης φαιδρότατος * Μιχαήλ 1 δειχνύμενος, * άρχιστράτηγε, * μετά των άνω Δυνάμεων * κραυγάζεις γηθόμενος: * "Αγιος εί, ὁ Πατήρ, * "Αγιος, ὁ συνάναρχος, * Λόγος "Αγιος, * καὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα· * μία δόξα, * βασιλεία, μία φύσις, * μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ το είδος σου πύρινον * καὶ το κάλλος θαυμάσιον, * Μιχαήλ πρωτάγγελε. * τη ἀύλφ γὰρ * φύσει διέρχη τὰ πέρατα, * πληρων τὰ προστάγματα * τοῦ των ὅλων Ποιητοῦ, * δυνατός ἐν ἰσχύι σου * γνωριζόμενος, * καὶ πηγην ἰαμάτων * τὸν ναόν

σου έργαζόμενος, τη κλήσει * τη ση άγια τιμώμενον.

Ο ποιών τους Αγγέλους σου, * ώσπερ γέγραπται, πνεύματα, * και τους λειτουργούντάς σοι * φλόγα πύρινον, * μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα * ἀνέδειξας, Κύριε, * σοῦ τῶν ἀρχαγγελιχῶν * Μιχαήλ ἀρχιστράτηγον * σοῦ ταῖς νεύσεσι * χαθυπείχοντα, Λόγε, * καὶ τὸν ύμνον * τὸν Τρισάγιον ἐν φόβφ * ἀναφωνούντα τη δόξη σου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βυζαντίου. Συγχάρητε ήμιν, * ἄπασαι αι των Αγγέλων ταξιαρχίαι * ό πρωτοστάτης γάρ ήμων * και ήμέτερος προστάτης, * ό μέγας Αρχιστράτηγος, * τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει * παραδόζως * εποπτανόμενος άγιάζει· * όθεν κατά χρέος * άνυμνούντες αύτὸν * βοήσωμεν· Σκέπασον ήμας * ἐν τῆ σκέπη τῶν πτερύγων σου, * μέγιστε Μιχαήλ 'Αρχάγγελε. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Συγχάρητε ήμιν, * άπασαι αι των Παρθένων χοροστασίαι· * ή προστασία γάρ ήμων * και μεσίτρια και σκέπη * και μέγα καταφύγιον, * τὴν σήμερον ήμέραν * ἐν τῆ σεπτῆ αὐτῆς καὶ θεία * προμηθεία * τούς θλιβομένους παραμυθείται * όθεν κατά χρέος * άνυμνούντες αὐτὴν * βοήσωμεν. Σχέπασον ἡμᾶς * ἐν τῆ θεία προστασία σου, * άχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Τηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Των οὐρανίων ταγμάτων * ώς προεξάρχοντα, * καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων * ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ρύστην * ὑμνοῦμεν πιστῶς, * Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, * καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ * ἀλγηδόνος ἡμᾶς ρύσασθαι.

Στιχ. 'Ο ποιών τους 'Αγγέλους αυτοῦ.

Ο ταξιάρχης των άνω * θείων Δυνάμεων * σήμερον συγκαλεται * των βροτών τὰς χορείας * μίαν σὺν Αγγέλοις * φαιδράν έρρτην * συγκροτήσαι συνάξεως * αὐτών τῆς θείας, καὶ άμα ὑμνον Θεῷ * ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τον Κύριον.

Υπὸ τὴν σχέπην τῶν θείων * ἡμᾶς πτερύγων σου * προσπερευγότας πίστει, * Μιχαὴλ θεῖε νόε, * φύλαττε καὶ σχέπε * ἐν βίω παντί * καὶ ἐν ώρα, 'Αρχάγγελε, * τῆ τοῦ θανάτου σὰ πάρεσο βοηθὸς * ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα... καὶ νῦν, Ἡχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ως ταξιάρχης καὶ πρόμαχος * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων ἀρχηγὸς, * ᾿Αρχιστράτηγε, * πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, * νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων * ἐλευθέρωσον * τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας * καὶ αἰτουμένους σε, ἔνδοξε, * ἐναργῶς ὡς ἄϋλος * τὸν ἄϋλον καθορῶν, * καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος * αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως * σάρκα δὶ ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου προσείληρε, * σῶσαὶ βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Απολυτίκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Των οὐρανίων στρατιών * Αρχιστράτηγε, * δυσωποϋμέν σε ήμεζς * οἱ ἀνάξιοι, * ἱνα ταζς σαζς δεήσεσι τειχίσης ήμαζ, * σκέπη των πτερύγων * της ἀύλου σου δόξης φρουρών * ήμας προσπίπτοντας, * ἐκτενώς καὶ βοώντας * Έκ των κινδύνων λύτρωσαι ήμας, * ὡς ταξιάρχης * τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα... καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡγος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ * παρεδρεύοντες, * καὶ ἐν αὐτῷ σε Εὐσεβῶς * μεγαλύνοντες, * ὡς τῶν ἀὐλων τάξεων πρωτεύοντα, * πίστει δυσωποῦμέν σε, * ᾿Αρχιστράτηγε θεῖε· * Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς * τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, * καὶ τῆς μελλούσης ρῦσαι ἀπειλῆς * καὶ τῆς γεέννης * ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Men. Tom. I.

Δόξα... και νῦν, Θεοποκίου, διμοιου.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ * Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν * οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὰ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους * σώζεις ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

> Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Των ἀσωμάτων λειτουργών * Αρχιστράτηγε, * ο κατ ενώπιον Θεοῦ * παριστάμενος, * καὶ ταῖς εκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, * φαίδρυνον, ἀγίασον * τοὺς πιστώς σε ὑμνοῦντας, * πάσης ἀπολύτρωσαι * τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, * καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν * τοῖς Βασιλεῦσι * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα... και νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τή Θεοτόχω έχτενως * νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, * καὶ προσπέσωμεν, * ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχής. * Δέσποινα, βοήθησον * ἐφ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. * μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς. * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα.
Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόχου καὶ τοῦ ᾿Αρχιστρατήγου, μεθ' οῦς.

Οι Κανόνες τῆς Θεοτόχου και τοῦ ᾿Αρχιστρατήγου, μεθ΄ ους. εἰ βούλει, ψάλλε και Καταβασίαν: ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου.

'Ο Κανών του 'Αρχιστρατήγου, ου ή 'Ακροστιχίς.

Τὸν πρώτον ὑμνώ τών ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ. Ω ος α΄. Τηχος δ΄. ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ταϊς θείαις λαμπρότησι * καταστραπτόμενος πάντοτε, * τὸν νοῦν μου καταύγασον * τοῦ ἀνυμνῆσαί σε, * 'Αρχιστράτηγε * τῶν ἄνω στρατευμάτων, * ἀπάντων κραταίωμα * τῶν προστρεχόντων σοι.

Ο Νοῦς ὁ προάναρχος * ὑπερχοσμίου ταξίαρχον * ἀνέδειξε τάξεως * σὲ, παναοίδιμε * Αρχιστράτηγε, * χαὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σχότει, * χαὶ θεῖον ἀγλάϊσμα * τῆς Ἐχχλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος * τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, * τοῖς κάτω, πανάριστε * Μιχαὴλ, δέδοσαι * περιτείχισμα * καὶ κράτος καὶ ἐρμφαία * ἐχθροὺς κατασφάττουσα * καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοχίον.

Παρθένε πανάμωμε, * ή των `Αγγέλων εὐπρέπεια, * ἀνθρώπων βοήθεια, * σύ μοι βοήθησον * θαλαττεύοντι, * καὶ ζάλη άμαρτίας * ἀεὶ περιπίπτοντι * καὶ κινδυνεύοντι. "Ετερος Κανών, "Ηχος ο αὐτός. Ποίημα καὶ οὐτος 'Ιωσήφ.

Τφ όδηγήσαντι πάλαι.

τε τον άρχηγον των Αγγέλων, * τον φωταυγή ήλιον * καταυ-Αγάζοντα την γην * ταϊς των θαυμάτων λαμπρότησι, * και την άχλυν άπελαυνοντα * πάντοτε των πειρασμών, * χαρμονικως υμνολογήσωμεν.

Ο τους Αγγέλους ποιήσας * φλόγας πυρός, Κύριε, * ἀποπληροῦντας δυνατῶς * τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, * μέσον αὐτῶν διαλάμποντα * ἔδειξας ὧσπερ ἀστέρα * Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Τμνολογήσωμεν πάντες * τὸν ἀγαθὸν Κύριον, * τὸν δωρησάμενον ἡμῖν * τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον * καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, * κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς * τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Επιστασίαις σου θείαις * ἀποτελεῖς πάντοτε * τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς * ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, * ἀδικουμένων προσφύγιον * νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, * Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραῦσον υἰοὺς τοὺς τῆς "Αγαρ * διηνεχῶς, "Ενδοξε, * ἐγειρομένους χαθ ἡμῶν, * χαὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι * χαὶ προσδοχίας χαὶ θλίψεως, * ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν * ἀεὶ προστάτην σέβωμεν.

Θεοτοχίον.

Ακατανόητον θαϋμα, * πῶς τοῖς βροτοῖς ἡνωται * ὁ ἀκατάληπτος Θεὸς, * ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν * ἀποτεχθεὶς, 'Απειρόγαμε, * σώζων με τὸν ὑπαχθέντα * τῆ φθορᾳ κλοπῆ τοῦ ὄφεως.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Ρωμη τη θεία, * Στρατηγέ των 'Αγγέλων πανεύφημε, * περιέρχη πάσαν γην, * δεινών ήμας έξαιρούμενος * τοὺς προσκαλουμένους σου * τὸ θεῖον ὄνομα.

Ως θεΐος χήρυξ, * ώς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, * πλανωμένων ὁδηγὸς * καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, * Θεοῦ ᾿Αρχιστράτηγε * θεοειδέστατε.

Τοῦ θείου φέγγους * καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας, * τὰς ἔμφάσεις τοῦ σεπτοῦ * λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, * Μιχαήλ πρωτάγγελε * ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς ἀύλους * συστησάμενος Νόας βουλήματι * ἐν ἐνύλφ σου γαστρὶ * οἰχεῖ βουλήσει, Πανάμωμε, * σαρχὶ χαθορώμεγος * ὁ ἀθεώρητος.

Αλλος. Ο στερεών βροντήν.

αρεστηχώς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, * μεθέξει τε θεούμενος * καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαϊς * ταῖς ἐχεῖθεν πεμπομέναις, * τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, * Θεοῦ 'Αρχιστράτηγε.

Ο Ίησοῦς ὡς εἶδέ σε ρομφαίαν * ἐν τἢ χειρὶ κατέχοντα * τἢ φοβερᾳ σου, καταπλαγεὶς * θεωρία ἀνεβόα· * Τί νῦν προστάσσεις, Κύριε, * ποιεῖν τῷ οἰκέτη σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι * ὑπὸ Θεοῦ καθέστη-κας * Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθὸς, * ᾿Αρχιστράτηγε, καὶ ῥύστης, *

τῶν ἀναγκῶν ρυόμενος * αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δώμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον * καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθὸν * Αρχιστράτηγον τὸν μέγαν, * δι οὐ βαρβάρων πάντοτε * ἀθέων λυτρούμεθα.

'Απαγωγή βιαία τοὺς εἰς ἔθνη * ἀλλόφυλα τυγχάνοντας * καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς * ἐπανάγαγε ἐν τάχει, * ἐκδυσωπῶν τὸν 'Υψιστον * Θεὸν, 'Αρχιστράτηγε.

Θεοτοχίον.

Ο Δανιήλ σε όρος γράφει μέγα, * ὁ Αββακοὺμ δὲ, Αχραντε, * όρος κατάσκιον ἀρεταῖς, * καὶ Δαυὶδ τετυρωμένον, * ἐξου ὁ Θεὸς σεσάρκωται * τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων * δημαγωγὸς, * λειτουργός τε τῆς δόξης * Θεικῆς * ἀξίως γενόμενος, * τῆ προστάξει τοῦ Κτίστου σου * Χριστιανῶν ὑπάρχεις * μεσίτης σωτήριος, * τῆ ἀὐλω σου δόξη * δεινῶν ἐξαιρούμενος * ὅθεν κατὰ χρέος * εὐφημοῦμέν σε πάντες, * τὴν θείαν σου σήμερον * ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, * Μιχαὴλ ᾿Αρχιστράτηγε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι * πόθφ θεῖά σου θαύματα. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, * Μῆτερ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν κόσμον κατέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκόλαις ἔσχες * τὸν φέροντα ἄπαντα, * τὸν τροφοδότην πάντων * καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως * ὅθεν ὁυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου.* Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, πανύμνητε.

'Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη.

Τοῦς ὁ πρώτος ὑποστήσας * θείους Νόας βουλήματι, * ἀρχηγὸν ἐν μέσφ * τούτων Μιχαήλ ἀπειργάσατο, * ἐν πανολβίω μεθέξει * φωτιζόμενον * καὶ νοήσεσι θεαρχικαῖς * ἀστραπτόμενον.

"Υμνον άγιον σὺν Θρόνοις * καὶ Αρχαῖς καὶ Δυνάμεσι, * καὶ ταῖς Εξουσίαις * καὶ ταῖς ἱεραῖς Κυριότησιν, * ἀναφωνεῖς τῆ Τριάδι, * παναοίδιμε * Μιχαὴλ, διασώζων ἡμᾶς * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων * Ποιητήν τε καὶ Κύριον, * τὸν δὶ εὐσπλαγχνίαν * δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, * καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος * καὶ χαράκωμα * Μιχαήλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ * ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς τοῦ σοῦ, Παρθένε, * τοχετοῦ τὸ παράδοξον * ἐμυεῖτο πάλαι * ὁ Ἱεροφάντωρ, ἐν πνεύματι * ὅρος χατάσχιον βλέπων * σὲ τρανότατα, * ἐξ οὖ Αγιος ἡλθε Θεὸς * σωματούμενος.

Αλλος. Ακήκοεν ο Προφήτης.

Σεναχηρείμ ώσπερ πάλαι * λαὸν πολύν κατέστρωσας * θεία Επροστάξει, * τοὺς τῆς Αγαρ οὕτω σύντριψον * πολεμοῦντας * καὶ κατεπεμβαίνοντας * λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ 'Αρχιστράτηγε.

'Ως φοβερόν σου τὸ εἶδος, * ὡς θαυμαστὸν τὸ πάλλος σου, * Μιχαὴλ, ὄντως, * ὡς ὑπέρλαμπρος ἡ δόξα σου, * ἢν δεικνύεις * πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε, * τελῶν ἐναργῶς * ἄπειρα θαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω * ἐπιφοιτᾶς ἐχάστοτε * φριχτῶς τοῖς χάτω, * συμφορῶν πολλῶν χαὶ θλίψεων * χαὶ χινδύνων * πάντας ἐξαιρούμενος, * Θεοῦ Λειτουργὲ, * τοὺς προσχαλουμένους σε.

Ίδε ὁ τόπος ὁ θεΐος: * ίδε τὸ καταφύγιον * τῶν θλιβομένων: * ίδε οἰκος ὁ πανάγιος, * ὃν ὁ μέγας * ὄντως 'Αρχιστράτηγος * κιμένα πολλῶν * σωζομένων δείκνυσι.

Στύλος πυρὸς καθωράθης * 'Αρχίππφ τῷ θεόφρονι, * ὅτε ἀπείροις * δῆμος ἄνομος κατέσπευδε * κατακλῦσαι * ὕδασι τὸ τέμενος * τὸ σὸν, ἀρχηγὲ * τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοχίον.

Ο Γαβριήλ σοι τὸ Χαΐρε * ἐχ τῶν ὑψιστων, Πάναγνε, * χομίζων ἡλθε· * σὺν αὐτῷ οὖν ἐχβοῶμεν· * Χαΐρε, πύλη, * μόνος ἡν διώδευσε * Χριστὸς ὁ Θεὸς * σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβείς ούχ όψονται.

΄ Ο φθης προηγούμενος * τοῦ πάλαι 'Ισραήλ, * προσταγαίς τοῦ ἐἐξ 'Ιαχώβ * τοῖς βροτοῖς παχύτητι * ὀφθέντος σώματος, * Μιχαήλ ἀσώματε, * τῶν 'Αγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς ἀὐλοις λάμψεσι * θεούμενος ἀεὶ * ἐν μεθέξει θεαρχικῆ, * καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν * τὴν φωτοδότιδα * χορηγεῖς, Πρωτάγ-γελε, * παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ωραιώθη χάριτι * ὁ θετός σου ναός· * ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, * ἰαμάτων πέλαγος * τοῦτον ἀνέδειξας, * Μιχαήλ πρωτάγγελε, * καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον.

Θεοτοχίον.

Νοερών 'Αγγέλων σε * ἀνέδειξε Θεὸς * ἀνωτέραν, καθυπο-

δύς * τὴν σὴν μήτραν, *Αχραντε,* τὴν παναμώμητον * δν δυσώπει πάντοτε * οἰχτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Αλλος. 'Ανάτειλόν μοι, Κύριε.

Προγνόντες τὰ θαυμάσια, * ἃ ἔμελλες, Πρωτάγγελε, * ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, * οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου * πᾶσι προκατήγγειλαν, * ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν * καθορῶμεν ἐναργῆ.

Τη θεία εἰσηγήσει σου, * Αρχάγγελε, ἀνίστησιν * οἰχον εὐκτήριον τῷ ὕδατι * τῷ βρύοντι τὴν χάριν, * εἰσβλέψας τὴν ἴασιν * τῆς παιδὸς, ὁ πάλαι σου * βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλθετε, ἀρύσασθε * χάριν όμοῦ καὶ ἔλεος· * τῶν ἰαμάτων ἡ ἀένναος * πηγὴ πρόκειται πᾶσιν, * ἣν ὁ `Αρχιστράτηγος * θείαις ἐπινεύσεσιν * ἐφανέρωσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, * καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον,* χωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, * ἀλάλοις εὐφωνία * ἐν θείφ οἴκω σου, * Μιχαὴλ πρωτάγγελε, * παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραϋσον φρύαγμα * ζητούντων σου τὸ ποίμνιον * ἐξαφανίσαι, Αρχιστράτηγε· * τοὺς δέ γε συλληφθέντας * ὑπὰ αὐτῶν ἀνάβρυσαι * αἰχμαλώτους πάντοτε, * εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοχίον.

'Αγγελικῶν Δυνάμεων,* Παρθένε, ὑπερέχουσα, * τὸν τετοκυῖα τῶν ἀπάντων * Θεὸν καὶ βασιλέα, * σὺν αὐταῖς ἰκέτευε, * Παναγία Δέσποινα, * διασώζεσθαι ἡμᾶς.

'Ωολ'ς ς'. 'Εβόησε * προτυπών.

Α γάλλεται * τῶν Πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε, * καὶ δοξά-Α ζει * τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα * τοὺς βροτοὺς Αγγέλοις, * Μιχαὴλ, τῆ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα * Ισραήλ διεσώσω φαινόμενος * και τὰς θείας * προσταγὰς ἐκτελῶν, 'Αρχιστράτηγε, * τοὺς ἐχθροὺς καθείλες, * και εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

'Ως είδε σε * 'Ιησούς τοῦ Ναυή, προσεκύνησεν, * ἐρωτήσας * τὸ σεπτόν σου καὶ ἄγιον ὄνομα, * 'Αρχηγὲ 'Αγγέλων, * εὐλαβεία καὶ φόβω κρατούμενος.

Θεοτοχίον.

Μακάριος * ο λαὸς ο ἀεὶ μακαρίζων σε, * μακαρία, * ή τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον * τοὺς βροτοὺς δὶ οἶκτον * ἀποβρητφ ἐνώσει θεώσαντα.

"Αλλος. Ζάλη με λογισμών.

τρούς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσαι * ποταμίοις ρεύμασι * τὸ υδωρ τῆς εὐλογίας, * ὁ παρέσχες, 'Αρχάγγελε, πιστοῖς, * ἄπέ- δειξας ἀπράχτους * ἐπιστασία φριχώδει σου.

Παλαι μεν Μωϋσης επληξε πέτραν * και έρρύη ύδατα· * νῦν δε σου ρήξαντος πέτραν, * κατεπόθησαν ρεῖθρα ποταμῶν, * εἰσέτι μαρτυροῦντα * τὸ θαῦμα, θεῖε Αρχάγγελε.

Οἱ πάλαι τῆ μανία τῶν εἰδώλων * ζόφον περιχείμενοι * καχοπιστίας, τῷ θείῳ * προσερχόμενοι οἴχῳ σου τὸ φῶς * τῆς γνώ-

σεως εύχαζς σου * περιφανώς έχομίζοντο.

Τὸ είδος και ή φύσις σου πυρίνη * πιστούς μεν φωτίζουσα * φλογίζουσα δε άπίστους, * 'Αρχιστράτηγε θείων λειτουργών, * προστάτα των εν πίστει * είλικρινεί εύφημούντων σε.

Τὴν θείαν τοῦ Δεσπότου εὐσπλαγχνίαν * ἐν πᾶσι μιμούμενος, * ἐρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, * καὶ ἰᾶσαι συντρίμματα ψυχῶν, * καὶ παύεις τὰς ὁδύνας * τῶν προστρεχόντων σοι, "Αγιε.

Θεοτοχίον.

Τόμον σε προεώρα ο Προφήτης, * ἐν ῷ Λόγος γέγραπται * δακτύλφ Πατρὸς, Παρθένε· * ὂν ἰκέτευε βίβλφ τῆς ζωῆς * ἡμᾶς καταγραφῆναι * τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Λυτόμελον.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, * λειτουργὲ θείας δόξης, * τῶν ἀνθρώπων οδηγὲ * καὶ ἀρχηγὲ 'Ασωμάτων, * τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι * καὶ τὸ μέγα ἔλεος, * ὡς τῶν 'Ασωμάτων ἀρχιστράτηγος.
Ο Οἶκος.

Εφης, φιλάνθρωπε, έν Γραφαϊς σου, * πλήθη χαίρειν 'Αγγέλων έν οὐρανῷ * ἐπ ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι, ἀθάνατε· * ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, * ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, * σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην * τολμῶμεν ὡς εὖσπλαγχνον, * οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι * ἀναξίοις κατάνυξιν, Δέσποτα, * παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι * ὁ τῶν 'Ασωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τή ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Στίχοι.

* Ωφθης, Μιχαήλ, Νώε σῷ ναῷ νέος, Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ροῦν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγὸς, ἔκτη.

Τατς αὐτοῦ ἀγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμας. Αμήν. $\Omega \delta \dot{\gamma} \zeta'$. Ο διασώσας ἐν πυρί.

΄ Αποσχοπήσας Δανιήλ * είδε συνεστώτά σε, μάχαρ, * χαὶ συνε-Α τίζοντα αὐτὸν * ἐν Χοβὰρ ἣν ἐώραχεν ὅρασιν, * Γαβριήλ ἀστραπόμορφε, * Μιχαήλ τε μετὰ ταῦτα * αὐτῷ δηλοῦντα. Τοὺς τῶν ᾿Αγγέλων ὁδηγοὺς * τοὺς θεοειδεῖς καὶ φωσφέρους,* τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, * τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλήτορας * καὶ προστάτας καὶ φύλακας * εὐφημήσωμεν ἐν πίστει * μεγαλοφώνως.

Ωραΐος καὶ πανευπρεπής * καὶ θεοειδής χρηματίσας, * δημαγωγός τῶν λειτουργῶν * τῶν αύλων ἐν πνεύματι γέγονας, * Μιχαήλ φωταυγέστατε * σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων * ήμῶν δυσώπει. Θεοτοκίον.

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς * Λόγον τὸν ἀίδιον, Κόρη, * ἐν σοὶ ἀἰρρήτως καὶ φρικτῶς * κατοικήσαντα βλέπων, ἐβόησε * Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος: * Χαΐρε, θρόνε τοῦ Ὑψίστου, * εὐλογημένη.

Αλλος. Τη είκόνι τη χρυση.

υνεστώτά σε ποτὲ * ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖδε, * δειλία δλως ληφθεὶς πεφόβηται, * καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, * συνετίζεται σαφώς * τῶν μυστηρίων ἀφανῶν * τὴν δήλωσιν κραυγάζων· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαῖς * ἀπαγομένους δεσμίους * εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, * σὲ δὲ προστάτην προσκαλουμένους, * 'Αρχιστράτηγε Θεοῦ, * προσεπανάγεις ἐν χαρᾳ * κραυγάζοντας εὐθύμως· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν 'Αγγέλων οι χοροὶ * κατανοοῦντές σε πόθφ * χοροστασίαις βροτῶν ὑμνούμενον, * χαρᾶς πληροῦνται ἀδιαδόχου, * καὶ δοξάζουσι Θεὸν * τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * τοὺς κάτω συνάψαντα * τοῖς οὐρανοῖς μυστικῶς, * 'Αρχάγγελε Μιχαήλ.

Ποΐος τόπος ἀμοιρεῖ * τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων; * ποία σε πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον; * ποία ψυχὴ καταπονουμένων * οὐ καλεῖ σε βοηθὸν, * τὸν ᾿Αρχιστράτηγον Θεοῦ; * χαρμονικῶς βοῶσα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων όδηγὸς, * άδιχουμένων προστάτης, * όλιγοψύχων παραμυθία τε, * χειμαζομένων ύπὸ πνευμάτων * γαληνότατος λιμὴν, * άμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, * νοσούντων ἐπίσχεψις, * ἐσχοτισμένων φωστὴρ * σὺ εἶ, 'Αρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν * καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην * σαρκὶ τεκοῦσα, πάναγνε Δέσποινα, * τοῦτον ἀεὶ, ἄχραντε, δυσώπει, * ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν * καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν * τὴν ἄφησιν λάβωμεν, * ὑμνολογοῦντες αὐτοῦ * τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς. 'Ωδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, * πρεσβευτής τῶν ἀνθρώπων σω-Τήριος, * θεῖος Θεοῦ διάχονος, * Μιχαήλ, ἀνεδείχθης, * μέλπων ἀπαύστως * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Οι φωστήρες οι δύο οι πάμφωτοι * Μιχαήλ Γαβριήλ τε 'Αρχάγγελοι, * τρισσοφαούς Θεότητος * φρυκτωρίαις τὴν κτίσιν * φωταγωγούντες, * τῶν δεινῶν τὴν ὀμίχλην διώκετε.

'Ως καλοί κυβερνήται, 'Αρχάγγελοι, * πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος * τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα μου * διασώσατε ζάλη * ά-

μαρτημάτων * περιπίπτουσαν και κινδυνεύουσαν.

Θεοτοχίον.

Νυμφοστόλος ο θεΐος 'Αρχάγγελος * ἐπιστὰς προσεφώνει τὸ Χαϊρέ σοι, * Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, * τῶν 'Αγγέλων ἡ δόξα * καὶ τῶν ἀνθρώπων * τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Αλλος. Γη και πάντα τὰ ἐν αὐτῆ.

Τήν διέρχη ώς ἀστραπή * βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν, * περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς * προηγούμενος τῶν 'Αγγέλων. * τὸ κλέος σου μέγα, * ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, * ἄπερ ἐπὶ πᾶσαν * φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οι αὐτόπται τοῦ δι ἡμᾶς * σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, * Φίλιππος ὁ πανευχλεὴς * χαὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, * ἐμπνεύσεσι θείαις * τὴν ἀένναον χάριν, Πρωτάγγελε, * σοῦ τῶν ἰαμάτων *

προλέγουσι πανσόφως.

'Ράβδω πάλαι ὁ Μωϋσῆς * ἔτεμε τὴν θάλασσαν· καὶ νῦν * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος * τῆ δυνάμει τῆ ἀοράτω * ὡς ῥάβδω φανείση * τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα * ώσπερ ἐν χωνεία * τῆ πέτρα παραπέμπει.

Ως παμμέγιστος οὐρανὸς * δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς * τοῦ τῶν ᾿Αγγέλων ἀρχηγοῦ, * ἐν ῷ θαύμασιν ὥσπερ ἄστροις * φωτί-ζονται πᾶσαι * τῶν πιστῶν αἰ καρδίαι δοξάζουσαι * τὸν ἀγαθο-

δότην * Θεόν είς τούς αίωνας.

*Ωσπερ πάλαι τοῦ Βαλαὰμ * ἄλογον ἐκώλυσας ὁρμὴν * τῆ τοῦ ἀλόγου, Στρατηγὲ * τῶν 'Αγγέλων, ἐλλόγω στάσει, * υἰοὺς τοὺς τῆς *Αγαρ * κινουμένους ἀλόγως ἐκάστοτε * καθ' ἡμῶν ἀπράκτους * ἀπόδειξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοχίον.

Πῦρ ἐχύησας οὐδαμῶς * φλογίσαν σου, Παρθένε, τὴν νηδύν· * Λόγον ἐγέννησας Πατρὸς * ἐξαιρούμενον ἀλογίας * τοὺς λόγους τοῦ πλάνου * ὑπαχούσαντας, χαὶ παραχούσαντας * τοῦ πεποιη-χότος * Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

 $^{'}\Omega^{\delta\dot{\gamma}\dot{\gamma}}$ $^{\theta'}\cdot$ Eŭa μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

Του ή ευπρέπεια του σου, * 'Αρχάγγελε, * θείου οίχου διαλάμπουσα * τῆ φωταυγεί σου παρουσία, * θαυμάτων ἀστραπὰς ἐπαφίησι, * καὶ σχότος νοσημάτων ἐχάστοτε * ἀποδιώχει θεία χάριτι.

Men. Tom. I.

'Ως ζεύγος ώραζον και τερπνόν * ὑπάρχοντες, * τοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα * τοῖς ἐπὶ γῆς διακονεῖτε, * 'Αρχάγγελοι, δεινῶν ἐξαιρούμενοι, * καὶ πάσι φωτισμόν ἐπιπέμποντες * σωτηριώδη θείω Πνεύματι.

Σήμερον συγχαίρουσιν ήμιν * ἀσώματοι * θείοι Νόες, ἀνυμνούμενον * βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων * τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν 'Αρχιστράτηγον, * ἡμιν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον * καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ή θεία δυάς καὶ φωταυγής * 'Αρχάγγελοι, * Μιχαήλ τε πανσεβάσμιε * καὶ Γαβριήλ δεδοξασμένε, * Τριάδι τῆ σεπτῆ παριστάμενοι * πταισμάτων ένοχῆς καὶ κολάσεως * αἰωνιζούσης ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Φωνή του 'Αγγέλου Γαβριήλ * συνέλαβες * Θεόν Λόγον, Παναμώμητε, * λόγφ τὰς ἄνω στρατηγίας * ποιήσαντα, καὶ λόγον παρέχοντα * ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν * τούτου ἀγίαν συγκατάβασιν.

"Αλλος. 'Εποίησε κράτος.

ος ωφθης ανθρώποις * δια σπλάγχνα οἰχτιρμων, * ἐπέστησας Δ΄ Αγγέλους τούτοις, Λόγε, * διαφυλάττων αὐτοὺς * ἀπὸ βλά-βης πονηρᾶς, * μεθ' ων Μιχαὴλ τὸν θαυμαστόν * δι οὐ σε δυσωποῦμεν, * πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι * ἰλασμὸν πταισμάτων.

Ίσχύν σε καὶ κράτος * ὁ πιστός σε Βασιλεύς, * Πρωτάγγελε, καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη * πολέμια καὶ δεινὰ * κεκτημένος, τὴν αὐτῶν * τροποῦται ἀπόνοιαν ἀεὶ, * καὶ εὐχαριστηρίους * διὰ σοῦ τῷ Πλαστουργῷ * ῷδὰς ἀναπέμπει.

'Ωδήν προσφωνεί σοι * άπας πάντοτε πιστός * τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις * σὺν μυριάσι πολλαῖς * τὴν τρισάγιον φωνήν. * Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, * ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων * ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, * ἀρχηγὲ 'Αγγέλων.

Σχιρτάτω ή χτίσις * άνυμνοῦσα μυστιχώς * τὸν μέγαν 'Αρχάγγελον Κυρίου· * ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς * πλανωμένων, χαὶ λιμὴν * πολλών συμφοραῖς χαὶ πειρασμοῖς * χαχώς χειμαζομένων * καὶ νοσούντων ἰατρὸς * χαὶ θαυμάτων βρύσις.

Ήγίασας τοῦτον * τὸν σεβάσμιον ναὸν, * καὶ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, * ἐν ῷ ἐστῶτες ὁμοῦ * ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς * Αρχάγγελε, αἴτησαι ἡμῖν * ἀμαρτημάτων λύσιν, * συμφορῶν ἀπαλλαγὴν * καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοχίον.

Φανείσα, Παρθένε, * πλατυτέρα οὐρανῶν, * ἐχώρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτως, * ὂν 'Ασωμάτων χοροί * ἀνυμνοῦσι μυστιχῶς. *

Αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, ἀγνὴ, * πάντας ἡμᾶς σωθῆναι * τούς σε μακαρίζοντας * φωναῖς ἀσιγήτοις.

Εξαποστειλάριον. Γυναϊκες, ακουτίσθητε.

Α θροίσθητε και ίδετε, * ή άνθρωπότης άπασα· * θεάσασθε ξένον Α θαύμα * τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις· * Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος * ράβδφ τὴν πέτραν ἔρρηξε, * και ποταμοὺς ἡκόντισε * κατερχομένους ἀτάκτως * ἐπὶ τὸ ἄγιον ὕδωρ.

Θεοτοχίον, ομοιον.

Είκόνος ής μετέλαβον * θεουργικώς της κρείττονος, * έξώσθην οίμοι ο τάλας * δί άκρασίας της πάλαι * σύ δὲ, Χριστὲ, ὡς εὔσπλαγχνος * ἀἰρήτως κοινωνήσας μοι * τοῦ χείρονος μετείληφας, * καινοποιήσας, Σωτήρ, μὲ * παρθενικῶν ἐξ αἰμάτων.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχ. δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια γ΄.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α γγελιχώς οι εν χόσμω * πανηγυρίζοντες * τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης * Θεῷ ἐποχουμένω, * βοήσωμεν τὸν ὕμνον· * "Αγιος εἰ, * ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· * ὁ συναίδιος Λόγος, "Αγιος εἰ· * χαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Δίς.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων * ἐν παρρησία πολλῆ, * καὶ παρεστώς τῷ θρόνῳ * τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξη, * αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, * σῶσον ἡμᾶς, * Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, * τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν * ταῖς πρεσβείαις σου, δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων ᾿Αγγέλων * πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, * καὶ λειτουργὸς τῆς θείας * φωταυγίας ἐκείνης, * αὐτόπτης τε καὶ μύστης, * σῶσον ἡμᾶς, * Μιχαήλ ἀρχιστράτηγε, * τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, * καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄.

"Οπου ἐπισκιάζει * ἡ χάρις σου, 'Αρχάγγελε, * ἐκετθεν τοῦ διαβόλου * διώκεται ἡ δύναμις· * οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν * ὁ πεσών 'Εωσφόρος. * Διὸ αἰτοῦμέν σε, * τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη * τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα * ἀπόσβεσον τῆ μεσιτεία σου, * λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, * ἀξιῦμνητε Μιχαἡλ 'Αρχάγγελε.

Και νύν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, 'Ωὸἡ γ'. καὶ ૬'.

Προχείμενον, Ήχος δ΄.

'Ο ποιών τοὺς 'Αγγέλους αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον. Ο 'Απόστολος πρὸς Έβραίους.

'Αδελφοί, εί ὁ δί 'Αγγέλων λαληθείς λόγος. Αλληλούϊα.

Αίνεττε τὸν Κύριον έχ τῶν οὐρανῶν.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀχούων ὑμῶν.

΄Ο ποιών τοὺς Αγγέλους αύτοῦ.

TH Z'. TOY AYTOY MHNOS.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόχου: και του Αγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια της Θεοτόχου τρία, και του Αγίου τρία. Τῆς Θεοτόχου.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

τττής παγχοσμίου τῷ χόσμῳ * χαρᾶς ἀνέτειλαν * αἰ νοηταὶ L ἀχτίνες * προμηνύουσαι πᾶσι * τὸν "Ηλιον τῆς δόξης, * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ἐν τῆ γεννήσει σου, "Αχραντε: * σὺ γὰρ μεσίτις έδειχθης τῆς ἀληθοῦς * εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Η προεόρτιος αύτη * δόξα σου, "Αχραντε, * προκαταγγέλλει πάσι * τὰς τῆς σῆς εὐμενείας * λαοῖς εὐεργεσίας. * σὺ γὰρ τῆς νῦν * εὐφροσύνης ή πρόξενος, * καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς

ήμιν * και τρυφής θείας ἀπόλαυσις.

Ή θεοχώρητος Κόρη * καὶ Θεοτόκος άγνὴ, * τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, * τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ * σήμερον γεννᾶται * ἐξ Ἰωακείμ * και της *Αννης της σώφρονος, * και του 'Αδάμ την κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς * ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκφ αὐτῆς.
Τοῦ Ἡγίου, Ἡχος δ΄. εδωκας σημείωσιν.

Σθένει δυναμούμενος, * τὸ ἀσθενές σου, Μακάριε, * τοῦ ἡμῶν Τὴν ἀσθένειαν * θελήσει φορέσαντος, * τῶν Μαρτύρων δρόμον * διήνυσας χαίρων, * καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν * ὡραιοτάτοις ποσὶ συνέτριψας. * διό σοι άνεπλέξατο * νικητικά διαδήματα * Ίησούς ο φιλάνθρωπος * και Σωτήρ των ψυχών ήμων.

Έχθρους έτραυμάτισας * τῷ τραυματίζεσθαι, Ενδοξε, * καὶ είς γην κατηδάφισας, * Σταυρόν οπλισάμενος * και την παντευχίαν * περιβεβλημένος * τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς, * καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερνισάμενος * τοῦ σε πρὸς βασίλεια * τὰ νοητὰ μετοικήσαντος * ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, * ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτήρα και Κύριον * τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκούσια * ὑποστάντα παθήματα * σαφῶς ἐκμιμούμενος, * ἀθλοφόρε Σωζων, * σαυτὸν ἐκουσίως * πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἐκτομὰς, * πρὸς ἀνυποίστους βασάνους δέδωκας * διό σε ἀντημείψατο * ἐπουρανίοις χαρίσμασι, * και πηγὴν ἰαμάτων σε * τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα... καὶ νῦν. 3 Ηχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, * Παναγία Παρθένε άγνὴ, * τῶν ᾿Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν * μὴ παύση, δεόμεθα, * τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν * τὰς ἐλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

'Ήχος πλ. δ'. 'Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς ἐξ ἀγόνου μητρὸς * καὶ ἀκάρπου στειρώσεως, * ράβδος ἄνθος φέρουσα * ἀναφύεται σήμερον * ἡ Θεομήτωρ * καὶ ἀπειρόγαμος * ἐκ τῶν δικαίων * Ἰωακεὶμ καὶ Ἦνης * ὅθεν καὶ χαίρει νῦν * Προφητῶν τὸ σύστημα, * Πατριαρχῶν * πᾶσα ἡ ὁμήγυρις * ἐν τῆ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. "Ακουσον, θύγατερ, και ίδε.

Σήμερον Δαυίδ ἀγάλλεται, * καὶ Ίεσσαὶ νῦν σκιρτᾳ, * καὶ Λευὶ μεγαλύνεται, * καὶ χαίρει τῷ πνεύματι * Ἰωακεὶμ ὁ δικαιος, * καὶ ἀτεκνία * τῆς Ἦννης λύεται * τῆ σῆ γεννήσει, * Μαρία ἄχραντε, * θεοχαρίτωτε· * καὶ Ἁγγέλων σύστημα * σὺν τοῖς βροτοῖς * πάντες μακαρίζομεν * τὴν θείαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις, τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· * Χαΐρε, Κυρίου ναέ· * χαΐρε, ὅρος τὸ άγιον· * χαΐρε, θεία τράπεζα· * χαΐρε, λύχνε ὁλόφωτε· * χαΐρε, τὸ κλέος * τῶν ὁρθοδόξων, σεμνή· * χαΐρε, Μαρία, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * χαΐρε, πανάμωμε· * χαΐρε, θρόνε πύρινε· * χαΐρε, σκηνή· * χαΐρε, βάτε άφλεκτε· * χαΐρε, ἡ πάντων ἐλπίς. Δ όξα... καὶ νῦν. Ἡχος δ΄. Γερμανοῦ.

Ή παγκόσμιος χαρὰ * ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν * ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης * ἡ πανύμνητος Παρθένος * ἡτις δὶ ὑπερβολὴν καθαρότητος * ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, * καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν * Θεοτόκος γνωρίζεται. * Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις,

Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῷ κόσμφ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Έχ της ρίζης Ίεσσαὶ * χαὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ * ἡ θεόπαις Μαριὰμ * τίχτεται σήμερον ἡμῖν * διὸ χαὶ χαίρει ἡ σύμπασα * χαὶ καινουργεῖται * συγχαίρει τε ὁμοῦ * ὁ οὐρανὸς χαὶ ἡ γῆ. * Αἰνέσατε αὐτὴν, * αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. * Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, χαὶ "Αννα * πανηγυρίζει χραυγάζουσα * 'Η στεῖρα τίχτει * τὴν Θεοτόχον * χαὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθείσα παραδόξως * στειρωτιχών έξ ώδινων, * παρθενιχών έχ λαγόνων * έχύησας ὑπὲρ φύσιν· * ώραΐος φανείσα γὰρ βλαστὸς * έξήνθησας τῷ χόσμφ τὴν ζωήν· * διὰ τοῦτο αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν βοῶσι σοι, Θεοτόχε· * Δόξα τἢ νῦν προόδφ σου, σεμνή· * δόξα τἢ παρθενία σου· * δόξα τἢ χυοφορία σου , * μόνη Πανάχραντε.

Δόξα... και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ή Ηχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα * νῦν ἐπαγάλλονται, * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * συνεορτάζει αὐτοῖς, * καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς * συνευφραίνονται· * ἢν γὰρ προεῖδον τυπικῶς * ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαϊς * βάτον καὶ στάμνον καὶ ράβδον, * νεφέλην, πύλην καὶ θρόνον * καὶ μέγα ὅρος, * γεννᾶται σήμερον.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο Ν΄. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόχου, καὶ τοῦ Αγίου.

Τῆς Θεοτόχου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Γέννησιν ύμνω τῆς θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ. Τρόἢ α΄. Ἡχος δ΄. ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τηθόμενοι σήμερον * μετ ευφροσύνης υμνήσωμεν * τὸ θεῖον γενέθλιον * τῆς Θεομήτορος * καὶ γὰρ τέτοκε * χαρὰν τῆ οἰκουμένη, * λύπην Προμήτορος * ἐξαφανίσασα.

Έχ στείρας προέρχεται * τῆς ἀμαρτίας ἡ στείρωσις, * ῆν νόμος προέγραψε * καὶ τὰ κηρύγματα * προεδήλωσαν * τῶν θείων θεηγόρων, * ἡ πάναγνος Δέσποινα * καὶ παναμώμητος.

Ναός και παλάτιον * του Βασιλέως γεγένησαι, * ἐν ῷ τὴν

κατοίκησιν * αὐτοῦ ποιούμενος, * οἰκητήριον * τῆς `Αγίας Τριάδος * πιστοὺς ἀπεργάσεται * ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφών ώραιότατος, * θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος * ἐδείχθης, Θεόνυμφε, * ἐν ῷ καθίσας σαρκὶ * τοὺς καθημένους * ἐν σκότει ἀπωλείας * ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως * φῶς ἀγαθότητι.

Κανών του Αγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

' Ωδή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

Σωθήναι τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον * μνήμην γεραίροντας * ἀπὸ παντοίων, Σώζων, πειρασμῶν * καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων * τὸν εὐεργέτην Κύριον * νῦν καθικέτευε, πανένδοξε.

'Αστέρα πυρσοφαή ἀνέδειξε * Χριστὸς ἐν ὕψει σε * τῆς 'Εχκλησίας, Μάρτυς, ἀληθῶς, * ταῖς τῶν ἄθλων σου λάμψεσι * τὴν

οίχουμένην άπασαν * χαταλαμπρύνοντα, πανεύφημε.

Τοξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι * τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, * καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν * διακόψας στρατεύματα, * νι- κητικὸν διάδημα, * Σώζων, ἀπείληφας, μακάριε.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υίὸν, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας * τὸν ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα * καὶ δι ἡμᾶς ἐχ σοῦ ἀπάτορα.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή γ'. "Οτι στείρα έτεχεν.

Τη γη ή κατάκαρπος * έκ γης ἀκάρπου γεννᾶται, * ήτις καρπογονήσει * τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, * καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν * τὸν τρέφοντα πάντας θείω νεύματι.

Σήμερον έβλάστησε * τῆς Παρθενίας ἡ ῥάβδος, * έξ ἡς ἀνθήσει ἀνθος * ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεὸς, * τὰ πονηρὰ βλαστήματα * ἀπο-

τέμνων ἄχρα ἀγαθότητι.

Ιδε τὸ ἀλάξευτον * ὅρος ἐχ πέτρας ἀγόνου * ἀποτεχθὲν τὸν λίθον * χαρπογονεῖ τὸν νοητὸν, * ὅς συντριβὴν ἐργάσεται * τῶν ξοάνων πάντων τοῦ ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα * σὲ προεδήλωσαν, Κόρη· * τὸν νομοδότην σὺ γὰρ * νομίμων δίχα ἐν γαστρὶ * χυοφορεῖς τηροῦντά σε * ὑπὲρ λόγον ἄφθορον, ἀμίαντον.

Του Αγίου. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

Α εμάτων σου αι ροαι * ποταμηδόν διά Χριστόν * ρεύσασαι * πυρ άσεβων εσβεσαν, * Μάρτυς άθλοφόρε ἀοιδιμε.

Υπέστης καρτερικώς * των αἰκισμών τὰς προσβολὰς, * ἄρρηκτος * πύργος καθάπερ, Ενδοξε, * πλάνης καθελών τὸ ὀχύρωμα.

Καθείλες δαυιτικώς * ώς Γολιάθ τὸν νοἢτὸν * τύραννον, * καὶ τὸ αὐτοῦ στράτευμα * πίστεως σφενδόνη, Πανένδοξε.

 Θ εοτοχίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν * πρόξενος, * Μῆτερ Θεοῦ, γέγονας: * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε χραυγάζομεν.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E} υφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, * κράζουσα·* Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Αγίου.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Σωθείς διά πίστεως, * Σώζων πολύαθλε, * σωτήριος γέγονας * Σειμαζομένων λιμήν * προνοία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * βρύεις γάρ ἀκατων * ποταμοὺς τοῖς ποθοῦσι, * παύεις ἀρρωστημάτων * τὸν φλογμὸν καθ' ἐκάστην· * διὸ τὴν θείαν μνήμην σου * πίστει γεφίρομεν. Δόξα... καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ήχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

'Αγαλλιάσθω οὐρανὸς, * γῆ εὐφραινέσθω· * ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς * ἐν γῆ ἐτέχθη, * ἡ θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. * Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· * καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκψ Ἰωακεὶμ, * 'Ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι, * ἐξ ἡς τὸ ἄνθος Χριστὸς * ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυίδ. * "Οντως θαῦμα παράδοξον!

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή δ΄. Ο καθήμενος εν δόξη.

ρπερτέρα τῶν ᾿Αγγέλων * ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, * ἐν ἀγιωσύνη * οὖσα καὶ καθάρσει ἀσύγκριτος, * ἤτις τὴν κάθαρσιν πάντων * Χριστὸν τέξεται, * ἀγιότητα καὶ παντελῆ * ἀπολύτρωσιν.

Μαχαρία ή χοιλία * ή τῆς Αννης γεγένηται· * τὴν γὰρ ἐν χοιλία * μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μαχάριον * χαὶ μὴ χωρούμενον Λόγον * ἀπεγέννησεν, * ἀναγέννησιν πᾶσι πιστοῖς * παρεχόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας * ἐκμειοῦσθαι ἀπάρχεται· * ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου * ἔμψυχος νεφέλη ἀνέτειλε * στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων * ἡ πανάμωμος· * ἡς τὴν γέννησιν τὴν φωταυγῆ * ἑορτάσωμεν.

'Ως κατάκαρπον έλαιαν * τὴν ἐκ ρίζης βλαστήσασαν * 'Ιεσσαί, Παρθένε, * 'Αννα σε βλαστάνει βλαστάνουσαν * τὸν ἐλεήμονα Λόγον, * οὐ τὸ ἔλεος * καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ παντὸς * προπορεύεται.

Τοῦ Αγίου. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Τυρπολούμενος ἀγάπη Θεοῦ, Παμμάκαρ, * τὴν φρυγανώδη ἄπασαν * πλάνην τῶν ἀθέων * ἔφλεξας τοῖς λόγοις σου, * καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· * Δόξα τῆ Δυνάμει σου, Κύριε.

Αγιότευκτος ὑπάρχων ναος Κυρίου, * εἰς τὸν ναὸν εἰσέδραμες * τῶν ἀθεωτάτων, * καὶ τούτων σεβάσματα * γενναίως
συνέτριψας, * Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

' Ιατρεῖον ἀναδέδεικται πάσης νόσου * τὸ ἰερόν σου τέμενος * πίστει τοῖς φοιτῶσι * καὶ τὰς ἀριστείας σου * ἐν τούτῳ γεγαίρουσι, * Σώζων ἀθλοφόρε θαυμάσιε.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμος ἐχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόχον ὧρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτ ϕ χραυγάζομεν.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. προαγισμένον νῦν * βιβλίου ἀποτίχτεται. * ὅπεο ἀναν

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν * βιβλίον ἀποτίκτεται, * ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδόλως * φύσεως νόμφ * βροτὸς, τηρούμενον * Λόγου εἰς κατοίκησιν, καθώς * βίβλοι προεδήλωσαν * θεηγόρων ἐν πνεύματι.

Ή άμπελος σήμερον * ἐτέχθη ή σωτήριος, * ήτις τὸν ἀχήρατον ἀνθήσει * βότρυν τὸν θεῖον * γλεῦχος προχέοντα, * ἐξ οὐ πᾶς ὁ πίνων μυστιχῶς * θείαν χαὶ σωτήριον * εὐφροσύνην χαρπώσεται.

Σχιρτήσατε, "Αγγελοι, * ἀνθρώποις συγχορεύοντες: * σήμερον έχ στείρας ή Παρθένος * ἀποτεχθεῖσα * τὴν λύπην ἔπαυσε, * χαὶ προοιμιάζεται χαρὰν * τοῖς πανηγυρίζουσι * τὴν αὐτῆς θείαν γέννησιν.

Θεΐος προδιέγραψε * Προφήτης προδηλότατα * τόμον σε καινόν, έν φ δακτύλφ * Λόγος Πατρώφ,* Κόρη, γραφήσεται, * βίβλφ καταγράφων τῆς ζωῆς * πάντας ἀγαθότητι * τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Τοῦ Αγίου. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Σύ, Μάρτυς, τῷ φωτὶ * τῆς Τριάδος λαμπόμενος, * ἐμείωσας Δάθείας * πολυθέου τὸν ζόφον, * φωστὴρ ὀφθεὶς ἀείφωτος.

Σὺ ρόδον εὐανθοῦν * ἐρυθρῷ τῶν αἰμάτων σου, * Μακάριε, δεδειγμένος, * εὐωδία θαυμάτων * τὸν κόσμον εὐωδίασας.

Σὺ βότρυς νοητὸς * τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου * εὐκατάνυκτον οἶνον * τοῖς πίστει σε δοξάζουσι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Τεχθη σήμερον γέφυρα * μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπι-Ενον, * κλίμαξ οὐράνιος, * ὅρος Θεοῦ ἐμφανέστατον * ἡ Θεοτόχος Κόρη, * ἢν μακαρίσωμεν.

Ο χόχλος "Αννα προήγαγε * πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν * τῆς σωματώσεως * τοῦ Βασιλέως εἰς ὕστερον, * ῆν ἐπαξίως

πάντες * ύμνολογήσωμεν.

Men. Tom. I.

11

Πηγή τυνὶ προελήλυθε * ρανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Πανάμωμος, * ήτις τὴν ἄβυσσον * τῆς σωτηρίας κυήσασα, * πολυθείας παύσει * ἄπειρα ρεύματα.

`Ακάρπου ρίζης εβλάστησας, * και πρόρριζον κακίας την ἄκανθαν * τῷ ὑπὲρ φύσιν σου * θείφ βλαστῷ ἐναπέτεμες, * Θεο-

γεννήτορ Κόρη * άειμακάριστε.

Τοῦ Αγίου. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Θύεσθαι * δι άγάπην Θεού προελόμενος, * άμωμον θύμα καθάπερ * τῆ αὐτοῦ τραπέζη προσενηνέχθης. * διὰ τοῦτο * εὐσεβοῦς σε τιμώμεν, Πανεύρημε.

'Αβρόχως * διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος,* εἰς τὸν λεμένα τῆς ἄνω * βαστλείας, Μάρτυς, ἐγκαθωρμίσθης, * αἰωνίου *

άπολαύων γαλήνης, μακάριε.

"Ονυξι * σιδηροῖς σου τὰ σπλάγχνα κατέξανεν * ἀνηλεῶς ὁ διώκτης * ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα * μετὰ δόξης * ἀναπέθου, Παμμάκαρ ἀοιδιμε.

Θεοτοχίον.

*Ω θαῦμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ο Είρμές.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι οἰκτον * ἐκ

» τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον.

Η Παρθένος σήμερον * καὶ Θεοτόκος Μαρία, * ή παστάς ή άλυτος * τοῦ οὐρανίου Νυμρίου * τίκτεται * ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, * ὄχημα * τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι * εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη * ή θεία πύλη * καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ο Οἶκος.

Τη στειρευούση καρπὸς * ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία· * ἢν προειδόν ποτε * θείοι Προρήται ἐν πνεύματι, * ταύτην ἡμεῖς σήμερον * ὁρῶντες ἐν τοῖς κόλποις * τῆς *Αννης σκιρτώσαν, * σὺν τῷ πιστῷ 'Ιωακεὶμ * νοητῶς πρὸς ἐστίασιν συνέλθωμεν, * καὶ τοὺς πόἐρω καλέσωμεν λέγοντες· * Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις * ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, * ἡ θεία πύλη * καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Συναξάριον.

Τη Z'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Σώ-ζοντος.

Stlyou.

`Αντείχε Σώζων σώματος πρός αίκιας, Πρός τὸν μόνον σώζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων. Έβδομάτη Σώζων θάνε τυπτόμενος χρόα λαμπρόν. Ταϊς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τής Θεοτόχου. Ωοή ζ. Ούχ ελάτρευσαν.

Τωαχείμ τε καὶ "Αννα μαχαρίζονται, * ἀποχυήσαντες * τὴν μαχαρίαν σαρῶς * άγνὴν Θεομήτορα * Λόγον κυήσασαν * τὸν μαχαρίους ἄπαντας * τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐχτήσαντό σε, Πάναγνε, * οἱ σοὶ γεννήτορες,* τὴν σιλλαβοῦσαν Θεὸν * τὸν χαταπλουτίσαντα * δωρεαῖς χρείττοσι * τοὺς χραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, * Αννα θεόκλητε· * ὅτι μαστοῖς ἀγαθοῖς * τὴν τὸν ἀγαθώτατον * Λόγον θηλάσασαν * σὺ ἐθήλασας, * τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος * καὶ πνοῆς τροφέα πάσης.

Σχίρτα, χροῦς τὴν χινύραν σου, θεόπνεμστε * Δαυίδ, χαὶ χόρευς: * ἡ χιβωτὸς γὰρ ἰδού, * ἢν πάλαι προήγγειλας, * ἐκ στειρευούσης γαστρὸς * προελήλυθε, * τῷ Βασιλεῖ τῆς χτίσεως * χαὶ Θεῷ τετηρημένη.

Του Αγίου. Έν τη καμίνφ.

Εν τη καμίνω * των άλγεινων βασάνων, Μάρτυς, βληθείς, * Ευδρόσον έκ Θεου έδέξω ύπομονης, * ευχαρίστως τε έκραυγαζες * Ευλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Εκλαμπροτέραν * παντός χρυσίου ἔχων ψυχήν, * θύσαι χρυσστεύκτω, Μάρτυς, Θεώ * καὶ ἀψύχω οὐ προήρησαι * σεαυτόν θυσσαν δὲ * εὐωδεστάτην Θεώ τέθυκας.

Ποιμήν ὁ μέγας * ποιμένα ὄντα προβάτων σε, * Μάρτυς, ὡς ἀρνίον ἄμωμον τῆ αὐτοῦ * ἀπλανεῖ ποίμνη συνέταξε, * λύκοις ἀνάλωτον * τοῖς νοητοῖς σε βείξας, πανεύφημε.

(DEOTSXIOY.

Το του Υψίστου * ήγιασμέγον θεΐον σκήνωμα, * χαΐρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ή χαρὰ, * Θεοτόκε, ποῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλο- ημένη σὸ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Τής Θεοτόκου. 'Εθο ή η΄. Παΐδας εὐαγεῖς.

Κυήσωμεν γλώτταν ὑμνφδίας, * τὸ θεῖον γενέθλιον γεγαίρονΤες * τῆς τὸν ὑπερύμνητον * Λόγον καὶ ὑπέρθεον * σωματωσάσης Πνεύματι, * καὶ ἀνακράξωμεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Οἱ θεῖοι σχιρτήσατε Προφήται, * τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον * αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε * πάντα τὰ χηρύγματα, * τὸν ὑρ ὑμῶν δηλούμενον * ἀποχυήσασα * Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήξατε, τὰ ὅρη, εὐφροσύνην * ᾿Απόστολοι Μάρτυρες, χορεύσατε * Θσιοι καὶ Δίκαιοι, * νῦν ἀγαλλιάσθητε * τῷ γενεθλίφ σήμερον * τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ηνθησε τὸ μῆλον τὸ εὐωδες, * τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, * καὶ κατευωδίασε * σήμερον τὰ πέρατα, * καὶ τὸ δυσώδες ἔπαυσε * τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, * ἡ Πάναγνος καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, * ἢν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στειρεύουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων * σεπτῶν χαρισμάτων θείου Πνεύματος, * σήμερον εὐφράνθητι, * στείρας τὴν Θεόπαιδα * ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, * καὶ ἀναβόησον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεϊρα χρυσοτεύκτου ἀφελών, * Σοφὲ, ἰδρύματος, * πένησι δέδωκας, * τὸν ἀδαπάνητον, Ενδοξε, * σεαυτῷ περιποιούμενος * τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς * πλοῦτον, ἀοίδιμε, * Εὐλογεῖτε * κράζων, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεὶς, * τῆ συμμαχία Χριστοῦ * τοῦτον κατέβαλες. * βραβεῖον ὅθεν σοι, "Ενδοξε, * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν * αὐτὸς παρέσχετο, * πρὸς ὃν χαίρων ἐκραύγαζες. * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ανοίξας ἐπλήρωσας σαυτοῦ * τὸ στόμα Πνεύματος, * Σώζων πανεύφημε· * ἐχθρῶν δὲ στόματα ἔπλησας * βλασφημούντων τὸν ποιήσαντα * πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ * χαίρων ἐκραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Ο Ειρμός.

» Χεϊρας εκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * εν λάκκφ "Εφραζε: * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετήν περιζωσάμε-

» νοι * οι εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Τής Θεοτόχου. ' Ω δή θ΄. 'Απας γηγενής.

τη δε τοῦ Θεοῦ * ὁ τόπος ὁ ἄγιος * προφανῶς δέδεικται * πόλις Ιή περίδοξος * τοῦ Βασιλέως * ἀνφχοδόμηται,* ὁ φωταυγής Παράδεισος * φαιδρώς έξήνθησε, * Παραδείσου * πρόξενος ὑπάρχουσα, * πρός Θεόν τε άνθρώπων οίχείωσις.

΄ Ωφθη ή λαμπάς * λυχνία τε σήμερον, * ή χρυσαυγίζουσα * φως το προαιώνιον, * έν ή οἰκῆσαν * τούς έν νυχτί των δεινων * χαταφωτίσει, παύσει τε * τῆς ἀθείας ἀχλύν, * χαὶ ἡμέρας *

πάντας ἀπεργάσεται * χοινωνούς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

Σήμερον ή γη * χορεύει τὸν νέον γὰρ * οὐρανὸν ἔβλεψε * Θεού τὸν τερπνότατον * ἀποτεχθέντα· * ἐν ῷ οἰκήσας σαρκὶ * ο οὐρανῶν ἐπέχεινα * ἀναβιβάσει βροτοὺς * χαὶ θεώσει * πάντας άγαθότητι. * ον ύμνουντες πιστώς μεγαλύνομεν.

Ή περιχαλλής * δυάς ἀνεβλάστησεν * "Αννα χαὶ 'Ιωαχεὶμ * δάμαλιν την ἄσπιλον, * έξ ής ο μόσχος * ο σιτευτός προελθών * ύπερ του χόσμου τέθυται, * αίρων τὰ πταίσματα * τῶν ἀνθρώπων, * τάς προσαγομένας τε * καταπαύων θυσίας τοῖς δαίμοσι.

Φώτισον ήμᾶς, * τὸ φῶς ἡ χυήσασα,* τοὺς τὴν φωσφόρον σου * γέννησιν έν Πνεύματι, * Θεογεννητορ, * πανηγυρίζοντας, * και του φωτός του μέλλοντος * δείζον, άγνή, κοινωνούς. * και είρήνην * βράβευσον και λύτρωσιν * των δεινών μητρικαϊς ίκεσίαις σου.

Τοῦ Αγίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

(θος έχλεκτὸς ἀνεδείχθης * Χριστοῦ τοῦ ἀχρογωνιαίου, * Μάρ $m{\Lambda}$ τυς, χυλιόμενος ἐν Υἢ, * χαὶ τὸ τῆς πλάνης * λύων ὀχύρωμα * τὰς τῶν πιστῶν καρδίας δὲ * ἐδραιοτέρας ἐργαζόμενος.

' Ρετθρόν σε ζωής κεκτημένη * ή του Χριστού νῦν ' Εκκλησία * αίμασιν ώς νάμασι τοῖς σοῖς * χαταρδευθεῖσα, * Μάρτυς, τῶν άθλων σου * καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε * τῆ εὐπρεπεία ώραίζεται.

Εύρες ἀμοιβήν τῶν ἀγώνων * καὶ τῶν θαυμάτων σου, θεόφρον, * τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν, * ἐν ἡ τῶν πίστει * ἐπιτελούντων σου * τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, * Σώζων, μνημόνευε, πανεύφημε. Θεοτοχίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων * λύσον, Παρθένε Θεοτόzε, * ή τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πηγήν * τεχοῦσα, μόνη * θεοχαρίτωτε. * καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, * ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε. ΄Ο Ειρμός.

θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * 🚹 άχρογωνιαΐος έτμιήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Fuvaixes, axoutisonte.

Τῷ ὅπλφ τοῦ τιμίου σου * Σταυροῦ θωρακισάμενος, * ὁ 'Αθλοφόρος σου, Αόγε, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * στερρῶς ὑπερενίκησε, * καὶ τοὺς τυράννους ἤσχυνε * καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε, * καὶ σοὶ, Χριστέ μου παντάναξ, * συμβασιλεύει ἀπαύστως.

Τής Θεοτόχου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγάλλου, κτίσις ἀπασα, * τὴν χαρὰν κἰσθεμένη * ἐξ Αννης τῆς θεόρρονος, * ἤτις λέγεται Χάρις, * Ίωκκείμ τε τοῦ θείου * τίκτεσθαι παρ ἐλπίδα, * Μαρίαν τὴν πανάχραντον * καὶ ἀγνὴν Θεοτόκον· * ἤς ὁ καρπὸς * σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις * Χριστὸς ὁ σαρκωθείς Θεὸς * ἐξ αὐτῆς ἀποβρήτως.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αϊνων, Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Τηγος β΄. Οἶκος τοῦ Καραθᾶ.

Δεύτε, οι έξ 'Αδάμ, * την έχ Δαυίδ φυείσαν * και τον Χριστόν τεχούσαν * ύμνησωμεν Παρθένον, * Μαρίαν την πανάχρανταν. Στιν. 'Αχουσον, θύγατερ.

Αίνον τῷ λυτρωτῆ * προσάζωμεν Κυρίω * τῷ ἐχ τῆς στείρας δόντι * ἡμῖν τὴν Θεοτόχον * καὶ μόνην ἀειπάρθενον.

Στίγ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον ή χαρά * πάσης τῆς οἰκουμένης * στειρωτικῆς ἐχ μήτρας * γεννᾶται παραδόξως, * ή Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα... καὶ νῦν. ΤΗχος β΄.

Η προορισθείσα παντάνασσα,* Θεού κατοικητήριον,* έξ ἀκέρπου σήμερον * νηδύος προήκται * της Αννης ήγλαισμένης,* της
ἀιδίου οὐσίας * τὸ θεῖον τέμενος. * δὶ ἡς ἰταμὸς Αδης καταπεπάτηται, * καὶ παγγενεὶ Εὐα * ἐν ἀσφαλεῖ ζωῆ εἰσοικίζεται. *
αυτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν. * Μακαρία σὰ ἐν γυναιξὶ, * καὶ ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου.

TYTIKON.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐἀν τύχη ἡ παροῦσα ἐορτὴ ἐν κυριακῆ, ἀλλὰ δὲ καὶ πᾶσαι τῆς Θεοτόκου αὶ ἐορταὶ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα· οὐ μέντοι λέγεται τὸ εὐαγγέλιον ἐωθινὸν, ἀλλὰ καὶ προκίμενον καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, ἄνευ τῆς εἰσόδου· ἐν αὐτῆ

τὰρ τῆ ἐορτῆ τῆς εἰσόδου, ἀναστάσιμον εὐαγγέλων λέγεται, ἐἀν τύχη ἐν πωριακῆ. ἔτι δὲ εἰς Εὐαγγελισμὸν, κῶν αἰα τύχη κωριακῆ τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγεται εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς ἐορτῆς, ἀνευ μέντοι τῆς κωριακῆς τῶν Βαίων. τότε γὰρ ἀλλάσσει καὶ τὸ προκείμενον, καὶ τὸ εὐαγγέλιον πρὸς τὴν ἐορτήν εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγονται καὶ τὰ δύο.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΈΡΙΝΩ.

Ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια δ΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.

Ιωακείμ και ή Αννα * πανηγυρίζουσι, * τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * τὴν μόνην Θεοτόκον. * οἰς καὶ ἡμεῖς * συνεορτάζομεν σήμερον, * τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἱεσσαὶ * μακαρίζοντες Παρθένον ἀγνήν.

Έξ "Αννης σήμερον ράβδος, * φυτόν θεόδοτον * ή Θεοτόχος ἔφυ, * σωτηρία ἀνθρώπων· * έξ ής ό τῶν ἀπάντων * Δημιουργός * γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν * τὴν τοῦ 'Αδὰμ ἐκκαθαίρει ὡς ἀγαθὸς *

πάσαν λύμην άγαθότητι.

Ή θεοχώρητος Κέρη * καὶ Θεοτόκος άγνη, * τῶν Προφητῶν κλέος, * τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, * σήμερον γεννᾶται * ἐξ 'Ιωακεὶμ * καὶ τῆς 'Αννης τῆς σώφρονος, * καὶ τοῦ 'Αδάμ την κατάραν την εἰς ἡμᾶς * ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκψ αὐτῆς.

Ή πρώην άγονος χώρα * γήν χαρποφόρον γεννά: * καὶ ἐξ ἀχάρπου μήτρας * χαρπὸν άγιον δοῦσα * γάλακτι ἐκτρέφει: * θαῦμα φρικτόν! * ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ἡ τὸν οὐράνιον άρτον ἐν τῆ γαστρὶ * δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῷ.

 $\Delta \delta \xi \alpha \dots \times \alpha l \nu \nu \nu$. Hyos β' .

Δεῦτε, φιλοπάρθενοι πάντες * καὶ τῆς άγνειας ἐρασταί· * δεῦτε, ὑποδεξασθε πόθω * τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, * ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, * τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, * καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης * τὴν βάτον τοῦ ἀὐλου πυρὸς, * τοῦ καθαίροντος * καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια δ΄.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα.

Τ όνος 'Ιωακεὶμ * καὶ 'Αννης ἡ Παρθένος * ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, * τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα * τῆς ἀμαρτίας ἄπαντας.

Στίχ. Αχουσον, θύγατερ, και ίδε.

"Ορος ως άληθως * κατάσκιον εδείχθη * ή στείρωσις της "Αννης, * έξ οὐ ή σωτηρία * πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

'Ρήξασα τὰ δεσμὰ * στειρώσεως τῆς *Αννης, * ἡ πάναγνος Παρθένος * προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις * τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

"Ιωμεν, οι πιστοί, * δοξάσοντες την Κόρην * ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας * την στειρωθείσαν φύσιν * ήμων ἀνακαινίζουσα.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Ή γέννησίς σου, Θεοτόχε.

Ζήτει είς τὸν μέγαν Εσπερινόν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α΄. στάσιν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ήχος πλ. β΄. Σεργίου.

Σήμερον * ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις * ἐπαναπαυόμενος Θεὸς * θρόνον άγιον * ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοίμασεν· * ὁ στερεώσας ἐν
σοφία τοὺς οὐρανοὺς * οὐρανὸν ἔμψυχον * ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· * ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης * φυτὸν ζωηφόρον * ἐβλάστησεν ἡμῖν * τὴν Μητέρα αὐτοῦ. * Ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, *
καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπὶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Ο αὐτός.

Αὐτη ή ήμέρα Κυρίου, * ἀγαλλιᾶσθε, λαοί· * ἰδοὺ γὰρ * τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, * καὶ ή βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς * ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· * καὶ ή κατὰ ἀνατολὰς * πύλη ἀποκυηθεῖσα * προσμένει τὴν εἴσοδον * τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, * μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν * εἰς τὴν οἰκουμένην * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ήμῶν. Ο αὐτός.

Εί καὶ θείφ βουλήματι * περιφανεῖς στεῖραι * γυναῖκες ἐβλάστησαν, * ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία * τῶν γεννηθέντων * θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· * ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου * παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς ' ἔτεκεν ἐν σαρκὶ * τὸν ἀπάντων Θεὸν * ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόροι γαστρός· * ἡ μόνη πύλη * τοῦ μονογενοῦς Υίοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἢ διελθών * κεκλεισμένην διεφύλαξε· * καὶ πάντα σορῶς οἰκονομή σας, * ὡς οἴδεν αὐτὸς, * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις * σωτηρίαν ἀπειρ γάσατο.

Ο αὐτός. Στεφάνου Αγιοπολίτου.

Σήμερον * στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, * καὶ πύλη παρθε νικὴ * θεία προέρχεται. * Σήμερον * καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρ χεται, * ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, * δὶ ἡς * τὰ ἐπί γεια * τοῖς σὐρανοῖς συνάπτεται * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Ο αὐτός.

Σήμερον * τῆς παγχοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια. * σήμερον ἐπνευσαν αὖραι * σωτηρίας προάγγελοι. * ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν * διαλέλυται στείρωσις. * ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείχνυται * τῆς παρθενευούσης μετὰ τόχον * τοῦ χτίσαντος, ἐξ ἡς * τὸ ἀλλότριον οἰχειοῦται ὁ φύσει Θεὸς, * χαὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρχὸς * σωτηρίαν ἀπεργάζεται * Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος * χαὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ο αὐτός.

Σήμερον * ή στεϊρα *Αννα * τίχτει Θεόπαιδα * τὴν ἐχ πασῶν τῶν γενεῶν * προεχλεχθεῖσαν εἰς χατοίχησιν * τῷ παμβασιλεῖ * καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, * εἰς ἐχπλήρωσιν τῆς θείας οἰχονομίας. * δἱ ἢς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, * καὶ ἀνεχαινίσθημεν ἐχ τῆς φθορᾶς * πρὸς ζωὴν τὴν ἄληχτον.

Δόξα... και νῦν. Ὁ αὐτός. Σεργίου.

Σήμερον * ό τοῖς νοεροῖς θρόνοις * ἐπαναπαυόμενος Θεὸς * θρόνον ἄγιον * ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοίμασεν. * ό στερεώσας ἐν σορία τοὺς οὐρανοὺς, * οὐρανὸν ἔμψυχον * ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν. * ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης * φυτὸν ζωηφόρον * ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. * Ο τῶν θαυμασίων Θεὸς * καὶ ἀνελπίστων ἐλπὶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Εϊσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Έχηλθεν Ίαχωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Όρχου, χαὶ ἐπορεύθη εἰς $K_{\epsilon\phi}$. Χαρράν καὶ ἀπήντησε τόπ ϕ , χαὶ ἐχοιμήθη ἐχεῖ ἔδυ γὰρ ὁ χη΄. 10 . ήλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλήν αυτού και έκοιμήθη έν τῷ τόπφ ἐκείνφ, και ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδού, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῆ γῆ, ἡς ἡ κεφαλή ἀφικνείτο είς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ Αγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ΄ αὐτῆς ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ΄ αὐτῆς, καὶ είπεν 'Εγω ο Θεος 'Αβραάμ του πατρός σου, καὶ ο Θεος Ίσαάκ, μή φοβου. Η γη, εφ ής σύ καθεύδεις έπ αυτής, σοι δώσω αυτην, και τῷ σπέρματί σου. Και ἔσται τὸ σπέρμα σου ώς ή ἄμμος της γης, και πλατυνθήσεται έπι Θάλασσαν, και Λίβα, και Βορράν, και έπι 'Ανατολάς' και ένευλογηθήσονται έν σοι πάσαι αί φυλαί της γης, και έν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδού, ἐγώ μετά σοῦ διαφυλάσσων σε έν τῆ οδῷ πάση, οδ ἐὰν πορευθῆς καὶ ἀποστρέψω σε είς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἔως τοῦ ποιησαί με πάντα όσα έλάλησα σοι. Καὶ έξηγέρθη Ἰαχώβ άπό τοῦ υπνου αύτοῦ, καὶ είπεν "Οτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπφ τούτω, έγω δε ουκ ήδειν. Και έφοβήθη, και είπεν 'Ως φοβερός

12

ό τόπος οὐτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὖτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ίεζεκιὴλ τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Τσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν μγ΄. 72. Τοἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Κεφ. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς μδ΄. 1. ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, * καὶ αὕτη ἤν κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δὶ αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἱσραὴλ εἰσελεύσεται δὶ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὐτος κάθηται ἐπὶ αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Βορράν κατέναντι τοῦ οίκου καὶ εἰδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἰκος Κυρίου.

Παροιμιών τὸ 'Ανάγνωσμα.

τ τοορία φκοδόμησεν έαυτη οίκον, και ύπηρεισε στύλους έπτά. θ΄. 1. Εσφαξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν έαυτης οίνον, και ήτοιμάσατο την έαυτης τράπεζαν. Απέστειλε τους έαυτης δούλους, συγκαλούσα μετά ύψηλου κηρύγματος έπι κρατήρα λέγουσα· *Ος έστιν ἄφρων, έκκλινάτω πρός με. Καὶ τοις ένδεέσι φρενών είπεν Ελθετε, φάγετε τὸν έμὸν άρτον, καί πίετε οίνον, δν κεκέρακα υμίν. Απολίπετε άφροσύνην, και ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ένα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν έν γνώσει. Ο παιδεύων κακούς λήψεται έαυτῷ ἀτιμίαν. Ελέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἐαυτόν οι γὰρ ἔλεγχοι τῷ άσεβει μώλωπες αύτῷ. Μή ελεγχε κακούς, ίνα μή μισήσωσί σε: έλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίφ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. 'Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου και βουλή Αγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας έστιν άγαθης. Τούτφ γάρ τῷ τρόπφ πολύν ζήσεις χρόνον, και προστεθήσεται σοι έτη ζωής.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος α΄. Στεφάνου Αγιοπολίτου.

ἀπαρχή τῆς ήμῶν σωτηρίας, λαοί, * σήμερον γέγονεν *
Ε΄ ἰδοὺ γὰρ ή προορισθεῖσα * ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων * Μήτηρ καὶ
Παρθένος * καὶ δοχεῖον Θεοῦ * ἐκ στείρας γεννηθῆναι προέρχεται * ἀνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ, * καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ * ράβδος ἐβλάστησεν. * Εὐφραινέσθω ᾿Αδὰμ ὁ προπάτωρ, * καὶ ἡ Εὐα

ἐγαλλιάσθω χαίρουσα: * ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα * ἐκ πλευρᾶς τοῦ 'Αδὰμ * τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον * μακαρίζει ἐμφανῶς. * Ἐτέχθη μοι γὰρ, φησὶ, λύτρωσις, * δὶ ἡς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ 'Αδου * ἐλευθερωθήσομαι. * 'Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, * κρούων τὴν κινύραν, * καὶ εὐλογείτω τὸν Θεόν. * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος * πρόεισιν ἐκ μήτρας ἀγόνου * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 3 H χ o \lesssim β' .

Δεῦτε, φιλοπάρθενοι πάντες * καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· * δεῦτε, ὑποδέξασθε πόθφ * τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, * ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς * τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς * καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης * τὴν βάτον τοῦ ἀὑλου πυρὸς, * τοῦ καθαίροντος * καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός. 'Ανατολίου.

Τίς ὁ ήχος τῶν ἐοραταζόντων γίνεται; * Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα * πανηγυρίζουσι μυστικῶς, * Συγχάρητε ἡμῖν λέγοντες, * ᾿Αδὰμ καὶ Εὐα, σήμερον * ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει * κλείσασι Παράδεισον * καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη * ἡ θεόπαις Μαρία, * ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἰσοδον.

Ο αὐτός.

Ή προορισθείσα παντάνασσα * Θεοῦ κατοικητήριον * ἐξ ἀκάρπου σήμερον * νηδύος προῆκται * τῆς ᾿Αννης ἠγλαἴσμένης,*
τῆς ἀιδίου οὐσίας τὸ θείον τέμενος· * δι ἡς ἰταμὸς Ἦδης καταπεπάτηται, * καὶ παγγενεὶ Εὐα * ἐν ἀσφαλεῖ ζωῆ εἰσοικίζεται· *
ταύτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· * Μακαρία σὺ ἐν γυναιξὶ,* καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. Σεργίου Αγιοπολίτου.

Έν εὐσήμω ἡμέρα ἐορτῆς ἡμῶν * σαλπίσωμεν * πνευματικῆ κιθάρα. * ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυιδ * σήμερον τίκτεται, * ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, * τὸ σκότος λύουσα. * τοῦ 'Αδὰμ ἡ ἀνάπλασις, * καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις. * τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, * καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, * δὶ ἡς ἡμεῖς ἐθεωθημεν, * καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρωθημεν. * καὶ βοήσωμεν αὐτῆ * σὺν τῷ Γαβριὴλ, οἱ πιστοί. * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * διὰ σοῦ χαριζόμενος * ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα. Τηχος δ΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρά * έκ των δικαίων άνέτειλεν ήμιν, * έξ Η Ιωακείμ και της Αννης * ή πανύμνητος Παρθένος * ήτις δι ύπερβολήν καθαρότητος * ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, * και μόνη κατὰ ἀλήθειαν * Θεοτόκος γνωρίζεται.* Αὐτης ταις ίκεσίαις, Χριστε ό Θεός, * τῷ κόσμφ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αχουσον, θύγατερ, και ίδε.

Δι Αγγέλου προβρήσεως * γόνος πάνσεπτος * έξ 'Ιωακείμ καὶ τῆς 'Αννης * τῶν δικαίων σήμερον * προῆλθες, Παρθένε, * οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, * καὶ δοχεῖον καθαρότητος, * τὴν χαρὰν προμηνύουσα * παντὶ τῷ κόσμῳ, * τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε * κατάρας ἀναίρεσις, * εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. * Διὸ ἐν τῆ γεννήσει σου, * Κόρη θεόκλητε, * τὴν εἰρήνην αἴτησαι * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Στεϊρα άγονος ή "Αννα * σήμερον χεϊρας χροτείτω φαιδρώς. * εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν. * ἐορταζέτω ὁ σύμπας χόσμος. * ἰδοὐ γὰρ ἡ Βασίλισσα * καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς * ἐχ τῆς ρίζης τοῦ 'Ιεσαὶ ἀνεβλάστησεν. * Οὐκέτι γυναϊκες * ἐν λύπαις τέξονται τέχνα. * ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, * καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων * ἐν χόσμφ πολιτεύεται. * Οὐκέτι τὰ δῶρα τοῦ 'Ιωακεὶμ ἀποστρέφονται. * ὁ θρῆνος γὰρ τῆς "Αννης * εἰς χαρὰν μετεβλήθη, * Συγχάρητέ μοι λεγούσης, * πᾶς ἐκλεκτὸς 'Ισραήλ. * ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος * τὸ ἔμψυχον παλάτιον * τῆς θείας δόξης αὐτοῦ * εἰς χοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν * καὶ σωτηρίαν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. Σεργίου Αγιοπολίτου.

Δεῦτε, ἄπαντες πιστοί, * πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν * ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται * ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, * τὸ τῆς παρθενίας χειμήλιον, * ἡ τοῦ 'Ααρῶν * βλαστήσασα ράβδος * ἐχ τῆς ρίζης τοῦ 'Ιεσσαὶ, * τῶν Προφητῶν τὸ χήρυγμα * χαὶ τῶν διχαίων * 'Ιωαχεὶμ χαὶ 'Αννης τὸ βλάστημα * γεννᾶται τοίνυν * χαὶ ὁ χόσμος σὺν αὐτῆ ἀναχαινίζεται. * Τίχτεται, * χαὶ ἡ 'Εχχλησία τὴν ἐαυτῆς * εὐπρέπειαν χαταστολίζεται. * Ὁ ναὸς ὁ ἄγιος, * τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, * τὸ παρθενιχὸν ρηανον, * ὁ βασιλιχὸς θάλαμος, * ἐν ῷ τὸ παράδοξον * τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως * τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων * ἐτελεστοῦργήθη μυστήριον * ὂν προσχυνοῦντες, ἀνυμνοῦμεν * τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

'Απολυτίκιου, 'Ηχος δ'.

Ή γέννησις σου, Θεοτόχε, * χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῆ οἰκουμένη: * ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος * τῆς δικαιοσύνης, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν: * καὶ λύσας τὴν κατάραν, * ἔδωκε τὴν εὐλογίαν. * και καταργήσας τὸν Θάνατον * ἐδωρήσατο ήμεν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

ναβόησον, Δαυίδ, * τι ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; * * Α μοι ὤμοσε, φηΤσὶ, * καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, * ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας
μου * δοὺς τὴν Παρθένον· * ἐξ ἤς ὁ πλαστουργὸς * Χριστὸς ὁ νέος
'Αδὰμ * ἐτέχθη βασιλεὺς * ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· * καὶ βασιλεύει
σήμερον * ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. * Ἡ στεϊρα τίκτει *
τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα δμοιον.

Έχ τῆς ρίζης Ίεσσαὶ * καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ * ἡ θεόπαις Μαριὰμ * τίκτεται σήμερον ἡμῖν, * καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα * καὶ θεουργεῖται. * Συγχάρητε ὁμοῦ, * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· * αἰνέσατε αὐτὴν, * αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. * Ἰωακεὶμ εὐφαίνεται, * καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· * Ἡ στεῖρα τίκτει * τὴν Θεοτόχον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... καί νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχώς.

Αγαλλιάσθω οὐρανὸς, * γη εὐφραινέσθω: * ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς * ἐν γη ἐτέχθη, * ἡ Θεόνυμφος αὕτη * ἐξ ἐπαγγελίας. * Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει * τὴν Μαριάμ· * καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκω * Ἰωακεὶμ, * Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, * ἔξ ἡς τὸ ἄνθος Χριστὸς * ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυίδ. * Όντως θαῦμα παράδοξον! Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ ᾿Αναβαθμοὶ, τὸ Α΄. ἸΑντίρωνον τοῦ τετάρτου Ἡχου. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Έξηρεύξατο ή καρδία μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν...

'Αναστάσα Μαριάμ. 'Ο Ν'. Δόξα. Ταϊς της Θεοτόχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στίχ, είς Ήχον δ΄. Ελέησόν με, ὁ Θεός.
Καὶ τὸ Ἰοιόμελον.

'Η παγκόσμιος χαρά. "Ορα εἰς τὸν Στίχον.

Οι Κανόνες, του Κυρίου Ίω άννου μετά των Είρμων είς η΄. καὶ τοῦ Κυρίου 'Ανδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ζ΄.

Ο Κανών τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Ειρμός.

ευτε, λαοί, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι Δθάλασσαν, * και οδηγήσαντι * τὸν λαὸν, ον ἀνῆκε * δου-

» λείας Αίγυπτίων, * ότι δεδόξασται.

Δεῦτε, πιστοὶ, * Πνεύματι θείφ γηθόμενοι, * τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον * ἐπιδημήσασαν * εἰς βροτών σωτηρίαν * ἀειπάρθενον Κόρην * ύμνοις τιμήσωμεν.

'Ιωαχείμ, * σχίρτησον σύν τῆ θεόφρονι * "Αννη, ὅτι ἐβλάστησας * έχ της όσφύος σου * την θεόκλητον Κόρην, * έξ ής ήμων

ετέχθη * Χριστὸς ὁ Κύριος.

Χαΐρε, σεμνή * Μήτηρ και δούλη Χριστού του Θεού, * ή της άρχαίας πρόξενος * μαχαριότητος * των άνθρώπων τῷ γένει, * σὲ πάντες ἐπαξίως * υμνοις δοξάζομεν.

Ή της ζωής * τίκτεται σήμερον γέφυρα, * δί ής βροτοί άνάκλησιν * της καταπτώσεως * της είς "Αδου ευρόντες, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην * ὑμνοις δοξάζουσιν.

Ο Κανών τοῦ Κυρίου 'Ανδρέου Κρήτης. 'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

» τηνώ συντρίψαντι πολέμους * έν βραχίονι αύτου, * και διαβι-» I βάσαντι * τὸν Ἰσραηλ ἐν Ἐρυθρῷ θαλάσση, * ἄσωμεν αὐ-τῷ ὡς λυτρωτἢ ἡμῶν Θεῷ,* ὅτι δεδόξασται.

Χορευέτω πάσα κτίσις, * εύφραινέσθω και Δαυίδ, * ὅτι ἐκ φυλής αύτοῦ * καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αύτοῦ προήλθε * ῥάβδος,

άνθος φέρουσα τὸν Κύριον * καὶ λυτρωτήν τοῦ παντός.

΄Η 'Αγία τῶν 'Αγίων * ἐν ἀγίφ ἱερῷ * βρέφος ἀνατίθεται * άνατραφήναι έχ χειρὸς Αγγέλου. * πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν * έν τη γεννήσει αύτης.

Στείρα ἄγονος ἡ "Αννα, * ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεφ. * ἤδη γὰρ προώριστο * έχ γενεων άγνης Παρθένου Μήτηρ. * όθεν ο της χτί-

σεως έβλάστησε * Κτίστης εν δούλου μορφή.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, * τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ * μόνην ἐχ κοιλίας σου * προσαγαγούσαν, την ήμων ούσίαν, * πάντες έκ της "Αννης τικτομένην σε * ύμνοις γεραίρομεν.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, * τρία ἄγια ὑμνῶ, * τρία συναίδια * ἐν ούσιότητι μια χηρύττω: * είς γαρ έν Πατρί Υίφ και Πνεύματι * δοξολογετται Θεός. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς εωρακε παιδίον, * ον ουκ έσπειρε πατήρ, * γάλακτι τρε-

φόμενον; * ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; * ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφότερα, * Θεογεννῆτορ ἀγνή.

Καταβασία.

- Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ράβδφ, * τὴν Ἐρυ Θρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· * τὴν δὲ ἐπιστρε-
- » πτιχώς * Φαραώ τοῖς άρμασι * χροτήσας ήνωσεν * ἐπ' ευρους
- » διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὅπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν *

τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

- Υτερέωσον ήμας ἐν σοὶ, Κύριε,* ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν άμαρ-

• ήμων των ύμνούντων σε.

Αμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, * τὴν πάντων * ἐχύησαν σωτηρίαν * οἱ θεόφρονες γεννήτορες * τῆς τὸν Κτίστην τεπούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ο πασι την ζωην πηγάζων Κύριος * ἐκ στείρας * προήγαγε την Παρθένον * ην εἰσδῦναι κατηξίωσε, * μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Της Αννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, * τὴν βότρυν * κυήσασαν ζωηφόρον, * ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν * προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον * τοῦ θείου, * ἀνύμφευτε, γενομένη, * τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου * εὐωδίασον, μόνη ἀειπάρθενε.
Είρμὸς ἄλλος.

• Γ στερεώθη * ή χαρδία μου ἐν Κυρίφ, * ὑψώθη * χέρας μου ἐν
• Θεῷ μου, * ἐπλατύνθη * ἐπ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου,*

» εὐφράνθην ἐν σωτηρία σου.

Εὐλογημένη * ή κοιλία σου, σῶφρον "Αννα· * καρπὸν γὰρ * ἤνθησε παρθενίας, * τὴν ἀσπόρως * τὸν τροφέα τῆς κτίσεως * τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σὲ μακαρίζει, * 'Αειπάρθενε, πᾶσα κτίσις * ἐξ 'Αννης * σήμερον γεννηθεῖσαν, * τὴν ἐκ ρίζης * 'Ιεσσαὶ ράβδον ἄχραντον * τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σὲ ἀνωτέραν * πάσης κτίσεως, Θεοτόκε,* δεικνύων,* ἄχραντε, ὁ Τίός σου, * τὴν ἐξ "Αννης * μεγαλύνει σου γέννησιν, * καὶ πάν-

τας εύφραίνει σήμερον.

'Ανασταφεῖσα * εἰς τὰ ''Αγια τῶν 'Αγίων, * Παρθένε, * ἄχραντε Θεοτόχε, * ἀνωτέρα * ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, * τὸν Κτίστην σαρχὶ χυήσασα. Δόξα.

Σὲ προσχυνοῦμεν, * Πάτερ ἄναρχε τῆ οὐσία, * ὑμνοῦμεν *

ἄχρονον τὸν Υιόν σου, * καὶ τὸ Πνεῦμα * συναίδιον σέβομεν, * ώς ἕνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν φωτοδότην * καὶ ἀρχίζωον τῶν ἀνθρώπων * τεκοῦσα, * ἄχραντε Θεοτόκε, * ἀνεδείχθης * θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν * καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία.

» Ράβδος είς τύπον * τοῦ μυστηρίου * παραλαμβάνεται· * τῷ βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἰερέα· * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώ- ην * Ἐχχλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς χράτος » χαὶ στερέωμα.

'Η Υπακοή. Ήχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης * μόνφ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην * τὴν `Αγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· * δί αὐτῆς διῆλθεν ὁ Κύριος, * ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ "Υψιστος, * καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, * λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εί δὲ βούλει, εἰπὲ Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθένος Μαριάμ * καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς * ὡς νεφέλη τοῦ φωτὸς * σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, * καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται * εἰς δόξαν ἡμῶν. * Οὐκέτι ὁ 'Αδὰμ * κατακρίνεται * ἡ Εὐα τῶν δεσμῶν * ἡλευθέρωται * καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν * βοῶντες * ἐν παρρησία τῆ μόνη 'Αγνῆ * Χαρὰν μηνύει * ἡ γέννησίς σου * πάση τῆ οἰκουμένη.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. ΄ Ωδὴ δ΄. ΄Ο Ειρμός.

» Γἰσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοὴν * τῆς σῆς οἰκονομίας, * καὶ εδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

'Ανυμνουμέν σε, Κύριε, * τὸν τοῖς πιστοῖς * σωτήριον λιμένα * παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ χυήσασαν.

Σὲ, Θεόνυμφε, καύχημα * πᾶσι Χριστὸς * ἀνέδειξε καὶ κρά-

τος * τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σοῦ τὸ μυστήριον.

Ο Ἰωακεὶμ, Κύριε, * καὶ "Αννα * εὐαρεστήσαντές σοι * τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν ἐκύησαν.

'Απειρόγαμε Δέσποινα, * ταῖς σαῖς λιταῖς * λυτρούμενοι πταισμάτων, * εὐγνωμόνως πάντες σὲ μαχαρίζομεν.

Είρμὸς ἄλλος.

χήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθην· * ὅτι ἀρρή τω βουλῆ, * Θεὸς ῶν ἀίδιος, * ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες
 σαρχωθείς. * Δόξα τῆ δόξη σου, Χριστέ· * δόξα τῆ δυνάμει σου.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν * τῆς Θεοτόχου * ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις * δοξολογοῦντες, πιστοὶ, * τὸν θεὸν τὸν ἄψευστον, * τὸν τῷ Δαυὶδ προομόσαντα καρπὸν * ἐκ τῆς ὀσφύος παρασχεῖν, * πίστει προσκυνήσωμεν.

Διήνοιξας, Κύριε, * τὴν μήτραν Σάρρας, * καρπὸν ἐν γήρα * τὸν Ἰσαὰκ παρασχών. * ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον * τῆ εὐσεβεῖ Ἄννη δέδωκας, Σωτὴρ, * ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν * ἄσπιλον Μητέρα τὴν σήν.

Υπήχουσας, Κύριε, * τῆς προσευχῆς μου, * λεγέτω "Αννα, * ἐπαγγελίας χαρπὸν * παρασχών μοι σήμερον * τὴν ἐχ πασῶν γενεῶν χαὶ γυναιχῶν * προορισθεῖσαν εἰς ἀγνὴν * ἄχραντον Μηττέρα σου.

Συγχαίρει σοι σήμερον, * θεόφρον *Αννα, * ή οἰχουμένη· * τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς * τὴν Μητέρα ἤνθησας, * τὴν ἐχ τῆς ρίζης βλαστήσασαν Δαυὶδ, * δυνάμεως ράβδον ἡμῖν * φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα.

Δοξάζω σε, ἀναρχε * Τριὰς, ἀμέριστε * τῆ οὐσία, * χερουβικῶς ἐκβοῶν * τῆ πηλίνη γλώσση μου * "Αγιος, "Αγιος ὁ ῶν * καὶ διαμένων εἰς ἀεὶ * εἰς Θεὸς ἀίδιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πεπλήρωνται, "Αχραντε, * τῶν θεηγόρων * αἰ προφητεῖαι * ἐν τῆ γεννήσει τῆ σῆ, * τῶν πιστῶς καλούντων σε * σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητὸν, * βάτον καὶ ῥάβδον 'Ααρὼν * φυεῖσαν ἐκ ἐίζης Δαυίδ.

Καταβασία.

• Γίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. ΄Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ο σκιόγραφον άχλυν * αἰνιγμάτων σκεδάσας, * καὶ τῶν πισ-• Ο τῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας * διὰ τῆς Θεόπαιδος * καταυ-

γάσας τὰς καρδίας, * καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου, * Χριστὲ, κα θοδήγησον.

"Ανυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν τῶν πάντων αἰτίαν * τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον· * ἦς τὸν τύπον ἔχαιρον * ἀξιούμενοι Προφήται, * ἐναργῆ σωτηρίαν * ἐκ ταὐτης καρπούμενοι.

Ο παρθένιον βυθόν * μόνος διερευνήσας, * χαὶ παναχράντου Κόρης θείαις παλάμαις * σαρκὶ βασταζόμενος * θεοτόχου άχωρή-

τως, * εν ευδίω λιμένι, * Χριστέ, με όδήγησον.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστὸς * ῥάβδου τοῦ Ἱερέως * τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν * καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα * τῶν φυσάντων παραδόξως * δαδουχεῖ τὸ ἐκ στείρας * πανένδοξον κύημα.

Men. Tom. I. 13

Είρμὸς ἄλλος.

» Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, * εἰρήνην δὸς ἡμῖν· * Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, *
» Κπησαι ἡμᾶς· * Κύριε, ἐπτός σου * ἄλλον οὐπ οἴδαμεν, *
» τὸ ὄνομά σου ὁνομάζομεν.

"Αχραντός σου ή γέννησις, * Παρθένε ἄχραντε· * ἄφραστος καὶ ή σύλληψις * καὶ ή ώδις· * ἄρρητος ὁ τόκος σου, * νύμφη ἀνύμφευτε· * Θεὸς γὰρ ἦν ὅλον φορέσας ἐμέ.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν * Αγγέλων τάγματα * ἄσμασι χορευέτωσαν * οἱ ἐξ 'Αδάμ. * ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος * τὸ ἄνθος βλα-

στάνουσα, * Χριστόν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ 'Αδάμ.

Σήμερον Εὐα λέλυται * τῆς καταδίκης, * λέλυται καὶ ὁ 'Αδὰμ * τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * ἐπὶ τῆ γεννήσει * τῆ σῆ βοῶν, ἄχραντε. * Έν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι * τὴν στετραν σήμερον * ἔτεκε γὰρ τὴν ράβδον * τὴν ἀειθαλῆ * ἐξ ἐπαγγελίας, * ἐξ ἡς ἀνεβλάστησε * Χριστὸς, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δ όξα.

"Αναρχον προσχυνοῦμέν σε,* Τριὰς ἀμέριστε,* ἄκτιστον, συναίδιον * καὶ συμφυῆ, * ἐν μιᾳ οὐσίᾳ, * τρισὶν ὑποστάσεσιν * ὑπερφυῶς κηρυττομένην ἀεί.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Γέγονεν ή κοιλία σου * Αγία Τράπεζα· * ἔμεινεν ή άγνεία σου * ώσπερ τὸ πρὶν * ἀσινής, Παρθένε· * Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος * ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος ώφθη ἐκ σοῦ. Καταβασία.

- » Τρισμακάριστον ξύλον! * έν φ ἐτέθη Χριστὸς * ὁ Βασι-» Δλεὺς καὶ Κύριος· * δὶ οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας, * τῷ
- » έν σοι δελεασθείς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκι, * τῷ παρέχον-

» τι * τὴν εἰρήνην ταϊς ψυχαϊς ἡμῶν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Πρὸς Κύριον * ἐχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *
» Πἐχ πυθμένος "Αδου, δέομαι, * ἐνα ὡς λυτρωτῆ * ἐν φωνῆ
» αἰνέσεως * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρὸς Κύριον * ἐν θλίψει στειρώσεως ἐβόησαν * τῆς Θεομήτορος * οἱ θεόφρονες γεννήτορες, * καὶ ταύτην γενεαῖς * γενεῶν ἐκύησαν * εἰς κοινὴν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

' Εδέξαντο * οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον * τῆς Θεομήτορος * οἱ θεόφρονες γεννήτορες, * αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ * ὑπερφέρον ὄχημα, * τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Σὲ λιμένα, * θεοτόκε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον * πάντες ὀρθόδοξοι * καὶ προστάτην ἀνυπέρβλητον * κεκτήμεθα, σεμνή, * τῶν παθῶν λυτρούμενοι, * τοῦ ἐχθροῦ τε τὸ θράσος πατήσαντες. Είρμὸς ἄλλος.

• Ο ς ύδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, * τὰ χύματα τοῦ βίου χει-» 🕍 μάζει με· * άλλ' ώσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐχ τοῦ χήτους, * ἀνά-• γαγε ἐχ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου, * εὖσπλαγχνε Κύριε.

Τμνουμέν την άγιαν σου γέννησιν, * τιμώμεν και την άσπορον σύλληψιν * σοῦ, νύμφη θεόνυμφε καὶ Παρθένε· * σκιρτῶσι δὲ

σύν ήμιτν * Αγγέλων τάξεις * και των Αγίων ψυχαί.

Αγίαν των Αγίων υπάρχουσαν * οι σώφρονες πατέρες σου, Αχραντε, * ἀνέθεντό σε ἐν οἴχφ Κυρίου * ἀνατραφήναι σεμνώς, * χαὶ Μητέρα * έτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αί στετραι καὶ μητέρες, χορεύσατε * θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε, άγονοι * ή άτεχνος γάρ στετρα την Θεοτόχον * βλαστάνει ήτις λύσει * των ώδινων * τὴν Εὐαν καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Αδάμ.

'Αχούω του Δαυίδ μελωδούντός σοι * 'Αχθήσονται παρθένοι όπίσω σου, * άγθήσονται είς ναὸν Βασιλέως. * καὶ σὺν αὐτῷ σε κάγω * θυγατέρα * τοῦ Βασιλέως ὑμνῶ.

Εν σοι τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον * ὑμνεῖται και δοξάζεται, άχραντε. * Πατήρ γαρ ηὐδόχησε, καὶ ὁ Λόγος * ἐσκήνωσεν ἐν ήμεν, * και το θείον * Πνεύμα σοι έπεσκίασε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χρυσούν θυμιατήριον γέγονας. * τὸ πύρ γάρ ἐν γαστρί σου έσχηνωσεν * ο Λόγος έχ Πνεύματος τοῦ Αγίου, * χαὶ ἐν ἀνθρώπου μορφή * καθωράθη, * Θεογεννήτορ άγνή. Καταβασία.

- » Νοτίου θηρός εν σπλάγχνοις * παλάμας 'Ιωνάς * σταυροειδώς * διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφώς. *
- » όθεν τριήμερος έκδὺς * τὴν ὑπερκόσμιον 'Ανάστασιν * ὑπεζωγρά-
- » φησε * του σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τριη-

» μέρφ έγέρσει * τὸν χόσμον φωτίσαντος.

Κοντάχιον. Ήχος δ΄. Αὐτόμελον.

Τωαχείμ και "Αννα * όνειδισμοῦ ἀτεχνίας, * και 'Αδάμ και Εὐα * Ι έχ της φθοράς τοῦ θανάτου * ἡλευθερώθησαν, "Αχραντε, * ἐν τῆ άγία γεννήσει σου * αὐτήν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου * ἐνοχῆς των πταισμάτων * λυτρωθείς έν τῷ χράζειν σοι· * Ἡ στεϊρα τίκτει τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ο Οίχος. Ποίημα Ρωμανοῦ.

Ή προσευχή όμου και στεναγμός * της στειρώσεως και άτεχνώσεως * Ίωαχείμ τε καὶ Αννης * εὐπρόσδεκτος * καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, * καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν * ζωηφόρον τῷ χόσμφ. * ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν * ἐν τῷ ὅρει ἐτέλει, * ἡ δὲ ἐν

παραδείσφ * ὄνειδος φέρει· * ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς * ἡ στεϊρα τίχτει τὴν Θεοτόχον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναζάριον.

Τη Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Στίνοι.

Πάσας ἀληθῶς, "Αννα, νικᾶς μητέρας, Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ. Έξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη "Αννα. ΄Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

f B άτος εν όρει πυράφλεκτος * καὶ δροσοβόλος * κάμινος f Xαλ- f B δαϊκὴ * σαφῶς προγράφει σε, Θεόνυμφε· * τὸ γὰρ Θεῖον ἄῦ-

» λον * ἐν ὑλικῆ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· * διὸ τῷ ἐκ σοῦ » τεχθέντι κράζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοῦ ταῖς ἀὑλοις ἐμφάσεσιν * ὁ νομοθέτης * εἴργετο κατανοεῖν * τὸ μέγα, Πάνσεμνε, μυστήριον, * μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα * συμβολιχῶς παιδευόμενος ποτέ· * διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· *

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ορος καὶ πύλην οὐράνιον * καὶ νοητήν σε * κλίμακα θεοπρεπώς * χορὸς ὁ Θεῖος προηγόρευσε· * ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται * οὐχ ὑποστὰς ἐγχειρίδιον ἀνδρός· * καὶ πύλην, δὶ ἡς διῆλθε Κύριος * τῶν θαυμασίων Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τίχτεις ἀσπόρως τὸν ἄναρχον * καὶ πρὸ αἰώνων * Κύριον τὸν τοῦ Πατρὸς * 'Υιὸν, σορίαν καὶ δύναμιν * ἐπ ἐσχάτων, Πάναγνε,* ὑπερφυῶς σαρκὶ εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν * διὸ εὐσεβῶς, Παρθένε ἄχραντε, * εὐλογητὸς εἶ, τῷ ἐκ σοῦ * τεχθέντι κράζομεν.

Είρμὸς ἄλλος.

» Των Χαλδαίων ή κάμινος * πυρὶ φλογιζομένη * ἐδροσίζετο
» Πνεύματος * Θεοῦ ἐπιστασία· * οἱ Παΐδες ὑπέψαλλον· * Εὐ» λογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εορτάζομεν, "Αχραντε, * και πιστώς προσκυνούμεν * την άγίαν σου γέννησιν * την έξ ἐπαγγελίας * δι ής ἐλυτρώθημεν *

της άρχεγόνου άρας, * ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Νῦν ἡ ᾿Αννα εὐφραίνεται * καὶ βοᾶ καυχωμένη· * Στεῖρα οὖσα γεγέννηκα * τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, * δι ἡς τὸ κατάκριμα * τῆς Εὖας λέλυται * καὶ ἡ ἐν λύπαις ώδίς.

'Ο 'Αδάμ ήλευθέρωται * καὶ ή Εὐα χορεύει, * καὶ βοῶσιν ἐν πνεύματι * πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον. * Έν σοὶ ἐλυτρώθημεν * τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, * ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στετραι άγονοι, σπεύσατε, * ψυχαὶ ἡτεχνωμέναι, * ὅτι Αννα

πολύτεχνος * χαι νῦν εὐφραινομένη· * μητέρες, χορεύσατε * σὺν

τη Μητρί του Θεού * και συναγάλλεσθε.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, * τὸν Υίὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐν μονάδι Θεότητος * Τριάδα Παναγίαν, * άχώριστον, άκτιστον, * καὶ συναίδιον * και όμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, * Παρθένε μετὰ τόκον· * σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας * τῷ τόκφ σου, Μαρία· * σὺ τὴν Εὔαν ἔλυσας * τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, * Θεογεννήτορ άγνή.

Καταβασία.

- Τη κνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβούς * λαούς έκλόνησε, * · Επνέον ἀπειλής * και δυσφημίας θεοστυγούς· * όμως τρεζς
- » Πατοας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον *
 » ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλφ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλ-
- » λον· * ˙Ο ˙ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐ-
- λογητός εί. 'Ωδή η'. Ο Είρμός.
- · Τη καμίνω τη τών Παίδων * προαπεικόνισας ποτὲ * τὴν · Τοὴν Μητέρα, Κύριε· * ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο *
- αφλέκτως ἐμβατεύοντας· * ἢν ὑμνοῦμεν * ἐμφανισθεῖσαν διὰ
- » σοῦ * τοῖς πέρασι σήμερον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς • αἰῶνας.

Τής πρὸς Θεὸν ήμῶν καταλλαγής * ή προορισθεῖσα σκηνή * τοῦ είναι νῦν ἀπάρχεται, * τεξομένη Λόγον ἡμίν παχύτητι * σαρκὸς ἐμφανιζόμενον * ου ὑμνοῦμεν * οι ἐκ μὴ ὄντων δι αὐτοῦ * τὸ είναι λαβόντες, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ή τῆς στειρώσεως μεταβολή * τὴν χοσμιχὴν τῶν ἀγαθῶν * διέλυσε στειρωσιν, * και τρανώς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε * βροτοϊς έπιδημήσαντα. * ὂν ὑμνοῦμεν * οἱ ἐκ μὴ ὄντων δὶ αὐτοῦ * το είναι λαβόντες, * και υπερυψούμεν * είς πάντας τους αίωνας.

Μή διαλείπης, θεομήτορ, * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ἀεὶ * Χριστὸν τὸν ἐλεήμονα * δυσωποῦσα τῶν δυσχερῶν λυτρώσασθαι * ἡμᾶς τους Θεοτόχον σε * άνυμνουντας, * την άρραγη Χριστιανών * καί χαινήν βοήθειαν,* και ύπερυψούντας * είς πάντας τούς αἰώνας.

Είρμὸς ἄλλος.

ο στεγάζων εν ύδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσος 0 ση * δριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν, * σὲ ὑμνεῖ ἥ-» λιος, * σε δοξάζει σελήνη, * σοι προσφέρει * υμνον πασα κτίσις *

· τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰώνας.

Ο ποιήσας παράδοξα * τη στειρωθείση γαστρί, * ο άνοίξας *Αννης * ἄγογον μήτραν * και καρπόν αὐτῆ δοὺς, * σὺ Θεός ἄγιος, * σὺ Υίὸς τῆς Παρθένου, * σὺ ἐχ ταύτης * σάρχα προσελάβου, * της αειθαλούς * Παρθένου και Θεοτόκου.

Ο σφραγίζων τήν ἄβυσσον * καὶ ἐξανοίγων αὐτήν, * ὁ ἀνάγων ύδωρ * έν ταϊς νεφέλαις * καὶ διδούς ὑετὸν, * σύ ὁ δούς, Κύριε, * ρίζης έχ της ἀχάρπου * έξανθήσαι * Αννης της άγιας * άχραντον καρπόν, * την ράβδον την Θεοτόκον.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα * τῆς ἀπαιδίας δεσμά· * σὺ ὁ δοὺς τῆ στείρα * γόνιμον τόχον * και καρπόν εύκλεῆ, * ής Υίὸς γέγονας * και βλαστός άνεφύης. * ην Μητέρα * ἔσχες κατά σάρκα * έν τη πρός ήμας, * Οίχτιρμον, ἐπιδημία.

Γεωργέ των φρενών ήμων * και φυτουργέ των ψυχών, * σύ ο άχαρπον γην * εύχαρπον δείξας. * σύ την πάλαι ξηράν * γόνιμον εύσταχυν, * άρουραν καρποφόρον * άπειργάσω, * Ανναν την άγιαν, * άχραντον καρπον * άνθησαι την Θεοτόκον.

Ω Τριάς ὑπερούσιε, * Μονάς συνάναρχε, * σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει * πληθύς 'Αγγέλων, * ούρανὸς καὶ ή γή, * ἄβυσσοι φρίττουσιν, * ανθρωποι ευλογούσι, * πυρ δουλεύει, * παντα ύπακούει * σοί, Τριάς άγια, * φόβφ τὰ ἐν τῆ κτίσει.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

*Ω καινότατον ἄκουσμα! * Θεὸς Υίὸς γυναικὸς, * καὶ ἀσπόρου τόχου * ἄνανδρος Μήτηρ, * και Θεός τὸ τεχθέν * ω φρικτὸν θέαμα! * οι συλλήψεως ξένης * τῆς Παρθένου! * οι ἀφράστου τόχου! * όντως ὑπὲρ νοῦν * τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία.

- Εὐλογεῖτε, Πατδες * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πα Τέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον,* καὶ τὸ πῦρ
- » είς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζωὴν *
- » παρέχον Πνευμα πανάγιον * εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

- τον προ ήλιου * φωστήρα τον Θεον έξανατειλαντα, * σω-. Πματικώς ήμιν ἐπιδημήσαντα, * ἐκ λαγόνων παρθενικών *
- » άφράστως σωματώσασα, * εύλογημένη πάναγνε, * σὲ, Θεοτόκε,
- » μεγαλύνομεν.

΄Ο τοῖς ἀπειθοῦσι * λαοῖς ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, * τοτς εύπειθούσιν έθνεσι χαρίζεται * έχ λαγόνων στειρωτιχών * καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, * σὲ, Θεομῆτορ ἄχραντε, * ἡν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐκ τῶν δικαίων * τεχθηναι ὁρισθείσαν μεγάλη βουλή * πρός την του Λόγου σχήνωσιν σαρχί δι ήμας, * χαι φανείσαν θεοπρεπώς * και τέξασαν Χριστόν την ζωήν, * οι σεσωσμένοι σήμε-

ρον * ταύτης γεγαίρομεν την γέννησιν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου * ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, * καὶ της Προμήτορος την έπανόρθωσιν, * την του γένους της πρός θεὸν * αἰτίαν οἰχειώσεως, * τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, * σε, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Είρμὸς ἄλλος.

λλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, * καὶ ξένον ταῖς παρ-

» Δθένοις * ή παιδοποιία! * ἐπὶ σοὶ, Θεοτόχε, * άμφότερα ψχονο-

» μήθη· * Διό σε πάσαι αι φυλαι της γης * άπαύστως μαχα-

ρίζομεν.

*Επάξιον, Θεομήτορ, τής σής άγνείας * τὸν τόχον ἐχληρώσω * δί ἐπαγγελίας. * τῆ ποτὲ γὰρ ἀκάρπφ * θεόβλαστος καρπὸς έδόθης. * διό σε πάσαι αι φυλαι της γης * άπαύστως μαχαρίζομεν.

Πεπλήρωται του βοώντος ή προφητεία. * φησί γάρ. 'Αναστήσω * σκηνήν την πεπτωκυταν * του ίερου Δαυίδ * έν σοί, "Αχραντε, προτυπωθείσαν, * δί ής ο σύμπας των άνθρώπων χούς * είς σώμα άνεπλάσθη Θεφ.

Τὰ σπάργανα προσχυνοῦμέν σου, Θεοτόχε, * δοξάζομεν τὸν δόντα * χαρπόν τῆ πρώην στείρα, * καὶ ἀνοίξαντα μήτραν * τὴν άγονον έχ παραδόξου. * ποιεί γάρ πάντα όσα βούλεται * Θεός ών παντεξούσιος.

Εβλάστησας, νυμφοτόχε Αννα θεόφρον, * έχ μήτρας παρ έλπίδα * και έξ ἐπαγγελίας * παρθενόφυτον ἄνθος, * θεόβλαστον άγνείας χάλλος. * διό σε πάντες μαχαρίζομεν * ώς ρίζαν της ζωής ήμῶν.

*Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν * τὴν ἄναρχον Τριάδα, * Πατέρα και Υιόν τε * και τὸ "Αγιον Πνευμα, * τὴν ἄκτιστον παγχρατορίαν, * δί ής ο σύμπας χόσμος ήδρασται * τῷ νεύματι του χράτους αύτης.

Kal vũv. Θ εοτοχίον.

'Εχώρησας έν γαστρί σου, Παρθενομήτορ,* τὸν ένα τῆς Τριάδος, * Χριστὸν τὸν Βασιλέα, * ον ύμνει πᾶσα κτίσις * καὶ τρέμουσιν οι άνω θρόνοι. * αὐτὸν δυσώπει, πανσεβάσμιε, * σωθηναι τὰς Καταβασία. ψυχάς ήμῶν.

Τυστικός εἰ, Θεοτόκε, Παράδεισος,* ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, * ὑφ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ * ζωηφόρον ἐν γῆ * πε-

- φυτούργηται δένδρον· * δί οὐ νῦν ὑψουμένου, * προσκυνοῦντες

αὐτὸν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Έτερα.

» Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος θά» νατος * διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον * τῆς γὰρ Προμή» τορος ἡ παγγενὴς * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς

» άγνης Θεομήτορος· * ην πάσαι αι Δυνάμεις * των οὐρανών με-» γαλύνουσι.

΄ Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Αγάλλονται τὰ πέρατα * τῆς οἰχουμένης σήμερον * ἐν τῆ γεννήσει σου, Κόρη, * Θεοχυῆτορ Μαρία * καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη, * ἐν ἡ καὶ τῶν φυσάντων σε * τὸ λυπηρὸν διέλυσας * τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, * καὶ τῆς Προμήτορος Εὕας * τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν. "Ετερον, ὅμοιον.

'Αδάμ, ἀναχαινίσθητι,* καὶ Εὐα, μεγαλύνθητι· * Προφήται σὺν 'Αποστόλοις * χορεύσατε καὶ Δικαίοις· * κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμω * 'Αγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων * ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον * 'Ιωακείμ καὶ τῆς 'Αννης * γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστιῦμεν Στίγους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήγος α΄. 🕰 τοῦ παραδέξου θαύματος.

Τοῦ παραδέξου θαύματος! * ἡ πηγή τῆς ζωῆς * ἐκ τῆς στεί-Σρας τίκτεται· * ἡ χάρις καρπογονεῖν * λαμπρῶς ἀπάρχεται. * Εὐφραίνου, Ἰωακεὶμ, * τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· * οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σὰ * τῶν γηγενῶν γεννητόρων, θεόληπτε· * ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, * τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, * τὸ πανάγιον ὅρος * διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ ἐχ στείρας χαρπὸς, * ἀναλάμψας νεύματι * τοῦ πάντων Δημιουργοῦ * καὶ παντοκράτορος, * εὐτόνως τὴν κοσμικὴν * τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. * Μητέρες σὺν τῆ Μητρὶ * τῆς Θεοτόχου, χορεύσατε κράζουσαι * Κεχαριτωμένη, χαῖρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. "Ομοιον.

Στήλη σωρροσύνης ἔμψυχος, * καὶ λαμπρὸν δοχεῖον * ἀποστίλβον χάριτι, * ἡ Αννα ἡ εὐκλεὴς * φανεῖσα τέτοκε * τὴν πρόβολον ἀληθῶς, * τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, * τὴν πάσαις παρθενικαῖς * καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, * τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, * ἐμφανῶς βραβεύουσαν * καὶ παρέχουσαν πασιν * τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Αύτη ήμέρα Κυρίου, * άγαλλιᾶσθε, λαοί· * ίδου γάρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών * καὶ ή βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς * ἐκ γαστρὸς

προελήλυθε· * και ή κατὰ ἀνατολὰς * πύλη ἀποκυηθεῖσα * προσμένει τὴν εἴσοδον * τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη * και μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν * εἰς τὴν οἰκουμένην * πρὸς σωτηρίαν τῶν ὑμῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ᾿Ωδὴ γ΄. καὶ ૬΄.

Κοινωνικόν Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

'Ιστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἐορτάζομεν τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

TH Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Αννης καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ. Ἡ ᾿Ακολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς ᾿Αποδείπνοις. Ἐν δὲ τῷ Λυχνικῷ οὐ στιχολογοῦμεν διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας οὕτω γὰρ ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς ἀγρυπνίαις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Θεοπατόρων.

 3 H χ 0 ς δ' . 2 E δ ω κ α ς σημείωσιν.

Δεῦτε, νῦν χορεύσωμεν * ἀσματικῶς, ὧ φιλέορτοι, * καὶ πιστῶς ἐορτάσωμεν, * τὴν μνήμην γεραίροντες * Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης * τῆς σεπτῆς δυάδος· * αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν * τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἀγνήν· * διόπερ καὶ μετέστησαν * ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον * καὶ ἀείζωον οἰκησιν, * δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται * σήμερον χτίσις ή σύμπασα, * Θεοτόχε πανύμνητε, * ἐτήσιον ἄγουσα * μνήμην ὁμοφρόνως * τῶν σῶν γεννητόρων * Ἰωαχεὶμ τοῦ θαυμαστοῦ * ὁμοῦ χαὶ Ἦννης πανηγυρίζουσα· * χαρὰν γὰρ προεξένησαν * σὲ παρ ἐλπίδα βλαστήσαντες * τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν * χαὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

'Αγάλλεται σήμερον * 'Αννα σκιρτώσα έν πνεύματι, * καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, * τυχοῦσα ἐφέσεως ήσπερ ἐπεπόθει * πά-

Men. Tom. I.

λαι εὐτεχνίας * ἐπαγγελίας γὰρ χαρπὸν * καὶ εὐλογίας θεῖον ἐβλάστησε, * Μαρίαν τὴν πανάμωμον, * τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν * καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν * τοῖς ἐν σχότει χαθεύδουσι. Τοῦ Αγίου, ὅμοια.

Ρεύροις συγκοπτάμενος * διὰ Χριστὸν, Παναοίδιμε, * καὶ ἰκρίφ κρεμάμενος, * καὶ σάρκας ξεόμενος * ἀπηνῶς ξυστήρσι, * θύειν τε εἰδώλοις * ἐγκελευόμενος, σοφὲ, * οὐκ ἐξηρνήσω τὸν πάντων Κύριον * ἀλλ' ἡλεγξας τοῖς πόνοις σου * τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξίτηλον * τῶν εἰδώλων, καὶ γέγονας * τῶν ᾿Αγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος * καὶ ταῖς πληγαῖς σεμνυνόμενος, * τοὺς ὁρῶντας προέτρεπες * μιμεῖσθαι τὸν δρόμον σου * πρὸς τὰς οὐρανίους, * Μάκαρ, ἀντιδόσεις * ἀποσκοποῦντας, αῖ πολλὴν * τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα * παρέχουσιν ὡς ἄφθαρτοι * καὶ εἰς ἀεὶ παραμένουσαι * τοὺς Χριστὸν θεραπεύοντας * κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Αίθοις συνθλαττόμενος * τὰς σιαγόνας, 'Αοίδιμε, * καὶ πλευρὰς σπαθιζόμενος, * λίθφ παμμεγίστφ τε * τράχηλον καὶ πόδας * συνθλώμενος, μάκαρ, * καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς * παραλυόμενος, ὄντως ἔθλασας * τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος * ὑπομονῆς γενναιότητι, * ἢν ἡττῆσαι οὐκ ἴσχυσε * τῶν βασάνων ἡ κάκωσις.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

"Ω μαχαρία δυάς, * ύμεζς πάντων γεννητόρων * ύπερήρθητε, * ὅτι τὴν τῆς χτίσεως πάσης * ύπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. * Οντως μαχάριος εἰ, Ἰωαχεὶμ, * τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. * Μαχαρία ἡ μήτρα σου, Ἄννα, * ὅτι τὴν Μητέρα * τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. * Μαχάριοι οἱ μαστοὶ, οἰς ἐθήλασας * τὴν γαλαχτοτροφήσασαν * τὸν τρέφοντα πάσαν πνοήν * ὁν δυσωπεῖν ὑμᾶς, * παμμαχάριστοι, αἰτούμεθα * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

τωακείμ και ή Αννα * πανηγυρίζουσι, * τὴν ἀπαρχὴν τεκόν-Ιτες * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * τὴν μόνην Θεοτόκον * οἰς καὶ ἡμεῖς * συνεορτάζοντες σήμερον, * τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ * μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, καὶ ίδε.

Ή θεοχώρητος Κόρη * καὶ Θεοτόκος άγνη, * τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, * τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ * σήμερον γεννᾶται * ἐξ Ἰωακεὶμ * καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, * καὶ τοῦ ᾿Αδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς * ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκ φ αὐτῆς.

 $\Sigma \tau (\chi, T)$ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ή πρώην ἄγονος χώρα * γῆν καρποφόρον γεννᾶ· * καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας * καρπὸν ἄγιον δοῦσα, * γάλακτι ἐκτρέφει· * θαῦμα φρικτόν! * ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῆ γαστρὶ * δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡγος πλ. δ΄.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων * ῥάβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον * βλαστήσαντες, * ἐξ ής ἡ σωτηρία * τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς, * τὸ ζεῦγος τὸ ἄγιον, * ἡ ξυνωρὶς ἡ ἀγία, * Ἰωακεἰμ καὶ ᾿Αννα, * οὐτοι μεταστάντες * πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, * σὺν τῆ αὐτῶν θυγατρὶ * ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ * μετ ᾿Αγγέλων χορεύουσιν * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενοι * οἰς καὶ ἡμεῖς * συνελθόντες εὐσεβῶς, * ὑμνοῦντες λέγομεν * Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος * καὶ πανάγνου Μαρίας * προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον τῶν 'Αγίων, 'Ήχος β'.

Τῶν διχαίων Θεοπατόρων σου, Κύριε, * τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, * δί αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Έορτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, και Καθίσματα τῆς Θεοτόκου. Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεΐσα παραδόξως * στειρωτικών έξ ώδινων, * παρθενικών έκ Τλαγόνων * έκύησας ὑπὲρ φύσιν * ώραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, * ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν * διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις * τῶν οὑρανῶν * βοῶσί σοι, Θεοτόκε * Δόξα τἢ νῦν προόδῳ σου, πανάχραντε.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα * νῦν ἐπαγάλλονται, * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * συνεορτάζει αὐτοῖς, * καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς * συνευφαίνονται * ἢν γὰρ προείδον τυπικῶς * ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς * βάτον καὶ στάμνον καὶ ράβδον, * νεφέλην πύλην καὶ θρόνον * καὶ μέγα ὅρος, * γεννᾶται σήμερον.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο Κανών της Έορτης, και τῶν Αγίων.

'Ο Κανών τῶν Αγίων, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς.

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναγνε, μέλπω προφρόνως. ΄ Ωδη α΄. Ήχος β΄. Έν βυθ κατέστρωσε.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν * ἡλιον ἀστράψασαν * σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, * ἀρετῆς λαμπρότησι * διαπρέποντες ἐχτεχεῖν ἡξιώθησαν, * Αννα ἡ θεόφρων * χαὶ Ἰωαχεὶμ ὁ παναοίδιμος.

Όλοτρόπω νεύσει πρὸς Θεὸν * ὄντως ὁ θεόληπτος * Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἅννα ἡ ἔνθεος * ἀκλινῶς προσέχοντες, * τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, * τὴν ὑπερκειμένην * κτίσεως ἀπά-

σης άγιότητι.

Υπερτέραν ἔχοντες ζωὴν * βίου τε λαμπρότητα, * πάντων όμοῦ γεννητόρων γεγόνατε * γηγενῶν ὑπέρτεροι, * τὴν ἀχήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, * χαὶ Θεοῦ πατέρες * ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης άρχηγοι, * ο μακαριώτατος * Ίωακειμ και ή Αννα ή ενδοξος * την άγνην και άμωμον * και πανάχραντον Θεοτόκον εγέννησαν, * της θεοσεβείας * ταύτην είληφότες την άντιδοσιν. Κανών τοῦ Μάρτυρος.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Έχρατει τὸ δόγμα * τὸ δυσσεβὲς, * τὸ θύειν εἰδώλοις * τοῖς Εἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς· * ἐνίκα Χριστὸς δὲ * τῶν Μαρτύρων * ταῖς καρτεραῖς καὶ γενναίαις ἐνστάσεσιν.

Έλυττα Λυσίας * κατὰ Χριστοῦ, * καὶ πάντας οῦς εὖρε * σεβομένους αὐτὸν Θεὸν, * παντοίως κολάζειν * ἐπεχείρει· * ἀλλ' ἐντυχών σοι, Θεόφρον, ἠσχύνετο.

Έξεπληξας, Μάχαρ, * τὸν δυσσεβῆ, * γενναίως χωρήσας * εἰς τὸ στάδιον, καὶ θεῶν * ἀπήλεγξας τούτου * παἰρησία * τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν καὶ ἀνίσχυρον. Θεοτοκίον.

Έχώρησας μόνη * τὸν οὐρανοῖς * ἀχώρητον, Κόρη, * ἐν γαστρί σου θεοπρεπώς * οἰκήσαντα ταύτην, * καὶ τὴν φύσιν * τὴν τῶν βροτῶν ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον.

Τῶν Θεοπατόρων.

' Ω δή γ΄. Έν πέτρα με * της πίστεως.

Στειρεύουσα * καὶ παίδων ἀπορουμένη * καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, * τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην * τεκεῖν, θεόληπτε * Αννα, κραυγάζουσα· * Ως οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ο σύνοιχον * πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, * Ἰωαχεὶμ ὁ θεῖος χαὶ θεηγόρος * τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας * τεχεῖν ἡξίωται, * πρὸς ἢν χραυγάζομεν * Ως οὐχ ἔστιν ἄμεμπτος * πλήν σου, Δέσποινα.

Υμνήσωμεν * τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, * δὶ ἡς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, * ἡ πάντων ποιημάτων άγιωτέρα. * Θεὸν γὰρ τέτοκε, * πρὸς δν χραυγάζομεν. * Ως οὐχ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε.

Στειρώσεως * τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, * γεγέννηκεν ἡ Αννα τὴν θεοτόκον, * τὸ ὄνειδος τῆς Εὕας νῦν παραδόξως * ἐξαφανίζουσαν, * πρὸς ἢν κραυγάζομεν * 'Ως οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος * πλήν σου, Δέσποινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.

 \mathbf{E} χαιρες τυπτόμενος * ύπὲρ Χριστοῦ, Σοφὲ, μάστιξιν * άνηλεῶς \cdot * Είχες γὰρ βεβαίαν * τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Νεύροις συγκοπτόμενος * ύπαλλαγή συχνή, "Ενδοξε, * των δη-

μίων * ώσπερ άλλοτρίω * οὐχ ἠσθάνου ἐν σώματι.

Εύρες την ἀντάμειψιν * παρὰ Χριστοῦ, Σοφὲ, στέφανον * ἀπολαβών * τῆς δικαιοσύνης, * καὶ χαρὰν την μὴ λήγουσαν.
Θεοτοκίον.

"Ολη ή πλησίον μου * καλή και ἄμωμος πέφυκε, * σὲ προο-ρῶν * ἔφη, Θεοτόκε, * Σολομών ἐν τοῖς "Ασμασιν.

Ο Ειρμός.

Σ ὑ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος α΄. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ.

Ανδρεία την ψυχην * ωπλισμένος, Θεόφρον, * εξέδωκας σαυ-Ατόν * εἰς ποικίλας βασάνους, * τῷ πόθῳ φλεγόμενος * τοῦ Δεσπότου, πανόλβιε· * ὅθεν ἤλεγξας * τὴν τῶν τυράννων μανίαν, * καὶ τὸν στέφανον * παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω * τῆς-νίκης τὸν ἄφθαρτον.

Δόξα... και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ίωαχεὶμ χαὶ ἡ Ἦννα * πανηγυρίζουσιν. * ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως * χάριν ἐφεύραντο, * χαὶ ἐγέννησαν χαρπὸν * τὸν θεοδόχον ναὸν, * τὴν Παρθένον χαὶ ἀγνὴν, * τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, * τὴν μόνην εὐλογη-μένην, * πρεσβεύουσαν ἀεννάως * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων. ᾿Ωδη δ΄. Ἐληλυθας.
Τηθόμενος * την Παρθένον ἐκ στείρας κομίζεται, * δὶ ἡσπερ ἡ στείρωσις * ἡ κοσμικὴ διαλέλυται * τόκφ παρθενεύοντι, * Ἰωακεϊμ ὁ θεόφρων * καὶ θεόληπτος.

Ο προπάτωρ * τοῦ Χριστοῦ Ἰωακεὶμ νῦν πρόκειται * ἡμῖν εἰς ἐστίασιν * πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, * ος τὴν Θεομήτορα * καὶ πανακήρατον Κόρην * ἀπεγέννησε.

Νεχρώσεως * καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσαν * ἡ χάρις προβάλλεται, * τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, * Λόγον τὸν ἀίδιον * τὴν δεξομένην ἀφράστως * σωματούμενον.

Έχ της ρίζης * Ιεσσαὶ ξυνωρὶς ἀνατέταλχεν· * ἐξ ης ἀνεβλάστησε * ράβδος τὸ ἄνθος η φέρουσα * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον * εὐωδιάζον τῷ μύρ ϕ * της Θεότητος.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ταϊς θωπείαις ο τύραννος * σοῦ καταμαλάττειν, Μάρτυς, τὸ εὕτονον, * καὶ νικῆσαί σε οἰόμενος, * οὐρανὸν τοξεύειν * ἐνομίζετο.

Οὐχ αἰσθάνη, παράφορε, * τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν στερεοῦσάν με * πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σκάμματα; * τῷ τυράννῳ ἔκραζες, * Παναοίδιμε.

Εὶ μὴ δύναμις ἄνωθεν * ἦν μοι δεδομένη, τύραννε, ἔχραζε * Σεβηριανὸς, πῶς ἴσχυον * σὰρξ ὢν ὑπενέγκαι * ἐκτομὰς μελῶν; Θεοτοκίον.

Παναγία Θεόνυμφε, * δίδου μοι βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου * λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, * ίνα σε δοξάζω * τὴν ἐλπίδα μου.

Τῶν Θεοπατόρων. 'Ωδή ε΄. 'Ο φωτισμός.
 ώρρων δυὰς * χαθαρότητος αϊγλη * λελαμπρυσμένη * τὴν
 τῆς παρθενίας τῷ θείῳ φέγγει * χαταχοσμοῦσαν * τὴν στειρεύουσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐχτέτοχεν, * 'Αννα χαὶ
 Ἰωαχεὶμ οἱ θεόληπτοι.

Παρθενικόν, * θεοκόσμητον θρόνον * τῷ τῶν ἀπάντων * περιδεδραγμένφ παλάμη θεία * τῆς σωφροσύνης * ἡ σεπτὴ συζυγία * καὶ θεόφρων δυὰς ἐκτέτοκεν, * "Αννα καὶ 'Ιωακεὶμ οἱ πανεύφημοι.

'Ανατολής * τής έξ ύψους φανείσης * εἰς οδηγίαν * τών πεπλανημένων, τὴν φωτοφόρον * πύλην ὁ θεῖος * 'Ιωακεὶμ καὶ 'Αννα, * θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, * τεκεῖν οἱ θεόπται σαφῶς ἡξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ * τὴν θεόγραφον πλάκα, * ἐν ἢ τὴν λύσιν * τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ πάλαι νόμου * ὁ θεῖος Λόγος * προετύπωσε πρώην, * ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε * νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

Αίγλη τη ση, * Θεομήτορ, τὸν νοῦν μου * καταυγασθήναι *

τὸν ἐσχοτισμένον τῆ ἀμαρτία * νεῦσον, Παρθένε, * τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον * καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· * ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὰν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Τ πρίω ανηρτήθης, 'Αοίδιμε, * και τὸ σωμα * κατεξάνθης ὄνυξεν * ύπὲρ τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Θεέ μου, ἀνεβόας, ἐνίσχυσον * τὸν ἀγῶνα * τοῦτον ἐκτελέ-

σαι με * τοῦ μαρτυρίου ξεόμενος.

Ως είδε σε ο τύραννος, Ένδοξε, * άνενδότως * τὰς βασάνους φέροντα, * κατεβροντήθη ο δείλαιος.
Θεοτοκίον.

Έλπις και προστασία και σκέπη μου, * Θεοτόκε, * σώσόν με πρεσβείαις σου * έκ τών σκανδάλων τοῦ ὄφεως.

Τῶν Θεοπατόρων.

'Ωδή ς'. 'Εν άβύσσφ πταισμάτων.

Τονιμώτατον σπόρον * ή στεϊρα τὸ πρὶν * Αννα δεξαμένη ἐχ θείας ἐλλάμψεως, * παϊδα τεχεῖν ήξίωται * τὴν τῶν πάντων χτισμάτων δεσπόζουσαν.

Νῦν ἡ στετρα γεννῶσα * βουλήσει Θεοῦ * πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν * ἄνευ σαρκὸς θελήματος, * τοῦ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Έλλαμφθεὶς Ἡσαίας * τῷ Πνεύματι, * τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Αννης τὸ κύημα * τόμον καινὸν ἐώρακεν, * ῷ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Μυστηρίου προτρέχει * μυστήριον· * πρὶν γὰρ ἡ στειρεύουσα χάρις γεγέννηκε * τῆς σωτηρίας πρόξενον * παρθενίας γεννήσει φανείσαν ἡμῖν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Φρουρά σε χαθειργνύει ο δεινός, * και λιμῷ βιάζει σε * ἀρνήσασθαι Κύριον, * ον, Παμμάχαρ, * ἐχ νεότητος ἔστερξας.

'Αγόμενος, Σοφὲ, εἰς φυλακὴν, * πάντας τοὺς ὁρῶντάς σε * Χριστοῦ μὴ ἀφιστασθαι * παἰρησία * νουθετῶν ἐξεπαίδευσας.

Σπαθίζεσθαί σε, Μάρτυς, ὁ δεινὸς * καὶ παράφρων τύραννος * κελεύει μὴ θύοντα * τοῖς εἰδώλοις, * ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.
Θεοτοκίον.

Χιτωνά με ενδύσασθαι φωτὸς * σαῖς πρεσβείαις ποίησον, * Αγνὴ, τὸν ὑμνοῦντά σε, * ἐν ἡμέρα τὸν δυσείμονα κρίσεως. Ο Εἰρμός.

Υ ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς

. Δ ώς ιμάτιον, * πολυέλεε * Χριστέ ο Θεός ήμων.

Κοντάκιον. ΊΙχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

μνήσαι τὸν δωρησάμενον * ἐχ νηδύος αὐτής τοῖς βροτοῖς * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπειρανδρον. Ο Οἶχος.

Ή των δεσμων της πριν ἀτεχνίας * δι εὐχης λυθείσα, * προσκαλείται ἡμας * συνεορτάσαι τῷ θαύματι, * καὶ δῶρα προσάξαι τῆ γεννηθείση * λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου * ἡσπερ ποτὲ * αὶ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον * χορεύουσαι καὶ βοῶσαι * Ἰδοὺ, ἡλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις * ἰδοὺ, ᾿Αδὰμ ἡλευθέρωται * ὅτι Ἦννα καρπὸν ἀνεβλάστησε * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. $\Sigma \tau i y$ οι.

'Ιωακεὶμ, τέρφθητι σύν τῆ Συζύγφ, Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Η δ' εννάτη τοχέων Θεομήτορος εύρε σύναξιν.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Σεβηριανού.

Στίχ. Σεβηριανός κάν λίθων άλγη βάρει,

Χαίρει κρεμασθείς, ως αποσπών γης πόδας.

Ταϊς των σων Αγίων πρεσβείαις, ο Θεός, έλέησον ήμας. Αμήν. Των Θεοπατόρων.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Τικ ρίζης βλαστήσασα * δυὰς ἀγία * Δαυτό τοῦ θεόφρονος * Δτὴν ράβδον τὴν πανίερον, * Παρθένον τὴν ἄχραντον * τῷ κόσμῳ τέτοχεν * ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν * Χριστὸν ἀσπόρως * ἐξανατέλλουσαν.

Λαμπάδα πολύφωτον * τὴν Θεοτόχον * ἡ "Αννα ἡ ἔνθεος * καθάπερ χρυσαυγίζουσα * λυχνία βαστάζουσα, * τὸν κόσμον ἄ-παντα * θείφ κατελάμπρυνε φωτὶ * καὶ παρθενίας * λαμπροϊς πυρσεύμασι.

Προπάτορες ἔνδοξοι * τοῦ σαρχωθέντος * δι ἀφατον ἔλεος * Θεοῦ τοῦ παντοχράτορος, * παιδὸς ἐχ θεόφρονος * ὑμῶν, πανόλβιοι, * νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν * πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Ως δντες ὑπέρτεροι * τῶν γεννητόρων, * τὴν πάντων δεσπόζουσαν * κτισμάτων ἐντετόκατε * Μαρίαν τὴν ἄχραντον, * τὴν τετοχυΐαν Θεὸν * σάρκα περιθέμενον ἡμῖν * ὁμοίαν πάντῃ * δὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν. Τοῦ Μάρτυρος. Ο ἐν ἀρχῆ τὴν γῆν.

 Λ ίθοις άδροῖς συντρίβει σου τὸ σῶμα * ὁ ἀσεβὴς * ὑμνοῦντος Λ παρρησία * Χριστὸν ἐν μέσω τῶν παρανόμων * οὐ τῆς δόξης * τυχών νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

Αἰωρηθεὶς τοῦ τείχους, 'Αθλοφόρε, * τοῦ δικαστοῦ * πολλῆ παραπληξία, * ἐν βάρει λίθων πεπεδημένος * οὐκ ἡρνήσω * Θεὸν

τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

* Ω της στερράς ενστάσεως σου, Μάκαρ! * $\ddot{\omega}$ της θερμης * ἀγά-πης πρὸς τὸν Κτίστην! * δι ην στεράν $\dot{\omega}$ κατακοσμεί σε * τ $\ddot{\omega}$ ἀρθάρτ $\dot{\omega}$ * καλώς ὑπεραθλήσαντα.

Θεοτοχίου.

Σὺ εἰ μου φῶς, Παρθένε Θεοτόχε, * σὺ εἰ χαρὰ * καὶ σκέπη καὶ λιμήν μου, * εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω * ὡς τεκοῦσαν * Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τών Θεοπατόρων.

΄ Ω ε η ΄. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός.

Πλούτφ χομώντες άρετων, * τὴν ἐν δόξη θεϊχή πεποικιλμένην * Βασιλίδα Παρθένον * Ἰωαχείμ ὁ σεπτὸς * καὶ ᾿Αννα * ἡ σώφρων τετόχασιν, * ἣν πᾶσα ἡ κτίσις * ὑμνεῖ ὡς Θεοτόχον.

Ράβδος δυνάμεως ήμεν * δι ύμων, φίλοι Θεοῦ, ἐξαπεστάλη * ή πανάμωμος νύμφη, * δι ής εν μέσφ ἐχθρῶν * ἀθέων * κατα-

χυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας * αὐτῶν χαταπατοῦντες.

"Οπλον ήμιν παρά Θεοῦ * εὐδοχίας διὰ σοῦ, ἱερωτάτη * ξυνωρὶς, ἐδωρήθη, * ψ νῦν ήμεῖς οἱ πιστοὶ * ωραίως * ἀεὶ στεφανού-

μεθα, * ή Θεὸν τεχοῦσα, * άγνη Παρθενομήτωρ.

Φωτοχυσίαις τοῦ ἐχ σοῦ * σαρχωθέντος δι ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, * ἡ δυὰς ἡ ἀρίστη * τῶν γεννητόρων τῶν σῶν *
γεννᾶ σε, * πανάμωμε Δέσποινα, * πρόξενον ἡμῖν * ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Ρώμη Θεοῦ καρπογονεῖ * ή στειρεύουσα γαστήρ ἀνοιγομένη, * καὶ προέρχεται πύλη * παρθενική παμφαής * ό Λόγος $_{\star}$ δί ής ἐπεδήμησεν * τοῖς ἐπὶ τῆ γῆς * σαρκωθεὶς ἀφράστ $_{\star}$ λόγ $_{\star}$.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸν Βασιλέα * τῶν οὐρανῶν.

Εγκαρτερήσας * τοῖς αἰκισμοῖς ἔως τέλους, * Στρατιῶτα Κυ-Ερίου, μετέστης * χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, * παμμάκαρ, βασιλείαν.

Οὐ κατησχύνθης * διὰ Χριστὸν, Γενναιόφρον, * ὑπομεῖναι βασάνους ποικίλας * ὅθεν συνδοξάζη * αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροις * σὺν ἀθληταῖς νῦν χορεύων * ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, * μέμνησο τῶν πίστει * τελούντων σου τὴν μνήμην.

Men. Tom. I.

Osocoxion.

 $^{\dagger}\Omega$ Θεομήτορ, * Χριστιανών ή προστάτις, * έξελοῦ ήμᾶς πάσης ἀνάγχης, * ίνα σε ὑμνώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ο Είρμός.

• τεγον Βασιλέα * των οὐρανων, ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ των 'Αγ• Τοῦν Θεοπατόρων.

 $^{\dagger}\Omega\delta\dot{\gamma}$ θ . † Ανάρχου Γεννήτορος.

μόφρονες σύμψυχοι * τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, * τῆς πανάγνου Παρθένου * σεπτοὶ Γεννήτορες, * τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως * τὴν εὐκλεῆ * καὶ ἔνδοξον μνήμην * ὑμῶν, ἱερώτατοι, * τοῦ σωθῆ-ναι δυσωπήσατε.

Νομήν κατεπαύσατε * τὴν τοῦ θανάτου, Ενδοξοι, * τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα * λαμπρῶς γεννήσαντες * τὴν ἐξαφανίσασαν τούτου * τὴν προσβολὴν, * καὶ τῆς ἀθανάτου * ζωῆς προξενήσασαν * τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

΄ Ωραῖος ως ἤλιος * Ἰωακεὶμ ἐνούμενος * τῆ φωσφόρω σελήνη * τῆ Ἄννη, τέτοκε * τὴν τῆς παρθενίας ἀκτῖνα, * δὶ ἡς αὐγὴ * τῆς θείας οὐσίας * σαρκὶ καθ΄ ὑπόστασιν * ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σωφρόνως βιώσαντες * καὶ εὐσεβῶς, Μακάριοι, * νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράστου * κατηξιώθητε, * τῆς θεοφανείας τυχόντες * τοῦ έξ ὑμῶν * τῷ κόσμῷ φανέντος * ὅνπερ δυσωπήσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τού Μάρτυρος. Κυρίως Θεοτόχον.

πρερσί των σε ποθούντων, * Μάκαρ, σου τό σωμα * περισταλέν Α κατετάφη ώς άγιον, * καὶ ἰαμάτων ἐκβλύζει * κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεου.

 $^{7}\Omega$ θαῦμα! πῶς ἀνέστη * ὁ θανών οἰκέτης, * καὶ προσυπήντα σου δρόμ ϕ τῷ σώματι * πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομέν ϕ , * Μάρτυς πανάριστε.

Τυχών της αἰωνίου, * Μάκαρ, Βασιλείας, * καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ περιστάμενος, * ὑπὲρ τῶν σε ἀνυμνούντων * θερμῶς ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Έξεσταντο 'Αγγελων * αι ταξιαρχίαι, * σεσαρχωμένον όρωσαι σε φέρουσαν * τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, * και σὲ ἐδόξαζον.
() Είρυ.ός.

» γ υρίως Θεοτόχον * σε όμολογούμεν * οι διά σού σεσωσμε-

» Ανοι, Παρθένε άγνη, * σύν 'Ασωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύ-» νοντες.

Digitized by Google

' Εξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

'Επεσκέψατο ήμας.

της Ευας την άραν * έξαρασα νυν τίχτεται * έχ γηραλέων άχαρπων * της "Αννης και 'Ιωακείμ. * ην συν 'Αγγέλοις άπαντες * κατά χρέος έν υμνοις, * πιστοί, ευφημήσωμεν.

Του Αγίου. Γυναίκες, ακουτίσθητε.

'Αλείπτης έχρημάτισας * Μαρτύρων τεσσαράχοντα * άριστευσάντων εν λίμνη, * παμμάχαρ Σεβηριανέ· * μεθ' ων άεὶ μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων, Ενδοξε, * τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, * χαὶ σὲ τιμώντων ἐχ πόθου, * Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

The Booths, Spenier.

"Αδάμ, ἀνακαινίσθητι, * καὶ Εὐα, μεγαλύνθητι. * Προρήται σύν 'Αποστόλοις * χορεύσατε καὶ Δικαίοις * κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ * 'Αγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων * ἐκ τῶν δικαίων σήμερον * 'Ιωακείμ τε καὶ 'Αννης * γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Είς του Στιχού τών Αυτών, Στιχημίλι

΄Πχος β΄. Οίκος τοῦ Ἐφραθά.

Αρις τῷ λυτρωτῆ * καὶ πάντων κηδεμόνι, * τῷ στεῖραν παρ ἐλπίδα * τεκεῖν τὴν Θεοτόκον * ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. "Ακουσον, θύγατερ, και ίδε.

Δεύτε, την έχ Δαυίδ * χαὶ Ἰούδα φυεϊσαν Θεοτόχον Μαρίαν, * έξ ης η σωτηρία, * ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίγ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον εὐκλεῶς * ἐξ "Αννης ἡ Παρθένος * ἡ φωτοφόρος πύλη * γεννᾶται παραδόξως * λαοί, φυλαί, σκιρτήσατε.

Δόξα... και νῦν. Πχος β.

Πρός τό. Σήμερον ό Χριστός έν Βηθλεέμ.

Σήμερον ή πανάμωμος Αγνή * προήλθεν έχ τής στείρας * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται * ἐν τῆ αὐτῆς γεννήσει. * Ὁ Αδὰμ τῶν δεσμῶν * ἀπολύεται, * χαὶ ἡ Εὕα τῆς ἀρᾶς * ἡλευθέρωται. * Τὰ οὐράνια πάντα ἀγάλλονται, * χαὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. * Ἡμεῖς δοξολογοῦντες βοῶμεν * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * χαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία.

Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, και έκ του Κανόνος της Ευρ-

Προκείμενον, ΤΙχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Ἐν Ἐχχλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ο 'Απόστολος πρὸς Εβραίους...

'Αδελφοί, είχε μέν ή πρώτη σχηνή.

'Αλληλουϊα.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος Οὐδεὶς λύχνον ἄψας. Ζήτει Σαββάτω ς.

Κοινωνικόν. 'Αγαλλιασθε, δίκαιοι, έν Κυρίφ.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ήχος β΄. Ποίοις * ευρημιών στέμμασιν.

Τοίοις * οἱ εὐτελεῖς χείλεσιν * εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; *
Τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, * καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν *
Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Αγίων· * τὸν θρόνον * τοῦ Βασιλέως
τὸν ἀσάλευτον· * τὸν οἶκον, * ἐν ῷ κατῷκησεν ὁ Ὑψιστος· * τὴν
σωτηρίαν τοῦ κόσμου· * τὸ Θεοῦ ἀγίασμα· * τὴν παρέχουσαν
τοῖς πιστοῖς * ἐν τῆ θεία γεννήσει αὐτῆς * εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ποτα * πνευματικά ἄσματα * νῦν προσάξωμέν σοι, Παναγία; * τῆ γὰρ ἐκ τῆς στείρας κυήσει σου * ἄπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, * καὶ 'Αδάμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, * καὶ Εὐαν * ἐκ τῶν ὡδίνων ἡλευθέρωσας * 'Αγγέλων * διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν * ὁ οὐρανὸς τῆ γῆ συγχαίρει, * καὶ ἐπικροτοῦσιν * αὶ ψυχαὶ Δικαίων ψδὰς, * πιστῶς ἀνακράζουσαι * εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα * τὰ φοβερὰ ἄσματα,* ἄ προσηξάν σοι τότε, Παρθένε, * κύκλω σου τεχθείσης ιστάμεναι * κόραι, χαρμοσύνως χορεύουσαι, * καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι * 'Ετέχθη * τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον * ἐκλάμπει * ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος * πύλαι ἡνοίχθησαν στεϊραι * τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη * εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν * εἰσάγει, βραβεύουσα * εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Αγίων προσόμοια γ΄.

Ήχος δ΄. Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

τη αϊς βαφαϊς ταϊς έξ αίματος * έαυτας ώραίσασαι, * τῷ ώραίφ κάλλει, * κόραι νεάνιδες, * άδιαφθόρως συνήφθητε, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * συντηροῦντι τὴν ὑμῶν * παρθενίαν ἀμόλυντον, * εἰς ἀκήρατον * ἀφθαρσίας νυμφῶνα, * εἰς θαλάμους * οὐρανίους, εἰς παστάδα * ἀχειροποίητον, Μάρτυρες.

`Ατελεϊ έν τῷ σώματι * καὶ τελείφ φρονήματι * παλαμναῖον δράκοντα * τὸν ἀρχέκακον * κατεπαλαίσατε, Ενδοξοι, * δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ * τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε * ὅθεν ἤρατε * τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, * Μηνοδώρα, * Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, * αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι * καὶ πυρί δαπανώμεναι, * σιδηροῖς τε ὄνυξι * σπαραττόμεναι * καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι * καὶ ξίφει τεμνόμεναι, * οὐκ ἡρνήσασθε Χριστὸν, * ἀθληφόροι πανεύρημοι· * ὅθεν εὕρατε * τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, * Μηνοδώρα, * Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, * αὶ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος δ΄.

Δι Αγγέλου προβρήσεως, * γόνος πάνσεπτος * έξ Ίωακεὶμ καὶ Αννης τῶν δικαίων * σήμερον προῆλθες, Παρθένε, * οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ * καὶ δοχεῖον καθαρότητος, * τὴν χαρὰν προμηνύουσα * παντὶ τῷ κόσμῳ, * τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· * κατάρας ἀναίρεσις, * εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις· * διὸ ἐν τῆ γεννήσει σου, * Κόρη θεόκλητε, * τὴν εἰρήνην αἴτησαι * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια δ΄. Τηχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

 \mathbf{X} οροί τῶν Προφητῶν, * ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ * στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, * ἐν ῷ αἰ Προφητεῖαι * ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, και ίδε.

Σκίρτα, 'Ιωακείμ, * όρων 'Ανναν κοιλίας * καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, * ἐξ οὐ ζωὴ τῷ κόσμῳ * καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Γῆρας Ἰωακεὶμ * καὶ στείρωσις τῆς Ἄννης * σκιρτάτωσαν ώς πάλαι, * γηράσασαν τὴν φύσιν * τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα... και νῦν.

Τμνον εκ ρυπαρών * χειλέων, Θεοτόκε, * προσδέχου, καὶ τὴν λύτιν * δίδου μοι τών πταισμάτων * καὶ τών κακών διόρθωσιν.

'Απολυτίκιον της Έρρτης, και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α ναβόησον, Δαυίδ,* τι ώμοσέ σοι ὁ Θεός; * "Α μοι ώμοσε, φησι,* καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, * ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κο:λίας μου * δοὺς τὴν Παρθένον * ἐξ ής ὁ πλαστουργὸς, * Χριστὸς ὁ νέος 'Α-δὰμ, * ἐτέχθη βασιλεὺς * ἐπὶ τοῦ θρόνου μου * καὶ βασιλεύει

σήμερον * ὁ ἔχων * τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. * Ἡ στεῖρα τίχτει * τὴν Θεοτόχον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... και νύν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Έχ της ρίζης 'Ιεσσαὶ * χαὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ * ἡ θεόπαις Μαριὰμ * τίχτεται σήμερον ἡμῖν, * χαὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα * καὶ θεουργεῖται. * Συγχάρητε όμοῦ, * ὁ οὐρανὸς χαὶ ἡ γῆ· * αἰνέσατε αὐτὴν, * αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. * 'Ιωαχεὶμ εὐφραίνεται, * καὶ "Αννα * πανηγυρίζει χραυγάζουσα· * 'Η στεῖρα τίχτει * τὴν Θεοτόχον * χαὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ο Κανών της Εορτής, και των Αγίων, ου ή Ακροστικίς:

Τριών ἀδελφών γνησίων ἄθλους σέβω. Ίωσήφ. $\Omega \delta \dot{\gamma}$ α΄. $\Pi \chi \circ \varsigma \delta'$. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἄχτιστον, * ἢν εὐσεβῶς ἐχηρύξατε, * ἡμῖν ἰλεώσασθε, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * νῦν γεραίρουσιν * ὑμῶν τοὺς θείους ἄθλους * καὶ τὰ κατορθώματα, * θεομακάριστοι.

'Ρημάτων ἡλόγησαν * τοῦ δυσμένοῦς αἰ Νεάνιδες * τῷ θείῳ φραττόμεναι * ὅπλῳ τῆς πίστεως, * καὶ ὑπέστησαν * βασάνων τριχυμίαν * καὶ θάνατον ἄδικον * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Ίσχύι ρωννύμεναι * παντοδυνάμφ τοῦ χτίσαντος, * ἀνδρείαν ἀνέλαβον * γνώμην αι πάνσεμνοι, * και τὸν δράκοντα * τὸν σχολιὸν τὸν μέγαν * ποσὶ χατεπάτησαν * καὶ χατηδάφισαν.

(-) socoviou

Ως ἔμψυχον θάλαμον, * ώς ἀδιάφθορον σχήνωμα, * ώς πύλην οὐράνιον, * ώς θείαν τράπεζαν, * ώς παλάτιον * χαὶ θρόνον τοῦ Δεσπότου, * Μαρίαν τὴν ἄχραντον * ὕμνοις τιμήσωμεν.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Νενεχρωμένω * λογισμώ ὁ παράνομος τύραννος * τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν * δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἡνάγχαζε, * Μάρτυς Μηνοδώρα, σὲ * χαταιχιζόμενος.

'Ατενιζούσης * πρὸς Θεὸν δικαστής οὐκ ἐφείσατο, * ἀλλὰ ράβδοις ἀπηνῶς * συνθλᾳ τὰ μέλη σου, στέφος σοι * πλέκων ώς οὐκ ῷετο, * Μάρτυς, ἀμάραντον.

Διὰ βασάνων * αὶ τρισόλβιοι ἄγιαι Μάρτυρες * θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς * καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν * εὔραντο τρανότερον * Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοχίον.

Επιφανείσα * τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· * ἀμαρτίας τὰς σειρὰς, * ἀγνὴ Παρθένε, διάβρηξον· * σῶσόν με, κυήσασα * τὸν πανοικτέρμονα.

'O Eiguics.

• Ο ὑχ ἐν σοφία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν
• Ο σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτω σοφία, Χριστέ· * οὐ γάρ
• ἐστιν, *Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Ατεπλάγησαν ύμων * τὴν καρτερίαν τὴν πολλὴν * ἐπουρά-Νιοι χοροὶ * τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν * ὥσπερ γὰρ ἄλλου πάσχοντος, διέκεισθε, * τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς * συντριβόμεναι, * θάνατον πικρὸν * ὑπομένουσαι, * καὶ γυναικείω σώματι * τὸν δράκοντα * τὸν ἀποστάτην συντρίβουσαι, * παρθένοι Νύμφαι, * τοῦ Ζωοδότου * πίστεως αὶ ὑπέρμαχοι.

Δόξα... και νῦν. Τῆς Εορτῆς, ὁμοιον.

Ή Παρθένος Μαριάμ * και Θεοτόκος άληθως, * ώς νεφέλη του φωτός, * σήμερον ελαμψεν ήμιν, * και έκ Δικαίων προέρχεται * είς ήμων δόξαν. * Οὐκέτι ὁ Αδάμ * κατακρίνεται * ή Εὐα των δεσμων * ἀπολέλυται * και διὰ τοῦτο κράζομεν * βρώντες * ἐν παρρησία τῆ μόνη Αγνῆ * Χαράν μηνύει * ἡ γέννησίς σου * πάση τῆ οἰκουμένη.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος εν δόξη.

αμπομένη ταΐς άχτῖσι * τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀοιδιμος * Μητρο-Δοώρα ξύλφ * ἀπαιωρουμένη ὑπέφερε * τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, * πλάνης ἄνθραχας * δροσισμῷ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * ἀποσβέσασα.

Φανοτάτη θεωρία * λογισμῷ ἀτενίζουσα, * καὶ φανταζομένη * κάλλος τοῦ Νυμφίου ἀμήχανον * κατεαγείσα μοχλῷ τε, *

ή ἀοίδιμος * Μηνοδώρα φέρει καρτερώς * τὰ ἐπίπονα.

'Ωραιώθητε, Παρθένοι, * και φαιδρώς εδοξάσθητε, * τον δεδοξασμένον * Λόγον ολικώς άγαπήσασαι, * ου τετρωμέναι τῷ πόθῳ * ὑπεμείνατε * παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς * καρτερώτατα. Θεοτοκίον.

Νεχρωθέντα με κακία * τοῦ δολίου, Πανάχραντε, * ἡ ζωὴν τεχοῦσα, * ζώωσον· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, * καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη * παραπτώσεων * ἐπανάγαγε ὡς συμπαθὴς, * Παναμώμητε. Ω∂γ ε΄. Σὺ Κύριέ μου, φῶς.

Τνώμην χαρτερικήν * και ἀήττητον φρόνημα * αι Μάρτυρες πρὸ βημάτων * ἐνεδεικνύμεναι, νίκης * στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρει σιδηρών * ἐξ ἀνύχων σπαράγματα * στεἡρότατα κεμαμένη * Νυμφοδώρα, Νυμφίον * ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

Ή τρίφωτος λαμπάς, * το τριώροφον οϊκημα, * το σκήνωμα τῆς Τριάδος * εὐφημείσθωσαν ὕμνοις, * Παρθένοι αὶ θεόφρονες.

Θεοτοχίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτὴν * καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον * εὐράμενος, σωματοῦται * ὁ ὑπέρθεος Λόγος * ἐκ σοῦ, Θεοχαρίτωτε.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ $arsigma^{\prime}$. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τοξίν σου * ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, * αι τετρωμέναι τῷ πόθω * σοῦ τῷ γλυκυτάτω, ἄναρχε Λόγε, * τῶν βασάνων * τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

'Ως κρίνα'* ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνθησαν * αἰ παναοίδιμοι Κόραι, * καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων * τῶν ποικίλων *

εύωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον * τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, * τοῦ ὁρωμένου θανάτου * ἀοράτφ σθένει νενευρωμέναι * ἀριδήλως * οὐχ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοχίον.

"Αγιος * ο σκηνώσας εν μήτρα σου Κύριος, * άγιωτέραν εύρών σε * και καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, * Θεομήτορ * κυριώνυμε, άχραντε Δέσποινα. Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐκκλησία βοᾶ » Θσοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δἰ οἰκτον *

» έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τριάδος καρτερώς * έναθλουσαι, * τον πολυμήχανον έχθρον * ετροπώσασθε, * άδελφικώς τῷ πνεύματι συνδούμεναι * ὅθεν εἰσφκίσθητε * σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις * πρὸς τὸν ἐπουράνιον * ᾿Αθληφόροι, νυμφώνα, * καὶ σὺν ᾿Αγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ * ἐν εὐφροσύνη * ἀπαύστως παρίστασθε.

O Oixoc.

Τερωτάτην συγκροτεϊ * πανήγυριν έν πίστει * ή Χριστοῦ 'Εχκλησία * αὐταδέλφων Μαρτύρων, * ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς * μνήμην
ὑμῶν τὴν φωσφόρον * καὶ λαμπρὰν * καὶ παμφαῆ, * πανεύφημοι ὁμότροποι· * στεβρῶς γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς * τὸν ἀντίπαλον * νῦν
καταπατήσασαι, * ἀνεδήσασθε στεφάνους * ἐκ χειρὸς τοῦ παμβασιλέως· * παρ' οῦ μοι φωτισμὸν * αἰτήσασθε, ὄντως * εὐφημῆσαι
τὴν ὑμῶν * μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς θαυμαστὰς * καὶ θείας ἀνδραγαθίας· * ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ * ἐν εὐφροσύνῃ * ἀπαύστως
παρίστασθε.
Συναξάριον.

Τη Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας.

Στίχοι.

Ήγούντο Μηνοδώρα και Μητροδώρα

Καὶ Νυμφοδώρα δώρα σαρχός αίχιας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρώνυμοι έκθανον αί τρεῖς.

Ταϊς τῶν σῶν Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. 'Ὠδὴ ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.

Θύειν εἰδωλοις σαφως * τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου * κελευομένου, κατεπτύσατε * βοῶσαι, Νεάνιδες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν * θεαρχικαῖς ἀκτῖσιν, * ἀχλὺν εἰδωλων ἡμαυρώσατε * βοῶσαι, Πανεύφημοι * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, * οὐ διωγμὸς, οὐ θλίψις * Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἴσχυσαν * βοώσας τὰς Μάρτυρας * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Υπερφυώς τὸν Θεὸν * ἐν τῆ γαστρί σου, Κόρη, * χυοφορῆσαι κατηξίωσαι, * βροτοὺς ἀναπλάττοντα * τοὺς μελφδοῦντας πιστώς * Χριστὲ, εὐλογητὸς εἶ.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Λ υτρωτlpha τοῦ παντός.

Στομωθεΐσαι άγάπη τοῦ κτίσαντος, * ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ Τόρεως, * ἐν γυναικείφ σώματι * ἀνδρικοὺς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, * καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

Συμπλακείσαι εν μέσφ τοῦ σκάμματος * ἀοράτοις έχθροῖς μετὰ σώματος, * τοὺς ἀσωμάτους ἔτερψαν * αὶ θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Έν Θεῷ τῷ Σωτῆρι νευρούμεναι, * ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμιναι, * τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον * διωλέσατε κράτος, ἀναβοῶσαι * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Βασιλείας τής ἄνω ἐτύχετε * σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, * πεποιχιλμέναι στίγμασι, * τῶν βασάνων τῷ χάλλει διηνβσμέναι, * ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεοῦ ἀχηλίδωτον τέμενος, * ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον * χαὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι * γνωριζόμενον, Κόρη, ῷ μελφδοῦμεν * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ο Είρμός.

 Λ υτρωτά τοῦ παντὸς παντοδύναμε, Λ τοὺς ἐν μέσφ φλογὸς Λ εὐσεβήσαντας Λ συγκαταβάς ἐδρόσισας, Λ καὶ ἐδίδαξας μέλ-

• πειν· Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Men. Tom. I.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τοξείν εφιέμεναι κάλλος * το τοῦ Νυμφίου, ολοτρόπω * νεύσει πρὸς αὐτὸν, Θεοφόροι, * ἀθανασίαν ἐμελετήσατε * ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

*Οφθητε τυράννων ἐν μέσφ * οἰάπερ λύχων ὡμοτάτων * ἀσπιλοι ἀμνάδες, τὴν τούτων * θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, * καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα * ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἄμα * μὴ παλαιούμενον, παρθένοι, * θείας ἐπετύχετε δόξης, * καὶ βασιλείαν ὅντως ἀσάλευτον * παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες * μετὰ Μαρτύρων ἤξιώθητε.

Ής κατηξιώθητε δόξης * καὶ ἐπετύχετε χορείας, * τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου * ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, * ὡς παβρησίαν ἔχουσαι * πρὸς τὸν Δεσπότην, Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Χριστὲ, ὅταν ἔλθης * κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· * λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου * ταῖς ἰκεσίαις τῆς κυησάσης σε * καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου * ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ο Ειρμός.

• Λ ίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * • Λ ἀκρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύ-

» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Φώς άναλλοίωτον.

Α ι τρείς Παρθένοι Τριάδα, * Θεὸν ἀφράστως ποθούσαι, * χηρύττουσι των τυράννων * ἐνώπιον διὰ τοῦτο * βασανισθείσαι, τοῦ στέφους * τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

'Ο γλυκασμός τῶν 'Αγγέλων, * ὁ φωτισμός τῶν ἀνθρώπων, * ἡ προστασία τοῦ κόσμου, * Θεογεννῆτορ Μαρία, * τούς σε ὑμνοῦντας ἐν πίστει * ἡῦσαι πτασμάτων, Παρθένε.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά.

Ήχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

Τόνος 'Ιωαχείμ * χαι 'Αννης ή Παρθένος * έφάνη τοῖς ἀνθρώποις * τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα * τῆς ἀμαρτίας ἄπαντας.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, και ίδε.

"Ορος ως άληθως * κατάσκιον έδειχθη * ή στειρωσις τῆς "Αννης, * ἐξ οὐ ή σωτηρία * πῶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

'Ρήξασα τὰ δεσμὰ * στειρώσεως τῆς "Αννης, * ἡ πάναγνος παρθένος * προῆλθε, τοῖς ἀνθρώποις * τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα... και νύν. "Ομοιον.

Ιωμεν, οι πιστολ, * δοξάσοντες την Κόρην· * ετέχθη γαρ έχ στείρας, * την στειρωθείσαν φύσιν * ήμων άναχαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Οσίας Μητρὸς ήμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν ᾿Αλεξανδρεία.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ ᾿Ακολουθία τοῦ ʿΑγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῆ ιβ΄. τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐχέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Όσίας.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τυναιχείω εν σώματι * καὶ άνδρείω εν σχήματι * άνδρικά διήνυσας * άγωνίσματα, * μέσον άνδρων κατοικήσασα, * καὶ πάθη μειώσασα * καὶ ὁρμὰς των ἡδονων * παντελως χαλινώσασα * ταῖς ἀσκήσεσι, * τῆ συντόνω δεήσει, * Θεοδώρα, * καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖον * καὶ ἀνενδότοις σου νεύσεσιν.

Τπό γην σε ό ήλιος * ύποδύς ούχ εώρακε * πλημμελούσαν, εγνω δε * σε ό άδυτος * καρδιογνώστης και Κύριος, * ό βλέπων τα κρύφια, * και κατηύγασε φωτι * μετανοίας τα όμματα * της καρδίας σου * όθεν εσπευσας τοῦτον * θεραπεῦσαι * ἐπιμόνφ

έγχρατεία * και άρετων τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα * μηδαμῶς ἀγνοήσασα, * ὅπερ οὐχ ώδίνησας,* στέργεις νήπιον,* καὶ πατρικοῖς σπλάγχνοις, Ενδοξε, * ἐκτρέφουσα ἔφερες * εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ * τὸ ἀνθρώπινον ὅνει- ὁος, * τὴν ἀνύποιστον * ἐπιτίμησιν ὄντως, * Θεοδώρα * διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Καὶ τοῦ Αγίου, ὅμοια.

Αρεταζς πυρσευόμενος, * εὐσεβεία χοσμούμενος, * Ίεράρχης ἔνθεος * ἐχρημάτισας * χαὶ ὡς πολύρωτος ἤλιος * τὸν χόσμον διέδραμες, * χατασπείρων πανταχοῦ * τὸ τῆς πίστεως χήρυγμα, * τὴν ἀπάτην δὲ * ἐχριζῶν τῆ δρεπάνη * τῆς σῆς γλώττης, * Ἱεβάρχα θεοφόρε, * μεγαλοχήρυξ Αὐτόνομε.

Πρός επίπονα σχάμματα, * πρός άνδρεία παλαίσματα, * πρός

πληγάς καὶ θάνατον * προσεχώρησας. * ταῖς γὰρ νιφάσι χωννύμενος * τῶν λίθων, Αὐτόνομε, * καὶ χρησάμενος αὐτοῖς * ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, * ἀνελήλυθας * πρὸς Θεὸν στεφανίτης, * καὶ συνήφθης * στρατιαῖς τῶν ᾿Ασωμάτων, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολήν σου ἐν αϊματι * μαρτυρίου ἐτέλεσας * λαμπροτέραν χάριτι * θείου Πνεύματος, * καὶ νοερῶς εἰς τὰ Αγια * τὰ ἀνω ἀνέδραμες, * ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν * Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, * νίκης στέφανον * πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος * μετὰ πάντων * τῶν ἐν αἴματι τιμίφ * τελειωθέντων, Αὐτόνομε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ήχος πλ. β΄.

Εί καὶ θείφ βουλήματι * περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, * ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων * θεοπρεπῶς ὑπερελαμψεν· * ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου * παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς, * ἔτεκεν ἐν σαρκὶ * τῶν ἀπάντων Θεὸν * ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· * ἡ μόνη πύλη * τοῦ μονογενοῦς Γὶοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἢν διελθών * κεκλεισμένην διεφύλαξε· * καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, * ὡς οἶδεν αὐτὸς, * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις * σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τωαχείμ χαι ή ΄Αννα * πανηγυρίζουσι,* τὴν ἀπαρχὴν τεχόντες * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * τὴν μόνην Θεοτόχον· * οἰς χαι ἡμεῖς * συνεορτάζοντες σήμερον, * τὴν ἐχ τῆς ρίζης ἐχείνης τοῦ Ἱεσσαὶ * μαχαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, καὶ ίδε.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη * καὶ Θεοτόκος άγνὴ, * τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, * τοὖ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ * σήμερον γεννᾶται * ἐξ Ἰωακεὶμ * καὶ τῆς Ἦνης τῆς σώφρονος, * καὶ τοῦ ᾿Αδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς * ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκω ἀντῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ή πρώην ἄγονος χώρα * γῆν καρποφόρον γεννᾶ, * καὶ ἐξ ἀ-κάρπου μήτρας * καρπὸν ἄγιον δοῦσα, * γάλακτι ἐκτρέφει· * θαῦμα φρικτόν! * ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῆ γαστρὶ * δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ΄.

Έν εὐσήμφ ήμέρα Έρρτης * ήμων σαλπίσωμεν * πνευματική κιθάρα. * ή γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυλό * σήμερον τίκτεται * ή Μήτηρ της ζωης, * τὸ σκότος λύουσα. * τοῦ 'Αδὰμ ἡ ἀνάπλασις * καὶ της Εὐας ἡ ἀνάκλησις. * της ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, * καὶ τῆς

φθορᾶς ἀπαλλαγή, * δί ής ήμετς έθεωθημεν * καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρωθημεν· * καὶ βοήσωμεν αὐτἢ * σὺν τῷ Γαβριὴλ, οἱ πιστοί· * Χαϊρε, Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * διὰ σοῦ χαριζόμενος * ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

'Απολυτίχιον τῆς Έορτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

ι ἀκτίνες ελαμψαν * της παγκοσμίου * χαρμονής του τόκου Ασου,* Παρθενομήτορ Μαριάμ, * ἐπὶ της γης, καὶ κατηύγασαν * τὰς διανοίας * τῶν πόθω ὑμνούντων σε.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Τη σεπτη γεννήσει σου * ή οἰχουμένη * τῷ ἀὑλῷ Πνεύματι * πεποιχιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνη χραυγάζει σοι * Χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ χαύχημα.

Δόξα... και νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ο Κανών της Έρρτης και των Αγίων.

'Ο Κανών τῆς 'Οσίας.

 ${}^{\backprime}\Omega\delta\dot{\eta}$ $\alpha'.$ ${}^{\backprime}H\chi\sigma\varsigma$ $\delta'.$ Avoiξω τὸ στόμα μου.

Το στόμα μου πλήρωσον * τῆς σῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ὑμνοῦντος τὴν δόξαν σου * τὴν πολυὑμνητον, * καὶ γεραίροντος * τοὺς πόνους Θεοδώρας * εὐαρεστησάσης σοι * βίου λαμπρότητι.

'Ανέτειλε σήμερον * ή ίερα σου πανήγυρις, * ήλίου φαιδρότερον * τὰς ἐν τῷ κόσμφ ψυχὰς * καταυγάζουσα, * καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων * συντόνως ἐλαύνουσα, * 'Αξιοθαύμαστε.

Οὐχ ἔγνω δυόμενος * σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἤλιος· * ὁ ἄδυτος ἔγνω δὲ * μόνος ὡς πάντα εἰδὼς, * καὶ κατηύγασεν * ἀκτῖσι μετανοίας * ψυχῆς σου τὰ ὅμματα, * Θεομακάριστε.

Θεοτοχίον.

'Ως ἔμψυχον θάλαμον, * ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, * ὡς πύλην οὐράνιον, * ὡς θείαν τράπεζαν, * ὡς παλάτιον * καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότου, * Μαρίαν τὴν ἄχραντον * ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Αὐτονόμου. 'Ωδὴ α'. Ήχος δ'. "Αρματα Φαραώ.

Α τηλη θεαρχική * έλλαμπόμενος ἀεὶ, * ζόφου με έξάρπασον * Α άμαρτιῶν, Ἱεράρχα, * ὅπως τὴν φαιδράν σου σήμερον * ἀνευφημήσω πανήγυριν.

Παύλου ώς μιμητής * γεγονώς, 'Αρχιερεῦ, * πᾶσαν περιώδευ-

σας * τὴν οἰχουμένην χηρύττων * τὸ σωτηριώδες χήρυγμα, * και χαθαιρών τῶν εἰδώλων βωμούς.

Πέτρα τη νοητη * στηριχθείς σου την ψυχην, * λίθοις θανατούμενος * πρός την ζωήν την άγηρω, * Μάρτυς ἱερὲ Αὐτόνομε, * μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας. Θεοτοχίον.

Έτεχες τὸν πρὸ σοῦ * γεννηθέντα ἐχ Πατρὸς, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· * ὂν ὑπὲρ ἡμῶν ἰχέτευε * τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Τής Όσιας. 'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Ανδρείαν στολήν ενδυσαμένη * και φρόνημα, εδραμες σπουδή,*
Ακαι μοναστών συστήμασι, * Σεμνή, σαυτήν κατέμιξας, * πρός
τὰς ἀρχὰς πυκτεύουσα * τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Το χαῦνον τοῦ θήλεος ἀνδρείως * ἡλλάξω τῆ κλήσει ἀληθως, * καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος * τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον * καὶ τῷ Θεῷ ποθούμενον * σαυτὴν, 'Οσία, ἀνέδειξας.

Φρονήματι τεταπεινωμένω * και τρόποις χρηστοϊς διακονεϊν * σοῦ τὴν ἰσχὺν ἐπέδωκας * τοῖς τοῦ Θεοῦ θεράπουσι· * πρὸς ἀπαθείας ὑψος σε * ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοχίον.

Χειμάζει με κλύδων άμαρτίας * καὶ σάλος άτόπων λογισμών· * σπλαγχνίσθητι, Πανάμωμε, * καὶ χεῖρα βοηθείας μοι * ώς συμπαθής ἐπέκτεινον, * ὅπως σωθείς μεγαλύνω σε.

Τοῦ Αγίου. Εστερεώθη ή χαρδία μου.

Τούς διωγμούς σου, * λιθασμούς και τὰς ἐκκεντήσεις, * και αιμάτων ποταμηδόν ἐκχύσεις,* τὰ δεσμὰ, τὰς φυλακὰς, τὸν θάνατον, * Μάρτυς, ἀναμέλπω, * Ιεράρχα Αὐτόνομε.

Αὐτομολία * καθελών την παρανομίαν, * ταῖς ρανίσι τῶν σῶν αἰμάτων, Μάρτυς, * ἰεράν σου τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας,* καὶ συμβασιλεύεις * τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ.

Τὰ κατὰ τόπον * ἀριστεύματά σου μὴ φέρων * ὁ διώκτης ἀντίπαλος, Παμμάκαρ, * διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· * ἀλλ' αὐτὸν τῷ ὅπλῳ * τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας.

Θεοτοχίον.

'Αγιωτέραν * τῶν 'Αγγέλων καὶ πλατυτέραν, * Θεοτόκε, τῶν οὐρανῶν εὐρών σε, * ἐν ἐγίοις ὁ ἀναπαυόμενος * ἀχώρητος φύσει * ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με.

Ο Ειρμός.

» Τστερεώθη * ή καρδία μου έν Κυρίφ * τῷ διδόντι εὐχήν

» Ττῷ εὐχομένφ. * ὅτι τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, * καὶ οἰ ἀσθε-

» νούντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθισμα τῆς Όσίας.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Α σκήσει ελάμπρυνας * την ιεράν σου στολην, * και δώρον Απροσήνεξαι * τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, * Θεοδώρα θεόπνευστε· * χάριν δὲ ἰαμάτων * πρὸς αὐτοῦ εἰληφυῖα, * νόσων ἀποδιώκεις * την ἀχλὺν, μακαρία, * πρεσβεύουσα τοῦ σωθηναι * ήμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε. Δόξα. Τοῦ Αγίου, ὅμοιον.

Διπλοῦν σοι τὸν στέφανον * τῆς ἀφθαρσίας Χριστὸς, * παμμάκαρ, δεδώρηται * ὡς 'Αθλητῆ καὶ σεπτῷ * Ἱεράρχη, Αὐτόνομε· * τούτψ γὰρ προσηγάγω * ἀναιμάκτους θυσίας· * τούτου τὸ θεῖον πάθος * ἀψευδῶς ἐμιμήσω· * αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω * τρυφᾶς μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς, ὁμοιον.

'Ιούδα, μεγαλύνθητι, * καὶ κραταιούσθω Δαυίδ· * 'Αδὰμ, ἀνακαινίσθητι, * καὶ εὐφραινέσθω Λευὶ, * ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός· * Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, * ὑμνογράφε, καὶ λέγε· * Τίς ἐστιν ἡ τεχθεῖσα, * ἢν καλεῖς θυγατέρα; * Τροφός ἐστι τῆς ζωῆς μου, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Της Όσίας. ' Ω δη δ'. Την ανεξιχνίαστον θείαν.

Τα σκεις πολυήμερον καρτερικώς, * Ενδοξε, νηστείαν ώς άσαρκος,*
τὸ ἀσθενές σου * νευρουμένη τοῦ Χριστοῦ * τῷ πανσθενεῖ
βουλήματι * θεία τρεφομένη τε χάριτι.

Θείαν ἐπεπόθησας περιβολὴν * καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον * δθεν τριχίνοις * περιστέλλεις σεαυτὴν * εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, * πόνοις τὸ σαρκίον σου θλίβουσα.

Ίδε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν κλαυθμόν· * ίδε μου τὴν θλίψιν, καὶ κούφισον * τῆς ἀμαρτίας * τὸν βαρύτατον κλοιόν· * ἡ Θεο-δώρα ἔκραζε * πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον,

Θεοτοχίον.

Ή πανυπερθαύμαστος Μήτηρ Θεοῦ, * λάμψον μετανοίας ἀκτῖνά μοι * λῦσον τὸν ζόφον * τῶν ἀμέτρων μου κακῶν * τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον, * Κόρη, λογισμοὺς τῆς καρδίας μου.

Τοῦ Αγίου. Εἰσαχήκοα ὁ Θεός.

Δ εδεμένος τῆ τοῦ Χριστοῦ * ἀγάπη, Πάτερ, * τοὺς δεδεμένους * τῆ ἀπάτη λύεις, Ενδοξε, * ταῖς πλοκαῖς τῶν λόγων σου, * καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

Έμπειρότατος ἱατρὸς * ὑπάρχων, Μάρτυς, * τοὺς φαρμαχθέντας * τῷ ἰῷ τῆς ματαιότητος * τῶν εἰδώλων, πάνσοφε, * καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς πίστεως.

Τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, * Αρχιερέων * ἡ ώραιότης, * Εχ-

κλησίας τὸ ἐδραίωμα, * καὶ τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα * ὁ θαυμαστὸς τιμάσθω Αὐτόνομος.

Θεοτοχίον.

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρμῶν * σοῦ τῆς τεκούσης * τὴν ζωὴν κόσμφ, * νεκρωθείς τοῖς παραπτώμασι * καταφεύγω, "Αχραντε· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσόν με, Δέσποινα.

Τῆς 'Οσίας. 'Ωδή ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν τάξεις σε * τῶν 'Ασωμάτων βλέπουσαι * σώματι Εἐνύλφ μιμουμένην * τούτων τὸν βίον * καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετὴν, * καὶ καταπαλαίουσαν ἐχθρὸν * πάλαι τὸν πτερνίσαντα, * Θεοδώρα, ἀπάτη σε.

Θηρίων όρμηματα * Θεός σοι καθυπέταξε, * χάριν ἰαμάτων δεδωκώς σοι * τοῦτο κηρύττει * ὁ τῆ χειρί σου σωθείς, * τρώσει ἀγρίου τοῦ θηρὸς * ὅνπερ ἐθεράπευσας * συντριβέντα, 'Αοίδιμε.

Έχθρὸς ὁ πανοῦργός σοι * πολυειδεῖς ἐξήγειρε, * Μήτερ, πειρασμούς ἀλλὰ τῷ ξίφει * τοῦτον, 'Οσία, * τῆς ταπεινώσεως * ἔτρωσας, συντρίψασα ἀὐτοῦ * κάραν πολυμήχανον, * Θεοδώρα θεόπνευστε.

Έκτρέφεις τὸ νήπιον * τελείφ τῷ φρονήματι· * φέρεις τὴν δεινὴν συχοραντίαν * εὐχαριστοῦσα * τῷ Παντοχράτορι, * τῷ σοι χορηγήσαντι ἰσχὺν, * τῷ σε θαυμαστώσαντι, * Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς τε και στήριγμα * τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου * σὺ εἰ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἄρρηκτον τεῖχος, * ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ * σώζουσα παντοίων με δεινῶν, * τρέπουσα τὰς φάλαγγας * τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Τοῦ Αγίου. Ανάτειλόν μοι, Κύριε.

Ως ήλιος ἀνέτειλας * λαμπρὸς τῷ στερεώματι * τῆς 'Εχχλησίας, καὶ φωτίζεις * ἀχτῖσι τῶν ἀγώνων, * Μάρτυς, καὶ θαυμάτων σου * τοὺς πιστοὺς, Αὐτόνομε, * λύων δαιμόνων τὴν ἀχλύν.

'Ωραῖος ιὅσπερ κάλαμος * εὖ τεθηγμένος Πνεύματι * τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη * ἡ γλῶσσά σου, τὸν νόμον * τοῦ Χριστοῦ, Αὐτόνομε, * ἐν πλαξὶ χαράττουσα * καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * δοχεῖόν σε εὑράμενον * καὶ καταγώγιον τῆς τούτου * ἀὑλου παρουσίας, * θείων χαρισμάτων σε * ἀληθῶς ἐνέπλησεν, * Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

'Ανάτειλόν μοι, Δέσποινα, * ἀχτῖνα τοῦ ἐλέους σου * τῷ ἐν τῷ σχότει τῶν πταισμάτων * ἀεὶ συνεχομένῳ , * καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον * μετανοίας, ἄχραντε, * ἵνα πίστει σε ὑμνῶ. Τῆς 'Οσίας. 'Ωδή ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Πηγήν δακρύων προσφέρουσα, * ἀπαύστως τρυχομένη καὶ στένουσα, * τὴν ἐπιτίμησιν * καὶ μοναστῶν τὴν διάζευξιν * εὐγαριστοῦσα φέρεις, * Θεομακάριστε.

Ποτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, * ἀγρίαις τρεφομένη βοτάναις τε, * μετὰ θηρίων δὲ * αὐλιζομένη, τὴν ἔρημον * ὡς οὐρανὸν κατώ-

χεις, * 'Αξιοθαύμαστε.

Φλογμὸν ήλίου ὑπήνεγκας· * νυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, * τοῦ θείου Πνεύματος * συνθαλπομένη τῆ χάριτι· * ὅθεν·
τρυφᾶς τῆς ἄνω * μακαριότητος.

Θεοτοχίον.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, * τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, * τὴν ἀγεώργητον * χώραν, τὸ ὅρος τὸ ἄγιον, * τὴν Θεοτόκον Κόρην * ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Αγίου. Ζάλη με λογισμών.

Τη θεία χυβερνώμενος παλάμη, * άβλαβῶς διέπλευσας * τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, * χαὶ προσώρμησας ὅρμφ γαληνῷ * τῆς ἄνω βασιλείας, * Ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

Πλευράς σου κεντηθείς λόγχη, Θεόφρον, * Χριστοῦ ἐξεικόνισας * τὸ πάθημα· καὶ τῶν λίθων * συγχωννύμενος, Μάκαρ, νιφετοῖς, * τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων * ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας.

Τελούντες τὴν σεβάσμιον ἡμέραν * τῆς σῆς τελειώσεως, * οξεόμεθά σου ἐν πίστει * Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, * ἀπαύστως ἐχουσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Ή ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων * εἰς βυθὸν καθείλκυσε * τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη· * ἀλλ' αὐτή με χειρὶ πρεσβευτικῆ * ἀνάγαγε καὶ σῶσον, * ἵνα ὑμνῶ σε, πανύμνητε.

Ο Είρμός.

Ζάλη με λογισμών καταλαβούσα * εἰς βυθὸν καθέλκει με *
 Δάμέτρων ἀμαρτημάτων· * ἀλλὰ σù, Κυβερνῆτα ἀγαθέ, *

» προφθάσας ἀνάγαγε * ώς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ήχος α΄. Χορὸς Αγγελικός.

Τ ήν νύκτα τῶν παθῶν * ἐκφυγοῦσα, Θεόφρον, * προσῆλθες νοητῶς * τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, * ἀσκήσει νεκρώσασα * τῆς σαρκὸς
τὰ σκιρτήματα. * ὅθεν γέγονας * ὑπογραμμὸς μοναζόντων, * καὶ
ἀνόρθωσις * τῶν πεπτωκότων ἐν βίψ. * διό σε γεγαίρομεν.

O Oixos.

Υπογραμμός ἀναδέδεικται * πεπτωκόσιν ὁ βίος σου, * καὶ βουλομένοις προσέρχεσθαι * διὰ μετανοίας * τῷ εἰδότι * τὰ πταίσμα-

Men. Tom. I.

τα * συγχωρείν, καθώς γέγραπται· * αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, * καθάπερ ἡ πόρνη * ἀντὶ μύρου προσήγαγες * ὅμβρους δακρύων· * ἐν οἰς τὸν ὅφιν ποντίσασα καθείλες, * καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, * Θεοδώρα τρισόλβιε· * διὸ τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαῖς σου, * νεκρὸν ἐξανέστησας * δυνάμει του Κτίστου σου, * ὑπὲρ οὖ σὰ νενέκρωσαι· * διὸ σε γεγαίρομεν.

Συναξάριον.

Τη ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη της Όσιας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας της ἐν ᾿Αλεξανδρεία.

Στίχοι.

Καὶ σχημα καὶ νοῦν ἀρρενοῖ Θεοδώρα, Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τοῦ τέλους.

Ενδεκάτη πύματον Θεοδώρη ύπνον ίαύει.

Ταϊς της Αγίας σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Τής Όσιας. 'Ωδή ζ'. Ούχ ελάτρευσαν.

Αφαντασιούμενος· * άλλ' αὐτοῦ κατέβαλες * μάταιον φρύαγμα * φορήτοις σε * πληγαῖς ὁ πολυμήχανος * έχθρὸς συνέκοψε *

Επροτάτους * λάχχους ἔπλησας ἐντεύξει σου * ὑδάτων, Ενδόξε, * θαυματουργούσα σαρώς, * Θεὸν μεγαλύνουσα * τόν σε δοξάσαντα, * ψ χραυγάζομεν * Ο τών Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεχχαύματα * παθών έναπεμάρανας * δαχρύων ἐπιρροαῖς, * καὶ φρυγανώδεις ἐχθροῦ * χαχίας χατέφλεξας * τῆς ἐγχρατείας πυρὶ * ἀναμέλπουσα· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Ή Βασίλισσα * Παρθένος ή χυήσασα * τὸν Βασιλέα Χρι' στὸν, * οἴχτειρον, σῶσόν με νῦν· * χλονούμενον πάθεσι * πίστει στερέωσον, * χαὶ ὁδήγησον * πρὸς σωτηρίας τρίβον με, * τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τοῦ Αγίου. Ο έν τφ όρει τφ Μωσεί.

Ταν τη χωνεία εμβληθείς των βασάνων, * χρυσίου καθαρώτερος κανεδείχθης, * τατς λαμπηδόσιν, "Αγιε, * των θαυμάτων φωτίζων ήμας.

Διθολευστούντές σε τὸν δίκαιον ὄντως, * οἱ λίθους προσκυνούντες πρὸς ὂν ἐπόθεις * Χριστὸν τὴν πέτραν, "Ενδοξε, * τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οι διωγμοι σου των δαιμόνων διώξεις, * Θεόφρον, άνεδειχθη-σαν των αιμάτων * οι ποταμοι δε εσβεσαν * άθειας την χάμινον.

Θεοτοχίον.

Ο έν τῆ μήτρα τῆς Παρθένου οἰχήσας, * καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, * εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τής Όσιας. 'Ωδή ή. Παΐδας εύαγείς.

Τοὶ χαθαρῷ λελαμπρυσμένος, * ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀρθεὶς μετάρσιος * εἰδεν ὰ ἡτοίμασεν * ἀγαθά σοι Κύριος, * φωτοειδῆ Παράδεισον, * καὶ ἀνεκλάλητον * νυμφῶνα, Θεοδώρα, ἐν ῷ σε * ὁ ἀγωνοθέτης * κατώκισε νυμφίος.

Αγγέλων, Μαρτύρων και Όσιων * χοροί τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, * ταύτην πρὸς οὐράνια * ἔφερον σκηνώματα, * πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν * εὐφραινομένων, ἐν ἡ * ὑπάρχει κατοικία

βοώντων * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πληθύς μοναστών συναθροισθείσα * τὸ θείον κηδεύει πίστει σώμα σου * είδον δὲ παράδοζα, * ἔμαθον ἐξαίσια, * ὅπως γυνὴ τῷ σώματι * ἀνδρῶν ἐν μέσφ οἰκείν * ηὐδόκησας, χειρὶ σκεπομένη * τοῦ Παντοδυνάμου, * θεόφρον Θεοδώρα.

Θεοτοχίον.

Όπίσω σου ἔδραμον γυναϊχες, * τῶν μύρων τῶν ἡδυπνόων ἐπαισθόμεναι, * πάναγνε Θεόνυμφε, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * τοῦ ἐχ γαστρός σου λάμψαντος * μονογενοῦς Τίοῦ, * καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως * ἀνυμνολογοῦσαι * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου. Γη και πάντα τὰ ἐν αὐτη.

Τη τὸ αἰμά σου τὸ σεπτὸν * ἐδέξατο χυθὲν διὰ Χριστὸν, * οἰ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν * μετὰ δόξης ἀνερχομένην. * 'Αγγέλων χορείαι, * καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα * ἐν ἀγαλλιάσει * ὑπήντησάν σοι, Μάρτυς.

Τῶν ἰδρώτων σου οἱ κρουνοὶ * κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· * οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ * ἀπεξήραναν τὰς θαλάσσας, * Αὐτόνομε μάρτυς, * τῶν παθῶν ἡμῶν, μάκαρ, τῶν πίστει σε * ἀνυμνολογούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταχοῦ * ἐχήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, * πλάνης κατέρραξας βωμοὺς, * τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας * ἐφώτισας, Πάτερ, * καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτίστου σου * ὄν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοποχίον.

Γη άγια, ἐν ἡ Χριστὸς * ἐσχήνωσεν, ἡ πέτρα της ζωης, * πύλη φωτὸς τοῦ νοητοῦ, * άλατόμητον ὄντως ὅρος, * Παράδεισος δόξης * καὶ λυχνία χρυση προηγόρευσαι, * ἄχραντε Παρθένε, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Ειρμός.

» Τη και πάντα τὰ ἐν αὐτη, * ἡ θάλασσα και πάσαι αι πη-» Τη και, * οι οὐρανοι τῶν οὐρανῶν, * φῶς και σκότος, ψύχος

» και καύσων, * υιοι τῶν ἀνθρώπων, * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύ-

» ριον καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Όσιας. 'Ωδή θ'. "Απας γηγενής.

Τρους ως ἀστήρ * ἐν κόσμω, Πανεύφημε, * καὶ ἐξανέτειλας * Επρὸς τὴν ὑπερκόσμιον * ζωήν, λιποῦσα * ὥσπερ ἀκτῖνας ἡμῖν * τὰς ἀρετὰς τοῦ βίου σου * καὶ κατορθώματα, * τὰς καρδίας * πάντων καταυγάζουσα * τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Πύλαι οὐρανῶν * φαιδρῶς διηνοίγησαν * ἀπολαβοῦσαί σε· * καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν * ἡ Ἐκκλησία * ἔχει χορεύουσαν * σὐν ἐκλεκτοῖς, ἀοίδιμε, * τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, * ἔνθα ἦχος * ἔστιν ἐορτάζοντος, * Θεοδώρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εύρες ἀμοιβὰς * τῶν πόνων, ὡς ἤλπισας, * τὰς οὐρανίους τιμάς: * ἔστης τῆς ἐφέσεως, * αὐτὴν εὐροῦσα * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν: * κατατρυφᾶς τρανότερον * καὶ καθαρώτερον * τοῦ νυμφίου: * βλέπεις ἄπερ βλέπουσι, * Θεοδώρα, 'Αγγέλων τὰ τάγματα.

Σωσόν με, άγνη, * Σωτήρα χυήσασα * καὶ πανοικτίρμονα· * αἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου· * πρὸς μετανοίας * όδοὺς κατεύθυνον· * τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα * ἐκ μέσου ποίησον· * της αὐτοῦ με * λύτρωσαι ἐνέδρας τε, * Θεοτόκε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Τοῦ Αγίου. Ότι ἐποίησέ μοι.

Τρανότερον χωρήσας * πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκὸς, * τελεώτερον ὁρᾶς * τόν σοι ποθούμενον Χριστὸν, * μάχαρ Αὐτόνομε.

Τελέσας σου τον δρόμον * και την πίστιν τετηρηκώς, * εδέξω τους στεφάνους της ζωής, * και πρεσβεύεις έκτενως * υπέρ ήμων

τὸν λυτρωτήν, * Ίερομάρτυς Χριστοῦ.

'Ανέτειλέ σοι φέγγος * άνεσπέρου διαγωγής * τὰ ἔργα δεδραχότι τοῦ φωτὸς * ἐπὶ γής, 'Αρχιερεῦ, * καὶ συνευφραίνη τῷ Χριστῷ * εἰς τοὺς αἰῶνας ἀεί. Θεοτοχίον.

Έλπὶς καὶ προστασία * τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, * διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν * καὶ παντοίων πειρασμῶν * τοὺς Θεοτόκον σε ἀεὶ * ὁμολογοῦντας, 'Αγνή.

Ο Ειρμός.

» Τι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, * καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα
» Ο αὐτοῦ, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ * εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν * τοῖς
» φοβουμένοις αὐτόν.

Έξαποστειλάριον τῆς Οσίας. Γυναϊκες, ἀκουτίσθητε.

τι το σχήμα διαμείψασα * χρυπτοφανώς έσχήνωσας * μέσον άν-Ι δρών μοναζόντων, * νύμφη Χριστού Θεοδώρα, * τρωθείσα θείφ ἔρωτι· * ὧ θαύμα! πώς τὴν άδιχον * συχοφαντίαν ἤνεγχας, * τὸν πτερνιστὴν τροπουμένη * τῆς Εὔας, Μῆτερ Όσία.

Τοῦ Αγίου. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Έν Ἱερεῦσιν ὤφθης * κλέος Μαρτύρων, * διπλῶν τε τῶν στεράνων * ἔτυχες, μάκαρ,* τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, *
ἰερουργὲ Αὐτόνομε, * καὶ τὰ βραβεῖα, τρισμάκαρ, * τῆς Μκης ὅθεν
ἐδέξω.

Τής Εορτής. Έν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Έχ της ἀχάρπου σήμερον * Αννης ἄνθος προηλθεν * ή Θεοτόχος, ἄπαντα * εὐωδίας ἐνθέου * πληροῦσα πέρατα χόσμου, * χαὶ χαρᾶς ἀειδίου * ἐμπιπλῶσα τὴν χτίσιν * ἡν ὑμνοῦντες ἀξίως, * εὐφημήσωμεν ὡς οὖσαν * τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά της Εορτής.

Ήχος β΄. Οίκος τοῦ Ἐφραθα.

Τύπος θεοπρεπής * τοῦ θείου τοχετοῦ σου, * θεόφρον Αννα, τοῦ Ααρών ή ἐάβδος * ἀνίχμως ἐκβλαστήσασα.

Στίχ. Αχουσον, θύγατερ, χαὶ ίδε.

"Ότε τὴν ὑλικὴν * οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων * ηὐδόκησας φορέσαι, * προήγαγες ἐκ στείρας * τὴν σὴν Μητέρα, Κύριε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Νέον ως οὐρανὸν * τὴν μήτραν τῆς Παρθένου * καὶ Θεοτόκου, Λόγε, * κατώκησας θεώσας * βροτῶν τὸ γένος, Δέσποτα.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Δεῦτε, οἱ ἐξ ᾿Αδὰμ, * τὴν ἐχ Δαυλό φυεῖσαν * καὶ τὸν Χριστὸν τεχοῦσαν * ὑμνήσωμεν Παρθένον, * Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τη ήμέρα ἀποδίδοται τῶν Γενεθλίων της Θεοτόχου ή Εορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτης ἔν τε τῷ Εσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῳ. Ἡ δὲ τοῦ Αγίου Αὐτονόμου Ακολουθία προέψαλται χθές.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ ἄθλησις τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Στίχοι.

Θύμα τραπέζη προύτέθη τῆ σῆ, Λόγε, Θύτης σὸς Αὐτόνομος ἐκθανὼν λίθοις. Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυοκαιδεκάτη κατελεύσθη. Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

ΤΠ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν ᾿Αναστάσεως· καὶ Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ τοῦ Ἑλγίου Μάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Έὰν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῆ, καταλιμπάνεται ἡ ᾿Ακολουθία τοῦ ᾿Αγίου Κορνηλίου, καὶ ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης. Ψάλλονται δὲ τὰ ᾿Αναστάσιμα μετὰ τῆς ᾿Ακολουθίας τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῶν προερτίων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϵ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων γ΄. καὶ τοῦ Αγίου προσόμοια γ΄. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. β΄.

Τγκαίνια τιμάσθαι * παλαιὸς νόμος * καὶ καλῶς ἔχων· * μᾶλΠλον δὲ τὰ νέα τιμάσθαι δι Ἐγκαινίων· * ἔγκαινίζονται γὰρ
νῆσοι πρὸς Θεὸν, * ὡς φησιν Ἡσαίας· * ἄστινας ὑποληπτέον *
τὰς ἔξ ἔθνῶν Ἐκκλησίας * ἄρτι καθισταμένας, * καὶ πῆξιν λαμβανούσας * βάσιμον τῷ Θεῷ· * διὸ καὶ ἡμεῖς * τὰ παρόντα
Ἐγκαίνια * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Ο αὐτός.

Έγκαινίζεσθε, άδελφοί· * καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, * ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, * πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, *
ἐξ ών ὁ θάνατος· * πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, * πᾶσαν
πονηρὰν τοῦ ξύλου * βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον *
μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, * ἱνα φύγωμεν. * Οὖτως ἐγκαινίζεται
ἄνθρωπος· * οὖτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ο αύτός. Ανατολίου.

Έθου πύργον ἰσχύος * τὴν Ἐκκλησίαν σου, Χριστὲ, * προαιώνιε Λόγε· * ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν * ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· * διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, * ἔχουσα σὲ τὸν δὶ αὐτὴν · ἐπ ἐσχάτων * ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον. * Εὐχαριστοῦντες οὖν * ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· * Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, * καὶ ἐπ΄ αἰῶνα, καὶ ἔτι * Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Τοῦ Αγίου. Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν.

Χριστὸς ἐπινεύσας σου * ταῖς εὐποιίαις, Κορνήλιε, * καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, * Αγγελόν σοι "Αγιον * ἀποστέλλει, ὅλον * σὲ φωταγωγοῦντα * καὶ 'Αποστόλων ἱερῶν * τὸν Κορυφαῖον, ἀνακαινίζοντα * δὶ ὕδατος καὶ Πνεύματος * σὲ πανοικὶ, ἀξιάγαστε, * καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα * τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Χρίσμα περιχείμενος * ἱερωσύνης, διέδραμες * τὸ σωτήριον χήρυγμα * χηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν, * ἐχρίζῶν τῆς πλάνης * ἀχάνθας, θεόφρον, * χαὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ * διδασχαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι * διό σε μαχαρίζομεν * ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον * χαὶ ἀήττητον Μάρτυρα * γεγηθότες, Κορνήλιε.

Τρόποις σου χρηστότητος άκολουθούντες, οἱ ἄφρονες * ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες * θανών δὲ καὶ φύσεως * νόμφ, κατοικήσας * μακάριον τάφον, * τοῦτόν πηγὴν ἀποτελεῖς * πολλῶν θαυμάτων, σοφὲ Κορνήλιε, * ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, * καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα * πονηρίας * ἐν Πνεύματι * τῷ Αγίφ, θεόπνευστε.

Δόξα. Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγχαινίων * ἐπιτελοῦντες, Κύριε, * σὲ τὸν τοῦ ἀγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, * δεόμενοι ἀγιασθῆναι ἡμῶν * τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν * τῆ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, * ἀγαθὲ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. 'Ο αὐτός.

Σήμερον ξύλον έφανερώθη. * σήμερον γένος Εβραίων ἀπώλετο. * σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων * ἡ πίστις φανεροῦται. * καὶ
ὁ 'Αδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, * καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες
ἔφριξαν. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Είσοδος, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα. Βασιλειῶν τρίτης τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Τστη Σολομών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώ- Κεφ. πιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεϊρας αὐ- ΄΄. 22. τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐ ρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὐτος, ὃν ῷ κοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέη σίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσ ευχῆς, ἡς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεφγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὂν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχής, ής προσεύχεται ο δούλος σου είς τον τόπον τούτον ήμέρας και νυκτός. Και είσακούση της δεήσεως τού δούλου σου, και τού λαού σου Ίσραηλ, α αν προσεύχωνται είς τον τόπον τούτον, και σύ είσακούση είς τον τόπον της κατοικήσεως σου έν τω ούρανω, και ποιήσεις, και ίλεως έση αὐτοῖς.

Παροιμιών τὸ Ανάγνωσμα.

έρρύει δρόσον. Υίὲ, μὴ παραρρυής, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ εννοιαν, ίνα ζη ση ψυχή, και χάρις ή περί σφ τραχήλω. έσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ίνα πορεύη πεποιθώς εν είρηνη πάσας τας όδους σου, ό δε πους σου ού μή προσκόπτη. Εάν γάρ κάθη, ἄφοβος ἔση ἐάν δὲ καθεύδης, ήδεως υπνώσεις και ου φοβηθήση πτόησιν επελθούσαν, ουδε όρμας ασεβών επερχομένας. * ο γαρ Κύριος έσται επί πασών οδών σου, καὶ έρεισει τὸν πόδα, ίνα μὴ άγρευθης. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ένδεῆ, ήνίκα αν έχη ή χείρ σου βοηθείν. Μή είπης 'Επανελθών έπανηκε, * και αύριον δώσω, δυνατού σου όντως εύ ποιείν ού γάρ οίδας τι τέξεται ή έπιουσα. Μή τέχταινε έπι σον φίλον κακά παροικούντα, και πεποιθότα έπι σοί. Μή φιλεχθρήσης πρός άνθρωπον μάτην, ίνα μήτι είς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτίση καχων ανδρών όνείδη, μηδὲ ζήλου τὰς όδοὺς αὐτών ακάθαρτος γὰρ εναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, εν δε δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου εν οϊχοις άσεβων επαύλεις δε διχαίων ευλογούνται. Κύριος ύπερηφάνοις άντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι γάριν.

Παροιμιών τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Το σορία ψχοδόμησεν έαυτη οίχον, χαὶ ὑπήρεισε στύλους έπτά. θ΄. 1. Εσφαξε τὰ ἐαυτης θύματα, χαὶ ἐχέρασεν εἰς χρατηρα τὸν ἐαυτης οίνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἐαυτης τράπεζαν. ᾿Απέστειλε τοὺς ἐαυτης δούλους, συγχαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ χηρύγματος ἐπὶ κρατηρα λέγουσα. Ος ἐστιν ἄφρων, ἐχχλινάτω πρός με. χαὶ τοῖς ἐνδεἐσι φρενῶν εἰπεν. Ἡλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, χαὶ πίετε όἰνον, ὅν χεχέραχα ὑμῖν. ᾿Απολείπετε ἀφροσύνην, χαὶ ζήσεσθε. χαὶ γνώσει. Ο παιδεύων χαχούς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβη, μωμήσεται ἐαυτόν. οι γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, δὲ τὸν ἀσεβη, μωμήσεται ἐαυτόν. οι γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, ἐνσοφὸν, χαὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, χαὶ σορώτερος ἔσται. γνώριζε διχαίφ, χαὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ᾿Αρχὴ σορίας, φόβος Κυρίου. χαὶ βουλὴ ἀγίων, σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, δια-

νοίας έστιν άγαθης. Τούτφ γάρ τῷ τρόπφ πολύν ζήσεις χρόνον, και προστεθήσεται σοι έτη ζωής.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ. Τη και πλ. α΄. Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις, * ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, * τῆς εὐσεβείας * τὸ ἀήττητον Χτρόπαιον, * ἡ θύρα * τοῦ Παραδείσου, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * περιτείχισμα· * δὶ οῦ * ἐξηφάνισται * ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται * καὶ κατεπόθη * τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, * καὶ ὑψώθημεν * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. * "Οπλον ἀκαταμάχητον, * δαιμόνων ἀντίπαλε, * δόξα Μαρτύρων, 'Οσίων * ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, * λιμὴν * σωτηρίας, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις, * ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, * δι οὐ ἐλύθη * τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, * τῆς ὄντως * χαρᾶς σημεῖον, * ὁ καταράσσων ἐχθροὺς * ἐν τῆ σῆ ὑψώσει, * πανσεβάσμιε· * ἡμῶν * ἡ βοήθεια, * βασιλέων κραταίωμα, * σθένος δικαίων, * ἰερέων εὐπρέπεια· * ὁ τυπούμενος, * καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· * ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, * ὑρ ἡς ποιμαινόμεθα· * ὅπλον εἰρήνης, ἐν φόβφ * ὅ περιέπουσιν Αγγελοι· * Χριστοῦ * θεία δόξα * τοῦ παρέχοντος τῷ κόμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ήμων.

Χαίροις, * ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, * τῶν ἀσθενούντων * ἱατρὸς, * ἀνάστασις * ἀπάντων * τῶν τεθνεώτων, * ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς * εἰς φθορὰν πεσόντας. * Σταυρὲ τίμιε, * δι οὐ * διαλέλυται * ἡ ρθορὰ, καὶ ἐξήνθησεν * ἡ ἀφθαρσία, * καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, * καὶ διάβολος * παντελῶς καταβέβληται. * Σήμερον ἀνυψούμενον * χερσὶ καθορῶντές σε * Αρχιερέων , ὑψοῦμεν * τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσφ σου, * καὶ σὲ * προσκυνοῦμεν, * ἀρυόμενοι πλουσίως * τὸ μέγα ἔλεος. * Δόξα. Ήχος * ΄. Ανατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες * τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς Αναστάσεως, * σὲ δοξάζομεν, Κύριε, * τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, * καὶ τελειώσαντα * τῆ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, * καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις * ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς * καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, * καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου * τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας, * ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι * τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεΐος θησαυρός * ἐν γἤ κρυπτόμενος, * τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς * ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο * Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, * νίκης κατ ἐχθρῶν *

Men. Tom. I.

ύπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· * δν γεγηθώς πίστει καὶ πόθω, * θεόθεν ἀναδραμών, * πρὸς θεωρίας ὕψωσιν * σπουδῆ μεγίστη * ἐχ γῆς λαγόνων ἀνέφησεν * εἰς κόσμου λύτρον * καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον τῶν Έγκαινίων, ήχος. δ'.

Ος τοῦ ἄνω στερεώματος * τὴν εὐπρέπειαν, * καὶ τὴν κάτω Ο συναπέδειξας * ώραιότητα * τοῦ Αγίου σκηνώματος * τῆς δόξης σου, Κύριε. * Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν * τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως * προσαγομένας σοι δεήσεις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις. Δ όξα... καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡχος β΄.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * ὂν ἐδωρήσω ἡμῖν * τοῖς ἀναξίοις, Κύριε, * σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν * Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς * καὶ τὴν πόλιν σου * εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

τηχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε * τῆ παρουσία Χριστός· * τὸν κόσμον ἀνεταινισε * Πνεύματι θείφ αὐτοῦ· * ψυχαὶ ἐγκαινίζονται· * οἰκος γὰρ ἀνετέθη * νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, * ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Έρτιος σήμερον * τῶν Ἐγκαινίων, πιστοὶ, * ἡμέρα κατέλαβε * τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, * ἡμᾶς καὶ προτρέπεται * πάντας ἐγκαινισθῆναι, * καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ * ἄσματα τῷ Δεσπότη * ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας * ἀσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ * καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Ο Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανών ὁ Προεόρτιος, οὐ ἡ ἀχροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Γερμανού.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Ειρμός.

» Τριστάτας χραταιούς, ο τεχθείς έχ Παρθένου, * ἀπαθείας έν βυθῷ * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * χαταπόντισον, δέομαι· * ὅπως

» σοι ως έν τυμπάνφ * τη νεκρώσει του σωματος * έπινίκιον ἄσω » μελφόημα.

'Αγάλλου, οὐρανὲ,* καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, * ὁ πανάγιος Σταυ-

ρὸς * προέρχεται, ἡμᾶς * ἀγιάζων ἐν χάριτι * τοῦτον κατασπαζομένους * ὡς πηγὴν ἀγιάσματος * καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζειν εύσεβως * τὴν οὐράνιον τρίβον * ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, * πανάγιε Σταυρὲ, * τοὺς πιστῶς προσχυνοῦντάς σε, * ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων * ἀποχλίναντες βάραθρα, * χοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῆ * διὰ σοῦ γεγονότες, * πανσεβάσμιε Σταυρὲ, * καρδία καὶ ψυχῆ * προσπτυσσόμεθα πάντοτε * σὲ προκείμενον ὁρῶντες, * καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα * τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Ή πόλις τοῦ Θεοῦ, * τὸ τοῦ παμβασιλέως * θεοδόχον εὐαγὲς * κειμήλιον σεπτὸν, * Θεοτόκε πανάμωμε, * φρούρησον τὴν κληρουχίαν * τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε * καὶ γεγαίρουσαν πίστει τὸν τό-κον σου.

Κανών των Έγκαινίων, Ίωάννου Μοναχοῦ.

' Ω δή α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθρατον.

Ο στύλφ * χαθοδηγών τὸ πρότερον * τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, * διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, Χριστὲ, * ἐν Σιών χατεφύτευσας * τὴν Ἐκκλησίαν χράζουσαν * "Ασωμεν ἀσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον * της ἀπροσίτου δόξης σου * ή ἐπιφοίτησις * τὸν ἐπὶ γης παγέντα σοι ναὸν * οὐρανὸν κατεσκεύασεν, * ἐν ῷ συμφώνως ψάλλομεν * "Ασωμεν ἀσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμφ * ἡ Ἐκκλησία, Κύριε, * ἐγκαλλωπίζεται, * οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, * τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι * ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι * ᾿Ασωμεν ἀσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τὴν χάριν * τῶν ἰαμάτων, μάρτυρες, * ἐκ τῆς ἀφθόνου πη-Υῆς * ὡς δωρεὰν ἐλάβετε ἀεὶ, * δωρεὰν διανέμετε· * καὶ γὰρ ψυχῆς καὶ σώματος * πάθη ποικίλα θεραπεύετε.

Οἱ μάρτυρες * οὐ χρυσὸν, οὐκ ἄργυρον * ἐν γἢ ἐκτήσαντο· *
τὴν γὰρ ἐλπίδα πᾶσαν εἰς Χριστὸν * ἐαυτοῖς ἐθησαύρισαν, * ἐν οὐρανοῖς καὶ ἔλαβον * τὴν κληρουχίαν τὴν ἀίδιον.

PERTAXION.

'Ασπόρως * τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υίὸν, * καὶ σαρχὶ ἀπεχύησας * τὸν ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα * καὶ δι ἡμᾶς ἐχ σοῦ ἀπάτορα.

Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. α'. Ίππον καὶ ἀναβάτην.
Ταύτην σου τὴν φωσφόρον * καὶ θείαν κοίμησιν * καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμην * καὶ ἱερὰν πανήγυριν * τοὺς πανηγυρίζοντας *
ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, * Ἱεράρχα θεομακάριστε.

"Ωφθης καὶ πρὸ τελείας, * σοφὲ, μυήσεως * ταῖς ἐλεημοσύναις * καὶ ταῖς εὐχαῖς, Κορνήλιε, * σχολάζων, πανόλβιε, * καὶ τὸν πάντων Κύριον * διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Νόμους τοὺς σωτηρίους * σαφῶς ἐξέμαθες * τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος * δι ἄκραν ἀγαθότητα, * τοῦ τῶν Αποστόλων σε * Κορυφαίου νεύσεσι * τοῦ Δεσπότου, Μάκαρ, μυήσαντος.

Θεοτοχίον.

Θέλγεις πιστῶν καρδίας * ἀεὶ δοξάζειν σε * ἀκορέστω ἐφέσει, * Θεογεννῆτορ Δέσποινα· * δόξα χρηματίζεις γὰρ * τῶν βροτῶν, κυήσασα * τὸν τῆς δόξης Κύριον, ἄχραντε.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ΄. 'Ο Είρμός.

υἰχ ἐν σοφίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα * ἀλλ' ἐν
 σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γάρ
 ἐστιν ἄγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξαν Χριστού σε * χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, * δοξαζόμενοι ταϊς σαϊς, * δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρὲ, * σεπταϊς περιπτύξεσι * καὶ φωτιζόμενοι.

Έν εὐφροσύνη * προσελθόντες, Πιστοί, ἀρυσώμεθα, * ώς ἐκ κρήνης καθαρᾶς, * Σταυροῦ ἀείζωα νάματα, * καὶ διασωζόμενοι * Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ζωὴ ὑπάρχων * Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται * ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· * ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, * πάθη ἀποφεύγομεν * θανάτου πρόξενα. Θεοτοκίον.

Επιφανείσα * της ψυχης μου τὸ σκότος * ἀπέλασον· * ἀμαρτίας τὰς σειρὰς, * ἀγνὴ Παρθένε, διάββηξον· * σῶσόν με, κυήσασα * τὸν Πανοικτίρμονα.

Των Έγκαινίων. Εὐφράίνεται έπὶ σοί.

Η γίασας ἐπὶ γῆς * τὴν Ἐκκλησίαν σου, Χριστὲ, Πνεύματι * χρίσας αὐτὴν σήμερον * σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμέλιόν σε, Χριστέ, * ή Ἐκκλησία ἀἰραγὲς ἔχουσα, * τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται * ὡς Βασιλικῷ διαδήματι.

'Ανέδειξας, 'Αγαθέ, * τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον * τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου * οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρχὸς * ὡς δυσμενείας εἰς Θεὸν αἴτιον, * τῷ τῆς ζωῆς πνεύματι, * μάρτυρες Χριστοῦ, ὑπετάξατε.
Καθεῖλον χαρτεριχῶς * οἰ ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες *

Καθεϊλον καρτερικώς * οἱ ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες *
τὴν τοῦ ἐχθροῦ δύναμιν * ἐν τῆ παντευχία τοῦ Πνεύματος.
Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μῆτερ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Αγίου. Ο πήξας ἐπ οὐδενός.

Α γίου τὸν φωτισμὸν * μετέλαβες Πνεύματος, * καὶ τὴν θείαν Α χάριν * ἐκ θείου στόματος * ὅλην εἰσεδέξω πανοικὶ, * τοῦ Κορυφαίου * ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος * τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Τψώθης ταϊς άρεταϊς * ώς χέδρος ύψίχομος, * χαὶ χαρπούς εὐώδεις * ήμιν προσήνεγχας, * τὴν τῶν διδαγμάτων παροχὴν, * τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, * χαὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, * μάχαρ

Ίεράρχα Κορνήλιε.

Μεγίστης άξιωθεις * εὐκλείας, Κορνήλιε, * σὺν τῷ Κορυφαίῳ * καὶ ἄλλοις πλείοσιν * ἔδραμες κηρύττων πανταχοῦ * τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον * δὶ οὐ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι * σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν. Θεοτοκίον.

Αγνείας φωτοειδες * γεγένησαι σχήνωμα, * χαὶ τὸν φωτοδότην * φέρεις σαρχούμενον, * ἄνθρωπον ὀφθέντα χαθ ἡμᾶς * διὰ φιλανθρωπίαν, * χαὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα,* Αφθορε, βροτῶν ἡ

άνάκλησις. Κάθισμα. Ήχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σχηνὴν * Θεὸς παρέδειξε, * καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσης * ἐν γη ἐπήξατο, * καὶ ναὸν ἐγκαινίζει * Σολομών ἐν θυσίαις * ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν * Ἱερουσαλὴμ * τῆ πίστει καταφυγόντες, * δαυϊτικῶς * δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν * τῷ Σταυρωθέντι δὶ ἡμᾶς, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * πάντων, ὧνπερ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * ὡς φῶς ἐκλάμπων, * τὰς τοῦ σκότους ράλαγγας * ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς * καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας * Σταυρὸς ὑπάρχει * τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα, τοῦ Αγίου, ὅμοιον.

'Απαρχὴν ἀγίαν σε * ἡ 'Εκκλησία * ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, * καταφωτίζοντα 'αὐτὴν * ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν,* 'Ιερομύστα * θεόφρον Κορνήλιε.

Και νῦν. Θεοτοχίον. Ταχύ προχατάλαβε.

Έν πίστει τὰ Ἐγχαίνια * ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς * τοῦ οἰχου σου, ἄχραντε, * εὐλογημένη, ἀγνὴ, * Παρθένε πανύμνητε· * χαίροντες τῆ ἐλπίδι * τῆ εἰς σὲ, Θεοτόχε, * αἰτοῦμέν σε τοῦ πρεσβεύειν * τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως * αὐτῷ τῷ σαρχωθέντι ἐχ σοῦ * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ'. Ο Είρμος.

» Δ ι άγάπησιν, Οἰκτιρμον, τῆς σῆς εἰκόνος, * ἐπὶ Σταυροῦ σου • Δ ἔστης, * καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· * σὺ γὰρ εἶ, Φιλάνθρωπε, *

» ίσχύς μου καὶ υμνησις.

Ηλιόμορφος ορωμενος προσχυνείται * υπό πιστων άνθρωπων * ο Σταυρός του Κυρίου * ον χατασπαζόμενοι * ψυχάς φωτιζόμεθα.

Θεὸς Κύριος σαρχούμενος ἐπεφάνη, * καὶ ὑψωθεὶς ἐν ξύλω * τοὺς αὐτὸν προσχυνοῦντας * φωτίζει ἐχάστοτε, * δεινῶν ἐξαιρούμενος.

Ιλασμόν ήμεν και άφεσιν τῶν πταισμάτων, * Λόγε Θεοῦ, παράσχου * τοῖς πιστῶς προσχυνοῦσι * σήμερον προχείμενον * Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Θεοτοχίον.

Μὴ κενώσας τοὺς Πατρφους ὁ Λόγος κόλπους, * σοῦ ἐν τοῖς κόλποις, Κόρη, * ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, * θέλων ἀναπλάσαι με * φθορᾳ ὑποκείμενον.

Των Έγκαινίων. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ο ὑκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία,* ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ * ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου * αἴματι ῥαντίζεται, * εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἡγαπημένα * τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν * ἀνακεκαλυμμένως * τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, * συμφώνως κραυγάζουσι * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία * τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου, * τὸ πολύτιμον μύρον * σήμερον ἀλείφεται, * τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος * χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

'Αγαλλόμενοι οι 'Αγιοι εν Κυρίφ * ώς νικηταὶ εβόων * κατ εχθρων ἀσωμάτων: * Ο Θεὸς ήμων δύναμις * ὑπάρχει ἀήττητος: * οὺς εν εὐφροσύνη δοξάσωμεν.

Έστεφάνωσεν άξίως ή θεία χάρις * μαρτυρικῷ στεφάνῳ * τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας· * τῷ γὰρ θείῳ Πνεύματι * τὴν πλάνην κατήργησαν, * οῦς ἐν εὐφροσύνη δοξάσωμεν.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὤφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

Τοῦ Αγίου. Τὴν θείαν έννοήσας σου.

Tοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, * ἥλιος ὧσπερ φωταυγὴς * τὴν γῆν ἐπῆλθες, Κορνήλιε, * ἀποδιώχων τὸ σχότος * τῆς εἰδωλομανίας, πανεύφημε.

Ως μέγας ποταμός έχπεπόρευσαι, * άπαν το πρόσωπον τῆς γῆς * ἀρδεύων θείοις διδάγμασι, * χαὶ τὰ ζιζάνια πνίγων * τὰ τῆς πολυθείας, Κορνήλιε.

Νεχρός παντί τῷ κόσμῳ γενόμενος, * τοῦ νεκρωθέντος δί ή-

μας * τὴν θείαν ἔγερσιν ἄπασι * τοῖς ἐκ παθῶν νεκρωθεῖσι * διήγγειλας, παμμάκαρ Κορνήλιε.

Θεοτοχίον.

Σοφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα * τῆς τοῦ Πατρὸς ὑπερφυῶς, * ἀγνὴ Παρθένε, γεγένησαι· * δι ἡς ἡμᾶς τῆς κακίας * νυνὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυτρώθημεν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

• Ττὸν φωτισμόν σου, Κύριε,* κατάπεμψον ήμιν, * καὶ τῆς ἀχλύ• Τος * ήμας τῶν πταισμάτων * λῦσον, ἀγαθὲ, * τὴν σὴν εἰρή• νην * οὐρανόθεν δωρούμενος.

Κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον * ἡμᾶς φθοροποιῶν, * τοὺς σὲ τιμῶντας * καὶ ἀσπαζομένους, * τίμιε Σταυρὲ, * ἀγίου πάθους * ἀγιώτατον σύμβολον.

Λελαμπρυσμένοι σήμερον * χαρδίας χαὶ ψυχάς, * χαλῶν ἰδέαις * προσέλθωμεν, πιστοί· * χαὶ τὸ σεπτὸν * χαὶ θεῖον ξύλον * τοῦ Σταυροῦ προσχυνήσωμεν.

Μερρας γλυκαίνει πρότερον * τὰ ὕδατα Μωσης, * σημαίνων ξύλφ * σὲ, τίμιε Σταυρὲ, * δὶ οὐ γλυκασμὸν * σωτηριώδη * τοῖς βροτοῖς ἐναπέσταξας. Θεοτοκίον.

Υπέρ ήμων δυσώπησον * Χριστόν τὸν ἐκ των σων * άγνων αἰμάτων, * πανάχραντε Κόρη, * σάρκα ὑλικὴν * ἡμφιεσμένον, * καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Των Έγκαινίων. Σύ, Κύριέ μου, φως.

Σύ πάλαι εν Σινά * σκηνήν άχειροποίητον * ὑπέδειξας τῷ θεόπτη * Μωϋσῆ, διαγράφων, * Χριστε, τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ, Κύριε, σχηνὴν * ἐπὶ γῆς χατεσχεύασας * σὺ τάξεσιν οὐρανίαις * τῶν βροτῶν τὰς χορείας * συνάπτεις τῆ δυνάμει σου.

Σὲ, Κύριε, πηγήν * τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· * σὖ, "Αγιε, τὴν εἰρήνην * ἐλθών εὐηγγελίσω, * Χριστὲ, τῆ Ἐκκλησία σου.

Σὺ, Κύριε, χαρὰ * τῶν ᾿Αγίων καὶ στέφανος, * σὺ ἄληκτος εὐφροσύνη * τῶν ἐξ ὅλης καρδίας * ἐν πίστει ἀγαπώντων σε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν Σωτηρίας,* Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Του Αγίου. Ο άναβαλλόμενος.

Ολος αναχείμενος * τῷ Παντοχράτορι, * χωφοῖς ξοάνοις, * Ίερομύστα, * σέβας οὐ προσένειμας, * ὑπὸ μιαιφόνων * ἀνθρώπων συνωθούμενος.

Τψιστον ἀόρατον * Θεὸν, Κορνήλιε, * ἐν ἐχτενεία * ἀπεχαλέσω, * καὶ ναὸν ἡδάφισας * βδελυχτῶν ξοάνων, * μεγάλως θαυμαζόμενος.

Τὸ τοῦ Παντοχράτορος * φυλάττων πρόσταγμα * ἐφυλαχίσθης, * δεσμα ὑπέστης, * καὶ δεσμῶν ἀπέλυσας * τῆς κακοπιστίας * τούς ἄφρονας, Θεόσοφε.

"Ομβρησόν μοι, Πάναγνε, * πταισμάτων ἄφεσιν * ἐπίσχεψαί με * τὸν ἀσθενοῦντα * καὶ κλυδωνιζόμενον * συμφοραϊς τοῦ βίου * χαι πάθεσι τοῦ σώματος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Τπλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * και κατεπόντισέ με * » Ι καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς, * ἐχ φθο-» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου ώς φιλάνθρωπος.

Νυγείς έπι σοι πλευράν ο Κτίστης, * Σταυρέ, έθελουσίως * άναρτώμενος αίμα και ύδωρ * άποκενοι * δί ων άνεπλάσθημεν, * οί πιστώς σε άσπαζόμενοι.

Εύλον ζωοδώρητον Κυρίου, * πηγή άθανασίας, * άπολύτρωσις παντός του κόσμου, * σωζε ήμας * τους άσπαζομένους σε * ώς φρουρόν ήμων σωτήριον.

Οπλον ήμεν ἄρρηκτον ἐδόθης, * δί οὐ νικώμεν πάσας * τὰς ένέδρας τῶν ἀντιχειμένων, * θεῖε Σταυρὲ, * οἱ ψυχῆς εὐθύτητι *

ίερως σε άσπαζόμενοι. Θεοτοχίον.

Αγιος ναὸς τοῦ ἐν Αγίοις * ἐπαναπεπαυμένου * ἐχρημάτισας, Θεογεννήτορ. * όθεν ήμας * τούς πιστώς ύμνοῦντάς σε * άγιάζεις, Μητροπάρθενε.

Των Έγκαινίων. Θύσω σοι * μετά φωνής.

τητοῦ χάλλους * ὁ Βασιλεύς Χριστός ἐπεθύμησε * νῦν τῆς σεπτῆς L'Εχχλησίας, * και έθνων μητέρα ἀπέδειζεν, * έχ δουλείας * υίοθετουμένων διά τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι * των δυσμενών δαιμόνων αι φάλαγγες * την τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπφ σημειουμένην, * καὶ σκιάζει * άγιαστική τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Ου ψάμμον, * άλλα Χριστόν θεμέλιον έχουσα, * ή έξ έθνῶν Έκκλησία * στεφανούται κάλλει τῷ ἀπροσίτω, * καὶ στεφάνω * της βασιλείας έγχαλλωπίζεται.

Ου πλούτος * της είς Χριστον άγάπης έχωρισεν, * ουκ αίκιζομένων σώμα, * οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη * ἐν ἐνώσει * Θεοῦ κατατρυφώντας τούς μάρτυρας.

Θεοτοχίον.

'Ω θαῦμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβούσα, ούχ έστενοχώρησε.

Τοῦ Αγίου. Μαινομένην κλύδωνι.

 \mathbf{K} αθαρώς ποιούμενος * τὰς εὐχάς σου, * Αγγελον Θεοῦ * φανερώς τεθέασαι μυοῦντά σε * τὰ κρείττονα * καὶ σωτηρίας έχόμενα.

Λαμπρυνθείς τῷ Πνεύματι * φωτοβόλος * γέγονας ἀστὴρ * φωτοβόλοις λάμψεσι τὰ πέρατα * φωταγωγῶν , * ἰερομύστα Κορ-

νήλιε.

Επιγνούς τὸν Κύριον, * ὁ τῆ πλάνη * πρώην σχοτισθείς * ἀνανεύει, Μάχαρ, τῆ ἐντεύξει σου, * καὶ πανοικὶ * θείαν εἰσδέχεται κάθαρσιν. Θεοτοχίον.

Ο τῆς δόξης Κύριος * ἐξ αἰμάτων * σοῦ παρθενιχῶν * ἐσαρχώθη μόνος ὡς ἐπίσταται, * Πανύμνητε, * σώζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

 $^{T}H\chi_{0}$ ς δ΄. $^{T}E\pi\epsilon\varphi$ άνης σήμερον.

Ο ὑρανὸς πολύφωτος * ἡ Ἐκκλησία * ἀνεδείχθη ἄπαντας * φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· * ἐν ῷ ἐστῶτες κραυγάζομεν· * Τοῦτον τὸν οἶκον * στερέωσον, Κύριε.

O Oixoc.

Έπιδημήσαντος ήμεν * τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, * ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος * φησὶ καθυπογράφων· * Εθεασάμεθα φαιδρῶς * τὴν δόξαν, ῆν εἰχεν * ὁ Υιὸς παρὰ Πατρὸς * ἐν ἀληθείας χάριτι. * "Οσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, * ἔδωκε τοῖς πᾶσιν * ἔξουσίαν τοῦ γενέσθαι * τέκνα Θεοῦ· οῖ οὐκ ἐξ αἰμάτων, * οὐδὲ ἐκ θελήματος * σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, * ἀλλ' ἐκ Πνεύματος 'Αγίου * ἐπαυξηνθέντες * οἰκον προσευχῆς * ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· * Τοῦτον τὸν οἰκον * στερέωσον, Κύριε.

Συναξάριον.

Τη ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων της άγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ήμῶν ἀναστάσεως.

Στίχοι.

Νόμον παλαιόν Ισραήλ πληρών νέος,

'Εγκαινίοις σοι τάφον τιμά, Λόγε.

Μνήμη του Αγίου Κορνηλίου του Έκατοντάρχου.

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,

Πιστών ἀπαρχήν τών ἀπ έθνών, Χριστέ μου.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.
Προεόρτιος. ᾿Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * πρόσταγμα τυραννικὸν * εἰς φλή ναφον θέμενοι, * μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων * Εὐλογητὸς εἶ,

Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Men. Tom. I.

Πάλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις * τῶν παίδων ὁ Ἰαχώβ * σὲ προδιεχάραττε, * τίμιε Σταυρέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε * νῦν προσχυνοῦντες, πάντοτε * φωτισμέν ἀρυόμεθα.

Ράβδφ σε προειχονίζει * θετος πάλαι Μωϋσής, * Σταυρέ, τέμνων θάλασσαν * ήμετς δέ σε νύν προσχυνούντες, * παθών άβρό-

χως πέλαγος * χαλεπόν περαιούμεθα.

Στόματί σε καὶ καρδία, * πανσεβάσμιε Σταυρὲ, * νῦν περιπτυσσόμενοι, * τὸν ἀγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, * τὴν σωτηρίαν πάντοτε * ἀπαντλοῦμεν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Θεοτοχίου

Παρθένε εύλογημένη, * πρέσβευε ύπερ ήμων * καθικετευόντων σε· * είς σε γαρ έλπίζομεν παντες * και σοι βοωμεν· Δίσποτα, * μή παριδής την ποίμνην σου.

Των Εγκαινίων. Έν τη καμίνω 'Αβραμιαΐοι.

Δροσοβόλος μέν * ή χαμινιαία φλόξ έδείχθη ποτέ· * νῦν δὲ * ἐξ ελαίου χρίσμα πνευματιχόν * ἀγιάζει τοὺς χραυγάζοντας: * Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύρις.

'Ως εν χαμίνω * τη θεοδόχω, ταύτη νέα σχηνή * πάντες * οι έξ Ίσραήλ του πνευματιχού * δροσιζόμενοι βοήσωμεν * Εύλο-

γημένος εί έν τφ ναφ * της δόξης σου, Κύριε.

Οι τετρωμένοι * τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, * δεῦτε, * ἐν παστάδι ταύτη τῆ μυστική * συναρθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· * Εὐλογημένος εἶ ἐκβοῶντες, * τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τους εν καμίνο * των αικισμών τοις υπεκκαύμασιν * θεία * δροσοβόλος χάρις εξ ουρανού * επεσκέψατο τους μάρτυρας * Ευλογημένος εξ εκβοώντας, * τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Osoroxion.

Τὸ τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,* Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιζίν * ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Τοῦ Αγίου. Ο υπερυψούμενος.

Σὐ ἐθνῶν γεγένησαι * ἀπαρχή, Κορνήλιε· * πρῶτος γὰρ τὸ Βάπτισμα * ἐδέξω τὸ ἄγιον, * καὶ Πνεύματος τὴν χάριν, * ὡς τὸ πρὶν οἱ θεηγόροι.

Μέγιστα τεράστια * τελών θεία χάριτι, * πρὸς πίστιν έζώ-γρησας * τοὺς πάλαι κακόφρονας, * διδάξας ἀναμέλπειν· * Ο

Θείς, εύλογητός εί.

Έν τη γη κρυπτόμενος * καὶ βάτω σκεπτόμενος * θείαις είσηγήσεσ:, * σοφὲ, περανέρωσαι * θαυμάτων βρύων χάριν, * καὶ νοσήματα διώχων. Λύρα μελφδήσασα * δόγματα σωτήρια, * και πάντων, Κορνήλιε, * ψυχὰς ἐνηδύνουσα * ἐδείχθης, ἀναμέλπων * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. Τριαδικόν.

Πάντες τρισυπόστατον * μονάδα δοξάσωμεν, * Πατέρα προάναρχον, * Υίον όμορυσιον * καὶ Πνευμα, μελφδούντες· * Ο Θεός, εύλογητός εξ.

Θεοτοχίον.

"Ωρθης τὸ ἀνθρώπινον * φύραμα θεώσασα * τῆ θεία γεννήσει σου, * Παρθένε πανάμωμε· * διό σε κατά χρέος * οί πιστοί δοξολογούμε».

Ηροεόρτιος. 'Ωολ η'. Ο Είρμές.

· Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογές
· Λεὐτεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ· πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνετε τὸν Κύριον.

. Το σωτήριον δπλον και άρφηκτον, * των πιστών την έτοιμην βρήθειαν, * την κραταιάν άντιληψιν * τον Σταυρόν του Κυρίου * νύν προσκυνούμεν, * κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Τψηλως έπι ξύλου ανήρτησεν * έγκαρσιως τον όφιν, ως γέγραπται, * ό Μωϋσής προγράφων σε, * πανσεβασμιον ξύλον * δί οὐ τῆς βλάβης * νοητών ἐκλυτρούμεθα ὄφεων.

Φωτισμός των ψυχών ήμων πέφυκας, * φωτοδότα Σταυρὲ πανσεβάσμε: * σὲ γὰρ περιπτυσσόμενοι, * τὰς ἀρχάς τε τοῦ σκότος * καὶ ἐξουσίας * ἐκτρεπόμεθα θείᾳ δυνάμει σου.

HEOTOXIOY.

Τὴν Αγνὴν καὶ Παρθένον τιμήσωμεν,* τὴν τὸν ἄναρχον Αόγον καὶ ἄκπιστον * ὑπερφυώς κυήσασπν * εἰς ἡμών σωτηρίαν, *
ἀναβοώντες: * Εὐλογοῦμεν, Παρθένε, τὸν τόχον σου.

Του Εγκαινίων. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ.

γιήμερου χιτώνα νοητόν * τόν ἄνωθεν ύφαντόν * έκ θείας χάριτος * ή Εκκλησία σου, Κύριε, * ώσπερ νύμφη έστολίσατο, *
και τους οικείους συγκαλεί * πρός ευφροσύνην λαούς * είς τό μέλπειν * Πάντα τὰ ἔργα, ύμνείτε τὸν Κύριον.

Σήμερον ο δεύτερος 'Αδάμ * Χριστός ἀνέδειξε * Παράδεισον νοιτόν * τήν νέαν ταύτην σκηνήν φέρουσαν * κατά ξύλου τοῦ τῆς γνώσεω; * τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ * ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν. * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Χριστόν ένεδύταντο σαρώς, * τόν πάλαι άνθρωπον * άπεκδυσάμενο:, * καὶ ἐθριάμβευσαν μάρτυρες * τόν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, * ἐν κίκισμοῖς μαρτυρικοῖς * προθύμως ἄδοντες * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρέου, τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Πατρός έξ άνάρχου σε Υίον, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον, * μίαν Θεότητα, * τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, * όμοούσιον ἀσύγχυτον * ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ * σέβοντες ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Τοῦ Αγίου. Σοι τῷ παντουργῷ.

Μόνον ἐχ ψυχῆς * τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα * Θεὸν ἐξεζήτησας * Ψνοὸς εὐθύτητι * ὅθεν ἐγένου * ἀπαρχὴ, Θεοφόρε, * τῶν ἐθνῶν τιμία, * καὶ Πνεύματος δοχεῖον.

"Ανθρακι τῶν σῶν, * Μάκαρ, ἐμπύρων λόγων * τὴν ὕλην κατέφλεξας * τῆς ματαιότητος * ἔθεν πρὸς φέγγος * ἀνέσπερον μετέβης, * πάντας καταυγάζων * τοὺς πόθω σε ὑμνοῦντας.

Κλήρος και μερίς * και βοηθός και ρύστης, * ίσχύς τε και υμνησις * και φώς σοι γέγονε * Λόγος, ο πάντα * καλών έκ του μὴ ὄντος, * και χειραγωγία, * Κορνήλιε θεόρρον.

Τριαδικόν.

"Αγιε Πατήρ, * "Αγιε Λόγε, Πνεϋμα, * παναγία ἄκτιστε * Τριὰς ἀμέριστε, * σώζε τοὺς πόθφ * ὑμνοῦντάς σου τὸ κράτος, * καὶ τὴν βασιλείαν * καὶ τὴν μεγαλωσύνην.

()EOTOXIOV.

Ράνον ἐφ' ἡμάς * τὰ σὰ ἐλέη, Κόρη, * συνήθως καὶ αἴτησαι, * ἀγνὴ, συγχώρησιν * πάντων πταισμάτων * ἐν γνώσει καὶ ἀγνοία * ἐξ ἀπροσεξίας * ἡμῖν ἐπισυμβάντων.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Χριστὸς ἐπὶ σοὶ ἀνηρτημένος * τὸν κόσμον ἀνύψωσε πεσόντα * εἰς βυθὸν ἀπωλείας * ἀληθῶς, Σταυρὲ Κυρίου· * ὅθεν σε πόθω * νῦν προσκυνοῦμεν * καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

Ψυχὰς άγνισθώμεν καὶ καρδίας * καλῶν ἐπιμόνοις ἐργασίαις, * καὶ προκείμενον μέσον * τὸ σωτήριον ὁρῶντες * τοῦ Σταυροῦ ξύλον, * πίστει καὶ πόθω * θεορρόνως προσκυνήσωμεν.

'Ως ήλιος μέγας ταϊς άκτισι * ταϊς σαϊς καταυγάζεις τούς ἐν σκότει, * καὶ τοὺς δαίμονας φλέγεις, * ώραιότατε Σταυρέ: *

δθεν βοώμεν· * Φώτισον πάντας * τοὺς ἐν πίστει * προσχυνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ θείῳ, * φωτὸς οἰκητήριον, Παρθένε, * τῶν παθῶν μου τὸ σκότος * καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην * ὄντως νύκτα, * Θεοκυῆτορ * παναγία, ἀπελαύνουσα.

Των Εγκαινίων. Λίθος άχειρότμητος.

Δεύτε, καθαρά τη καρδία * και νηφαλέοις όμμασι νοὸς, * της τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς * της Ἐκκλησίας * την ώραιότητα * ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν * κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαΐρε και εύφραινου, ή νύμφη * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, * κατοπτριζομένη τηλαυγῶς * τοῦ σοῦ νυμφίου * τὴν ὡραιότητα, * σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα: * Σὲ, Ζωοδότα, μεγαλύνομεν.

Δεύτε, τὴν ἐτήσιον μνήμην * πνευματιχώς τελούντες πίστει,* τῷ μαρτυριχῷ συνειδότι * τοὺς ἀθλοφόρους * πάντες ζηλώσωμεν, * καὶ σὺν αὐτοῖς βοήσωμεν. * Σὲ μεγαλύνομεν, Τρισάγιε.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν, Σῶτερ,* τῆ Ἐκκλησία σου παράσχου· * ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν εἰ μὴ σὲ, * τὸν ὑπὲρ ταύτης * τὴν σὴν, φιλάνθρωπε, * πάλαι ψυχὴν προθέμενον * ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.
Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, * ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα * πάντες οἱ πιστοὶ προσχυνοῦμεν * ἐν ἀσυγχύτοις * ταῖς ὑποστάσεσιν, * Πατέρα τὸν προάναρχον,* Υἰὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

(HEATOXIO)

Χαΐρε, κεχαριτωμένη ή Νύμφη * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας * τῆς Εὔας πάντες, * Αγνή, ἐρρύσθη-μεν, * καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα * ἐν τῆ κυήσει σου, ἀνύμφευτε.
Τοῦ Αγίου. Ἡσαΐα, χόρευε.

γεράν πανήγυριν * Έχχλησία πάσα συγχροτεί * τη μνήμη σου τη σεπτη, * Κήρυξ του Χριστού * σύ γάρ ἰσοστάσιος * των Αγίων ωφθης μαθητών, * Πνευμα τὸ Αγιον * ώς ἐχείνοι χληρωσάμενος.

Ωραιώθης δόγμασιν * εὐσεβείας ὡς ἱερουργός· * ἐξωμοιώθης Θεοῦ * θείοις λειτουργοῖς· * πηγάζεις δὲ πάντοτε * ἰαμάτων, Μάκαρ, ποταμοὺς, * παύων νοσήματα τῶν ἀνθρώπων, ἱερώτατε.

Στολισθείς ιμάτιον * σωτηρίου, ὅπερ ὁ Χριστὸς * εξύρανε σαρχωθείς, * νῦν περιχαρῶς * τὰ ἄνω βασίλεια * περιπολεῖς, βλέπων χαθαρῶς * χάλλος ἀμήχανον * τοῦ νυμφίου, Αξιάγαστε.

Η τιμία θήχη σου * ώσπερ χρήνη βρύει τοῖς πιστοῖς * ἰάματα δαψιλῶς, * χαὶ ἀποσοβεῖ, * Κορνήλιε, πνεύματα * τὰ πονηρὰ, χαὶ φωταγωγεῖ * πάντων τὰ ὄμματα * τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ocotoxion.

Φωτισμόν μοι αϊτησαι, * ή τεκούσα φώς τὸ ἐκ φωτὸς * ἐκλάμψαν, τὸν σκοτασμὸν * πόρρω ἀπ' ἐμοῦ * ἐναποδιώκουσα * καὶ πειρασμών καὶ τών ἡδονών, * ἄχραντε Δέσποινα, * προστασία ἀκαταίσχυντε.

Εξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταις συνέλθωμεν.

Το Γολγοθά ὁ Κύριος * ὑψωθείς ἔχουσίως * ἐπὶ Σταυροῦ εἰρ-Υάσατο * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, * χαινίσας πάσαν τὴν κτίσιν * τάρω δὲ ζωοδόχω * ἐτέθη καὶ τριήμερος * ὡς Θεὸς ἐξανέστη, * οὐ τῆς λαμπράς * καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν * σύν ἀσωμάτοις τάξεσι * τὰ ἐγκαίνια πάντες.

"Ετεροί, Εμοίοι.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος * καὶ Θεὸς σωτηρίαν * διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, * σαρχωθεὶς ἐκουσίως * εἰς ἀνακαίνιτιν κόσμου· * τάφω κατατεθεὶς δὲ * τριήμερος ἐγήγερται, * καὶ ζωῆς ἀρβαβωνα * τὴν ἐαυτοῦ * προδεικνύει ἔγερσιν, ἡς ἐν πίστει * τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια * τοῦ Θεοῦ σῦν Αγγέλοις.

Θεοτοκίον, όμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης χράζομεν * σοὶ τὸ Χαῖρε, Παρθένε· * χαῖρε, ἀρᾶς ἡ λύτρωσις * τοῦ 'Αδὰμ καὶ τῆς Εὐας· * Χαῖρε, δι ἡς ἀνυψώθη * των βροτῶν ἡ οὐσία * πρὸς δόξαν ὑπορκόσμιον * τοῦ Τίοῦ καὶ Θεοῦ σου· * χαῖρε, δι ἡς * ὑπ 'Αγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται * ἐν οὐρανοῖς, πανύμνητε, * Θεοτόκε Μαρία.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους ε΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

Προσόμοια γ΄.

Ήχος δ. Εδωκας σημείωσιν.

γήμερον ὁ ἔνθεος * καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος * τῆς Χριστοῦ κάναστάσεως * φαιδρῶς ἐγκαινίζεται * φωτορόρος οἰκος. * καὶ νέμει ἐν κόσμῳ * τάρος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, * καὶ ἐμπαρέχει * πηγὴν ἀθάνανον. * βλυστάνει ῥεῖθρα χάριτος. * θαυμάτων βρύει το νάματα. * καὶ δωρεῖται ἰάματα * τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ηστραψεν ή ἄνωθεν * φωτοφανής αίγλη, λάμπουσα * χαὶ τὰ πάντα φωτίζουσα: πιστώς οὖν τιμήσωμεν * τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου * ἀνάστασιν πάντες, * χαὶ ἐγχαινίων ἰερῶν τὴν ζωηφόρον * θείαν πανήγυριν * ἐν ΰμινας ἐορτάσωμεν, * καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, * ὅπως ἵλεων εὕρωμεν * τὸν Σωτῆρα χαὶ Κύριον.

Μέτον γης ύψούμενον * προκατιδείν εφιέμενοι * τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον άγιον, * ψυχάς προκαθάμεν, * ἀστραφθώμεν φρένας, * φωτί λαμπρυνθώμεν, * καί έν δυνάμει θείκη * καταυγασθέντες * Χριστόν υμνήσωμεν * τῷ ξύλφ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ * άγιασμόν παρεγόμενον * τοῖς έν πίστει γεραίρουσι * καὶ θερμώς αὐτὸν μέλ-

- "Επερα Σπιχηρά Ιδιόμελα, Πχος α΄. Ιωάννου Μοναχού.

Έγχαινίζου, έγχαινίζου, * ή νέα Ιερουσαλήμ. * ήχει γάρ σου το φως, * και ή δοξα Κυρίου * έπι σε άνατέταλκε. * Τουτον τον οίχον * ο ΙΙατήρ ώχοδόμησε. * τούτον τὸν οίχον * ο Υίὸς ἐστερέωσε * τούτον τον οίκον * το Πνεύμα το "Αγιον άνεκαίνισε, * το φωτίζον * καὶ στηρίζον * καὶ άγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ο αὐτός. Αναπολίου.

Πάλαι μεν έγχαινίζων * τον ναέν ο Σολομών, άλόγων ζώων θυσίας * καὶ ολοκαυτώματα * προσέφερε, Κύριε: * ὅτι δὲ ηὐδόκησας, Σωτήρ, * τους τύπους μεν άργησαι, * γνωσθηναι δε τήν άλήθειαν, * άναιμάντους θυσίας * τὰ πέρατα του κόσμου * προσφέρει τη δίξη σου * πάντων γάρ δεσπόζων * τά πάντα άγιάζεις * τῷ Αγίφ Πνεύματι.

Ἡγος δ΄. Ἰωάννου Μοναγού.

Έγχαινίζεται σήμερον * ή έξ έθνων Εχχλησία * τῷ τιμίω και ζωηρρύτω αίματι * της άχράντου και άκηράτου πλευράς * του σαρχωθέντος έκ της Αγίας Παρθένου, * Χριστού του Θεού τμιών. * διό άθροισθείται * τών πιστών αι χορείαι, * δοξάσωμεν τόν Πατέρα και Υίον * και το "Αγιον Πνεύμα, * την μίαν Θεότητα * τήν χρατούσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα. Πίχος γ'.

Πρός σεαυτόν έπανάγου, άνθρωπε: * γενοῦ καινός άντι παλαιού, * και ψυχής έφρταζε τα έγκαίνια * έως καιρός, * ὁ βίος έγκαινιζέσθω σοι, * πάσης πολιτείας οδός. * τὰ άρχαΐα παρῆλθεν, * ίδου γέγονε τὰ πάντα καινά. * Τοῦτο τῆ Εορτή καρποφόρησον, * την καλήν άλλοιωσιν άλλοιούμενος * οίτως έγκαινίζεται ἄνθρωπος, * ούτω τιμάται * ή τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός, Ιωάννου Μοναγού.

Χριστέ ο Θεός ήμων, * ο την έχουσιέν σου σταύρωσιν * είς κοινήν έξανάστασιν * του γένους των άνθρώπων καταδεξάμενος, * και τῷ καλάμφ του Σταυρού * βαφαίς ἐρυθραίς * τοὺς σεαυτού δακτύλους αίματώσας, * τοῖς ἀφεσίμοις τμιῖν * βασιλικώς ὑπογράψαι * φιλανθρωπευσάμενος, * μή παριδής ήμας χινδυνεύοντας * και πάλιν την άπό σου διάστασιν. * άλλ' οίκτείρησον, μόνε Μακολίσης, * του έν περιστάσει λαόν σου * και άνάστηθι, * πολέμησον τούς πολεμούντας ήμας, * ώς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, 'Ωδὴ γ'. καὶ ς' .

Προκείμενον. Ήχος δ΄.

Τῷ οἴχφ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε.

Στίχ. Ο Κύριος εβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ενεδύσατο. Ο Απόστολος, πρὸς Εβραίους.

'Αδελφοί, οι "Αγιοι κλήσεως έπουρανίου.

Αλληλούτα. ΤΗχος α΄. Οι θεμέλιοι αὐτοῦ.

 $\Sigma \tau (\chi$. Δεδοξασμένα έλαλήθη περί σοῦ.

Εὐαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθών ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας. Ζήτει Ἰουνίῳ κθ΄. Κοινωνικόν.

Κύριε, ήγαπησα εὐπρέπειαν οίχου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η παγκόσμιος "Υψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κα ή Κοίμησις τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου διὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Ύψώσεως, μετετέθη ἡ τούτου μνήμη εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

ТҮПІКО N.

Ιστέον ὅτι, ἐἀν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῆ, οὐδὲν τῶν Ἁναστασ(μων ψάλλεται, οὕτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινὸν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια.

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον έν Μάρτυσι.

Τψουμένου σου, Δέσποτα, * ἐν Σταυρῷ, συνανύψωσας * τῷ 'Αδὰμ τὴν ἔχπτωτον * φύσιν ἄπασαν· * διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον * Σταυρόν σου, φιλάνθρωπε, * τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχὺν * ἐξαιτοῦμεν χραυγάζοντες· * Σῶσον, "Υψιστε, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων, * τοὺς
τιμῶντας * τὴν σεπτήν τε καὶ φωσφόρον τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν
ὕψωσιν.

Ψαλμικώς νυν! βλέπομεν * ὑποπόδιον, Δέσποτα, * ἔνθα πόδες ἔστησαν * σοῦ οἱ ἄχραντοι, * σήμερον πόθφ ὑψούμενον * Σταυ-

ρόν σου τὸν τίμιον * καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, * δυσωποῦμέν σε κράζοντες· * Πάντας, "Υψιστε, * τῷ Σταυρῷ σου τῷ θείῳ * ἀγιάσας, * σής άφάτου εύσπλαγχνίας * μετόχους δείξον και χάριτος.

Ως ἀήττητον τρόπαιον, * θυρεὸν ἀπροσμάχητον, * καὶ ὡς σχήπτρον ενθεον * προσκυνουμέν σου * Σταυρόν, Χριστέ, τὸν πανάγιον, * δί οὐ κόσμος σέσωσται * καὶ χορεύει ὁ Αδάμ. * γηγενῶν τά συστήματα, * τούτον άσμασιν * εύφημούντες τιμώμεν, * χαί τήν τούτου * θείαν "Υψωσιν τελούντες, * τὸν Ιλασμόν έξαιτούμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Τηχος β΄.

Σύ μου σκέπη κραταιά ὑπάρχεις, * ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * άγιασόν με τῆ δυνάμει σου, * ίνα πίστει και πόθω * προσχυνώ και δοξάζω σε.

Απόστιχα Στιχηρά.

Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

γήμερον τοῦ Χριστοῦ * ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, * τὸ ζωηφόρον -ξύλον, * ἐν ῷ σαρκὶ ἐπάγη * πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εύλον το του Σταυρου * ύψούμενον ορώντες, * μεγαλωσύνην δώμεν * Θεφ τφ σταυρωθέντι * σαρχὶ δὶ ἀγαθότητα.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις, τὸ τῶν Πιστῶν * φυλακτήριον θεῖον, * ἀπροσμάχητον τετχος, * Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, * δί οὐ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν. Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Δεύτε, χαρμονιχώς * ἀσπασώμεθα πάντες * τὸ σωτήριον ξύλον, * ἐν φ ἐξετανύθη * Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Απολυτίχιον, Ήχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, εἰ μέν ἐστι Κυριακή, στιχολογουμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον· εἰ δὲ μὴ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εύθύς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστώμεν δὲ Στίγους ς΄. καί ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι.

γταυρὸς ἀνυψούμενος * τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος * τὸ πάθος Δτὸ ἄγραντον * ἀνυμνεῖν προτρέπεται * κτίσιν ἄπασαν * ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ * τὸν ἡμᾶς κτείναντα, * νεκρωθέντας ἀνεζώωσε * και κατεκάλλυνε, * και είς ούρανούς πολιτεύεσθαι * ήξίωσεν, ώς εὔσπλαγχνος * δι ὑπερβολήν ἀγαθότητος * ὅθεν γε-Men. Tom. I.

Digitized by Google

γηθότες * ύψωσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν * ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσής προετύπου σε * χεϊρας ἐκτείνας εἰς ὕψος * καὶ κατατροπούμενος * 'Αμαλήκ τὸν τύραννον, * Σταυρὲ τίμιε, * τῶν Πιστῶν καύχημα, * 'Αθλητῶν στήριγμα, * 'Αποστόλων ἐγκαλλώπισμα, * Δικαίων πρόμαχε, * πάντων τῶν 'Οσίων διάσωσμα. * διό σε ἀνυψούμενον * βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται * καὶ πανηγυρίζει, * δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ * τὰ διεστῶτα συνάψαντα * ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, * ον περιέπουσι τάξεις * Αγγέλων γηθόμεναι, * σήμερον ὑψούμενος * θείφ νεύματι * ἀνυψοῖς ἄπαντας * τοὺς κλοπῆ βρώσεως * ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον κατολισθήσαντας * ὅθεν σε καρδία καὶ χείλεσι * πιστῶς περιπτυσσόμενοι, * τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα, * Ύψοῦτε, βοῶντες, * Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, * καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε * θεῖον ὑποπόδιον. Δ όξα... καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Δεῦτε, ἄπαντα τὰ ἔθνη, * τὸ εὐλογημένον ξύλον προσχυνήσωμεν, * δι οὐ γέγονεν ἡ αἰωνιος διχαιοσύνη· * τὸν γὰρ Προπάτορα 'Αδὰμ * ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλφ * τῷ Σταυρῷ δελεάζεται, * χαὶ πίστει χατενεχθεὶς * πτῶμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι χρατήσας * τοῦ βασιλείου πλάσματος· * Αἰματι Θεοῦ * ὁ ἰὸς τοῦ ὅφεως ἀποπλύνεται· * χαὶ χατάρα λέλυται * χαταδίχης διχαίας * ἀδίχφ δίχη τοῦ διχαίου χαταχριθέντος· * ξύλφ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, * χαὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς * τὰ ἐν ξύλφ λύσαι * πάθη τοῦ χαταχρίτου. * 'Αλλὰ δόξα, Χριστὲ Βασιλεῦ, * τῇ περὶ ἡμᾶς σου φριχτῷ οἰχονομία, * δὶ ἡς ἔσωσας πάντας * ὡς ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.
Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 'Τξήρε Μωϋσής τοὺς υἰοὺς Ίσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ εκ΄. 22. Τήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῆ ἐρήμφ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἡλθον δὲ εἰς Μερράν, καὶ οὐκ ἡδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερράς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. * Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες. Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ εἰπεν· Ἐὰν ἀκοῆ ἀκούση Κυρίου τοῦ Θεοῦσου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίση τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πάσαν νόσον, ἡν ἐπή-

γαγον τοῖς Αίγυπτίοις οὐχ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγω γάρ είμι Κύριος ε ιώμενός σε. Καὶ ήλθον είς Αίλειμ, και ήσαν έκει δώδεκα πηγαί υδάτων, και έβδομήκοντα στελέχη φοινίκων. * παρενέβαλον δε έκετ Κεφ. παρά τὰ ὕδατα. 'Απῆραν δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, καὶ ἡλθε πᾶσα ἡ συναγω- ις΄. 1. γη υιών Ίσραηλ είς την έρημον Σίν, ὁ έστιν άνα μέσον Αίλείμ, χαὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ.

Παροιμιών τὸ 'Ανάγνωσμα.

γα έὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ αὐτοῦ ἐλεγχό- Κεφ. μενος ον γαρ άγαπα Κύριος, παιδεύει μαστιγοί δε πάντα γ΄. 11. υίον, ον παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ος εύρε σοφίαν, καί θνητός, ος οίδε φρόνησιν. Κρεϊσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἡ χρυσίου καὶ άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών· ούχ άντιτάσσεται αυτή ουδέν πονηρόν· ευγνωστός έστι πάσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν πᾶν δὲ τίμιον οὐχ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Μῆχος γαρ βίου, χαὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῆ δεξια αὐτῆς ἐν δὲ τῆ ἀριστερά αυτής πλούτος και δόξα. Έκ του στόματος αυτής έκπορεύεται διχαιοσύνη· νόμον δὲ χαὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεί. Αἱ ὁδοὶ αύτης όδοι καλαί, και πάσαι αι τρίβοι αύτης μετ ειρήνης. Εύλον ζωής έστι πάσι τοις άντεχομένοις αυτής και τοις έπερειδομένοις έπ αὐτην, ως έπι Κύριον ἀσφαλής.

Προφητείας Ήσαίου το 'Ανάγνωσμα.

τη άδε λέγει Κύριος. Ανοιχθήσονται αι πύλαι σου, Ιερουσαλήμ, Κεφ. Διά παντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγα- ξ΄. 11. γετν πρός σε δύναμιν έθνων, και βασιλετς αύτων άγομένους. Τά γάρ εθνη και οι βασιλείς, οιτινές σοι ου δουλεύσουσιν, άπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρός σὲ ήξει, εν χυπαρίσσφ καὶ πεύκη καὶ κέδρφ, ἄμα δοξάσαι τον τόπον τον άγιον μου, και τον τόπον των ποδών μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοιχότες οἱ υἰοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε και παροξυνάντων σε, και προσκυνήσουσιν έπι τὰ ίχνη των ποδών σου πάντες οι παροξύναντές σε, και κληθήση Πόλις Κυρίου Σιών τοῦ Αγίου Ισραήλ, διὰ τὸ γεγενήσθαί σε καταλελειμμένην και μεμισημένην, και ούκ ήν ο βοηθών σοι και θήσω σε άγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα έθνων, και πλούτον βασιλέων φάγεσαι και γνώση, ότι έγω Κύριος ο σώζων σε, και ο έξαιρούμενος σε ο Θεός Ίσραήλ.

> Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα. ήΗχος α΄. 'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου.

🕟 ήμερον ως άληθως * ή άγιόφθογγος βήσις τοῦ Δαυίδ * πέρας είληφεν· * ίδου γάρ έμφανώς * το των άχράντων ποδών σου *

προσχυνοῦμεν ὑποπόδιον· * καὶ ἐν τῆ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σχιᾳ, * πανοιχτίρμον, βοῶμέν σοι· * Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς * τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, * καὶ ἀνύψωσον τοῦ ἐρθοδόξου λαοῦ σου τὸ χέρας * τῆ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, * Χριστὲ πολυέλεε.

Ο αὐτός.

Τὸ φυτευθὲν ἐν Κρανίου τόπφ * ξύλον τῆς ὅντως ζωῆς, * ἐν φ εἰργάσατο σωτηρίαν * ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεὺς, * ἐν μέσφ τῆς γῆς * ὑψούμενον σήμερον * ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, * καὶ ἐγκαινίζεται * τῆς 'Αναστάσεως ὁ οἰκος· * ἀγάλλονται 'Αγγελοι * ἐν οὐρανῷ, * καὶ εὐφραίνονται ἄνθρωποι * ἐπὶ τῆς γῆς, * δαυίτικῶς βοῶντες καὶ λέγοντες· * Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ * τῶν ποδῶν αὐτοῦ, * ὅτι ἄγιός ἐστιν * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτός.

Προτυπών τὸν Σταυρόν σου, Χριστὲ,* ὁ πατριάρχης Ἰακώβ,* τοῖς ἐγγόνοις τὴν εὐλογίαν χαριζόμενος, * ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλὰξ * τὰς χεῖρας ἐπέθηκε· * τοῦτον δὲ, Σωτὴρ, ἡμεῖς * σήμερον ἀνυψοῦντες κραυγάζομεν· * Δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νῖκος, * ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον.

Ήχος β΄. Θεοφάνους.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γή κρυπτόμενος * τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς * ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο * Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, * νίκης κατ ἐχθρῶν * ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· * ὃν γεγηθώς πίστει καὶ πόθω, * θεόθεν ἀναδραμῶν * πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, * σπουδή μεγίστη ἐκ γῆς λαγόνων * ἀνέφηνεν εἰς κόσμου λύτρον * καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ΄Ο αὐτός.

Η τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ * τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, * ἐπ' εὐλογία τῶν τέκνων, * τὸ κραταιὸν τοῦ Σταυροῦ σου * προεδήλωσε
σύμβολον· * ὅνπερ ἡμεῖς κατέχοντες * ἀρραγὲς φυλακτήριον, * τὴν
τῶν δαιμόνων πανσθενῶς * ἐκδιώκομεν φάλαγγα· * καὶ τοῦ Βελίαρ
ἐν αὐτῷ * τὴν ὁφρὺν καταβαλόντες, * τοῦ ἐχθίστου ᾿Αμαλὴκ
τροπούμεθα * τὴν πανώλεθρον δύναμιν· * Αὐτὸν καὶ νῦν ἀνυψούμενον * εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ * εἰς ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν * τῆ
σῆ ἀγαθότητι * ἐν πολλῷ πλείονι φωνῆ * βοῶντες προσφέρομεν· *
Κύριε ἐλέησον, * ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· * οἴκτειρον τὸ τῶν
χειρῶν σου, ἀγαθὲ, * σοφὸν δημιούργημα.

Ο αὐτός. Λέοντος Δεσπότου.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, * ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * ἀγιασόν με τη δυνάμει σου, * ἵνα πίστει καὶ πόθῳ * προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ήγος δ'.

Κροτήσωμεν σήμερον * ἀσματιχὴν πανήγυριν, * καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ * καὶ τῆ γλώττη τρανῶς βοήσωμεν· * Ο δὶ ἡμᾶς, Χριστὲ, * κρίσιν καταδεξάμενος * καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθών· * ὄν καὶ τὸ κόκκινον περιβαλόμενος, * καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθών· * ὄν κοβῷ γῆ ἐσείετο, * καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ * ἐσχίσθη διχῶς· * αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι * τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον * ἡμῖν φρουρὸν καὶ φύλακα * καὶ ἐλατῆρα τῶν δαιμόνων, * ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι * βοῶμεν αὐτῷ· * Σῶσον ἡμᾶς,* Σταυρὲ, τῆ δυνάμει σου· * ἀγίασον ἡμᾶς * τῆ ὑψώσει σου· * ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός. 'Ανατολίου.

Φωτολαμπής ἀστέρων τύπος * προεδείχνυες, Σταυρὲ, * τρόπαιον νίχης * εὐσεβεῖ ἄναχτι τῷ πάνυ· * ὂν ἡ μήτηρ Ἑλένη ἀνευραμένη * χοσμοφανῆ πεποίηχε· * χαὶ σὲ σήμερον ἀνυψοῦντες *
τῶν πιστῶν αὶ χορεῖαι * χραυγάζομεν· * Φώτισον ἡμᾶς τῆ ἐλλάμψει σου, * Σταυρὲ ζωηφόρε· * ἀγίασον ἡμᾶς τῆ ἰσχύι σου, *
πανσέβαστε Σταυρέ· * χαὶ χράτυνον ἡμᾶς τῆ ὑψώσει σου, * ὑψούμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. ἀνατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, * Χριστὲ, τὴν ἐνέργειαν * προδιατυπώσας Μωϋσῆς, * ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον 'Αμαλὴχ * ἐν τῆ ἐρήμῳ Σινᾳ· * ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, * Σταυροῦ τὸν τὑπον ποιῶν, * ἐνίσχυεν ὁ λαός· * νυνὶ τῶν πραγμάτων ἡ ἔχβασις * εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. * Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, * χαὶ δαίμονες φυγαδεύονται. * Σήμερον ἡ χτίσις πᾶσα * ἐχ τῆς φθορᾶς ἡλευθέρωται· * πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ * ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· * διὸ γηθόμενοι πάντες * προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· * Ως ἐμεγαλύνθη * τὰ ἔργα σου, Κύριε, δόξα σοι.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Τηχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Αίροις, * ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, * τῆς εὐσεβείας * τὸ ἀήττητον τρόπαιον, * ἡ θύρα * τοῦ Παραδείσου, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * περιτείχισμα· * δί οὐ * ἐξηφάνισται * ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται * καὶ κατεπόθη * τοῦ θανάνου ἡ δύναμις, * καὶ ὑψώθημεν * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. * Οπλον ἀκαταμάχητον, * δαιμόνων ἀντίπαλε, * δόξα Μαρτύρων,

'Οσίων * ώς άληθως έγκαλλώπισμα, * λιμήν * σωτηρίας, * ὁ δωρούμενος τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις, * ο τοῦ Κυρίου Σταυρός, * δί οὐ ἐλύθη * τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, * τῆς ὄντως * χαρᾶς σημεῖον, * ὁ καταράσσων έγθρούς * έν τη ση ύψώσει, * πανσεβάσμιε· * ήμων * ή βοήθεια, * Βασιλέων πραταίωμα, * σθένος δικαίων, * ἱερέων εὐπρέπεια· * ὁ τυπούμενος, * καὶ δεινών έκλυτρούμενος * ράβδος ή τῆς δυνάμεως, * ὑφ΄ ής ποιμαινόμεθα· * ὅπλον εἰρήνης, ἐν φόβω * ὃ περιέπουσιν Αγγελοι * Χριστοῦ * θεία δόξα * τοῦ παρέγοντος τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις, * ό τῶν τυφλῶν όδηγὸς, * τῶν ἀσθενούντων * ἰατρὸς, ή ἀνάστασις * ἀπάντων * τῶν τεθνεώτων, * ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς * είς φθοράν πεσόντας, * Σταυρέ τίμιε· * δί οὐ * διαλέλυται * ή φθορά, καὶ ἐξήνθησεν * ἡ ἀφθαρσία, * καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, * καὶ διάβολος * παντελώς καταβέβληται. * Σήμερον άνυψούμενον * χερσὶ καθορῶντές σε * Αρχιερέων, ὑψοῦμεν * τὸν ὑψωθέντα έν μέσφ σου, * καὶ σὲ * προσκυνούμεν, * άρυόμενοι πλουσίως * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναγοῦ.

"Ονπερ πάλαι Μωϋσῆς * προτυπώσας ἐν ἐαυτῷ, * τὸν 'Αμαλήχ χαταβαλών έτροπώσατο. * χαι Δαυίδ ο μελφδός * ύποπόδιόν σου ποδών * προσχυνεϊσθαι διετάξατο, * τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς,* σήμερον άμαρτωλοί προσχυνούντες * χείλεσιν άναξίοις, * σὲ τὸν καταξιώσαντα * παγήναι ἐν αὐτῷ * ἀνυμνοῦντες βοώμεν σοι * Κύριε, σύν τῷ Ληστῆ * τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ήμᾶς.

'Απολυτίκιου, 'Ηχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ηχες α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

εξτού Σταυρού σου τὸ ξύλον * προσχυνούμεν, Φιλάνθρωπε, * ὅτι 🕹 έν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωή τῶν ἀπάντων· * Παράδεισον ηνέφξας, Σωτήρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστή .* καὶ τρυφής κατηξιώθη * όμολογων σοι Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι ώσπερ έχεῖνον καὶ ἡμᾶς * κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν * πάντες, ωσπλαγχνία σου * μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς. Δ ίς.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ή Ηχος πλ. β΄.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὂν γὰρ κατέπιε πόθφ ὁ 'Αδης, * ἀπήμεσε τρόμφ· * ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, "Αγιε, * καὶ δοξολογοῦμέν σε· * Υἰὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δ ίς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστιχώς * πάλαι τῷ χρόνῳ * ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη * Σταυροῦ τὸν τύπον, * ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε * σταυροφανώς, Σωτήρ μου * καὶ ἔστηκεν ὁ ἡλιος, * ἔως ἐχθροὺς * ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους * σοὶ τῷ Θεῷ * νῦν δὲ οὐτος ἐσκότισται, * ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν * θανάτου κράτος λύοντα, * καὶ τὸν "Αδην σχυλεύοντα.

Οι 'Αναβαθμοί, τὸ Α΄. 'Αντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Είδοσαν πάντα τὰ πέρατα της γης τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Στίχ. Ασατε τῷ Κυρίφ ἄσμα καινόν.

Πασα πνοή. Το Ευαγγελίον. Το Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, εν ή αν ημέρα τύχη ή Εορτή τοῦ Σταυροῦ.

Ο Ν΄. Είτα, Δόξα. Ήχος β΄.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, * ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * ἀγίασόν με τῆ δυνάμει σου, * ἰνα πίστει καὶ πόθφ * προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος πλ. β΄.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, * Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, * πεπλανημένων οδηγὲ, * χειμαζομένων λιμὴν, * ἐν πολέμοις νῖκος, * οἰκουμένης ἀσφάλεια, * νοσούντων ἰατρὲ, * νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανών, ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα φέρει· Σταυρῷ πεποιθώς ὕμνον ἐξερεύγομαι.

> Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. ˙Ωὸὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» χπαυρόν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ράβδφ, * τὴν Ἐρυ-

» Δθραν διέτεμε * τῷ 'Ισραήλ πεζεύσαντι· * τὴν δὲ ἐπιστρεπτι-

» χώς * Φαραώ τοῖς ἄρμασι * χροτήσας ήνωσεν * ἐπ' ευρους

διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὅπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Τον τύπον πάλαι Μωσής * του άχράντου πάθους * εν έαυτο προέφηνε * των ίερων μεσούμενος. * Σταυρφ δε σχηματισθείς, * τεταμέναις τρόπαιον * παλάμαις ήγειρε, * το κράτος διολέσας * Αμαλήκ του πανώλους * διο Χριστώ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

'Ανέθηκε Μωϋσῆς * ἐπὶ στήλης ἄκος, * φθοροποιοῦ λυτήριον * καὶ ἰοβόλου δήγματος * καὶ ξύλω τύπω Σταυροῦ * τὸν πρὸς γῆν συρόμενον * ὄφιν προσέδησεν * ἐγκάρσιον, ἐν τούτω * θριαμβεύσας τὸ πῆμα * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Υπέδειξεν οὐρανὸς * τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον * τῷ εὐσεβείας χράτορι * καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, * ἐχθρῶν ἐν ῷ δυσμενῶν * κατεβλήθη φρύαγμα· * ἀπάτη ἀνετράπη δὲ, * καὶ πίστις ἐφηπλώθη * γῆς τοῖς πέρασι θεία· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ωδὴ γ΄. Ο Εἰρμός.

Τράβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου * παραλαμβάνεται * τῷ
 ην * Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος

καὶ στερέωμα.

'Ως ἐπαφήκε * ραπιζομένη * ὕδωρ ἀκρότομος * ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, * τῆς θεοκλήτου ἐδήλου * Έκκλησίας τὸ μυστήριον * ἡς ὁ Σταυρὸς * τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

τὸ μυστήριον * ής ὁ Σταυρὸς * τὸ κράτος καὶ στερέωμα.
Πλευρᾶς ἀχράντου * λόγχη τρωθείσης, * ὕδωρ σὺν αἴματι * ἐξεβλύσθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, * καὶ ῥυπτικὸν ἀμαρτίας * τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, * καὶ Βασιλέων * κράτος καὶ στερέωμα.

Καταβασία. 'Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Έν παραδείσω με τὸ πρὶν * ξύλον ἐγύμνωσεν, * οὐπερ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς * εἰσφέρει νέχρωσιν· * τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον * τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη * ἐπὶ τῆς γῆς, * καὶ χόσμος ὅλος ἐπλήσθη * πάσης χαρᾶς· * ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοὶ, * συμφώνως ἀναχράξωμεν· * Πλήρης δόξης ὁ οἰχός σου. Δ ίς.

' Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατε-» Γινόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν θεότητα. Πικρογόνους μετέβαλε * ξύλφ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμφ πάλαι, * τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν * τῶν ἐθνῶν προφαίνων * τὴν μετάθεσιν.

Ο βυθφ κολπωσάμενος * τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλφ, * τφ Σταυρφ και τφ Βαπτίσματι * τὴν τομὴν τῆς πλάνης *

τεχμαιρόμενος.

Ίερῶς προστοιβάζεται * ὁ τετραμερὴς λαὸς, προηγούμενος * τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σχηνῆς, * σταυροτύποις τάξεσι * χλειζόμενος.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος * τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν * ὁ Σταυρός καὶ διηγήσαντο * οὐρανοὶ τὴν δόξαν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Εἰσαχήχοα, Κύριε. ΄ Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

Σο τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστὸς, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος: * δί οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας, * τῷ

» εν σοι δελεασθείς * Θεφ τφ προσπαγέντι σαρκί, * τφ παρέ-

» χοντι * την είρηνην ταϊς ψυχαϊς ημών.

Σὲ, τὸ ἀοίδιμον ξύλον, * ἐν ῷ ἐταθη Χριστὸς, * ἡ τὴν Ἑδὲμ φυλάττουσα * στρεφομένη ρομφαία, Σταυρὲ, ἠδέσθη * τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβὶμ * είζε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποχθονίων δυνάμεις * άντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ * φρίττουσι χαραττόμενον * τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι, ῷ πολοῦσιν· * οὐρανίων γηγενῶν * γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ, * τῷ παρέχοντι * τὴν

ειρήνην ταϊς ψυχαϊς ήμῶν.

Μαρμαρυγαϊς ἀχηράτοις * φανεὶς ὁ θεῖος Σταυρὸς * ἐσχοτισμένοις ἔθνεσι * τοῖς ἐν πλάνη ἀπάτης, τὸ θεῖον φέγγος * ἀπαστράψας οἰχειοῖ * τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία. 'Ω τρισμακάριστον ξύλον. 'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροει δῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σα-

» φως· * οθεν τριήμερος εκδύς, * την υπερκόσμιον 'Ανάστασιν *

» ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, *

καὶ τριημέρω ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ο γήρα καμφθείς και νόσω * τρυχωθείς άνωρθοῦτο * Ἰακώβ χετρας άμειψας, * τὴν ἐνέργειαν φαίνων * τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· * τὴν παλαιότητα και γὰρ * τοῦ νομικοῦ σκιώδους γράμ-

Men. Tom. I.

ματος * έχαινογράφησεν * ο έν τούτφ σαρχί προσπαγείς Θεός, *

και την ψυγόλεθρον νόσον * της πλάνης άπηλασε.

Νεαζούσαις θείς παλάμας * ὁ θείος Ίσραὴλ * σταυροειδώς κάραις, εδήλου * ώς πρεσβύτερον κλέος * ο νομολάτρις λαός. * ύποπτευθείς όθεν ούτως * έξηπατήσθαι, ούχ ήλλοίωσε * τὸν ζωηφόρον τύπον * ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * νεοπαγής, άνεβόα, * Σταυρῷ τειχιζόμενος.

> Καταβασία. Νοτίου θηρός. Κοντάκιον αυτόμελον. Ήχος δ΄.

ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ * έχουσίως, * τῇ ἐπωνύμφ σου και-Ονη * πολιτεία * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. * Εύφρανον έν τῆ δυνάμει σου * τοὺς πιστούς Βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγών αὐτοῖς * κατά των πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν έχοιεν την σην όπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Ο μετά τρίτον οὐρανὸν * άρθεὶς ἐν Παραδείσφ, * καὶ ῥήματα άχούσας * τὰ ἄἰρρητα καὶ θεῖα, * ἃ οὐκ έξὸν γλώσσαις * λαλεῖν, τοῖς Γαλάταις γράφει, * ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν * ἀνέγνωτε καὶ έγνωτε: * Έμοὶ, φησὶ, καυχάσθαι μὴ γένοιτο, * πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνω * τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, * ἐν ῷ παθών * ἔκτεινε τὰ πάθη. * Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς * βεβαίως κρατώμεν * τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν * χαύχημα πάντες. * ἔστι γὰρ ήμιν σωτήριον τοῦτο τὸ ξύλον, * ὅπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον. Συναξάριον.

Τη ΙΔ΄. του αύτου μηνός, ή παγκόσμιος Ύψωσις του τιμίου χαὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίγοι.

Τάς έν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει Υψούμενον βλέπουσα τόν Σταυρόν κτίσις. Ύψώθη δεκάτη Σταυροῦ ξύλον ήδὲ τετάρτη. 'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

- » τη χνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐχλόνησε, * » Ειπνέον ἀπειλης * και δυσφημίας θεοστυγούς. * όμως τρείς
- » Παΐδας * οὐχ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμεον· *
- » άλλ' άντηχοῦντι * δροσοβόλφ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλ-
- » λον· * Ο ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλο-γητὸς εἰ.

Ξύλου γευσάμενος ο πρώτος έν βροτοῖς * φθορᾶ παρώχησε. * ρίψιν γάρ ζωής * άτιμοτάτην κατακριθείς, * όλφ τῷ γένει * σωματοφθόρος τις * ώς λύμη της νόσου * μετέδωχεν. * άλλ' ευρηχότες * γηγενεῖς ἀνάκλησιν * Σταυροῦ τὸ ξύλον, κράζομεν * Ο ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Έλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παραχοή, * καὶ ξύλον ἤνεγκε * θάνατον βροτοῖς, * τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· * ἐν ἀσφαλεία * τῆς ἐριτίμου δὲ * ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἴργετο, * ὁ νυκτιλόχου * ἐυσθανοῦς ἡνέωξεν * εὐγνωμοσύνη κράζοντος· * Ὁ ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ράβδου προσπτύσσεται τὸ ἄχρον Ίωσηφ, * ὁ γενησόμενα * βλέπων Ίσραηλ, * τῆς βασιλείας τὸ χραταιὸν * ὅπως συνέζει * ὁ ὑπερένδοξος * Σταυρὸς προδηλών· οὐτος γὰρ * τοτς βασιλεῦσι * τροπαιοῦχον χαύχημα, * χαὶ φῶς τοτς πίστει χράζουσιν· * Ο ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Έχνοον πρόσταγμα.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πα Ετέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, * καὶ τὸ

» πύρ είς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ υπερυψούτε * τὸ πᾶσι

• ζωήν * παρέχον Πνεύμα πανάγιον * είς τούς αἰώνας.

Ύψουμένου ξύλου * ραντισθέντος έν αϊματι * τοῦ σαρχωθέντος Λόγου Θεοῦ, * ὑμνεῖτε, αὶ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, * βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσαι· * Λαοὶ, προσχυνεῖτε * Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν, * δι οὖ τῷ χόσμῳ ἀνάστασις * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενείς παλάμαις, * οἰχονόμοι τῆς χάριτος, * Σταυρὸν, οῦ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὑψοῦτε ἱεροπρεπῶς καὶ λόγχην * Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν. * Ἰδέτωσαν ἔθνη * πάντα, τὸ σωτήριον * τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οι τη θεία ψήφω * προχριθέντες, ἀγάλλεσθε, * Χριστιανών πιστοί Βασιλείς. * καυχάσθε τῷ τροπαιοφόρω ὁπλω, * λαχόντες θεόθεν Σταυρὸν τὸν τίμιον. * ἐν τούτω γὰρ φῦλα * πολέμων, θράσος * ἐπιζητοῦντα, σχεδάννυνται * εἰς τοὺς αἰωνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε, Πατδες.

' Ωδή θ΄.

Ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῆ ἀποδόσει, δίδονται δὲ χηρία τοῖς ἀδελφοῖς.

Ο Είρμός.

• Μυστικός εἰ, Θεοτόκε, Παράδεισος,* ἀγεωργήτως βλαστήσασα
• Μχριστὸν, * ὑρ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ * ζωηρόρον ἐν γἢ * πε• φυτούργηται δένδρον· * δι' οὐ νῦν ὑψουμένου * προσκυνοῦντες
• αὐτὸν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Αγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ * ξύλα σύμπαντα, * άγιασθείσης τῆς

φύσεως αὐτῶν, * ὑφ' οὖπερ ἐξ ἀρχῆς * ἐφυτεύθη, Χριστοῦ * πανυθέντος ἐν ξύλφ· * δί οὖ νῦν ὑψουμένου * προσχυνοῦμεν αὐτὸν *

χαὶ μεγαλύνομεν.

Ίερὸν ἡγέρθη κέρας θεόφροσι * τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς, * ἐν ῷ ἀμαρτωλῶν * νοουμένων συνθλῶνται * τὰ κέρατα πάντα: * δἰ οὖν νῦν ὑψουμένου * προσκυνοῦμεν αὐτὸν * καὶ μεγαλύνομεν. Εἰρμὸς ἄλλος.

» · Ο διά βρώσεως του ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος θάνα» Οτος * διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· * τῆς γὰρ Προμή» τορος ἡ παγγενὴς * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς
» ἀγνῆς Θεομήτορος· * ἢν πᾶσαι αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν με» γαλύνουσιν.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου * ἐάσας ἀναιρέσιμον, Κύριε, * διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας. * ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ * πικρίαν ὑδάτων Μερρας, * προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν. * ἢν πάσαι αἰ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

'Αδιαλείπτως βαπτομένους * τῷ ζόφφ τοῦ προπάτορος, Κύριε, * διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· * ὡς γὰρ τῆ πλάνη ἄγαν ἀχρατῶς * ἡ φύσις προχατηνέχθη, * παγχλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε * τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· * ὅν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ίνα τὸν τύπον ὑποδείξης * τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον, Κύριε, * τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον * ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ * ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, * Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον * ἡν πᾶσαι αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

 $K_{\alpha\tau\alpha}\beta_{\alpha\sigma(\alpha)}$. Mustixòs el, Θεοτόχε. $K_{\alpha l}$ Ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου.

Έξαποστειλάριον.

*Ηχος β΄. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Λεγέται δίς.

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης της οἰχουμένης. * Σταυρός ἡ ὡραιότης της Ἐχκλησίας. * Σταυρός Βασιλέων τὸ χραταίωμα. * Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα. * Σταυρὸς `Αγγέλων ἡ δόξα, * καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Έτερον, ο λέγεται άπαξ. Γυναϊκες, ακουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, * καὶ κόσμος ἀγιάζεται· * ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων * καὶ Πνεύματι τῷ Αγίῳ, * ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας * τὸν κόσμον ὅλον εἴλκυσας * πρὸς σὴν, Χριστὲ, ἐπίγνωσιν· * τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιθότας * θείας ἀξίωσον δόξης.

Είς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. δ΄. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὸ ζωηφόρον φυτὸν, * ὁ Σταυρὸς Δό πανάγιος * εἰς ὕψος αἰρόμενος * ἐμφανίζεται σήμερον· * δοξολογοῦσι * πάντα τὰ πέρατα· * ἐκδειματοῦνται * δαίμονες ἄπαντες· * ὡ οἰον δώρημα * τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! * δι οὐ, Χριστὲ, * ωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος. Δίς.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς * ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, * ἀπὸ γῆς ὑψούμενος * Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· * δι οὖ πρὸς Θεὸν * πάντες εἰλχύσθημεν, * καὶ κατεπόθη * εἰς τέλος θάνατος. * Ὁ ξύλον ἄχραντον! * ὑφ' οὖ ἀπολαύομεν *

της έν 'Εδέμ * άθανάτου βρώσεως * Χριστόν δοξάζοντες.

 $^*\Omega$ τοῦ παραδόξου θαύματος! * εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ * οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, * ὅτι θεία χάριτι * ἀγιάζει τὰ σύμπαντα * ἐν τούτφ ἔθνη * βάρβαρα ἤττηνται * ἐν τούτφ σκῆπτρα * ἀνάκτων ἤδρασται. * $^*\Omega$ θείας κλίμακος! * δί ἤς ἀνατρέχομεν * εἰς οὐρανοὺς, * ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι * Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡγος πλ. β΄.

Σήμερον προέρχεται * ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, * καὶ πιστοὶ εἰσδέγονται αὐτὸν ἐκ πόθου, * καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα * ψυχῆς τε καὶ σώματος * καὶ πάσης μαλακίας· * Αὐτὸν ἀσπασώμεθα * γαρᾳτε καὶ ἐν φόβῳ· * φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, * ὡς ἀνάξιοι ὅντες· * χαρᾳ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, * ἢν παρέχει τῷ κόσμῳ * ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ψαλλομένης δὲ τῆς μεγάλης δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ Ιερεὺς πάσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσέρχεται μετὰ θυμιατοῦ ἐν τῷ ἀγία τραπέζη, καὶ θυμιῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν σταυροειδώς, αἰρει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεραλῆς, καὶ προπαρευομένων δύο λαμπάδων, φέρει αὐτὸν μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, κάκεῖσε ἴσταται καὶ πληρουμένης τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ τρισαγίου, λέγει ὁ Ιερεὺς μεγαλορώνως Σοφία, ὁρθοί καὶ ἀργόμεθα τοῦ τροπαρίου Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ οὕτως εἰσοδεὐει μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ ὄντως ηὐτρεπισμένου τετραποδίου. τίθεται ὁ τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ θυμιὰ σταυροειδώς ὁ Ιερεύς Εἰθ οὕτω, βαλών μετανοίας τρεῖς, ἐν ἡ ἀν ἡμέρα τύχη, καὶ λαβών ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων ἴσταξις ἐκήκοον πάντων.

Έλεησον ήμας, ο Θεός, κατά το μέγα έλεος σου δεόμεθα σου,

έπάχουσον χαὶ έλέησον.

Καὶ ἀργόμεθα τῆς πρώτης Έκατοντάδος τοῦ, Κύριε, ἐλέησον, σφραγίζοντος τοῦ Ιερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυ-

ροῦ τρίς.

Είτα κλίνει την κεραλην, όσον σπιθαμην άπέχειν της γης, καὶ κατά μικρόν άνίσταται, άχρι της συμπληρώσεως της Έκατοντάδος. Ηνίχα δὲ φθάση εἰς τὸ ἐνενηχοστὸν ἔβδομον Κύριε, ἐλέησον, ύψος την φωνήν ο Έχχλησιάργης. Καὶ αἰσθόμενος ο Ἱερεὺς τέλος λαμβάνειν την έχαντοντάδα, σφραγίζει πάλιν τρίς.

Είτα στραφείς έπὶ τὸ νότιον μέρος λέγει.

Ετι δεόμεθα υπέρ των ευσεβων και θεοφυλάκτων βασιλέων ກຸ່ມຜັນ.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Έκατοντάδος καὶ ποιεί ὁ Ίερεὺς την δευτέραν ύψωσιν, ώς προγέγραπται. Είθ' ούτω, στραφείς πρός 'Ανατολάς του Τετραποδίου, και βλέπων έπι Δυσμάς, λέγει·

Έτι δεόμεθα ύπερ τοῦ Αρχιεπισκόπου ήμων (δείνος), και πά-

σης της έν Χριστφ ήμων Αδελφότητος.

Καὶ ἀργόμεθα τῆς τρίτης Εκατοντάδος. Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ο Ιερεύς έπὶ το Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων πρὸς Νότον, λέγει.

Ετι δεόμεθα ύπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας,

καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ή τετάρτη ύψωσις. Καὶ αὐθις στρέφεται ἔμπροσθεν

του Τετραποδίου και βλέπων κατά 'Ανατολάς, λέγει

Ετι δεόμεθα υπέρ πάντων των διακονούντων και διακονησάντων εν τη Αγία Μονή (η Εκκλησία) ταύτη, ύγειας, σωτηρίας, και άφέσεως των άμαρτιών αύτων.

Καὶ ἀργόμεθα τῆς πέμπτης Έκατοντάδος. Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτής, ύψοι τον Σταυρόν, ψάλλων τό, Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δί αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν. Εἶτα, θέμενος τὸν τίμιον Σταυρόν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου, ψάλλει, Τὸν Σταυρόν σου προσχυνούμεν, Δέσποτα, ἄπαξ, καὶ οἱ Χοροὶ όμοίως ἀνὰ μίαν καὶ προσκυνεῖ εὐθύς τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐφεξής πάντες. "Οπου δὲ παρευρίσκεται Αρχιερεύς, αὐτὸς ὑψοῖ τὸν Σταυρόν. Έν όσω δὲ γίνεται ή προσχύνησις, ψάλλομεν τὰ παρόντα 'Ιδιόμελα.

Ποίημα Λέοντος δεσπότου. Ήχος β΄.

εύτε, Πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον * προσχυνήσωμεν, * έν φ 🕰 Χριστός ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης * ἐχουσίως χείρας ἐχτείνας, ύψωσεν ήμας * εἰς τὴν ἀρχαίαν μαχαριότητα, * ούς πρὶν ὁ ἐχθρὸς * δί ήδονής συλήσας, * έξορίστους Θεού πεποίηκε. * Δεύτε, Πιστοί,* ξύλον προσχυνήσωμεν, * δί οὐ ήξιώθημεν * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς χάρας. * Δεῦτε, πᾶσαι αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ὕμνοις τιμήσωμεν· * Χαίροις, Σταυρὲ, * τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ * ἡ τελεία λύτρωσις· * ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι * Βασιλεῖς ἡμῶν χαυχῶνται, * ὡς τῆ σῆ δυνάμει * Ἰσμαηλίτην λαὸν * χραταιῶς ὑποτάττοντες. * Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν * δοξάζομεν λέγοντες· * Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

'Ηχος πλ. α΄.

Δεύτε, λαοί,* τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, * τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν, * ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσω θάνατον ἐβλάστησε· * τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, * ἀναμάρτητον ἔχον * προσηλωμένον τὸν Κύριον, * ἐξ οὐ πάντα τὰ ἔθνη * ἀφθαρσίαν τρυγῶντα κραυγάζομεν· * ΄Ο διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, * καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ο αύτός

Ή φωνή τῶν Προφητῶν σου * Ἡσαίου καὶ Δαυὶδ * ἐπλη-ρώθη, ὁ Θεὸς, * ἡ λέγουσα· * Ἡξουσι πάντα τὰ ἔθνη, Κύριε, * καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· * ἰδού γὰρ ὁ λαὸς, * ὅς τῆς σῆς, ἀ-γαθὲ, χάριτος πεπλήρωται * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. * Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν * καὶ τῆ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, * φύλαξον καὶ, σῶσον ἡμᾶς.

 3 Ηχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς * ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, * τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ * πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· * καὶ ἀνυψούμενον χερσίν ἰεραῖς, * τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς * καταγγέλλει ἀνύψωσιν, * δί ἡς τὸ ἡμέτερον φύραμα * χαρίστως βοήσωμεν· * Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, * καὶ δί αὐτοῦ τάς σε. Ο αὐτός.

Ο τετραπέρατος χόσμος * σήμερον άγιάζεται, * τοῦ τετραμεροῦς * ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν * συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν * ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν * συντριβόντων τὰ κέρατα. * Μέγας εἶ, Κύριε, * καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ο αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αι φωναὶ * τὸ Ξύλαν τὸ ἄγιον προκατήγγειλαν, * δι οὐ τῆς ἀρχαίας * ἡλευθερώθη κατάρας * τῆς τοῦ θανάτου ὁ Αδάμ. * ἡ κτίσις σήμερον, * ὑψουμένου τούτου, * συνυψοῖ τὴν φωνὴν, * τὸ ἐχ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. 'Αλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει * ἀμέτρητος, Δέσποτα, * ἰλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, * χαὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄.

Ή φωνή τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, * ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ή λέγουσα· * Όψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην * ἀπέναντι τῶν ὁρθαλμῶν ὑμῶν. * Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, * καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθέρωται. * Σήμερον τοῦ Χριστοῦ * ἡ 'Ανάστασις ἐγκαινίζεται, * καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, * ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς * ὑμνον σοι προσφέροντα * καὶ λέγοντα· * Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσφ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * Σταυρὸν καὶ τὴν 'Ανάστασιν, * δὶ ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, * ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ προσχυνήσαι πάντας, λέγει ο Ιερεύς Σοφία,

καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, 'Αντίρωνα. 'Αντίρωνον Α΄. 'Ηχος α'.

Στίχ. α΄. Ο Θεός μου, πρόσχες μοι, ΐνα τι ἐγκατέλιπές με; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μαχράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταϊς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

Στίχ. γ΄. Ο Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση. Ταϊς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ: δ΄. Σὰ δὲ ἐν Ἁγίφ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἱσραήλ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Δ όξα... καὶ νῦν.

Ταϊς πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου. 'Αντίφωνον Β'. ΤΗχος β'.

Στίχ. α΄. Ίνα τι, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς, Υὶὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι· 'Αλληλούια.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τής συναγωγής σου, ής ἐκτήσω ἀπ' ἀρχής. Σώσον ήμας, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ΄. "Ορος Σιών τοῦτο, ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υὶὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ήμῶν πρὸ αἰώνων. Σῶσον ήμᾶς, Υὶὲ Θεοῦ. Δ όξα... καὶ νῦν.

Ο μονογενής Υίὸς και Λόγος του Θεου.

'Αντίφωνον Γ΄. Ήχες α΄.

Στίχ. α΄. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Στίχ. β΄. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλφ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Είσοδικόν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιός ἐστι.

Σώσον ήμας, Τιὲ Θεού, ὁ σαρχὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι Αλληλούτα.

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

΄Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσχυνούμεν, Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ ᾿Αποστόλου, Ἦχος βαρύς. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ο Κύριος έβασιλευσεν, δργιζέσθωσαν λαοί.

Ο Απόστολος. Πρός Κορινθίους α΄.

'Αδελφοί, ο λόγος ο του Σταυρού.

'Αλληλούια. 'Ηγος α'.

Μνήσθητι της Συναγωγης σου.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ήμῶν πρὸ αἰώνων.

Ευαγγέλιον χατά Ίω άννην.

Τφ καιρφ έκεινφ, συμβούλιον έποιησαν.

Κοινωνικόν.

Έσημειώθη ἐφ΄ ήμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

'Ιστέον, ὅτι ἡ ἄν ἡμέρα τύχη ἡ σεβάσμιος αὕτη Ἑορτὴ, εἴτε Σαββάτω, εἴτε Κυριαχῆ, τυρὸν ἢ ώὸν ἢ ἰχθὺν οὐχ ἐσθίομεν, εἰ μὴ μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς τρία, καὶ τοῦ Αγίου τρία.

Τής Έορτης. Ήχος πλ. α΄. Χαίροις,* ἀσκητικών.

πραίροις, * ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, * τῆς εὐσεβείας * τὸ ἀήττητον Ττρόπαιον, * ἡ θύρα * τοῦ Παραδείσου, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * περιτείχισμα * δἱ οὐ * ἐξηφάνισται * ἡ φθορὰ, καὶ κατήργηται * καὶ κατεπόθη * τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, * καὶ ὑψώθημεν * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια * ὅπλον ἀκαταμάχητον, * δαιμόνων ἀντίπαλε, * δόξα Μαρτύρων, 'Οσίων * ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, * λιμὴν * σωτηρίας, * ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, * ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, * δὶ οὐ ἐλύθη * τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, * τῆς ὄντως * χαρᾶς σημεῖον, * ὁ καταράσσων ἐχθροὺς * ἐν τῆ σῆ ὑψώσει, * πανσεβάσμιε· * ἡμῶν * ἡ βοήθεια, * Βασιλέων κραταίωμα, * σθένος δικαίων, * ἱερέων εὐπρέπεια· * ὁ τυπούμενος, * καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος. * ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, * ὑρ ἡς ποιμαινόμεθα· * ὅπλον εἰρήνης, ἐν φόβφ * ὅ περιέπουσιν * Αγγελοι· * Χριστοῦ * θεία δόξα, * τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, * ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, * τῶν ἀσθενούντων * ἰατρὸς, ἡ ἀνάστασις * ἀπάντων * τῶν τεθνεώτων, * ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς * εἰς φθορὰν πεσόντας, * Σταυρὲ τίμιε. * δι οὐ * διαλέλυται * ἡ φθορὰ, καὶ ἐξήνθησεν * ἡ ἀφθαρσία, * καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, * καὶ διάβολος * παντελῶς καταβέβληται. * Σήμερον ἀνυψούμενον * χερσὶ καθορῶντές σε * ᾿Αρχιερέων, ὑψοῦμεν * τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσφ σου, * καὶ σὲ * προσκυνοῦμεν, * ἀρυόμενοι πλουσίως * τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Τηχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

τη τον άλιτήριον, Μάρτυς, * κατεπολέμησας, * τη παναλκίμω πί-Ι στει * τοῦ Σωτήρος, θεόφρον, * βασάνους ὑπομείνας * ὅθεν, σοφὲ, * τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας * πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ ποιητήν, * καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀχροθίνια, Μάρτυς, * ἐχ τῶν βαρβάρων Χριστῷ * δόξαν προσάξας ὤφθης, * ἀθλητὰ θεηγόρε, * θανών ὑπὲρ Τριάδος· * ὅθεν

σαφως * καὶ τὸ στέφος ἀπείληφας, * καὶ ὡς φωστήρ διαλάμπεις θεοπρεπως * ἐν τῷ κόσμῳ, άξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν * ἀμφιασάμενος * πρὸς πόλεμον ἐ-δείχθης, * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, * Νιχῆτα, ἀθλοφόρε, * ὥσπερ ποτὲ * Γεδεὼν ὁ παγχράτιστος, * τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη χαταβαλών * ῥωμαλέα παἐῥησία σου.

Δόξα. Ήχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Φωστήρα τῶν Μαρτύρων σε ἔγνωμεν, * Νικήτα, τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά· σὺ γὰρ * τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος * τὴν δόξαν καταλείψας, * καὶ πατρικὴν ἀθείαν βδελυξάμενος, * τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέτριψας, * καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχυνας,* ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον * τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας· * καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν * εὐεργέτην τοῦ παντὸς, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυψὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ * τὸ Ξύλον τὸ ἄγιον προκατήγγειλαν, * δι οὐ τῆς ἀρχαίας * ἡλευθερώθη κατάρας * τῆς τοῦ θανάτου ὁ ᾿Αδάμ· * ἡ δὲ κτίσις σήμερον, * ὑψουμένου τούτου, * συνυψοῖ τὴν φωνὴν, * τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. * ᾿Αλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει * ἀμέτρητος, Δέσποτα, * ἰλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος. Προχείμενον, ή Ηχος βαρύς.

Ο Θεὸς ήμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῆ γῆ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. 'Εν εξόδω 'Ισραήλ εξ Αιγύπτου.

Στίγ. Ἡ θάλασσα είδε, και έφυγεν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Ήχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, * τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, * τὸ πάθος τὸ ἄχραντον * ἀνυμνεῖν προτρέπεται * χτίσιν ἄπασαν· * ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ * τὸν ἡμᾶς χτείναντα, * νεχρωθέντας ἀνεζώωσε * καὶ κατεχάλλυνε, * χαὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι * ἡξίωσεν ὡς εὖσπλαγχνος * δὶ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· * ὅθεν γεγηθότες * ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * χαὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν * ἄχραν συγχατάβασιν.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσής προετύπου σε * χεῖρας ἐχτείνας εἰς ὕψος, * καὶ κατατροπούμενος * 'Αμαλήκ τὸν τύραννον, * Σταυρὲ τίμιε, * τῶν πιστῶν καύχημα, * 'Αθλητῶν στήριγμα, * 'Αποστόλων ἐγκαλλώπισμα, * Δικαίων πρόμαχε, * πάντων τῶν 'Οσίων διάσωσμα. * διό σε ἀνυψούμενον * βλέπουσα, ή κτίσις εὐφραίνεται * καὶ πανηγυρίζει, * δοξάζουσα Χριστόν, τὸν διὰ σοῦ * τὰ διεστῶτα συνάψαντα * ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίγ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ημών.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, * ὂν περιέπουσι τάξεις * 'Αγγέλων γηθόμεναι, * σήμερον ὑψούμενος * θείφ νεύματι, * ἀνυψοῖς ἄπαντας * τοὺς χλοπῆ βρώσεως * ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον * κατολισθήσαντας * ἔθεν σε καρδία καὶ χείλεσι * πιστῶς περιπτυσσόμενοι, * τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα · * Ύψοῦτε, βοῶντες, * Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, * καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε * θεῖον ὑποπόδιον. Δόξα. Ἡχος πλ. δ΄.

Τής νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, * Μάρτυς, Νικήτα πανσεβάσμιε. * ἐν σταδίφ κηρύξας * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ ἐναντίον βασιλέων * καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας. * διὸ μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, * καὶ τῶν φιλογρίστων ἀνάκτων, * καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου * τελούντων πιστῶς, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον, * λυτρωθήναι πάσης ὁργῆς. Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

Ήχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε. Καὶ τῆς Εορτῆς. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Καὶ ἀΑπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ⁵Ηχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. .

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσχυνοῦμεν, φιλάνθρωπε, * ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * Παράδεισον ἡνέψξας, Σωτὴρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι Δηστῆ· * καὶ τρυφῆς κατηξιώθη * ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι ὧσπερ ἐκεῖ-

νον καὶ ἡμᾶς * κραυγάζοντας 'Ημάρτομεν * πάντες, τῆ εὐσπλαγχνία σου * μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα... και νών. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ * τὰς παλάμας, Οἰκτίρμον, * τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν * ἀπὸ σοῦ γεγονότα * συνήγαγες, δοξάζειν σου * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· * ἀλλ' ἐπίβλεψον * ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, * καὶ κατάβαλε * τοὺς καθ' ἡμῶν πολὲμίους * Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ οι Κανόνες τῆς Έρρτῆς, και τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Ακρο-

Νίχης σε μέλπω τὸν φερώνυμον πρόμον.

Θεοφάνους.

' Ωδή α΄. ' Ηχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νεχρώσας τὸ τῆς σαρχός μου φρόνημα, * τὸν νοῦν καταύγασον * φωτιστικῆ λαμπρότητι, τὴν σὴν * ἀνυμνῆσαι πανήγυριν, * ὡς νικητὴς πανάριστος * καθικετεύων, ὡ Νικῆτα, Χριστόν.

'Ιὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον * ἀποτιθέμενος, * τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στεβρῶς, * καὶ χιτῶνα τὸν ἔντιμον * μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι * ἐκ σῶν αἰμάτων ὑφαινόμενον.

Καινήν τε καὶ θαυμασίαν ἔδειξας * ὁδὸν ἀθλήσεως, * ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγείς· * ἀπαρχή γὰρ γεγένησαι * τῆς τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα, * ὁμολογίας καὶ στεἐβότητος.

Θεοτοχίον.

Ή Πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου, Κύριε, * συγκαταβάσεως * ἀνατολήν καὶ ἡλιον καὶ φῶς * μυστικῶς σε καλούμενον * ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, * διπλοῦν τῆ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

'Ωδή γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

Στερρότητι της ψυχης * τας των τυράννων ἀπειλας ἔφερες, * Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, * θεία δυναστεία ρωννύμενος.

Σαρχός σου τὸν σχορπίσμὸν * χαὶ τῶν μελῶν τὴν ἐχχοπὴν ἤνεγχας, * Μάρτυς Χριστοῦ πανεύφημε· * τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεκρότησας.

Εύφραίνεται έπὶ σοὶ * ὁ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, * μνήμην τὴν σὴν σήμερον * ἐπιτελουμένην θεώμενος. Θεοτοχίον.

Μαρία, τὸ καθαρὸν * τῆς παρθενίας καὶ σεπτὸν σκήνωμα, *
τὰ χαλεπὰ τραύματα * τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Ο Ειρμός.

» Εύφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
» ΕΣύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῦν πόνων, μακάριε, * κατατρυφῶν τῆς σαρκὸς, * τὴν θείαν καὶ ἄπονον * ἐν Παραδείσφ τρυφὴν * ἀξίως ἀπείληφας, * στέφος ἀθανασίας * ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος * ὅθεν καὶ τῶν θαυμάτων * ποταμοὺς ἀναβλύζεις * τοῖς πόθφ καταφεύγουσι, * Μάρτυς, τῆ σκέπη σου. Δόξα... καὶ νῦν. Κάθισμα, Αὐτόμελον.

Ταχύ προχατάλαβε, * πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἐχθροῖς βλασφημοῦσι σε * χαὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν, πῶς ἰσχύει * 'Ορθοδόξων ἡ πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, *

μόνε φίλάνθρωπε.

'Ωδή δ'. 'Επαρθέντα σε ίδοῦσα.

Ενηδόμενος Κυρίου τη θεωρία, * και τατς αύτοῦ λαμπρότησιν * Ε έντρυφῶν, ὁ Μάρτυς * πάσχων οὐκ ἡσθάνετο, * και χαίρων έκραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἴματι τοῦ Δεσπότου, * ὁ ἀθλητὴς Νικήτας * τὸ ἴδιον αἴμα * χαίρων προσχομίζει Χριστῷ· * δί ὃν ἀναιρούμενος, * Δόξα σοι, Θεέ μου, ἐχραύγαζεν.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, * εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς * καππάτησε φλόγα * πᾶσάν τε δαιμόνων ἰσχὺν, * καὶ κράζει τῷ κτίσαντι * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Ωραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, * ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος * σοῦ τοῦ Βασιλέως * τῶν βασιλευόντων, Χριστὲ, * Παρθένος ἡ ἄχραντος * νῦν ὡς Θεοτόχος δοξάζεται.

'Ωοη ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Τίς δύναται λαλεΐν * σοῦ, Νικήτα, τὰ ἔπαθλα * πανεύφημε, τοὺς στεφάνους, * οὺς δωρεῖται Χριστός σοι * ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

Οι Μάρτυρες εν γη * τους ἀγῶνας ἀνύσαντες, * οὐράνιον εν ὑψίστοις * παρὰ σοῦ, Ζωοδότα, * τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νῦν λάμπεις ὡς φωστήρ, * ὡ Νιχῆτα πανεύφημε, * φῶς δεύτερον χρηματίσας, * τῷ φωτὶ τῷ μεγάλψ * ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν * ὑπὸ χρόνον γενόμενον * ἐγέννησας, Θερμῆτορ, * τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, * καὶ κόσμον κατεφώτισας.

'Ωδής'. Θύσω σοι * μετά φωνῆς.

θελχθης * ταῖς καλλοναῖς τοῦ κτίσαντος, ἔνδοξε, * καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις * δεδεγμένος, μάκαρ, ἀνεπτερώθης, * καὶ θα-νάτου * καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Ρεόντων, * λογιστικώ χρησάμενος σώφρονι, * τὰ μὴ κενούμενα, Μάρτυς, * προτιμήσας, σῶμά σου ταῖς βασάνοις, * ὧ Νικῆτα, * μετ εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας.

Θεοτοχίον

'Ως μήλον * ἐν τῷ δρυμῷ σε μόνην εὐράμενος * καὶ καθαρώτατον κρίνον * καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὧ Θεομήτορ, * ὁ νυμφίος * ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε. Ο Εἰρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐκκλησία βοᾶ σοι * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δἰ οἰκτον *

· έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον. Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμών * τὸ κράτος τῆ ἐνστάσει σου, * καὶ νίκης λαβών * τὸ στέφος τῆ ἀθλήσει σου, * τοῖς Αγγέλοις ἔνδοξε * συναγάλλη Νικῆτα φερώνυμε, * σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

O Oixos.

Γνώσιν ἐνθεἰς τῆ ψυχῆ μου, * κάθαρόν μου τὴν φρένα, * καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν * ἐργάτην, Σῶτερ, ἀνάδειξον, * ἵνα ἰσχύσω καταπαλαϊσαι * τὰς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, * νικητικὸν * ἀφθαρσίας βραβεῖόν τε δέξασθαι, * πρεσβείαις τοῦ σοῦ γενναίου * ἀθλοφόρου Νικήτα, φιλάνθρωπε: * καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς * ἐν τῆ μνήμη αὐτοῦ συνεκαλέσατο, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς , "Αθλησις τοῦ 'Αγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Σ τίχοι.

Φλέγη, Νικήτα, και γίνη νικηφόρος,

*Η μάλλον είπειν, πυρφόρος νιχηφόρος.

Πέμπτη και δεκάτη καμίνω βλήθη Νικήτας.

Ταΐς του σου Μαρτύρος εύχαῖς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Ωδη ζ. Έν τη καμίνφ.

Νουν ἀπροσίτω * τῆ λαμπηδόνι καταυγαζόμενος, * Μάρτυς, * τους ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν ἐορτὴν * τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον, * Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μοῦ, * κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Υπερηγάσθη * σου την άνδρε(αν τὰ στρατεύματα, * μάκαρ, *

των Αγγέλων βλέποντα καρτερως * έναθλουντά σε, και λέγοντα * Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τῆς ἄνω * χοροστασίας ὁ ἀσώματος * Χαῖρε, * Θεοτόχε πάναγνε, Γαβριὴλ * ἀγαλλόμενος χραυγάζει σοι * Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν * ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χετρας ἐκπετάσας.

Ολόκληρον θύμα καὶ δεκτὸν * σαυτὸν προσήγαγες, * Μάρτυς Οἀήττητε, * καὶ ὁλοκάρπωμα γέγονας * εὐωδίας τῷ Δεσπότη σου * τῷ σταυρωθέντι δὶ ἡμᾶς, * μετ εὐφροσύνης βοῶν * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νομίμως, ώς θεῖος ἀριστεὺς, * ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας * καταστρεψάμενος, * ἀξίως εἴληφας στέφανον * τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον * ἐκ ζωηφόρου δεξιᾶς, * ἡ νῦν παρέστηκας * ἀναμέλπων * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστὸν, * τῷ τούτου αίματι * τὸ σὸν κατέμιξας, * καὶ συντεμνόμενος μάστιξι * καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος * ῷπερ καὶ νῦν ὡς μιμητής * συμβασιλεύεις βοῶν · Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἐργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ρύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, * Χριστὸν χυήσασα * τὸν μόνον ἄχραντον, * σαφῶς ἀπέπλυνας, ἄχραντε, * Θεοτόχε παναμώμητε· * καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραρὶμ * γέγονας ὕπερθεν * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

» Χετρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχω » Σέφραξε: * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετήν περιζωσάμε-

» νοι * οι ευσεβείας έρασται * Παιδες χραυγάζοντες· * Ευλογεί-

τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

' Ω δή θ΄. **Λίθος άχ**ειρότμητος.

" Ολον εμαυτόν σοι προσφέρω, * θεομαχάριστε Νιχήτα, * ΐνα σε πλουτήσω προστάτην * πρὸς τὸν Δεσπότην, σώζειν δυνάμενον * ἐχ πάσης περιστάσεως, * χαὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθώς χρηματίσας * τῆς ἀληθείας, 'Αθλοφόρε,' * τῆ ἐνυποστάτφ σεπτῆ τε * νῦν ἀληθεία χαίρων παρίστασαι, * τὰ τῶν ἀγώνων ἔπαθλα * σὺν παρρησία χομισάμενος.

"Ορμφ γαληνώ προσωρμίσθης, * ἀναπαυσάμενος τών πόνων * και στεφανηφόρος χορεύεις * ἐν Παραδείσω μετά Μαρτύρων Χριστοῦ· * διό σε νῦν, Πανόλβιε, * πάντες ἀξίως σὲ δοξάζομεν.

Νέμοις μοι τὴν ἄρθονον χάριν * τοὺς τῶν ἐπαίνων σοι τοῖς

λόγοις * πλέξαντι προθύμως στεφάνους, * ρυόμενός με της άμαρτίας μου * καὶ τῶν δεινῶν μου πράξεων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Παμμακάριστε. Θεοσοκίον.

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα * τὸν Νομοδότην ἀποτίκτεις * σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως * δί εὐσπλαγχνίαν ἀνεξιχνίαστον, * εὐλογημένη "Αχραντε, * δυσίν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ο Είρμ.ός.

Λ (θος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀχρο Λ γωνιατος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις.*

» διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ως ἐτροπώσω, πάνσοφε, * τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει * βαρβαρικὴν Ωθρασύτητα * καὶ τυράννων μανίαν, * στῆσον, γενναῖε Νικῆτα, * καὶ ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου * τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα * καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, * ἀμαρτιῶν * λύσιν παρεχόμενος, ἀθλοφόρε, * ὡς παβρησίαν ἄπλετον * πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰχουμένης. * Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐχχλησίας. * Σταυρὸς Βασιλέων τὸ χραταίωμα. * Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα. * Σταυρὸς * 'Αγγέλων ἡ δόξα, * καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος β΄. Οίκος του Έφραθα.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ * ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, * ζωηφόρον τὸ ξύ-

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις, τὸ τῶν Πιστῶν * φυλακτήριον θεῖον, * ἀπροσμάχητον τεῖχος, * Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, * δι οὐ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ήμων.

Δείτε, χαρμονικώς * ἀσπασώμεθα πάντες * τὸ σωτήριον ξύλον, * ἐν ψ ἐξετανύθη * Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Δόξα. Ήχος πλ. β΄.

Σήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * τῆ τοῦ ἀθλοφόρου ἀγάλλεται ἀθλήσει· * καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία * τοῖς ἄνθεσιν ὡραῖζομένη,* Χριστομάρτυς, βοᾶ σοι· * Θεράπον Χριστοῦ * καὶ προστάτα θερμότατε, * μἡ ἐλλίπης πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς * ἐχ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, * τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ * πιστοῦται τὴν ἀνάστα-

Men. Tom. I.

σιν * καὶ ἀνυψούμενον χερείν ἱεραῖζ, * τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς * καταγγέλλει ἀνύψωσιν * δι ἤς τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως * εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται * διὸ εἰχαρίστως βοήσωμεν * Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, * παὶ δι αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, * τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, και Μακαρισμοί ἀπό τοῦ Κανόνος τῆς Ερρτῆς και τοῦ Αγίου.

Προχείμενον. Ήγος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίφ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός.

Ο Απόστολος. Πρός Τιμόθεον.

Τέχνον Τιμόθεε, ενδυναμού.

Ζήτει 'Οκτωβρίω κς'.

Αλληλούτα. Δίπαιος ώς φοίνεξ άνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος 'Ιδού έγου ἀποστέλλω ύμας ως πρόβατα έν μέσφ λύχων.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Ις΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐπέπραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλοιμεν Στιγηρά τῆς Ἑορτῆς γ΄.

 $^{\circ}H\chi$ 05 β' . *Ote * ex toŭ ξύλου σε νεχρόν.

Ορθη * ή τοῦ ξύλου πονηρὰ * γεῦσις ἐν Εδὲμ τοῖς γενάρχαις * γένει βροτῶν * ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον εἰσκξασα * πάντὶ τῷ λῆξιν ἀνεκλήθημεν * διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ * ὅνπερ * ἀνυψοῦντος ἀκήρατον * Κύριον, καὶ κόσμον συνψώσαντα.

"Ηρας * τὸ πλανώμενον, Σωτήρ, * πρόβατον ἐπ' τομων, καὶ τοῦτο * τοῦ σοῦ προσήξας Πατρὶ * διὰ τοῦ τιμίου σου * καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, * καὶ 'Αγγέλοις ήριθμησας * ἐν Πνεύματι θείψ. * ξύλον γὰρ ἀντέθηκας * ἀντὶ τοῦ ξύλου, Χριστέ. * ὁ νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, * σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα * καὶ ἡμᾶς ὑψωσαντα δοξάζομεν.

Στώμεν * έν το σίκο του Θεού * πράξεσι κομώντες ένθέσις. *

καὶ τὸν Κρανίου, πιστοὶ, * χώρον ἐποπτεύσωμεν * καθαρωτάτφ νω. * καὶ ὑψούμενον βλέψωμεν, * βροτοὶ σὺν 'Αγγέλοις, * ξύλον τὸ πανάγιον, * ἐν φ Χριστὸς ὁ Θεὸς * χεῖρας * ἐκουσίως ἀπλώσας, * εἴκυσεν, ἐζώγρησε πάντας, * καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμας ἀγύψωσεν.

Και της Αγίας γ΄. Ήχος δ΄. Ως γεννεταν έν μάρτυσι.

Παρθενίας εν κάλλεσι, * και Μαρτύρων εν αίμασι, * τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, * Μάρτυς ενδοξε, * κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι * τηροῦντί σε ἄφθορον, * εἰς αἰωνας ἀληθοῖς * περὶ τοῦτον χορεύουσαν * σὸν στρατεύμασιν * 'Αρχαγγέλων, * 'Αγγέλων, * 'Αποστόλων, * Προρητών τε καὶ Μαρτύρων * χοροστασίαις, πανεύφημε.

Καί τροχοίς όμιλήσασα, * και θηρσί προσπαλαίσασα, * και πυρί και ύδατι, * στομωθείσα σου * τὸν λογισμὸν θείφ Πνεύματι,* τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα * ταῖς τοῦ αίματας ροαῖς * ἀνδρικῶς ἐναπέπνιξας, * και ἀνέδραμες * νοητοὺς πρὸς θαλάμους, * ὧσπερ προῖκα * τῷ νυμφίφι σου, Παρθένε, * προσαγαγεῦσα τὴν ἄθλησιν.

Καὶ θανοῦσα ἀείζωον * τῶν αἰμάτων τὴν πρόσχυσιν * εἰς Κυρίου αἴνεσιν,* Μάρτυς, ἔβλυσας,* τοὺς μέν πιστοὺς καταρδεύουσα * καὶ γνώσει φωτίζουσα, * τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς * ἐν αὐταῖς ἀπεπνίγευσα * ἔθεν τάμος σοι * ἐμπιστεύεται θεῖος, * ὂν φυλάττεις, * καὶ κρατύνεις εἰς αἰωνας * τῆς Ἐκκλησ(φε τὰ δόγματα.

Δέξα. Ήγος πλ. β΄. 'Ανατολίου.

Ή διηνθισμένη ταϊς άρεταϊς, * καὶ περωτισμένη τὸν λογισμὸν, * ή μύρα προχέουσα * ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, * ή ἐκ τῆς Εψας * ἀνατείλασα ὡς ἀστήρ φαεινὸς, * καὶ ἀθρασμὸν ποιήσασα * διὰ τῆς τοῦ Αγίου Πνεύματος * ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων Πατέρων, * μὴ διαλίπης * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, * Εὐρημία πανένδοξε, * σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νον, Ο αὐτός.

Ο τετραπέρατος χόσμος * πήμερον έγικίεται, * τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, * Χριστὶ ὁ Θεὸς ήμῶν· * καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν * συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, * συντριβόντων ἐν αὐτῷ * τῶν δυσμενῶν τὰ χέρατα· * Μέγας εἶ, Κύριε, * καὶ θαυμαστὸς ἐν τρῖς ἔργοις σου! * δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος άνέστης.

Το ππίσματα υπήνεγκας καὶ σταυρωτιν, Μακρόθυμε, * καὶ όνείδη, * θέλων πάντας έκ χειρός * λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου,* ὁ
μόνος ζωοδότης * καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίγ. Υψούτε Κύριαν τὸν Θεάν ήμων.

Τιμώ σου τὸν Σταυρὸν, ἀγαθὲ, * τοὺς ἦλους καὶ τὴν λόγχην, Σωτὴρ, * δί ὧν πάντας * ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, * ὡς μόνος ζωοδότης * καὶ πάντων εὐεργέτης, * μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν. Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρφ προσηλωθείς δί έμε, * Σωτήρ μου ύπεράγαθε, * έρραπίσθης * καὶ ὑβρίσθης, Λυτρωτὰ, * καὶ ὅξος ἐποτίσθης, * καὶ λόγχη ἐκεντήθης, * καὶ πάντα φέρεις, ἀναμάρτητε.

Δόξα. Ήχος πλ. δ΄.

Πάσα γλώσσα * κινείσθω πρὸς εὐφημίαν * τῆς πανενδόξου Εὐφημίας * ἄπαν γένος * καὶ ἡλικία πάσα, * νεανίσκοι καὶ παρθένοι, * τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα * ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν * νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, * καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, * δι ἀθλητικῶν πόνων * τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν * οὐρανίφ δὲ καὶ θείφ * σθένει κοσμηθεῖσα, * αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεὸν * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

"Ονπερ πάλαι Μωϋσῆς * προτυπώσας ἐν ἐαυτῷ, * τὸν 'Αμαλήχ καταβαλών ἐτροπώσατο· * καὶ Δαυίδ ὁ Μελφδὸς * ὑποπόδιόν σοι βοῶν * προσκυνεῖσθαι διετάξατο, * τίμιον Σταυρόν σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σήμερον άμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες * χείλεσιν ἀναξίοις, * σὲ τὸν καταξιώσαντα * παγῆναι ἐν αὐτῷ * ἀνυμενοῦντες δεόμεθα· * Κύριε, σὺν τῷ Ληστῆ * τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς. 'Απολυτίκιον τῆς Αγίας, Ἡχος δ΄.

Η άμνας σου, Ίησοῦ, * κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ. * Σὲ, νυμφίε μου, ποθῶ * καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, * καὶ συσταυροῦμαι, * καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. * καὶ πάσχω διὰ σὲ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοί. * καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, * ἱνα καὶ ζήσω ἐν σοί. * Αλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον * προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεξσάν σοι. * αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τῆς Ερρτῆς. Σῶσον, Κύριε.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τρόν νυμφίον σου Χριστόν * άγαπήσασα, * την λαμπάδα σου φαιδρώς * εὐτρεπίσασα, * ταῖς άρεταῖς διέλαμψας, Πανεύφημε. * ὅθεν εἰσελήλυθας * σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, * τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως * παρ αὐτοῦ δεξαμένη. * ἀλλ ἐχ χινδύνων λύτρωσαι ημᾶς * τοὺς ἐχτελοῦντας * ἐν πίστει τὴν μνήμην σου. Δόξα... και νῦν. Τῆς Εορτῆς, Αὐτόμελον.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ * ἐκουσίως, * τῆ ἐπωνύμφ σου καινῆ * πολιτεία * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Ευφρανον δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὅπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς 'Αγίας. Ήχος δ'. 'Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἐ ἀγῶνές σου, Σεμνὴ,* καὶ ὁ στέφανος, * οὶ ἱδρῶτές σου, ἀγνὴ,* καὶ τὰ θαύματα, * τοῦ διαβόλου ἤσχυναν τὰ τρόπαια. * Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου * ἐκ καρδίας ποθοῦσα, * οὐ μάστιγας, οὐ θάνατον * δἰ αὐτὸν ἐπτοήθης. * ἀλλὶ ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, * τῆς εὐσεβείας * φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα... και νύν. Τής Εορτής, έμοιον.

*Έν Παραδείσφ με δεινώς * πεπτωχότα * τοῦ βροτοχτόνου τῆ πιχρᾶ * συμβουλία, * ἐν τῷ Κρανίφ πάλαι ἐξανέστησας, Χριστὲ, * ξύλφ ἰασάμενος * τὴν τοῦ ξύλου χατάραν, * χτείνας τὸν ἀπάτη με * θανατώσαντα ὄφιν, * χαὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. * Δόξα τῆ θεία * Σταυρώσει σου, Κύριε.

Είς τὸν ναὸν τῆς Αγίας ψάλλεται τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον, Ήχος δ΄. Πρὸς τὸ, 'Αναστάς ὁ 'Ιησοῦς.

Εύφημείν σε τὴν σεμνὴν * κόρην, πανεύφημε Εὐφημία, * δί-δου μοι ἰσχύν, * ἰκετεύουσα Χριστὸν τοῦ ἐλεῆσαί με.

Ο Κανών της Εορτής, καὶ της Αγίας, οὐ ή Ακροστιχίς. Εγκωμιάζω την πανεύρημον κόρην.

Ανευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναγοῦ.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. δ'. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

 \mathbf{E} λχει πρὸς ὑμνφδίαν * τῶν ὑπερχοσμίων τὰ συστήματα * \mathbf{E} τῶν βροτῶν τε χορείας * ἡ πανεύφημος Κόρη * τοῖς θαύμασιν.

Γένος ὑπεριδοῦσα * καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, *
ἡ σεπτὴ Εὐφημία * ἀντὶ πάντων Χριστὸν * ἐκτήσατο.

Κάλλος ἐπιθυμήσας * τῆς ώραιοτάτης σου, Πανεύρημε, * ὁ Δεσπότης χαρδίας, * οὐρανίων θαλάμων * ήξίωσεν.

Θεοτοχίον.

Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τὸν ἀίδιον * καὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, * ὑμνοῦμέν σε. 'Δὸς γ΄. Σὰ εἰ τὸ στερέωμα.

Ο φθης ἐπὶ βήματος * ἀρρενωπὸν ψυχὴν φέρουσα, * καὶ τὸν ἐχθρὸν * ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις * ἐτροπώσω, Πανεύφημε.

Μώμος έν τῷ κάλλει σου * οὐδὲ μυτὶς ψυχῆς πέφυκε * καὶ σὲ Χριστὸς * νύμφην ἀκηράτοις * ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Ιασαι, πανεύφημε, * τους της έμης ψυχης μώλωπας * Μάρτυς Χριστου, * θραύσον σαϊς πρεσβείαις * του έχθρου τὰ σορίσματα.

Geotoxion.

Σὲ πάντες χεκτήμεθα * καταρυγήν και σκέπην ήμῶν * Χριστιανοί. * σὲ δοξολογούμεν * ἀσιγήτως, Θεόγυμφε.

Ο Ειρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ » Στὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνεῦμαί μου. Κάθισμα, Ἡγος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τιών αίμάτων σου ρείθροις, * Μάρτυς Χριστού, * ποντισμόν ἀσεβείας διηνεχώς * έργαζη, πανεύφημε * έπομβρίαις χάριτος * λογιχάς ἀρεύρας * ἀρθεύουσα, πάνσεμνε, * έν αὐταζς αὐξάνεις * τὸν στάχυν τῆς πίστεως * ὅθεν παραδόξως * μετὰ θάνατον
ώφθης * νερέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, * 'Αὐλοφόρε πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων
φόρε τον δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι * πόθῳ τὴν άγίαν μνήμην σου.

Δόξα... και νῦν. Τῆς Εορτῆς, έμωιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος * ἀπὸ τῆς γῆς * κερυμμένον ἀνείλετο * ἐν σπουδῆ, * χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν * οἰχουμένης τὰ πέρατα, * καὶ τεμένη θεσπίζει * ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, * καὶ τὸ σχῆπτρον χομίζει * ἐπὶ τὰ βασίλεια * ἡ σεπτή Ἑλένη, * τῷ υἰῷ ἐκβοῶσα * Τφάπλωσον, Δέσποτα, * τὰς σὰς χεῖρας, καὶ πρόσδεξαι * τὸν δειχνύμενον ἄπασι * χράτος σου καὶ νίκας, σοφὲ, * καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι * προσχυνεῖν πιστῶς * τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

΄ Ωδή δ΄, Είσακήκοα, Κύριε.

χηλίδωτον ἔσοπτρον * θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, * νείς φωστὴρ ἀριποεπέστατος * ἀθλητῶν ἐν μέσφ, * Μάρτυς, ἔλαμψας.

Ζαρερώ ου πρασήνεγκας * δαίμονι θυσίαν, Μάρτυς ἀήττητε· * ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας * ὑπὲρ εὐσεβείας * σπεῖσαι θάνατον.

 Ω ς ἀνάλγητον φέρουσα * σύν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα, ἡ *Αμεμπτος * ταῖς αἰχίαις ἀνεπαίσθητος * διετέλει θείας * στοργῆς
ἔρωτι.

Τληπαθούν σου τὸ πρόσωπον, * Μάρτυς, ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐραιδρύνετον * ἀστραπῆ δὲ θείου Πνεύματος * τῶν ἐχθρῶν ἡμαύρου * τὴν διάνοιαν. Θεοτοχίου.

Ίλασμὸν ἡμῖν δώρησαι * τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητὸς, * καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, * ὁ Θεὸς, πρεσβείαις * τῆς τεκούσης σε.

'Ωεή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

μέρας και ειρήνης άντιθετον * έπιγνοῦσα, * στέργειν οὐκ Τήξίωσας * τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου έχλύειν τὸν ἔνθεον, * Μάρτυς, τόνον, * γέλως

άπεδείχνυτο * ταϊζ μηχαναϊζ ο παμπόνηρος.

Παράσχου φωτισμόν μοι, Πανεύφημε, * και εἰρήνην, * λύουσα πρεσβείαις σου * την πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετά τόχον ύμνουμέν σε, * Θεοτόχε· * συ γάρ τόν Θεον Λόγον * σαρχί τῷ χόσμφ ἐχύησάς.

'Ωοη'ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

νδρετον εν θηλεια τη σαρκί * της ψυχης το φρόνημα *" φέ-

Νενίκηκας τυράννων την όφρυν, * άσινης εν ύδασι, * Μάρτυς

άήττητε, * σύν θηροίν ώς Ίωνας * διαμείνασα.

'Ερρύσατο θηρών διαφθοράς * ἐπακούσας Κύριος * σοῦ τῆς δεήσεως, * ὡς ἐκ λάκκου Δανιὴλ * σἐ, Πανεύφημε.
Θεοτοκίον.

Η μόνη διά λόγου έν σαρκί * τὸν Λόγον κυἤσασα, * βῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ έχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἤμῶν.

Ο Είρμός.

Υιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φώς ὡς
 Χίματιον, * πολυέλεε Χριστέ, * ὁ Θεὸς ήμων.

Κογτάκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

χαὶ τῶν θαυμάτων * τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

O Oixoc.

Τής Πανευφήμου ο ναος * Παράδεισος εδείχθη, * εν μέσω κεκτημένος * φυτον άθανασίας * το σώμα ταύτης το σεπτόν. *
Τούτου οι τρυγώντες * καρπούς τούς εὐθαλείς * συντόμως άγιάζονται * ορώντες δε θαυμάζουσιν, * ὅτι πῶς το νεκρον σώμα *
ώσπερ ζών * ἀναβλυστάνει τὰ αίματα * μυρίζοντα πάντας. *
Διο μετὰ σπουδής δεῦτε πάντες * σύν έμοι τῷ ταπεινῷ * καὶ

χαθαρθέντες μολυσμού παντός,* περιπτυξώμεθα τούτο, * χαι τών θαυμάτων * την γάριν άντλησωμεν.

Συναξάριον.

Τή Ιζ΄. του αυτού μηνός, Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος και πανευφήμου Ευφημίας.

Στίχοι.

Υπέρ Θεού κτανθεϊσαν άρκτου ταϊς μύλαις Εύφημίαις σε χρή στέφειν, Εύφημία.

Τη έχχαιδεχάτη Ευφημίαν έχτανεν άρχτος.

Ταΐς αὐτης άγιαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ήμας. 'Αμήν. $\Omega \delta \dot{\eta}$ ζ' . Oi ex $\tau \ddot{\eta} \zeta$ loubalas.

΄ γ•πὲρ ἔννοιαν ἔφυ * τὰ τῶν θείων Μαρτύρων * ἀνδραγαθήματα• * L & Κτίστης γάρ των όλων * την κτίσιν υποτάττει * τοις έν άθλοις χραυγάζουσιν. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογη-TÒC El.

Φληναφούντα έμφραττει * ή ἀοίδιμος Κόρη * τυράννων στό-ματα, * τερθρείαις παρανόμοις * ἐν πνεύματι Αγίφ, * θειχώς άντιμέλπουσα. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εξ.

Ή τριὰς τῶν 'Οσίων * τοὺς ἐχχαύσαντας πάλαι * φλέγει τὴν κάμινον * νυνι δὲ ἡ θεόφρων * Τριάδα ἀνυμνοῦσα, * ὑπηρέτας έζώγρησε * τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν * ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυστιχώς ο νυμφίος * πρός την πάναγνον νύμφην * έν τη καμίνω μολών, * του Πνεύματος τη δρόσω * Πατρός τη εύδοκία * διεσώσατο ψάλλουσαν * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητὸς εί. Θεοτοχίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὡς ἡθέλησας, Σῶτερ, * οἰχονομήσαρθαι, * έν μήτρα της Παρθένου * κατώχησας, τῷ κόσμφ * ην προστάτιν ανέδειξας. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εξ.

' Ωδή η'. Τὸν Βασιλέα.

γλβιωτάτη ἐν γυναιξὶ, * τοῦ Ύψίστου * ἀντὶ φέρνης ἔχουσα Οτὴν χάριν, * ἔψαλλες ὑμνοῦσα * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενευρωμένη τὸν λογισμὸν * τοῦ νυμφίου * τῷ ἀύλφ ἔρωτι,

τὸ σῶμα * δέδωκας θανάτφ, * καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Κατὰ τῆς πλάνης ὧσπερ θηρὸς * ὁπλισθεῖσα * τῷ ἀγίφ Πνεύματι, ή Μάρτυς * ήρατο βραβεία * είς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ού ψυχοφθόρον μόρον είλου, * εύθαρσως δὲ * τοῦ θηρὸς τῷ δήγματι άγήρω, * Αμεμπτε, ήλλάξω * ζωήν είς τους αίωνας. (-) EO TOX (OY.

Τούς βοηθείας της παρά σοῦ * δεομένους * μή παρίδης, Παρθένε, ύμνουντας * και ύπερυψουντας * σὲ, Κόρη, εἰς αἰωνας,

Ο Ειρμός.

Τον Βασιλέα των ουρανών, * ον υμνούσι * στρατιαί των 'Αγ-Υέλων, ύμνεττε * καὶ ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ωδή θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Πύσις ζώντος αϊματος * τεχμήριον της άκηράτου * σοι δεδωρημένης ἄνωθεν * ζωῆς, Μάρτυς πανεύφημε: * τῶν γὰρ ἰαμάτων * θησαυρός άδιάλειπτος * τοῖς ἐν πίστει * άρυομένοις άναδέδειξαι.

«Ηψατό σου θάνατος, * Θεόφρον, φύσεως τῷ νόμφ· * τὴν δὲ ζωηφόρον νέχρωσιν * ἀπαθῶς ἀμφιέννυσαι, * ἡ ὡς ψυχικόν σου * σώμα θείσα το πάναγνον, * ζῆς ἀφθάρτως * καὶ μαρτυρεί σου τὰ αιμόρρυτα.

Νόμοις της άθλήσεως * στεφθείσα, Μάρτυς χριστοκήρυξ,* τόμον εύσεβως πεπίστευσαι, * Εύφημία, δογμάτων σεπτών. * ον έχ γειρών Συνοδιχών * στήλη χατέχουσα * ώσπερ ζώσα * όρθοδοξίας ἐπιδείχνυσαι.

Θεοτοχίον.

Νύμφη ἀπειρόγαμε, * τὸ σχεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, * σὲ ὡς ἀληθη και άμωμον * και άύλου νεφέλην φωτός, * την εισδεξαμένην * τὸν οὐράνιον ὄμβρον * ἐν τῆ νηδύι, * Παρθενομῆτορ, μεγαλύνομεν. Ο Είρμός.

» Τε την απειρόγαμον * Θεού Μητέρα του Υψίστου, * σε την

— ὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν ὑψη-

» λοτέραν * τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, * ἀσιγήτοις * δοξολογίαις

» μεγαλύνομεν. Έξαποστειλάριον. Τών Μαθητών. Τιῆς πανευφήμου Μάρτυρος Ευφημίας * τὴν μνήμην συνελθόντες άνευφημούμεν· * αΰτη γάρ τὸν ὅρον ὁρθοδοξίας * ἐχ τῶν Πατέρων είληφε, * καὶ τοῦτον διατηροῦσα * τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει. Τοῦ Σταυροῦ, ὅμοιον.

Σταυρός του κόσμου πέφυκε σωτηρία. * Σταυρός Αγίων πάντων ή βακτηρία. * Σταυρός Βασιλέων τὸ στερέωμα. * Σταυρός πιστών όχύρωμα. * Σταυρός άνθρώπων ή ρώσις. * Σταυρός * δαιμόνων ή πτωσις.

Είς τούς Λίνους ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά

'Ιδιόμελα τῆς 'Αγίας. Ήχος γ'.

θλητικήν πανήγυριν, πιστοί, * θεοφρόνως τελουμένην θεώμε-Ανοι, * τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ὑμῶν * εὐχαριστήριον ύμνον μελφδήσωμεν. * τὸ γὰρ ἀόρατον χράτος * τῆς ἐναντίας δυνάμεως * έν γυναιχεία φύσει κατηγωνίσατο, * την θείαν έαυτοῦ

Men. Tom. I.

Αληθείας χρατήρα * έξ οίχειων αιμάτων άθλητικών * ή πανεύφημος Μάρτυς * Χριστοῦ κερασμμένη, * και τοῦτον ἀεννάως *
τῆ 'Εκκλησία προτιθεμένη, * έν αὐτῆ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους * σοφίας φωνῆ προτρέπεται λέγουσα· * 'Αρύσασθε πόμα *
τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, * παθῶν καθαρτήριον, * εὐσεβῶν δὲ
ψυχῶν φυλακτήριον, * τῷ Σωτῆρι κράζοντες· * 'Ο ποτίσας ἡμᾶς τὸν
χειμάρρουν * τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ο αὐτός.

Οἱ τῷ αἴματι Χριστοῦ * τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, * εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως * αἰμα ἄγιον * ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμἴν, * μετ εὐφροσύνης πνευματικῆς * προφητικῶς ἀντλήσωμεν, * τῶν ζωηβρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος * καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν * διὸ αὐτῷ βοήσωμεν * Ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν τοῖς ᾿Αγίοις σου, Κύριε, * ταῖς τῆς πανευφήμου σου ᾿Αθληφόρου πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Δ όξα. Ἡχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Έχ δεξιών τοῦ Σωτήρος * παρέστη ἡ παρθένος * καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, * περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον * καὶ πεποικιλμένη ἐλαἰφ τῆς ἀγνείας, * καὶ τῷ αἰματι τῆς ἀθλήσεως, * καὶ βοώσα πρὸς αὐτὸν * ἐν ἀγαλλιάσει, * τὴν λαμπάδα κατέχουσα * Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· * μὴ χωρίσης με, νυμφὶε ἐπουράνιε. * Αὐτῆς ταῖς ἰχεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, * παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. ΄Ο αὐτός.

Σήμερον τό φυτόν της ζωης * έχ τῶν της γης ἀδύτων ἀνιστάμενον, * τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ * πιστοῦται την ἀνάστασιν· * καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, * την αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς * καταγγέλλει ἀνύψωσιν· * δι ἡς τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐχ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως * εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· * διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· * Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ * καὶ δι αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, * τῆς οὐρανίου χαρᾶς * ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε. ΄Απόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια.

 7 Ηχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ἔστησαν οι πόδες Χριστοῦ * τὸν τόπον προσπυνήσωμεν, *

ανυψοῦντες * τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, * ἐν ῷ κατεκενώθη *

τὸ αἰμα τοῦ Δεσπότου, * τὸ βλύσαν κόσμφ τὴν ἀνάσταστν.

Digitized by Google

Σπίγ. Ύψοῦτε Κύριον τον Θεόν ήμεῖν.

Νεχρώσαντες τὰ πάθη σαρχὸς * καὶ πνεύματος, θεόφρονες, * ἐπειχθῶμεν * ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς * οὐράνιον πρὸς λῆξιν, * Σταυροῦ τῆ ἀνυψώσει * συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίγ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Ζωήρρυτος έχ θείας πλευράς * πηγή σαφως έξέβλυσε * τοῦ Σωτήρος, * καταρδεύουσα ψυχάς * των πίστει προσκυνούντων * τὸ θετον πάθος τούτου * καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Δοξα, ⁵Ηχος α'.

Σήμερον χοροί Πατέρων, Πανεύφημε, * συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, * τὸν τόμον σοι προσάγουσι * τῆς ὀρθοβόξου πίστεως. * ὄνπερ λαβοῦσα * ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί, * φυλάττεις μέχρι τέσιν γεραίρομεν * βοῶντες εὐσεβῶς. * Χαίροις, πανεύφημε, * ἡ τὴν ὀρθόδοξον * καὶ πατροπαράδοτον πίστιν * ἄτρωτον φυλάξασα. * ὑρθόδοξον * καὶ πατροπαράδοτον πίστιν * ἄτρωτον φυλάξασα. *

Και νῦν, τῆς Έρρτῆς. Ήχος ὁ αὐτός.

Ανδρέου Ιεροσολυμίτου.

Σήμερον ως ἀληθως * ἡ ἀγιόφθογγος ἡῆστς τοῦ Δαυλό πέρας εξληφεν· * ἰδοὺ γὰρ ἐμφανως * τὸ των ἀχράντων ποδων σου * κροσχυνούμεν ὑποπόδιον· * καὶ ἐν τῆ των πτερύγων σου * ἐλπί-ζοντες σχιᾳ, * πανοιχτίρμον, βοωμέν σοι· * Σημειωθήτω ἐφ ἡμᾶς * τὸ φως τοῦ προσώπου σου, * καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὁρθοδόξου * λαοῦ κολυέλεε.

Είς την Λειτουργίαν Τυπικά, και έκ σῶν Κανόνων της Έρρτης, και της Αγίας.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Στίγ. 'Εν 'Εκκλησίαις εύλογεῖτε τὸν Θεόν.
Ο 'Απόστολος. Ποὸς Γαλάτας.

'Αδελφοί, συνεργούντες.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν.

Ζήτει τη β΄. της δ΄. Εβδομάδος τοῦ Λουκά. Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον αἰώνων.**

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Σορίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Αγάπης, καὶ Ἑλπίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια ς΄.

 * H χ os δ' . * E δ ωχας σημείωσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψε, * φωτοειδής ώσπερ ήλιος, * ὁ σταυρός σου ο τίμιος, * Χριστὲ, στηριζόμενος * ἐν Κρανίου τόπφ * τῷ δεδιασμένω. * καὶ ἀνυψούμενος, Σωτήρ, ἐπὶ τὸ ὄρος * σοῦ τὸ πανάγιον, * δηλοῖ ἐμφαντικώτατα * ὡς δὶ αὐτοῦ, παντοδύναμε, * τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψωσας * οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.

'Ανήγγειλαν σήμερον * οἱ οὐρανοἱ, ἀκατάληπτε, * τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου * φαιδρῶς ἐξαστράψας γὰρ * τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος * φέγγει ἀπροσίτω, * τὴν μανιώδη καὶ σκληρὰν * τῶν θεοκτόνων * γνώμην διήλεγξε * διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, * τὸ ἀκατάλυτον τρόπαιον * ἀπὸ γῆς φανερούμενον, * σήμερον προέρχεται, * ώσπερ κεκρυμμένος * θησαυρὸς πλουτίζων * τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς * τῆς παγκοσμίου * αὐτοῦ χρηστότητος * διό σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Αγίων, ὅμοια.

Παρθένοι νεάνιδες * φύσεως νόμφ συνδούμεναι, * καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι * ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, * τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης * διέλυσαν πίστει, * καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν * ἀνδρειωθεῖσαι * ποσὶ συνέτριψαν, * καὶ νίκης διαδήματι * φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν, * καὶ νυμφῶνα κατφκησαν * νοητὸν ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ή πανεύρημος, * καὶ ή Αγάπη ή ἔνδοξος, * καὶ Ἑλπὶς ή θεόσορος, * ἀρετῶν ἐπώνυμοι * τῶν φαεινοτάτων * ἀναδεδειγμέναι, * ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν * καταβαλοῦσαι, * τὸν τὴν Προμήτορα * δολίως ἀπατήσαντα, * τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν * θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, * ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Πυρός κατεφρόνησαν * καὶ πολυτρόπων κολάσεων * καὶ θανάτου αὶ πάνσεμνοι: * νυμφίου τὸ κάλλος γὰρ * τοῦ ὡραιοτάτου * πίστει ἐκζητοῦσαι, * διὰ ποικίλων αἰκισμῶν * ὡραιωθεῖσαι * τούτφ συνήφθησαν, * Σοφίας τὰ βλαστήματα, * Πίστις Ελπὶς καὶ ᾿Αγάπη τε· * δί αὐτῶν ἡμᾶς, Κύριε, * τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα... καὶ νῦν. ³Ηχος πλ. β΄.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ * τὸ Ξύλον τὸ ἄγιον προκατήγγειλαν, * δἱ οὐ τῆς ἀρχαίας * ἡλευθερώθη κατάρας * τῆς τοῦ θανάτου ὁ ᾿Αδάμ. * ἡ δὲ κτίσις σήμερον, * ὑψουμένου τούτου, * συνυψοῖ τὴν φωνὴν, * τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. * ᾿Αλλ ὁ μόνος ἐν ἐλέει * ἀμέτρητος, Δέσποτα, * ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. ΤΗχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐρραθᾶ.

μεν * Θεῷ τῷ σταυροῦ * ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνην δῶ-

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Αύσιν των δυσχερων * και κτησιν των άριστων * ύψούμενος βραβεύει * τῷ γένει των άνθρωπων * Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἄγιος.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ότε τὸν 'Αμαλήκ * Μωσῆς κατετροποῦτο, * Χριστοῦ προγράφων πάθος, * Σταυρὸν προετύπου * δαιμόνων ἀμυντήριον.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Δεῦτε, χαρμονικῶς * ἀσπασώμεθα, πάντες, * τὸ σωτήριον ξύλον, * ἐν φ ἔξετανύθη * Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

'Απολυτίκιον. Σώσον, Κύριε.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. $^{\tau}$ Ηχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

ν σοὶ, τρισμαχάριστε * καὶ ζωοδότα Σταυρὲ, * λαοὶ εὐωχούμενοι, * πανηγυρίζουσι νῦν * ἀύλων σὺν τάγμασι· * τάξεις 'Αργιερέων * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι· * πλήθη τῶν Μοναζόντων * εὐλαβῶς προσχυνοῦσι· * Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα * πάντες δοξάζομεν.

Μετά τὴν β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα. Τηχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * ώς φῶς ἐκλάμπων, * τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας * ἀποδιώκει, καὶ πιστούς * καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας * Σταυρὸς ὑπάρχει * τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Ο Κανών της Εορτής, και των Αγίων, οὐ ή Ακροστιχίς. Της Σοφίης άρίδηλα και άγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Ελλαμψιν * δώρησαι μοι, Δέσποτα, * τας εύπρεπεῖς * και εύκλεείς σου Μάρτυρας * όπως άνυμνήσω, * τὰ τῆς Σορίας βλαστήματα.

Ή προσηγορία σου σαφώς * τῆ πολιτεία, θεόφρον, κεκόσμηται· * πάσαν γάρ διήνυσας * σου την ζωήν * τῷ της σοφίας ἔρωτι, *

ἔνδοξε Σορία, * σοφίας λάμψασα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμαχάριστος χαρπὸς * τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι * έγχαλλωπιζόμενος, * άθλητιχώς * ύπέρ έχεινης έλαμψε, * πάνσοφε Σορία, * σορίας θείας ἐπώνυμε.

Σώμα καὶ ψυχήν δι άρετης * έκκαθαρθείσαι, παρθένοι νεάνιδες * τρεῖς σοι προσηνέχθησαν * μαρτυριχώς * τῷ νοητῷ νυμφίω, Χριστέ, * Πίστις σύν Ελπίδι * και ή Αγάπη ή ενδοξος.

Geotoxiov.

Ολην την μορφήν μου προσλαβών * ο έν μορφή Θεου πρίν έννοούμενος, * όλην άνεκαίνισεν, * έν ση γαστρί * θεοπρεπώς σκηνώσας, 'Αγνή· * εθεν Θεοτόχον * πίστοί σε πάντες δοξάζομεν.

 $Ωο̂ \mathring{η}$ $\mathring{γ}$. Ο μόνος εἰδώς της τῶν βροτῶν.

ωνής σου ακούσασαι, Χριστέ, * καλούντος πρός αθάνατον * 🕕 χαὶ ἀπαθῆ ζωὴν, ἡχολούθησαν * στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, * τοῦ βοάν σοι Αγιος * ο ναὸς ο ξμψυχος * τῆς άχράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

'Ισχύν έδωρήσατο Χριστός * έστώσαις πρό τοῦ βήματος * μαρτυρικού ύμεν ώς ὑπέσχετο, * και θεοπνεύστου σοφίας ἔπλησε, * και λαμπράς ἀνέδειξε * νικηφόρους Μάρτυρας, * παρθενίας

λαμπούσας τῆ χάριτι.

'Ημβλύνατε νύν τὸν δυσμενή, * Παρθένοι, τὸν μεγάλαυχον, * και την αύτοῦ ὀφρύν κατεβάλετε, * μεγαλοφρόνως άγωνισάμεναι, * χαὶ τὸν πρὶν χαυχώμενον * έξαλείφειν θάλασσαν, * ταϊς ροαίς των αιμάτων έπνίξατε.

Σοφίας της άνωθεν Χριστοῦ * πλησίως ἐμφορούμεναι, * της έκλεκτής Σοφίας και έμφρονος * αι θυγατέρες αι τρεϊς κατήσχυναν * τυραννούντων φρύαγμα, * καὶ μανίαν ἄσχετον * ἡητορεύουσαι θεία διδάγματα.

Θεοτοχίον.

Αγίων τὸν Αγιον Χριστὸν * άγίως ἀπεκύησας, * άγιωσύνης άγιον σχήνωμα * τὸν ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενον, * φ βοώμεν. "Αγιος * ό ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀφράστου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Ο Είρμος.

Ο μόνος είδως της των βροτών * ούσίας την άσθένειαν, * » δύναμιν, * τοῦ βοᾶν σοι Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς

» άφράστου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα των Αγίων.

Ήχος πλ. δ. Την Σορίαν και Λόγον.

Τὰς ψυχὰς δεσμευθείσαι * πόθφ Χριστοῦ, * τῶν φθαρτῶν καὶ Ιπροσκαίρων * την καλλονήν * έν λήθη παρεδραμετε, * ώς τοῦ Λόγου μαθήτριαι, * άσχητικώς το πρώτον * τὰ πάθη νεκρώσασαι, * και άλγεινατς βασάνοις * στερρώς έναθλήσασαι * έθεν ό Δεσπότης * τῆς διπλής μαρτυρίας * στεφάνους εδωρήσατο, * καὶ νυμφώνος ήξίωσε. * Παμμακάριστοι Μάρτυρες, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖζ έορτάζουσι * πόθω την άγιαν μνήμην ύμων.

Δόξα... και νον. Της Ερρτης.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικώς.

Έν Παραδείσφ με τὸ πριν * ξύλον εγύμνωσεν, * ούπερ τη γεύσει δ έχθρὸς * εἰσφέρει νέπρωσιν· * τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, * της ζωής τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη * ἐπὶ της γης, * και κόσμος δλος ἐπλήσθη * πάσης χαρᾶς· * ον ορῶντες ὑψούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοι, * συμφώνως ἀνακράζωμεν· * Πλήρης δόξης ὁ οἰκός σου. Ωδή δ΄. Όρος σε * τῆ χάριτι.

Ρωσθεΐσαι * τη χάριτι τη θεία καλλίνικοι * Πίστις Αγάπη και Έλπις * τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς * ἀνδρείως κατήσχυναν, * διά πυρός * όλοπαυτούμεναι πάνσοφοι, * και τῷ νυμφίω Χριστώ προσαγόμεναι.

Ισχυσαν, * του Σταυρου τη πανοπλία φραξάμεναι, * Πίστις Αγάπη και Ελπίς * τας τουν κολάσεουν πληγάς * εὐτόνως αί Αγιαι * ὑπενεγκεῖν * μέχρις αἰμάτων στερρότατα, * πρὸς τὴν

αμαρτίαν άντιχαθιστάμεναι.

Δυνάμει * και πόθο της Τριάδος έβρωσθησαν * Πίστις 'Αγάπη και Ελπίς, * αι της Τριάδος της σεπτης * παρθένοι ισάριθμοι, * και άλγεινών * την δριμυτάτην έπίτασιν * υπενεγκείν αι πάνσεμνοι ζοχυσαν.

"Ησχυναν * και Κόραι πρυφεραί του άλαστορος * δια του όπλου του Σταυρου * την υπερηφανώς όφρυν, * και πρός γην κατέβαλον * τον πρίν ἀμέτρως καυχώμενον * την οἰκουμένην πάσαν

χαταλήψεσθαι.

Λαμπάδες * τρισάριθμοι σοφίας ἀστράπτουσαι, * Πίστις 'Αγάπη και 'Ελπίς * τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς * σαφῶς λαμπρυνόμεναι, * διαφανῶς * τὰς 'Εκκλησίας φωτίζουσι * πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν και ἀντίληψιν. (Θεοτοκίον.

Αγίων * Αγία, Θεοτόχε πανύμνητε,* ή προσδοχία τῶν ἐθνῶν * καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, * ἐχ σοῦ ἀνατέταλχεν * ὁ Λυτρωτής * καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ωολίε. Ο φωτίσας * τῆ ελλάμψει.

Καρτερία * τῶν φρενῶν τὰς βασάνους ὑπέμειναν, * καὶ σοφίας *
τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, * τὸν κρατοῦντα ἤσχυναν *
αὶ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, * πίστει καὶ φύσει συνδούμεναι.

'Αγάλλεται * ή Προμήτωρ, όρωσα νιχώμενον * τὸν δόλιον * τὸν αὐτὴν ἐξ 'Εδὲμ ἐξορίσαντα * γυναιξὶ θεόφροσιν, * 'Ελπίδι

Πίστει και Αγάπη, * τοῖς τῆς Σορίας γεννήμασι.

Ίοβόλους * τοῦ τυράννου θωπείας ἐξέφυγον, * καὶ βασάνων * τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν * αὶ σεμναὶ Νεάνιδες, * τῆ σῆ ἀγάπη τετρωμέναι, * Χριστὲ, καὶ θείφ σου ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

'Αγάλλονται * οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, * εὐφραίνονται * σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα * τῷ γὰρ τόχψ ηνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόχε, * ην ἐπαζίως δοξάζομεν. $\mathring{\Omega} \mathring{\partial} \mathring{\gamma} \in \mathring{\cdot} \text{ `Εχύχλωσεν ήμᾶς.}$

Τηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις, Δέσποτα, * παλάμαις ἐναπέθεντο * τὰς ἐλπίδας αἰ Νεάνιδες αἰ τρεῖς, * καὶ τῆς Τριάδος τρισμακάριαι * τῷ ἀριθμῷ * τετιμημέναι * καὶ σεμνυνόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, * Μαρτύρων διαδήμασιν * ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν * ἄνωθεν άξίως ἐκομίσαντο * παρὰ Χριστοῦ * τοῦ Ζωοδότου * καὶ πανοικτίρμονος.

'Ανήχθησαν έν τῷ ναῷ σου, Δέσποτα,* τοῦ πάντων βασιλεύοντος * παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, * σοῦ τῆς βασιλείας κοινωνήσοντα· * σὺ γὰρ αὐτῶν * καὶ φῶς ὑπάρχεις * καὶ ἀγαλλίαμα. Θεοτοκίον.

'Αγάλλονται έν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, * τοῦ γένους οἱ προπάτορες, * τὴν Ἑδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, * ἢν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν * σὺ γὰρ, άγνὴ, * καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν. Ο Εἰρμός.

» Έχνύκλωσεν ήμας έσχατη άβυσσος, * οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος. *
» δέλογισθημεν ὡς πρόβατα σφαγής, * σῶσον τὸν λαόν σου,
» ὁ Θεὸς ήμῶν. * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων * καὶ ἐπα» νόρθωσις.

Κοντάχιον, ή Ηχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Σοφίας της σεμνής * ιερώτατοι κλάδοι * ἡ Πίστις καὶ 'Ελπὶς * καὶ 'Αγάπη δειχθεῖσαι, * σοφίαν ἀπεμώραναν * τῶν 'Ελλήνων ἐν χάριτι' * καὶ ἀθλήσασαι * καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, * στέφος ἄφθαρτον * παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου * Χριστοῦ ἀνεδήσαντο. 'Ο Οἶκος.

"Ότε εἰς πάντα τὰ πέρατα * τὸ ἀθέμιτον ἐξελήλυθε πρόσταγμα * θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι * καὶ βωμοὺς δαιμόνων *
καὶ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι * πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν· * τότε αἰ
πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι * ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, * ζόφον
ἀθείας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· * καὶ φέγγος εὐσεβείας * ἐν ταῖς
καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, * τρανῶς ἀνεβόων· * Θεὸς
μέγιστός ἐστιν * ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι * καὶ ἀναστὰς τριήμερος, * ἐν ῷ καὶ καυχώμεθα· ὅθεν καὶ ἐπαξίως * στέφος ἄφθαρτον
παρὰ Χριστοῦ ἀπεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τη ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων, Πίστεως, Έλπίδος καὶ Αγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας. Στίχοι.

Τη πρὸς σὲ πίστει Πίστις Ἐλπὶς Αγάπη Αἰ τρεῖς, Τριὰς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Έβδομάτη δεκάτη Αγάπην τάμον, Έλπιδα, Πίστιν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγιαίς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Σὲ νοητήν, * Θεοτόκε, κάμινον.

Τρισσοφεγγεϊ * ένιαία χάριτι * καταλαμπόμεναι σαφώς, * αὶ Παρτον * θεολογούσαι καὶ μέλπουσαι * 'Ο αίνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

'Εν οὐρανοῖς * τὰς παστάδας ἔχουσαι, * λαμπαδηφόροι τῷ Χριστῷ * σὺν 'Αγγέλοις χαρμονιχῶς * νῦν περιχορεύετε, * δόξαν τὴν ἀίδιον * συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι * 'Ο αίνετὸς τῶν Παττέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικήν * ώς οἱ Παΐδες ἔνστασιν * ἐπιδειξάμεναι, τὸ πῦρ * κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· * τούτων γὰρ ἰσάριθμοι * γνώμην ἰσοστάσιον * αἰ Θεοφόροι ἐκτήσαντο, * τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων * ἀεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοχίον.

Νέμοις, άγνη, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν * τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, * λυτρωμένη τῶν πειρασμῶν * πάσης περιστάσεως * σὲ Μοπ. Τοπ. Ι.

γάρ νῦν κεκτήμεθα * καταφυγήν, Θεονύμφευτε, * ώς αίνετὸν * τῶν Πατέρων * Θεὸν χερσὶ βαστάσασαν.

'Ωοή η'. Εν καμίνφ Παϊδες.

Α ὶ παρθένοι αὶ θεοφεγγεῖς, * Πίστις Ἐλπὶς ᾿Αγάπη, * τῷ χάλ-Αλει τῆς εὐσεβείας * χαθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγουσαι * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας και φωτοειδεῖς * διὰ τοῦ μαρτυρίου * προδήλως γεγενημένας * τὰς Παρθένους, οἱ πιστοὶ, * ὑμνήσωμεν λέγοντες * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιαμάτων ρεϊθρον δαψιλώς, * ἀρθόνως και πλουσίως * αι θῆκαι τῶν 'Αθλοφόρων * ἀναβρύουσιν ἀει * τοῖς πίστει κραυγάζουσιν * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Osotoxiov.

Γη άγια πέφηνας, άγνη, * τὸν ζωηφόρον στάχυν * τεχοῦσα της ἀιδιου * ζωης πρόξενον Χριστὸν, * ῷ πάντες χραυγάζομεν * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Έν καμίνφ Παΐδες Ἰσραήλ, * ώς εν χωνευτηρίφ, * τῷ κάλλει
 » Ετῆς εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον ψάλλον-
- » τες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\circ}\Omega\delta\dot{\eta}$ 0°. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Αξγλης * τριφεγγούς πληρούμεναι, * και λαμπηδόνος θείας νύν Αξμορρούμεναι, * αι όμωνυμοι * των άρετων και φερώνυμοι * τῆς 'Αγάπης 'Ελπίδος και Πίστεως, * ἐλπίδι και ἀγάπη * ἡμᾶς και πίστει βεβαιώσατε.

Ίνα * ἡ ἐξ ΰψους δύναμις * νῦν κατευνάση τὸν κατέχοντα κλύδωνα * τῆς αἰρέσεως, * ὧ 'Αθλοφόροι ἀἡττητοι, * καὶ βραβεύση πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, * αἰτεῖσθε, δυσωποῦμεν, * ἀκαταπαύστως, καλλιπάρθενοι.

Νύκτα * τὴν τοῦ βίου, Πάνσοφοι, * διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε * τὴν ἀνέσπερον, * μαρτυριχῶς ἀγαλλόμεναι, * καὶ παρθένων καυχώμεναι χάριτι, * καὶ θείας βασιλείας * τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοχίον.

"Ω πως * ή Παρθένος τέτοχε * τὸν ἀεὶ ὄντα Λόγον καὶ ένυ-

πόστατον, * τὸ ἀπαύγασμα * τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως, * τὸν ἡμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον * ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα; * ὂν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδει ἔεν ἄφλεκτος: * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν * τῶν πειρασμῶν ἀγριαί-
- » νουσαν * κατασβέσαι αιτούμεν την κάμινον· * ίνα σε, Θεοτόκε, *

» ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι * πυρούμεναι αὶ τρεῖς ζήλφ, * τῶν ἀρετοῦν τῆ τριάδι * Ἑλπίδι Πίστει Αγάπη * προσκείμεναι, ὁμωνύμως * ἡλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων * καὶ τῶν 'Αγγέλων Δεσπότην * ἀποτεχοῦσα, Παρθένε, * τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι * τῆς δεξιᾶς παραστάτας * μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. ή Ηχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

 Λ όγχην σὺν τῷ Σταυρῷ, * τοὺς ἡλους καὶ τὰ ἄλλα, * ἐν οἰς Λ τὸ ζωηφόρον * Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, * ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

Στίγ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τλην φθοροποιόν * έξαίρει άμαρτίας * τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον * ὑψούμενον, Σωτήρ μου, * λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίγ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

"Υδατι θεουργῷ * καὶ αἴματί σου, Λόγε, * λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία * στολίζεται ὡς νύμφη, * Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Χαίροις, τὸ τῶν πιστῶν * φυλακτήριον θεΐον, * ἀπροσμάχητον τεῖχος, * Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, * δί οῦ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ήμῶν Εὐμενίου, Επισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον * τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * ἐν ῷ Χριστὸς
Ττὰς χεῖρας, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * προσηλωσε βουλήσει, *
πάντας πιστοὺς * προσχαλεῖται ἐν ἄσμασιν * ἐορταζόντων μετ ἤχου τοῦ προσχυνεῖν * ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Των έγχαινίων την μνήμην * της αναστάσεως, * δι ής τοῖς έν τῷ σκότει * φῶς ἐπέλαμψε μέγα * ζωης καὶ ἀφθαρσίας, * δεῦτε, πιστοὶ, * ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν * τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, * προσκυνοῦντες τὸν Σωτηρα Χριστόν.

Μωσής ὁ μέγας τὸ πάλαι * ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ * σταυροειδῶς τὰς χεϊρας * ἐκπετάσας εἰς ὕψος, * ἐτύπου τὸν Σταυρόν σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸν ὑψούμενον σήμερον, * καὶ ἀγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς * ἐν αὐτῷ σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσιν.

Τήν ψυχήν και τὸ σῶμά σου * τῶν παθῶν καθηράμενος, * τοῦ Τ΄Αγίου Πνεύματος * οἰκος γέγονας, * καὶ ἰερέων ἐν χρίσμασι * σαυτὸν κατεκόσμησας, * παραστάτης δεξιὸς * χρηματίσας, Εὐμένιε, * καὶ συνόμιλος * τῶν ἀγίων 'Αγγέλων, * καὶ τῆς δόξης * τοῦ Κυρίου κληρονόμος, * καὶ πρεσβευτής τῶν ὑμνούντων σε.

Ο περίδοξος βίος σου * άρεταϊς φαιδρυνόμενος, * των θαυμάτων ελαμψε * ταϊς φαιδρότησι, * καὶ εὐκλεῆ σε τοῖς πέρασι, * παμμάκαρ, εἰργάσατο, * καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ, * καὶ 'Αγίων ὁμόσκηνον, * καὶ τῆς πόλεως * τῆς ἀγίας πολίτην, * Ἱεράρχα, * τῶν 'Αγγέλων συμπολίτα, * θαυματουργὲ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, * τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, * Έκκλησίας ἄσειστον * τὸν θεμέλιον, * τὸν ἰεράρχην Εὐμένιον * ἐν θαύμασι μέγιστον, * καὶ δυνάμεσι πολλαῖς * γεγονότα περίδοξον, * καὶ φωτίσαντα * τὰς ἐν ζόφφ καρδίας, * ὡς φωστῆρα * τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως * οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

 Δ όξα... καὶ νῦν. ΤΗχος δ΄.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, * Χριστέ, τὴν ἐνέργειαν * προδιατυ-

πώσας Μωϋσής, * έτροπουτο τὸν ἐναντίον Αμαλήκ * ἐν τη ἐρήμφ Σινά· * ότε γάρ έφήπλου τὰς χεῖρας, * Σταυρού τὸν τύπον ποιών, * ἐνίσχυεν ὁ λαός * νυνὶ δὲ τών πραγμάτων ἡ ἔκβασις * είς ήμας πεπλήρωται. * Σήμερον Σταυρός ύψουται, * και δαίμονες φυγαδεύονται. * Σήμερον ή κτίσις πάσα * έκ της φθοράς ήλευθέρωται· * πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ * ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. * διὸ γηθόμενοι πάντες * προσπίπτομέν σοι, λέγοντες. * Ως έμεγαλύνθη τὰ έργα σου, Κύριε! * δόξα σοι.

' Απόστιγα Στιχηρά, προσόμοια γ΄. Ήχος πλ. β΄.

Τριήμερος άνέστης.

 $\mathbf{P}^{lpha\pi$ ίσματα ὑπήνεγκας * καὶ σταύρωσιν, Μακρόθυμε, * καὶ ὀνείοη, * θέλων πάντας ἐκ χειρὸς * λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, * ὁ μόνος ζωοδότης * καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμώ σου τὸν Σταυρὸν, ἀγαθὲ, * τοὺς ήλους καὶ τὴν λόγχην, Σωτήρ, * δί ών πάντας * έλυτρώσω τῆς φθορᾶς, * ώς μόνος ζωοδότης * και πάντων εὐεργέτης, * μόνε φιλάνθρωπε, Σωτήρ ήμῶν.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ημών.

Σταυρφ προσηλωθείς δί έμὲ, * Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, * έρραπίσθης * καὶ ὑβρίσθης, Λυτρωτά, * καὶ ὅξος ἐποτίσθης * καὶ λόγχη έχεντήθης, * και πάντα φέρεις, άναμάρτητε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Σήμερον ξύλον έφανερώθη. * Σήμερον γένος Εβραίων ἀπώλετο. * Σήμερον διὰ πιστών βασιλέων * ή πίστις φανερούται * καὶ ό 'Αδάμ διά τοῦ ξύλου έξέπεσε, * καὶ πάλιν διά ξύλου δαίμονες έφριξαν. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτίχιον. Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τὸν τάφων σου, Σωτήρ. γ ἄνω ώς Θεὸς ΄* οὐρανὸν θρόνον ἔχων, * καὶ γῆν, Χριστὲ Σω-

Οτήρ, * ὑποπόδιον φέρων, * Σταυρὸν ήμιν ὑπέδειξας * σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. * Τοῦτον ἄπαντες * δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν. * Τούτον φύλακα * καὶ βοηθὸν ἐξαιτούμεν, * καὶ πίστει δοξάζομεν.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Έν Παραδείσφ με δεινώς * πεπτωχότα * του βροτοχτόνου τή πιχρά * συμβουλία, * έν τῷ Κρανίφ πάλιν ἐξανέστησας, Χριστὲ, * ξύλφ ἰασάμενος * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, * κτείνας τὸν ἀπάτη με * θανατώσαντα όφιν, * καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. * Δόξα τῆ θεία * Σταυρώσει σου, Κύριε.

Ο Κανών της Εορτής, και του Αγίου ου ή ακροστιχίς.

Εύχαις δίδου μοι Χριστόν εύμενη, Μάκαρ.

'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος β'. Δεῦτε, λαοί, ἄσωμεν.

Εχων Χριστόν, * Πάτερ θεόφρον Ευμένιε, * των σων καθυπα-Εκουόντα * θείων έντευξεων, * ευμενή τουτον, μάκαρ, * ἀπέργασαι τοις πόθω * ἀνευφημουσί σε.

Ύψοποιὸν * ἀπὸ νεότητος, "Οσιε, * ήγαπηχώς ταπείνωσιν, * τὸν ὑπερήφανον * ἐταπείνωσας ὄριν, * καὶ χάριν ἰαμάτων * σα-

φως έπλούτησας.

Χωρητικόν * Πνεύματος ὅργανον γέγονας, * τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα * πολλαῖς ἀσκήσεσι * τῆ ψυχῆ ὑποτάξας, * τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον * σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοχίον.

Αί περλ σοῦ * νῦν προρητεῖαι πεπλήρωνται, * Θεοχυῆτορ Δέσποινα· * ὂν γὰρ προήγγειλαν * ὑψηγόρως, ἐν μήτρα * ἐχώρησας ἐν δύω * τελείαις φύσεσι.

'Ωδή γ΄. Στερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε.

 Δ ιέτρεχες σπουδή,* καθώς ή μέλιττα, * λειμώνας τούς λογικούς, Ίεράρχα, * τὸ γλυκὸ μέλι θηρώμενος, * καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις * ἐντιθέμενος.

Ο βίος καθαρός, * ὁ λόγος ἄλατι * τῷ θείφ, Εὐμένιε, ἡρτυμένος * διεδείκνυ σου τὴν ἔνδοθεν * κεκρυμμένην καὶ χάριν * καὶ

λαμπρότητα.

Υψώθης ἀρετατς * χαλλωπιζόμενος, * χαὶ θρόνων ἐπέβης ὑψηλοτάτων, * μύρφ θείφ χρισθεὶς Πνεύματος, * χαὶ Χριστοῦ εὐωδία * γνωριζόμενος. Θεοτοχίον.

Μαρία, το χρυσοῦν * θυμιατήριον, * παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, * καὶ στερέωσον κλονούμενον * προσβολαῖς τοῦ δολίου * πολεμήτορος. Ο Εἰρμός.

» Στερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ νεκρώσας τὴν ἀμαρ-» Στίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς καρδίας τὰς

» ήμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, του Αγίου. Ήχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ορθοδόξοις έμπρέπων,* Πάτερ, διδάγμασι, * τὰς ζοφώδεις αἰρέσεις * πάτας ἐμείωτας, * καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς * δειχθεὶς,
Εὐμένιε , * περιβόητος παντὶ * προμηθεία θεϊκή * ἐγένου·

όθεν σε πίστει * τιμώμεν ώς ίεράρχην, * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα... καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς, ὅμοιον.

Τὸ πανάγιον ξύλον * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * ἀναλάβωμεν πίστει * ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, * καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ * ἀπορρίψωμεν· * ὁ οἱ πάλαι βασιλεῖς * ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, * ἐνίχησαν πολεμίους, * καὶ φῦλα τὰ τῶν βαρβάρων * τῆ δυνάμει τούτου ἀνέτρεψαν.

Ωδή δ΄. Είσακήκοα, Κύριε.

 \mathbf{O} ίχος γέγονας Πνεύματος * θείοις ναοῖς σχολάζων, Ίεράρχα, * καὶ σεπταῖς μελέταις * ώραιζόμενος.

Ιεράρχης θεόληπτος, * Πάτερ σοφὲ, καὶ πρόεδρος Γορτύνης *

γεγονώς, θαυμάτων * αϊγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος * τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι * κατὰ σοῦ ὁρμήσαντος, * Ἱερώτατε.

Ρωμαλέφ φρονήματι * τὸν δυσμενή κατέβαλες ἀνδρείως, * καὶ ὁρμὰς λεόντων * σὰ ἐχαλίνωσας.

Θεοτοχίον.

Ίεραὶ προκατήγγειλαν * πάλαι φωναὶ τοῦ τόχου σου τὸ βάθος, * ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις * εἴδομεν, "Αχραντε.

' Ωδή ε'. 'Ο τοῦ φωτός χορηγός.

Σύνεσιν ἔσχηκας * ώς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν, "Οσιε, * νοῦν καὶ ψυχήν * ὅθεν διαλύεις * τὰς ἔριδας πιστῶς * τῶν βασιλευόντων * καλῶς πειθομένων σοι.

Τὰς ἀχοὰς ὑποθεὶς * σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν * ἔχθραν μαχρὰν * ὅλεθρον γεννῶσαν, * χαὶ τὴν ἀδελφιχὴν * ὁμόνοιαν στέργει, * θεόφρον Εὐμένιε.

Οἰα πυρσὸς ἐπιστὰς, * Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, * καὶ τοὺς παθῶν * βυθῷ νηχομένους * πρὸς ὅρμον γαληνὸν * ἰάσεων, Μάκαρ, * σορῶς ἐκκαλούμενος. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν * τὸν προαιώνιον Υιὸν τέτοχας, * θελητιχαῖς * δυσὶν ἐνεργείαις * ὑπάρχοντα διπλοῦν, * ὡς ἄνθρωπον ἄμα * Θεόν τε, Πανάμωμε.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ενεργή θησαυρόν άδαπάνητον * έχων έν καρδία σου Χριστόν, Ευμένιε, * ώσπερ πηλόν λελόγισαι * τόν χρυσόν, Βασιλεύς * όν παρέσχε σοι.

Ύψηλην είς καθέδραν ἐκάθισας, * Πάτερ, της εἰρήνης φθεγξάμενος πρόσρημα * τη Εκκλησία ἄνωθεν * οὐπερ νῦν τη προσκλήσει σεμνύνεται. Μὴ βραχείς ἀμαρτίαις, διέπλευσας * βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, * καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασας, * ἔνθα δῆμος Όσίων εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Έπι σὲ καταβὰς ὁ οὐράνιος * ὅμβρος, χερσωθεῖσαν τὴν Υῆν, ᾿Αειπάρθενε, * θεογνωσίας νάμασι * καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε. ΄Ο Εἰρμός.

 \bullet Έν άβύσσ ϕ πταισμάτων χυχλούμενος,* τὴν άνεξιχνίαστον τῆς \bullet Ευσπλαγχνίας σου * \bullet έπιχαλούμενος,* τὴν άνεξιχνίαστον τῆς

» ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φ ωτὶ θεϊχῷ * ἐλλαμφθεὶς, παμμαχάριστε, * φωτίζεις ἡμᾶς * τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σου * τὴν σεπτὴν χαὶ ἔνδοξον * χαὶ ἀγίαν, Πάτερ, μετάστασιν,* ἰεράρχα Εὐμένιε· * πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

'O Oixog.

Οίχτειρον, Κύριε, τὸν σὸν δοῦλον, * καὶ συγχώρησον πάντα * τὰ ὁφειλήματα νῦν, * καὶ δώρησαι μοι τὸ ἔλεος * τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἵνα ὕμνοις * σὲ δοξάζω ἀπαύστως, * καὶ τὸν πιστόν σου θεράποντα * στέφω ψόαῖς * τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, * Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, * γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, * τῆς Εκκλησίας τὸ στήριγμα, * καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα. * πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τη ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ήμῶν Εὐμενίου, Ἐπισχόπου Γορτύνης.

Στίχοι.

Τὸ λεΐον Εὐμένιος ὅμμα Γορτύνης, Πανευμενὲς χατείδεν ὅμμα Κυρίου.

'Ογδοάτη δεκάτη θάνεν Εύμένιος μεγαλήτωρ.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ήμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ὠδὴ ζ΄. Εἰχόνος χρυσῆς.

Νεκρών λογισμών * προθυμία της ψυχης * κατακαυχώμενος, * εν βαθυτάτω γήρα, * Οσιε, * ἀποδημίαις ἐκέχρησο, * ἐπ' εὐεργεσία των πίστε: * δεχομένων, Εὐμένιε, * σὲ τὸν σπορέα των σεπτών * καὶ ἰερων διδαχών.

Ή 'Ρώμη' τῶν σῶν * ἀπολαύσασα καλῶν, * δῶρον ποθούμενον * τῆ Θηβαίδι μὴ βουλόμενον * Πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε· * ἔνθα γεγονὼς ἀναστέλλεις * τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν * τῆ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν * εὐχῶν σου, "Οσιε.

Μαζοῖς ἐκτραφεὶς, * ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν * γάλα ἐθήλασας,*

καὶ ἡλικίας μέτρον ἔφθασας, * ἀνενεχθεὶς εἰς ἀκρώρειαν, * Πάτερ, ἀρετῶν, καὶ ἡλίου * ἀπαστράψας φαιδρότερον * θεοσημείαις τοῖς νυκτὶ * κατασχεθεῖσι παθῶν.

Θεοτοχίον.

'Αύλου φωτός * οἰκητήριον ἡ σὴ * μήτρα γεγένηται * τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως * τὴν ἀθείαν μειώσαντος, * ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· * ὂν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός.

Καταπαλαίσας τον έχθρον, * και τον δρόμον τον καλόν * διατελέσας, * βαθυτάτφ έν γήρα * προς τους πατέρας τους σους * μετέβης, στος ωσπερ ωριμος * ξένης έπι χώρας, * λαβών του βίου πέρας.

'Αμνημονήσαντες τῶν σῶν * οὐδαμῶς, Πάτερ, καλῶν, * παῖδες Θηβαίων * τῆ πατρίδι καὶ ποίμνη * τὴν ἱεράν σου σορὸν * αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν * ἦς τῆ ἐπανόδω * θαυμάτων ἔρρει χάρις.

'Ράξος Κυρίλλου τὸ σεπτὸν * καὶ πολύαθλον τὸ πρὶν * κατέχων σῶμα, * καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρύπτει * παραπλησίως, Σορὲ, * συνάψας τοὺς βίφ ὁμόρρονας, * οὖς ἡ ἄνω φέρει * πατρὶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ίερωτάτη Προφητῶν * σὲ προγράφει ἀληθῶς * σεμνή χορεία * ἀλατόμητον ὅρος, * ράβδον καὶ πύλην, δι ής * διῆλθεν ὡς οἰδεν ὁ Ὑψιστος, * πάλιν κεκλεισμένην * ἐάσας σε, Παρθένε.

Ο Είρμός.

Τον έν καμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν *

• υμνείτε, τὰ ἔργα, ὡς Κυριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς • αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ος τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, * ἐκ δυνάμεως, Πάτερ, * εἰς δύναμιν μετέβης θαυμαστῶς, * ἔνθα χοροὶ ἱερώτατοι * λειτουργοῦσιν ἐν φόβφ * Τριάδι τῆ σεπτῆ μετὰ πασῶν * οὐρανίων, παμμάκαρ * Εὐμένιε, Δυνάμεων.

Στήσον τὴν νῦν καταιγίδα * τῆς πατρίδος, τὸ Θεῖον * ταῖς σαῖς ἐξμιμενίζων προσευχαῖς, * βαρβαρικὴν, μάκαρ, ἔφοδον, * τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν * καὶ πείρα συνωθοῦσαν τῶν κακῶν * εἰς βυθὸν ἀπωλείας, * ἀοίδιμε Εὐμένιε.

Ή ση πανίερος μνήμη * συγκαλεῖται ποιμένας * όσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, * άγιασμὸν πᾶσι φέρουσα· * ἡν τελοῦντας πλουσίως * καταύγασον ήμᾶς μαρμαρυγαῖς * τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, * πανεύφημε Εὐμένιε.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίου.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα * θεἴκῇ δυναστεία, * καὶ τρέφεις έκ μαζῶν πᾶσαν πνοὴν * τὸν διατρέφοντα, Πάναγνε· * ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα,* ᾿Αγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτοὺς * τοὺς ἀεί σε ὑμνοῦντας * καὶ πόθφ μακαρίζοντας.

Ο Ειρμός.

» Τον έχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον * τὸν ἀξρήτφ σοφία * ήχοντα και-» Τουργήσαι τὸν 'Αδάμ * βρώσει φθορα πεπτωχότα δεινῶς, *

» έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι ήμας * οι πιστοί

» όμοφρόνως * έν υμνοις μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον του Αγίου. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Εὐμένιε θεόληπτε, * τῶν ᾿Αρχαγγέλων σύσκηνε, * ὡς παἰρρησίαν Επλουτήσας * πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱεράρχα, * οὐ καὶ τῷ θρόνῳ, "Αγιε, * ἐνδόξως νῦν παρίστασαι, * τῶν ἐκτελούντων μέμνησο * τὴν φωτοφόρον σου μνήμην * καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

^{*}Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθα.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ * ὑψούμενον ἐρῶντες, * μεγαλωσύνην δῶμεν * Θεῷ τῷ σταυρωθέντι * σαρχὶ δί ἀγαθότητα.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδατι θεουργῷ * καὶ αἰματί σου, Λόγε, * λαμπρῶς ἡ Εκκλησία * στολίζεται ὡς νύμφη, * Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Λόγχην σὺν τῷ Σταυρῷ, * τοὺς ἡλους καὶ τὰ ἄλλα, * ἐν οἰς τὸ ζωηφόρον * Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, * ἐν ὑμνοις προσκυνήσωμεν. Δόξα... καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς * ἀσπασώμεθα πάντες * τὸ σωτήριον ξύλον, * ἐν ῷ ἐξετανύθη * Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καί Δορυμέδοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄. 'Ηχος πλ. δ΄. ''Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὸ ζωηφόρον φυτὸν, * ὁ Σταυρὸς Ωό πανάγιος * εἰς ὑψος αἰρόμενος * ἐμφανίζεται σήμερον * δοξολογούσι * πάντα τὰ πέρατα. * ἐκδειματούνται * δαίμονες άπαντες * * Ω οίον δώρημα * τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! * δί οὐ, Χριστέ, * σῶσον τὰς ψυγὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς * ὁ βαστάσας τὸν Ύψιστον * ἀπὸ γῆς ὑψούμενος * Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον, * δί ου πρός Θεόν * πάντες είλχύσθημεν, * και κατεπόθη * είς τέλος θάνατος. * * * Εύλον ἄχραντον! * ὑφ' οὖ ἀπολαύομεν * τῆς ἐν Ἐδὴμ * ἀθανάτου βρώσεως * Χριστὸν δοξάζοντες.

*Ω του παραδόξου θαύματος! * εύρος και μήκος Σταυρού * οὐρανοῦ ἐσοστάσιον, * ὅτι θεία χάριτι * άγιάζει τὰ σύμπαντα· * ἐν τούτφ έθνη * βάρβαρα ήττηνται· * έν τούτφ σκήπτρα * άνάκτων ήδρασται * Ω θείας κλίμακος! * δί ής άνατρέχομεν * είς ούρανούς, * ύψοῦντες ἐν ἄσμασι * Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Αγίων, γ΄. Ἡγος ὁ αὐτός.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

γηγρυφήν την άδαπάνητον * ποθών κληρώσασθαι, * Τρόφιμε Μάρ-1 τυς, * πόνοις τοῦ σώματος * σὰ ἐνετρύφας· * καὶ δὴ μετέστης έκ φθοράς * πρός τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, * καὶ τῷ μαρτυρίψ έγχοσμούμενος. * διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * αἴτησαι πᾶσι, μάχαρ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ο ενδοξος * πολλαϊς κολάσεσιν * έγκαρτερήσας, * νῦν ἐσαββάτισεν * εἰς τὰς ἐπαύλεις * τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, * γέρα των άγωνων χομιζόμενος, * δήμοις των Αγγέλων άριθμούμενος. * αὐτοῦ, Χριστὲ, πρεσβείαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα έλεος.

Αθέων βουλευτήριον * ἀποχρουσάμενος * βουλαϊς ένθέοις, * τὸν νοῦν ωχύρωσεν * ὁ Δορυμέδων, * και προσεχώρησε στερρώς * πρὸς τά των βασάνων πειρατήρια. * νίκης τε βραβεία κομισάμενος * Χριστῷ συμβασιλεύει, * πάντοτε ὑπὲρ πάντων * ἡμῶν δεόμενος.

 Δ όξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ΄.

Ήχος πλ. δ΄. Τριήμερος ανέστης.

Ο ἔστησαν οι πόδες Χριστοῦ, * τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, * ανυψοῦντες * τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, * ἐν ῷ κατεκενώθη * τὸ αἴμα τοῦ Δεσπότου, * τὸ βλύσαν κόσμφ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς * καὶ πνεύματος, θεόφρονες, * ἐπειχθῶμεν * ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς * οὐράνιον πρὸς λῆξιν * Σταυροῦ τῆ ἀνυψώσει, * συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρρυτος έχ θείας πλευράς * πηγή σαφώς έξέβλυσε * τοῦ Σωτήρος, * καταρδεύουσα ψυχάς * τῶν πίστει προσχυνούντων * τὸ θεῖον Πάθος τούτου, * καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν 'Ανάστασιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Ορούς ύψουμένου σου Σταυρού, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ κέρας τῶν πιστῶν * συνυψούται Βασιλέων ἡμῶν, * συντριβόντων ἐν αὐτῷ * τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. * Μέγας εἶ, Κύριε, * καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Απολυτίχιον: **Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.** Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσχυνοῦμεν, Φιλάνθρωπε,* ὅτι ἐν ἀντῷ προσηλώθης * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * Παράδεισον ἡνέφξας, Σωτὴρ,* τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ,* καὶ τρυφῆς κατηξιώθη * ὁμολογῶν σοι Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι ὥσπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς * κραυγάζοντας. Ἡμάρτομεν * πάντες, τῆ εὐσπλαγχνία σου * μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα... και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

τιχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Απλώσας ἐν Σταυρῷ * τὰς παλάμας, Οἰχτιρμον, * τὰ ἔθνη τὰ μαχρὰν * ἀπὸ σοῦ γεγονότα * συνήγαγες, δοξάζειν σου * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα * ἀλλ ἐπίβλεψον * ἐπὶ τὴν σὴν χληρουχ(αν, * χαὶ χατάβαλε * τοὺς χαθ ἡμῶν πολεμίους * Σταυρῷ τῷ τιμίῷ σου.

Δόξα... χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο Κανών της Εορτής, και των Αγίων, ου η Ακροστιγίς.

γιαϊς ὑπερφώτοις ἀστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * χαταλαμπόμενοι, * τὰ σχοτεινὰ νέφη * τῆς ψυχῆς μου λύσατε, * τὸν νοῦν μου χαταυγάσατε, * χαὶ τὰ χείλη πρὸς ὅμνον * ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοίξατε, * Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλώνυμοι.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ἀντέστητε * τῷ ματαιόφρονι * νέμειν θεοῖς σέβας, * Μάρτυρες, ἀλλόχοτον * ὑμᾶς χαταναγχάζοντι, * χαὶ θυσία τελεία * διὰ ποιχίλων χολάσεων * τῷ Παμβασιλεῖ

προσηνέχθητε.

Ίσχυς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δεδώρηται * τοῦ παντοχράτορος * χαταβαλεῖν πᾶσαν * τὴν ἰσχὺν τοῦ δράχοντος, * σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, * τῆς Τριάδος ὁπλίται, * Σαββάτιε ἀξιάγαστε, * θεῖε Δορυμέδον χαὶ Τρόφιμε. Θεοτοχίον.

Φωτιστικαϊς σου πηγαζούσαις χάρισι, * Θεοχαρίτωτε, * πύλη φωτός μόνη, * οι γενναΐοι Μάρτυρες * φαιδρώς καταυγαζόμενοι, * τὸ βαθύτατον σκότος * τῶν ἀνυποίστων κολάσεων * σὲ ὑμνολογοῦντες παρέδραμον.

 $\Omega \delta \dot{\gamma} \gamma$. O στερεώσας κατ άρχάς.

Οραιοτάτφ λογισμφ * και σταθηρά διανοία * πρὸς βασάνων Εξωρήσατε πεϊραν, * αἰκιζόμενοι σφοδρῶς * και μάστιξι ξεόμενοι, * και ἀηττήτφ γνώμη * ἀπαρασάλευτοι μένοντες.

Ταζ των αιμάτων προχοαζ * ιερωτάτην πορφύραν * ἐπιχρώσαντες, γενναζοι ὁπλζται, * ἀθαγάτφ Βασιλεζ * Κυρίφ νὖν παρίστασθε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν * ἀκαταπαύστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστὸν * προσομιλοῦντες βασάνοις * καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, * καὶ τεινόμενοι δεινῶς * καὶ τοῖς θηροὶ διδόμενοι, * πανευκλεεῖς ἀπλίται, * "Αγιοι Μεγαλομάρτυρες. Θεοτοκίον.

Νομοθεσίαις τοῦ ἐχ σοῦ * σεσαρχωμένου Δεσπότου * πειθαρχοῦντες, παναμώμητε Κόρη, * οἱ γενναῖοι 'Αθληταὶ * ἀνόμους έτροπώσαντο, * σὲ συνεργὸν ὡς σχόντες * τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο Εἰρμός.

» στερεώσας κατ άρχας * τούς ούρανούς έν συνέσει, * καὶ
» Στὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ,*

» τῆς Ἐχκλησίας στήριξον· * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * Αγιος,
» μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα των Μαρτύρων.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Βασάνων άνδρικώς * ὑπομείναντες πόνους, * τὴν ἄπονον ζωὴν * ἐκομισασθε ἄμα, * Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, * καὶ Σαββάτιε πάνσοφε: * ὅθεν σήμερον * ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία * ἐορτάζουσα, * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην * ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα... καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ο ἄνω ώς Θεὸς * οὐρανὸν θρόνον ἔχων, * καὶ γῆν, Χριστὲ Σωτὴρ, * ὑποπόδιον φέρων, * Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας * σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. * Τοῦτον ἄπαντες * δαμιτικῶς προσκυνοῦμεν. * Τοῦτον φύλακα * καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, * καὶ πίστει δοξάζομεν.
Ωδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

πομονή * των αἰχισμων λαμπρυνόμενοι, * ἐπὶ ξύλου, * Μάρτυρες, ἡρτήθητε, * χαὶ σιδηροῖς ὄνυξι πλευράς, * ἔνδοξοι, ξεσθέντες, * τή ἀπεχδύσει τοῦ σωματος * τὴν θείαν ἀφθαρσίαν * ἐνεδύσασθε, θρόνω * τῆς Τριάδος ἀεὶ παριστάμενοι.

Μαστιγωθείς * διὰ Χριστὸν, Μάρτυς Τρόφιμε, * ἐνετρύφας * πόνοις ὑπερβάλλουσιν, * ἀποσχοπῶν τὰς ἐν οὐρανοῖς * θείας ἀντιδόσεις, * καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον * ἦς νῦν κατηξιώθης, * τὸν ἀγῶνα τελέσας * καὶ τρυφὴ τῷ Δεσπότη γενόμενος.

Νεανιχώς * έγχαρτερήσας, Σαββάτιε, * ταΐς βασάνοις * χαίρων έναπέδωχας * Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν σὴν ψυχὴν, * καὶ πρὸς οὐρανίους * μονὰς καλῶς ἐσαββάτισας, * νικήσας τὸν ἐκεῖθεν * ἐκριφέντα ἀθλίως, * καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοχίον.

Ως χαθαρόν * τοῦ Βασιλέως παλάτιον, * σὲ Μαρτύρων * σύστημα τρισάριθμον * ἐπιχαλούμενοι βοηθόν, * ἄχραντε Παρθένε, * ναοὺς δαιμόνων ἠδάρισαν, * χαὶ πρὸς ναὸν ἄνω * μετετέθησαν δόξης, * ἐν αἰνέσει ἀεί σε γεραίροντες.

' Ωδή ε'. Ίνα τι με ἀπώσω.

Μαχρυνθέντες φιλίας * σώματος, Πανεύφημοι,* προσφχειώθητε * διά πλείστων πόνων * χαι μεγίστων Θεφ πανοιχτίρμονι, * τφ ύμας δί οίχτον * πεφιληχότι και τὰ πάθη * τοῖς αὐτοῦ ἀποχτείναντι πάθεσιν. Αι πορείαι σου, Μάρτυς * Τρόφιμε, γεγόνασι * κατευθυνόμεναι * πρὸς ὁδοὺς πανσόφους * μαρτυρίου, ἐν αἰς καλλυνόμενος, * σηδηραϊς κρηπίσι καθηλωμένος, τοῦ Βελίαρ κεφαλήν καὶ τὰ κέντρα συνέτριψας.

Ρητορεύων τὰ θεῖα, * Τρόφιμε πολύαθλε, * τυράννους ἤσχυνας· * καὶ τοῖς αἴμασί σου * βηματίζων τὴν γῆν καθηγίασας· * ἐμπεριπατεῖς δὲ * χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, * σωτηρίαν ἡμῖν

έξαιτούμενος.

Θεοτοχίον.

Τὴν Αγίαν Παρθένον, * τὴν θεοχαρίτωτον * καὶ παναμώμη-τον, * οἱ στερροὶ ὁπλίται * εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενοι, * τῶν βασάνων ὄγκον * καὶ τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν * ἀκλονήτω διῆλθον φρονήματι.

Ωδή ς. Ίλασθητί μοι, Σωτήρ.

Υπέπλευσαν γαληνώς * τη χυβερνήσει του Πνεύματος * οι εὐχλεεῖς 'Αθληταὶ * βασάνων τὸ πέλαγος, * καὶ πρὸς τὸν ἀχύμαντον * σωτηρίας ὅρμον * ἱερῶς ἐγχαθωρμίσθησαν.

'Ραινόμενα καθορών * είς γῆν τὰ μέλη σου, Τρόφιμε, * καὶ όξος κατὰ τῶν σῶν * μυκτήρων δεχόμενος, * εὐώδους ὀσφρήσεως *

άντελάβου πλέον * τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

'Ως βουλευτής τῶν Χριστοῦ * δικαιωμάτων γενόμενος, * βουλάς ἀθέων ἐχθρῶν * τελείως ἐξέκλινας, * καὶ σαυτόν παρέδω-κας, * Δορυμέδον Μάρτυς, * ταῖς βασάνοις μαστιζόμενος.

Νευρούμενοι τατς έχ σοῦ * ἐχπεμπομέναις δυνάμεσιν, * οἰ Αθλοφόροι, Χριστὲ, * νομίμως ἐνήθλησαν, * τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου * ἀνυμνολογοῦντες * ἀποβρήτως σε χυήσασαν.

Ο Είρμός.

 \mathbf{I} λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γάρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐχ λαθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γάρ ἐβέησα· *

» και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ΄. Ως ἀπαρχάς.

Ος άθλητων έδραίωμα * καὶ εὐσεβείας ἔρεισμα, * ἡ Ἐκκλησία Επτιμά * καὶ γεραίρει σου * τὴν φωτοφόρον ἄθλησιν· * παναοίδιμε μάκαρ, * άθλητὰ γενναιόφρον, * ἔνδοξε Τρόφιμε, * σὺν τοῖς συνάθλοις σου * ἱλασμὸν τοῖς ὑμνοῦσί σε αἴτησαι * ὡς ἀἡττητος.
Ο Οἶκος.

Τῶν Αγίων Μαρτύρων * τὰ ἔπαθλα * οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις * ἐθαύμασαν· * ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, * ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, * Σταυροῦ τῆ ἰσχύι χρατυνόμενοι· * ὅθεν μακαρί-

ζονται είς αἰωνας, * ίλασμὸν των πταισμάτων αἰτούμενοι * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· * καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοὶ * ὡς ἀἡττητοι.

Συναξάριον.

Τη ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Τρορίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχοι.

Πνέοντες εν, Τρόφιμε και Δορυμέδον, Εν έκ ξίφους δέχεσθε και βίου τέλος.

Ξεσθείς σιδηροίς Σαββάτιος όξέσιν,

Είς σαββατισμόν θετον ώς Μάρτυς φθάνει.

Έννεακαιδεκάτη Τρόφιμον τάφον, ήδε συνάθλους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ਫ Ω ὸ ἡ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

 Δ ιόλου ταϊς νεύσεσι * ταϊς πρὸς τὸ Θεῖον καλλωπιζόμενος, * ὀβελίσκοις τε, μάκαρ, * πυρακτωθεῖσι καταφλεγόμενος, * καὶ τὰς πλευράς σου ἀδίκως ξεόμενος, * ὧ Δ ορυμέδον, στερρῶς * ἐνεκαρτέρησας.

'Ιδετν έφιέμενος * Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλάλητον, * ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθης * πυρακτωθετσι σιδήροις, Τρόφιμε, * καὶ εὐχαρίστως Κυρίφ ἐκραύγαζες: * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αγάπη φλεγόμενοι * σεπτῆς Τριάδος οι τρεῖς, ἡνύσατε * τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, * καὶ μυριάσι νῦν συναγάλλεσθε * ἐπουρανίαις * μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, * λύσιν πταισμάτων ἀεὶ * ἡμῖν αἰτούμενοι. Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα, Δέσποινα, * χαθαρωτέρα πάσης τῆς χτίσεως, * ὑπεδέξω τὸν Λόγον * ἐχ σοῦ ἀἐρἡτως ἀποτιχτόμενον * ὁν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, * τῆ τῶν βασάνων πυρὰ * ἐνεχαρτέρησαν.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}~\eta^{\prime}$. Έπταπλασίως χάμινον.

Τεγυμνωμένοις σώμασιν * αἰχισμοῖς προσπαλαίοντες, * τὸν τῆς ἀρθαρσίας * στολισμὸν ἐδέξασθε, * αἰσχύνην ἐνδύσαντες * τὸν δυσμενῆ αἰώνιον * καὶ στεφανηφόροι * μεταβάντες πρὸς λῆξιν * τὴν θείαν ἐκβοᾶτε· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιχνηλατούντες, Μάρτυρες, * του Χριστού τὰ παθήματα,* ξύλοις προσδεθέντες * πειρασμούς ἡνέγχατε * γενναίφ φρονήματι. * χαὶ ταῖς ἡοαῖς τοῦ αΐματος * πνίξαντες δαιμόνων * πονηρότατα στίφη, * ἐνθέως μελφδεῖτε. * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ανευφημείσθω Τρόφιμος, * δοξαζέσθω Σαββάτιος, * καὶ μεγα-

λυνέσθω * Δορυμέδων σήμερον· * οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, * τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, * οἱ φωτοειδεῖς * τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, * οἱ ταύτην ταῖς ἀκτῖσι * τῶν μεγίστων ἀγώνων * σεπτῶς φωταγωγοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * ἄχραντε Παρθένε,* συμφυῶς νοούμενον * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὅν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες * καθομολογοῦντες * ἰερῶς ἀναθλοῦσι· * μεθ ὧν σε, Παναγία, * μακαρίζουσι πίστει * λαοὶ, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- \mathbf{E} θεοσεβέσιν \star έμιμανώς έξέχαυσε, \star δυνάμει δε χρείττονι \star πε-
- » ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τὸν Δημιουργόν * καὶ Δυτρωτήν,
- » ἀνεβόα,* οι Παϊδες, εύλογείτε,* Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυ-

» ψούτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Men. Tom. I.

'Ωδή θ'. 'Εξέστη έπὶ τούτφ.

Τσχύι τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ * τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐπεδήσατε,* καὶ ἀβλαβεῖς,* Μάρτυρες, ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν,* μεγάλως
θαυμαζόμενοι * ταῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς· * διὸ ταῖς τῶν
Μαρτύρων * ἀγέλαις συναφθέντες, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ως θύματα τραπέζη τη λογική * προσηνέχθητε ξίφει τεμνόμενοι * πανευκλεώς * και των πρωτοτόκων νῦν ἐν σκηναῖς * περιχαρώς αὐλίζεσθε, * βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, * και τὰς ἐπικαρπίας * δεχόμενοι των πόνων * και τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

Συμφώνως συνελθόντες δεύτε, πιστοί, * Δορυμέδοντα νύν καὶ Σαββάτιον * καὶ τὸν κλεινὸν * Τρόφιμον δοξάσωμεν, τοὺς στερροὺς,* τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, * βότρυας ἀμπέλου τής νοητής,* ἐξ ὧν ήμεν ὁ οἰνος * τῆς ὄντως εὐφροσύνης * ἐναποστάζει θεία χάριτι.

Ή μνήμη ή πανέορτος τῶν σορῶν * ᾿Αθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον,* ὡς ἀληθῶς * ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ήλιακὰς * καταφωτίζα ἀπαντας,* σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, * καὶ νέφη ράθυ- μίας * ὧν, Λόγε, ταῖς πρεσβείαις * παράσχου πάσι τὰ ἐλέη σου.

Φυλάξας σε Παρθένον ὁ έχ τῶν σῶν * ἀνατείλας λαγόνων ἀνέσπερος, * ὡς ἀληθῶς * Ἡλιος, Παρθένε, τοὺς ἀθλητὰς * περιφανῶς ἐλάμπρυνε * διηγωνισμένους χαρτεριχῶς * μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει * ἡμᾶς χατοιχτειρῆσαι * τοὺς εὐσεβῶς σε μαχαρίζοντας.

Ο Ειρμός.

» Έξέστη έπι τούτφ ο ούρανος, * και της γης κατεπλάγη τὰ • Επέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς, * και

» ή γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,

» Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και ανθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

'Εξαποστειλάριον τῶν 'Αγίων.

Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις.

Οτῶν σῶν Αγίων * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, * Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

'Απόστιχα Στιχηρά.

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

"Υλην φθοροποιὸν * ἐξαίρει ἀμαρτίας * τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον * ὑψούμενον, Σωτήρ μου, * λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

 Λ ύσιν τῶν δυσχερῶν * καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίστων * ὑψούμενος βραβεύει * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἄγιος.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

"Ότε τὸν 'Αμαλήκ * Μωσῆς κατετροπούτο * Χριστού προλέγων πάθη, * Σταυρὸν προδιετύπου * τὸν θεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Δεύτε, χαρμονικώς * ἀσπασώμεθα πάντες * τὸ σωτήριον Ξύλον, * ἐν ῷ ἐξετανύθη * Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

TH K'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἰῶν αὐτῶν, 'Αγαπίου καὶ Θεοπίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

*Ηχος β΄. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

 \mathbf{O} φιν * ἀνεστήλωσε χαλχοῦν * πάλαι Μωϋσῆς ὁ θεόπτης * \mathbf{O} πρὸς τὴν ἀναίρεσιν * τῶν δαχνόντων ὄφεων· * αὐτὸς δὲ ὅλον σαυτὸν * ἐπὶ ξύλου ἀνύψωσας, * Σωτήρ μου, ζωώσας * πάντας ἐν τῷ θείφ σου * χαὶ ζωηφόρφ Σταυρῷ· * ὃς νῦν * ἀνυψούμενος

φλέγει * φάλαγγας δαιμόνων, και τρέπει * τῶν βαρβάρων φῦλα και φρυάγματα.

Σύ μου * τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν, * Σῶτερ, ἐκ Παρθένου φορέσας * καὶ Θεομήτορος, * ἄφθαρτον ἀπέδειξας * καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφὴν * ἀτελεύτητον εἴλκυσας * πρὸς ἢν ἐπανάγεις * πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * Λόγε Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅπλον * κραταιὸν ἐν πολέμοις, * Δέσποτα, τὸν θεῖον Σταυρόν σου * τῷ πιστῷ σου * Ανακτι δωρούμενος.

Λάμψον * φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· * ἔργον γὰρ ἐσμὲν τῶν χειρῶν σου * πάντες, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅπλφ δὲ στεφάνωσον * τοὺς εὐσεβεῖς * Βασιλεῖς, * νίχας τούτοις δωρούμενος * κατὰ πολεμίων, * τεῖχος καὶ ὁχύρωμα, * ἰσχὺν καὶ ἄσυλον * ὁλβον * τὸν Σταυρόν σου πλουτοῦσιν, * Τψιστε, ὁ ἄφθορον μήτραν, * Σῶτερ, ὑποδὺς τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Αγίων γ'.

Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν.

"Ανωθεν ή κλησίς σου, * οὐκ ἀπ ἀνθρώπων, Εὐστάθιε· * ἀλλ' αὐτός σοι ὁπτάνεται * Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, * καὶ ἀγρεύει, μάκαρ, * πίστεως δικτύοις· * καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ * ἀποκαθάρας * τὰς ἀμαρτίας σου, * πρὸς βίου πειρατήριον * ὑπομονήν σοι προτείνεται * ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι * νικητὴν διαβόητον.

Χαίρων ἐν νεότητι * τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον * ὑπεδέξω, Εὐστάθιε, * τῶν παίδων στερούμενος * καὶ τῆς σῆς συζύγου, * τὴν αἰχμαλωσίαν * ὑπενεγκὼν καρτερικῶς, * καὶ ὑπομείνας * θητείαν ἀτιμον· * ἀλλά σε, παναοίδιμε, * ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρία σου * ποθητὸν κατεστήσατο * καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα * διὰ πυρὸς εὐωδέστατον * καὶ τερπνὸν ολοκάρπωμα, * θυσία εὐπρόσδεκτος, * προσφορά τε ζῶσα * καὶ τελειοτάτη * σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ, * πανοικεσία * καρποφορούμενος * διό σε ἡ οὐράνιος * νῦν κατοικία, Εὐστάθιε, * σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο * καὶ Αγίων στρατεύματα.

Δόξα, Ήχος β΄. Έφραιμ Καρίας.

Ο δεύτερος Ἰωβ Εὐστάθιος * τὸν βίον, τοὺς ἄθλους καὶ τοὺς στεφάνους * εἰς προτροπὴν ἀρετῶν * ἐαυτὸν ἡμῖν προεθηκε, * καὶ στηλην καρτερίας * ὑπερβὰς ἀληθῶς * τὸν Ἰωβ τη ἀρετη, * σὺν συζύγφ καὶ τοῖς τέκνοις· * ὁ πιστὸς ἐν βίφ * καὶ ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς * καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος· * ὁν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, * τοῦ δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν * τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτός.

Θεΐος θησαυρός εν γη χρυπτόμενος, * τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρός * εν οὐρανοῖς εδείχνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, * νίχης κατ εχθρῶν * ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· * δν γεγηθώς πίστει καὶ πόθφ * θεόθεν ἀναδραμών * πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, * σπουδη μεγίστη εκ γης λαγόνων ἀνέφηνεν, * εἰς κόσμου λύτρον * καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾿Απόστιχα Στιχηρά. Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας * καὶ σταύρωσιν, Μακρόθυμε, * καὶ ονείδη, * θέλων πάντας ἐκ χειρὸς * λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου,* ὁ μόνος ζωοδότης * καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμώ σου τὸν Σταυρὸν, ἀγαθὲ,* τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, Σωτὴρ, * δἱ ὡν πάντας * ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, * ὡς μόνος ζωοδότης * καὶ πάντων εὐεργέτης, * μόνε φιλάνθρωπε, Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι ἐμὲ, * Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, * ἐρραπίσθης * καὶ ὑβρίσθης, Λυτρωτὰ, * καὶ ὅξος ἐποτίσθης * καὶ λόγχη ἐκεντήθης * καὶ πάντα φέρεις, ἀναμάρτητε.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Έφραὶμ Καρίας.

Αδαμάντινε τὴν ψυχὴν, * πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσωμεν; *
τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης. * χρημάτων καὶ παίδων * καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, * τὴν μακαρίαν ἐκείνην * καὶ ἀοίδιμον φωνὴν *
τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας. * Ὁ Κύριος ἔδωκεν, * ὁ Κύριος ἀφείλετο. *
ώς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, * οὕτω καὶ ἐγένετο. * ᾿Αλλ' ὁν ἡγάπησας
Θεὸν, * καὶ ὁν θερμῶς ἐπεπόθησας, * πάλιν σοι τοὺς φιλτάτους
ἐδωρήσατο, * συναθλητὰς γενέσθαι σοι * προμηθευσάμενος. *
μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων * τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. *
Αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτάς σου λαβόμενος, * καρτερόψυχε Εὐστάθιε, * δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

όντες· * χαρά δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, * ἢν παρέχει τῷ κόσμφ * ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς * Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. 'Απολυτίκιον τῶν 'Αγίων, "Ηχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου , Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας * ἐχ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * σχάντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους χαθεῖλον· * ἔθραυσαν χαὶ

δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ΄. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

σωζει ὁ Θεὸς * τὸ γένος των ἀνθρώπων. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστιχώς * πάλαι τῷ χρόνῳ * ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ * Σταυροῦ τὸν τύπον, * ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε * σταυροφανώς, Σωτήρ μου * χαὶ ἔστη ὁ ἡλιος, * ἔως ἐχθροὺς * ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους * σοὶ τῷ Θεῷ * νῦν δὲ οὐτος ἐσχότισται, * ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν * θανάτου χράτος λύοντα * χαὶ τὸν ἄδην σχυλεύοντα. Δ ίς.

Ο Κανών της Εορτης, και των Αγίων, ου ή Ακροστιχίς. Της ευσταθείας τῷ φερωνύμφ κρότος.

Θεοφάνους.

' Ωδή α΄. ' Ηχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῷ λόγω * τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα * ταῖς ἰκεσίαις σου * καθυποτάξας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * εὐφημεῖν παρασκεύασον * τὴν ἰερὰν πανήγυριν * τῶν σῶν ἀγώνων, παμμακάριστε.

Ή κλησις * οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν * ή ση, Πανάριστε, * ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὰ πρὶν * ὁ Χριστός σε ἐκάλεσεν, * ἐπι-

φανείς ως έλαφος * των ιοβόλων έχλυτρούμενος.

Σοφίας * τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, * Μάρτυς, γενόμενος, * ποῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς * οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν * πανευσεβῶς προέκρινας * πανοικεσία στεφανούμενος.

Θεοτοχίον.

Εύρων σε * καθαρωτέραν, Πάναγνε, * πάσης τῆς κτίσεως, * ό τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεὸς * σαρκωθῆναι ηὐδόκησεν, * ἐκ σοῦ σκρκὶ τὸν ἀνθρωπον * ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

'Ωδή γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

η πέφερες πειρασμών * τὰς τριχυμίας χαρτερών, ἔνδοξε * Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐστάθιε, * «έχνων γυναιχός τε στερούμενος. Σωθέντες παρά Θεοῦ * τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παϊδές σου, * Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, * θῆρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερῶν * ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς, Ἐνδοξε, *

σου της ψυχης διέσωσας * τὸ θεοειδές ἀταπείνωτον.

Θεοτοχίον.

Αγνείας τὸ καθαρὸν * καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, * δεῦτε, πιστοὶ, ὑμνήσωμεν * ἐν χαρμονικοῖς μελφδήμασιν. Ο Εἰρμός.

» Γύφραίνεται έπι σοι * ή 'Εχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα· *
Σύ μου ίσχὺς εί, Κύριε, * χαι χαταφυγή χαι στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις * ἀνδραγαθῶν, * καρτερίας τοῖς πόνοις * τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου * παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν * σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, * Θεῷ ηὐχαρίστησας * ὅθεν ἐπὶ τέλει * τῶν ἀγώσιν τὸς καρείον παρέσχε σοι * τὴν τοῦ αἴματος πρόσχυσιν. * ᾿Αθλοφόρε Εὐστάθιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι * πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... και νῦν, τῆς Εορτῆς, ὅμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος * ὑπὸ τὴν γῆν * κεκρυμμένον ἀνείλετο * ἡ σεμνὴ * Ἑλένη καὶ πίμπλησι * χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα. * καὶ τεμένη θεσπίζει * ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι· * καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει * ἐπὶ τὰ βασίλεια. * ὅπερ καὶ δεικνῦσα * τῷ υἰῷ ἀνεβόα. * Ὑφάπλωσεν, Δέσποτα, * τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι * τὸν δεικνύμενον ἄπασι * κράτος σου καὶ νίκας, σοφὲ, * καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι * τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου * Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

'Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Θεία παλάμη σωθείσα τῆς τυραννίδος * τῆς τοῦ ἐχθροῦ, διέμεινε * τὰ τῆς σωφροσύνης * σώζουσα ἡ σύμβιος * ἡ σὴ ἀνακράζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Επειράσθης και ποικίλως εδοκιμάσθης, * Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, * και τοῦ μαρτυρίου * εδραμες τὸ στάδιον, * βοῶν τῷ Δεσπότη σου * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ιθυνόμενος προστάγματι τοῦ Δεσπότου * μαρτυρικοῖς ἐν αξμασι * καθωραϊσμένος * ώφθης, παναοίδιμε, * Εὐστάθιε ἔνδοξε, * σὺν τῆ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου.

Θεοτοχίον.

*Απειρογάμως έχύησας, ω Παρθένε, * χαὶ μετὰ τόχον ώφθης *

παρθενεύουσα πάλιν. * όθεν ἀσιγήτοις φωναϊς * τὸ χαϊρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει άδιστάχτω χραυγάζομεν.

 $^{'}\Omega\delta\dot{\eta}$ $arepsilon^{'}\cdot$ $\Sigma\dot{ extbf{v}}$, $K\dot{ extsf{v}}$ hoarepsilon $\dot{ extsf{u}}$ $extsf{out}$, arphiarphiarepsilon.

Γυ ο δίαπερ 'Ιώβ * ανεφανης, Ευσταθίε· * συ αμεμπτος ευσεβής Ζε, * μαχροθύμως τὸν βίον * εὐρέθης περαιούμενος.

Τίς, μάχαρ, άνυμνετν * τούς σούς πόνους δυνήσεται, * Εύστάθιε, οῦς ὑπέστης,* τὴν ὁμόζυγον, Μάρτυς,* καὶ παϊδας ἀφαιρούμενος; Θεοτοχίον.

"Ω Μήτερ τοῦ Θεοῦ,* τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν * θεράπευσον, ή τεχούσα * τὸν πανάγαθον Λόγον * τὸν πάντας άγαθύνοντα.

Ωδη σ. Θύσω σοι * μετὰ φωνης.

🦍 ανέντα * σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, ἔνδοζε, * καὶ συνεκράθης Ψτῷ πόθῳ, * ὡς φανῆναι, Μάρτυς, ὡραϊσμένος * πορφυρίδι * τῶν σῶν αἰμάτων καλλωπιζόμενος.

Εδραμες * ἀχολουθών Χριστοῦ θείοις Ιχνεσι, * καὶ χοινωνὸς άνεδείχθης * τῶν παθῶν τῶν τούτου, καὶ βασιλείας * ὁλοκλήρως * πανοιχεσία, Μάρτυς, στεφόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι * του Γαβριήλ, Παρθένε πανάμωμε, * νυν χεχρημένοι βοώμεν * Χαΐρε, μόνη Μήτηρ εὐλογημένη * χαΐρε, πύλη, * δικαιοσύνης Ήλιον έχουσα. Ο Ειρμός.

. Θ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * $\dot{\eta}$ Έχχλησία βοᾶ σοι, * $\dot{\epsilon}$ χ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δί οἰχτον * \bullet ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι. Κοντάχιον, ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τα πάθη Χριστοῦ * σαφῶς μιμησάμενος, * καὶ τούτου πιών * Ιπιστώς τὸ ποτήριον, * χοινωνὸς, Εὐστάθιε, * χαὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, * παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ * λαμβάνων έξ ύψους θείαν ἄφεσιν. Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Τμνον μοι δώρησαι, ὁ Θεός μου, άνυμντσαι καὶ λέγειν * τοὺς άγωνας νυνί * τοῦ 'Αθλοφόρου σου, Κύριε, * ὅπως εὐρύθμως έγχωμιάσω * τὸν γενναΐον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν * έν πολέμοις έχθρων γεγονότα άεὶ, * τὸν μέγαν ἐν εὐσεβεία, * καί χορφ των Μαρτύρων εκλάμψαντα. * σύν τούτοις γάρ ψάλλει απαύστως σοι * μετ' Αγγέλων ο πανσοφος, * λαμβανων έξ

ύψους θείαν άφεσιν. Συναξάριον.

Τη Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρ-

τυρος Εύσταθίου, καὶ Θεοπίστης συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἰῶν αὐτῶν, 'Αγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Εὐστάθιον βοῦς παγγενή χαλχοῦς φλέγει, Καὶ παγγενή σὰ τοῦ Θεοῦ σώζεις Λόγε. Εἰχάδι Εὐστάθιος γενεή ἄμα βοὶ παύθη.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη χαμίνω.

Ος έν καμίνο * τῷ πυρωθέντι χαλκουργήματι * ἔνδον καθειργ-Εὐλογημένοι, * Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, * εὐχαρίστως ἐκραυγάζετε· *
Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Νόμφ φιλίας * ώς ήνωμένοι και τῆς φύσεως, * μίαν καρτερίαν,* Μάρτυρες εὐκλεεῖς, * ἐναθλοῦντες ἐπεδείξασθε,* Εὐλογημένος εἰ,

ο Θεός,* έκβοωντες, και Κύριος. Θεοτοκίον.

Τψηλοτέρα * τῶν οὐρανίων θείων Δυνάμεων * μόνη ἐξ αἰώνων * πέφηνας ἀληθῶς· * τὸν γὰρ Κτίστην τούτων τέτοχας * ἀνερμηνεύτως σὺ, * Θεογεννῆτορ πάναγνε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ.

Μαρτύρων χορείαν άψευδων * συγκροτουμένην λαμπρως * θεσμισίς της φύσεως * και λόγω πίστεως, άπαντες * εὐσεβως νῦν εὐφημήσωμεν * ως εὐσεβείας ἐραστὰς, * και πίστει μελψωμεν * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωραίως ήνώθητε, σεπτοί, * διαιρεθέντες πρὶν * προνοίφ μείζονι,* οίχείοις αίμασι βάψαντες * τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, * καὶ πρὸς οὐράνιον θερμῶς * παστάδα σπεύδοντες * καὶ βοῶντες *

Πάντα τὰ ἔργα, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς χοιλίας εὐσεβῶς * Θεῷ προσήγαγες, * μάχαρ Εὐστάθιε, * χαὶ τὴν ὀμόζυγον χαίρουσαν * ποινωνούς γὰρ τῆς ἀθλήσεως * τοὺς ἐχ τῆς φύσεως Χριστῷ * ψάλλοντας εἴληφας * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ράβδος έχ τῆς ῥίζης 'Ιεσσαὶ, * Παρθένε, πέφηνας, * ἄνθος βλαστήσασα * τὸν παντοδύναμον Κύριον, * τὸν ἡμᾶς εὐωδίασαντα, * χαὶ τὴν όσμὴν τὴν ἐαυτοῦ * πᾶσι παρέχοντα * τοῖς βοῶσι * Πάντα τὰ ἔργα, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

Σερας εκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * εν λάκκφ

Σερραζε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετην περιζωσάμε
νοι * οι ευσεβείας ερασταί! * Πάπδες κραυγάζοντες. * Ευλογεί-

τε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Ο λφ τφ φωτί της Τριάδος * μετ εύφροσύνης προσχωρήσας, * ταϊς άγγελικαϊς στρατηγίαις * νῦν συναγάλλη, Μάρτυς Εύστάθιε. * μεθ ών ἀπαύστως πρέσβευε * πάντας σωθήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας * καὶ τὰς ποικίκας περιστάσεις * ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη * μετὰ Δικαίων νῦν διεδεξατο· * ἡς ἀπολαύειν, Ενδοξε, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταξίωσον.

"Ολον έμαυτόν σοι προσφέρω, * Μάρτυς Εὐστάθιε, προθύμως, * ίνα σε πλουτήσω προστάτην * πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον * ἐχ πάσης περιστάσεως * και σωτηρίας θείας πρόξενον. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν * τὸν ζωοδότην καὶ Σωτῆρα * πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενῶς * οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, * ρυσθῆναι πάσης θλίψεως * σαῖς ἰκεσίαις, Μητροπάρθενε.
Ο Εἰρμός.

• Λ ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *
• άκρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας
• φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.
Εξαποστειλάριον τῶν Αγίων.

Έν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε * καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου * ἐπέτυχες, καταλιπών * τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα * σὺν παισὶ θεόφροσι * καὶ γυναικὶ πανολβίφ. * διὰ τοῦτό σου πόθφ * τὴν πανίερον καὶ θείαν * ἐορτάζομεν μνήμην. Σταυροθεοτοκίον.

Ήμεζς έν σοι θαρρούντες τη Θεοτόκφ, * έχθρους διπλούς τροπούμεθα * κατά κράτος, τον Σταυρον * κατέχοντες του Υίου σου * ὅπλον ήμεν και τρόπαιον, * ἀσπίδα, ξίφος και δόρυ * και βέλος κατά Βελίαρ.

Είς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχη-ρά Ἰδιόμελα τῶν Αγίων.

'Hχος δ'.

Τις μή μαχαρίσει σου * τὸν πανόλβιον τρόπον, Εὐστάθιε; * ὅτι γενναίως ὑπήνεγχας * τσῦ ἀρχεχάχου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· * τῆς γὰρ συζύγου χαὶ τῶν τέχνων * τὴν στέρησιν σὐχ ἐδυσφόρησας, * ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τσῦ 'Ιώβ· * Τὑμνὸς ἐξῆλθον ἐχ χοιλίας μητρός μου, * γυμνὸς χαὶ ἀπελεύσομαι * πρὸς τὸν μόνον Δημιουργὸν, * χαὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δ (ς. Ηγος πλ. β΄.

'Αφθόρου τόχου Μαρίας * ὑπάρχων, Μάρτυς, καταγώγιον, * Men. Tom. I. άλήχτως τε πέλων έν φωτί άὐλφ, * και ήμιν εύμενίζου * Τριάδα richard in the second דחש מאדוסים.

Thyoς $\pi \lambda$. δ'. - Τῷ ἀδύτὸ γνόφω εἰσδὸς * καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης * Ήλω οίχειωθείς, * τη έξ ύψους νοητώς * φανείση διά ζώου είχονι * θείως προσφαύσας, * έμπνους είκων υπηρξας, * παμμάκαρ Εύστάθιε * όθεν την έχ πνεύματος και δοατος * έσχηκώς ένέργειαν, * τῷ μαρτυρικώ τε λουσάμενος αίματι, * ταζε ούρανίας κατηξίωσαι συγγοpeuery * they Aythehun bunyupeary * ev & xal huas aposatteiuσον τι τι Σωτήρι Χριστώ και Θεώ ήμων.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν * τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλόμενος, * και διά ζωου εφθέντος σοι * έν είκονι, του Σωτήρος ήμων * γενόμένος έραστής, * νών συγχορεύεις τοίς άνω * σύν γυναικί σου καί τέχνοις, * παμμάχαρ Εὐστάθιε. * διὸ δυσωπούμεν σε * τῷ Κυρίφ πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

, α λην Η , εντο Και νύν. Ο αὐτός.

ο Ονπερ πάλαι Μωϋσής *προσυπώσας εν έαυτφ, * τον Αμαλήκ καταβαλών, έτροπώσατο. * και Δαυίδ ό μελφδές ύποπόδιόν σοι βοών, * προσχυνείσθαι διετάξατο * τίμιον Σταυρόν σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σήμερον άμαρτωλοί προσχυνούντες * χείλεσιν άναξίοις, * σε τον καταξιώσαντα παγήναι έν αύτῷ * άνυμνουντες δεόμεθα * * Κύριε, σύν τῷ Αηστή *. τής βασιλείας σου άξιωσον ήμας.

κ θ κ. . . Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια. Ήγος β'. Οἰκος τοῦ Ἐφραθά.

μινίλον πό που Σταυρού * υψούμενον ορώντες, * μεγαλωσύνην Δοώμεν * Θεώ τῷ σταυρωθέντι * σαρχί δι άγαθότητα.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τον Θεόν ήμων.

"Υδατι θεουργφ * και αίματι σου, Λόγε, * λαμπρώς ή Εκκλησία * στολίζεται ώς νύμφη, * Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Τλην φθοροποιόν * έξαιρει άμαρτίας * τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον * ύψούμενον, Σωτήρ μου, * λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα. αν τούρουρ το το Δόξα. Ήχος πλ. δ'. και ο το του

"Ωσπερ Παύλος την κλησιν * ούκ εξ ανθρώπων δεξάμενος, * Μάρτυς Ευστάθιε, * και αυξάνων εν Θεφ. * τη του Σταυρού πεποιθήσει, * των πυράννων το δυσσεβές, * και των βασάνων το άπηνες * ανδρείως κατήσχυνας. * διό και μέχρις αίμαπος * αντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, * πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος. * και πρεσβεύεις άπαύστως * τῷ Βασιλεί και Θεῷ, *

δωρηθήναι τη οἰχουμένη εἰρήνην * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα έλεος.

Και νύν. Ο αυτός Α. Α. Α. Α. Α. Α.

Η φωνή του Προφήτου σου Μωϋσέως, * ο Θεός, πεπλήρωται ή λέγουσα: * "Οψεσθε την ζωήν υμών πρεμαμένην * απέναντι των όφθαλμων ύμων. * Σήμερον Σταυρός ύψοῦται, * και κόσμος έκ πλάνης ήλευθέρωται. * Σήμερον του Χριστου * ή άνάστασις έγχαινίζεται, * χαί τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, * ἐν χυμβάλοις Δαυιτικοῖς * ύμνον σοι προσφέροντα * και λέγοντα * Είργάσω σωτηρίαν εν μέσφ * τῆς γῆς, ὁ Θεὸς, * Σταυρὸν καὶ τὴν άνάστασιν. * δί ών ήμας ἔσωσας, * άγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

ναμε Κυριε, σοςα σοι. Είς σην Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ του Κανόνος της Εορτης και των Αγίων.

Hookelysvov, Hyos &.

Τοτς Αγίοις τοτς έν τη γη. Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον.

' Ο ' Απόστολος' πρὸς ΓΕφεσίους.

Αδελφοί, ενδυναμούσθε έν Κυρίφ.

- Ζήτει Κυριακή κζ' Αλληλούια, Ήγος δ' Αλ Εχέχραξαν, οι δίχαιοι.

Εύαγγέλιον κατά Λεουκάν.

Είπεν ο Κύριος. Προσέχετε άπο των άνθρώπων:

Ζήτει τη γ΄. της β΄, Εβδομάδος.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αιώντον.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Κοδράτου. τοῦ ἐν Μαγνησία.

Εγιταύτη τη ήμέρα ἀποδίδοται της του πιμίου Σταυρού. Υψώσεως ή Εορτή, και ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔνπε τῷ Επερίγώς και τω. Όρθρω. Η δε του Αγίου Κοδράτου Ακολουθία συμ-ឋិជាស្ថិតក្រុយ កញ្ញី តំកាងបំពុល្យ μετά កញ្ជីទ (τοῦ Αγίου Φωκάς 🚉 🔭 ente de como se se como 12 una capa on professor que se con constitue o como

Τή ΚΑ΄. του αυτού μηνός Σε Μνήμη που Αγίου. Αποστόλου Kooperou. The second the second second second second

Στίγοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμώς σέβας Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν άφρονες λίθος.

Είχαδι δὲ πρώτη Κοδράτος στέφος ευρατο άθλοις.

Ταϊς αύτου άγίαις πρεσβείαις, Χριστε ό Θεός, ελέησον ήμας. Αμήν.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ άγίου Αποστόλου Κοδράτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Αγίου Αποστόλου Κοδράτου τρία, καὶ τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τρία.

Τοῦ Αγίου Κοδράτου.

Ήγος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων.

Των οὐρανίων χαρίτων * ταζς ἐπιλάμψεσι * καταυγασθεὶς, ἐδείχθης * ἐν τῷ κόσμφ, Κοδράτε, * φωστὴρ πᾶσι προφαίνων * ἀκτῖνας φαιδρὰς * τοῦ ἐνθέου κηρύγματος * καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πιστοὶ * ὡς 'Απόστρλον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας * βαδίσας, Ενδοξε, * τῶν σχολιῶν ἐρρύσω * τρίβων τῆς ἀσεβείας * ἀνθρώπους πλανωμένους * ὅθεν πιστοὶ * ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, * καὶ ἐδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεὸν * οἰχειώσεως, 'Απόστολε.

Ο θαυμαστὸς ἐν ᾿Αγίοις * ὑπάρχων Κύριος, * σὲ τῆ ἀφθόνφ δόξη * τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων * ἐδόξασεν ἐν κόσμω, * καὶ τῶν ψυχῶν * καὶ σωμάτων παρέσχετο * θεραπευτὴν, ὧ Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς * εὐφημοῦσί σε, ᾿Απόστολε.

Τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Φωκά. "Ομοια.

Καταβαλών τῶν εἰδώλων * τὴν ματαιότητα, * τῷ ἱερῷ σου Κόγῳ * ἐβεβαίωσας πίστει * καρδίας ἀστηρίκτους, * καὶ πρὸς ζωὴν, * ἱεράρχα, ώδήγησας, * καὶ ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς, Φωκᾶ, * τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Τὴν ἱερὰν διπλοίδα * βάψας ἐν αίματι * τῆς ἱερᾶς σαρχός σου, * ἱερώτατε Πάτερ, * διπλοῦς στεφάνους ὄντως παρὰ Χριστοῦ * ὑπεδέξω, πανόλβιε, * καὶ σὺν 'Αγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς * ἰκετεύων, τοῦ σωθηναι ἡμᾶς.

Ταϊς των θαυμάτων άκτισι * πασαν φωτίζεις την γην, * τοις

έν θαλάσση, Πάτερ, * βοηθείς καθ' έκαστην, * νοσήματα διώκεις, * παύεις ψυχῆς * καὶ σαραὸς ἀἰρὸωστήματα, * παρὰ Κυρίου τὴν χάρεν, Μάρτυς Φωκᾶ, * εἰληφώς, θεσμακάριστε.

Δόξα, Τηχος δ.

Έχ βρέφους ἐγένου * τοῦ Κυρίου ἐραστής, * Φωκὰ παμμαχάριστε, * Ἱερομιάρτυς Χριστοῦ· * τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἐπ ὤμων ἀράμενος, * ἀκλινῶς ἐπορεύθης * τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, * δὶ ἡς * τοῦν ᾿Αγγέλων συνέστιος γέγονας * δαιμόνων ἀντίπαλος * καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής * ὤρθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Έδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος * ὁ τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε, * τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου * τὸ δὲ λογοθέσιον * ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν * ἀεὶ τῶν δαιμόνων * παρασκευάζει, ἀγαθή- * ἐξ ών με ρῦσαι τῷ δυναστεία σου, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον * καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον * τῶν Αγίων κατάταξον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστον ή πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεκρούντα τὸν δόλιον, * ἐλόλυζε κράζουσα * πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντι, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο: * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου: * μὴ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Είς τὸν Στίχου, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Απολυτίκιον τοῦ Αποστόλου.

'Απόστολε άγιε Κοδράτε.

Καὶ τοῦ Ίερομάρτυρος. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανών τῆς Όχτωήχου εἰς, καὶ τῶν Αγίων δύω προηγεϊται δὲ ὁ τοῦ Αποστόλου, ἔχων τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα.

Σοί, Κοδράτε μέγιστε, τους ύμνους πλέχω. Ιωσήφ.

΄ Ωδή α΄. Ἡχος β΄. Δεῦτε, λαοί, ἄσωμεν. ῶν * τῶ Βασιλεί τῶν Δυνάμεων * παρεστη

Στεφηφορών * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων * παρεστηχώς, ἰχέτευε * καταλαμπρύνεσθαι * τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην * φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, * μάχαρ 'Απόστολε.

Οἰχοδομῶν * τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως * τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα * ἀχυρωτάταις σου * διδαχαῖς, Θεοφόρε, * εἰδώλων τὴν ἀπάτην * πασαν χατέστρεψας.

Ίερουργών * τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον * ἱερωτάτοις λόγοις σου,*

ψυχάς τῷ Κτίστη σου * καθιέρωσας πίστει, * ἀοίδιμε Κοδράτε, * σθένει τοῦ Πγεύματος. Θεοτοκίον.

Κόρης σαρχί * εξ ἀπειράνδρου τιχτόμενος, * ο Ποιητής της χτίσεως * μετά τὴν χύησιν * ώς πρὸ τόχου Παρθένον * αὐτὴν διαφυλάττει, * χαθώς ηὐδόχησεν...

Κανών του Αγίου Φωκά, ου ή Ακροστιχίς.

Ύμνεϊν σε, Φωκά, προσθέτω Θεός χάριν. Ίωσής. ' Ωδή α', ' Ήχος δ'. Θαλάσσης τὸ Ερυθραϊον.

ρεμνήσαι * προθυμουμένω σήμερον * τήν θείαν μνήμην σου, * φωτιστικαϊς του Πνεύματος αυγαϊς * τήν ψυχήν μου καταύγασον, * ποιμήν και Μάρτυς, Ενδοξε, * του Παντοχράτορος Θεου ήμων.

Μαρτύρων * περιφανώς ἐπλούτησας * την θείαν εμκλείαν, * ποιμαντικαίς έκπρέψας καλλοναίς, * και φοινίξας έν αίματε * τής ίερας άθλήσεως * σου την στολήν, Θεομακάριστε.

Νευρώσας * τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν * έλπίσι, πάνσοφε, * τὸν ἐν κακία ὅντα δυνατὸν * παντελῶς ἐξενεύρισας, * καὶ νικηφόρος άριστος * πρὸς οὐρανούς, Φωκα, ἀνέδραμες.

Θεοτοχίον.

΄ Ελύθη * τῶν Προπατόρων, ἄχραντε, * τὸ ἐπιτίμιον * τὸν πρὸ αίωνων τίκτεις γαρ Θεόν, * νέον βρέφος γινόμενον, * και νεουργούντα άπασαν * την άνθρωπίνην ζυτως υπαρξίν.

Του 'Αποστόλου. 'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμας.

τητελών τὰ φοβερά, * Κοδράτε, θαύματα, * ἀπίστους εἰς πίστιν θείαν ενήγες, * ώς Απόστολος θεόληπτος, * ώς σεπτός Ιεράρχης, * ιερώτατε.

Ενθέοις διδαχαζς * πολλούς έφωτισας. * φωτός γαρ διάχονος άνεδειχθης * του φωτίσαντος τὰ πέρατα, * Ιεράρχα Κοδράτε, * θείαις λάμψεσι.

Μεγίστων άγαθων * ὑπῆρξας πρόξενος, * τῆ ποίμνη ἐξαίρων ταύτης το σκότος * της άγνοιας, και φωτίζων αὐτην * παραδόξων θαυμάτων * ἐπιδείξεσινί.

Έσχηνωσεν έν σοι * τὸ πῦρ τὸ ἄστεχτον * μη φλέξαν την μήτραν σου, Θεοπόκε, * και κατέφλεξε τὰ πάθη ήμων, * και την ύλην της πλάνης * άπετεφρωσεν.

Του Ιερομάρτυρος, Ευφραίχεται έπι σοί της πάσεις έπιτελών * τη έπικλήσει του Χριαπού, Οσιε, * πλάνης έχθρου έσωσας * πόλεις και λαούς θεία χάριτι.

Ναός υπάρχων Θεου,* είδωλικούς, Μάρτυς, ναούς ερρίψας, * την παντουργόν δύναμιν * έχων συνεργόν και συνέριθον.

Στρατὸς ὡράθη, Φωκᾶ, * ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἀπλετον, * δικαστικῶν θρόνων σε * ἔναντι Κυρίου δοξάζοντος.

. Θεοτοχίον.

Έχ σου Θεός σαρχωθείς * δι ευσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ήνωται, * καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, * μόνη παντευλόγητε Δέσποινα. Ο Ειρμός.

Σύφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
ΕΣύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.
Κοντάκιον τοῦ Αγίου Φωκᾶ.

Ήχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ος θεαυγή και φωτοφόρον ήλιον * σὲ νοητὸν τη Ἐκκλησία Εθετο * ὁ Δεσπότης, καταλάμποντα * πιστῶν τὰ πλήθη, Μάρτυς ἔνδοξε· * τὸν βίον γὰρ, τὴν πίστιν * καὶ τοὺς ἄθλους σου * ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο * ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Ο Οίκος.

Φώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρω * τῆς σῆς γνώσεως, Σῶτερ, * τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν σχεδάζων μου * καὶ σχοτόμαιναν * λόγον σοφίας δίδου μοι, Λόγε, * καὶ συνέσεως θείας ἐν κατανύζει, * ὅπως τὸν σὸν παναοίδιμον * Μάρτυρα στέψω Φωκᾶν * ἐν ὕμνοις καὶ μελφδίαις * ἀπορούντων γὰρ πέλεις ἀντίληψις, * καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύσυσι * καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν, * ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Κάθισμα τοῦ Αποστόλου.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τον μέγαν 'Απόστολον * χαι ιεράρχην Χριστοῦ, * Κοδράτον. Τόν ἔνδοξον, * ἐν θεοπνεύστοις ψόαῖς, * πιστοι, εὐφημήσωμεν· * βρύα γὰρ ὡς ἐχ χρήνης * τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν, * ἄφεσιν ἐγχλη-μάτων * χαι παθῶν θεραπείαν, * λαβών ἐχ τοῦ 'Υψίστου * τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα, τοῦ Ιερομάρτυρος, ὅμοιον.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος * ἐν σοὶ σχηνώσασα, * πηγήν σε ἀνέδειξε * πολλῶν χαρίτων, Φωχᾶ, * πλουσίως ἐχβλύζουσαν * ὅθεν χαὶ τοῖς πλωτῆρσι * βοηθεῖς χαθ ἐχάστην * πίστει ἐπιζητοῦσι * σὴν βοῆθειαν, Πάτερ * σὺν τούτοις χαὶ ἡμῖν * ἱλασμὸν νέμοις, θεόσοφε.

Και νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * τὸν ὑπερούσιον * Θεὸν ή χυήσασα,* σὑν Ασωμάτοις αὐτὸν * ἀπαύστως ἰχέτευε, * ἄφεσιν τῶν πταισμάτων * καὶ διόρθωσιν βίου * δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθφ * ὑμνοῦσί σε κατά χρέος, * μόνη πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον ἔβλεψας έκουσίως * τὸν Υτὸν καὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μὴ παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμίν δωρήσασθαι.

Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωδή δ'. Είσαχήχοα, Κύριε.

Πηπονήσας τὴν ἄρουραν * τῶν καρδιῶν * δρεπάνη σου τῶν λόγων, * τῆς κακίας ὕλην * πᾶσαν ἐξέκοψας.

'Ιαμάτων χαρίσματα * πάσιν ήμεν * ὁ τάφος σου πηγάζει, * ἰερὲ Κοδράτε, * τοις αἰτουμένοις σε.

Συμπαθώς ἐπικλώμενος, * των δυσχερών * λυτρούσαι και κινδύνων, * ἰερὲ Κοδράτε, * τοὺς αἰτουμένους σε.

Ταϊς λαμπάσι των λόγων σου * φωταγωγων * τοὺς πλάνη σχοτισθέντας, * φρυγανώδη πάσαν * ἀπάτην ἔφλεξας.
Θεοτοχίου.

Έξ άγνων σου σεσάρχωται * ο πλαστουργός * αίμάτων, Θεοτόχε, * χαὶ φθαρέντας πάντας έχαινοποίησεν.

Του Ιερομάρτυρος. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Φωκᾶ, ὁ Δεσπότης, * ἄθλων, ἱερώτατε, * θαυμάτων τε λάμψεσι * πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

* Ωμολόγησας τὴν σάρχωσιν * τοῦ Δεσπότου * τυραννικοῦ πρὸ βήματος, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * καὶ λαμπρῶς κατήσχυνας * Ελλήνων σεβάσματα, * καὶ πολυθείας τὸ ἄθεον.

Κορυφουμένην την θάλασσαν * της ἀπάτης * πολυθείας λαίλαπι, * θεία χυβερνήσει, * "Ενδοξε, παρέδραμες,, * λιμήν γαληνότατος * πάσι γεγονώς θαλαττεύουσιν.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχύησας,* ω Παρθένε,* και μετὰ τόχον ώφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναζς * τὸ Χαζρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδισπάχτω χραυγάζομεν..

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή ε΄. 'Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὴν καθαράν σου ψυχὴν * ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκήνωμα * τῆς εαυτοῦ εὐράμενος δόξης, * καθαίρει διὰ σοῦ * ψυχὰς ρυπωθείσας * δεινοῖς παραππώμασιν.

Οι τῶν Ἑλλήνων σοφοί * σοῦ ἡττηθένπες τοῖς σοφοίς δόγμασιν, * ὁμολογείν ἐπείσθησαν, Μάκαρ, * Χριστὸν δημιουργόν, * Πατρὸς προανάρχου * σοφίαν καὶ δύναμιν.

Υποφωνών ιερώς * την γενομένην τοις βροτοίς ελλαμψιν *

έχ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, Κοδράτε, * ἐφώτισας λαούς, * σέβαν και δοξάζειν * Τριάδα άγώριστον.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον ήμεν * έν δύω φύσεσιν Γίον τέτοχας, * τον έχ Πατρός πρό πάντων αιώνων, * Αγνή, γεννηθέντα * άρρεύστως, άχρόνως, * ώς μόνος ἐπίσταται.

Τοῦ Ιερομάρτυρος. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Γορείας τοῦ ἐγθροῦ * προφανώς ὑπεσχέλισας, * ἰθύνων σου τὰς Πορείας * πρὸς Θεοῦ θελημάτων * τὰς τρίβους, Ιερώτατε.

Ρηγνύμενον πληγαϊς * τὸ πολύαθλον σωμά σου * διέρρηξεν

άθείας * τούς δεσμούς θείφ σθένει, * Φωχα θεομαχάριστε.

Ολόχληρον Θεφ * προσενήνεξαι σφάγιον, * Πανεύφημε, τφ τυθέντι * και έναιμους θυσιας * ειδώλων καταπαύσαντι.

Θεοτοχίον.

Σορία τοῦ Θεοῦ * ἐαυτῆ ψχοδόμησεν, * ὧ Δέσποινα Θεοτόκε, * έξ άγνῶν σου αἰμάτων * τὸν οἰκον ὡς ηὐδόκησεν. Τοῦ ᾿Αποστόλου. Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσφ πταισμάτων.

ροψηλός οὐρανός ἐχρημάτισας * δόξαν διηγούμενος * Θεοῦ σω-τήριον, * ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος,* ὡς κλεινός σὺ, Κοδράτε, ᾿Απόστολος.

Μίαν φύσιν Θεότητος ἄναρχον, * μίαν χυριότητα * χηρύττων, πάνσοφε, * πολυθείας ελυσας * την σχοτώδη, Κοδράτε, ἀπόνοιαν.

Νόμφ φύσεως τάφφ το σωμά σου, * μάχαρ ἱερώτατε, * νῦν κατακείμενον * θαυματουργεί παράδοξα * ύπερ φύσιν, Κοδράτε, Θεοτοχίον. χαὶ ἔννοιαν.

Ούρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι * ἄλλον ούρανὸν ἐπὶ γῆς * σὲ ἀνέδειζε. * Θεογεννήτορ Δέσποινα, * καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει άνέτειλεν.

Τοῦ Ιερομάρτυρος. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

λάλασσαν * άθείας εξήρανας, Πάνσοφε, * πηγήν ζωής άναβλύ-**Ο ζων * διδαχών οσίων. * νύν δὲ θαυμάτων * ἐπομβρίαις * ἀπο**πλύνεις παθών πάντα βόρβορον.

Επήρθης * επί ξύλου δεινώς σπαθιζόμενος * και έξαρθρούμενος, μάχαρ, * και φωνήν έξ ύψους * σε δυναμούσαν * ένωτίσθης, * Ιεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε.

Τὸ πάθος * τοῦ ἀπαθοῦς, Φωκᾶ, μιμησάμενος, * πάθη ποικίλα ίασαι, * και λυτρούσαι ζάλης * και τρικυμίας * τούς πλωτήρας * ταϊς πρό Θεόν σου θείαις έντεύξεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ως δμβρος * ο σωτήριος Λόγος χεχένωται * ἐν τῇ ἀφθόρφ Men. Tom. I.

σου μήτρα, * Παναγία Κόρη, * και της κακίας * τοὺς χειμάρρους * θεϊκή δυναστεία ἐξήρανεν.

Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοα σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη * τῷ δί οἰκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τοῦ ᾿Αποστόλου,

Ήχος πλ. δ΄. 'Ως ἀπαρχάς.

Ος εράρχην τιμιον * και άθλητην στερρότατον * ή οἰκουμένη προσάγει σοι, Κύριε, * θετον Κοδράτον 'Απόστολον' * και τοτς υμνοις γεραίρει * την σεπτην αυτου μνήμην, * αιτούσα πάντοτε * πταισμάτων ἄφεσιν * δωρηθηναι τοτς μέλπουσιν' * 'Αλληλούτα.
Ο Οἶκος.

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν * ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον: * ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως * ἐξήνθησε ῥόδον ἱερώτατον, * καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε * βολαῖς θαυμάτων τε * καὶ πράξεων ἐναρέτων, * φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν * ἰαμάτων ταῖς λάμψεσιν: * ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς * τοὺς βοῶντας αὐτῷ: ᾿Αλληλούζα.

Συναξάριον.

Τη ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Φωχᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος. $\Sigma \tau(\chi o)$.

Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου.

Αουτρόν γάρ ήν άγωνος ου καθαρσίου.

Είκαδι δευτερίη λουτρόν πέφνεν ενδοθι Φωκαν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδὴ ζ΄. Εἰχόνος χρυσῆς.

Ψψώσας τὸν νοῦν * πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν * θεοειδέστατος * ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, * καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως * ὑψωσας ταῖς ὑψηλοτάταις * διδαχαῖς σου κραυγάζοντας * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρίψας ναούς * τῶν εἰδώλων προσευχῶν * ἀναμοχλεύσεσιν, * ἀνεδομήσω θείφ Πνεύματι * ναούς Θεῷ, Ἱερώτατε, * καὶ τῶν σω-ζομένων τὰ πλήθη προσηγάγω κραυγάζοντα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυριπνοος ών, * ώς τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ * τὸ θεῖον, Πάνσορε,* ἐν τῆ καρδία ἔχων πάντοτε, * λαμπὰς ὡράθης φλογίζουσα * πᾶσαν φρυγανώδη ἀπάτην, * καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Λυθέντες ἀρᾶς * διὰ σοῦ προγονικής, * Θεοχαρίτωτε, * καλῶν αἰτίαν σε γινώσκομεν, * ὡς τὸν πανταίτιον τέξασαν * Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ὅθεν βοῶμέν σοι, "Αχραντε· * Εὐλογη-μένη εἰ, Θεὸν * σαρκὶ χυήσασα.

Του Ιερομάρτυρος. Έν τη καμίνω.

υμόν τυράννων * οὐκ ἐδειλίασας, πάνσοφε· * ποίμνης προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, * ὡς ἀρνίον προσενήνεξαι * τῷ ἀρχιποίμενι, * μαρτυρικῶς, Φωκᾶ, κλειζόμενος.

Έδοχιμάσθης * ώς εν χωνεία, Μάρτυς, χρυσός, * μέσον έμβληθείς ἀσβέστου φλογοειδούς, * χαι μηδόλως φλογιζόμενος * Εὐ-

λογημένος εί, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων και Κύριος.

Ο θετος πόθος * προσαναφλέγων την καρδίαν σου, * θείω δροσισμώ σε, ενδοξε, συντηρετ * εν πυρί μη δαπανώμενον,* της άθετας δε, * Ιεράρχα, την ύλην συγκαίοντα.

Θεοτοχίον.

Σεσαθρωμένον * τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶχον, πανάμωμε * Κόρη, μετανοίας τρόποις ὡς ἀγαθὴ * ἀναχαίνισον, ἡ ἄπασαν * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τοχετῷ σου ἀναχαινίσασα.

Τοῦ 'Αποστόλου. ' Ω δή η'. Τὸν ἐν χαμίνφ.

Τστηριγμένας νοητήν * ἐπὶ πέτραν τῆς ψυχῆς * ἔχων τὰς βάσεις, * ὑπεσκέλισας, μάκαρ, * τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, * καὶ πάντας, Κοδράτε, ἐστήριξας * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κεχοσμημένην άρεταϊς * χεχτημένος τὴν ψυχὴν * χαι τὴν χαρδίαν, * χατεχόσμησας λόγοις * διδασχαλίας ψυχὰς, * ἐξαίρων ἀχοσμίαν ἄπασαν * εἰδωλομανίας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως μαθητής τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ᾿Απόστολος φαιδρὸς, * ὡς τοῦ Ἡλίου * τοῦ τῆς δικαιοσύνης * φωτοφανής ἀστραπή, * Κοδράτε, φωτίσας ἀγίασον * τοὺς ἐπιτελοῦντας * τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοχίον.

Ίερωτάταις σε φωναζς * ἱερώτατοι Θεοῦ, * Αγνὴ, Προφήται, * ἐσομένην Μητέρα * προανεφώνουν τρανῶς * τοῦ πάντων δεσπό-ζοντος, ἄχραντε· * ὁθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλος. Χεϊρας έχπετάσας.

άρις σου τοῖς χείλεσι, σοφὲ * Φωκᾶ, ἐκκέχυται· * ὅθεν ἐπέστρε-Ψας * λαὸν πλανώμενον ὄφεως * ὑποθήκαις, καὶ προσήγαγες, *
οἶα ποιμὴν ἀληθινὸς, * Χριστῷ κραυγάζοντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κορίου, τὸν Κύριον.

'Αχοίμητον έχει σε πιστών, * Σοφέ, όμηγυρις * πρέσβυν, χοι-

μίζοντα * παθών θαλάσσης τὰ χύματα, * πειρασμούς τε χατευνάζοντα, * καὶ ὁδυνών παντοδαπών * ήμας λυτρούμενον * τοὺς βοώντας * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ρεΐθρα ἰαμάτων ὁ ναὸς * ὁ σὸς τοῖς χρήζουσι * πηγάζει πάντοτε, * λιμὴν δειχνύμενος ἄχλυστος * καὶ παθῶν φυγαδευτήριον * τοῖς σὲ τιμῶσι καὶ Χριστῷ, * Μάρτυς, κραυγάζουσιν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίνα σου τιμώμεν τὸ σεπτὸν, * Φωκᾶ, μνημόσυνον, * πανηγυρίζοντες * τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, * ἐκδυσώπει προθυμότατα * ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν * ἡμῖν δωρήσασθαι * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νόμου σε ἐτύπου χιβωτὸς, * χαὶ στάμνος φέρουσα * τὸ μάννα, Πάναγνε, * ἡ θεία τράπεζα αὐθίς τε * χαὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, * εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν * τὸ φῶς χυήσασαν, * τὸ φωτίζον * θεογνωσία τοῦ χόσμου τὰ πέρατα.

Ο Ειρμός.

- Σέφραζε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-
- » νοι * οι ευσεβείας έρασται * Παίδες χραυγάζοντες· * Ευλογεί-

» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή θ'. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν.

Οραιωθείς διανοία * τῷ ώραίῳ Δεσπότη * παρίστασαι φαιδρό-Οτατος ἀεὶ, * ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, * ὡς ᾿Απόστολος θείος, * σὺν πᾶσιν ᾿Αποστόλοις ἀληθῶς * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * Κοδράτε, ἐξαιτούμενος.

Σοῦ Μαγνησία κατέχει * τῶν λειψάνων τὴν θήκην * ὡς θείαν κιβωτὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς * πᾶσαν, Κοδράτε, ώφέλειαν * ἀπαρύεται πόθω· * σκηναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν * κεκτημέναι σὺν πᾶσιν * Αγίοις ἐπαγάλλονται.

Η φωταυγής σου ήμέρα, * ή φωσφόρος σου μνήμη, * ή δντως εὐκλεής σου έθρτη * πάσιν ως ήλιος ελαμψεν. * ήν πιστως έκτελούμεν, * Κοδράτε, ίλασμόν άμαρτιων * δυσωπούντες εὐχαζς σου * λαβείν καὶ μέγα έλεος.

WESTOXIOV.

Φεΐσαί μου, Κύριε, φεΐσαι, * όταν μελλης με πρίνειν, * καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· * δυσωπεῖ σε Παρθένος * ἡ σὲ κυοφορήσασα, Χριστὲ, 'Αποστόλων ὁ δῆμος * καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυρες.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν. Τὸν ἐρολογίαις ἐνθέοις * τοῦ ἱεροῦ, δεῦτε, Ποιμένος * πάντες τὴν πανίερον μνήμην * ἱερωτάτως πανηγυρίσωμεν, * τὸν εὐεργέτην Κύριον * ὑπὲρ ἡμῶν χαθιχετεύοντος.

* Ωφθης πυρακτούμενος ζήλφ * τῷ τοῦ Δεσπότου, ὁπηνίκα, * Μάρτυς, τὸ λουτρὸν ὑπεισῆλθες * ἐκκεκαυμένον, ἐν ῷ τὸ πνεῦμά σου * Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, * μάκαρ, εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

Σὲ Ἱεραρχῶν αὶ χορεῖαι * καὶ τῶν Μαρτύρων αὶ ἀγέλαι * καὶ τῶν ἱερῶν ᾿Αποστόλων * ἡ συναυλία, πάντων Δικαίων τε, * Μάρτυς Φωκά, τὰ πνεύματα * ἔχοντα μέσον ἐπαγάλλονται.

Ήπλωται ἐν κόσμφ ἡ μνήμη * ἡ σὴ, ψυχὰς φωταγωγούσα * τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει * τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα * καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, * Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, άγνη, την ψυχην μου * ἐσκοτισμένην άμαρτία, * καὶ αἰωνιζούσης φλογός με * καὶ σκότους ρῦσαι τη μεσιτεία σου, * ίνα την σην γηθόμενος * ἀνευφημώ μεγαλειότητα.

Ο Είρμός.

Λ (θος άχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 Λ ἀχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον τοῦ Αποστόλου.

Γυναίχες, άχουτίσθητε.

Ος Μάρτυς και 'Απόστολος * και 'Ιεράρχης ἔνθεος, * Κοδράτε Ομύστα τοῦ Λόγου, * Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον * πανσόφως Εὐαγγέλιον, * πάσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, * ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος * τοὺς γηγενεῖς και διδάσκων * τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Τοῦ Ιερομάρτυρος. Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ίεραρχων άχρότης * και 'Αθλοφόρων το κλέος, * Φωκά, και μέγας προστάτης * τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, * περίσωζε έχ κινδύνων * τοὺς εὐφημοῦντάς σε, μάχαρ.

Θεοτοχίον.

Τὸν Ποιητήν τῶν αἰώνων * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων Δεσπότην * ἀποτεκοῦσα, Παρθένε, * τοῦτον ἰκέτευε δείξαι * τῆς δεξιᾶς παραστάτας * μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Η λοιπή 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η Σύλληψίς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόζου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐπέπραξα,** ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ', δευτερούντες αὐτά.

Ήγος δ΄. 'Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας, * καὶ ἔνδον γενόμενος * τοῦ θειοτάπου ναοῦ, * καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα * προσαναφέρων τῷ
κὐτργέτη καὶ πανοικτίρμονι, * θειότατον "Αγγελον * εἰδε βοῶντα
κὐτῷ. * Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις * σοῦ εἰσηκούσθη. * θάρσει,
πρεσβύτα, * καὶ μὴ ἀπίστει μοι. * ἔξεις γὰρ παῖδα * θεῖον Πρότοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Εένος μοι φαίνη τη θέα και τῷ τρόπῳ, * ξένος και τοῖς ρήμασι * και τοῖς μηνύμασιν, * ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν * ἐγὼ γὰρ ήλθον * τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, * οὐχὶ δὲ κομίσασθαι * παιδα ὡς σὺ προσφωνεῖς * ἀπ ἐναντίας εὐρίσκω σε * τῶν αἰτημάτων, * και ὑποπτεύω * μὴ ἀληθεύειν σε * πῶς γὰρ, ὁ λέγεις, * βεβαιότατον * ἀποδειχθη; Έλισάβετ γὰρ * στεῖρά ἔστι κὰγὼ δὲ, * ὡς ἐπίστασαι, πρεσβύτατος.

Τί ἀπιστεῖς μου τοῖς λόγοις, Ζαχαρία, * ψευδῆ εὐαγγέλια * λέγων χομίζειν με; * Θεοῦ 'Αρχάγγελος πέφυχα, * ἃ προσετάχθην, * ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἱστάμενος * ἐπεὶ δὲ ἡπίστησας * χαὶ οὐχ ἐπίστευσας, * ἔση χωφεύων χαὶ ἄλαλος, * ἔως ἂν ίδης * ἐμῶν ρημάτων * τὴν θείαν ἔχβασιν. * Έπὰν δὲ τέχη * 'Ελισάβετ σοι * τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγα Πρόδρομον, * τρανουμένης τῆς γλώττης, * εὐλογήσεις τὸν Θεὸν 'Ισραήλ.

Δόξα, 'Πχος πλ. β'.

Έχ στειρευούσης σήμερον νηδύος * χαρπός προσευχής ἀνεβλάστησεν * Ιωάννης ὁ Πρόδρομος. * Αγάλλου, ἡ ἔρημος, * χαὶ χόρευε, ἡ ἀνθρωπότης. * ὁ τῆς μετανοίας χήρυξ * ἰδοὺ ἄρχεται * ἐν κοιλία μητριχή σαρχοῦσθαι. * Δεῦτε, * ἀγαλλόμενοι ἐν τῆ ἐνδόξφ αὐτοῦ συλλήψει, * οἱ φιλέορτοι, χορεύσωμεν βοῶντες. * Ὁ ἐν γεννητοῖς * γυναιχῶν μείζων ὑπάρχων, * μὴ διαλίπης πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων * τὴν θείαν σου σύλληψιν, * ὅπως εὐρωμεν * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Τίς μη μακαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μη άνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς * ἐκλάμψας Υἰὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Αγνῆς προῆλθεν * ἀφράστως σαρκωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δὶ ἡμᾶς, * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνή παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια γ΄.

Ήχος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι.

Μολούντι εἰς "Αγια * τὰ τῶν Αγίων ἀγίως, * ἰερεῖ Προφήτη Μτε * καὶ ἀγίω ἄγιος, * καθώς γέγραπται, * ἐπιστὰς "Αγγελος, * προσεφώνει λέγων * Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, * καὶ διαλώται * νῦν τῆς 'Ελισάβετ ἡ στείρωσις, * καὶ τέξεται, πρεσβύτα, σοὶ * υἰὸν 'Ιωάννην τὸν Πρόδρομον, * λύχνον τοῦ 'Ηλίου, * προφήτην τοῦ 'Υψίστου, καὶ φωνὴν * τοῦ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος * Λόγου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Και σύ παιδίου, Προφήτης.

Αέγε μοι τρανότατα, * κατὰ τι γνώσομαι τοῦτο; * αὖθις πρὸς τὸν Αγγελον * ὁ μακαριώτατος * πρέσβυς ἔφησεν· * ὡς ὁρᾶς πλήρης γὰρ * ἡμερῶν ὑπάρχω· * Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε. * Πῶς οὖν μοι ῥήματα * φθέγγη ὑπὲρ φύσιν, ἔξισταμαι, * οὖ- δόλως ἀληθεύοντα * νῦν ὑπονοῶ σε, ὧ ἄνθρωπε. * Απιθι· ἐγὼ γὰρ * λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἔξαιτῶ, * οὐχὶ δὲ παῖδα κομισασθαι, * πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

 $\hat{\Sigma}_{ au}(\chi)$. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι.

Θεοῦ Παντοχράτορος * ἐγω 'Αρχάγγελος πέλω, * Γαβριήλ μοι ὄνομα, * τῷ πρεσβύτη ἔφησεν * ὁ 'Ασώματος· * τὸ παρὸν χώρευσον, * καὶ σιγὴν ἄσκησον, * ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. * Ἐπὰν δὲ τέκη σοι * σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, * τοῦ Πνεύματος τρανοῦντός σοι * γλῶτταν, ἐκβοήσεις τρανότατα· * Προφήτης 'Γψίστου * κληθήση, ω παιδίον, τὰς αὐτοῦ * προετοιμάσαι ἐν χάριτι * τρίβους ως ηὐδόκησεν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Αγγελος * ἐχ στειρωτιχῶν ώδίνων * προῆλθες, Βαπτιστὰ, * ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων * τὴν ἔρημον οἰχήσας, * σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν * ἐδείχθης· * ὀν γὰρ ἐχείνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο * καὶ αἰνιγματωδῶς προεχήρυξαν, * τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνη χατηξιώθης· * φωνῆς τε ἀχήχοας * Πατριχῆς οὐρανόθεν * μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα· * καὶ τὸ Πνεῦμα εἰδες, *

περιστεράς εν είδει, * την φωνην ελχον επί τον βαπτιζόμενον. * 'Αλλ', ο πάντων των Προφητών υπέρτερε, μη διαλίπης πρεσβεύειν υπέρ ήμων, * των πιστώς σου τελούντων το μνημόσυνον.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὰ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰκέτεὐομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Ταγύ προκατάλαβε.

Ή πρώην οὐ τίκτουσα * στεῖρα, εὖφρανθητι· * ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες * Ἡλίου λύχνον σαφῶς, * φωτίζειν τὸν μελλοντα * πᾶσαν τὴν οἰκουμένην * ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· * χόρευε, Ζαχαρία, * ἐκβοῶν παβρησία· * Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστὶν * ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Θεοτοχίον. Τὸ ἀπ΄ αἰωνος ἀπόχρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γ λισάβετ στειρώσεως * ήλευθέρωται, * ή Παρθένος δὲ πάλιν * Παρθένος ἔμεινεν, * ὅτε φωνή τοῦ Γαβριήλ * γαστρὶ συνέλα-βεν· * άλλ ἐν νηδύι προσκιρτᾳ, * τὸν ἐν γαστρὶ παρθενική * Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, * ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, * εἰς σωτηρίαν ήμων σαρκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό και νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαΐρε, άγιον όρος * καὶ θεοβάδιστον· * χαΐρε, ἔμψυχε βάτε * καὶ ἀκατάφλεκτε· * χαΐρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * κόσμου γέφυρα, * ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· * χαΐρε, ἀκήρατε Κόρη, * ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τρυγών ή φιλέρημος, * ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, * χηρύξας μετάνοιαν * καὶ φανερώσας Χριστὸν * γενόμενον ἄνθρωπον, * πάντων άμαρτανόντων * ἐγενήθη προστάτης, * πάσι χειμαζομένοις * βοηθών κοινόως. * αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ, * σώσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ή μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, * ἡ μόνη χοσμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχφ σου, "Αχραντε, * ῥῦσαι με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ, * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων. * αὐτὸν ἐχδυσωποῦσα ἐχτενῶς, * ὄν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες, τῆς 'Οκτωήχου εἰς, καὶ τοῦ 'Αγίου' Ποίημα 'Ιω-άννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βούλει, εἰπὲ καὶ Καταβασίας. ᾿Αναίξω τὸ στόμα μου.

' Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως έν ήπειρφ.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου * τοὺς λογισμοὺς * τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, * στειρευούσης ὁ βλαστὸς, * εὐφημεῖν ὁρμήσαντος τὴν σὴν * ἐν νηδύ μητρικῆ * ἀγίαν σύλληψιν.

'Ο ίερὸς Ζαχαρίας * ἐν τῷ ναῷ * εἰσελθών, τεθέαται * θεῖον *Αγγελον αὐτῷ * ἐμφανῶς μηνύοντα· Υίὸν * μετὰ γῆρας, 'Ιερεῦ, *

έξεις τὸν Πρόδρομον.

Λύχνος Ήλ(ου τῆς δόξης * ὁ φωταυγής * ἐν νηδύι ἄρχεται * ἀναλάμπειν μητριχῆ, * δι οὐ σχότος λέλυται παθῶν * καὶ στει-ρώσεως δεσμὰ, * ὁ μέγας Πρόδρομος.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἐν γαστρί σου Δεσπότην * ἐν μητρικῆ, * Θεοτόκε πάναγνε, * βασταζόμενον γαστρὶ * κατιδών ἐσκίρτησε σαφῶς * Ἰωάννης, ὡς αὐτοῦ * ὑπάρχων Πρόδρομος.

'Ωοή γ'. Ούχ έστιν "Αγιος.

Π στετρα σήμερον καρπόν * ίερον συλλαμβάνει, * τον μετέπειτα πάσαν * άκαρπίαν των ψυχών * άξίνη τῆ νοητῆ * ἀποτέμνειν * μέλλοντα ἐν χάριτι.

Κωρεύσας ενδον τοῦ ναοῦ * Ζαχαρίας ὁ μέγας, * τὴν Φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου * ἀγγελία φοβερά * χομίζεται χαὶ λαμπρῶς *

μεγαλύνει * Κύριον τον εὔσπλαγχνον.

Ο δείξας τρίβον ἀσφαλή * τοῖς πιστοῖς μετανοίας, * προτροπή τοῦ 'Αγγέλου * ἐν νηδύι μητριχή * βλαστάνει θεία βουλή * παρ ἐλπίδα * Πρόδρομος ὁ ἔνδοξος. Θεοτοχίον.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστὸν * τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, * ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, * προμηνύων τὴν χαρὰν * ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, *

κατηφείας * πάντας έκλυτρώσασθαι.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Ο υμιώντι ἐν ναῷ * τῷ Ζαχαρία ἱερεῖ * Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ * ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν· * "Οτι ἐν γήρα σου ἔξεις χαρπὸν εὐχλεῆ· * καὶ στείρωσις ἡ πρὶν τῆς Ἐλισάβετ νυνὶ * λυθήσεται εὐθὺς καὶ ἀκαρπία γονῆς, * καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυ-κα * τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. * Αὐτῶν πρεσβείαις, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νύν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ * τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * καὶ ἐλάμβανεν Men. Tom. I. είς νοῦν * τὸν ἐπὶ τόχον ὑετὸν * ἐν τῆ ἀσπόρφ συλλήψει σου, Θεοτόχε· * βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεχτον· * ῥάβδον `Ααρών τὴν βλαστήσασαν· * καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, * τοῖς ἱερεῦσιν ἐχραύγαζε· * Παρθένος τίχτει * καὶ μετὰ τόχον * πάλιν μένει Παρθένος.

'Ωοή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωνή 'Αγγείλου σε * τὸν ὄντως ἄγγελον * τῆς Χριστοῦ παρουσίας * τῷ ἰερεῖ * ἰερῶς προήγγειλε, * στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς * ἐκβλαστάνειν, μάκαρ Πρόδρομε.

Η πρώην ἄγονος * καὶ ή οὐ τίκτουσα, * νῦν εὐφράνθητι στεῖρα· * ὅτι Χριστοῦ * Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον * καρπογο-

νείς πανευκλεώς, * Ελισάβες άξιάγαστε.

'Αξίνη, Πρόδρομε, * τῆς σῆς δεήσεως, * τῶν παθῶν μου ἀχάνθας * καὶ λογισμῶν * ἔχτιλον προσχόμματα, * καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν * ἀρεταῖς, παμμάκαρ, ποίησον.

Νηδύς σε έφερε * τὸν πάντα φέροντα * τῆς Παρθένου, ἡνίκα * ὁ Βαπτιστὴς * ἐν γαστρὶ φερόμενος * σὲ προσεκύνησε, Χριστὲ, * καὶ σκιρτῶν ἡγαλλιάσατο.

 $^{'}\Omega^{\hat{o}\hat{\gamma}}$ ϵ' . T $ilde{oldsymbol{\psi}}$ hetaεί $oldsymbol{\psi}$ φέγγει σου.

Μολούντι ενδον του Ίερου, * και τὰς νομικὰς τῷ Ποιητῆ *
Μλατρείας προσαναφέροντι, * ὤφθη τῷ Προφήτη ἄγιος Αγγελος, * μηνύων του Προδρόμου * τὴν θείαν σύλληψιν.

Πῶς ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶς; * πέλω γὰρ πρεσβύτης, ὡς ὁρᾶς, * καὶ στεϊραν σύζυγον κέκτημαι, * ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸς

'Αρχάγγελον. * φύσεως έναντία * λέγεις μοι ρήματα.

Πρός Σάρραν βλέψον τοῦ 'Αβραάμ. * τοε πῶς ἐκείνη 'Ισαὰκ' ἐν γήρα τέτοκεν, ἄνθρωπε, * καὶ τοτς λεγομένοις δεκαίως πίστευε,* πρεσβύτη προσερώνει * ὁ μέγας 'Αγγελος.

Θεοτοχίον.

Εὐλογημένη ἐν γυναιξὶ * σὐ, Θεοχαρίτωτε, σαφῶς * ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοι * ὅτι χυοφόρον ἀνάνδρως ἔγνων σε, * τὴν μόνην μετὰ τόχον * ἄφθορον μείνασαν.

' Ωδή ς'. Τοῦ βίου την θάλασσαν.

· μφίβολον κέκτημαι * την διάνοιαν έγω, * και άπιστω τοῖς
Αρχαγγέλω ἔφη ὁ ἰερεύς * λαοῦ σωτηρίαν
γάρ, * οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος * καρπὸν ἤτησα.

Ο πλάστης τῆς φύσεως, * τῶν Αγγέλων Βασιλεὺς, * ὁ Λειτουργὸς ἀντέφησε, * τῆς παρουσίας `Αγγελον τῆς αὐτοῦ * ηὐδόκησε τίκτειν σε· * τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει * λόγοις, ἄνθρωπε. Τὸ εἰδός σου πύρινον * καὶ ή θέα σου φρικτή * καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, * ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· * ἀλλ' οὖν οὐ πιστεύω σοι * ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι * ξένα ῥήματα.

Θεοτοχίον.

Ο λύχνος τὸν Ἡλιον * ἐν νεφέλη μητρικῆς * γαστρὸς κατακρυπτόμενον * ἐπεγνωκώς, ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ * τῆς μήτρας σκηνώματι, * προσεκύνησε χαίρων * καὶ ἐσκίρτησε.

Κοντάκιου, ΊΙχος α΄. Χορὸς Αγγελικός.

Σύφραίνεται λαμπρώς * Ζαχαρίας ὁ μέγας, * καὶ ἡ πανευ-Εκλεής * Ελισάβετ ἡ σύζυξ * άξίως συλλαμβάνουσα * 'Ιωάννην τὸν Πρόδρομον * ὅν 'Αρχάγγελος * εὐηγγελίσατο χαίρων, * αὶ οἱ ἄνθρωποι * ἀξιοχρέως τιμώμεν * ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ο Οίκος.
Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον * ἀναπτύξωμεν, * ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν * ὁ ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, * καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα *
σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· * φησὶ γάρ· ὡς εἰσῆλθεν *
ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων *
τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, * ἐπέστη αὐτῷ Γαβριὴλ,
εὐαγγελιζόμενος * καὶ λέγων· "Εξεις, ἱεράρχα, * υἰὸν ἐν τῷ γήρα, *
Προρήτην τε καὶ Πρόδρομον, * φωνήν τε καὶ κήρυκα, * καὶ λύγνον
ἀειφωτον, * τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τη ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύλληψις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ανδρὶ Προφήτη χρησμός ἐξ Αρχαγγέλου, Τεχεῖν Προφήτην καὶ Προφήτου τι πλέον. Εἰχάδι τῆ τοιτάτη γαστής λάβε Πρόδρομον

Είχαδι τη τριτάτη γαστήρ λάβε Πρόδρομον είσω.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ήμας. Αμήν.

'ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Απιστήσας μου τοῖς ἐἡμασι, τὴν κώρευσιν * κομίζου προδηλό-Ατατα * καὶ τικτομένην * ὁπηνίκα ίδης τὴν φωνὴν * τοῦ Λόγου, ἀνάλαβε φωνὴν,* Εὐλογητὸς εἶ, ἐκβοῶν,* τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεὸς.

Τῆ σελήνη Ελισάβετ προσενούμενος, * πολύφωτος ως ήλιος * ο Ζαχαρίας * σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτὸς * ἐκτέτοκε φαίνοντα ήμιν * τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν * κατασχεθεῖσι ξεινῶς.

Τοῖς σχιρτήμασιν ως ρήμασι χρησάμενος,* Χριστοῦ ὁ μέγας Πρόδρομος * προσεχύνησεν * ἐν νηδύ σε Παρθενιχῆ, * αὐτὸς βαΦιαζόμενος γαστρὶ * τῆς Ἐλισάβετ, Ἰησοῦ,* ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοχίον.

Ή σελήνη Ἐλισάβετ ἔνδον φέρουσα * ἀστέρα θεΐον Πρόδρομον, * προσεχύνησε * φωτεινήν νεφέλην Μαριάμ, * τὸν ήλιον φέρουσαν Χριστὸν, * σαρχοφορούμενον ἐχ σοῦ * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

'Ωδή η'. Έχ φλογός τοις 'Οσίοις. Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος * προετοιμάζεται, * ή φωνή δὲ τοῦ Λόγου * Τάρχην εἰσδέχεται, * χαὶ στειρωτιχαίς * νῦν λαγόσιν ἐχτρέφε-

ται * τοῦ Παμβασιλέως * ὁ μέγας Στρατιώτης.

Στειρευούσαις καρδίαις * γεωργός ήνθησε, * των παθών ή άξινη * ήδη χαλκεύεται, * μόσχος ὁ σεπτός * έγκρατεία σιτεύεται, * Πρόδρομος ὁ μέγας * λαοί, ἀγαλλιάσθε.

Τὰ δεσμὰ ώσπερ πάλαι * τὰ τῆς στειρώσεως, * τῆς ἐμῆς διανοίας * οὕτω τὴν πώρωσιν * λῦσον, Βαπτιστὰ, * καὶ καρποὺς μετανοίας με * ποίησον βλαστάνειν, * καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Κυοφόρον σε, Κόρη, * ώς ἐθεάσατο * Ἑλισάβετ, ἐνθέως * ἡγαλλιάσατο, * ἔνδοθεν αὐτῆς * τοῦ ἐμβρύου σχιρτήσαντος, * ὡς ἐπεγνωχότος * τὸν ἐαυτοῦ Δεσπότην.

'Ωδη θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ίδετν.

Χριστοῦ * ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος * στειρωτικὰς * νῦν πύλας διανοίξας, αὐλίζεται * ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδύι μητρός· * ὅστις ὡς στρατιώτης * προεξελεύσεται, * τοῦ Παμβασιλέως τὰς ὁδοὺς * ἐτοιμαζόμενος.

Θεοῦ * Προφήτην, πρεσβύτα, χόρευε· * ἔξεις υἰὸν, * οὐ μείζων ἐν βροτοῖς οὐχ ἐγήγερται, * Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. * Σχίρτησον, Ἐλισάβετ· * γἤ πᾶσα, γήθησον, * αἴνεσιν τῷ πάντων Ποιητἤ * Θεῷ προσάγουσα.

Ήμῶν * τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε * μέμνησο νῦν, * Προφῆτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, * ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, * σώζων ἡμᾶς κινδύνων, * καὶ πρὸς οὐράνιον * τρίβον ἐδηγῶν θεοπρεπῶς, * ἀειμακάριστε.

Θεοτοχίον.

Αγνήν * μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, * στειρωτιχῶν * δεσμῶν ή Ελισάβετ ὡς ἤσθετο * ἐαυτήν λελυμένην και φέρουσαν * Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρα * σοῦ κατοικήσαντος, * ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ * θεοχαρίτωτε.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

του Προδρόμου ἔνδοξος * σύλληψις προμηνύει * τον ἐκ Παρ-Εθένου μέλλοντα * τικτεσθαι Βασιλέα, * ὡς οὐτος ἐξ Ἐλισάβετ * τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, * πρεσβύτου ἰερέως τε * Ζαχαρίου τοῦ πάνυ * ὧν ταῖς εὐχαῖς * καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου * τοῦ Βαπτιστοῦ σου, Κύριε, * σῶσον, οἴκτειρον πάντας.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Χαρμονιχώς τὸ Χαΐρε σοι * τοῦ σεπτοῦ 'Αρχαγγέλου * οἱ λυτρωθέντες, πάναγνε, * τῆς ἀρχαίας χατάρας * διὰ τοῦ θείου σου τόχου * εὐχαρίστως βοῶμεν· * Χαΐρε, 'Αδὰμ ἡ λύτρωσις, * Θεοτόχε Παρθένε· * χαΐρε, σεμνὴ, * δὶ ἡς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου· * χαΐρε, δὶ ἡς ἐτύχομεν * οὐρανῶν Βασιλείας.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλιάται ή κτίσις * έν τη συλλήψει σου, * Πρόδρομε καὶ Προ-Αφητα, * Βαπτιστὰ 'Ιωάννη· * ὁ θεῖος γάρ σου τόκος * συμαίνει ήμιν * τοῦ Δεσπότου τὴν γέννησιν· * καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς * ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. Δίς.

'Ως θαυμαστήν μαρτυρίαν * εύρων ό "Αγγελος * τήν σύλληψιν τῆς στείρας, * τῆ Μαρία προσάγει * πρὸς πίστωσιν προσφέρων * διὸ καὶ ἡμεῖς * 'Ελισάβετ πρὶν ἄγονον * καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς * καὶ 'Ιωάννην εὐφημήσωμεν.

Ο θεοσχεύαστος λύχνος * τοῦ ἀιδίου φωτὸς, * ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, * ὁ μέγας Ἐωσφόρος, * ἡ ζῶσα φωνὴ * Θεοῦ Λόγου, ὁ Πρόδρομος * τῆς παρουσίας Κυρίου, ἀγγελιχῆ * προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Δόξα... και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄.

Η 'Ελισάβετ συνέλαβε * τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, * ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. * ἡσπάσαντο ἀλλήλας αι μητέρες, * καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. * ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. * Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, * ἤρξατο βοᾶν. * Πόθεν μοι τοῦτο, * ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθη πρός με; * ἵνα σώση λαὸν ἀπεγνωσμένων * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, ψδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. κτλ.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ισαποστόλου Θέκλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια δ΄.

ΤΗχος πλ. δ΄. Κύριε, * εί και κριτηρίω.

Κύριε, * εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα * προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, * ἐξεπλήττετο τὴν σὴν * ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν * τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, * ἔνα σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, * εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα * τῷ 'Αποστόλφ προσέδραμεν, * ἀλλὰ προσταθείας γηίνων * τὸν δεσμὸν ἐναπεσείσατο * καὶ κραταιότητι τῆς σῆς * ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, * βεβαιωθείσα συνεδέθη * σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, * εἰ καὶ διδασκάλου ἡ θέκλα * οὐχὶ ἐκοῦσα μεμόνωται, * ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν * ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως: * καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς * ἐσκέπετο τῆ δόξη σου * καὶ σκηφθεῖσα τῆ χεῖρί σου * προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, * εί καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη * ἡ άγνη καὶ Πρωτομάρτυς σου, * άλλ οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, * δροσισμόν ἐγκεκτημένη σε· * καὶ ἐν θηρίοις πολλοῖς * ἀνάλωτος διέμεινε, * τῆ χειρί σου φυλαχθεῖσα * τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου. Οι δὲ, Ανδρέου Ίεροσολυμίτου.

'Αθλητικοῖς παλαίσμασι * τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, * Θέκλα παμμακάριστε· * καὶ τὰς τούτου μηχανὰς * μαρτυρικῶς συντρίψασα, * Θάμυριν ἔρυγες * καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης * τῷ ἀληθῆ ἐραστῆ, * τοῦ Παύλου συνόμιλε * καὶ τοῦ Στεφάνου σύναθλε. * Παρρησίαν ἔχουσα, * Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξὶ, * τῶν πιστῶς ἐκτελούντων * τὴν πανέορτον μνήμην σου * ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, * ἐλπίς τε καὶ προστάτις μου * σὺ ὑπάρχεις, * Μητροπάρθενε ἀγνή * σπεῦσον τοίνυν ἐν τάχει, * καὶ ρῦσαί με τῶν κύκλῳ * κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Ορωσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σὲ χυήσασα, * θρηνφ-

δούσα * ἀνεβόα μητριχώς. * Τιέ μου και Θεέ μου, * γλυκυτατον μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

'Απόστιχα Στιχηρά.

Ήχος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων.

Ο εὐκλεὴς Πρωτομάρτυς * καὶ Ἰσαπόστολε, * τῶν ἀθλουσῶν τὰ δόξα, * καλλιπάρθενε Θέκλα, * Ἰασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινὰ * τῆς ψυχῆς μου καὶ μωλωπας * θεοπειθέσι λιταῖς σου, * καὶ ἐκ πυρὸς * τοῦ ἀσβέστου μὲ ἐξάρπασον.

Στιχ. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

Δι ομβροτόχου νεφέλης * τὴν φλόγα ἔσβεσε, * δροσίζουσά σε, Θέχλα, * ὡς πιστὴν, καὶ ἐνδίκως * φλέγουσα ἀπίστους ἡ πανσθενὴς * τοῦ Χριστοῦ θεία δύναμις, * καὶ ἐχ θηρίων καὶ ταύρων * διασπασμῶν * ρυομένη σὲ ἐδέξασε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Τὸν πανωραϊον ἐν κάλλει * νυμφίον ἄχραντον * ἐπιποθοῦσα, Θέκλα, * τὸν μνηστήρα ήρνήσω, * Παύλου `Εκκλησίας νυμφαγωγοῦ * ἐπομένη τοῖς ῥήμασι * μεθ' οὐ ἀρθεῖσα εἰς λῆξιν * τὴν παντερπῆ * ἐμνηστεύσω, ὸν ἐπόθησας.

Δόξα, ήχος πλ. δ΄. Ανατολίου.

Λεόντων όρμας κατεπάτησας. * καί Θάμυριν καταισχύνασα, * Πρωτομάρτυς 'Απόστολε, * ήκολούθησας τῷ νυμφίφ σου κράζουσα. * Εἰς ὀσμήν μύρου σου ἔδραμον, * Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα * ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, * καὶ τὸ στέφος κεκήρωσαι * παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, * καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως * δωρηθήναι πταισμάτων ἰλασμὸν * τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι * τὸ ἰερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Έλπίς μου καὶ προστάτης μου, * θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσφυγή μου, * σὺ τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία * πέλεις, πανάχραντε 'Αγνή: * ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σὲ, Δέσποινα, * κράζων καὶ βοῶν σοι τὸ Ἡμάρτηκα: * Σῶσόν με, Κόρη, σῶσον, * ἀμαρτανόντων μόνη * ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Οὐ φέρω, τέχνον, βλέπειν σε, ' τον την έγρηγορσιν πάσι διοσντα, * ξύλφ θανόντα, ώς τοῖς πάλαι * ἐχ παραβάσεως χαρποῦ * ὑπνφ ὁλεθρίφ ἀφυπνώσασι * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * ἐλεγε θρηνφδοῦσα * ἡν μεγαλύνομεν.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Ή ἀμνάς σου, Ἰησοῦ,* κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ. * Σὲ, νυμφίε μου, ποθῶ, * καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, * συσταυροῦμαι * καὶ συνθά-

πτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· * καὶ πάσχω διὰ σὲ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοι· * καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, * ἱνα καὶ ζήσω ἐν σοι· * ἀλλὶ ὡς θυσίαν ἄμωμον * προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. * Αὐτῆς πρεσβείαις, * ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

EIΣ TON OPΘPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Η Πρωτομάρτυς ένθέως δοξάζεται.

 ${
m ^{
m ilde{A}}}$ νευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ιωάννου Μοναχού.

Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Τι χος γλώττης οὐ σθένει * τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος * διηγήσασθαι ἄθλους: * ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαυται του τυράννου * ή άλαζονεία ή υπέροφρυς: * χατά τούτου γυναίχες * εύσεβως εν Χριστώ γάρ ήνδρίσαντο.

'Ρήμασιν ἀπορρήτοις * εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σου, * παμμακάριστε Παῦλε, * τῷ Χριστῷ ἡ παρθένος νενύμφευται.

"Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τον άίδιον * χαὶ ὑπέρθεον Δόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

 Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

Ο της άγαπήσεως, * της ύπερ εννοιαν, Πάνσεπτε! * ή εν Χριστοῦ * Παύλφ συνεδέθης, * ένωθεϊσα τῷ Πνεύματι.

Τρώσαι ή ἐνήδονος * τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι * πνευματι-

χῷ * φρένα οὐχ ἰσχύει * τῶν γηίνων ἀπόλαυσις.

"Ολη εκδημήσασα * των της σαρχός παθών, βήμασι * τος μητριχοίς * ούχ εμαλαχίσθης, * 'Αθληφόρε πανεύφημε.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἱχεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποχρουομένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.
Ο Είρμός.

Σύ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σù εἰ

Τὸ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

βγίς ἀνδρίαν τό θηλυ * δί ἀρετῶν * μεταθεῖσα τῷ πόθῳ * τῷ μοῦ Χριστοῦ, * Θεοῦ οἰχητήριον * ἀμφοτέρωθεν γέγονας: * τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον * ἀσχήσει μειώσασα, * μαρτυριχῶς ἐδείχθης * ἀθλήσεως χαύχημα. * ὅθεν χαὶ τῷ χόσμῳ * ὡς φωστήρ τὸς καὶ τῷ κόσμᾳ * ὡς φωστήρ καὶ τὰς ἀχτῖνας τοῦ Πνεύμα-

τος. * Πρωτομάρτυς πανεύφημε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιζὶ,* σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν * Θεὸν σαρκὶ, * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν 'Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόκον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, 'Αχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυξε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * ἱλάσθητι καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει * τὰ ἄχραντα πάθη σου.

' Ωδη δ'. Είσακήκοα, Κύριε.

Μηστευθείσαν Θαμύριδι * ο νυμφαγωγός σε Παύλος ήρμόσατο * τῷ νυμφίφ ὡς ἀμώμητον * τῷ ἐπουρανίφ, Θέκλα πάνσοφε.

'Απηρτήθης τοῦ ἔρωτος * τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, * καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα * ὧσπερ λῆρον, Μάρτυς, ἔμυκτήρισας.

'Ραντισμφ' θείου αίματος * τὸ 'Αδαμιατον γένος ηὐλόγηται· *
Εὐα χαίρει καθορώσα δὲ * γυναιξὶ τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἀγνείαν ποθήσασα, * πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, * πλοῦτον, γένος, ὑραιότητα, * καὶ ἡδὺν μνηστῆρα ἡ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

Ίλασμον ήμεν δώρησαι * των άγνοημάτων ώς άναμάρτητος,* και είρηνευσον τον κόσμον σου,* ο Θεός, πρεσβείαις της τεκούσης σε. 'Ωδη ε'. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

Υπέρογχον άθλήσεως στάδιον * ήγωνίσω, * Θέκλα παμμακάριστε, * και του βραβείου ήξίωσαι.

Σεσύληται ο δράχων ο δόλιος. * ή παρθένος * θείοις γαρ παθήμασιν * ὑπαχοὴν ἐδιδάσχετο.

Έντα την αίδω σου η ένθεος * παρρησία * πύρ γαρ σε έγκαρδιον * τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίον.

Παρθέγον μετά τόχον ύμνοῦμέν σε, * Θεοτόχε· * σύ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμφ ἐχύησας.

Ωδή ς΄. Την δέησιν έχχεῶ.

Νεάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν * τῆ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος ἐρρωσθη, * νεανικὸν * κόσμον τῷ θείφ πόθφ * περιελοῦσα γάρ νύχτωρ έθάρσησε, * καὶ ἔδραμε τοῦ έραστοῦ * τὰ εὐώδη ζητούσα διδάγματα.

Θαλάμων ὑπερφυώς των νυμφικών * αὐθαιρέτω ἀντηλλάξατο πόθω * ή εὐκλεής * καὶ πρωτόαθλος Θέκλα * τὸ τῶν κακούργων οίχεζη δεσμωτήριος. * ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ * τῶν κτισμάτων

ένίχα τούς έρωτας.

Εν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμὰ * τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ή Μάρτυς, * εν τη φρουρά * ως ενθέω λειμώνι * άρδευομένη τοῖς λόγοις, καὶ ηὕξανε * καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς * τῷ Δεσπότη χαρπόν ώραιότατον. Θεοτοχίον.

Μή παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, * Παναγία Θεοτόχε Παρθένε. * ότι πιστών * στήριγμα σύ ύπάρχεις, * και τη έλπίδι τῆ σῆ κραταιούμεθα, * καὶ πόθφ σὲ καὶ τὸν έκ σοῦ σαρκωθέγτα άφράστως δοξάζομεν.

Ο Ειρμός.

» Ττην δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου » Ιτάς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ

» φθοράς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ'. 'Ως ἀπαρχάς.

Τής παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, * τοῦ μαρτυρίου στεφάνο Α κεκόσμησαι,* ἀποστολήν πιστεύη,* Παρθένε, ως ενδοζος. * και του πυρός μέν την φλόγα * είς δρόσον μετέβαλες, * του ταύρου δὲ τὸν θυμὸν * προσευχή σου ἡμέρωσας, * ὡς πρωτόαθλος. Ὁ Οἰκός. Ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Εορτής σεβασμίας ή έλλαμψις * υπερλάμπει φαιδρώς υπέρ ήλιον. * μαρμαρυγάς γάρ φωτός άπαστράπτουσα, * τοῖς πιστων ορθαλμοῖς ένοπτρίζεται. * διὸ 'Αγγέλοις συγχορεύοντες, * τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάξωμεν * πάντες * βοῶντες αὐτῷ· * Ἐμεγάλυνας, Σώτερ, τὰ ἐλέη σου, * δωρησάμενος δώρημα τέλειον τῷ λαῷ * την Πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τη ΚΔ΄. του αυτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ίσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτός σε σώζει, Θέκλα, ρήξας την πέτραν, Οὐ τῷ πάθει πριν ἐρράγησαν αὶ πέτραι. Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην. Στίχ. Οὐκ ἡν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βότρυς

Καλών χυπρισμόν προσφέρων τῷ Κυρίφ. Τατς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδή ζ΄. Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας.

Ος δεσμίφ τῷ Παυλφ * συνεδέθης τῷ πόθφ, * ὡ Παμμαχάριβῶς καὶ συμψάλλουσα· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλφ * πρὸ βημάτων ἀδίχων, * ὧ Καλλιπάρθενε, * καὶ πόθφ τοῦ Δεσπότου * ἐβόας ἐν ἐκστάσει, * τὴν αἰδῶ ἀποἐρἱψασα· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν θεῖον * τῆ καμίνω τὸ σῶμα, * Μάρτυς, ἐκδέδωκας, * καὶ τῆ τοῦ ποθουμένου * διέμεινας δυνάμει * ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ομβροτόχος νεφέλη * ὑετῷ καὶ χαλάζη * τὴν φλόγα σβέσσασα, * ἐνδίχως καταφλέγει * τοὺς ἄφρονας καὶ σώζει * μελφοδοῦσαν τὴν Μάρτυρα * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοχίον.

Παρθενιχής έχ νηδύος * σαρχωθείς έπεφάνης * είς σωτηρίαν ήμων * διό σου την Μητέρα * είδότες Θεοτόχον, * εὐχαρίστως χραυγάζομεν * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ενοφανής σου ὁ λογισμός. * τὸν γὰρ τάφον * ὡς Ἐδὲμ κατώ-

'Αμαυρωθήναι της ευπρεπούς * παρθενίας * τὸ φαιδρὸν μη φέρουσά σου χάλλος, * θνήσχειν ήρετίσω, * χαὶ ζης εἰς τοὺς αἰώνας.

Ζωοποιφ και υπερφυεί * συναφθείσα * τφ Χριστφ, Πρωτόαθλε, νυμφίφ, * θήρας ήρετίσω * φρουρούς τής παρθενίας.

Έχουσαμένη σου της φθοράς * την έσθητα, * εὐσταλης Χριστού σταδιοδρόμος * ήλθε πρὸς ἀγήρω * ζωήν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοχίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ * καὶ ἐν μήτρα * παρθενικῆ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

 Τον Βασιλέα των οὐρανων,* ον ὑμνοῦσι * στρατιαὶ των 'Αγ-Υέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. 'Ωδή θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ ἀήττητον, * ὧ Πρωτομάρτυς, μὴ θαυμάση; * θῆρας νοητοὺς τὰ πάθη γὰρ * τῆς ψυχῆς τιθασσεύσασα, * τὰ ἀχρατῆ θηρῶν ὁρμήματα οὐχ ἐπτοήθης, * ἀλλὰ μένεις * ἐν μέσφ τούτων ἀδιάφθορος.

*Αβατος ἀχρότομος * Θεοῦ προστάξει σοι ἐρράγη * πέτρα θεοφόρφ Μάρτυρι, * λουτρῷ ἀναγεννήσεως * ἐσφραγισμένη θεία νύμ-

φη, ως θάλαμος * τῆ φυγάδι, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο.

Ίασαι, Πρωτόαθλε, * τοὺς μώλωπας τοὺς τῆς ψυχῆς μου· * κόσμφ τὴν εἰρήνην βράβευσον * τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, * κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν νέμουσα τρόπαια, * καὶ εἰρήνην * ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Νέχρωσόν μου, Δέσποινα, * τὴν ἔτι ζώσαν ἀμαρτίαν,* ζώωσον ψυχῆς * τὴν νέχρωσιν * ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς * τῆς γεγεννημένης ἐχ γαστρός σου δὶ ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν, * τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ο Ειρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψιστου, * σὲ τὴν • Σιὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν ὑψη-

» λοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις * δοξολογίαις

» μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναΐκες, άκουτίσθητε.

Ρωσθείσα, καλλιπάρθενε, * ταίς θείαις εἰσηγήσεσι * τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, * φθαρτὸν μνηστῆρα παρείδες, * καὶ τούτφ ἡκολούθησας, * Πρωτομάρτυς πολύαθλε, * ὧ Θέκλα ἰσαπόστολε· * διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω.

Θεοτοχίον, "Ομοιον.

Κυρίως Θεοτόχον σε * όμολογοῦμεν, Δέσποινα, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι * τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως * ἐχύησας, τὸν λύσαντα * διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, * πρὸς ἐαυτὸν δ' ἐλχύσαντα * Μαρτύρων διὰ εκτίσους : μεθ' ὧν σε * ἀνευφημοῦμεν, Παρθένε.

Είς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ήμχος α΄. Ανατολίου.

"Αθλητικόν στάδιον σήμερον πρόχειται. * λαοί, χορεύσωμεν, * καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα * παράδοξα πράγματα χατοπτεύσωμεν. * ἄσπιλος γὰρ ἀμνὰς * πρόχειται σφαγῆ * ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ θεόνυμφος. * διὸ Τριάδος τῆ πίστει * τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα. * καὶ σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύουσα, * τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ανατολίου.

Νυμφίον έχουσα έν ούρανος * Χριστόν τόν Θεόν ήμων, * νυμφώνος κατεφρόνησας * τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστήρος, * Θέκλα πρώταθλε. * ταζς γάρ μητρώαις θωπείαις * έμφρόνως μή πεισθείσα, * Παύλφ ήχολούθησας, * ἐπ' ὤμων ἀραμένη * τὸ σημεΐον τοῦ Σταυροῦ· * καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, * τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὡμότητα * εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, * φώκας δὲ ἀπενέκρωσας * τῆ έν Χριστώ καταδύσει * του άγίου Βαπτίσματος. * 'Αλλ' ώς έν άθλοις γενναίοις διαπρέψασα, * μή διαλίπης πρεσβεύουσα * άπαύστως τῷ Κυρίφ * ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ήχος δ΄. Ανατολίου.

'Αναθείσα σεαυτήν * παντοδυνάμφ νεύματι, * χρατυνομένη ώς πρώταθλος του Χριστου, * και την γεώδη καταλείψασα στοργήν, * ἀνεδέξω την λαμπάδα της αἰωνίου ζωης, * ολβιος ὑπάρξασα θάλαμος. * είς ον αι των θηλειών * άγέλαι προσαναπαύονται, * είσοδον ευράμεναι της αίωνίου ζωής. * μεθ' ών ίκέτευε,* 'Απόστολε Θέκλα, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ήχος δ΄. Ανατολίου.

Χορείας έγειρατε, φιλομάρτυρες. * των άγωνων γάρ έφέστηχεν ό καιρός, * και της Πρωτομάρτυρος * ή ετήσιος μνήμη * πάντας είς δοξολογίαν * προτρέπουσα Θεού. * Θέκλα γάρ πρώτη Μαρτύρων έν γυναιζί, * το άθλητικόν στάδιον άνύσασα, * πρώτη καί στεφηφόρος άναδέδεικται, * και παρρησία πρεσβεύει * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ¹Ηχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄθλησιν, * Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, * ούχ ανθρώπων μόνον έθαύμασαν τα γένη, * άλλα και θήρες τεθήπασιν άγριοι. * αἱ φλόγες οὐ φλόγες * ἐλογίσθησάν σοι, καλλιπάρθενε Θέκλα, * διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· * γέγηθας γὰρ * δι' αὐτὸν πάσχουσα, * καὶ κόσμου χωριζομένη, * ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μαχαριότητος, * έν παβρησία πρεσβεύουσα * ὑπέρ

τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Επομβρίαις του Πνεύματος * του Αγίου, Πανάχραντε, * τὴν έμην διάνοιαν καταδρόσισον. * ή την σταγόνα κυήσασα * Χριστόν, τὸν τὴν ἄμετρον * ἀνομίαν τῶν βροτῶν * οἰχτιρμοῖς ἀποσμήχοντα. * ἀποξήρανον * την πηγήν των παθών μου, * καὶ χειμάρρου * καταξίωσον τρυφής με * τής ἀειζώου, Πανάχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν Σταυρῷ σε ὡς ἐώρακε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ ἀμνὰς

καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, * καὶ, Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, * Τὶὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δόξα τῆ ἀρρήτω * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Απόστιχα Στιχηρά τῆς Οκτωήχου. Δόξα, Ήχος β΄. Ανατολίου.

Δεύτε, φίλαθλοι,* τών θηλειών το χαύχημα, * την Πρωτομάρτυρα Θέκλαν * έν υμνοις τιμήσωμεν· * αυτη γάρ τον άντιπαλον έχθρον * τη δυνάμει του Σταυρου κατεπάτησε, * καὶ την νίκην άρασα, * άξιως ἐσθεφανώθη· * διὸ δυσωπεί ή πολύαθλος, * του ρυσθηναι κινδύνων * καὶ της μελλούσης κρίσεως * τους ἐν πίστει πόθω * τελούντας την μνήμην αὐτης.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

"Αλλην * κραταιάν καταφυγήν, * καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τεῖχος * ἀκαταμάχητον * ὄντως οὐ κεκτήμεθα,* εἰ μὴ σὲ, Πάναγνε,* καὶ πρὸς σὲ καταφεύγσμεν,* καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν * Δέσποινα, βοήθησον, * μὴ ἀπολώμεθα * δείζον * τὴν σὴν χάριν εἰς πάντας,* καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόζαν * καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Βότρυν * ή τεχούσα τῆς ζωῆς, * ον ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐκυοφόρησας, * ξύλφ ὡς ἐωρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνφουσα ωλόλυζες * καὶ ἔκραζες. Τέκνον, * γλεθκος ἐναπόσταξον, * δι οὐ ἡ μέθὴ ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι ἐμοῦ τῆς τετοκυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Καὶ ἡ λοιπή 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Όσιας Μητρός ήμῶν Εὐφροσύνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄.

Ήχος πλ. α΄. "Οσιε Πάτερ.

ζωήν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, * ἤς καὶ ἐπέτυχες * φρονίμοις σὺν ΠαρΤῆς ἀναπαύσεως, * τὴν ταύτην προξενοῦσαν ιδευσας τρίβον. *

τῆς ἀναπαύσεως, * πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει. * τὴν ὑπερκόσμιον

τῆς ἀναπαύσεως, * πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει. * τὴν ὑπερκόσμιον

τῆς ἀναπαύσεως, * πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει. * τὴν ὑπερκόσμιον

κορίσην τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, * ἤς καὶ ἐπέτυχες * φρονίμοις σὺν Παρ-

θένοις * διατηρήσασα * την σην λαμπάδα ἀσβεστον, * καὶ νυμφώνος ἀξιωθετσα, * ώς παρθένος, * ώς νύμφη Χριστοῦ, πανεύ-

onpre.

"Ρείθροις δακρύων * ἀρδευθεῖσα τὴν διάνριαν, * εὐθήνησας ἀσκήσει * τοὺς ἐναρέτους καρπούς· * ἄμπελος καθάπερ ώραιοτάτη, * ἤνεγκας βότρυας * ώραιους, σεμνή· * ὡν τοῦ θείου γλεύκους * σαφῶς ἐμφορηθέντες, * τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς * καταγλυκαίνομεν * ὄντως σοῦ τῆ μιμήσει, * καὶ εὐφραινόμεθα τὴν θείαν εὐφροσύνην, * μέθην ώθούμενοι * τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, * βοῶντες· Πάνσεμνε, * Χριστὸν δυσώπει πάνποτε, * δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη * ὁμόνοιαν, * εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Θέαμα ξένον * χαὶ τῆ φύσει δυσπαράδεχτον! * πῶς ἔλαθες τῆς Εὐας * τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ * δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν * χατασχηνώσασα * τελείφ νοί: * πῶς πυρὸς ἐν μέσφ, * διῆλθες μὴ φλεχθεῖσα; * πῶς συνεχάλυψας γυναιχῶν * τὸ ἀσθενὲς; νευρουμένη θεία δυνάμει * τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, * χαὶ ἀνατείλαντος ἐχ Κόρης ἀπειράνδρου * ὅν χαθιχέτευε * ᾿Αγγέλοις συγχορεύουσα * δωρηθῆναι τῆ οἰχουμένη * ὁμόνοιαν, εἰρήνην * χαὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ χαθαρὸν τῆς ἀγνείας σου χρῆμα * ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, * νύμφη Χριστοῦ ἐχρημάτισας, * Εὐφροσύνη παμμαχάριστε, * σώματος μὲν χάλλος * ἀσχητιχοῖς πόνοις μαράνασα, * ψυχὴν δὲ ὡραΐσασα * τῆ εὐμορφία τῆς χάριτος * ἐν γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ * σαφῶς ὑποχρύψασα, * ἔλαθες τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεβρα, * ἀγγελιχῶς ἐν γῆ βιώσασα. * 'Αλλ' αἴτησαι εἰρήνην * τοῖς πόθφ εὐφημοῦσί σε, * ὡς χαρᾶς ἐπώνυμος χοσμοχαρμόσυνε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Χαΐρε, * ήλιόμορφε ἀστήρ· * χαΐρε, ή αἰπία ἀπάντων * καλῶν, Πανάμωμε· * χαΐρε, ή χωρήσασα * Θεὸν ἀχώρητον, * ή τὸν στάχυν βλαστήσασα * τῆς ἀθανασίας· * χαῖρε, θεῖον ὅχημα, * πύλη ἡ πάμφωτος· * χαῖρε, * ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις * τῆς προγονικῆς ἡμῶν, Κόρη, * ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα. *Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

"Ότε * ή ἀμιαντος ἀμνὰς * ἔβλεπε τὸν ίδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν * θέλοντα ἐλκόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * 'Απεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· * τι τοῦτο πεποίητοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν πε καὶ λόγον * ἄκραν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. 'Απολυτίχιου, 'Ήχος πλ. δ'.

Έν σοὶ, Μῆτερ, ἀχριβῶς * διεσώθη τὸ κατ εἰκόνα· * λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, * ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾳν μὲν σαρκὸς, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ 'Αγγέλων * συναγάλλεται, 'Οσία * Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, εἰς καὶ τῆς 'Αγίας δύω.

 $^{\prime}\Omega$ δή α΄. $^{\prime}$ Ηχος πλ. δ΄. $^{\prime}$ Αρματηλάτην.

Τρισαγίαις εν φωναίς ύμνούμενος * ὑπὸ φριχτῶν στρατιῶν,* Οκαί συνφδά δείξας * τοὺς βροτοὺς * δοξάζειν σε, * καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλάσφημον * ἀνατρέπων προσθήκην, * τοῦ Τρισαγίου ἐξαίσιον, * ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, * καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, * κοσμικὸν μνηστῆρα * καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν * καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον * καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν * καταλιποῦσα, Πανεύφημε, * καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Εὐφορωτάτη γτ καθάπερ πέφηνας, * έκατοστεύοντα * καρπὸν ἀποδοῦσα, * Εὐφροσύνη πάνσεμνε· * και γὰρ ἐν τῆ καρδία σου * δεξαμένη προθύμως * τὴν συμβουλὴν τὴν σωτήριον, * ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας. Θεοτοκίον.

Ρήσεσι θείων Προφητών ἐπόμενοι, * καθωμολόγησαν * τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον * σάρκα προσλαβόμενον * οἱ θεοφόροι Μάρτυρες * ἐξ ἀχράντου Παρθένου, * ἢν Θεοτόκον δοξάζομεν * ἄσμασιν ἀεὶ μακαρίζοντες.

Ετερος Κανών, τῆς "Οσίας, οὐ ἡ 'Αχροστιχίς.

Τμνον σοι μέλπω προφρόνως, Ευφροσύνη. Ο Ίωσήφ. Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ίππον καὶ ἀναβάτην.

ηρινοις θεοτερπέσιν * ύμνοῦντα σήμερον * τὴν ἀγίαν σου μνήμην, * καὶ ὄντως ἀξιέπαινον, * φωτί με καταύγασον * τῶν εὐχῶν σου, Πάνσεμνε, * εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Μόνον το θεΐον καλλος * Χριστοῦ ποθήσασα, * καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα * ἀὐλοις ὡραιότησι, * τὸ κάλλος τοῦ σώματος * ἐβδελύξω, ἔνδοξε, * θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Νύμφη ώραϊσμένη * τῶν ἀρετῶν χαλλοναῖς, * ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως * ὡραῖον χάλλει Χριστὸν, * λιποῦσα τὸν πρόσχαιρον * Εὐφροσύνη μνήστορα, * χαὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Θεοτοχίον.

"Ολος ἐπιθυμία * καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωὴ * ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας * ὑπερβολῆ χρηστότητος, * Παρθένε πανάμωμε· * ὃν δυσώπει σῶσαί με * τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

' Ωδή γ'. 'Ο στερεώσας.

Από σοφών και συνετών * ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη * μυστηρίων σου και ἀποκαλύψας * νηπίοις ταῦτα θαυμαστώς, * νηπίω ἐκκαλύπτεις νῦν * ἀρθέντι ἐν νεφέλαις * μέλος σαρώς τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ * χιτῶνα ἐκδυσαμένη, * ἐν σοφία τὴν στολὴν ἐνεδύσω * ἀπαθείας ἐν Χριστῷ, * μέσον ἀνδρῶν ἀπήστρα-ψας, * ἀσκητικῶς βιοῦσα, * και σκεπομένη τῆ χάριτι.

Τῆς ἐγχρατείας χαλινῷ * τὰς ἀχαθέχτους ὀρέξεις * τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα, Μῆτερ, * πρὸς τὸν δρόμον τὸν χαλὸν τῆς ἱερᾶς ἀσχήσεως * τὴν σὴν χαρδίαν εἶχες * εὐθυποροῦσαν ἀπρόσχοπα.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως τοῦ Θεοῦ * τὸν Λόγον, ὧ Θεοτόχε, * ἀπεγέννησας ἐχ σοῦ σαρχωθέντα: * ὃν οἱ Μάρτυρες Θεὸν * ἀνδρείως ώμολόγησαν, * ὡς στρατιῶται τούτου * στεφανῖται γενόμενοι.

Αλλος. Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Μεγάλως * έγκαρτερήσασα άγωνίσμασι, * τοῦ έχθροῦ καθείλες * Ττὰ μηχανήματα, * ἔτρεψας δαιμόνων προσβολάς. * Αγγέλοις ώμοιώθης, * άθανασίαν μελετήσασα, * Μήτερ, έν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Εὐφραίνει * τῶν Μοναστῶν χαρδίας ὁ βίος σου, * στηριγμὸς ὑπάρχων * καὶ παιδαγώγησις * πρὸς σωτηριώδεις ἐντολὰς, * πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, * πρὸς τῆς ἀγάπης τὸ ἀκρότατον * ὁρος, Εὐφροσύνη, τοῦ Κτίσαντος.

Λαμπρύνει * τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα * ἡ λαμπρά σου μνήμη, * καὶ ἀξιέπαινος * θέλγει τῶν 'Οσίων τοὺς χοροὺς, * 'Αγγέλους ἐπευφραίνει,* μεθ' ὧν αὐλίζη ὧσπερ 'Αγγελος, * ὧνπερ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

Θεοτοχίον.

Παθών με * τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον: * πονηρών πνευμάτων * βυθὸς συνέχει με: * ἡ τῆς ἀμαρτίας καταιγὶς * δονεῖ
μου τὴν καρδίαν: * Θεοκυῆτορ, σύ με στήριξον, * τὸν εἰλικρινώς
σε δοξάζοντα.
Ο Εἰρμός.

πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῆ προστάξει σου,* καὶ μετεωρίσας * ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, * πέτραν των ἐντολων σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-

» σον, * μόνε άγαθε και φιλάνθρωπε.

Men. Tom. I.

32

Κάθισμα, Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

τητό τοῦ θήλεος χαῦνον * ἐπινευρώσασα * οὐρανίαις ἐλπίσι, * μέ-Ι σον χατψχησας * ἀδιστάχτφ λογισμῷ * ἀνδρῶν, θεόπνευστε, * τὸν τῆς Εὕας πτερνιστὴν * ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, * Παρθένε, πτέρναις τοῖς πόνοις * χαὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· * διὸ ἐν πίστει σε μαχαρίζομεν.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίου, όμισιου.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος * καὶ καταφύγιον, * καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην * καὶ προστασίαν θερμήν * εὐρηκότες οὶ πιστοὶ, * πρὸς σὲ προστρέχομεν * καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς * ἀνακράζομεν πιστῶς * ἀκάλλαζον, Θεοτόκε, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαζον. "Π Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Έν Σταυρφ σε όρωσα,* Χριστέ, ή Μήτηρ σου * έχουσίω; έν μέσφ * ληστών χρεμάμενον, * χοπτομένη μητριχώς * τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· * Αναμάρτητε Υιέ, * πώς ἀδίχως έν Σταυρφ * ώσπερ χαχούργος ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

'Ωοη ο΄. Σύ μου Ισχύς, Κύριε.

Οἰκονομῶν * πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα, Σωτὴρ, * καὶ παιδεύων * πάντας πρὸς διόρθωσιν * καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀποχὴν, * καὶ τανῦν συνήθως * σεισμῷ τὴν γῆν συνετάραξας, * βλασφήμους ἀνατρέπων * δόξας αἰρετιζόντων, * καὶ διδάσκων ὡς θέμις δοξάζειν σε.

'Ασχητικήν * παλαίστραν ήνυσας χαίρουσα, * Ευρροσύνη, * άνδρῶν μέσον μένουσα, * χαὶ θανατοῦσα τὰς ἐμπαθεῖς * τῆς σαρχὸς ὀρέξεις * τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότου σου * διὸ τῆς ἀθανάτου * χατοικίας χαὶ δόξης * ἡξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον.

Τούς στεναγμούς * τῶν σῶν δαχρύων προσφέρουσα * ὧσπερ μύρα, * Μῆτερ, τῷ Δεσπότη σου, * τὴν εὐωδίαν τὴν παρ αὐτοῦ* τὴν τῶν χαρισμάτων * τῶν θείχῶν ἀνταπείληφας, * δὶ ὧν εὐωδιάσθης * χαὶ διέπνευσας πᾶσι * τὴν ὀσμὴν τῶν θαυμάτων, θεόπνευστε. Θεοτοχίον.

"Οπλον, Χριστὲ, * τὴν σὲ τεχοῦσαν Πανάμωμον * χεχτημένο:, * πλάνης ἐτροπώσαντο * τὰς μηχανὰς Μάρτυρες σεφοί, * καὶ τὰς τῶν τυράννων * θωπείας σοφῶς διέλυσαν, * καὶ νῦν στεφανηρόροι * δεδειγμένοι βοῶσι· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε. Κλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Πατρί σε οὐρανίφ προσέχουσαν, * τῷ τῶν ψυχῶν νυμφαγωγῷ, *
πατρὸς στοργή οὐκ ἐκώλυσεν * οὕτε προσκαίρου νυμφίου *
ἐδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

'Ως φοίνιζ θεοφρόνως ἐξήνθησας * δικαιοσύνης γλυκασμόν, * καλ ώσελ κέδρος παρ ὕδατα, * τῆς ἐγκρατείας, Θεόφρον, * καρποὺς τοῦς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

Πυρί τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας * τὰς φρυγανώδες ήδονὰς, * καὶ πυρωθείσα τῷ ἄνθρακι * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * θαυμάτων λαμπηδόνας ἐξήστραψας.

Θεοτοχίου.

Οἰχτείρησον, οἰχτίρμων ὑπάρχουσα, * τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, * Θεοχυῆτορ πανάμωμε, * τὴν ἐχ παθῶν ἀμαρτίας * δεινῷς ἀμαυρωθεῖσαν χαὶ στένουσαν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ ε $^{\prime}$. Ίνα τι με ἀπώσω.

Τροτυπών των δικαίων * την εν τη Δευτέρα, Χριστέ, παρου-Ισία σου * ὑπαντην φρικώδη * εν νερέλαις, και νῦν τὴν έξαίσιον * ἀρπαγην εἰργάσω, * τὴν τοῦ παιδὸς, * δι οῦ διδάσκεις * τὸ Τρισάγιον μέλος ὁρθότομον.

Τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις * ἔδειξας τὴν κλῆσίν σου ἐπαληθεύουσαν * ὡς γὰρ λίθος ὥφθης * πολυτίμητος σμάραγδος, ἔνδοξε, * διαλάμπων μέσον * τῶν ἰερῶν * ἀνδρῶν, Παρθένε, * τῆ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος.

Εὐφροσύνην την θείαν * ἔσχες ἐν καρδία σου, εὐφραινομένη ἀεὶ * ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου * διατάγμασιν· οἰς ἐντρυφήσασα, * πολιτείαν ἤσκεις * τὴν ἀκραιφνῆ * καὶ πανολβίαν,* Εὐφροσύνη, παρθένε θεόνυμφε.

Θεοτοχίον.

'Αληθη Θεοτόχον * πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, *
τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * Θεὸν Λόγον εἰδότες ἔχήρυξαν, * πρὸς
τὴν ἀμαρτίαν * νεανιχῶς * μέχρι θανάτου * ἀνθιστάμενοι, Κόρη
πανύμνητε.

"Αλλος. Ο άναβαλλόμενος.

Φέγγει θείων πράξεων, * ώς λίθος σμάραγδος, * σεμνή ώράθης, * Φάνδρων εν μέσω * άνδρικά παλαίσματα * επιδειχνυμένη, * και τέρπουσα τὸν Κύριον.

Ραίνουσα τὰ δάκρυα, * ώσπερ ἀρώματα, * εὐωδιάσθης, * ἐμεγαλύνθης, * ὡς μύρον πολύτιμον * Θεῷ προσηνέχθης * παρθένος ἀδιάφθορος.

Όλην σου τὴν ἔφεσιν * Θεῷ προσένειμας * αὐτὸν ποθοῦσα, * αὐτὸν ζητοῦσα, * αὐτοῦ ἀνιχνεύουσα * τὴν νομοθεσίαν, * Παρθένε, τὴν σωτήριον.

Θεοτοχίον.

Νέον ἀπεχύησας * ώς βρέφος, ἄχραντε, * τὸν πρὸ αἰώνων *

Πατρός ἀνάρχου * ἀχρόνως ἐκλάμψαντα· * ὂν ὑπὲρ τοῦ κόσμου * δυσώπει, Θεονύμφευτε.

 $^{'}\Omega^{\delta\eta}$ arsigma . Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Συνέσεισας μέν τὴν Υῆν, * καὶ βλέμματι συνετάραξας, * καρδίας δὲ τῶν βροτῶν * κλονήσας ἐσάλευσας * δεινῶς βλασφημούντων σε, * ἀλλ' ἀνεκαλέσω * συμπαθῶς αὐθις τὸ σύντριμμα.

'Ωραία νύμφη Χριστοῦ * ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, * τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν * σεαυτὴν κοσμήσασα, * Εὐφροσύνη πάνσεμνε· * διὸ καὶ παστάδος οὐρανίου κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρχὸς * τὰ θηριώδη ὁρμήματα, * τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ * ἀγάπης λαμπρότερον * ἔσχες διανάπτουσα, * καὶ φωτίζοντά σου * τῆς ψυχὰς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοχίον.

Νευρούμενοι τατς έχ σου * έχπεμπομέναις δυνάμεσιν, * οἰ `Αθλοφόροι, Χριστὲ, * νομίμως ἐνήθλησαν, * τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου * ἀνυμνολογούντες * ἀπορρήτως σε χυήσασαν.

Αλλος. Μαινομένην κλύδωνι.

Ος άγνη και άμωμος, * ώς ώραια, ώς περικαλλής, * τῷ νυμφίφ Λόγφ σὺ μεμνήστευσαι,* εἰς αἰῶνας * διατηροῦντί σε ἄφυρρον.

Στεναγμοΐς και δάκρυσιν * ἐκζητοῦσα τὸν Δημιουργὸν, * τῆς ἐκείνου θέας κατηξιωσαι, * ὡς ἐκλεκτὴ * σὺν ἐκλεκτοῖς, ' \mathbf{A} -ξιάγαστε.

Εγκρατείας ἄγαλμα, * σωφροσύνης ἔμψυχος είκων * τοῖς πεστοῖς ωράθης εὐφημοῦσί σου * τὸ ἰερὸν, * ω Εὐφροσύνη, μνημόσυνον. Θεοτοχίον.

Υπέρ νοῦν τὸν ἄχρονον, * ὑπέρ λόγον τὸν Δημιουργὸν,* Παναγία; τέτοχας λυτρούμενον * πάσης φθορᾶς * τοὺς Θεοτόχον ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμ. ός.

» Ταινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρω, Δέσποτα Χριστὲ, * τῶν » Τι παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά- » γαγέ με ὡς εὖσπλαγγνος.

Κοντάχιον, Ἡχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.

Ττής άνω ζωής * τυχείν ἐπιποθήσασα, * τὴν κάτω τρυφὴν * σπουδαίως καταλέλοιπας, * καὶ σαυτὴν ἀνέμιζας * ἀναμέσον ἀνδρῶν, Παναοίδιμε: * διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, * μνηστήρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

O Oinos.

Έν εὐφροσύνη καὶ θυμηδία * τὰς ψυχὰς εὐφρανθέντες, * ἀναστωμεν σπουδή * ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον * ὑπερβαίνει γὰρ ἔν-

νοιαν πάσαν * τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει. * ὅτι γυνὴ * ἐν μέσφ ἀνδρῶν καταμένουσα, * ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, * καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, * καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον. * τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα ἡ ἄσπιλος, * μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τη ΚΕ΄. του αυτου μηνός, Μνήμη της Όσιας Μητρός ήμων Ευρροσύνης, θυγατρός Παρνουτίου του Αίγυπτίου.

Στίγοι.

Τὸ θῆλυ χρύπτεις ἀνδριχῶς, Εὐφροσύνη, Καὶ χρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις. Εἰχάδα Εὐφροσύνη χατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

 \mathbf{E} χθρούς ματαιόφρονας * νηπιοφρόνως σε παροργίζοντας * καὶ \mathbf{E} δεινώς βλασφημούντας * προσθήκη νόθω τῆς Τρισαγίας φωνῆς, * διὰ νηπίου φωνῆς νῦν διήλεγξας, * ἐπιστηρίξας πιστούς * ἐν ξένοις τέρασι.

Θεφ προσανέθηκας * τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἔφεσιν, * αὐτὸν στέργουσα πίστει, * αὐτὸν ζητοῦσα καὶ ἀνιχνεύουσα * τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ τὴν σωτήριον * νομοθεσίαν, Σεμνὴ, * δὶ ἡς ἐφεῦρες ζωήν.

Νηστείαις, δεήσεσι, * σκληραγωγίαις και χαμευνίαις, Σεμνή, * έκλεπτύνασα σάρκα, * τὸν νοῦν ἀνύψωσας πρὸς τὸν Κτίστην σου, * ψ ἐνυμφεύθης, ὅν και ἐπόθησας, * οὐ κατετρύφησας νῦν * τῆς ωραιότητος.

Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα, Δέσποινα, * καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, * ὑπεδεξω τὸν Λόγον * ἐκ σοῦ ἀἰρρήτως ἀποτικτόμενον * ὅν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, * τῆ τῶν βασάνων πυρᾳ * ἐνεκαρτέρησαν. Κλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φός σοι άνατέταλκε, * και ή τούτου σύζυγος * εύφροσύνη, "Ενδοξε. * εύθεταν γάρ έσχηκας * την γνώμην μελφδούσα. * Ο θεός, εύλογητός εί.

Ράβδον δυναμοῦσάν σε * τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, * δαιμόνων τὰ χάσματα * διέβης ἀπήμαντος,* 'Οσία, μελφδοῦσα' * 'Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οίκον τὴν καρδίαν σου * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, * 'Οσία, ἐτέλεσας, * τοῦ σὲ ἐνισχύσαντος * καὶ δείξαντος πνευμάτων * πονηρῶν δυνατωτέραν.

(θεοτοχίου.

Σώμα περιχείμενον * Θεὸν τὸν ἀσώματον, * Πανάμωμε, τέτοχας, * ήμᾶς ἐχλυτρούμενον * τοὺς φόβφ μελφδοῦντας· * 'Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

' Φὸ ή η'. Επταπλασίως κάμινον.

πι τῷ πύργῳ πάλαι μὲν * τῆς Χαλάνης συνέχεας * γλώσ-Τσας τῶν χαχῶς * ὁμονοούντων, Κύριε, * καὶ νῶν ἐστηλίπευσας * τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν * ἐπὶ βλασφημία * συμφωνούντων ἀθέσμῳ * ἐν γλώσση ψελλιζούση, * αἰθερίου ἀρθέντος νηπίου παραδόξως * εἰς θάμβος τῶν ὁρώντων.

'Ασχητικοίς παλαίσμασι * τον ἐχθρον κατεπάτησας, * καὶ ἡγαλλιάσθης * ἀληθῶς τῷ πνεύματι· * ἐντεῦθεν ἀίδιος * σὲ εὐφροσύνη, πάνσεμνε * Κόρη, ὑπεδέχθη, * τὰ βραβεία τῆς νίκης * κατέχουσαν καὶ πίστει * τὸν Σωτῆρα βοῶσαν, * λαοὶ, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέσον ἀνδρών κατώκησας, * τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα * καὶ συντηρουμένη * μηχαναϊς τοῦ ὄφεως * ἀπήμων ἀκράδαντος, * τοῦ Θεοῦ σε σκεπάζοντος * καὶ διατηροῦντος * τῇ οἰκεία δυνάμει, * καὶ πάσι προδεικνύντος * τῆς ψυχῆς σου τὴν αἰγλην * καὶ γνώμην καὶ ἀνδρίαν, * θεόφρον Εὐφροσύνη.

()εοτοχίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοχας, * τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * ἄχραντε Παρθένε, * συμφυῶς νοούμενον, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ὅν οι γενναῖοι Μάρτυρες * καθομολογοῦντες, ἰερῶς ἐναθλοῦσι * μεθ' ὧν σε, Παναγία, * μακαρίζουσι πίστει * λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλος. Σοι τῷ παντουργῷ.

Τρλην τῶν παθῶν * ἀπετινάξω, Κόρη, * Αγγέλων τὸν ἄϋλον * βίον ζηλώσασα, * οἰσπερ συμμέλπεις * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι ζωὴν * ὁ τῆς ζωῆς ταμίας· * αὐτοῦ γὰρ τοῖς ἴχνεσιν * ἐξηκολούθησας, * τούτου τὸ κάλλος * ποθήσασα τὸ θεῖον· * φ καὶ συνευφραίνη * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

"Ηρθης πρὸς μονὰς * τὰς ἀειζώους ὄντως * ἐφέσεως ἔτυχες, * ης ἐπεπόθησας, * ξύλου, Παρθένε, * ζωῆς χατατρυρώσα, * χαὶ ὑπερυψοῦσα * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(t)Eotoxiov

"Ολη ἐκλεκτὴ, * ώραισμένη ὅλη, * Θεὸς ἢν ἡγίασεν,* ἢν ἐξελέξατο,* ὤρθης, Παρθένε, * ἀεὶ δεδοξασμένη: * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Τοὶ τῷ παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνψ Παίδες * παγκόσμιον
- Απλέξαντες * χορείαν ἔμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον » ύμνειτε * xαι ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αιώνας.

' Ωος θ'. Έξεστη έπι τούτφ.

Γιζέστη ἐπὶ ζένφ καὶ φοβερῷ * τεραστίφ τῷ νῦν τελεσθέντι Είγη * και ούρανὸς, * ότι πρὸς αιθέριον άρπαγὴν * ἀπὸ λαοῦ θεόφρονος * τὸ νήπιον ήρθη, τὸ τὴν ψδὴν * μεμυσταγωγημένον * τοῦ Τρισαγίου μέλους, * δί οὐ άθάνατος ὑμνεῖται Θεός.

Έκσπάσας σε ίλύος βιωτικής * ο νυμφίος ο σός, Εύφροσύνη σεμνή, * είς την στερράν * πέτραν προσταγμάτων των έαυτου * έστησε και κατεύθυνε * σου τα διαβήματα προφανώς * είς πράξιν έναρέτου * και σεμνής πολιτείας, * και κατεσκήνωσεν είς θείας αὐλάς.

Ασκήσεως τὸν δρόμον τὸν εὐκλεἤ * διανύσασα σθένει τοῦ Πνεύματος, * καὶ σεαυτήν * τέμενος τελέσασα θεϊκόν, * τήν εύφροσύνην είληφας * την διηνεχή τε και καθαράν, * του κάλλους του νυμφίου * αεί κατατρυφώσα, * ώ Εύφροσύνη παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

΄ Ως ήλιος ή μνήμη των άθλητων * τούς πιστούς περιλάμπει τοις θαύμασιν. * ό γάρ έχ σου, * άχραντε Παρθένε, τεχθείς Θεός,* ον εύσεβως έχηρυζαν, * τούτους χατελάμπρυνεν έμφανως, * δοξάζων τούς εν πίστει * αύτοῦ τὴν παρουσίαν * τετιμηχότας ώς υπέσχετο.

Αλλος. 'Ησαία, χόρευε.

΄ ξεράν πανήγυριν * μοναζόντων * δήμος συγχροτεί, * την μνήμην Ισου έχτελων * την θεολαμπη. * χορός ἐπαγαλλεται * μοναζουσών· * ὤφθης γάρ, σεμνή, * πάντων άγλάισμα, * Εὐφροσύνη άξιάγαστε.

΄Ως σεπτόν ἀνάθημα * οὐρανίου * γέγονας ναοῦ, * ὡς χρίνον έν ταϊς αὐλαϊς * ήνθησας Θεού, * ώς ρόδον ήδύπνοον * προσηνέχθης * τῷ Παμβασιλεῖ, * μύρον ὡς τίμιον, * Εὐφροσύνη παμμαχάριστε.

Σεαυτήν έφαίδρυνας * άρετων σου * χόσμφ φωτεινώ, * χαί ήχθης πρός νοητόν * θαλαμον, άγνή, * και νῦν τὸ ἀμήχανον * κατανοείς * κάλλος του Χριστού, * και της θεώσεως * άπολαύεις τελεώτερον.

Ἡ άγία μνήμη σου * άγιάζει * σήμερον πιστούς, * πηγάζουσα φωτισμόν άγιαστιχόν,* έν ή δυσωπουμέν σε * ώς έχλεχτήν * νύμφην του Χριστου· * Σωζε πρεσβείαις σου, * Ευφροσύνη, τους τιμώντάς σε.

Θεοτοχίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου * τὸν ἐν σκότει * κείμενον παθῶν * καταύγασον, τοῦ φωτὸς * πύλη νοητὴ, * μὴ νὺξ καταλάβη με * τοῦ θανάτου, * ἄχραντε Αγνὴ, * τῆς σωτηρίας μου * τὰς ἐλπίδας ἀνακόπτουσα.

Ο Εἰρμός.

» Πσαία, χόρευε, * ή Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτεκεν υἰὸν τὸν Ἐμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, * ἀνατολή *

» ὄνομα αὐτῷ· * ὄν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μαχαρίζομεν. Εξαποστειλάριον. 'Εν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Τον άρχοντα διέλαθες * της αισχύνης, και τούτον * έν φιλοσόρω σχήματι * έναπέδειξας άνουν, * παρθένος ούσα την ψυχήν * και το σώμα, γέγονας * άνηρ φρονήσει και πίστει, * Εύφροσύνη Όσια, * των παρθένων καλλονή, * μοναζουσών ώραιότης. Θεοτοκίον, όμοιον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, * Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, * ᾿Αρχάγγελοι καὶ ᾿Αγγελοι, * Μητροπάρθενε Κόρη, * τῷ σῷ Τἰῷ λατρεύουσιν * ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη, * καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· * τοῦτον ἀεὶ ἰκέτευε, * λυτρωθῆναί με, ἀγνή, * τῆς φοβερᾶς καταδίκης.

Καὶ ή λοιπή Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η Μετάστασις τοῦ Αγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Αποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Εί βούλει, ποίησον 'Αγρυπνίαν' έν ή

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα,ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ήχος β'. Ότε, * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Δεῦτε * τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, * καὶ τῶν ὁρθοδόξων δογμάτων * τὸν συγγραφέα, πιστοὶ, * ὕμνοις στερανώσωμεν * ἐνθέοις σήμερον * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον * καὶ ἡγαπημένον * οὐτος γὰρ ἐβρόντησεν * Ὁ Λόγος ἡν ἐν ἀρχῆ * ὅθεν * βροντοφῶνος ἐδείχθη, * ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμω * γράψας πολυσόρως ὁ ἀοίδιμος. Δίς.

"Οντως * σὺ ἐφάνης ἀληθῶς * φίλος ἐπιστήθιος μέγας * τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ. * στήθει γὰρ ἀνέπεσας, * ὅθεν ἐξήντλησας * τῆς σοφίας τὰ δόγματα, * ἐν οῖς καὶ πλουτίζεις * πᾶσαν τὴν περίγειον, * ὡς θεηγόρος Θεοῦ. * ὅθεν * καὶ κατέχουσα ταῦτα, * ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία * νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάλλεται.

Χαίροις, * Θεολόγε ἀληθῶς· * χαίροις, τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου * υἰὲ παμπόθητε· * σὺ γὰρ παριστάμενος * ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, * τῆς ἐνθέου ἀχήχοας * φωνῆς τοῦ Δεσπότου, * Ἰδε νῦν ἡ μήτηρ σου, * πρὸς σὲ βοήσαντος· * ἔθεν * ἐπαξίως σε πάντες * ως Χριστοῦ ᾿Απόστολον μέγαν * χαὶ ἡγαπημένον μαχαρίζομεν. Δόξα, Ἦχος β΄.

Θεολόγε Παρθένε, * Μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτήρος,* ταῖς ἐκεσίαις σου ἡμᾶς * περίσωζε, δεόμεθα,* ἀπὸ βλάβης παντοίας,* ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποίμνιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

* Ωσεὶ ἐλαία κατάκαρπος,* ἡ Παρθένος ἐβλάστησε* σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,* καρποφοροῦντα κόσμφ * τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια δ΄.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Τὴν μνήμην τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν * ἐπαξίως * ἀνυμνήσωμεν, πιστοί * αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος * τὴν γνῶσιν ἀριδηλως * πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐχήρυξεν.

Στίχ. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

Τὴν ζάλην μετεποίησε * τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πρὶν * εἰς γαλήνην * ὁ ΄ Απόστολος Χριστοῦ, * τὸν κόσμον ὁδηγήσας * ἐν πίστει ὁρθοδόξω. * καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται.

Μέγιστον ἀντιλήπτορα, * Χριστὲ, τὸν σὸν 'Απόστολον * ἐδωρήσω * 'Εφεσίοις τὸν σοφὸν * καὶ θεῖον Θεολόγον * ὃν καὶ νῦν εὐφημοῦμεν * ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον αὐτῆς.

Δόξα... καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τριας απειροδύναμε, * Μονας ή τρισυπόστατος, * ταϊς πρεσβείαις * Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ, * καὶ τῆς ἀειπαρθένου * καὶ μόνης Θεοτόκου, * σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

'Απολυτίχιον, 'Ήχος β'.
'Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε.
'Όρα εἰς τὸν μέγαν Έσπερινόν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, τὴν α΄. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια γ΄. ᾶ καὶ δευτεροῦμεν.

Ήχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.

θεατής τῶν ἀἰρρήπων * ἀποκαλύψεων, * καὶ ἐρμηνεὺς τῶν Οἀνω * τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, * ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου * γρά-Men. Tom. I. ψας ήμιν * τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, * θεολογείν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἰὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ή θεοχίνητος λύρα * τῶν οὐρανίων φόδῶν, * ὁ μυστογράφος οὐτος, * τὸ θεόπνευστον στόμα, * τὸ ἀσμα τῶν ἀσμάτων, * ἄδει τερπνῶς * τὰ μὲν χείλη χινῶν ὡς νευρὰς, * ὧσπερ δὲ πληχτρον τὴν γλῶτταν ἀναχινῶν, * χαὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τη βροντοφώνω σου γλώττη * άναφθεγγόμενος, * της του Θεου σοφίας * τὸν ἀπόχρυφον λόγον, * Θεω ήγαπημένε, * χράζεις ἀεὶ, * ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυχνώς, * τὸ Εν ἀρχη ήν ὁ Λόγος καὶ δαδουχείς * πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνώσιν Θεου.

Δόξα, ΊΙχος β΄. Γερμανού. Οἱ δὲ Βυζαντίου.

Τον υίον της βροντης, * τον θεμέλιον των θείων λόγων, * τον άρχηγον της θεολογίας, * καὶ κήρυκα πρώτιστον * της άληθους δογμάτων Θεοῦ σορίας, * τον ήγαπημένον 'Ιωάννην καὶ Παρθένον, * μερόπων γένος, κατά χρέος εὐφημήσωμεν * οὐτος γὰρ * ἄληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἐαυτῷ, * τὸ Ἐν ἀρχη μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, * αὐθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, * καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα της τοῦ Πατρὸς οὐσίας, * δεικνύων ἡμῖν * δὶ αὐτοῦ * τὴν ὁρθοδοξίαν της Αγίας Τριάδος * Δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, * καὶ ζωὴν φέροντα, * καὶ φῶς ἀληθινὸν * τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. * * Ω θαύματος ἐκστατικοῦ, * καὶ πράγματος σοριστικοῦ! * ὅτι πλήρης ὧν της ἀγάπης, * πλήρης γέγονε καὶ της θεολογίας, * δόξη καὶ τιμή καὶ πίστει * θέμεθλον ὑπάρνων * τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως * δὶ ἡς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Και νῦν, Θεοτοχίον ὁ αὐτός.

Παρήλθεν ή σκιὰ τοῦ νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος * οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, * οὕτω παρθένος ἔτεκες, * καὶ παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρὸς, * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Καθολικής, Α΄. Έπιστολής Ίωάννου.

Ασαπητοί, ἐἀν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρη-Ασίαν ἔχομεν πρός τὸν Θεόν καὶ ὁ ἐἀν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ κύτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υίοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθώς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν καὶ ὁ τηρῶν τὰς έντολας αύτου, έν αύτφ μένει, και αύτὸς έν αύτφ και έν τούτφ γινώσχομεν, ότι μένει εν ήμιν, έχ τοῦ Πνεύματος οὐ εδωχεν ήμιν. 'Αγαπητοί, μή παντί πνεύματι πιστεύετε, άλλά δοχιμάζετε τά πνεύματα, εί έχ του Θεου έστιν· ότι πολλοί ψευδοπροφήται έξεληλύθασιν είς τὸν κόσμον. Έν τούτφ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεού Παν πνεύμα, ο όμολογετ Ίησούν Χριστόν εν σαρχί εληλυθότα, έχ του Θεού έστι και παν πνεύμα, ο μή ομολογεί Ίησοῦν Χριστόν έν σαρχί έληλυθότα, έχ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἔστι καὶ τοῦτό έστι τὸ τοῦ Αντιγρίστου, ο άκηκόατε, ότι ἔργεται και νῦν ἐν τῷ χόσμφ έστιν ήδη. Υμείς έχ του Θεού έστε, τεχνία, χαι νενιχήκατε αύτούς ότι μείζων έστιν ο έν ύμιν, ή ο έν τω κόσμω. Αύτοί έχ τοῦ χόσμου είσὶ, διὰ τοῦτο έχ τοῦ χόσμου λαλοῦσι, χαὶ ο χόσμος αὐτῶν ἀχούει. Ήμεῖς ἐχ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν ὁ γινώσχων τὸν Θεὸν ἀχούει ἡμῶν: ος ούχ ἔστιν έχ τοῦ Θεοῦ, ούχ ἀχούει ήμῶν.

Καθολικής, Α΄. Έπιστολής Ίω άγγου.

γαπητοί, εί ούτως ο Θεός ήγάπησεν ήμας, και ήμεις όφειλο- Κεφ. \mathbf{A} μεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν δ΄. 11. άγαπώμεν άλλήλους, ο Θεός εν ήμεν μένει, και ή άγάπη αύτοῦ τετελειωμένη έστιν έν ήμιν. Εν τούτω γινώσχομεν, ότι έν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δεδωχεν ήμιτν. Και ήμετς τεθεάμεθα χαι μαρτυρούμεν, ότι ό Πατήρ άπέσταλκε τὸν Τίὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. "Ος αν ομολογήση, ότι Ίησοῦς έστιν ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώχαμεν καὶ πεπιστεύχαμεν τὴν άγάπην, ην έχει ο Θεός έν ήμιν. Ο Θεός άγάπη έστι, και ο μένων έν τη άγάπη, έν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικής, Α΄. Έπιστολής Ἰωάννου.

γαπητοί, ἐάν τις εἴπη: "Οτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελ- Κεφ. \mathbf{A} φὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστί \cdot ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-δ \cdot \cdot 20 \cdot φὸν αὐτοῦ, ον ἐώρακε, τὸν Θεὸν, ον οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπαν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπὶ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπα και τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Κεφ. Ίησους έστιν ο Χριστός, έχ του Θεού γεγέννηται και πας ο άγα- ε΄. 1. πών τὸν γεννήσαντα, άγαπα και τὸν γεγεννημένον έξ αὐτοῦ. Έν τούτω γινώσχομεν, ότι άγαπώμεν τα τέχνα του Θεου, όταν τον Θεὸν ἀγαπώμεν, και τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρώμεν. Αὖτη γάρ έστιν ή άγάπη του Θεου, ίνα τὰς έντολὰς αὐτου τηρώμεν καί αί έντολαί αύτοῦ βαρείαι ούχ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον έχ τοῦ Θεοῦ, νικά τὸν χόσμον. Καὶ αὖτη ἐστὶν ἡ νίχη, ἡ νιχή-

σασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εί μή ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ;

Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα,

Ήχος δ. Γερμανού.

ροταμοί θεολογίας * έχ τοῦ τιμίου σου ατόματος * ἀνέβλυσαν, ΙΙ Απόστολε. * έξ ων ή Έχχλησία * τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσχυνει όρθοδόξως * Τριάδα όμος ύσιον * ήν και νῦν αιτησαι, * 'Ιωάννη Θεολόγε, * στηριχθήναι * καὶ σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμιῶν.

Ο αὐτός. Ανδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τὴς ἀγνείας,* τὰ μύρον τῆς εὐωδίας * πάλιν ἀνέτειλεν ήμιν * είς την παρούσαν Εορτήν * βοήσαι πρός αὐτόν. * Ο άναπεσων * έπὶ τὸ στηθος τὸ δεσποτικόν, * καὶ ἐπομβρήσας τῷ χόσμῳ τὸν Λόγον, * Ἰωάννη ᾿Απόστολε, * ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας * ώς κόρην όφθαλμοῦ, * αίτησαι ήμιν παρά Χριστοῦ τὸ μέγα έλεος. Ο αὐτός.

Μαθητά τοῦ Σωτήρος, * Παρθένε καὶ Θεολόγε, * σοὶ ώς Παρθένω * τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέθετο * Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρούμενος, * καὶ ταύτην ἐφύλαξας * ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· * διό πρέσβευε σωθήναι τὰς ψυχάς ήμων.

Ο αὐτός.

΄ Ως τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων * αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν* τον προαιώνιον Λόγου * εν άρχη υπάρχειν πρός Θεόν, * και αυτὸν εἶναι Θεὸν, Ἰωάννη ᾿Απόστολε, * ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, * καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἦδυσμα, * Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου * τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, * ήμῶν δὲ βοήθεια. * Πρέσβευε, Θεολόγε παμμαχάριστε, * έχ δυσσεβών έχθρών * αίσθητών και νοητών * λυτρωθήναι λαόν, * τόν τήν μνήμην σου * ἀεὶ ἐχτελοῦντα πιστώς. Ήχος β΄. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Αποστόλων ἀκρότητα, * τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, * τον πνευματικόν στρατηγόν, * τον την οίκουμένην * Θεφ καθυποτάξαντα, * δεύτε, οι πιστοί, μακαρίσωμεν, * Ιωάννην τὸν ἀοιδιμον, * ἐχ Υῆς μεθιστάμενον, * καὶ Υῆς οὐκ ἀφιστάμενον,* άλλά ζώντα και μένοντα * την φοβεράν του Δεσπότου δευτέραν έλευσιν. * ην άκατακρίτως * ύπαντήσαι ήμας αίτησαι, * φίλε μυστικέ, * Χριστοῦ ἐπιστήθιε, * τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα, $^{3}Ηχος δ'$. Βυζαντίου.

'Αναπεσών έν τῷ στήθει * τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ * έν τῷ δείπνω Κυρίου, * ήγαπημένε Μαθητά, * έχειθεν έγνως τὰ ἄρρητα,* καὶ τὴν οὐράνιον πάσιν ἐβρόντησας φωνήν. * Ἐν ἀρχῷ ἡν

ό Λόγος, * καὶ ὁ Λόγος ἢν πρὸς τὸν Θεὸν, * καὶ Θεὸς ἢν ὁ Λόγος: *
τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, * τὰ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον * εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμενον,* Χριστὸς ὁ Θεὸς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ό σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι * δοξολογούμενος Υἰὸς * ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, * τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, * ὅλον ἐαυτὸν ἐκένωσεν * ἀφράστως ἐν μήτρα σου, * Θεοτόκε πανύμνητε· * καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, * ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, * ἡυσάμενος εἰδωλομανίας· * καὶ ἐν ἐαυτῷ θεώσας, * εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε * τὸ ἀνθρώπινον Χριστὸς ὁ Θεὸς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος δ'. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Του του Υψίστου Υιόν θεολογήσας * Πατρί συναίδιον * καὶ όμοούσιον, * φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον, * καὶ χαρακτῆρα * τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος * ἀχρόνως ἐκλάμψαντα * καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, * Δημιουργόν τε καὶ Κύριον * πάντων αἰώνων, * Ἡγαπημένε, σὰ ἀνεκήρυξας * τοῦτον τῷ κόσμφ, * τὸν ἐξάγοντα * φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ὄν ἰκέτευε σῶσαι, * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, * ῷ καὶ φωτιζόμενος * ἐθεολόγησας * ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, * διὰ Τίοῦ δὲ * τῆ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, * ὁμότιμον, σύνθρονον * καὶ ὁμοούσιον * ὅν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε * καὶ θείῳ Λόγῳ, * Ἡγαπημένε, πᾶσιν ἐκήρυξας * ὅθεν ἐν ὑμνοις * σὲ γεγαίρομεν * ὡς τῆς πίστεως θεῖον θεμέλιον, * ῆν ἀσάλευτον τήρει * ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Της ύψηλης ἐπιβὰς θεολογίας, * ἐμυήθης ἄρρητα * Θεοῦ μυστήρια, * μίαν οὐσίαν Θεότητος, * καὶ μίαν δίξαν * καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, * τρισὶν ὑποστάσεσι * διαιρουμένην αὐτήν, * οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, * καὶ ἐνουμένην * ἐν ἀσυγχύτφ θεία ἐνότητι * οὕτω δοξάζων * ἀνεκήρυξας, * Θεολόγε, Τριάδα ἀχώριστον, * ἢν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απόστολε Χριστου, * Εύαγγελιστά Θεολόγε, * των ἀπορρήτων μώστης γενόμενος, * τῆς σορίας τὰ ἀπόρρητα * ήμιν ἐβρόντησας δάγματα, * τὸ Ἐν ἀρχῆ ἦν τρανώσας τοις πιστοίς. * καὶ τὸ Οὰκ ἦν ἀποβαλών, * των αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, * ἐπιστήθιος φανείς * καὶ φίλος ἡγαπημένος, * ὡς Ἡσαίας ὁ μεγαλοφωνότατος, * και Μωσής ὁ θεόπτης. * Παβρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ό ποιητής και λυτρωτής μου, Πάναγνε,* Χριστὸς ὁ Κύριος,* ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην κατάρας τὸν ᾿Αδὰμ ἡλευθέρωσε· * διό σοι ἄπαντες, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένω ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγήτως, * τὸ Χαῖρε τοῦ ᾿Αγγέλου· * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος β'.

Απόστολε, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, * ἐπιτάχυνον * ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον * δέχεται σε προσπίπτοντα * ὁ ἐπιτεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος * ὂν ἰκέτευε, Θεολόγε, * καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, * αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια: * τῇ ἀγνεία ἐσφραγισμένη * καὶ παρθενία φιλαττομένη, * μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν: * αὐτὸν ἰκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

υ υιὸς ἐπεκλήθης * θείας βροντής, * ὡς τὰ ὧτα κωφεύσας * τῶν δυσσεβῶν, * καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον * διηχήσας, ὧ πάνσοφε, * εἰς εὐθείας καρδίας * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· * καὶ ὡς γνήσιος φίλος, * τῷ στήθει ἀνέπεσας· * ὅθεν ἐξαντλήσας * τὸ τῆς γνώσεως βάθος, * τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας * τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον. * Ἰωάννη ᾿Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοποχίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως, * Μῆτερ Θεοῦ, * τῷ κόσμφ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων * καὶ πλάστην τῆς φύσεως. * ὅθεν δυσωπῶσε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων με, * ὅταν μέλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα

Παρθένε άγνη, * την σην βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι, * όσα θέλεις, πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας * καταλιπών, * τοῦ Σταυροῦ τῷ καλάμῷ * πάντα σαφῶς * τὰ ἔθνη ἐζώγρησας * ὡς ἰχθύας, Πανεύφημε· * καὶ γὰρ καθώς σοι ἔφη * Χριστὸς, ἀναδέδειξαι * ἀλιεὺς ἀνθρώπων, * ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν· * ὅθεν κατασπείρας * Θεοῦ
Λόγου τὴν γνῶσιν, * τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἐφεσον * ἐκαρπώσω
τοῖς λόγοις σου· * Θεολόγε 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι
πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ένθυμοῦμαι τὴν χρίσιν * χαὶ δειλιῶ, * ἔργα πράξας αἰσχύνης * ὁ ταπεινὸς * ἄξια, χαὶ δέομαι, * Θεοτόχε πανύμνητε· * Πρὶν ἡ νύξ με φθάση * θανάτου, ἐπίστρεψον * πρὸς τὴν τῆς μετανοίας * ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· * ἱνα εὐχαρίστως * προσχυνῶν, ἀνυμνῶ σου * τὴν ἄμετρον δύναμιν, * χαὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, * Παναγία Θεόνυμφε, * πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲρ οὐ αἰτοῦμαί σε δοθῆναί μοι * ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

'Αναπεσών έν τῷ στήθει * τοῦ Ἰησοῦ, * παρρησίας τυγχάνων * ὡς Μαθητής * ἡρώτησας· Τίς ἐστιν * ὁ προδότης σου, Κύριε; * καὶ ὡς ἡγαπημένω * ὑπάρχοντι, ἔνδοξε. * διὰ τοῦ ἄρτου οὐτος * σαρῶς ὑπεδείχθη σοι. * "Οθεν καὶ ὡς μύστης * γεγονώς τῶν ἀρρήτων, * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν * ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. * Θεολόγε 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Παναγία Παρθένε * Μήτερ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τὰ χαλεπὰ * θεράπευσον, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴμοι! τί ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ὥρα, * ἡνίκα οἱ ᾿Αγγελοι, * τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * τότε, Δέσποινα, βοήθεια * γενοῦ μοι καὶ προστάτις θερμοτάτη· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου. Οἰ ᾿Αναβαθμοὶ, τὸ Α΄. ᾿Αντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, Ήχος δ'.

Είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. $\Sigma \tau (\chi$. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Έωθινὸν ΙΑ΄. Ο Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Αποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἡγος β΄.

Θεολόγε Παρθένε, * Μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτήρος,* τεῖ
ἰκεσίαις σου ἡμᾶς * περίσωζε, δεόμεθα, * ἀπὸ βλάβης παντοίας.*
ὅτι σοῦ ἐσμεν ποίμνιον.

Οι Κανόνες της Θεοτόχου, και τοῦ Αποστόλου οι δύο.

Κανών της Θεοτόχου, οὐ ἡ ᾿Αχροστιχίς· ᾿**Αλφάβητος ἀντιστρόφως.** Θεοφάνους. ᾿Ωὸἡ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Έν βυθώ κατέστρωσε ποτὲ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρα-Στιὰν * ἡ ὑπέροπλος δύναμις. * σαρχωθείς ὁ Λόγος δὲ * τὴν

» παιμιόχθηρον άμαρτιαν εξήλειψεν, * ο δεδοξασμένος * Κύριος

» ενδόξως γαρ δεδόξασται.

'Ως ώρα(αν, ώς περικαλλή, * όλην ώς άμωμητον * έν γυναιξ! * Θεός σε έκλεξάμενος, * σοῦ τὴν μήτραν φκησε * τὴν ἀμωμητον
ον δυσώπει, Πανάμωμε, * μωμου ἐγκλημάτων * ἄπαντας ἡυσθήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικώς, 'Αγνή, ἐκ δεξιών,* οἰάπερ Βασίλισσα,* τοῦ ἐκ τῆς σῆς * νηδύος ἀναλάμψαντος * Βασιλέως ἔστηκας * ὂν ἰκέτευε, δεξιόν παραστάτην με * δεϊξαι ἐν ἡμέρα * τῆς ἀνταποδόσεως, θεόνυμφε.

Χερσωθείσαν φύσιν των βροτών * πάσιν άτοπήμασι, * τὸν ὑετὸν * τεχοῦσα τὸν οὐράνιον, * ὅλην ἀνεχαίνισας * άλλὰ, δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλαχα * ἀποχερσωθείσαν * δείξον χαραφόρον, Θεονύμφευτε.

Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Βροντής τὸν υἱὸν χριστοτερπώς αἰνέσω.

Θεοφάνους.

 ${}^{\backprime}\Omega\delta\eta$ a'. ${}^{\backprime}H\chi o\varsigma$ β . 'En budy xatéstruse moté.

Βασιλείαν την των οὐρανων, * Μάχαρ, ην ἐχήρυξας, * ἀπολαβιών, * και τῷ Λόγφ συνόμιλος * γεγονώς οὐράνιος, * τοἰς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι * και θεολογία * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

Ρωμαλέον φρόνημα δειχνύς, * πάντων κατεφρόνησας * των έπι γης * και δεσμών των της φύσεως, * και τῷ Λόγω, Πάνσορε, * λογικώς τε και νουνεχώς συγγινόμενος, * έκ της άλογιας * τούς άλογωθέντας ήλευθέρωσας.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, * θεολογιχώτατα * τὸν τοῦ Θεοῦ *

Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, * Ἐν ἀρχη ὁ Λόγος ην, * καὶ ὁ Λόγος ην πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, * καὶ Θεὸς ὁ Λόγος * εὐαγγελιζόμενος, Θεοτοχίον. Θεόσοφε.

Νεανίδων θείων ο χορός * ένθεαστικώτατα, * έν γυναιζί * σέ καλήν ἀσματίζουσι, * Θεοτόκε Δέσποινα, * καλλοναῖς ώραϊζομένην Θεότητος. * τὸν καλλοποιὸν γὰρ * Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

"Ετερος Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς.

Εκτην δέησιν τῷ Θεοῦ Μύστη φέρω.

'Ο 'Ιωσήφ.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ α΄. $^{\prime}H\chi$ ος πλ. β΄. $^{\prime}\Omega$ ς ἐν ἡπειρφ πεζεύσας.

Είς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη * τὸν λογισμὸν * ἐλλαμφθεὶς ἐνέ-Εχυψας, * χαὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν * τὴν φριχτὴν ἐτράνωσας βοών, * Θεολόγε· 'Εν άρχη * ὁ Λόγος ην τοῦ Θεοῦ.

Καταχαμπτόμενοι πλήθει * τῶν πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, * και δεινών έπαγωγαϊς, * πίστει καταφεύγομεν πρός σέ,* Θεολόγε· βοηθός * γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη * τὰ χαλεπὰ, * ἰατρὸς ὡς ἄριστος * ίασάμενος, σοφέ, * αίωνίου λύτρωσαι ήμας * καταδίκης καὶ πυρὸς * τῆ μεσιτεία σου.

Θεοτοχίον.

΄Η τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα * τὸν δί ἡμᾶς * γεγονότα ἄνθρωπον, * τούτον αίτησαι, 'Αγνή, * έν ήμέρα χρίσεως ήμας * οίκτειρήσαι τούς πολλά * ήμαρτηχότας αὐτῷ.

Καταβασία. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου. Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή γ'. 'Ο Εἰρμός.

* Γξήνθησεν ή ἔρημος * ώσεὶ χρίνον, Κύριε, * ή τῶν ἐθνῶν στει-• Εκκλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστερεώθη ή καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, * ἐκ γαστρός σου πρόεισιν * ὁ Ποιητής, Πανάμωμε, * άφθαρσίας στολήν δωρούμενος * τοῖς πολ-

λοίς γυμνωθείσιν άτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐχύησας * Θεὸν Λόγον, Δέσποινα· * ὃν ἐχτενῶς ἰχέτευε, * οίκτειρήσαι την ταπεινήν μου ψυχήν, * ήδονων άτιμίαις σχυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον * τῆς ψυχῆς μου , "Αχραντε· * τὴν ταπεινήν χαρδίαν μου * φαρμαχθείσαν ίφ τοῦ όφεως * δραστικφ σου φαρμάκφ περιποίησαι. Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Τριάδος έφανέρωσας * θεολόγω γλώττη σου * τὸ ὑπέρ νοῦν μυ-Ιστήριον,* Ιωάννη θεομαχάριστε,* ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ χαρδία μου. Men. Tom. I.

Ή γλώσσα σου γεγένηται * γραμματέως καλαμος * τοῦ Παναγίου Πνεύματος, * Θεογράφως ὑποσημαίνουσα τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ την άβυσσον * ἀνιμήσω, Πάνσοφε, * ἀναπεσών θεώ φρονι * παρρησία τη της σοφίας πηγη, * και ταύτης θεοχήρις έχρημάτισας.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν * καὶ Μητέρα σέβομεν * ώς σωτηρίας πρόξενον * γενομένην ήμτν, Πανάμωμε, * καὶ κόσμον ρυμένην ταζ πρεσβείαις σου.

Αλλος. Ούκ ἔστιν ἄγιος ώς σύ.

το λαμπρώ και καθαρώ * όμιλήσας το Δόγω, * Θεολόγε Τη τρισμάκαρ, * έμυήθης παρ αυτού * τὰ ὑπὲρ λόγον σαφώς, * και τὴν κτίσιν * πάσαν κατεφώτισας.

Δεσμών με ρύσαι χαλεπών * άμαρτίας, τρισμάχαρ, * τη στωγη συνδεσμών με * του Δεσπότου και Θεου· * δν άγαπήσας θερμώς, * Θεολόγος * τούτου έχρημάτισας.

Έδόθης πρόμαχος ήμιν * και μεσιτης και ρύστης, * και πρώ Κύριον πρέσβυς, * και θαυμάτων αὐτουργὸς * και ἰαμάτων πηγή, * Θεολόγε· * ὅθεν σε γεραίρομεν.

()εοτοχίον

Ήνικα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ * σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, * Θεοτόκε, ἐν ξύλφ * ἀνυψοῦτο τοῦ σταυροῦ, * παρθένφ τῷ Μαθητῆ * ὡ παρθένον * Κόρην σὲ παρέθετο.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, ἸΙγος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.
Τητης σοφίας τῷ στήθει * ἀναπεσών, * και τὴν γνώσιν τοῦ Λόγου * καταμαθών, * ἐνθέως ἐβρόντησας· * Ἡν ἀρχῆ ἦν ὁ Λόγος· * καλλιγραφήσας πρῶτος * τὴν ἄναρχον γέννησιν, * καὶ καταγγείλας πᾶσι * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· * ὅθεν καὶ τῆ γλώττη * σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. * Θεολόγε ᾿Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

'Ελεήμονα Λόγον * καὶ συμπαθή * ώς κυήσασα, Δέσποινα * τοῦ παντὸς, * ἐλέησον ἄπαντας * τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, * πειρασμῶν καὶ νόσων * καὶ πάσης κακώσεως * καὶ τής αἰωνιζούσης * φλογὸς ἐλευθέρωσον * ὅπως εὐχαρίστως * τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου * τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν * καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, *

και βοώμεν σοι πάντοτε: * Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὸν τόχον σου, "Αχραντε.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» Τλήλυθας * ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ "Δγγελος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος καὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν ἄν-» θρωπον * διὸ χραυγάζω σοι · Δόξα * τῆ δυνάμει σου.

Σταγόνα μοι * χατανύξεως ὅμβρησον, Δέσποινα, * ἐξαίρουσαν ἄπαντα * τὸν τῆς χαρδίας μου χαύσωνα, * χαὶ τῆς ἀθυμίας μου * τὰς βλαβερὰς ἐπιχλύσεις * ἀναστέλλουσαν.

'Ρομφαία με * ήδονης πληγωθέντα και κείμενον * τραυματίαν, 'Αχραντε, * μή ὑπεριδης, άλλ' ΐασαι * λόγχη και τῷ αΐματι * τοῦ σταυρωθέντος Υἰοῦ σου * και Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα * δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, * δεινώς με πτωχεύσαντα * χάριτος θείας ἀξίωσον, * ὅπως μεγαλύνω σε * ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν, * Παναμώμητε.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Ο Λόγος σε * θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, * τὴν αὐτοῦ θεότητα * μυσταγωγήσας, Πανάριστε, * καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον * οἰκονομίαν διδάξας * τὴν ἀπόρρητον.

Νοῦν ἔνθεον * καὶ παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, * ναὸς ἐχρημάτισας * ζῶν τε καὶ ἔμψυχος, ἔνδοξε, * καὶ κατοικητήριον * τῆς πανυμνήτου Τριάδος, * Ἱερωτατε.

Υιότητι * της άχράντου Παρθένου τετίμησαι, * Παρθένε μαχάριε, * χαὶ ἀδελφὸς ἀναδέδειξαι * τοῦ ἐχλεξαμένου σε, * χαὶ μαθητήν θεολόγον * ἐχτελέσαντος.

Θεοτοχίον.

Ίωμενος * τὴν τῆς Εὖας ἀρχαίαν παράβασιν, * σὲ τὴν παναμώμητον * καὶ Παναγίαν κατψέησεν, * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον * ἀναμορφώσας πεσόντα * ὁ Ὑπέρθεος.

Αλλος. Χριστός μου δύναμις.

Σταγόσιν ήρδευσας * τοῦ Λόγου, Ενδοξε, * τὴν ὑφήλιον πᾶσαν,*
τὰ θολερὰ * ἀσεβείας ὕδατα * ἀποξηράνας εὐσεβῶς * διὰ
τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ίσχὺν περίζωσον * καὶ κράτος, δέομαι, * παρειμένην παντοίαις * ἐπιφοραϊς * τὴν ψυχήν μου, Πάνσοφε, * τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, * προσφυγούσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὸς γενόμενος * τοῦ θείου Πνεύματος, * τοὺς τῷ θείφ ναῷ σου * διηνεχῶς * πίστει προσεδρεύοντας * ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, * Θεολόγε, μεσιτεία σου.

Θεοτοχίον.

Τὸ θεῖον τέμενος * Θεοῦ ὑμνήσωμεν, * τὴν Αγίαν Παρθένον * περιφανῶς * πάντες μαχαρίσωμεν * οἱ θεωθέντες δι αὐτῆς, * καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, * Χριστὲ ὁ Θεός *
 Μδιὰ σοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα

» σου * έχ νυχτός άγνωσίας * προσαγωγήν έσχήκαμεν.

Όδὸν τῆς ζωῆς * ἡ τεχοῦσα, Αχραντε, * ὁδήγησον * ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με, * νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα * χαλεπῶν συμπτωμάτων * ἀλόγως χρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ * ἐμαυτὸν ἀγνώμονι, * Παρθένε Θεοῦ, * ἀσώτως ἐβίωσα, * χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος * ἀλλ' ἐπίστρεψον, σῶσον * ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

Ναμάτων τῶν σῶν * ζωηρρήτων πότισον * τὸν δοῦλόν σου, * φλογμῷ συγκαιόμενον * τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον * προσβολαϊς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄγραντε.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Ο ὑράνιος νοῦς, * Θεολόγε, πέφηνας * τῆ χάριτι, * ὅλος φῶς γενόμενος * τῆ πρὸς τὸν ἀρχίρωτον ἐγγύτητι, * καὶ συντόνω σου νεύσει * τῆ πρὸς αὐτὸν θεούμενος.

Νοὶ χαθαρῷ * καὶ ἀγίοις χείλεσι, * Θεόπνευστε, * καὶ πανάγνφ στόματι * τὸ σὸν Εὐαγγελιον ἐκήρυξας, * καὶ κοινὴν σωτηρίαν * πασι πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῷ συνοιχῶν * ἀπὸ βρέφους, ὅργανον * τῆς χάριτος * ὑπὰ αὐτοῦ προβέβλησαι, * τὴν θεολογίαν ἐξασχούμενος * καὶ Τριά- ὅος τὴν δόξαν * ὑπερφυῶς μυούμενος.

Θεοποχίον.

'Ρημάτων τῶν σῶν * μεμνημένοι, σὲ νῦν * μαχαρίζομεν, * διὰ σοῦ, Πανάμωμε, * τὴν μαχαριότητα τὴν ἄφραστον * καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω * παναληθῶς πλουτήσαντες.

Αλλος. Τῷ θείφ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Ος όρθρος ελαμψας τοῖς εν γη * την ἀνατολην την νοητήν * ανακηρύττων, Απόστολε, * κόσμω μετὰ σώματος ενδημήσασαν * καὶ της πολυθείας * τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σου ίεραῖς * ἄπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, * ίεροκῆρυξ 'Απόστολε· * ὅθεν σοι κραυγάζω· Τὴν χερσωθεῖσάν μου * καρδίαν ἀμαρτίαις * ὅλην κατάρδευσον.

Επλήγην βέλεσι των έχθρου. * όλον με υγίωσον, Σοφέ, * έπι-

στασία σου, δέομαι * καὶ πρὸς τὰς ὁδούς με Θεοῦ κατεύθυνον, * ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις * ἀποπλανώμενον.

Θεοτοχίον.

*Οτε παρέστης σὺν Μαθητῆ * τῷ ἡγαπημένφ ἐν Σταυρῷ * τοῦ σοῦ Υίοῦ, Παναμώμητε, * ἔστενες δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζες * αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους * πολλὴν συμπάθειαν.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» ΄ Εν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Εν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έχ φθο-» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα * ἐν τῷ κριτηρίφ τῷ μέλλοντι, Δέσποινα, * ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψει μοι * τὸν Κριτὴν καὶ Υἰόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε, Κύριε, * καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, * εἰς ἰλασμὸν προσάγω σοι * τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ρύσαι με, Δέσποινα, * τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, * ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα * καὶ Θεὸν τὸν ἀπάντων, πανύμνητε.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

 \mathbf{I} ησούς ὁ Θεός μου καὶ Κύριος * σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος * καὶ παντελούς ἀγνότητος, * ἀδελφὸν, Θεολόγε, προσήκατο.

Στεφανώσας άγίως τὸν βίον σου, * οὖτω πεποιθώς τῆς σοφίας άνέπεσες * ἐπὶ τὸ στῆθος, Ενδοξε, * καὶ τὴν γ άριν ἐκείθεν ἀνείλκυσας.

Τὰ μεγάλα και θεῖα πυρσεύματα * τῆς θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν * τὴν οἰκουμένην, Ἐνδοξε, * και φωτι τρισηλίφ κατηύγασαν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, * οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε * σὲ, Θεομῆτορ ἄχραντε, * καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν. Κλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

πηρξεν ώς κάλαμος * όξυγράφου άληθως * ή θεολόγος γλώττά σου, * καλλιγραφούσα γνώσιν άληθινήν, * και νόμον καινότατον * έν πλαξί, Θεολόγε,* καρδιών ήμων.

Μαράνας προθέλυμνα * ἀσεβείας τὰ φυτὰ, * ὡς γεωργὸς πανάριστος, * ἐν τῆ ψυχῆ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ * ἐμφύτευσον, Ἐνδοξε,* ἀρετῶν ἐὐχαρπίαν * ἀναθάλλοντα.

Υίον τῆς Παρθένου σε * ο ἐκ ταύτης προελθών * περιφανῶς ώνομασε· * μεθ' ἡς δυσώπει, θέσει πάντας υἰοὺς * Θεοῦ, Παναοίδιμε, * χρηματίσαι ποιοῦντας * τὰ εὐάρεστα.

Θεοτοχίον.

Σαρχὸς ὁμοιώματι * ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς * Θεὸς ἐχ σοῦ, Πανάμωμε. * ον έχδυσώπει πάντοτε, της σαρχός * ήμων τά φρονήματα, * Παναγία, νεχρώσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ήχος β΄.

τητά μεγαλετά σου, * Παρθένε, τίς διηγήσεται; * βρύεις γάρ θαύματα, και πηγάζεις ιάματα, * και πρεσβεύεις υπέρ των ψυγών ήμών, * ώς Θεολόγος και φίλος Χριστού.

Ο Οίκος.

Τψη οὐράνια ἐκμανθάνειν * καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν * τολμηρόν υπάρχει και άκατάληπτον. * ώσπερ ούν άστρα έξαριθμήσαι * και παράλιον ψάμμον ούκ έστιν όλως, * ούτως ούπ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν. * τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις * 6 Χριστός, ον ήγαπησεν, έστεψεν! * ου τιβ στήθει ανέπεσε, * καὶ έν τῷ μυστικῷ δείπνφ συνειστιάθη, * ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστού. Συναξάριον.

Τη Κς. του αυτου μηνός, ή Μετάστασις του Αγίου καὶ ένδόξου 'Αποστόλου και Εύαγγελιστού, Φίλου, Επιστηθίου, Παρθένου, Ἡγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πατρός παρέστης ήγαπημένο Λόγο, Πάντων μαθητών Ήγαπημένε πλέον.

Πρός γε Θεόν μετέβη βροντής παϊς είκάδι έκτη.

Τατς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

ντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρ-Α σιον * τὴν φλόγα ἀνερρίπισε * Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε *

» θεοσεβέσι Παισί * δρόσον την του Πνεύματος, * ο ων ευλογη-

» μένος και υπερένδοξος.

'Ισχύς μου και ύμνησις * και σωτηρία, * βεβαία άντιληψι,* και τείχος ἀπροσμάχητον * ὑπάρχουσα, Δέσποινα, * τοὺς πολεμούντας με * δαίμονας πολέμησον αεί, * έπιζητούντας του θανατώσαί με.

Θεόν σωματώσασα * παρθενικών σου * αἰμάτων, ἐθέωσας, * Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· * διό με τοζς πάθεσι * καταρρυπούμενον,* και καταφθειρόμενον έχθρου * ταϊς μεθοδείαις ρύσαι πρεσβεί-מוכ סטט.

Ή κάμινος γέννησιν προδιετύπου * τὴν σὴν, Παναμώμητε * τούς Πατδας γάρ ούχ ἔφλεξεν, * ώς οὐδὲ τὴν μήτραν σου * τὸ πῷ τὸ ἄστεκτον. * ὅθεν ἰκετεύω σε, * πυρὸς τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Τή θεία λαμπόμενος * φωτοχυσία, * τὸ Πνεῦμα τὸ Αγιον * τρα-νῶς ἐθεολόγησας, * τὸ ἐκπορευόμενον * ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, * και άναπαυόμενον Υίφ * άνεκφοιτήτως ώς όμοούσιον.

Εν σοί, Μάκαρ, έθετο * δικαιοσύνης * ο ήλιος σκήνωμα, * οὐρανόν ἀεικίνητον * ό σε εργασάμενος, * και θεολόγφ σου * γλώτ-

τη κηρυττόμενος Χριστός, * ήγαπημένε, ο ύπερένδοξος.
'Ρημάτων ή δύναμις, * ο θεΐος φθόγγος * τῶν σῶν ἐξεληλυθε, * Παμμάκαρ άξιάγαστε, * και το υπερκόσμιον * σου Ευαγγέλιον * πάσαν περιέλαβε την γην * τη των δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοχίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, * ἄφθορον τόπον * σύ μόνη ὑπέδειξας, * παρθένος διαμείνασα. * Θεόν γάρ συνέλαβες, * τον έπι πάντων, 'Αγνή, * άνθρωπον γενόμενον πιστών * πρός σωτηρίων καί άπολύτρωσιν.

Άλλος. Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον.

Ττήν βροντήν την διηχήσασαν είς απαντα * τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, * τὸν Θεολόγον, * δί οὐ πᾶσα ὄντως ἀκοή * ἐμβρόντητος ήρθη ἀπὸ γῆς, * καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς,* ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής.

Η περιβλεπτος τοῦ οίχου σου εὐπρέπεια * πάσαν φαιδρύνει έννοιαν, * έν φ πάντοτε * άθροιζόμενοι θεοπρεπώς, * ύμνουμεν τὸν πάντων Ποιητήν, * καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστώς, * όντα προστάτην ήμῶν.

Φωτοβόλον ως αστέρα σε γινώσχοντες,* ταζ σελασφόροις λάμψεσι * σοῦ φωτίζεσθαι, * Μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, * ρυόμενοι σχότους τών παθών, * και πειρασμών παντοδαπών * τη μεσιτεία σου. Θεοτοχίον.

Εὐλογοῦμέν σε, Πανάμωμε, χυήσασαν * εὐλογημένον Κύριον, * τὸν εὐλογίαις * καταστέψαντα ταϊς θεϊκαϊς * ἐπάρατον φύσιν τών βροτών, * και καινουργήσαντα ήμας * παλαιωθέντας φθορά. Καταβασία. Ουκ ελάτρευσαν τη κτίσει.

Της Θεοτόχου. ' Ω δη η'. Ο Εἰρμός.

» Τ/ αμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τάς ένεργείας διεμέρι-» **Κ**ζε * τῷ θείφ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέγου-» σα, * τούς δὲ πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας. Εὐλογείτε, *

» πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλά, * κακῶν μακρυνομένη * δί ἐμμελείας θείων πράξεων,* ψυχή μου, πρεσβεύουσαν * ύπέρ σου την Θεομήτορα * καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον * ἔχουσα προστασίαν, * ώς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Έλυσας δεσμοῦ * τῆς πάλαι καταδίκης, * Θεοκυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον * ὅθεν ἰκετεύω σε, * διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον * κακίας τῆς καρδίας μου, * "Αχραντε, συνδεσμοῦσα * θεία στοργῆ με τοῦ κτίσαντος.

 Δ όξης τοῦ Πατρὸς * ἀπαύγασσμα τεχοῦσα, * τὴν ἀδοξία σχυθρωπάζουσαν * πταισμάτων χαρδίαν μου, * Θεοτόχε, χαταφαίδρυνον, * χαὶ δόξης με ἀνάδειξον * μέτοχον ἀιδίου, * ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ 'Αγίου, ὁ αὐτός.

Οσπερ ἀστραπὴ * φωτὸς διερχομένη * τῆ οἰχουμένη, Μάχαρ, ἔφανας, * ἀγνείας λαμπρότητι * παρθενίας τε φανότητι * χαὶ εὐσεβείας δόγμασι * χόσμον χαταλαμπρύνων, * ἡγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σώμα καὶ ψυχὴν * καὶ νοῦν κακαθαρμένος, * εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον * Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, * καὶ 'Αγγέλοις ὁμοδίαιτος * ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, * κράζεις νῦν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Αγαλμα φαιδρόν, * ἀνάθημά τε θεῖον * ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας, * καὶ θρόνος αἰσθήσεως * καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, * Θεολογίας ὅργανον, * μέλπων · Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ίνα τὴν ἀρὰν * τὴν πρώην ἀφανίσης, * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα * τῆς πάλαι Προμήτορος, * ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, * Δόγε Θεοῦ, γεγέννησαι, * πᾶσι δεδωρημένος ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Αλλος: Έκ πλονὸς σοῦς Οσίοις

'Ως Παράδεισος ἄλλος * ὁ θεῖος οἶκός σου * ἀναδέδεικται, θαύμασιν, * ὧσπερ τοῖς ἄνθεσι, * πάντων τὰς ψυχὰς * ἐνηδύνων, 'Απόστολε, * καὶ τῶν παθημάτων * διώκων τὸ δυσῶδες.

'Ο Θεός, ὁ Θεός μου, * πρόσχες καὶ ρῦσαι με * ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἐ-κάστην * ἐπεμβαινόντων μοι, * καὶ τὴν ταπεινὴν * συντριβόντων καρδίαν μου, * ἔχων δυσωποῦντα τὸν θεῖον Μαθητήν σου.

Θεοτοχίου.

Ίησοῦν τὸν Σωτῆρα, * ὃν ἐσωμάτωσας * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, * Θεοχαρίτωτε, * αἴτησαι ἡμᾶς * οἰχτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, * χαὶ τῆς αἰωνίου * χολάσεως ἐξᾶραι.

Καταβασία. Πατδας εὐαγετς. Τῆς Θεοτέχου. 'Ωδή θ'. Ο Κιρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος * Υίὸς Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
 Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συνά-

» γαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως * μὴ προσηχούσης, θάνατον * ὁ ᾿Αδὰμ ἐχ τοῦ ξύλου * πιχρῶς ἐτρύγησε· * ξύλφ δὲ παγεὶς ὁ Υίός σου, * τὸν γλυχασμὸν * τῆς ἀθανασίας * ἐπήγασεν, ᾿Αχραντε· * διὰ τοῦτό σε γεγαίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, * τὸν Βασιλέα Κύριον * ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, * τὸν διαλύσαντα * "Αδου τὰ βασίλεια, Κόρη. * ὂν ἐκτενῶς * δυσώπει τῆς ἄνω * βασιλείας ἄπαντας * ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

'Αγάθυνον, Δέσποινα, * τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, * ἡδονῶν κακωθείσαν * ταῖς ἐπικλύσεσιν, * ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα * καὶ ἀγαθὴ * ὑπάρχουσα ὅλη, * καὶ πρὸς μετανοίας με * ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Νουν εν αινίγματι, * πρός πρόσωπον δε πρόσωπον, * της τρυφης τον χειμάρρουν * όραν ήξίωσαι, * και τον ποταμόν της ειρήνης, * και την πηγην * της άθανασίας, * έξ ής άρδευόμενος * άπολαύεις της θεώσεως.

Επίγειον ήτησας * παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν, * ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στήθος * αὐτοῦ χαρίζεται,* ῷ ἐπικλιθεὶς, Θεολόγε,* τὴν ἀσφαλῆ * καὶ μόνιμον ἔδραν * τοῦ καλοῦ πεπλούτηκας, * 'Αποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας * Ελληνικής τὸ ἄθεον, * Εν ἀργή ἡν ὁ Λόγος,* Σοφὲ, φθεγξάμενος, * καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἡν ὁ Λόγος, * καὶ ἀληθῶς * Θεὸς ἡν ὁ Λόγος, * δὶ οὐ πάντα γέγονεν * ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Θεοτοκίον.

 Ω ς ὄρθρος εὐρέθης πρωϊνὸς * ἐν τῆ τοῦ βίου νυχτὶ, * παρθενίας ἀχτῖσι * περιαστράπτουσα,* τὴν ἀνατολὴν τοῦ 'Ηλίου * τοῦ νοητοῦ * τῆς διχαιοσύνης * ἡμῖν φανερώσασα, * Θεομῆτορ πανσέβάσμιε.

Αλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ορῶν * καὶ χρόνων ὑπάρχων κύριος, * ὁ Λυτρωτὴς * μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο * ἐπὶ ξύλου, καὶ σοὶ παρετίθετο * οἰα παρθένφ, Μάκαρ, * τὴν 'Αειπάρθενον,* κλέος ἀναφαίρετον διδοὺς * τοῦ μεγαλύνειν σε.

Men. Tom. I.

Συνών * ταῖς ἄνω θείαις Δυνάμεσι, * καὶ σὐν αὐταῖς * τὸ θεῖον ἀνακράζων μελψδημα, * τοὺς ἐν οἴκφ ἀγίφ σου ψάλλοντας * καὶ ἀνυμνολογοῦντας * τὸν ὑπεράγαθον, * σῶζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, * Χριστοῦ 'Απόστολε.

Ήμας * τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, * σῶζε παντὸς * κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, * τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον * πνεύματι κατευθύνων, * καὶ ὀδηγῶν ἡμᾶς * εἰς ὀδὸν εἰρήνης ἐντολῶν * τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοχίον.

Φωνήν * προσάξωμεν χαριστήριον * τη του Θεου * Μητρὶ περιφανώς και βοήσωμεν * Χαίρε, θρόνε Θεου ὑψηλότατε, * χαίρε, φωτός νεφέλη, * χαίρε, παράδεισε, * δί ής Παραδείσου της τρυφής * κατηξιώθημεν.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες, άκουτίσθητε.

Βροντής υίὸς γενόμενος, * βροτοῖς ἐθεολόγησας * τὸ Ἐν ἀρχη Βὴν ὁ Λόγος, * 'Απόστολε Ἰωάννη· * ἐπιπεσών τῷ στήθει γὰρ * πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, * κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος * Θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, * τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

Σταυρφ τφ του Κυρίου σου * παρισταμένη, Πάναγνε, * σύν Μαθητή τφ Παρθένφ, * Γύναι, ίδου ὁ υίός σου, * ἀχήχοας του πλάσαντος * τφ Μαθητή ώσαύτως δὲ * Ἰδου φησίν ή μήτηρ σου * μεθ ου σε πάντες ύμνουμεν, * Θεογεννήτορ Παρθένε.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια δ΄.

τΗχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τάκαρ ἐωάννη πάνσοφε, * περιουσία θερμη * της Χριστου άγαπήσεως, * πλέον πάντων πέφηνας * Μαθητών άγαπωμενος * τῷ παντεπόπτη * Λόγφ καὶ κρίνοντι * δικαίοις πᾶσαν * τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, * τῆς καθαρότητος * καὶ άγνείας κάλλεσι * καταυγασθείς * σῶμα καὶ διάνοιαν, * θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, * ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, * τῆς σοφίας ἐξήντλησας, * καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, * Ἰωάννη πανάριστε, * τῆ τῆς Τριάδος * γνώσει τὴν θάλασσαν * καταξηράνας * τῆς ἀθεότητος, * στύλος γενόμενος * καὶ νεφέλη ἔμψυχος, * καθοδηγῶν * πρὸς τὴν ἐπουράνιον * κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, * τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν * δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, * τῆς σοφίας ὅργανον, * τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος,* τὸ φωτοφόρον * στόμα τῆς χάριτος, * τῆς Ἐκκλησίας * τὸ φαει-

νότατον * όμμα, τὸν πάνσεπτον * Ἰωάννην ἄσμασι * πνευματικοίς * νῦν ἀνευφημήσωμεν, * ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστά θεσπέσιε, * των άγαθων την πηγήν, * βασιλείαν άσάλευτου, * και ζωήν αιώνιον * και χαράν άνεκλάλητον, * και θεωρίας * θείας ἀπόλαυσιν, * καὶ πλουτοδότως * Χριστοῦ χαρίσματα * νούν ύπερβαίνοντα * καί βροτών διάνοιαν, * γόνε βροντής, * εύαγγελιζόμενος, * τῷ κόσμφ ἔλαμψας.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, * ἰσάγγελε Παρθένε, * Θεολόγε θεοδίδακτε, * ορθοδόξως τῷ κόσμφ * τὴν ἄχραντον πλευράν * τὸ αἶμα και τὸ ὕδωρ * βλύζουσαν εκήρυζας, * έν φ την αἰώνιον ζωήν * ποριζόμεθα ταίς ψυχαίς ήμων.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ήμας από πάσης * άνάγκης και θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ `Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, και έκ των Κανόνων, 'Ωδή γ'. xæl ç'. xth.

Κοινωνικόν. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ Φάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄.

Ήχος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, * τῆς εὐσεβείας φωτί * φωτισθείς τὴν διάνοιαν, * τὴν ὁδὸν ἔβάδισας * ἀκλινῶς, τὴν εἰσάγουσαν * πρὸς τὴν ἐκετθεν * μακαριότητα, * νικήσας πάντα * τά μηχανήματα * του πολεμήτορος * όθεν ευφημουμέν σε, * τήν Ιεράν * μνήμην σου γεγαίροντες, * μακαριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, * λόγον πλουτήσας ζωής, * πρός ζωήν καθωδήγησας * τούς άγνοια πρότερον * έν νεκρώσει ὑπάρχοντας. * οι και θανόντες * προθύμως, ἔνδοξε, * διὰ τὴν πάντων * ἡμῶν ἀνάστασιν, * ζῆν ἀληθέστατα * ἐν Χριστῷ πιστεύονται· * μεθ' ων ήμων * μέμνησο πρός Κύριον * τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς ίερε Γυμνάσιε, * ξίφει την χάραν τμηθείς, * τη πλημμύρα του αίματος * Φαραώ τὸν δόλιον * άληθως κατεπόντισας. * καὶ νῦν πηγάζεις * πᾶσιν ἰάματα * τοῖς τῷ ναῷ σου * πίστει προστρέχουσι, * καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου * ἐν αὐτῷ γεραίρουσι,* καὶ τὴν σεπτὴν * μινήμην σου, μακάριε, * πανηγυρίζουσιν.

Δόξα, ΊΙχος δ΄. Βυζαντίου.

Πρό τοῦ τιμίου Σταυρού σου, * φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις. * μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, * φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ θανάτο. * οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ 'Αθλοφόρος, * οὕτω κατήργησε πάσαν * τῶ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. * αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * σῶσον τὰ; ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Ως γενναϊον έν Μάρτυσι.

Χαίροις, ήλιόμορφε, * ήλίου άδυτον όχημα, * ή τὸν ήλιον λάμψασα * τὸν ἀπερινόητον * χαϊρε, νοῦς ἀστράπτων * θείαις φυκτωρίαις ή λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς, * ή διαυγάζουσα γῆς τι πέρατα * ή ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ή παγκαλής καὶ πανάμωμος, * ή τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Νεχρούμενον βλέπουσα * Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεχροῦντα τὸν δόλιον * ὡς Δεσπότην κλαίουσα, * ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μὶ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου * μὴ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Απολυτίκιον, Ήχος δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τὰ Αγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς:

Τφ παμμεγίστφ προσλαλώ Καλλιστράτφ.

'Ιωσήφ.

Ωοη α΄. Ήχος πλ. ο΄. Άσμα ἀναπέμψωμεν.
Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς * τοῦ μαρτυρίου γέγονας, * πεπλενημένοις οδὸς * πρὸς θείας καταπαύσεις, * παμμάκαρ, εἰσάγωσα. * ὅθεν σε συνελθόντες * εὐφημοῦμεν, Καλλίστρατε, πίστει.

*Ωσπερ φαεινότατος ἀστήρ * ἐξανατείλας, ηὖγασας * θεογωσίας φωτί * Χριστοῦ τὴν Εκκλησίαν, * τὸ σκότος δὲ ἤλασας Μάρτυς, τῆς ἀγνωσίας, * καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθείλες.

Πάντα πειρασμόν χαρτεριχώς * ὑπενεγχών, Καλλίστρατι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν * θανετν οὐ παρητήσω· * διὸ πρὸς ἀθένατον * χαίρων λῆξιν μετέβης, * καὶ Αγγέλων χοροῖς συναγάλλη.

"Ανθραξ θείου Πνεύματος πυρί * ο ίερος Γυμνάσιος * προσααπτόμενος * έδείχθη, και τῆς πλάνης * τὴν ὕλην κατέφλεξε * αύμασι δὲ δροσίζει * φλεγομένους καύσει παθημάτων.

Θεοτοχίον.

Μόνη γυναικών χυοφορείς * ύπερφυώς, Πανάμωμε, * πετραν ιὴ γνοῦσα ἀνδρὸς, * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * διό σε δοξάζομεν, * καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * ὑπὲρ πάσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

'Ωδή γ'. Ο στερεώσας λόγφ.

Τη ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς, * καθαρὰ θυσία * προσηνέχθης Θεῷ * ὑπὲρ ἡμῶν τῷ τυθέντι, * Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Έστολισμένος χλαΐναν έξ ίερων * βεβαμμένην, Μάρτυς, * ὄντως αϊμάτων σου, * τῷ Βασιλεΐ τῶν αἰώνων, * μάχαρ, στεφηφόρος

παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ώφθη ὁ δυσμενής, * σοῦ τὴν θείαν δόξαν * καὶ τῶν σὸὶ ἀθλητῶν * ἐνδυσαμένων ἐξ ὕψους * βλέπων, ἀθλοφόρε Γυμνάσιε. Θεοτοκίον.

Ίκετηρίαν ποίησον έκτενη * πρὸς τὸν σὸν Τίὸν, Παρθένε, * τοῦ σῶσαι ἡμᾶς * προσδοχωμένων κινδύνων * και αἰωνιζούσης κολάσεως.

΄Ο Ειρμός.

στερεώσας λόγφ τους ουρανούς, * και την γην έδράσας *
 Θέπι υδάτων πολλών, * στερέωσόν με πρὸς υμνον * της δο ξολογίας σου, Κύριε.

Κάθισμα, 'Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Κάθισμα, 'Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Καλλιστράτου τοὺς ἄθλους * ἀνευφημήσωμεν· * Γυμνασίου τοὺς πόνους * ὑμνολογήσωμεν· * καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς * πόθφ ἀθλήσαντας * μακαρίσωμεν, πιστοὶ, * καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτοῖς· * Ὁπλῖται τῆς εὐσεβείας, * αἰτήσασθε δωρηθῆναι * ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος * καὶ καταφύγιον * καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην * καὶ προστασίαν θερμὴν * εὐρηκότες οἱ πιστοὶ, * πρὸς σὲ προστρέχομεν * καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, * ἀνακράζομεν πιστῶς * Ἐλέησον, Θεοτόκε, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

*Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Έν Σταυρῷ σε ὁρῶσα, * Χριστὲ, ἡ Μήτηρ σου * ἐκουσίως ἐν μέσφ * ληστῶν κρεμάμενον, * κοπτομένη μητρικῶς * τὰ σπλάγχνα ἐλεγεν· * 'Αναμάρτητε Τίὲ, * πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ * ὧσπερ

κακούργος ἐπάγης, * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι θέλων ώς ὑπεράγαθος;

' Ωδή δ'. Είσαχήχοα, Κύριε.

Στρατηγός ώσπερ άριστος, * Μάρτυς, τῷ διώχτη παραταξάμενος, * ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν ζωήν * αἰχμαλώτους πάλαι * οῦς ἐκέχτητο.

Τη πλημμύρα τουν λόγων σου * ήρδευσας καρδίας, και καθωδήγησας * πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ ἀείζωον, 'Αθλητὰ Κυρίου * ἀξιάγαστε.

Ως πριὸς σφαγιάζεται * ἔχων ώσπερ ἄρνας προθυομένους αὐτοῦ * ὁ ἀοίδιμος Καλλίστρατος * τοὺς στεβροὺς ὁπλίτας * προθυμότατα.

Πιανθεὶς ὁ Γυμνάσιος * ἄμπελος χαθάπερ Μάρτυς τῷ λόγφ σου, * μαρτυρίου βότρυν ἤνθησεν * εὐσεβείας οίνον * ἀποστάζοντα.

Θεοτοχίον.

'Ρυπωθεϊσαν τοῖς πάθεσι, * Κόρη, τὴν χαρδίαν μου ἀποκάθαρον, * καὶ δοχεῖον ἀποτέλεσον * καθαρὸν ἐνθέων * ἐπιλάμψεων.

'Ωδή ε'. 'Ο έχ νυχτός άγνοίας.

Ολοκαρδίως, Μάρτυς, * ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμοῦν, *
ἤθλησας και τὸ κράτος * ὥλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας θείας * ἀναφανεὶς χορυφαΐος, Καλλίστρατε, * στρατιαϊς τῶν 'Αγγέλων, * Μάρτυς, ἡριθμήθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξη * μαρτυρικής άγλαίας, Γυμνάσιε,* χαίρων νῦν μετετέθης * πρὸς τὰς τῶν 'Αγγέλων λαμπρότητας.

Θεοτοκίον.

'Ανατολή έδειχθης * διχαιοσύνης 'Ηλίου, Πανάμωμε· * ον ίχετευε σώσαι * τοὺς εἰλιχρινώς σε δοξάζοντας.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Λεόντων μύλας, σορὲ, * τῶν ἀοράτων συνέθλασας, * καὶ βρώμα Λοῦ δυσμενοῦς * τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας * Θεοῦ τέκνα ἔδειξας, * καὶ τρυρῆς ἀὑλου * κοινωνοὺς, Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ωραίως περί Θεοῦ * τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, * θεοῖς ἀψύχοις τοὺς πριν * ἀθλίως προσέχοντας * ἐνθέους ἀπέδειξας, * σύν αὐτοῖς ἀθλήσας, * περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίφ τοὺς ἐαυτῶν * αὐχένας κλίναντες, Μάρτυρες, * ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, * καὶ θύματα τέλεια * Θεῷ προσηνέχθητε, * καὶ τὴν πρωτοτόκων * Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοχίον.

Αγίασόν μου τὸν νοῦν, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * Αγία Μῆτερ Θεοῦ, * καὶ τῶν συνεχόντων με * δυσχερῶν ἀπαλλαξον, * ἵνα σε δοξάζω, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*

» καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οσπερ ἄστρον μέγιστον * ἔλαμψας κόσμφ, * τὰς ἀκπτνας α-Σπασι * τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν * καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι: * Χαίροις, Μαρτύρων * τὸ κλέος, Καλλίστρατε.

O Olxoc.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητὴν, * καὶ μέγαν στρατιώτην, * καὶ φίλον τῆς Τριάδος, * καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, * καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, * ἄσμασιν ἐν πίστει * συνελθόντες, οἱ πιστοὶ, * χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, * γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα * καὶ τὰς ἀριστείας * καὶ τοὺς πόνους, οῦς ὑπέστη * διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, * αἰτούμενοι τυχείν * αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις * τῆς ἀμείνονος ζωῆς * τοῦ Παραδείσου, * ἔνθα οἱ χοροὶ * εὐφραίνονται τῶν κραζόντων * Χαίροις, Μαρτύρων * τὸ κλέος, Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αγίων μθ΄. Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίφει, Στρατῷ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Είς τοὺς Αγίους μθ'. Μάρτυρας.

Δεκάς τετραπλη Μαρτύρων σύν έννάδι

Διὰ ξίφους ἄθλησιν άθλετ τιμίαν.

Εικάδι εβδομάτη Καλλίστρατος ενθεν άερθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ῥύαχος.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν. Ω ὸς ζ΄. Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας.

Αμπρυνθείς ώς χρυσίον * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, * τῶν παθημάτων Χριστοῦ * ἐχσφράγισμα ἐδείχθης· * καὶ νῦν ἐναπετέθης * θησαυροῖς θείοις, Ἐνδοξε· * Ο τῶν Πατέρων βοῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Αιπανθείς ταϊς βασάνοις * ξίφος ωφθης, παμμάχαρ,* οὐρανοχάλχευτον, * συγχόπτων ἀοράτων * τὰς φάλαγγας δαιμόνων, * χαι χραυγάζων, Καλλίστρατε· * Ο τῶν Πατέρον ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Ισχυρὸς ἀπεφάνθης * κατὰ τῆς ἀσεβείας, * μάρτυς Καλλίστρατε, * ἰσχύι τῆς Τριάδος. * ἦς νῦν ταῖς λαμπηδόσιν * ἐκβοῆς φωτιζόμενος. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Σταθηρά διανοία * τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, * Μάρτυς Γυμνάσιε, * σὺν πάσιν ὁμοζήλοις * ἐτύθης ἀναμέλπων * εὐχαρίστως, θεόπνευστε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον, * Θεοχαρίτωτε, * ἰχέτευε σωθήναι * τοὺς πόθφ σε τιμῶντας, * χαὶ συμφώνως χραυγάζοντας· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. $\Omega \delta \dot{\gamma} \gamma$. Οἱ θεορρήμονες Παϊδες.

Ρίζοτομήσας της πλάνης * τὰς ακάνθας, * τοῦ Παραδείσου εδείχθης, * Μάρτυς, φυτόν ώραιότατον, * εὐσεβείας προσφέρον *

χαρπούς θεία χάριτι.

*Αποσχοπών τὰς ἐλπίδας * τὰς μελλούσας * ἐν πεποιθήσει τελεία, * πρὸς τοὺς ἀγώνας ἐχώρησας * καὶ νικήσας νομίμως * ἐστέφθης, Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἰατρεῖον * χεχτημένοι, * οἰ εὐσεβῶς προσιόντες * τῶν δυσχερῶν ἀποπλύονται, * εὐφημοῦντές σε πίστει, * Γυμνάσιι ἔνδοξε. Θεοτοχίον,

Ως άνωτέρα άπάντων * τῶν ποιημάτων, * θεοχαρίτωτε Κόρη, * τὸν λογισμόν μου ἀνώτερον * τῶν τοῦ πλάνου σχανδάλων, * Πανάμωμε, ποίησον.

Ο Είρμός.

» Ο θεορρήμονες Παΐδες * έν τη καμίνω * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » Ο πλάνην * καταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔρ- » γα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

' Ωδή θ'. Εφριξε πᾶσα.

Τασιν πάσιν ή σορὸς * τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χρήζουσι,* Μάρτυς Καλλίστρατε, * καὶ παύει πάθη ὄντως δυσίατα, * καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν * πνευμάτων σκοτόμαιναν, * τοῦ θείου Πνεύματος * ἐνεργεία καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Στέφανον είληφας σαφώς * άμαράντινον και δόξαν οὐράνιον * και άγαλλιασιν, * και εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, * και βασιλείαν οὐρανών, * θεόφρον Καλλιστρατε, * σὺν τοῖς συνάθλος σου * μεθ' ὧν μέμνησο ἡμών πρὸς τὸν Κύριον.

Η θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ * Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον * καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν * ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς * φωτίζει τὰ πέρατα· * ὧν ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Θεοποχίον

Φωνήν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ * γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν· * Χαΐρε, χαρὰ τῶν πιστῶν· * χαΐρε, λυχνία χρυσῆ καὶ τράπεζα, * ὅρος καὶ πύλη νοητή· * χαΐρε, θεΐον ὅχημα * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· * χαΐρε, λύσις τῆς ἀρᾶς, παντευλόγητε.

Ο Είρμός.

- » τη φριζε πάσα άχοη * την απόρρητον Θεού συγκάταβασιν, *
 Το δπως ο Τίμστος * έκων κατήλθε μέχρι και σώματος, *
- » [laρθενικής ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄχραν-
- τον * Θεοτόχον οι πιστοι μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

γ ραταιωθέντες Πνεύματι * τῷ Αγίῳ, καθείλον * οἱ ἀθλοφόροι Νάρτυρες * τῶν τυράννων τὰ θράση, * διὰ Χριστὸν ὑποστάντες * πᾶσαν πείραν βασάνων, * ὁ πάνσοφὸς Καλλίστρατος * καὶ Γυμνάσιος ὄντως * ὁ θαυμαστὸς, * μετὰ τῶν συνάθλων· * ὧν τὴν φωσφόρον * μνήμην τελοῦντες εῦροιμεν * ψυχικὴν ἀωτηρίαν.

Θέοτοχίον, δμοιον.

Θεοπαρόχων μέγεθος * δωρεών και χαριτων, * ώνπερ ήμας ήξίωσας, * Δέσποτα πανοικτίρμον, * τις λόγος δύναται φράσαι; * ρεύσαντας γαρ άθλίως * ζωής, Χριστέ, τής κρείττονος * έπανήγαγες αύθις,* οὐσιωθείς * ὅλον με τον ἀνθρωπον * ἐκ Παρθένου, * και σώσας ὡς φιλάνθρωπος * και Θεὸς ἐλξήμων.

Καὶ ἡ λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

TH KIL TOY ATTOY MHYÖE

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων και Ομεγρητού Χαρίτωνος.

EIS TON ESHEPINON. PRO PROPERTY

Είς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ἰστομεν Στίγους την Χαϊ Ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια γ΄.

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν.

Πάθη τὰ τοῦ σώματος * δί ἐγχρατείας ἔμάρανας * καὶ σύντόνου δεήσεως, * καὶ ὄριν τὸν δόλιον * τῶν δακρύων ὅμβροὶς *
ἀπέπνιξας, Πάτερ, * καὶ εὐηρέστησας Θεῷ * ὑπερβαλλόντως, *
Χαρίτων "Οσιε. * διό σε κατεκόσμησεν * ἐπουρανίοις χαρίσμασιν *
Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Men. Tom. I.

Ίδρωσιν ἀσχήσεως * έναποσβέσας τοὺς ἄνθραχας * των παθων, ἀξιάγαστε,* πυρί προσωμίλησας * αίχισμων χαὶ πένων,* χαθομολογήσας * πρὸ τῶν ἀνόμων διχαστῶν * τοῦ σαρχωθέντος * Λόγου τὴν χένωσιν· * χαὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, * πεποιχιλμένς στίγμασι * πολυτρόπων χολάσεων, * Θεοφόρε παγόλβιε.

Ερήμοις καὶ όρεσι * σὺ φυγαδεύων ἐμάκρυνας, * τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον * τηρῶν, ἱερώτατε, * καὶ Τριάδος οἰκος, * Χαρίτων, ἐδείχθης. * ἡς τῆ δυνάμει ἱεροὺς * ἀνεδομήσω * οἴκους, μακάρε, * καὶ μάνδρας εἰς σωτήριον * τῶν μοναστῶν περιποίησιν, * τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου * τὴν ἀγίαν, ἀοίδιμε.

Δόξα, Ήχος δ΄. Ιωάννου Μοναγού.

Θεοφόρε Χαρίτων, * σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανοῖς * ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ, * δι δν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν * ἀνεσταύρωσας. * ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, * ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα ἔζης ἀλη θῶς. * οὐ γὰρ ἔζης σεαυτῷ, * ἔζη δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὰ ἡμῶν. * Αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσεν.

Έν θαλάσση με πλέοντα, * ἐν οδῷ με βαδίζοντα, * ἐν νυπτὶ καθεύδοντα * περιφρούρησον, * ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον * τὰ νοῦν μου, Πανάμωμε, * καὶ ἀξίωσον ποιεῖν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα. * ὅπως εὕροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίκης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, * ὁ προσφυγών ἐν τῆ σκέπη σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Έν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, * ἐξεπλήττετο, * καὶ Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, * Τἰὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * `Αλλὰ δάε τη ἀρρήτω * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα:

Eis τὸν $\Sigma \tau$ ίχον, $\Sigma \tau$ ιχηρά τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Των Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, * Χαρίτων "Οσιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εἰθείαν
πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ
ἔχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. * Αγγέλων συνόμιλε, * Όσων
ναι τὰς ψυχὰς ἡμών.

Καί νύν, Θεοποχίον. "Ο του παραδόξου θαύματος.

Χατρε, πιστών περιποίησις,* άμαρτανόντων λιμήν, * άμελούν των διόρθωσις. * χατρε, ψυχαγώγημα,* θλιβομένων βοήθεια. * πείασις· * χαίρε, συνάλλαγμα,* πρὸς Θεὸν μεσίτρια, * τῶν Σεραφίμι * πάντων ὑπερέχουσα, * άγιωτέρα σεμνή.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τί τὸ ὁρωμενον θέαμα, * ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * καθορᾶται, το Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἄπασαν * κτίσιν, ξύλφ ἀνήρτησαι * καὶ θανατοῦσαι,* ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἐωρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

'Απολυτίκιου, Ήγος πλ. δ΄.

Τατζ των δακρύων σου ροατζ * της ερήμου το άγονον εγεώργησας. * και τοτς έκ βάθους στεναγμοτς * εις έκατον τους πόνους * έκαρποφόρησας. * και γέγονας φωστήρ * τη οἰκουμένη λάμπων τοτς θαυμασι. * Χαρίτων Πατήρ ήμων *Οσιε, * πρέσβευε Χριστώ τῷ Θεῷ, * σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμων.

Δόξα... και νύν. Θεοτοκίου.

Καὶ Απόλυσις

EIE TON OPOPON.

Η συνήθης Στιχολογία. Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τοῖς ἀθλήσεως πόνοις * δοχιμασθεὶς, * τῆς ἀσχήσεως ἄθλοις * βεβαιωθεὶς, * χρυσίου λαμπρότερον * εὐσεβεία ἀπήστραψας,* καὶ
καθαρὸν δοχεῖον * ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος, * πονηρῶν πνευμάτων * τὸ σχότος ἐμείωσας * ὅθεν συναθροίσας * μοναζόντων ἀγέλας, * ποιμὴν τούτων γέγονας * καὶ φωστὴρ διαυγέστατος.* Ὁ
Χαρίτων μακάριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων
μην σου. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αογισμοῖς ὁλισθαίνων * τοῖς πονηροῖς, * εἰς βυθὸν κατηνέχθην * αμαρτιῶν. * καὶ στένων κραυγάζω σοι * ἐκ καρδίας, Πανάχραντε. * Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον * τὸ πλούσιον ἔλεος, * καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας * τὸ ἀπειρον πέλαγος, * καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου * τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον. * καὶ δός μοι μετάνοιαν * καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, * ἐνα πόθφ κραυγάζω σοι. * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτήν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε κλαίουσα, * καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο * Ο μὲν κόσμος ἀγαλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν * τὰ δὲ

σπλάγχνα μου φλέγονται, * όρωσης σου την σταύρωσιν, * τηνπερ υπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μαχρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ή ἄβυσσος, * καὶ πηγή ἀγαθότητος, * ἰλάσθητι καὶ δώρησαι οῦν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει * τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Οἱ Κανόνες, τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου εἰς ς'. Ποίημα Θεοράνους. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

' Ωδή α'. Τίχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐου.

αλάσσης άθλητικής το πέλαγος * διανηξάμενος * τῷ ζωηφόρφ ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ, * Φαραώ τὸν ἀλάστορα * τὸν νοητὸν, Μακάριε, * θείφ δυνάμει κατεπόντισας.

Κυρίφ άνατεθείς, Μαχάριε, * σπαργάνων έχ μητρικών, * τυρονικοῦ πρό βήματος Χριστόν * θεοφρόνως έχτρυξας. * μωσαί-

κώς καθείλες δε * των άντιθέων τα φρυάγματα.

Τής πλάνης χαταλιπών την Αίγυπτον, * Χαρίτων "Όσιε, * χαί έρημοπολίτης γεγονώς, * χαθαρώς προσωμίλησας * τῷ χαθαρώ, χαί είληφας * τὴν χληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

'Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, * ἐκ Θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υίὸν, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, * καὶ δὶ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

'Ωοή γ'. Ευφραίνεται έπι σοί.

Ε τοραίνεται έπὶ σοὶ * τῶν φοιτητῶν ἡ λογικὴ ποίμνη σου, * Ε πνευματικῆς, *Οσιε, * τῆς σῆς κοινωνούσα φαιδρότητος.

Τὸ φρόνημα της σαρχός, * ως δυσμενείας είς Θεόν αίτιον, *

τφ της ζωής πνεύματι, * "Οσιε Χαρίτων, ὑπέταξας.

Καθείλες δαυιτικώς * του άλλοφύλου Γολιάθ, Όσιε, * την νοητην δύναμιν * έν τη παντευχία του Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος * Μήτηρ Θεοῦ γέγονας * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε πραυγάζομεν.

Ο Είρμός.

» Ε τύφραίνεται έπὶ σοὶ, * ἡ Ἑκκλησία σου, Χριστὰ, κράζουσα. *
» Ε Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Έχος δ΄.. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· * τοῖς ἔρΤοις ἐτίμησας * τὸ κατ εἰκόνα Θεοῦ, * Χαρίτων μακάριε· *
ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμφ * ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, * χάριτας ἰαμάτων * ἀπαστράπτουσα πίστει· * διὸ καὶ ἐορτάζομεν * πόθφ τὴν
μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * τὸν ὑπερούσιον * Θεὸν ἡ χυήσασα, * σὺν τοῖς Ὁσίοις αὐτὸν * ἀπαύστως ἰχέτευε, * ἄφεσιν τῶν πταισμάτων * χαὶ διόρθωσιν βίου * δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, * τοῖς ἐν πίστει χαὶ πόθ ϕ * ὑμνοῦσί σε χατὰ χρέος, * μόνη πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Σταυρῷ σε ἡλούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * τοῦτο, Τίὲ μου, θαῦμα; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων ὡς εὖσπλαγχνος. $^{`}\Omega \mathring{>}\mathring{)}$ $\mathring{>}$ Δι ἀγάπησιν, Οἰχτίρμον.

Τάς τυραννούτας, Χαρίτων, πρό τελευτής σου * τής έγχρατείας πόνοις * ήδονάς θανατώσας, * ζωηφόρον νέχρωσιν * όσίως έν-

δέδυσαι.

Τὰς συμπνιγούσας ψυχῆς τὴν καρποφορίαν * βιωτικὰς μερίμνας, * τῇ ἐμπύρφ μελέτῃ * ὡς ἀκάνθας ἔφλεξας, * Χαρίτων μακάριε.

Έστεφάνωσαν αι χάριτές σε, Χαρίτων, * άθλητικῷ στεφάνῳ * τῆς Χριστοῦ βασιλείας: * τῆς γὰρ πλάνης ἔσβεσας * τὴν μέθην,

μακάριε. Θεοτοχίον.

'Ανεκλάλητος ο τόκος σου άνεδειχθη, * Θεογεννήτορ, μόνη * άγνη, εὐλογημένη· * όθεν σοι προσπίπτοντες * τὸ Χαΐρε κραυγά-ζομεν.

' Ωδή ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

 \sum ύ, "Οσιε, φωτὸς * ἀχηλίδωτον ἔσοπτρον * τῆς ἄνωθεν φρυκτωρίας * τηλαυγῶς ἀνεδείχθης, * Χαρίτων παμμαχάριστε.

Σὺ, "Οσιε, δισσαζς * ἀπαστράπτεις ταζς χάρισιν· * ἀθλήσεων αἰχισμοζς γὰρ * εὐσεβῶς ἐπυρσώθης * καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ, "Οσιε, ψυχῶν * ἰατρὸς ἀναδέδειξαι, * τὴν ἔνθεον ἐξ ὀνύχων * ἀπαλῶν ἐχζητήσας * σοφιαν, παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ ἔχθρῶν προβαλλόμεθα. * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \in \Theta$ ύσω σοι * μετά φωνής.

Ο ὑ ψάμμον, * άλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέμενος, * ἐπφχοδόμησας,
Πάτερ, * ἀρετὴν χρυσίου τιμιωτέραν, * καὶ Τριάδος * τῆς
Παναγίας γέγονας οἴχημα.

"Οργανον * της κακίας ο όφις γνωρίζεται * άλλα ταϊς σαϊς, θεοφόρε, * άρεταϊς, Χαρίτων, νενικημένος, * τοὺς άδικους * έκ δι-

καίας προνοίας άμυνεται.

Οὐδέν σε * τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, * οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, * οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, * ἐν ἐνώσει * Θεοῦ κατατρυφῶντα, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

*Ω θαυμα, * των ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ο Εἰρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ
σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι οἰκτον *

έχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τοὺς ἀσφαλείς.
Τοὸν ἀσχητὴν * τῆς ἐγχρατείας ἄπαντες, * καὶ ἀθλητὴν * τῆς εὐσεβείας σήμερον, * οἱ πιστοὶ, ἐν ὑμνοις στέψωμεν, * καὶ ἐγχωμίοις εὐφημήσωμεν * Χαρίτωνα Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, * καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, * τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν

παγχόσμιον.

'Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Όσιοις, * τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον * Ἰχονίου, πιστοὶ,* Χαρίτωνα τὸν μαχάριον * ἐν ὑμνφδίαις ἀνευφημήσωμεν, * καὶ ἐν ἄσμασι θείοις αὐτοῦ τὴν χάραν * στέψωμεν * τὴν γὰρ ὀφρὺν τῶν ματαίων εἰδώλων ἡδάφισε, * σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων * τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε * διὸ τοὺς πόνους μὲν ἤνεγκε, * τῶν βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. * Αὐτὸν οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρωμεν, * τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ 'Ομολογητοῦ Χαρίτωνος.

Στίχοι.

Τής γής πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων, Κατατρυφά νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Χαρίτων θάνε γήραι μακρφ.

Ταζ αυτου άγιαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τῆ καμίνφ.

Τροΐς εν καμίνω * 'Αβραμιαίοις αμιλλώμενος * ζήλω εὐσεβείας,
δόγμα τυραννικόν, * Θεοφόρε, κατεπάτησας, * Εὐλογημένος εἰ,
ό Θεός μου, * κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Ως εν καμίνω, * των πειρασμών τοζ ύπεκκαύμασι * θεία δροσοβόλος χάρις εξ ούρανοῦ * ἐπεσκέψατό σε, *Οσιε, * Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου, * βοώντα, καὶ Κύριος.

'Ως τετρωμένος * τῷ τῆς Τριάδος θείῳ ἔρωτι, * ταύτη ἰσαρίθμους μάνδρας πνευματικάς * μελφδούσας ἀνατέθεικας. * Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεΐον σκήνωμα, * χαΐρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὸ ἐν γυναιξὶν * ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χετρας έκπετάσας.

Τὰ στέρνα πυρούμενος φλογὶ, * ἀδίχους, "Οσιε,* ταύτη κατέφλεξας, * αὐτὸς δὲ ἄφλεκτος ἔμεινας * ἐνεργεία θείου Πνεύματος· * καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς * ψάλλειν διήγειρας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Χριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, * τὸν πάλαι ἄνθρωπον * ἀπεκδυσάμενος, * καὶ ἐθριάμβευσας, *Οσιε, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, * ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς * μετ εὐφροσύνης βοῶν * Εὐλογεῖ-

τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Παύλου, Χαρίτων, ἀψευδῶς γενόμενος φοιτητής,* τοῖς τούτου ἴχνεσιν * ἐπηκολούθησας, "Οσιε, * καὶ ἀλείπτης ἐχρημάτισας * τῶν μοναζόντων, γεγονώς * πᾶσι κανών ἀρετής * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαζς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεΐσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ο Είρμός.

Σεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ
 Χέφραζε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσάμε νοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Ο ὑ τάφος ὁ πρόξενος λήθης * ἐπικαλύψαι Ισχυσέ σου, * Όσιε Χαρίτων, ἀρετάς· * ἡ σὴ γὰρ μνήμη διαιωνίζουσα * ἡλιακώς ἐξέλαμψεν· * ἢν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Δεύτε, την ετήσιον μνήμην * πνευματικώς επιτελούντες, * τη των άρετων εκμιμήσει * τον Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, * και σύν αύτω βοήσωμεν * Σε μεγαλύνομεν, Τρισάγιε.

Τριαδικόν.

Μονάδα μεν θείας ούσίας, * άλλ' ύποστάσεων Τριάδα, * πάντες οι πιστοί προσχυνούμεν, * έν άσυγχύτοις ταϊς ύποστάσεσιν * Ισοσθενή, όμότιμον * ήν εύσεβούντες μεγαλύνομεν.

() so toxiov.

Χαϊρε καὶ εὐφραίνου, ή Νύμφη * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, * κατοπτριζομένη τηλαυγώς * τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ώραιότητα * ύπερ γρυσίον λάμπουσαν * και ύπερ ήλιον άστράπτουσαν. Ο Είρμός.

🛦 ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * . 1 άχρογωνιατος έτμτθη, * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας » φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

θλήσει μεν το πρότερον * καλώς εγγυμνασάμενος, * το δεύτε-Αρον δὲ ἀσχήσει * δρόμον τὸν θεῖον τελέσας, * εἰς οὐρανοὺς άνεδραμες, * καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, * Χαρίτων Πάτερ "Οσιε,* ύπερ ήμων έντυγχάνων * των σε θερμώς άνυμνούντων. Θεοτοχίον, δμοιον.

Βουλής μεγάλης "Αγγελον * τής του Πατρός γεγέννηκας * Χριστον, πανύμνητε Κόρη, * τον Βασιλέα της δόξης. * ου τον σταυρόν ἀράμενοι, * οι 'Ασκηταί και Μάρτυρες * όπισω τούτου **ἔδραμον. * μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόχε.** Βὶς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ

προσόμοια γ΄.

 $^*H_{X^{OG}}$ δ' . $^*E\delta\omega\kappa\alpha\varsigma$ σημείωσιν.

Υ άρις ή του Πνεύματος, * Χαρίτων Πάτερ, σοι λάμψασα, τη-Δλαυγώς κατερώτισεν * έντεῦθεν έμείωσας * τῶν παθῶν τὴν νύχτα, * καὶ τῆς ἀπαθείας * ἡμέραν φθάσας καθαρώς, * καθαρωτάτω * φωτι ωμιλησας. * έν φ ένδιαιτώμενος, * μη έπιλάθη, θεσπέσιε, * των έν πίστει ύμνούντων σου * ίερως τὰ μνημόσυνα.

Χάριν ἐπανθοῦσάν σοι, * Χαρίτων, φέρων οὐράνιον, * ἐπιγείων ήλόγησας. * έντεῦθεν ώς ἄσαρκος * κακουχίαις είλου * ζῆν, ώς άιδίου * τρυφής χειμάρρουν εύσεβως * περιπολεύειν * μέλλων, θεόληπτε· * και δάκρυσιν έξήρανας * την θολεράν πηγήν, *Οσιε, * τών παθών, και κατήρδευσας * ψυχοτρόφους τους στάχυας.

Χάριν των ἰάσεων, * Χαρίτων, θείας εκ χάριτος * επαζίως άπειληφας. * έντεῦθεν πνευμάτων σοι * των της πονηρίας * τέτραπται ή πλάνη. * και νοσημάτων δυσχερών * λύμη φυγούσα * οίχεται, "Οσιε: * πηγάζεις γάρ ως νάματα * των χαρισμάτων τά ρείθρα σου, * ας ων νυν αρδευόμενοι, * ανυμνούμεν την μνήμην σου. Δ όξα, ^{*}Ηχος πλ. β'.

"Όσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * διό εν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Των δαιμόνων ώλεσας τὰς φαλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἔζήλωσας· * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Έμε τὸν ἀδιόρθωτον * διόρθωσον πρεσβείαις σου, * Θεοτόχε, * $\dot{\eta}$ έλπὶς Χριστιανῶν, * καὶ ρῦσαί με βασάνων * καὶ πάσης τιμωρίας * καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνιζοντος.

Εί βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ψότη γ΄. καὶ ς΄. κτλ.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αίωνιον.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Κυριακού του Αναχωρητού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄.

Ήχος πλ. δ΄. Τι ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος * ἐγκρατείας χαλινῷ, * θαυματουργὲ Κυριακὲ, * ἀπαθείας τὴν λαμπρὰν, * Πάτερ, ἐνδέδυσαι στολήν· * καὶ πᾶσαν * τὴν κακιαν ἀπεγύμνωσας * τοῦ πάλαι * τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος· * καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, * διὰ παντός εὐφραινόμενος. * Ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, * ἡκολούθησας Χριστῷ * ἀνεπιστρόφφ λογισμῷ, * τῶν ἐν βίφ ἡδονῶν * καταφρονῶν, Κυριακέ· * καὶ πάθη * θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, * συντόνοις * ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι * χάριν ἀπείληφας, "Οσιε, * τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. * Ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ερημον κατώκησας, όσιε,* έδωδην, Κυριακέ,* σκίλλαν ποιούμενος πικράν· * καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, * τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς * προρρίζους * ἐναπέτεμες, μακάριε· * διό σε * ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις * μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο * ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. * Ἰκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Δ όξα, 7 Ηχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, * Κυριακὲ Πατὴρ ἡμῶν· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύΜου. Τοπ. Ι.

σας, * και έχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * 'Αγγέλων συμμέτοχε, * 'Οσίων ομόσκηνε και Δικαίων' * μεθ' ών πρέσβευε τῷ Κυρίω, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῶν, Θεοτοχίον. Τι ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφυγών ἐν τῆ σκέκη σου, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε, * ἀνύμφευτε πανάμωμε, * οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν * τῶν δεινῶν ἀπαλλαγήν; * εὐρίσκει * βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, * προστάτεν τε * καὶ πύργον ἀξέαγέστατον. * Θεογεννῆτορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψες, * μεσίτευσον, * τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

"Αρνα ή άμνας ως έωρακε, * τον Τίον τον έαυτίς, * καθηλωμένου έν Σταφού, * έτιτρωσκετο τῆς λύπης * τῆ ρομφαία τὴν ψυχήν. * τὰ σπλάγχνα * έδονεῖτο γόνους πλέκουσα, * καὶ λύπης * τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, * Οἴμοι Τὶ μου! κραυγάζουσα, * πως ταῦτα πάσχεκ μακρόθυμε; * Δοξάζω σου * τὸ πρὸς ἄπαντας μακρόθυμον.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος πλ. β'.

Τοιε Πάτερ, είς πάσαν την γην έξηλθεν * ὁ φθέγγος τών κατφθωμάτων σου * διὸ ἐν τοις οὐρανοῖς * εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμένων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῶν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ήμεν * ὁ τόχος ὁ ἀλόχευτος * τῆς Παρθένου * πάσι γέγονε πηγή· * Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεϊσαν * καπίζει βροτών φύστο, * και ἀναπλάτσει τὸ ἀνθρώκινον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ομοιον.

'Ορώσα σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σὲ πυήσασα * ἀνεβόα * Τί τὸ ξένον ὁ ὁρῶ * μυστήριον, Τὰ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσαες * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωής χρρηγέ;

Τροπάριον, Ήχος α΄.

Τής έρημου πολίτης, * καὶ έν σώματι "Αγγελος * καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης, * θεοφόρε Πατήρ ήμιῶν Κυριακέ· * νηστείκ, ἀγρυπνία, προσευχή * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύει τοὺς νοσοῦντας, * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστα προστρεχόντων σα. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· * δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πασιν ἰάματα.

Aofa... RRI VUV. GEOTOXIOV.

Καὶ 'Απόλυσις.

EIΣ TON OPOPON.

Η συνήθης Στιχολογία, οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τοῦ Αγίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Κυριαχέ, γένοιο πρός Θεόν μοι προστάτης.

Άνευ τῶν Θεοτοχίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου.

'Ωοή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασμα άναπέμψωμεν.

Ι λέος θείας γνώσεως, Χριστέ, * παράσχου μοι και χάριτος, * Τόν δοιον άξιως * Κυριακόν ύμνησαι, * τοις τούτου έντευξεσι. * συ γάρ των ύπερ λόγον * ε ταμίας σοφων διδαγμάτων.

Τμνον προσχομίζοντα σοι νῦν, * Κυριακὲ μακάριε, * εὐμενῶς δεδεγμένος, * τῆς θείας μετασχείν με * Χριστὸν καθικέτευε * αἴ-

γλης και φωταυγίας, * και τής όντως τυχείν σωτηρίας.

Ρώμη του Δεσπότου κραταιά * ρωννύμενος, τους άρχοντας,* Κυριακέ παμμάκαρ, * του σκότους έτροπώσω * τους τούτου δὲ Ιχνεσι, * Πάτερ, ἀκολουθήσας, * πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Ίσην ενεδείξω επί γῆς * πρὸς 'Ασωμάτους ἄμιλλαν, * ὅλον καθυποτάξας * σαρκὸς τῷ ζωηφόρφ * τὰ φρόνημα Πγεύματι, * ὅθεν εν οὐρανοῖς νῦν * συγχορεύεις αὐτοῖς, Θεοφόρε.

Θεοτοχίον.

Κλίμαξ άνεδείχθης νοητή, * ήν Ίαχώβ τεθέαται * ὁ ἐκλεκτὰς τοῦ Θεοῦ, * δι΄ ής άρρήτφ λόγφ * κατηλθεν ὁ ἄσαρκος, * σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι * ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ, Θεοτόκε,

' Ωδή γ'. Ούχ ἔστιν ἄγιος.

Α όχνως διήνυσας * τὴν τρίβον τῆς ζωῆς. * ἐχ γὰρ βρέφους ἐπό-Αθησας * τὸν Κτίστην σου, "Οσιε, * ὅν διψῶν ἐξεζήτεις, * ἐλάφου μιμούμενος * τὸν δρόμον ἐφ΄ ὑδάτων πηγάς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν * ἐγγραφείσας τῆς σῆς * δεβεγμένος, Θεσπέσιε, * δακτύλω τοῦ Πνεύματος, * ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, *

έμπράκτως έτήρησας * Χριστού τὰς ζωτικάς ένταλάς.

Έκράτησας, "Οσιε, * εν νηστείαις γαστρός * τῆς λιχγώδους ὁρέξεως, * και τὴν ὑπογάστριον * ἡδονὴν συννεκρώσας, * ἀγγείς συνέζησας, * Πάτερ, διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ξιφρονα * τῆ Τριάδι ναὸν * σαυτὸν κατεσκεύασας,* τὸν νοῦν καθηράμενος * καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα,* Τρισμάκαρ, καὶ γέγονας * δοχεῖον Τρισηλίου φωτός.

Θεοτοχίον.

Παρθένος έτεχες,* άπειρόγαμε, * και Παρθένος έμεινας * Μή-

τηρ, ἀνύμφευτε, * Θεοτόχε Μαρία· * Χριστὸν τὸν Θεὸν * ἰχέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Είρμός.

» Οὐχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Κύριος, * καὶ οὐχ ἔστι δίκαιος * ὡς \dot{o} Θεὸς ἡμῶν, * ον ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * οὐχ ἔστιν ἄγιος * » πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Δόξα... και νύν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Έκαίνισας, ἄχραντε, * τῷ θείῳ τόκῳ σου * φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας * ἔθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας. * Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Τίὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη, * σωσωποῦσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμτν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ερριζε σοῦ * ήλιος τὸ ἐγχρατὲς χαὶ στερρὸν, * δι ἐτῶν σε * πλείστων ὀργιζόμενον * μὴ δυνηθεὶς * ὅλως χατιδεῖν, * μήτε ἐν ἡμέρα * τρορῆς μετέχοντα, "Όσιε, * εὐτόνως μελωδοῦντα * ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινής * και Παλαιάς Διαθήκης, σοφέ, * έν συνέσει,* Μάκαρ, των Αγίων ἀνδρων * έμμελετων, * άπαν ἀρετής * είδος ἀπεμάξω, * σοφής μελίσσης τὸν τρόπον ζηλων, * και σκεῦος χρηματίσας * έκλογής ἀνεβόας * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

"Ολβος τρυφής, * καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα * τῶν 'Οσίων * πέφυκας, Χριστὲ ὁ Θεός * ὅθεν ποθῶν * σὲ Κυριακὸς, * πάντα τὰ ἐν κόσμφ * τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα * διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις * ἐρωτικῶς ἀβάτοις * κατετρύφα τῆς σῆς ὡραιότητος.

Ισμεν ποτὲ * Μερράς γλυκάναντα νάματα * τὸν Προφή την * σκίλης δὲ πικρὰν ἐδωδήν * μεταβαλών * σὺ, Κυριακὲ, * εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, * τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς * πρὸς Κύριον τὸν ὄντως * τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας * θείκη δυναστεία, δοξάζοντα.

Ο φοιτητής * καὶ μιμητής τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, * τοῦ ἰκέτου * σεληνιαζόμενον * σὰ τὸν υἰον * διὰ προσευχής * οἴκτω θεραπεύεις, * πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος * τὰς νόσους φυγαδεύειν, * καὶ δαιμόνων τὰ στίφη * ἀπελαύνειν τῷ τύπω τοῦ θείου Σταυροῦ. Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε' * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταφύγιον * Χριστιανῶν, * τεῖχος καὶ λιμήν' * πρὸς γὰρ τὸν Υἰόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθφ * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας. 'Ωδὴ ε΄. «Ίνα τι με ἀπώσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος * τὴν ἀκαταμάχητον * χάριν τοῦ Πνεύματος, * καταβέβληκας μὲν * κατὰ κράτος δεινοὺς κοσμοκράτορας * ψυχικῶν παθῶν δὲ, * Κυριακὲ, ἐπικρατήσας, * ἀπαθείας στεφάνω κατέστεψαι.

"Ρωμαλέος έδειχθης, * πόνοις τῆς ἀσχήσεως * ἐγχαρτερήσας στερρῶς, * μέχρι γήρως μείνας * βαθυτάτου ἀνένδοτος, "Οσιε, * ἐν ἐρήμοις, ὥσπερ βασιλιχῶν αὐλῶν θαλάμοις, * σὺν πολλῆ χαρμονῆ διαιτώμενος

Όλονύκτους ἀνύων, * μάκαρ, ἀγρυπνίας, * καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν * ἀμετεωρίστως, * δι εὐχῆς τῷ ἀύλῳ ὡμίλεις Νοὶ, * καὶ λαμπρὸς ἐδέχου, * Κυριακὲ, φωτὸς ἀκτῖνας * φεγγοβόλους, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεΐσα * και προφητικής * ἀναρρήσεως, *Οσει, * ή σεπτή σου γλώσσα * προηγόρευσε τής τυραννούσης ποτὲ * Πριγένους λύμης * φρενοβλαβούς και ψυχοφθόρου * παντελή και τελείαν καθαίρεσιν. Θεοτοκίον.

Νοερως έμυήθη * Προφητων ο σύλλογος * τὰ σὰ μυστήρια· * οὐρανοῦ γὰρ πύλην * ο Δεσπότης σε ἔδειξεν, ἄχραντε, * καὶ ἐκ σοῦ, Παρθένε, * σωματωθείς δικαιοσύνης * τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ήλιος.

'Ωδή ς'. Ίλασθητί μοι, Σωτήρ.

Θεός θετός γεγονώς * Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, * τῆς φύσεως ἀλγεινὰς * πηρώσεις ἀνώρθωσας, * νοσοῦντας ἰώμενος, * δαιμονῶντας αὐθις * θεραπεύων θεία χάριτι.

Έξεφυγες τοῦ πρὸς σὲ * φοιτώντος πλήθους τὴν ὅχλησιν, * καὶ πάλιν τοὺς φοβεροὺς * χειμάρρους κατέλαβες, * ἐκκλίνων, 'Αοίδιμε, * τῶν κενῶν ἐπαίνων * ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

'Ονείρου δίκην φθαρτοῦ * τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὁρῶν, * τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ * τῆς δόξης τῆς κρείττονος * ἐπόθησας μέτοχος, * Σοφὲ, χρηματίσαι, * ἡς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοχίον.

 Ω ; ἔμψυχος χιβωτὸς, * ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον· * ὡς $^{\circ}$ Α-γιον ἱερὸν, * τὸν Κτίστην ἐχώρησας· * ὡς θρόνος πυρίμορφος, * φέ-ρεις τὸν Δεσπότην, * Θεομῆτορ, πάσης χτίσεως.

Ο Ειρμός.

» Ιλασθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου. * και έχ βυθού των κακών * ανάγαγε, δέομαι. * πρὸς σε γαρ εβόησα,*

» και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τη ὑπερμάχφ.

Ος υπερμάχω χραταιώ * χαι άντιλήπτορι, * ή σε τιμώσα ίερα * Δ. Απόρα έχαστοτε * έορτάζει τὰ μνημόσυνα έτησιως. * Αλλ ως έχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, * έξ έχθρων έπεμβαινόντων ήμας φρούρησον, * ίνα χράζωμεν· * Χαίροις, Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ήμῶν Κυριακοῦ τοῦ 'Αναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκίλλης ἀμύνη, Κυριακέ, πικρία Γεύσιν γλυκεΐαν, ή θανείν κατεκρίθην. Σκιλλοβόρος δ΄ ἐνάση μύσεν εἰκάδι Κυριακ

Σκιλλοβόρος δ' ενάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ελέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. 'Ωδή ζ'. Παΐδες Έβραίων.

Το όμου και λόγων θεοπνεύστων * κατεγλύκανε τον λάρυγγα μελέτη * ύπερ μελι ο σος * πιστότατος θεράπων, * Εύλογητος εί, Κύριε, * μελφδών είς τους αίωνας.

Μάχαρ θεσπέσιε, προσάγοις * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεῷ κεκαθαρμένους * ἐξ ἰλύος παθῶν, * πρεσβείαις σου βοῶντας * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ολην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν * εἰσφαίσατο, Χριστέ· σοῦ ἐραστὴς γὰρ * τοῦ ἀφράστου φωτὸς * ὁλόψυχος ὑπῆρχε * Κυριακὸς, κραυγάζων σοι * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Ίνα λεόντων διαδράση * την ωμότητα, Δανιήλ ἐδοξάσθη· * ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς * ἐκέχρητο προστάσσων * Κυριακὸς, κραυγά-ζων σοι· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθείς τὴν θεωρίαν, * Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν * ἐν Πατρὶ καὶ Υἰῷ * καὶ Πνεύματι, κραυγάζων, * Κυριακὲ θεόληπτε: * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοκίον,

Σβέσον την φλόγα τῶν παθῶν μου, * καὶ κατεύνασον αἰρέσεων την ζάλην, * Θεομητορ: καὶ γὰρ * σὲ ἔχομεν προστάτιν * Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, * καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

'Ωδή η'. Νιχηταί τυράννου.

Ροαϊς τῶν δακρύων * ήρδευσας, Μακάριε, τὴν ἱεράν σου * κατανύξει θεία * ψυχὴν, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ο Θεσβίτης πάλαι * αύχμῷ κατεξήρανεν ὅμβρων ψεκάδας· * ὑετοῦ δὲ χύσιν * ἐν ἀκμῆ κατήγαγες θέρους σὺ, Μάκαρ, * Εὐλογατε μέλπων * τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδόξων * την ἀπάτην ήλεγξας τοῦ 'Ωριγένους * γενναίοις ἀγοῦσι, * μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, * Εὐ-λογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν * εὐσεβῶς ἐδίδαξας, Πάτερ, οὐσίαν * τρισίν ἐν ἡλίοις,* ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα,* Εὐλογεῖτε λέγων,* τὰ ἔργα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τοῦ ᾿Αδὰμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μὲν ώφθης θυγάτηρ, * τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ * τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν, * ον ὑμνοῦμεν πάντα * τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- Νοι των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι Παϊδες έβόων· *
- » Εύλογείτε, πάντα * τὰ ἔργα, τον Κυριον, * και ὑπερυψοῦτε *

. αύτὸν είς τούς αίῶνας.

'Ωδή θ'. Εφριξε πάσα άκοή.

Αντρον σε δέδεκται, σοφέ, * το δεξάμενον πηγήν την θεόσδο-Ατον, * τερατουργήσαντος * τοῦ θείου πάλαι Πατρος Χαρίτωνος * μωσαϊχώς, Κυριακέ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον * τῆ ποίμνη γέγονας * τῆ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς * τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος,* τὸν βίον, Κυριακὲ,* μελέτην ἔθου θανάτου ὅθεν καὶ νῦν * πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστὰς * τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, * τοῖς οὐρα-

τοις χοροίς * έν φωτί περί Θεόν συγχορεύεις αεί.

Ήστραψας αίγλη πυρωθείς * τῆ τοῦ Πνεύματος, καὶ ώφθης ταις ύπερθεν * χοροστασίαις φαιδρός * άλλ' αὐγασόν μου τὸν νοῦν * Μακάριε, * τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεί * φωτὶ τῆς Θεότητος * ταις ίκεσίαις σου, * καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ * διαδήματι, Χαρίτων θεσπέσιε, * Κυριακέ τε μάκαρ, * καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * ποίμνην ἰδίαν πατρικῶς * κινδύνων λυτρούμενοι, * νῦν ἐποπτεύοιτε * ἐορτάζουσαν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Θεοτοχίον.

Έντεινε καὶ κατευοδοῦ * καὶ βασίλευε, Τιὲ Θεομήτορος, * Ἰσραηλίτην λαὸν * καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς * τῷ φιλοχρίστω Βασιλεῖ, * πρεσβείαις, δεόμεθα, * τῆς κυησάσης σε * ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Είρμός.

- » Τοριξε πάσα ἀκοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, * • Ειδπως ὁ "Υψιστος * ἐκών κατῆλθε μέχρι και σώματος, * παρ-
- » θενιχής ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος. * διὸ τὴν ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, ακουτίσθητε.

Έν δόξη παριστάμενος * Θεφ τφ Παντοκράτορι, Κυριακέ, σύν Ετφ θείφ * Χαρίτωνι θεοκήρυξ, * άδιαλείπτως μέμνησο * των έκτελούντων, *Αγιε, * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην * τιμώντων, Πάτερ, ἐκ πόθου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόχον σε * όμολογοῦμεν, Δέσποινα,* οι διὰ σοῦ σεσωσμένοι * χαὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως * ἐχύησας τὸν λύσαντα * διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, * πρὸς δ' ἐαυτὸν ἐλχύσαντα * Όσίων δήμους μεθ' ὧν σε * ἀνευφημοῦμεν, Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH Λ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Αρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄:

Ήχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἴματι * τὴν ἱερὰν διπλοίδα * φοινίξας εἰσέδραμες * εἰς 'Αγίων 'Αγια, * ἀξιάγαστε, * ἔνθα φῶς ἄρρητον, * ἔνθα θεία δόξα, * ὅπου ἦχος ἐορτάζοντος, * ἐν ῷ τῶν πόνων σου, * Μάρτυς, ἀποδέχη τὰ ἔπαθλα, * καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, * καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὕκλειαν, * καὶ τοῦ Παραδείσου * τὴν οἴκησιν, Γρηγόριε σοφὲ, * ἐν παρρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Βασάνων οὐκ ἔσεισε * σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, * οὐ κάθειρξις χρόνιος * ἐν ζοφώδει λάκκψ σε * κατακρύπτουσα, * ᾿Αθλητὰ ἔνδοξε· * ἀλλ' ὡς φῶς ἤστραψας * τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι * τῆς
ματαιότητος· * οῦς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας * λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, * καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος * καὶ σωτηριώδους * καὶ θείας
ἀληθῶς διαγωγῆς, * ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, * πάνσοφε Γρηγόριε.

Νυμφιον ἀθάνατον * σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην * Ριψιμία στέργουσα, * τὴν δορὰν ἀφήρηται * τὴν τοῦ σώματος, * τῶν παθῶν πρότερον * τὸν ζοφώδη σάκκον * ἐγκρατεία διαἐρἡζασα * μεθ ἡς ἡγώνισται * καὶ Γαϊανὴ ἡ ἀοίδιμος * παρθένων ἐπιφέρουσα * ὅμιλον στεἐρῶς ἀναθλήσαντα, * καὶ καταβαλόντα * τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν * ᾶς ἐπαξίως γεγαίροντες, * σὲ, Χριστὲ, δοξάζομεν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Σεργίου.

Τίς ἐπαζίως τῶν ἀρετῶν σου * διηγήσεται τὰ τρόπαια; * ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου * τὴν καρτερίαν ἀποφθέγζεται; * ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἡρίστευσας, Γρηγόριε. * Αλλὰ μὴ παύση δυσωπῶν * εὐαρεστήσας Χριστῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς ἔχων, 'Ιερομάρτυς, * παρρησίαν πολλήν.

Καὶ νύν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ,* Παρθένε, ἀνατίθημι· * μὴ παρίδης, * ἀλλὰ σπεῦσον, ἀγαθὴ, * ρυσθῆναί με ἐν τάχει * παθῶν τῶν ἐνοχλούντων * καὶ καθ ἐκάστην πολεμούντων με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ο ήλιος ἐσκότασεν, * Υἰέ μου, προσηλούμενον, * φωτοδότα, * καθορῶν σε, καὶ ἡ γἤ * τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο· * λαὸς δὲ Ἰουδαίων * οὐδόλως ῷκτειρε, παμφίλτατε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Ε ίς τὸν ἄδυτον γνόφον * τοῦ ἀφράστου φωτὸς * εἰσδύσας νοητῶς,* ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν * ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα * τῶν μυστηρίων Θεοῦ,* ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, * ὡς Ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος· * διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους * ἐκ τῆς ἄνω δόξης
ἀνεδήσατο,* πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε,* σὰ εἰ ἡ ἄμπελος.
"Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλφ ποτὲ, * καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, * ἡ Παρθένος * σὺν Παρθένφ Μαθητῆ, * καὶ κλαίουσα ἐβόα: * Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, * Χριστὲ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Και τρόπων μέτοχος.

Men. Tom. I.

38

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, Κανόνες της 'Οκτωήχου' καλ τοῦ Αγίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα.

Ο Ίωσήφ.

' Ωδή α'. Ήχος δ'. Τριστάτας χραταιούς.

Τριάδι τη σεπτη * παρεστώς στεφηφόρος, * ώς γρήγορος ποιμήν, * ώς Μάρτυς ιερός, * ιεραϊς σου δεήσεσι * κοιμισον τὰ τῶν παθῶν μου * ἀχλυώδη ινδάλματα * εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Ο ἄδυτος λαμπτήρ, * ιεράρχης ο μέγας, * ο πολύαθλος ποιμήν, * άγώνων ή τριβή, * Αρμενίας το καύχημα, * σήμερον πρός εὐωχίαν, * τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε * συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Ναμάτων ζωηρών * των του πνεύματος, μάχαρ, * έμπλησθείς, ώς ποταμός * 'Εδέμ τῆς νοητῆς * έχπεπόρευσαι, πρόσωπον *
ἄρδων τὸ τῆς 'Εχχλησίας, * χαὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος * τῆς εἰδωλομανίας, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

Γυναϊκες τῷ Σταυρῷ * τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * κραταιούμεναι, 'Αγνὴ, * ἐνήθλησαν στερρῶς, * καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν * ὅπισθέν σου τῆς Παρθένου, * παρθενίας λαμπρότησι * καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

 $\Omega^{S} \hat{\gamma} \cdot \hat{\gamma} \cdot {}^{\bullet} \mathbf{O}$ tı στεϊρα έτεχεν.

Ραπισμοϊς σιαγόνων σου * μύλας συντρίβεις λεόντων, * καὶ ὁχέτοις αἰμάτων * δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, * εἰδωλικὰς προβρίζους τε * καταστρέφεις * στήλας, `Αξιάγαστε.

Ού δεινῶν ἐπίτασις, * οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαι, * οὐ ζοφωτάτη λάχχου * χάθειρξις χρόνιος τὴν σὴν * ἀδαμαντίνην ἔτρεψε * διάνοιαν,* Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Νυσταγμόν σοῖς ὅμμασι,* Μάρτυς, οὐκ ἔδωκας, ἔως * τοἰκ νυσταγμῷ κακίας * κεκρατημένους δυσσεβῶς * υἰοὺς ἡμέρας ἔδειξας * κραυγάζοντας * * Αγιος εἶ, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Μητροπάρθενον Κόρην * σὲ Ῥιψιμία ἡ Μάρτυς * ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς χαλλοναῖς, * καὶ τῷ Χριστῷ ὁπίσω σου * προσήνεχται, * ἄθλοις διαλάμπουσα. Ο Εἰρμός.

» ΄ Οτι στεϊρα ἔτεχεν * ή έξ έθνῶν Ἐκκλησία, * καὶ ή πολλή έν » Τέκνοις * ἡσθένησε συναγωγή, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν *

» βοήσωμεν· * "Αγιος εί, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον * τῆς διανοίας, * Μάρτυς ἔνδοξε,* προκεκτημένος, * ὁμωνύμως καὶ καταλλήλως διέπρεψας * ὑπὲρ Χριστοῦ τῆ ἀθλήσει στρεβλούμενος, * ἐν προσευχαῖς ἀνενδότως ἡγρύπνησας. * Οθεν είληφας * ἱεραρχικῶς δὶ αίματος * βραβεῖον κατ ἀμφω, παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου * μόνη, πάναγνε * Παρθενομήτορ, * τῆ χαθαρότητι Αγγέλους ὑπερέχουσα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ἡερυπωμένον σαρχὸς πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ή ἀμιαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ, * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἰμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.

 \mathbf{E} ίς περίβλεπτόν σε ύψος * μαρτυρίου ἀνήνεγχεν * ύψηλὸς ἐν δόξη * Κύριος ὁ Τψιστος, ἔνδοξε· * οὐ τὰ παθήματα χαίρων ἑξειχόνισας, * Ιερομάρτυς, * Δόξα βοῶν τὴ δυνάμει σου.

Αυμαινόμενον ἀθέως * τὸν ἐχθρὸν χώραν ἄπασαν * τὴν τῶν Αρμενίων, * θεία δυναστεία κατέβαλες· * καὶ ὡς πυρσὸς ἀναλάμψας, κατεφώτισας * τοὺς ἐν σκότει * κειμένους, Σοφὲ, ματαιότητος.

Πολυπλάσιον τῷ Κτίστη * σοῦ τὸ τάλαντον ἡνεγκας * τῶν ἀνασωθέντων * θείαις διδαχαῖς σου, Γρηγόριε, * καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγήρω κλῆρον εἴληφας, * βασιλείαν * τὴν τῶν οὐρανῶν καὶ λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ως καλήν, ώς εκλεκτήν σε, * ώς ώρα(αν ήγάπησαν * νεανίδες Κόραι * μετὰ 'Ριψιμίας ἀθλήσασαι, * παρθενομήτορ Μαρία, καὶ όπισω σου * προσηνέχθησαν * τῷ σῷ Υἰῷ εὐφραινόμεναι.

'Ωδή ε'. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

Σταυροφανές εώρακας * σημεΐον έμφανῶς * φωτὶ ἐκλάμπον, * καὶ λύον τὴν νύκτα * τὴν εἰδωλικὴν, * φωτός τε τέκνα * τοὺς πιστοὺς ἐργαζόμενον.

Έν κατωτάτφ λάκκφ σε * διέσωσε Θεὸς * θηρσὶ συνόντα * έτῶν περιόδους, * μέλλοντα φωτὶ * τοῦ θείου Λόγου * καταυγάζειν τοὺς ἄφρονας.

Μαρτυριχώς ήγωνισαι, * στεφθείς ώς νικητής * χρισθείς δὲ μύ-

ρω * ίερωσύνης ἔχρισας λαοὺς, δυσώδους πλάνης * ἀπαλλάξας, Γρηγόριε. Θεοτοχίον.

Αί της ὀσμης αἰσθόμεναι * τοῦ μύρου τοῦ ἐκ σοῦ, * ἀγνὴ Παρθένε,* ἐκλάμψαντος Λόγου, * δι ἀθλητικῶν * αὐτῷ ἀγώνων * εὐηρέστησαν χαιρουσαι.

Ωδή ς΄. 'Εβόησε, προτυπών.

Ρημάτων σου * δυναστεία ναοί κατερράγησαν, * καὶ δαιμόνων * κατεβλήθη ἀνίδρυτα ξόανα, * καὶ πιστών καρδίαι * θεϊκῷ ἐνιδρύθησαν ἔρωτι.

Τηριδάτην * ώσπερ συνδεδεμένον προσήγαγες * τῷ Κυρίῳ, * ώσπερ ἄρνα τὸν πριν λύχον ἄγριον, * διὰ μέγαν πλοῦτον * εὐ-

σπλαγχνίας Θεού νύν σωζόμενον.

Υπέδειξας * πλανηθείσι την τρίβον την ένθεον, * άπλανέσι * διδαχαίς, Ιεράρχα, χρησάμενος, * ώς ποιμήν Ποιμένος * άληθοῦς μιμητής, ὧ Γρηγόριε. Θεοτοχίον.

Σταυρωθέντα * τὸν ἐχ σοῦ ὡς ἐπέγνω σαρχούμενον, * Θεοτόχε, * Ριψιμία αὐτῷ συνεσταύρωται, * ὡς ἀμνὰς ποιμένι, * ἰερεῖον Θεοῦ ὡς ἀμώμητον. Ο Εἰρμός.

» Εβόησε, * προτυπών την ταφην την τριήμερον, * ο Προφήτης * 'Ιωνάς εν τῷ κήτει δεόμενος: * Έκ φθοράς με ρῦσαι,*

Ίησοῦ, Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάχιον, 'Ηχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τον εύκλεη * και Ίεράρχην άπαντες * ώς άθλητην * της άληθείας σήμερον * οι πιστοι θείοις εν άσμασι * και ύμνφδίαις εὐφημήσωμεν * τον γρήγορον ποιμένα και διδάσκαλον * Γρηγόθηναι ήμας. Ο Οίκος. Τράνωσόν μου.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν ᾿Αθλοφόροις, * τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον * ᾿Αρμενίας, πιστοὶ,* ποιμένα τε καὶ πρόμαχον,* ἐν ὑμνφδίαις εὐρημῶμεν, * καὶ ἐν ἄσμασιν ἐνθέοις αὐτοῦ τὴν μνήμην * τὴν γὰρ ἀχλὺν * τῶν ματαίων εἰδώλων ἤράνισε, * σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων * τὴν ἐνέργειαν ἐνέκρωσε * διὸ τοὺς πόνους ὑπήνεγκε * σταθηρᾳ διανοία καὶ χάριτι, * καὶ πρεσβεύει Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συν αξάριον.

Τη Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Αρμενίας.

Στίχοι.

Είδως τὸ, Γρηγορεττε, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὥφθης, Πάτερ. Αρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοστῆ.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις,* Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αβραμιαΐοί ποτε.

Πολυειδείς βασάνους * χαθυπομείνας, Μάρτυς, * πολλούς βασάνων ήλευθέρωσας * μελλούσης ἐτάσεως, * Ο τῶν Πατέρων βοῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οίχον Τριάδος σαυτόν * ἀποτελέσας, Μάρτυς, * ναοὺς εἰδώλων χατηδάφισας· * ναοὺς δὲ ἀνήγειρας * τῷ παντεπόπτη Αό-

γω, * λαού είς σωτηρίαν.

Ίερουργὸς ἐδείχθης, * σαυτὸν θυσίαν πρώην * θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότη σου * δν θύων μετέπειτα * τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, * ψυχῶν εἰς σωτηρίαν. Θεοτοχίον.

Μαρτυρικοῖς στεφάνοις * κεκοσμημέναι Κόραι * τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι * Θεῷ προσηνέχθησαν, * μελφδικῶς βοῶσαι· *

Χριστέ, εὐλογητὸς εί.

'Ωδή η'. Αυτρωτά τοῦ παντός.

Εναθλήσας νομίμως κατήσχυνας * τοὺς ἀνόμους ἐχθροὺς κρα-Εταιότητι, * ἰερουργὲ Γρηγόριε, * καὶ Θεῷ προσηγάγω * μέλποντα δῆμον· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεουργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, * κατεβάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, * εἰς ἐκατὸν δρεψάμενος * λογικῶν ἀσταχύων *

την εύχαρπίαν * γεωργώ των ψυχών εύφορήσασαν...

'Αστραπαϊς σου τῶν λόγων ἐφωτισας, * καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες * τῷ δι ἡμᾶς ἐκούσια ὑπομείναντι πάθη, * ῷ με-λωδοῦμεν * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Οὐ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, * οὐ σαρκὸς ήδοναῖς ὑποκύψασα, * τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον * ὡμολόγει βοῶσα * ἡ 'Ριψιμία. * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

• Δυτρωτά τοῦ παντὸς παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογὸς

• Δεὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

' Ωδή θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς.

Τσχύι νευρούμενος Χριστοῦ, * ὑπήνεγκας * τῶν βασάνων τὸ ἐπίτονον, * στήλας κατέαξας δαιμόνων, * ναοὺς εἰδωλικοὺς κατηδάφισας, * λαούς τε τοὺς ἐν ἀγνοία ἐφώτισας, * Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε.

 Ω ς δρθρος ανέτειλεν ήμ $\tilde{\tau}$ ν $\tilde{\tau}$ μνήμη σου, $\tilde{\tau}$ χαρισμάτων αξηλην φέρουσα. $\tilde{\tau}$ σὺ γαρ φωτὸς ὧφθης δοχεῖον $\tilde{\tau}$ τοῦ θείου, καὶ

πρός φῶς ἐξεδήμησας * ἀνέσπερον, πλουσίως λαμπόμενος * φω-

τογυσίαις θείαις, "Oσιε.

Συνόμιλος ώρθης Προρητών * Μαρτύρων τε, * 'Αποστόλων όμοδίαιτος, * 'Αρχιερέων καὶ 'Οσίων, 'Αγγελων, * 'Αρχαγγελων ἰσόρροπος * μεθ' ών ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε,* Πάτερ, δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ήριστευσαν γύναια σεμνά, * τὴν ἔχπτωσιν * τὴν τῆς Εὖας ἀνορθούμεναι * ἤνεγχαν πόνων τριχυμίαν * μεγάλα τὸν εἰς ΰψος χαυχώμενον * ποσὶν ώραιοτάτοις συνέτριψαν * ᾶς ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐχ σοῦ * ἐχλάμψαντος * ἐλλαμφθεῖσα, `Αειπάρθενε, * πόθφ ἀσχέτφ 'Ριψιμία, * παθήματα αὐτοῦ χαὶ τὸν θάνατον * οἰχεία τῆ σαρχὶ ἐξειχόνισεν * ὅθεν σὺν σοὶ νῦν ἐπαγάλλεται.

Ο Ειρμός.

- » Είσα μεν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσφ-» Κισατο: * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
- » στήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε πάν-

» τες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναΐκες, άκουτίσθητε.

ρικτόν ιδόντες θέαμα * ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι· * ὅν γὰρ ἐνόμιΤες * προσπίπτουσι κραυγάζοντες· * Μέγας Θεὸς Γρηγορίου *
ὁ τοῦτον δείξας φωστήρα.

Θεοτοχίον, δμοιον.

'Ο νώτοις ἐποχούμενος * Χερουβιχοῖς, Πανάχραντε, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων * σάρχα λαβών ἀνεχλίθη, * ὅπως ἡμᾶς ἐργάσηται * υἰοὺς Θεοῦ τῆ χάριτι * τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, * καὶ σὲ ἀεὶ εὐφημοῦντας * τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

MHN

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ανανίου, ένὸς τῶν Εβδομήχοντα· καὶ τοῦ Όσίου Πατρὸς ήμῶν Ρωμανοῦ τοῦ Μελφδοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου τρία.

 $^*H\chi$ ος δ΄. $^{\prime}$ Ο έξ υψίστου κληθείς.

Ο τὴν ἀκτῖνα * τὴν θείαν δεδεγμένος, * ὅτε νεύσει κρείττονι * Φπεπληρωμένος σοι * ὁ πρώην ζόφφ κρατούμενος * προσῆλθε Σαῦλος * τὴν θείαν κάθαρσιν ἐξαιτούμενος * τότε, παμμακάριστε, * ὡς Ἱεράρχης σοφὸς, * υἰοθετεῖς τῷ βαπτίσματι * τὸν μετὰ ταῦτα * τὴν οἰκουμένην υἰοθετήσαντα * ὅθεν σὺν τούτφ μακαρίζομεν * σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν ᾿Απόστολον, * ᾿Ανανία θεόφρον, * ἰκετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Μεμυημένος * τὰ θεῖα παραδόζως, * βροντῆς γεγωνότερον,* Μάχαρ, ἐσάλπισας * λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, * καὶ τοὺς ὑπνοῦντας * ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος * ἐξήγειρας, νέκρωσιν * ἐναποὀρίψαντας * τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσαν, * καὶ ἐν τῷ "Αδη * τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσαν. * οῦς ἀπειργάσω τοῦ νεκρώσαντος * τὸν νεκρωτὴν σκεύη τίμια, * Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου * καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως φωτοφόρος, * ώς θεΐος ὑποφήτης, * ώς Μάρτυς θεόχριτος * τῶν παθημάτων Χριστοῦ * καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι * ἀρρήτου δόξης, * συγκληρονόμος τε καὶ συμμέτοχος * συνών τῷ δεσπόζοντι * καὶ ἐνηδόμενος * ταῖς πηγαζούσαις ἐκάστοτε * φω-

τοχυσίαις, * έχ τοῦ ἀδύτου φέγγους, θεσπέσιε, * τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντάς σου * νῦν Ἑορτὴν, ίχεσίαις σου * ζοφερῶν έχ χινδύνων, * Ανανία, έλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Όσίου τρία.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο μουσουργέτης, ή λύρα * τοῦ θείου Πνεύματος, * ή ἀηδων, ό τέττιξ, * ὁ τῶν θείων ἀσμάτων * αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, * πᾶσιν ἡμῖν * τὰς αὐτοῦ παρατίθεται * μελφδικὰς εὐωχίας, καὶ δὶ αὐτῶν * κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Ο φαεινότατος λύχνος * καὶ διειδέστατος, * ἡ μελουργὸς κιθάρα, * ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων * τοῦ Πνεύματος λογίων, * ἄδει τρανῶς, * ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα * ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὑμνοις * δοξολογεῖν * τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Σύ τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων τως παριστάμενος, ταὶ παρρηστάν, Πάτερ, πρός αὐτὸν κεκτημένος, τημῶν τῶν ἐκτελούντων τμνήμην ποιοῦ την φαιδράν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθηναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Τρωμανὲ θεομακάριστε.

Δόξα, Ήχος α΄. Βυζαντίου οι δὲ, Ανατολίου.

Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, * τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, * Παῦλον τὸν ᾿Απόστολον * ἐφωτισας, ᾿Απόστολε,* θεόθεν κατ ἀποκάλυψιν χρηματισθεὶς,* ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου,* καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, ᾿Απόστολος δὲ πρὸ τῶν μαθητῶν, * καὶ πιστὸς οἰκονόμος * τῆς νέας Διαθήκης.* Διὸ αὐτὸν μιμούμενος * τὸν διδάσκαλον Χριστὸν, * τὸ οἰκεῖον αἰμα ἐξέχεας, * μαρτυρικῷ πάθει * ὑμολογητὴς γενόμενος,* ᾿Ανανία ἰεράρχα Χριστοῦ * καὶ τὸν δρόμον τελέσας * τὴν πίστιν τε ἄσυλον τηρήσας, * σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς * ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος,* πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Έλέους ἡ ἄβυσσος, * ἐμὲ * τὸν βυθὸν γενόμενον * ἀκαθαρσίας ἐλέησον, * καὶ λοῦσον πάντα μου * τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, * μετανοίας δάκρυσι * καὶ θεία κατανύξει λαμπρύνασα * ὁἰ τζ μα δώρησαι * ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, * καὶ καρδίας * συντριβήν σωτήριον.
"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ίδιον ἄρνα * ἡ ἀμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἐώρακεν * εἰδος οὐκ ἔχοντα, * οὐδὲ κάλλος, Οἰμοι! * θρηνφδοῦσα ἔλεγε. * Ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ, γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορφῆς σου, * Υἰέ μου παμφίλατε;

Είς του Στίχου, Στιχηρά της 'Οκτωήχου' λέγομεν δε καί το παρου Ιδιόμελου του 'Αποστόλου, μετά του Στίγου αύτου.

΄ Ηχος δ΄. Είς πασαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Θλοφορικὸν ἐνδια(τημα ἀπεφάνθης, * 'Ανανία 'Απόστολε· * καὶ λίθοις ως άνθεσι πυχαζόμενος, * ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δί ἡμας * έχουσίως τὸ αἰμά σου ἐξέχεας. * ὅθεν ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται * τη ἱερά πανηγύρει σου σήμερον * οὐ μόνον δὲ ἐχείνη, * άλλα και πασα ή υφήλιος * των θαυμάτων σου τα τεράστια σαφως * αναχηρύττουσα βοά. * Πρέσβευε πρὸς Θεὸν, * τοῦ δωρήσασθαι ήμιν * των πταισμάτων την συγχώρησιν.

Δόξα, Τηχος πλ. β'.

Πρώτη καλών ἀπαρχή, * ώφθης σωτηρίας ἀφορμή,* 'Ρωμανέ Πατήρ ημών. * Αγγελικήν γαρ υμνωδίαν συστησάμενος, * θεοπρεπως έπεδείξω την πολιτείαν σου. * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, * πειρασμών και κινδύνων λυτρωθήναι * τούς άνυμνουντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

'Αντίληψις και σκέπη μου * ὑπάρχεις, παναμώμητε * Θεοτόκε * σε γάρ έχω βοηθόν * εν θλίψεσι και νόσοις * και ταϊς στενοχωρίαις, * και σε δοξάζω την άμωμητον.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ή Πάναγνος ώς εἶδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, * θρηνφδούσα * ἀνεβόα μητρικώς· * Τίέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Απολυτίχιον, Ήχος γ΄. Απόστολε Αγιε.

Καὶ τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. δ΄. Έν σοὶ, Πάτερ, ἄχριβώς διεσώθη. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

΄Η συνήθης Στιχολογία, * καὶ οἱ Κανόνες, * τῆς 'Οκτωήχου είς, * καὶ οι δύο παρόντες τῶν Αγίων.

Ο Κανών τοῦ ᾿Αποστόλου, οὐ τ΄, ᾿Ακροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοx(ων).

'Ανανίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

'Ιωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. 'Ήχος πλ. α΄. Υγράν διοδεύσας.

νοίζωμεν στόμα εύφημικόν, * τρανώσωμεν γλώτταν * έν τῆ Αμνήμη, πάντες πιστοί, * τοῦ ἀρχιποιμένος 'Ανανίου,* καὶ σὺν αὐτῷ * τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Νυμφίφ άχράντφ νυμφαγωγεί * την ἄσπιλον νύμφην * *Ανανίας ο ευκλεής * Χριστού, την ένταύθα Έκκλησίαν, * μεθ' ής φαιδρώς * τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Men. Tom. I.

'Αρχαΐος γενόμενος μαθητής, * τῷ νέφ βραβεύεις * τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῆ, * τῷ πάλαι διώχτῃ, 'Ανανία, * καὶ μελφιδεῖς. * Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοχίον.

Τάξεις σε 'Αγγέλων και των βροτων, * άνύμφευτε Μήτερ, * εύφημοῦσιν άνελλιπως· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ώσπερ βρέφος * ἐν ταῖς άγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ο Κανών τοῦ Όσίου.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως εν ήπείρφ.

στολαμπεϊς λαμπηδόνας * έξ οὐρανοῦ * ἡμῖν ἐξαπόστειλον *
ταϊς πρεσβείαις σου, σοφὲ * Ῥωμανὲ θεσπέσιε, * τὴν σὴν *
εὐφημῆσαι ἰερὰν * μνήμην ἐν ἄσμασιν.

'Από νεότητος όλον * σὺ τῷ Χριστῷ * σαυτὸν παραθέμενος, * ἡχολούθησας αὐτῷ, * φεγγοβόλοις λάμψεσι τὸν νοῦν * οὐρανό-

θεν, 'Ρωμανέ,* χαταστραπτόμενος.

'Ωραϊσμένος τῷ κάλλει * τοῦ παντουργοῦ * καὶ 'Αγίου Πνεύματος, * ὡς ἀστὴρ φωτολαμπὴς * ἀρετῶν φαιδρότητι, σοφὲ, * ἀνεδείχθης, 'Ρωμανὲ, * κόσμου τοῖς πέρασιν.

()EOTOXIOV.

Έχ σοῦ προηλθεν ἀφράστως * ὁ τοῦ Θεοῦ * Λόγος ὁ συνάναρχος * ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν· * καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορῷ * πεπτωχότα, Θεοτόχε, ἀνεσώσατο.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδη γ΄. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.

Τεύμασιν επόμενος * του Διδασκάλου σου γέγονας * Αρχιερεὺς, * ἀθλοφορικόν τε * ἱερεῖον, 'Απόστολε.

"Ίλεων έντευξεσι * θεοπειθέσι σου ἔργασαι * τὸν Δυτρωτὴν *

τοτς σὲ ἀνυμνοῦσιν, * 'Ανανία 'Απόστολε.

"Ολην σοι ἐπέδησε * τὴν τοῦ θηρὸς ὁρμὴν Κύριος, * ἐπιφανεὶς * ἐν φωτὶ ἀρρήτω * ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον.

Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα * καταφυγήν καὶ τεῖχος ήμῶν * Χριστιανοί * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, ἀνύμφευτε.

Τοῦ Οσίου. Οὐκ ἔστιν Αγιος.

ους σου γέγονε, σοφὲ, * σχήνωμα τῆς Τριάδος,* 'Ρωμανὲ, τῆς Αγίας, * δεδεγμένος εὐσεβῶς * τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ * καὶ προχέων * ἔνθεα διδάγματα.

'Ρευμάτων ἔβλυσε πηγὰς * ἡ τιμία σου γλῶσσα,* χελαδοῦσα τὰ θεῖα, * χαὶ τρανοῦσα ἐμφανῶς * τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς * ἐχ Παρθένου * γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Ιδού έχτρέφεις διαψιλώς * ταϊς σοφαϊς όμιλίαις * και τερπναϊς

μελφδίαις * τὰς διανοίας ἡμῶν, * καὶ ἐμπιπλᾶς γλυκασμοῦ * θειοτάτου, * 'Ρωμανὲ θεσπέσιε.

Θεοτοχίον.

Πασών ὑπάρχεις στρατιών * ἀνωτέρα, Παρθένε· * τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην * τὸν Υίὸν τὸν τοῦ Θεοῦ * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * καὶ τεκοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμός.

ὑκ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κὐριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 κέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Αποστόλου.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ * κοινωνὸς ἀνεδείχθης, * ᾿Απόστολε σοφὲ, * ΄ καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου * πιών γὰρ τὸ ποτήριον, * ἐτελέσθης δὶ αἰματος * ᾿Αλλ΄ ὡς σύνθρονος * καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, * ἐκδυσώπησον * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου * αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον. Δόξα. Τοῦ Οσίου.

Ήγος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρί καὶ Πνεύματι * δογματίσας τῷ κόσμῳ * ὡς ὁμοούσιον, * τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς * κατεφώτισας * καὶ αἰρέσεων δεινὰς * ἐρεσχελίας καθελών, * παρίστασαι τῷ Κυριφ * ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων * τῶν σὲ ὑμνούντων, 'Ρωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * Θεὸν χαὶ Κύριον * δι ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας * τοῖς ἀμαρτήμασι, * τοῦτον ἰχέτευε θερμῶς, * τοῦ οἰχτειρῆσαι ἡμᾶς, * χαὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν * χαὶ τὴν ὁργὴν αὐτοῦ, Σεμνὴ, * ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων * χαὶ εὐφημούντων ἀπαύστως * τὴν δυναστείαν χαὶ τὸ χράτος σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Έν Σταυρῷ σε ὁρῶσα,* Χριστὲ, ἡ Μήτηρ σου, * ἐκουσίως ἐν μέσφ * ληστῶν κρεμάμενον,* κοπτομένη μητρικῶς * τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν· * 'Αναμάρτητε Υἰὲ, * πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ * ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωδή δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

ρπό σου παιδευόμενος * άθλοφοριχώς τροπούται τὸν θάνατον *
Ανανίας ὁ ἀοίδιμος, * παρὰ σοῦ βραβετα χομιζόμενος.

Μαθητής έχρημάτισας * τοῦ διωχομένου Λόγου, ἀοίδιμε * 'Ανανία, καὶ Διδάσκαλος * τῆς θεοσεβείαις τῷ διώκοντι. Ένεφάνισε Κύριος * Σαύλφ ἀομμάτφ σὲ τὸν κρυπτόμενον, * καὶ ὑπέδειξε μεσίτην σε, * Ανανία, τούτφ τῆς ἰάσεως.

Θεοτοχίον.

Τὸν Θεὸν, ὃν ἐκύησας, * ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμινοῦντάς σε.

Τοῦ 'Οσίου. Χριστός μου δύναμις.

Δοχεῖον γέγονας * τοῦ θείου Πνεύματος, * καὶ πυρίπνοον στόμα * ἀναφωνοῦν * θεῖα μελφδήματα, * καὶ καταθέλγον τὰς ψυχὰς, * Ῥωμανὲ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ως λύρα πέφηνας * σὺ ἐπουράνιος, * καὶ κιθάρα ἡ πᾶσαν * πρὸς ἐαυτὴν * ἔλκουσα διάνοιαν * τοῖς διηγήμασι τοῖς σοῖς * καὶ καὶ τερπνοῖς σου μελφδήμασιν.

Ή χάρις ἔπνευσε, * και κατεσκήνωσε * τῆ ἀγια ψυχῆ σου * τοῦ παντουργοῦ * Πνεύματος, Πανεύφημε· * και σὲ δοχεῖον και σοφὸν * θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Θεοτοχίον.

'Ιὸν ἐξέχεε * ταῖς τῆς προμήτορος * ἀκοαῖς μὲν ὁ ὅφις· * ἀλλ' ἡ 'Αγνὴ * τοῦτον ἐξετίναξε,* τοῦ 'Αρχαγγέλου τῆ φωνῆ * σύλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα Χριστόν.

Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωδή ε'. "Ινα τί με ἀπώσω.

Τοῖς ἐν σάλφ λιμένα * θεῖον ἡ ἀένναος πηγή σε ἔδειξε· * τοῖς ἐν ζόφφ φέγγος * τὸ ἀπρόσιτον φῶς ἀπειργάσατο, * 'Ανανία μά-

Ο όρων χεχρυμμένα, * χαὶ πρὸ τῆς γενέσεως εἰδως τὰ σύμπαντα, * σοὶ τῷ χεχρυμμένῳ * τὸν λανθάνοντα ἥλιον ἔδειξε,* τόν ποτε διώχτην, * μετ οὐ πολὺ τῆς πορθουμένης * ὑπ αὐτοῦ ἀληθείας ὑπέρμαχον.

Καταλήψεως πέραν * ή ἀνεξιχνίαστος οἰκονομία σου * δὶ αὐτης γὰρ, Σῶτερ, * ὁ φρικτὸς ἐξουδένωται θάνατος * 'Ανανίας ὅθεν * ως νικητής καὶ ἰεράρχης * ὑπὲρ σοῦ γεγηθώς σφαγιάζεται.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεὸν συλλαβοῦσαν * τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, * γενεαί σε πᾶσαι * τῶν ἀνθρώπων, 'Αγνὴ, μακαρίζουσι' * καὶ τῶν 'Ασωμάτων * αὶ νοεραὶ ταξιάρχαι * ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Τοῦ Όσίου. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Ως εὐπρεπέστατον ἱερὸν, * σχεῦος ὡς ἀγνότατον, σοφὲ, * τοῦ Παρακλήτου ή χάρις σε, * 'Ρωμανὲ, εὐροῦσα, * ναὸν εἰργάσατο *
φωτὶ λελαμπρυσμένον * καὶ κατεσκήνωσε. Σεσαρχωμένον ή τὸν Υἰὸν * τοῦ Θεοῦ τεχοῦσα ἀληθῶς, * σοῦ τὴν ψυχὴν κατεφώτισε, * καὶ τὸν νοῦν ἐνθέου * γνώσεως ἔπλησε * νυκτός σα ἐπιστᾶσα * ἡ 'Αειπάρθενος.

Ταϊς συγγραφαϊς σου τῶν ἱερῶν * λόγων, Παναοίδιμε, ὀφθεὶς * ἄρτος τοῖς πάσιν ἡδύτατος, * πάντας κατευφραίνεις, * πάντων φωτίζων τὸν νοῦν * καὶ πάντας ἐκδιδάσκων * γνῶσιν σωτήριον.

Θεοτοχίον.

Φῶς ή τεχοῦσα, τὸν τοῦ Πατρὸς * Λόγον τὸν ἀίδιον, 'Αγνὴ, * φωτιστιχαῖς ταῖς πρεσβείαις σου * φώτισον τὸν νοῦν μου, * χαὶ ἀποδίωξον * τὸ σχότος τῆς ψυχῆς μου, * πάναγνε Δέσποινα.

Τοῦ 'Αποστόλου.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.

 Λ ατρεύειν ζώντι Θεφ * μεμαθηχώς, ἱερώτατε, * καὶ λύσας πολυσχιδη * ἀφρόνων κακόνοιαν, * τὴν μίαν ἐδίδαξας, * 'Ανανία, σέβειν * τρισυπόστατον Θεότητα.

'Εδέξω έν τατς χερσι * τῆς 'Εκκλησίας τοὺς οἴακας, * τῷ κυβερνήτη Χριστῷ * φοιτήσας. 'Απόστολε: * καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι * ὡς ὀλκάδα θείαν, * 'Ανανία, ἐκυβέρνησας.

Ο πλαστουργήσας εὐθη * ὁδὸν εὐθύπορον στέλλεσθαι * σοῦ τῷ κλεινῷ μαθητη * προσέταξας, Δέσποτα, * τῆς δικαιοτάτης σου * ἐκλογῆς τὸ Σκεῦος * ἐκκαλύπτων προσευγόμενον.

Θεοτοχίον.

Ως ἔμψυχος κιβωτὸς, * τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· * ὡς ἄγιος δὲ ναὸς, * ἐδέξω τὸν "Αγιον * ἄνθρωπον γενόμενον * ἐπὶ εὐεργεσιά * τῶν ἀνθρώπων, Μητροπάρθενε.

Τοῦ Όσιου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

ωτισμοῦ πληρούμενος, * καὶ πρὸς ὑψος ἀρετῶν * ἐνθέων ἀναγόμενος, * κατεφρόνησας πάντων * τῶν ἐπὶ γῆς * καὶ στύλος
οὐράνιος * καὶ φωστὴρ εὐσεβείας ἐχρημάτισας.

Σαρχὸς χατεμάρανας * τὰς ὁρέξεις, καὶ ψυχὴν * τὴν σεαυτοῦ ἐχόσμησας * λαμπροτάταις ἀγνείας * μαρμαρυγαῖς, * χαὶ χάλλος ἐράσμιον * ἀρετῶν εὐμορφία περιέθηχας.

Μισήσας τὴν πρόσκαιρον * καὶ ματαίαν καὶ σαθράν * καὶ ρέουσαν ἀπόλαυσιν, * τῷ ναῷ τῆς Πανάγου * προσκαρτερῶν * τὸν νοὺν καθηγίασας * καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

*Απαντες προβλέποντες * οι Προφήται τηλαυγώς * τὴν ἐσομένην ὕστερον * ἐχ Παρθένου, Χριστέ, σου * ἐπὶ τῆς γῆς * πανά-Χραντον γέννησιν * ἐμφανώς οἱ θεόπται προηγόρευσαν.

Ο Ειρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πει-» Γρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου * προσδραμών,*

» βοώ σοι 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

ο ἐν πρεσβείαις * θερμότατος ἀντιλήπτωρ, * και τοῖς αἰτοῦσι * Ταχύτατα ὑπακούων, * δέξαι τὴν δέησιν, 'Ανανία, ἡμῶν, * και τὸν Χριστὸν δυσώπει * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * τὸν μόνον 'Αγίοις δοξαζόμενον. Ο Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Τῷ φωτισμῷ * τῆς ἐλλάμψεώς σου ἐχχαθάρας, Σωτήρ μου,*
τὴν ἀχλὺν τῆς ἐμῆς * χαρδίας χαὶ τὴν πώρωσιν, * δίδου μοι λόγον ἀνευφημῆσαι * χαθαρῷ συνειδότι * τοῦ 'Αποστόλου τὰς θεαυγεῖς ἀρετὰς, * χαὶ τοὺς ἄθλους τοῦ μάχαρος * πηγὴ γὰρ σὺ εἰ
σοφίας * χαὶ δοτὴρ ἀγαθὸς, * πολυεὐσπλαγχνε * διὸ τρανώσας τὴν
γλῶττάν μου, * τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι, * ὁ μόνος ἐν
'Αγίοις δοξαζόμενος.

Συναξάριον. Μὴν 'Οκτώβριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Μην Οκτωρρίος, εχων ημερας κα. Ή ήμερα έχει ώρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ιγ΄.

Τη Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Στίγοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμώς σέβας,

'Ανανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη 'Ανανίας 'Οκτωβρίου ήματι πρώτφ.

Τη αυτη ήμέρα, Μνήμη του Όσιου Πατρὸς ήμων Ῥωμανου, του Ποιητου των Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸς Λόγον. Υμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις.

Τατς των 'Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδὴ ζ΄. Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας. αλπιζέτω ἐμφρόνως * ἡ θεόλεχτος ποίμνη * εὐήχῳ σάλπιγγι * τοὺς ἄθλους τοῦ ποιμένος * ᾿Ανανίου, βοῶσα * τῷ αὐτῆς Ποιμενάρχη Χριστῷ· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, * εὐλογητος εἰ.

Δοξαζέτω Θεοῦ σε * μαθητὴν, 'Ανανία,* καὶ ἱεράρχην σεπτὸν,* καὶ Μάρτυρα τῶν θείων * παθημάτων φωνοῦσα * ἡ σεπτὴ 'Εκ-κλησία Χριστῷ' * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, * εὐλογητὸς εἰ.

Οὐ θανάτου τῷ δέει, * ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποίμνης * ἀποχρυπτόμενος, * τὸν λύχον ιὅσπερ ἄρνα * ὁρῶν τιθασσευθέντα, * ᾿Ανανίας ἐχραύγαζεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, * εὐλογητὸς εἴ.

Θεοτοχίον.

Παρθενικής ἐχ νηδύος * σαρχωθείς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόχον, * εὐχαρίστως χραυγάζομεν * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Του Οσίου. Οι παίδες εν Βαβυλώνι.

Τὴν Θεοτόχον Μαρίαν, * Θεόφρον, ἔσχες διδάσκαλον, * συνετίζουσάν σε καὶ μυοῦσαν * καὶ ψάλλειν προτρέπουσαν * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Των σων ρημάτων ο φθόγγος * την οἰχουμένην ἐπλήρωσε, * και τερπνώς μελφδείν τοὺς ἀνθρώπους * Χριστῷ παρεσχεύασεν *

Εύλογητὸς εί, Κύριε,* ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έξελαμψας εν τῷ χόσμφ * ὡς φαεινότατος ἡλιος, * 'Ρωμανε, καὶ πυρσὸς καταυγάζων * τοὺς εν πίστει κραυγάζοντας * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νῦν μακαρίζουσι πᾶσαι * αὶ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε, * Θεοτόκε ἀγνὴ, ὡς προέφης,* καὶ πίστει δοξάζουσιν * Εὐλογημένος, πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον.

Ενακουστείν ἐνόμιζεν * 'Ανανίας ὁ ἔνδοξος * ἐξ ἀρπακτικῆς *
τοῦ πορθητοῦ τῆς ποίμνης σου * δυνάμεως, Δέσποτα, * τὴν
ὑπὲρ λόγον ἄμειψιν * πρὸς ποιμαντικήν * ὅθεν σκιρτῶν ἀνεβόα *
Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αγαλλιάσθω σήμερον, * καὶ σκιρτάτω τῷ νεύματι * ἡ πανευκλεής * καὶ μακαρία πόλις σου, * τὴν σὴν εὐμοιρήσασα * ἐπιστασίαν, Ενδοξε, * καὶ εὐχαριστοῦσα * τῷ Σωτῆρι βοάτω· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῷ προστάγματι, * 'Ανανία ὑπέρτιμε,* τὴν φωτοποιὸν * τοῦ ὁραθέντος δύναμιν * τῷ Σαύλῳ ἐκήρυξας * καὶ ἀπεκρούσω πήρωσιν, * τὰς ἀλεξικάκους * ἐπιθείς σου παλάμας, * φολίδας δρακοντείους * ἐκβαλών ὡς λεπίδας, * βοῶν· Ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ή ἐν ἀνάγκαις σώζουσα, * καὶ θερμῶς προστατεύουσα * πάντας τοὺς ἐν θλίψει, * Παναγία Δέσποινα, * σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με, * καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, * χεῖρα βοηθείας * πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα, * μὴ νύξ με τοῦ θανάτου * καταλάβῃ ὑπνοῦντα, * ἵνα σε κατὰ χρέος * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Οπίου. Νόμων πατρώων.

Πάσαν τοῦ χόσμου * τὴν τερπνότητα, * καὶ τὴν τρυφὴν καὶ δόξαν * ἀποσεισάμενος, * τὴν ψυχήν σου ἀνεπτέρωσας * πρὸς τὰς ἄνω χορείας, * πρὸς τὰς ἐκείνων * δόξας καὶ λαμπρότητας, Σοφὲ, * πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἄβρητα, * πρὸς μονὰς τὰς ἐκεῖσε, * πρὸς φῶς τῆς Θεαρχίας, κραυγάζων * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ θείψ πόθψ * πυρπολούμενος, * τὰς ἀναβάσεις ἔθου * ἐν
τῆ καρδία σου, * καὶ ἀσώματον ἐν σώματι * πολιτείαν ἐκτήσω. *
τὰς τῶν 'Αγγέλων * τάξεις ἐκμιμούμενος, σοφὲ, * τὰς ἐκείνων
ἐπόθησας * ἐν κόσμφ μελφόίας, * ἐν πίστει, 'Ρωμανὲ, ἀνακράζων. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ύψηγορία * τῶν ἐνθέων σου * καὶ γλυκυτάτων λόγων, * μακαριώτατε * 'Ρωμανὲ, πᾶσαν διάνοιαν * καταθέλγεις ἀνθρώπων * καὶ κατευφραίνεις, * οἰά τις τροφεὺς πλουτοποιὸς, * καὶ φωτίζεις φαιδρότατα, καὶ βοᾶν ἐκδιδάσκεις * Τὸν Κύριον ὑμινεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

'Ισοθεία * δελεάσας με * ο βροτοκτόνος όφις * ο σκολιώτατος, * ως αιχμάλωτον ἀφήρπασε * τρυφής τοῦ Παραδείσου * άλλ' ο Δεσπότης, * φύσει ο Υίὸς ο τοῦ Θεοῦ, * σαρκωθείς ἐπεδήμησεν * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * καὶ ἡρέ με πρὸς ὕψος θεώσας * ὂν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο Είρμός.
• Τόμων πατρώων * οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλώνι Νέοι * προ-

» γίστου· και συνημικένοι * ώ ούκ έχωνεύθησαν πυρί,* του κρα-

» τοῦντας ἐπάξων * ἀνέμελπον τὸν ὑμνον· * Τὸν Κύρων ὑμνετι,

» τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ελυσας, Πανεύφημε, * τὸ σκότος τὸ τῆς ἀγνωσίας, * φῶς δὲ ἀληλότεκνος * πατὴρ καὶ φιλόστοργος ποιμενάρχης, * ὁρθοδοξοῦσαν ταύτην φύλαττε.

Ταύτην την ετήσιον * κανήγυριν επιτελούντες, * δεύτε, φωταμγεί εκλάμποντες * της ψυχης άξιώματι, * του της Τριάδος * λατρευτού τε και κήρυκος 'Ανανίου την τριφεγγη άρετην μέλ-ψωμεν.

Φ΄ τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον * άξίας σου, μάκαρ *Ανανία! * ὡς τῷ τῷ ὑπὸς ἡγάπησας, * ὡς πομιὴν ἀναπέπαυσαι, * καὶ ὡς ἀθλοφό

ρος * Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς στεφάνοις * μαρτυρικῶς ἀγλαϊζόμενος. (Θεοτοκίον.

"Αχραντε πανάμωμε, * τὸ σχεῦςς τὸ τῆς εὐωδίας, * αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεχες, * Βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, * τοῦ τῆς δουλείας δὲ * ζυγοῦ δοῦναι τὴν ἄνεσιν τῷ λαῷ σου * σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τοῦ 'Οσίου. 'Απορεί πάσα * γλώσσα.

Ταϊς ἀνωτάταις,* Ένδοξε, χορείαις συνήφθης * τῶν ἀσωμάτων,* λαυσις. * ἔνθα ἐκεῖνο * τῆς Θεαρχίας φάος * ὑπάρχει καὶ χαρά. * ἔνθα ἐκεῖνο * τῆς Θεαρχίας φάος * ὑπάρχει καὶ χαρά. *

Μετὰ διχαίων * ἔνδον εἰς Θεοῦ θείαν δόξαν * χατασχηνώσας, * βλέπεις τὴν τερπνότητα,* τὴν ἄφραστον ἐχείνην. * βλέπεις τὴν τρυφὴν τὴν ἄληχτον. * βλέπεις τὰ χάλλη * τῶν οὐρανῶν, τὰ ὄντως * ἐράσμια, σοφέ. * βλέπεις * Πατριαρχῶν τὰς χορείας, * ˙Ρωμανὲ ἔνδοξε.

Σοῦ τὴν φωσφόρον * μνήμην τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, * ἐκ τῶν κινδύνων * λύτρωσαι πρεσβείαις σου, θεόφρον, καὶ ἐκ πάσης * βλάβης, 'Ρωμανὲ, καὶ θλίψεως * τοῦ ἀλλοτρίου,* καὶ τῆς ἐπουρανίου * ἀξίωσον τυχεῖν * δόξης * καὶ βασιλείας τῆς ἄνω, * μακαριώτατε.

Οραϊσμένος * κάλλει άσυγκρίτω, Θεόφρον, τῷ τῆς Τριάδος, * καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόνας ἐξαστράπτεις, * καὶ περιχαρῶς, πανόλβιε, * περιπολεύεις * περὶ τὸν θρόνον ὄντως * τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ * ἔνθα * ἐορταζόντων ὁ ῆχος, * Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Υπό της πάλαι * πτώσεως ἀνθρώπων τὸ γένος * τοῦ πρωτοπλάστου * γέγονεν αἰχμάλωτον, Παρθένε Θεοτόχε, * καὶ δεδουλωμένον πάθεσι * της ἀμαρτίας * ἀλλ' ὁ ἐχ σοῦ τεχθεὶς * ὑπεράγαθος Θεὸς, * τοῦτο * τῆ ἐαυτοῦ εὐσπλαγχνία * ἀνεκαλέσατο.

΄Ο Ειρμός.

* πορετ πάσα * γλώσσα εὐφημετν πρὸς ἀξίαν· * ἰλιγγιᾳ δὲ *

* Α νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνετν σε, Θεοτόκε· * ὅμως ἀγαθὴ

» ὑπάρχουσα,* τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἰδας * τὸν

ενθεον ήμων· * συ γάρ * Χριστιανών εἶ προστάτις, * σὲ μεγα λύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ ᾿Αποστόλου. Τοῖς Μαθηταῖς.
Αρχαῖος μαθητής Χριστοῦ * γεγονώς, ᾿Ανανία, * τῷ νέῳ τὴν Αὐάβλεψιν * μαθητή σὰ βραβεύεις * Παῦλφ τῷ θείῳ· διό σε * σὰν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, * ὡς ἱεράρχην ἔνθεον, * ὡς ᾿Απόστολον θεῖον, * Μεπ. Τοπ. Ι.

ώς άληθη * Μάρτυρα και κήρυκα θεηγόρον, * και πρεσβευτὴν θερμότατον * πάσης τῆς οἰκουμένης.

Του Ότίου, και Θεοτοκίον, ομού. "Ομοιον.

Έν θεοπνεύστοις ἄσμασι * χατετράνωσας, μάχαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον * θείαν οἰχονομίαν, * χαὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας, * Ρωμανὲ, τοὺς Αγίους * μεθ' ὡν φαιδρῶς ἀνύμνησας * τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον * καὶ ἀληθῆ * τοῦ Θεοῦ Μητέρα, πάνσοφε Πάτερ. * μεθ' ἤς ἡμῶν μνημόνευε, * παρεστῶς τῆ Τριάδι.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄. Ανατολίου.

Μαθητά τοῦ Σωτῆρος, * ἀρχιεράρχα ἔνδοξε, * κλέος Μαρτύρων, * Ανανία φωστήρ φαεινότατε, * ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * ἡυσθῆναι τὴν ποίμνην σου ἐκ κινδύνων, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. *Ω τοῦ παραδόξου.

Ήθη τὰ μαχράν ποιοῦντά με * τοῦ ἀγαθοῦ σου Υίοῦ, * 'Αγαθὴ καὶ πανάμωμε, * πόρρωθι ἀπέλασον * τῆς ἀθλίας καρδίας μου· * καὶ τὸν ζητοῦντα * καὶ ὡρυόμενον * καταπιεῖν με * κάκιστον λέοντα, * ὄφιν τὸν δόλιον, * σκολιὸν καὶ ὁράκοντα * τὸν πονηρὸν * σύντριψον τῷ κράτει σου * ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Αὐτόμελον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὧ μυστηρίου καινοῦ! * ὧ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον, * ὂν ἀνωδίνως * ψοικτῶς ἐκύησεν. * ἔκλαιε κράζουσα. * Οἰμοι τέκνον φίλτατον! *

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ιουστίνης τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Αγίων τρία.

 7 1

της ορθότητος,* των δογμάτων ή στάθμη· * των κανόνων * παναρμόνιος εὐθύτης· * Έκκλησιών ή εὐπρέπεια.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὖκλειαν, * τῶν Μαρτύρων τὸν στέφανον * ὑπογράφων ἔπεισας * τοὺς θεόφρονας, * κατατολμᾶν γενναιότατα * ποικίλων κολάσεων, * καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς,* καὶ σωμάτων γυμνώσεως, * καὶ στρεβλώσεων, * καὶ κρυμοῦ δριμυτάτου * καὶ μαστίγων * καὶ θανάτου τελευταΐον, * Κυπριανὲ πανσεβάσμιε.

Έπφδαϊς ταϊς τοῦ δαίμονος * τὰς ψδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος * καὶ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον * ἀντιτάξασα, * τὴν παρθενίαν ἐτήρησας * καὶ Μάρτυς ἀήττητος * προσηνέχθης τῷ Χριστῷ * ἰερώτατον σφάγιον * ὅθεν ἔτυχες * τῶν στεφάνων τῆς νίχης, * Ἰουστίνα, * τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων * κεκοσμημένη φαιδρότησιν. Δόξα, Ἦχος β΄.

Διδασκαλίαν της πλάνης * και γνώσιν των είδωλων * άπεδύσω άληθως, * και Σταυροῦ ἡμφιάσω * ὅπλον εἰς σωτηρίαν, * Κυπριανὲ παμμακάριστε. * Ερρίψας τὰς βίβλους τὰς μαγικὰς, * τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιὸν, * και ῷκησεν ἐν σοὶ θεογνωσία * ἡ Τριὰς ἡ ὁμοούσιος * Αὐτὴν ἰκέτευε, Ἱεράρχα, σὺν ᾿Αγγέλοις, τοῦ σωθηναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων * θλιβομένων ή χαρά, * καὶ άδικουμένων προστάτις, * καὶ πενομένων τροφή * ξένων τε παράκλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * άσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντιληψις, * καὶ βακτηρία τυφλών, * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σὸ ὑπάρχεις. ᾿Αχραντε, σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ξύλφ * τοῦ Σταυροῦ σε, 'Ιησοῦ, * προσαναρτηθέντα ὁρῶσα * ἡ Απειρόγαμος, * ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· * Τέκνον γλυκύτατον, * ἴνα τι ἐγκατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν * μόνην φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάργου Πατρός; * σπεῦσον * καὶ δοξάσθητι, ὅπως * δόξης ἐπιτύχωσι θείας * οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος β'.

Τὸν φωστήρα τὸν θεολαμπή, * τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον * καὶ ἔργοις συμμέτοχον, * Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν· * μετ ΄ Αγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, * λαβών τὸ στέφος τής ἀφθαρσίας * παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, * καὶ πρεσβεύει, * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

"Αλλην * χραταιάν χαταφυγήν, * καὶ ίσχύος πύργον καὶ τεξχος * άκαταμάχητον * ὄντως οὐ κεκτήμεθα, * εἰ μὴ σὲ, Πάναγνε, * και πρός σε καταφεύγομεν, * και σοι έκβοωμεν * Δέσποινα, βοήθησον, * μή ἀπολώμεθα. * δείξον * είς ήμας την σην χάριν, * καί της δυναστείας την δόξαν,* και της εύσπλαγχνίας σου το μέγεθος. "Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

"Ότε * ή άμιαντος άμνας * εβλεψε τον ίδιον άρνα * επί σφαγήν ώς βροτόν * θέλοντα έλκόμενον, * θρηνούσα έλεγεν· * * Ατεχνώσαι νύν σπεύδεις με, * Χριστέ, την τεχούσαν * τί τουτο πεποίηκας, * ο λυτρωτής του παντός; * όμως * άνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν ἀγαθότητα, Φιλ άνθρωπε. 'Απολυτίκιον, 'Ηγος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, * οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὐ ἡ Ακροστιγίς.

Μέλπω, μάχαρ, σου την χυπρίζουσαν χάριν.

Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το ερυθραΐον.

η γετά της υπερχοσμίου τάξεως * νύν αυλιζόμενος, * ω ίερα χαί 🌃 θεία χεφαλή, * οὐρανόθεν ἐπίβλεψον * καὶ τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε * ταϊς σαϊς πρεσβείαις περιφρούρ ησον.

Έν ζόφφ της άγνωσίας πρότερον * δεινώς χρατούμενος, * χαί ψυχολέθροις πάθεσι σαρκός * άκρασία πυρούμενος, * μεταβολήν παράδοξον * εὐρες ἀθρόως, Παμμακάριστε.

Λοιμών μεν έπὶ καθέδραν πρότερον, * Πάτερ, έκάθισας, καὶ έν καθέδρα πάλιν τον Χριστον * πρεσβυτέρων έδίξασας, * άλλοιωθείς σαφέστατα * τῆ τοῦ Ύψιστου θεία χάριτι.

GEOTOXIOV.

Παρθένος μετά τὸν τόχον ἔμεινας. * αὐτὸν γάρ τέτοχας * τὸν Ποιητήν των όλων και Θεόν, * άσυνήθως και ξένως ήμιν * έπιφανέντα σώματι, * Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ζ' . **Euppal**vetas ėmi sol.

Ος Παϋλος πρὸς τὸν Χριστὸν, * τὴν τῆς ψυχῆς μεταβα-- λών έφεσιν, * Κυπριανέ πάνσοφε, * τούτου μαθητής έχρημάτισας.

Μνηστεύεται σε Χριστός, * άντι χιτώνος τών παθών δόξης σοι * καταστολήν δωρούμενος, * καὶ άναγεννήσεως ενδυμα.

'Αλείπτης άσκητικός * προγεγονώς, καρτερικός ύστερον, * Κυπριανέ πανεύφημε, * Μάρτυς άληθείας γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς * σὲ Θεοτόχον οἱ πιστοὶ σέβομεν· * σὺ γὰρ Θεὸν τέτοχας * σάρχα γεγονότα, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

μύφρα(νεται έπὶ σοὶ * ἡ *Εχχλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνη * ἐπιμελῶς, * ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθης * ἔξ οὐρανοῦ, * σταυρῷ ὁδηγούμενος * πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. * τῆς γὰρ σεμνῆς Παρθένου * τῷ πόθῷ φλεγόμενος, * δὶ αὐτῆς ἡρμόσθης * τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως. * ὅθεν θριαμβεύσας * τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον, * σὺν αὐτῆ κατηξίωσαι * τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων, Κυπριανὲ ἰερώτατε. * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

΄Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αογισμοῖς ὁλισθαίνων * τοῖς πονηροῖς, * εἰς βυθὸν κατηνέχθην * ἀμαρτιῶν * καὶ στένων κραυγάζω σοι * ἐκ καρδίας, Πανάχραντε· * Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον * τὸ πλούσιον ἔλεος, * καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας * τὸ ἄπειρον πέλαγος, * καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου * τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, * καὶ δός μοι μετάνοιαν * καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, * ἴνα πόθω κραυγάζω σοι * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

`Η Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγα-ζεν. * Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤν-περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξί-κακε Κύριε. * ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δωρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ δ^{\prime} . $^{\prime}$ Επαρθέντα σε $^{\prime}$ ιδοῦσα.

Α νανήψας, Θεοφάντορ, της πρίν μανίας, * δαιμονικήν ἀπάτην * Α καὶ ψυχόλεθρον πλάνην * πᾶσαν ἐθριάμβευσας, * καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ρωμαλέως 'Ιουστίνα χραταιουμένη, * χαὶ τὴν άγνὴν Παρθέ-

νον * και κεχαριτωμένην * σφόδρα ικετεύουσα, * τοὺς βρόχους διέφυγες * και τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα.

Στηριζομένη τη πίστει του σου Νυμφίου, * και του Σταυρου την δύναμιν * περιβεβλημένη, * δαίμοσιν ἀνάλωτος * βοώσα διέμεινας * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

()εοτοχίου.

Ο κατά φύσιν έλεύθερος τὴν ἰδίαν, * δουλου μορφὴν ἐπτώχευσε, * χρηστότητος πλούτφ, * Μῆτερ ἀειπάρθενε, * ἐκ σοῦ καθ ὑπόστασιν * ὅλον προσλαβών τὸ ἀνθρώπινον.

Ωοή ε΄. Σύ, Κύριέ μου, φως.

γοπέρμαχον σαφώς * την άγνην Θεομήτορα * πλουτήσασα 'Ιουστίνα, * την σεπτήν παρθενίαν * έτηρησας άμωμητον.

Τὸ ἔμψυγον Θεοῦ * καὶ τερπνότατον ἄγαλμα * τιμήσωμεν Ἰουστίναν, * τὸ ἀπόθετον κάλλος, * τὸ ἄσυλον ἀνάθημα.

Ή νύμφη τοῦ Χριστοῦ, * ἡ γνησία καὶ ἄσπιλος, * τὴν ἄθλησιν τῆ ἀσκήσει * προσλαβοῦσα δικαίως, * διπλοῦν στέφος κομίζεται.

* Νοῦς οὐχ ἀγγελιχὸς, * οὐχ ἀνθρώπινος δύναται * τὸ ἄφραστον ἐρμηνεῦσαι * χαὶ παράδοξον θαῦμα * τοῦ τόχου σου, Πανάχραντε. Ω οὴ φ . Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Κακίας * τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας. * τῆς ἀκροτάτης Κοὲ πάλιν * ἀρετῆς ἀνῆλθες, Πάτερ, εἰς ὕψος, * παραδόξως * ἀλλοιωθεὶς τῷ θείω βαπτίσματι.

Υπηρξας * ὑπηρέτης δαιμόνων τὸ πρότερον· * ἀλλὰ Χριστοῦ, Θεοράντορ, * μαθητής ἐσύστερον ἀνεδείχθης, * διαθέσει * τῶν ὁρεκτῶν ποθήσας τὸ ἔσχατον.

Πολλούς σὺ * τῷ Δεσπότη προσήγαγες Μάρτυρας, πραγματειῶν τὴν μεγίστην * ὑποφαίνων αἵματι βραγυτάτῳ,* βασιλείαν * τῶν οὐρανῶν, Θεόφρον, ὧνήσασθαι.

Ocoroxion.

'Ρῆξόν μου * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, Θεόνυμφε, * τῆς ἀμαρτίας τοῦ νόμου, * τῆς ζωῆς τῷ νόμφ ἐλευθερίαν * δωρουμένη, * ἡ δοτῆρα τοῦ νόμου χυήσασα.

΄Ο Είρμός.

ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ
 σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δί οἶκτον *
 ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ΄. 'Ως ἀπαρχάς.

Ως ιεράρχην τιμιον * και άθλητην στερρότατον * ή οἰκουμένη Δάζιως γεραίρει σε, * Κυπριανὲ ἀοίδιμε· * και τοῖς ὕμνοις δοξάζει * τὴν ἀγίαν σου μνήμην, * αἰτοῦσα πάντοτε * πταισμάτων ἄφεσιν * διὰ σοῦ δωρηθηναι τοῖς μέλπουσιν· * 'Αλληλούτα.

O Oixos.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν * ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον * ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἤνθησεν,* ὡσπερ ρόδον τερπνότατον, * καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν * ἰαμάτων ὀδμαῖς * καὶ βολαῖς θαυμάτων * ὡστε ψάλλειν ἡμᾶς τοῦ Δαυὶδ τὴν ψδήν * ᾿Αλληλούτα.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Στίχοι.

'Αλγετ Σατανάς, τὸν πάλαι φίλον βλέπων Ξίφει φιλοῦντα συνθανετν 'Ιουστίνη.

Τμήθη δευτερίη σύν Ιουστίνη Κυπριανός.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ΄ Ω δὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Γεραρχίας ἐπιβὰς * ἱεραρχικώτατον τύπον, * τοῖς Ἱεράρχαις σεαυτόν * καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνέδειξας * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ζωαρχικής της δεξιᾶς * όντως ση άλλοιωσις, Πάτερ * Κυπριανέ· η και σοφὸν * θεηγόρον εἰργάσατο ψάλλοντα· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Οπλον ἀήττητον ήμιν * κατὰ τοῦ ἀλάστορος, Μάκαρ, *
σὐ ἀνεδείχθης τὰς αὐτοῦ * στηλιτεύων ἀπάτας τοῖς μέλπουσιν *
Υπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Υπερουράνιοι χοροί * καὶ οἱ ἐπουράνιοι δῆμοι * ὑμνολογοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, * Θεοτόκε, τεχθέντα κραυγάζοντες * Υπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

 $\Omega \hat{g} \hat{\eta} \cdot \eta'$. Ευφράνθητι, Ίερουσαλήμ.

ροφώτατα της έλληνικης * καταπεφρόνηκας * σοφίας, ενδοξε· * των : Αποστόλων δε τὸν θετον φθόγγον * Πνεύματι τὸν κρουόιενον, Πάτερ, * καὶ πυρίνη * γλώσση τρανώς ἐκφωνούμενον, * ἐνεβόας· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ανέδραμες πρός τὰ ὑψηλὰ * καὶ ὑπερκόσμια * φαιδρῶς σκηώματα, * Χριστῷ δὶ αίματος * ὡς ἱερεῖον * ἄμωμον, προσαγόμεος, Πάτερ, * καὶ θυσία * ζῶσα δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, * ἀναμέλων * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Νιχώμεναι ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ * σχηνούσης χάριτος * δαιμόνων

φάλαγγες, * ἀποδιώκονται, * καὶ δραπετεύει * πάθη, Κυπριανὲ, τῶ νοσούντων * οἱ πιστοὶ δὲ * θείου φωτὸς ἐμφορούμενο:, * συμβοῶ μεν * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

(t)EOTOXIOV.

Χορεύουσι σὺν ἀγγελικαῖς, * 'Αγνή, Δυνάμεσιν * ἐπὶ τῷ τόκη σου * οἱ Θεομήτορα * καὶ Θεοτόκον * πίστει σε καταγγέλλοντες σὺ γὰρ * τὸν Δεσπότην * καὶ λυτρωτήν ήμῶν τέτοκας, * ῷ βοῦ μεν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ο Εξρμές.

» Τυφράνθητι, Ιερουσαλήμ, * πανηγυρίσατε,* οι άγαπώντες Σ: • Δων· * ο βασιλεύων γὰρ * εἰς τοὺς αἰῶνας * Κύριος τῶν Δυνά

μεων ήλθεν· * εὐλαβείσθω * πᾶσα ή γη ἐκ προσώπου αὐτοῦ ¹

» και βοάτω: * Ευλογείτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

' Ωο ή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

νωθεν ήμας τοὺς εὐσεβῶς * ὑμνοῦντάς σε * ἐποπτεύων θεία χάριτι, * Κυπριανὲ, σαῖς ἰχεσίαις, * ἐν ὅπλφ εὐδοχίας στεράνωσον, * εἰρήνην καὶ σωτηρίαν βραβεύων ἡμῖν, * ὡς ἰεράρχης ἐνθεώτατος.

'Ρείθρον ἰαμάτων δαψιλώς * ή χόνις σου, * τοτς ποθούσιν άναδέδειχται * σὲ γὰρ γυναίχες θεοφόροι * ώς θείον θησαυρὸν ὑποδέχονται, * χαὶ πρόθυμοι φανερούσι χρυπτόμενον, * ίνα σου πάντες ἀπολαύσωμεν.

Τθυνον ήμων πρός τον Χριστόν,* Πανόλβιε, * τὴν πορείαν διὰ πράξεως, * καὶ θεαρέστου πολιτείας * καὶ εἰλικρινεστάτης καθάρσεως, * τὴν ὄντως θείαν γαλήνην αἰτούμενος, * ὡς ἱεράρχης συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ήμων την της ψυχης * ἀσθένειαν,* Θεομητορ, το δυνάμει σου. * λύσον τὸ κράτος, Παναγία, * των ἐπιτιθεμένων το δούλοις σου, * ή κόσμφ δικαιοσύνης τὸν "Ηλιον * ἀνερμηνεύτω ἀνατείλασα.

Ο Ειρμός.

» Γύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν ε σφικίσατο * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορία

» βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν ι

» πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναίκες, ακουτίσθητε.

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα * κακίας μύστην, ὕστερον διὰ τ μίας Παρθένου * Αρχιερέα φανέντα, * Κυπριανὸν τὸν μέγιστον συμφώνως μακαρίσωμεν, * καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν * Ταῖς σε λιταῖς εὐμενίζου * ήμῖν τὸν πάντων Δεσπότην.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον, * πάναγνε, ἡ κυήσασα, * χαρᾶς ἡμᾶς αἰωνίου * μετόχους ποίησον πάντας, * Παρθένε θεονύμφευτε, * ἡ σκίπη, τὸ κραταίωμα * τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοι * Μἡ ἐπιλάθη σῶν δούλων, * Θεοκυήτορ Μαρία.

Είς τὸν Στίχον, τὰ Στίχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Ό της κακίας πρότερον * ἀκριβτὸς ὑπέρμαχος, * της Ἐκκλησίας ὑστερον * ἀληθης διδάσκαλος * ὁ λειτουργὸς της πλάνης * τῶν εἰδώλων, ἀρχιερεὺς * της πίστεως ἐφάνη * καὶ ὁ ἀκόλαστος, * σώφρων διὰ τιμίας Παρθένου * 'Αμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Ω τοῦ παραδόξου.

Πως σου την χάριν υμνήσαιμι, * και την πολλην πρός έμε, * τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, * καθ ἐκάστην πρόνοιαν, * ην σαφως ἐπιδείκνυσαι; * πως δέ σου φράσω * την ἀγαθότητα, * και την ποικίλην * ὄντως κυβέρνησιν; * Σὺ οὖν και ἔτι νῦν * εἰς ἀεί μου πρόστηθι, * παντὸς κακοῦ * ζωντα και θανόντα με * ἐκλυτρουμένη, Σεμνή.

*Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἰησοῦ, * καὶ τὰ πάθη δεχόμενον ἐκουσίως, Δέσποτα,* ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * Τέκνον ἐβόα, * τέκνον γλυκύτατον, * πληγὰς ἀδίκως * πῶς φέρεις ὁ Ἰατρός; * ὁ ἰασάμενος, * βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, * καὶ τῆς φθορᾶς * ἄπαντας ρυσάμενος * τῆ εὐσπλαγχνία σου.
Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ Ὅρθρου, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Αρεοπαγίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Hχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Α γκίστρω της χάριτος * σοφως * ο Παύλος ο ἔνθεος * δημηγορήσας ἐζώγρησεν, * Ἱεροφάντορα * καὶ τῶν ἀπορρήτων * θεωρὸν εἰργάσατο, * σὲ σκεῦος ἐκλογης θεασάμενος * μεθ' οὐ δυσώπησον, * θεορρημον Διονύσιε, * τοῦ σωθηναι * τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε.

'Αγγέλοις ομότιμον * τὸν νοῦν, * Πάτερ Διονύσιε, * δί ἀρετῆς Μεπ. Τοπ. Ι. έργασάμενος, * τὴν ὑπερκόσμιον * τῆς Ιεραρχίας * εὐταξίαν, πάνσοφε, * εν βιβλοις ιεραίς ανιστόρησας, * καθ' ην ερρύθμισας * Εκκλησίας τὰ συστήματα, * ούρανων * τὰς τάξεις μιμούμενος.

Εμφιλοσοφώτατα * Θεφ, * μάχαρ Διονύσιε, * ώς δυνατόν ομοιούμενος, * των ονομάτων σύ * μυστικώς των θείων * ενσεβώς έξήπλωσας * την ενθεον, Θεόφρον, ανάπτυζιν, * ενώσει χρείττονι * μυηθείς τὰς ὑπὲρ ἔννοιαν, * καὶ μυήσας * τοῦ κόσμου τὰ πέρατα. Δ όξα. H_{X} ος β΄.

'Ανδρέου Ιεροσολυμίτου οι δὲ Βυζαντίου.

Δεύτε συμφώνως, οί πιστολ, * την έτησιον μνήμην * τοῦν 'Ιεραρχών εύφημήσωμεν,* Διονυσίου τε και Κυπριανού. * ό μεν γάρ,* καταπτύσας των Στωϊκών φιλοσόφων, * και τῷ Σκεύει τῆς ἐκλογής μαθητευθείς,* των απορρήτων μυστηρέων * γνώστης έγένετο. * ό δὲ, * διὰ τῆς καλλίστης παρθένου Ιουστίνης * τὴν διάνοιαν φωτισθείς, * τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε· * καὶ τὰς μαγικάς βιβλους * έν πυρί άναλώσας, * του Ευαγγελίου κήρυξ γέγονε. * Διὸ * καὶ ήμεις οἱ άμαρτωλοὶ, * τὸν δοξάσαντα τούτους * δοξολογούντες Σωτήρα βοήσωμεν * Ο τούς σούς Αθλοφόρους * στεφανώσας έν δόξη, * Χριστέ ο Θεός, * ταϊς αὐτῶν ίκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. "Οτε * έχ του ξύλου σε.

Χαΐρε, * πάσα κτίσις σοι βοά· * χαΐρε. Γλαναγία Ελαρθένε· * χαϊρε, τὸ σχηπτρον Δαυίδ. * χαϊρε, ή βλαστήσασα * τὸν βότρυν τον μυστικόν. * χαϊρε, πύλη ουράνιε, * και άφλεκτε βάτε. * χαϊρε, φως παγκόσμιον. * χαϊρε, ή πάντων χαρά. * χαϊρε, * 'Δποστόλων το κλέος. * χαιρε, ή άντιληψις. χαιρε * προστασία πάντων των τιμώντων σε.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

"Ότε * ή Πανάμωμος άμνὰς * ἄρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει * έλκόμενον πρός σφαγήν, * θρήνοις ένεκόπτετο, * άναβοώσα πικρώς. * Τί σοι δήμος άχαριστος, * γλυκύτατον τέκνον, * πάλαι άνταπέδωχεν, * ο ἀπολαύσας σου * οξικοι! * των πολλών δωρημάτων; * πως δέ και τον πόνον υποίσω,* ότι θέλων ταυτα νύν έφιστασαι;

Είς τὸν Στίχον, Στίχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Δόξα, ΊΙχος δ΄. Τῆς οὐρανίου γνώσεως * ἀθεώρητον βυθόν σε καλέσομεν, * λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. * ὡς γὰρ ὁπλίτην * καὶ στερρον υπέρμαχον * της Εχχλησίας, άνυμνουμέν σε, σοφέ * πυρί γάρ έλλαμφθείς τῷ άγνοτάτῳ, * ήξιώθης ἄμα * ταῖς ἄνω στρατολογίαις * τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστὸν, * καὶ λαμπρυνθήναι τη αίγλη τοῦ Ηνεύματος * τὸν νοῦν, Διονύσιε· * διό σου τὴν παγχόσμιον μνήμην * πανηγυρίζοντες, * πιστῶς δοξάζομεν * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίου. 'Ως γενναΐον ἐν μάρτυσιν.

Από πάσης με θλίψεως * καὶ παντοίας κακώσεως * καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι * περιστάσεως, * καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, * καὶ σκανδάλων πονηρῶν * ἐξ ἀνθρώπων μισούντων με· * καὶ δαιμόνων δὲ * τῶν ζητούντων ἐκάστης * ἀπολέσαι * τῆς ἡμέρας, Θεοτόκε, * τὸν προστασίαν σε θέμενον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, εμοιον.

'Ως έωραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμενον, * ἐπωδύρετο, * χαὶ θρηνφδοῦσα ἐφθέγγετο. * Τί σοι ἀνταπέδωχαν, * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι. * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

'Απολυτίκιον, 'Ηγος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, * καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, * ἀγαθὴν συνείδησιν * ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, * ἤντλησας ἐκ τοῦ Εκεύους * τῆς ἐκλογῆς * τὰ ἀπόρρητα, * καὶ τὴν Πίστιν τηρήσας * τὸν ἱσον δρόμον τετέλεκας, * Ἱερομάρτυς Διονύσιε· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου οὐτος, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδαγμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθείς,* τῷ τῶν οὐρανίων, * Διονύσιε, θεατῆ, * οὐράνιος μύστης * παραυτίκα * καὶ θεηγόρος έχρη-μάτισας.

Ο χάριτι θεία καταυγασθείς, * καταύγασον, Μάκαρ, * τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, * τὰς σὰς συνιέναι * θεοπνεύστους * δι-δασκαλίας, Διονύσιε.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, * τῶν ἐπουρανίων * διακόσμων τὰς ἀστραπὰς * μαθεῖν ἡξιώθης, * καὶ τὰς τούτων * χοροστασίας ἰδεῖν, Διονύσιε.

Θεοτοχίον.

Νυμφών φωτοφόρος της ύπερ νούν * σαρχώσεως ώφθης * τοῦ

των όλων Δημιουργού. * έχ σου γάρ την σάρχα, * Θεομήτορ, * την ήμετέραν ήμφιάσατο.

'Ωδή γ'. Ουρανίας άψίδος.

Ο ὑρανίων άψίδων * ὑπεραρθεὶς, "Οσιε, * τῶν ὑπερχοσμίων τὰς Οτάξεις * καὶ τὰ στρατεύματα * καὶ τὰς λαμπρέτητας * ὑψηγορίαις τῶν λόγων * καὶ πανσέφοις φράσεσι * πὰσιν ἐτράνωσας.

Ύψηλης θεωρίας * έμφορηθείς, ενδοξε, * την των δνομάτων των θείων * πάσαν ἀνάπτυξιν * έθεολόγησας, * Τριαδικός θεολόγος * γεγονώς τη χάριτι, * Θεομακάριστε.

Νεχρωθείς τοῖς παρούσι, * τῷ προς (Εὸν ἔρωτι, * και φιλοσοφία συντόνως * ἐγγυμνασάμενος, * των ὑπὲρ ἔνν.ιαν * ζωοποιῶν χαρισμάτων * θεοφόρον ὄργανον, * Πάτερ, γεγένησαι.

Θεοτοχίον

Γεωργία, Παρθένε, * τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, * σῶμα τῷ Δεσπότη των ὅλων * ἐκαρποφόρησας. * ἐν ῷ κατέκρινε * τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * καὶ ζωὴν ἐπήγασε * τὴν αἰωνίζουσαν.

Ο Είρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος, * ὁροφουργὲ Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν ἀφε» τῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ος τοῦ Σχεύους ὑπάρχων * τῆς ἐκλογῆς * ἀπεικόνισμα θεῖον * Δως ἀληθῶς, * τὰ θεῖα μυστήρια * ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι * καὶ φωτισθεὶς τῆ χάριτι * τῆς θείας ἐλλάμψεως, * τὰς τῶν 'Αγγέλων τάξεις * τρανῶς διεσάφησας * ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ * νοητῶς καταλείψας * τὰ θεῖά σου δόγματα, * κατεφώτισας ἄπαντα, * Ἱερομύστα Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη * τοῦ νοητοῦ, * θείου φέγγους λυχνία * χρυσοφαής, * ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * παναμώμητε Δέσποινα, * τὴν σχοτεινὴν ψυχήν μου * τυφλώττουσαν πάθεσι * τῆς ἀπαθείας αἴγλη * χαταύγασον, δέομαι· * χαὶ μεμολυσμένην * τὴν χαρδίαν μου πλῦνον * ροαῖς χατανύξεως, * μετανοίας τε δάχρυσι, * χαὶ τοῦ ρύπου με χάθαρον, * πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, * τῷ εὐσεβῶς προσχυνοῦντι * τὸν πανάγιον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, έμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦ-

σα * έν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· *
τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, *
ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε· * ἤ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε,
ἐφ ἡμας, * καὶ πταισμάτων δωρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς εὐσεβῶς
προσκυνοῦσιν * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

' Ωδή δ'. Σύ μου Ισχύς, * Κύριε.

Έχχλησ:ων * τὴν εὐχοσμίαν ἐρρύθμισας. * ἐν αὐταῖς γὰρ, * Πά-Τερ, ἐζωγράφησας * μορφωτιχαῖς * τύπους ἐμφανεῖς * ἱεροπλαστιαις τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων. * δί ὧν μυσταγωγεῖται * καὶ φωτίζεται πᾶσα * τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων ὁμήγυρις.

Τριάδι προσώπων * τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Αγγελικής * ιεραρχίας τὸν σύντονον, * Ίεράρχα, * πόθον καὶ τὸν ἔρωτα * πρὸς τὸν Θεὸν * καὶ τὴν ἀκλινή * νεῦσιν πρὸς τὸ ὑψος * τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον * ἐδίδαξας ἐμφρόνως * τοὺς ἐν πίστει βοῶντας * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

' Ωδή ε΄. Ίνα τί με ἀπώσω.

 \mathbf{P} ημάτων σου ὁ φθόγγος, * ώσπερ τις οὐράνιος * ήχος φερόμενος, * Τάς ὰθέους φρένας * χατεβρόντησε λόγφ της χάριτος, * χαλ δογμάτων θείων * μαρμαρυγαίς ταίς φανοτάταις * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας ἐλάμπρυνεν.

Όμοιώθης ἐμπόρφ * τῷ τοὺς μαργαρίτας * ζητοῦντι, πανόλβιε· * καὶ εὑρών τὸν ἔνα * μαργαρίτην τὸν ὅντως πολύτιμον,* καὶ θαυμάσας τούτου * τὰς θεουργοὺς φωτοβολίας, * Ἱεράρχα, Θεὸν

ώμολόγησας.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας * ἐμφιλοσοφώτατα, * Πάτερ, ἡγάπησας, * καὶ τῷ ταὐτης φίλτρ * καὶ ἀγάπη συμπεριφερόμενος, * πολλοστὸς ἐγένου, * καὶ ποταμοὺς θείων ναμάτων * ἀεννάως πηγάζεις, θεόληπτε.

Θεοτοχίον.

΄ Ος χεχαριτωμένη, * τὴν χαλλοποιὸν * ὑπεδέξω εὑπρέπειαν, *

τὴν τὰ πάντα μόνφ * τῷ βουλήματι κατασκευάσασαν· * κεὶ τῷ θείῳ κάλλει * καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσεβείας. * Θεομῆτορ, ἡμᾶς καλλωπίσασαν.

' Ωδής'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Τομίμως φιλοσοφών * σοφίας δώρων ἐπέτυχες. * ἐνθέως θεωλοτρυφώντες * οί πιστοί σὲ μαχαρίζομεν.

Συνέσει θεοπρεπεί,* θεόφρον, καλλωπιζόμενος,* τῷ θείφ μυσταγωγῷ * τὸ οὖς σου ὑπέχλινας * καὶ τὴν ὑπερκόσμιον * ὑπὶ κυ-

του σοφίαν * έμυήθης, Διονύσιε.

Ο βίος σου θαυμαστός, * ο λόγος θαυμασιώτερος, * ή γλώσσα σου φωταυγής, * τὸ στόμα περίπνοον, * μάχαρ Διονύσιε * ὁ δὲ νούς σου, Πάτερ, * άχριβώς θεσειδέστατος.

Θεοποχίου.

Φωνήν σοι τοῦ Γαβριήλ, * τὸ Χαζρε, πίστει κραυγάζομεν· * έξ ής άφράστως ήμιν * ο ζωαρχικώτατος * άνηρ έχρημάτισε, * καὶ συνανεστράφη * τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάνθρωπος.

Ο Είρμός.

» ΄πλάσθητί μοι. Σωτής, * πολλαί γάρ αι άνομία: μου· * καί έκ βυθού των κακών * άνάγαγε, δέομαι: * προς σε γάρ έβόησα,*
 καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχο.

γεγάς ούρανίους διαβάς * πύλας έν πνεύματι, * μαθητευθείς τώ υπέρ * τρείς οὐρανούς φθάσαντι * Αποστόλφ, Διονύσιε, τῶν ἀρρήτων * ἐπλουτίσθης πάσαν γνώσιν,* και κατηύγασας * τοὺς ἐν σχότει άγνωσίας * πρίν χαθεύδοντας. * διὸ χράζομεν. * Χαίροις. Πάτερ παγκόσμιε.

O Oixoc.

*Αγγελος έξ άνθρώπων * άρεταϊς χρηματίσας,* ό μέγας Διονύσιος πάσαν * ώς ὑπόπτερος * ἐμυήθη τὸν νοῦν * τὴν οὐράνιον γνώσιν· διὸ ἄσμασιν * ως "Αγγελον τιμήσωμεν, * βοώντες πρὸς αύτὸν τοιαύτα.

Χαΐρε, ο γνούς * Χριστόν διά Παύλου· * χαΐρε, πολλούς * πρός Χριστὸν ἐπιστρέψας.

Χαΐρε, πολυθέου * σχηνής όλετήριον * χαΐρε, θεογνώστου * βουλής σχοπευτήριον.

Χαΐρε, βίβλος θεοχάρακτος,* μυστηρίων θησαυρέ· * χαΐρε, πίναξ θεομόρφωτε * και διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαΐρε, ὅτι τὸ Πάθος * τοῦ Κυρίου κατείδες * χαΐρε, ὅτι προθύμως * δί αὐτὸν σφαγιάζη.

Χαϊρε, πηγή,* βλυστάνουσα άφεσιν· * χαϊρε, ρανίς,* χοιλαίνουσα άνοιαν.

Χαΐρε, όδὸς * ἀπλανής σωτηρίας * χαΐρε, φραγμὸς * ἀσεβῶν παροδίας.

Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Συναξάριον.

 \mathbf{T} η Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Αρεοπαγίτου.

Στίχοι.

Τέμνη κεφαλήν και το λοιπόν ώς μέγα!

Αρας γάρ αὐτὴν, Διονύσιε, τρέχεις.

Τμηθείς, Διονύσιε, τρίτη κεφαλήν θέες αϊρων.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Καις αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ος όμβρος οὐράνιος * ἐν γῆ διψώση τὰ σὰ διδάγματα, * τῶν Επιστῶν τὰς καρδίας * ἀεὶ ποθούσας καταπιαίνουσι, * καὶ ἀκορέστως * βοᾶν ἐκδιδάσκουσιν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοήσει θεόφρονι * τοὺς ἀσωμάτους Νόας διέγραψας· * καὶ τὰς τούτων, Παμμάκαρ, * ὑμνολογίας ἔνθους γενόμενος, * τὴν Ἐκκλησίαν * ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρουν ἡμιῶν.

Δοχεΐον τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου ὡρθης εὐάρμοστον, * καὶ τὰς τούτου ἐμπνεύσεις * καὶ φανερώσεις προφητικώτατα * προαγορεύων, * ἐβόας γηθόμενος * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται * τοῦ Ἡσαίου ἡ προαγόρευσις. * ἐν γαστρὶ γὰρ, Παρθένε, * τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες καὶ τέτοκας * τὸν Ξωοδότην, * ῷ πάντες κραυγάζομεν. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατερων ἡμῶν.

, Ωδή η'. Επταπλασίως κάμενον.

Διαφανές ως έσοπτρον * γεγονώς, Διονύσιε, * και χωρητικόν * τοῦν καθαρών έμφασεων * τὸν νοῦν έργασακείνος, * δι ἀρετῆς, κανόλβιε, * τὰς μαρμαρυγάς * τῶν ὑπὲρ νοῦν λαμπηδόνων * δεχομείος ἐβόας. * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Αφθονωτέρα χάρις σου * έξεχύθη τοῖς χείλεσιν· * ὅθεν τὰς ἐνθέους * διδαχὰς παρέθηκας, * τὴν τούτων διάνοιαν * ὑπερφυῶς ἡμῖν ἐξαπλῶν, * καὶ διατρανῶν * καὶ τηλαυγῶς ἀναπτύσσων *

τοῖς πίστει μελφδοῦσιν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνωριμωτέρα γέγονε * διὰ σοῦ, Διονύσιε, * ἡ τῶν ᾿Αθηνῶν * πανευχλεὴς Μητρόπολις, * Χριστῷ προσενέγχασα * σὲ ἀπαρχὴν πανίερον * τῷ Παμβασιλεῖ, * διηνεχῶς μελφδοῦντα· * Οἱ πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, * της ψυχης μου τὰ τραύματα, * καὶ της άμαρτίας * τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον * Τίὸν γὰρ ἐγέννησας, * τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα * τοὺς πεπεδημένους * ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων * εὐκόλως ἀνιέναι * τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων, * τὸν μόνον εὐεργέτην * καὶ μόνον ζωοδότην.

Ο Είρμός.

- » \mathbf{E} πταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς \mathbf{r}
- » ρισωθέντας τούτους ἰδών· * Τὸν δημιουργόν * καὶ Δυτρωτήν
- » ἀνεβόα,* οι Πατδες, εὐλογεττε,* Ίερετς, ἀνυμνεττε,* λαὸς, ὑπερυ-» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega^{\delta\dot{\eta}}$ $^{\theta'}\cdot$ 'Eξέστη ἐπὶ τούτ ϕ ὁ οὐρανός.

Αγίων 'Αποστόλων άξιωθείς * θεατής χρηματίσαι καὶ σύμπονος, * συγκοινωνὸς * γέγονας τῆς δέξης καὶ σὺν αὐτοῖς * ἐπὶ τὴν θέαν ἔσπευσας * σώματος τοῦ ὄντως ζωαρχικοῦ, * τῆς μόνης Θεοτόκου * καὶ σεβασμιωτάτης. * ἡν ἐπαζίως μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας βασιλείας ἐν οὐρανοῖς * κληρονόμος ἐγένου ὡς ἔννομος * Αρχιερεὺς, * Πάτερ, ὡς ἀήττητος ἀθλητὴς, * ἱερωσύνης
χρίσματι * αἰμα συγκεράσας μαρτυρικόν * διὸ διπλοῦς στεφάνους * ἀπείληφας ἀξίως, * ἱερομύστα Διονύσιε.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν,* Ἱεράρχα, σοφὲ Διονύσιε,* διὰ παντὸς * πρέσβευε ρυσθηναι ἐχ πειρασμῶν * τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, * μύστα τῶν ἀρρήτων θεωριῶν, * ὡς τῆς χρυφιομύστου * καὶ θεαρχικωτάτης * ἱεροφάντης ἀγαθότητος.
Θεοτοχίον.

Νιχώσαν τὰς αἰρέσεις νεανιχώς * τὴν σεπτὴν Ἐχχλησίαν ἀνάδειξον, * ἢν ὁ Χριστὸς * αἰματι τιμίφ τῷ ἐαυτοῦ * ὡς ἀγαθὸς ἐχτήσατο, * Κεχαριτωμένη, ὁ σὸς υἰός· * χαὶ σῶσον ἐχ χινδύνων * χαὶ τῆς ἐπιχρατείας * τῆς χατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι. Ο Εἰρμός.

» Εξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ » Επέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * καλ ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων. * διό σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. Εξαποστειλάριον. Τοτς Μαθηταίς.

 \mathbf{T} $\mathbf{\tilde{\omega}}$ Παύλ $\mathbf{\omega}$, Διονύσιε,* $\mathbf{\tilde{\tau}}$ $\mathbf{\tilde{\omega}}$ κλειν $\mathbf{\tilde{\omega}}$ κορυφαί $\mathbf{\omega}$ * μαθητευθείς, πανόλ-Δβιε, * ὑπ αὐτοῦ ἐμυήθης * τῶν ἀποχρύρων τὴν γνῶσιν· * ὅθεν σε και λαμπτήρα * τη Έκκλησία τίθησιν, * Αθηνών προχειρίσας * της εὐσεβους * Ιεράρχην πόλεως * ην φυλάττοις * όρθοδοξοῦσαν, πάνσοφε, * σαϊς εὐχαϊς, θεοχήρυξ. Ocoroxlov, Susiov.

Έν τη σεπτή κοιμήσει σου, * Παναγία Παρθένε, * παρήν ο Διονύσιος * σύν τῷ Ίεροθέφ * καὶ Τιμοθέφ τῷ θείφ, * ἄμα τοῖς 'Αποστόλοις,* έκαστος υμνον άδοντες * πρόσφορον τη σή μνήμη. * μεθ ών και νύν * πάσα γλώσσα βρότειος * άνυμνεί σε, * την του Θεοῦ λοχεύτριαν * καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν. Εἰς τὸν Στίχ. Στίχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Δόξα. Ήχος πλ. δ΄. Γερμανοῦ.

Έν Ιερεύσι και Μάρτυσι * διαπρέψας, "Οσιε, * πιστός άνεδείχθης Ποιμήν,* του Χριστού πιών ποτήριον * διὸ ἐν ἐχατέροις * εύαρεστήσας αύτο το Χριστο, * πρέσβευε ύπερ πάντων ήμων, * σύν τότς άνω Λειτουργοις * έν φωτί νῦν αὐλιζόμενος.

Καί νύν. Θεστοχίον.

* Τοῦ παραδόξου θαύματος.

"Απασαν έξωσον, Δέσποινα, * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς * ραθυμίαν, ἀμελειαν, * ἀχηδίαν, ἄνοιαν,* ἀσωτίαν, ἀσέλγειαν, * ἀνπιλογίαν, * άνηκοίαν δεινήν * των προσταγμάτων * του Θείου Πνεύματος. * πάσαν πρός τούτοις δὲ * ἀπληστίαν, ἄγνοιαν, * ασυμπαθή * τρόπον, άσυνείδητον * γνώμην, και σωσόν με.
"Η Σταυροθεοτοκίον. Κύριε, * εί και κριτηρίφ.

Αναρχε * Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὧ Υίέ μου, * καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, * πως τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας * ἐπὶ τοῦ ξύλου έξέτεινας; * τίς ή τοσαύτη σου νύν * πτωχεία, υπεράγαθε; * παρισταμένη τή σή σταυρώσει * άνεβόα ή Πανάμωμος.

Καὶ τὰ λοιπά, ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

TH Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αγίου τρία.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο φωτοειδέστατος * Χριστοῦ * ἔρως καὶ θειότατος * τὴν σὴν Οψυχὴν κατελάμπρυνε, * καὶ τὴν διάνοιαν * γλυκυτάτω φέγγει * εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, * καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν * ὡς πῦρ κατέφλεξεν, * οὐρανίων ἐπιλάμψεων * ἐκτελέσας * δοχεῖον πανέντιμον.

Ή μεγαλοπρέπεια * των σων * λόγων, Ίερόθεε, * καὶ των σοφων ἀποδείζεων * ἡ παναρμόνιος * καὶ ἀκριβεστάτη * ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, * ἐπιστημονικής διαθέσεως * καρπὸς γνωρίζεται, * καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, * καὶ σοφίζει * τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον * τῶν σῶν * συνταγμάτων, "Όσιε, * περὶ τὰ θεῖα θεάματα, * ὁ Διονύσιος, * ὁ πολὺς τὰ θεῖα, * τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, * καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου * μεθ' οἱ δυσώπησον, * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε,* Μωσής * τὸ ἐν σοὶ μυστήριον * προφητικοῖς εἶδεν ὅμμασι, * βάτον τὴν ἄφλεκτον, * καίπερ καιομένην, * πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος * τὴν μήτραν σου, 'Αγνὴ, οὐ κατέφλεξε. * διὸ αἰτοῦμέν σε, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * παράσχου τοῖς δούλοις σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σφαγήν σου την άδικον,* Χριστε, * ή Παρθένος βλέπουσα, * δδυρομένη έβόα σοι: * Τέκνον γλυκύτατον,* πῶς ἀδικως θνήσκεις;* πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Εσπερινοῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὐ 'Ακροστιχίς:

Την φωσφόρον σου, Παμμάκαρ, μνήμην σέβω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Τον ούρανοφοίτην μυσταγωγόν * θεόληπτον Παῦλον, * τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν * διδάσκαλον ἔχων, θεωρίας * τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ή πνευματοχίνητος ἐμφανῶς * τοῦ Παύλου σε γλῶσσα * φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ * μυστήρια, Μάχαρ, περιέσχε, * καὶ θεη-

γόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθφ πνευματικ $\vec{\phi}$, * καὶ θείοις λογίοις * ἐν συνέσει προσομιλών, * τ $\vec{\phi}$ πάντων Δεσπότη πανιέρους * θεολογίας άνατέθεικας.

Θεοτοχίον.

Φωτὸς ἀιδίου θεοπρεπὲς * δοχεῖον, Παρθένε, * γενομένη καὶ καθαρὸν, * κηλίδων με πάσης άμαρτίας * καὶ μολυσμάτων πλῦνον, Δέσποινα.

'Ωο ή γ'. Ουρανίας άψίδος.

 \mathbf{Q} ς ἱερολογούντα * τὰ ἱερὰ γράμματα, * καὶ τῆς εὐσεβείας * τὸν λόγον ἀνακηρύττοντα * πάντες τιμῶμέν σε, * χαρμονικῶς συνελθόντες, * μάκαρ Ἱερόθεε, * καὶ μακαρίζομεν.

Συντονία και νεύσει * και θεικώ ερωτι * πρός τόν εύεργέτην * των όλων άνατεινόμενος, * τόν νοῦν έλαμπρυνας * μαρμαρυγαϊς

ταζς έχετθεν, * καὶ ψυχην ἐφαίδρυνας, * Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, * καὶ ἱερὸν ἔνθεον * καὶ ἡγιασμένον, * Θεόρρον, ὤφθης ἀνάθημα * τῷ Παντοκράτορι * καὶ Ποιητῆ τῶν αἰώνων, * καὶ ναὸν ἐκόσμησας * τὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοχίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας * καὶ τὸν τῆς γῆς, ἄχραντε, * γύρον, ὁ κατέχων * τὰ πάντα φύσει Θεότητος * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου * σωματικῶς κατεσχέθη, * καὶ πιστοῖς σε στήριγμα * πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ο Είρμός.

ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας *
ο δομῆτορ, σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
εἰφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιο λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πάσαν ήρδευσας * τήν οίχουμένην * ώσπερ νάμασι * ταῖς διδαχαῖς σου, * τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα: * ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ * ἐπανεπαύσατο, ὡ Ἱεράθες * Πάτερ ὅσιε, * αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὰ μέγα ἔλεος. Δόξα... καὶ νῶν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως * οὐχ ἐχωρίσθη, * σὰρξ γενόμενος * ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τέχου Μητέρα Παρθένον σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὲ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ή ἀχήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεαταμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν. * Οἰμοι! τέχνον μου. * πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχύς, Κύριε.

"Ολος Θεῷ * ἰερωμένος γεγένησαι, * ὁλοτρόπως, * μάκερ, ἐξιστάμενος * ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς * ἰερολογίαις, * Ἱεροφάντορ θεόληπτε· * καὶ θεῖος ὑμνολόγος * καὶ σοφὸς θεηγόρος *

Νου καθορών, * Πάτερ, τὰ θεῖα τρανότερον * παρελθόντων, * πάντων, ἱερώτατε, * τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν σκιῶν * ταῖς ἀληθεστάταις * τῆς θεοπτείας ἐμφάσεσι, * δυσώπησον σωθῆναι * τοὺς πιστῶς μελφδοῦντας * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Σύ τὸν Θεὸν * τὸν ἀχωρήτως χωρούμενον * ἐν κοιλία, * Πάναγε, ἐχώρησας, * ὡς καθαρὰ καὶ παρθενικαῖς * καθωραϊσμένη * φαιδρότησιν, ἀειπάρθενε: * διό σε Θεοτόκον * ἀληθως εὐφημοῦμεν, * καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν.

'Ωδή ε'. Ίνα τι με ἀπώσω.

Ο μοδίαιτος, Μάκαρ,* τῷ τῶν ᾿Αποστόλων ὑπάρχων συστήματι,* σὺν αὐτοῖς ἐπέστης * τῆ κοιμήσει τῆ θεία, θεσπέσιε, * τῆς τὰν Ζωοδότην * σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης * παναγίας άγνῆς Θεομήτορος.

Υπερφυως έννοήσας, * καὶ πρεσβυτικώς τὰ ὑπὲρ λόγον θεάματα * ὑφηγήσω πᾶσι * τοῖς πιστώς δεχομένως τὴν ἔλλαμψιν, *
καὶ τὰς σὰς, Παμμάκαρ, * συνοπτικὰς θεολογίας * συνιέναι ποθοῦσι, πανάριστε.

Πανολβίαις άχτισι * της υπερφυούς φωταυγείας λαμπόμενος,*
άχριβεία θείων * άποδείξεων χαι χαθαρότητι * των πολλών έχράτεις, * χρόνου τριβή χαι θεωρία * σοφωτέρα τὰ θεῖα μυούμενος.

Θεοτοχίον.

. Απειράνδρως Παρθένε, * τεν άπερισριστον φύσει Θεότητος *
. άνδρωθέντα Λόγον * δι ήμας τοὺς άνθρώπους συνέλαβες, * έξ αίματων, Κόρη, * παρθενικών διαπλασθέντα * ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

'Ωδή ς'. Ίλασθητί μοι, Σωτήρ.

Μυήσει θεοπρεπεϊ * την θείαν γνώσιν μυούμενος, * τοὺς λόγους Πάτερ, τοὺς σοὺς * ὡς δεύτερα λόγια * σαφώς καταλέλαπας,* ιερογνωσίαις * τὰς ψυχὰς κμών φωτίζοντας.

Μακάριος ἀληθως * ἐγένου, Θεομακάριστε, * κεκαθαρμένη ψυχῆ * τὸ ὄντως μακάριον * καὶ μόνον ἐράσμιον * ἀγαπήσας κάλλος * τοῦ Σωτῆρος, Ἱερόθεε.

'Αχράντοις ἐπιβολαῖς * ἐνατενίζων, Θεόληπτε, * ταῖς νοηταῖς ἀστραπαῖς * τῶν θείων ἐλλάμψεων, * τῆς τούτων μεθέξεως * καὶ φωτοδοσίας * χοινωνὸς ὤφθης, μαχάριε.

VOIXOTOSU

Κυρίως καὶ ἀληθως * σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν· * τὸν ὅντως ὅντα Θεὸν * ἀξφήτως γὰρ τέτοκας, * σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν * συνδεδραμηκότα, * Παναγία Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός.

. Τ λάσθητί μου, Σωτήρ. * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου, * και έχ

Εβύθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι. * πρὸς σὰ γάρ ἐβάησα, *

• καὶ ἐπάκομσάν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ΄. Τη ὑπερμάχου.
Τὸν Ἱεράρχην Αθηνών * ἀνευφημοῦμέν σε, * ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ * ξένα καὶ ἄξόητα· * ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμινολόγος. * Αλλὰ πρέσβευε, παμμάκαρ * Ἱερόθεε, * ἐκ παντοίων συμπτωμάτων * ἡμᾶς βύεσθαι, * ἵνα κράζωμεν· * Χαίροκ, Πάτερ θεόσοφε.

Συναξάριον.

Τὴ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνείμεη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡ-μῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Αθηνῶν.

Στίχοι.

Ίερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι·

Νύν δ' αὐ ματαστάς καὶ συνήφθη σοι, Λόγε.

'Ηοι σήμα κάλυψε τετάρτη Ίερόθειον.

Ταϊς τοῦ 'Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. ' $\Omega \delta \dot{\gamma}$ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

γίων τὰ ἄγια * κατανοῆσαι σπεύδων, Μακάριε, * καθαρότητε βίου * καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα * σορῶς ἐκτήσω, * καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρημάτων ο φθόγγος σου * καὶ συγγραμμάτων ή καλλιέπεια * κατευφραίνει τοὺς πόθω * προσομιλοῦντας, καὶ διανίστησι * πρὰ ὑμνωβίαν * κραυγάζειν διδάσκουσα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονάδα Θεότητος * γνωριζομένην έθεολόγησας έν προσώποις Τριάδι, * και ὑμνουμένην έν ὑποστάσεσι * τρισὶ, Θεόφρον, * και ψάλλων ἀνέμελπες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νομίμων της φύσεως,* Παρθενομήτορ, άνευ γεγέννηκας * τὸν δεσπόζοντα πάντων * τῶν ὁρωμένων καὶ νοουμένων, 'Αγνή: * ἐν ἀνυμνοῦντες, * συμφώνως κραυγάζομεν * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Επταπλασίως κάμινον.

πανσθενής του Πνεύματος * του Αγίου ενέργεια * τη καθαβρωτάτη σου ψυχη σκηνώσασα, * θεόληπτον κήρυκα * καὶ θεηγόρον εδειξεν, * ίεροπρεπως * τον Αυτρωτήν άνυμνούντα * καὶ πίστει μελφδούντα · * Ιερείς, εύλογείτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Μετ ευσεβούς ζητήσεως * έρευνήσας τὰ ἄρρητα * τῆς οἰχονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια * τρανῶς ἐφανέρωσας, * ὑψηγορίς χρώμενος * καὶ τῆ γλυκυτάτη * τῶν σῶν λόγων συνθήκη * βοῶν ἀδιαλείπτως 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η πανολβία χάρις σε * θειοτέρας έμπνεύσεως * καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν· * ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας * ὡς ποταμοὺς τὰ δόγματα, * τὰς τῶν ᾿Αποστόλων κατευφραίνων χορείας· * μεθ ὧν νῦν ἀναμέλπεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένην, Πάναγνε,* τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι,* καὶ χεχαχωμένην ἰοβόλφ δήγματι, * Θεὸν τὸν δυνάμενον * ζωο-

ποιείν τὰ σύμπαντα * ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, * ἀ-νάστησον βοῶσαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Επταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς
» Εθεοσεβέσιν ἐμμανως ἐξέκαυσε * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν ἀνε-

• βόα,* οι Παΐδες, εὐλογεῖτε,* Ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦ-

» τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega\delta\eta$ θ' . Έξεστη επί τούτ ϕ δ οὐραν $\delta\varsigma$.

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστης * γεγονώς τῶν χαρίτων, τὸν στέφανον * τὸν εὑπρεπη * χαίρων ἐκομίσω νῦν παρ' αὐτης, * καὶ χορευτης οὐράνιος * περὶ τὸν τῶν ὅλων Δημιουργὸν * γενόμενος, δυσώπει * σωθηναι ἐκ κινδύνων * τούς σε ὑμνοῦντας, Ἱερόθεε.

Έσχήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλὰς, * καὶ μονὰς αἰωνίους κατφίκησας, * καὶ στρατιαῖς * νῦν συνεορτάζεις ἀγγελικαῖς, * σὐν Καποστόλων τάγμασιν, * οἰς καὶ συναυλίζη χαρμονικῶς * μεθ' ὧν αὶ συναγάλλη * τοῖς πίστει σε τιμῶσι, * θεῖαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίας ἀντιδόσεις ἀπολαβών, * ών ἐν γῆ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, * διηνεκεῖ * πόθφ ἀνανεύων πρὸς τὸν Θεὸν, * νῦν ἐκτενῶς ἰκέτευε, * Πάτερ Ἱερόθεε, ἰλασμὸν * δοθῆναι τοῖς ἐν πίστει * τὴν μνήμην σου τελοῦσι * τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}\Omega$ Μῆτερ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, * μητρικῆ παρρησία δυσώπησον * τὸν σὸν Υἰὸν * σῶσαι δυναστείας τυραννικῆς * τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σου, * καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν * ἀνθρώπων καταργῆσαι, * γαλήνην τε βραβεῦσαι * καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

΄Ο Είρμός.

• Ἐξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ

• πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * καὶ

» ή γαστήρ σου γέγονεν * ευρυχωροτέρα των ουρανων· * διό σε,

Θεοτόχε, * 'Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.
 Εξαποστειλάριον. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Οτε ή Μήτηρ τοῦ Λόγου * πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις * μεταναστεύουσα ὤφθη, * σὺν τοῖς λοιποῖς 'Αποστόλοις * σὺ, 'Ιερόθεε, ὕμνοις * ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Καὶ τὰ λοιπά τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες,

Και 'Απόλυσις.

TH E'. TOΥ AΥΤΟΥ MHNOΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. Τηχος δ΄. ΄Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Τής χαράς ως ἐπώνυμος, * ἐν χαρά προσεχωρησας * εἰς νυμφῶνα, πάνσεμνε, * τὸν οὐράνιον,* ἔνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας *
κεκτήσθαι πολίτευμα, * ὑπομείνασα στερρῶς * ἀλγεινὴν ὄντως
βάσανον * τῶν ὁδόντων τε, * καὶ ὁνύχων ἀπάντων * ἐκριζώσεις,*
ἀθλοφόρε Χαριτίνη, * παρθενομάρτυς πολύαθλε.

Των λεόντων συνέθλασας * σιαγόνας, Πολύαθλε, * σιαγόνων φέρουσα * τὰ συνθλάσματα· * τῶν δὲ ὀνύχων ἐκρίζωσιν * γενναίως ὑπήνεγκας, * ἐκρίζοῦσα τὰ δεινὰ * τῆς ἀπάτης φρυάγματα· * θαλαττίοις δὲ * ἐν βυθοῖς ἀπερρίφης, * τὴν κακίαν * ὑποβρύχιον ποιοῦσα * τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μαχάριον * ἐν θαλάσση ῥιφεῖσάν σε * σὸς γεννήτωρ, "Ενδοξε,* συνεχόμισεν,* ἀναβοῶν μετ' ἐχπλήξεως. * Πῶς νῦν χεχαρίτωσαι, * ἱερώτατον ἐμὸν * καὶ ποθούμενον γέννημα, * ταῖς κολάσεσι * τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου * καὶ τὴν κλῆσιν * ἀληθεύουσαν εἰργάσω * προτυπωθεἴσάν σοι χάριτι!

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σωτηρίας λιμένα σε * τὸν πανάκλυστον, "Αχραντε, * καὶ πραεῖαν ὄντως * γαλήνην ἔχομεν, * οἱ ἐν πελάγει, Θεόνυμφε, * σφοδρως χειμαζόμενοι * τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν * καὶ δεινῶν περιστάσεων. * διὰ τοῦτό σοι * καὶ τροστρέχομεν πάντες * ἐκβοῶντες' * Εἰς αἰῶνας μὴ ἐλλίπης * τῶν οἰκετῶν σου προίστασθαι.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ή άμνας ή κυήσασα * τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον * τὸ τὴν άμαρτίαν * ἐλθὸν ἰάσασθαι * παντὸς τοῦ κόσμου, Πανάχραντε,* οἰκείφ ἐν αίματι * τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα * σύ με ἔνδυσον, * γυμνωθέντα τῆς θείας * ἀφθαρσίας, * ἐξ ἑρίου τοῦ σοῦ τόκου * περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τής Χαριτίνης την χάριν μέλπω πόθω. Ίωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον.

ταϊς σαϊς μου,* ω Χαριτίνη, χάρισι * τὸν νοῦν χαρίτωσον, * χαριτωθεϊσα ἄθλοις ἱεροῖς, * ἱερῶς ἀνυμνῆσαί σε * ὡς ἀθληφόρον Μάρτυρα * καὶ παρθενία διαλάμπουσαν.

Η χάρις * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * σὲ χαριτώσασα * χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πλοχαῖς, * καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον * κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν * ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Σταυρφ σε * ἀναρτηθέντα, Δέσποτα, * κατανοήσασα * ή εὐκλεής σου Μάρτυς, αἰκισμῶν * καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, * δυναμουμένη σθένει σου * τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοχίον.

Χωρίον * χωρητικόν γεγένησαι * τῆς θείας φύσεως, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διὸ, * Χαριτίνη, ποθήσασα, * παρθενικῶς ὁπίσω σου * τῷ σῷ Τἰῷ προσαπενήνεκται.

'Ωδή γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

νάψας σου τὴν ψυχὴν * ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτας * καὶ χαλεπὰ βράσματα * τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ρηγνύμενον πρὸ ποδῶν * μαρτυριχῶν τὸν δυσμενῆ βλέποντες * τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, * αἰνεσιν αὐτῷ προσενέγχωμεν.

Ίσχύι παντουργική * την κεφαλην του δυσμενους ἔθλασας, * σης κεφαλης φέρουσα, * Μάρτυς, καρτερώς την κατάφλεζιν.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένην ἦς, ᾿Αγνἢ, στέργουσα· * . σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι * μάρτυς Χαριτίνη δεδόξασται.

Ο Ειρμός.

 \mathbf{E} υφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * \mathbf{E} Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τών νοουμένων τὸ τερπνὸν ἀγαπήσασα, * των ὁρωμένων τὸ ρευστὸν * καταλείψασα, * ταῖς θεικαῖς ὡχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν. * ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον * τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς, * χαίρουσα εἰσέδραμες, * καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες. * καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ * στέφανον, κόρη, * Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τῶν ἀχαθάρτων λογισμῶν * μοῦ τὰ πλήθη, * καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν * τὰς νιφάδας, * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; *
ἐπαναστάσεις δὲ * τῶν ἀσάρχων ἐχθρῶν μου * τίς ἐκδιηγήσεται * καὶ τὴν τούτων κακίαν; * ἀλλὰ * τῇ σῇ πρεσβεία, 'Αγαθὴ, * τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Men. Tom. I.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ * τετοκυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ, * Οἴμοι, ποθεινότατε * Ἰησοῦ! ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υὶὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, Μακρόθυμε.

'Ωδή δ'. Επαρθέντα σε ίδοῦσα.

Γερεΐον ώσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγήν σε * έχ πατριχών ἀφήρπασαν, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * ἀγχαλών οἱ τύραννοι * Πατέρα οὐράνιον * ὑπερβολιχώς ἀγαπήσασαν.

Νεανίσι ταῖς φρονίμοις ἀχολουθοῦσα, * τὴν ψυχιχὴν λαμπάδα σου * αἴματι πλουσίως * ἤρδευσας, πανεύφημε, * χαὶ θεῖον χεχλή-

ρωσαι, * Μάρτυς χαριτώνυμε, θάλαμον.

Ή καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου * πυρπολουμένη, ἄνθρακας * πλάνης, γενναιόφρον, * λύθρφ ἐναπέσβεσεν * αἰμάτων, καὶ θάλασσαν * τῆς πολυθείας ἐξήρανεν.

Θεοτοχίον.

Σωματούμενον ἐχύησας Θεὸν Λόγον, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· * $\ddot{\mathbf{x}}$ καριτίνη * στέργουσα θερμότατα, * πυρὶ ἀντετάξατο, * καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

' Ωδή ε΄. Σὐ, Κύριέ μου, φῶς.

Τήν κάραν ξυρισμῷ * καὶ ἀνθράκων πυρώσεσι * συνθλίβοντές σου, Θεόφρον, * λογισμοῦ σου τὸν τόκον οὐδόλως παρεσάλευσαν.

"Ηλους σου και σφαγήν * εἰκονίζουσα, Κύρτε, * τὴν ἔμπυρον ὁβελίσκων * ὑποφέρω ὀδύνην, * ἡ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν.

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, * Χαριτίνη, κατέστεψαι, * νικήσασα τὸν τὴν Εὐαν * ἐκνικήσαντα ὄφιν * τοῖς ἄθλοις, καλλιπάρθενε.

Θεοτοχίον.

Νους βρότειος την σην * ύπερ εννοιαν σύλληψιν * οὐ δύναται εννοήσαι, * Μητροπάρθενε Κόρη· * Θεόν γὰρ ἀπεκύησας.

 $Q\delta\eta$ s. Θύσω σοι \star μετ \dot{lpha} φων η ς.

Χάρισι * καὶ σημείοις Χριστὸς ἐστεφάνωσε * τὴν ἰερὰν κορυφήν σου, * ὑπὲρ οὐ τὸ πάσχειν προήρησο, * ᾿Αθλοφόρε, * τῆς χαρᾶς τῆς ἐνθέου ἐπώνυμε.

"Αγιος * Ίωναν έχ βυθοῦ ὁ ρυσάμενος * σὲ θαλαττίφ πελάγει * ἔρριμμένην σώζει ζώσαν, Θεόφρον· * χαὶ βυθῷ σου * τῶν

αίματων έχθρούς χατεπόντισε.

'Ρομφαία * καρτερίας έχθρους έθανάτωσας * και καρτερούσα οδόντων * παντελή έκρίζωσιν, Ενδοξε, * των λεόντων * των άσαρκων τάς μύλας συνέθλασας.

Θεοτοχίον.

Ισχύν σε * ευραμένη, Παρθένε, και στήριγμα, * ή Χαριτίνη αίκισεις * καρτερώς υποφέρει και χαίρουσα * σου όπισω * τώ των όλων Δεσπότη προσάγεται.

Ο Είρμός.

ν ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐχχλησία βοᾶ Θ σοι, * έχ δαιμόνων λύθρου κεχαθαρμένη, * τῷ δὶ οἰχτον *

» ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Χα-Στίχοι. pitivns.

Όπερ δί εὐχης είχε, σαρκός την λύσιν,

Ίδου δι ευχής λαμβάνει Χαριτίνη.

Πέμπτην Χαριτίνη εἰσέδραμεν ἄστυ Θεοίο.

Ταῖς τῆς Αγίας σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν. ' Ωδή ζ'. 'Εν τῆ καμίνω.

ητέους τρεϊς Παϊδας * ο έχ χαμίνου λυτρωσάμενος, * σώζει έχ Ντροχοῦ σε, Μάρτυς, πυροειδοῦς, * Χαριτίνη, ἀναμέλπουσαν· * Εύλογημένος εί εν τῷ Ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Μετά Παρθένων * λαμπαδηφόρος είς οὐράνια * βαίνεις, τοῦ πυρός λαμπάδας χαρτεριχώς * έν τῷ ψάλλειν ὑπομείνασα. * Εὐλογημένος εί έν τῷ Ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Εληλεγμένος * ὑπομονή σου ὁ παράνομος * χετρας συνδεσμετ και πόδας, και τῷ βυθῷ * παραπέμπει σε κραυγάζουσαν * Εὐλογημένος εί εν τῷ Ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λόγφ σου θείφ * την άλογίαν στηλιτεύσασα,* πάθει παθημάτων, Μάρτυς, ζωοποιών * άνεπλήρωσας ύστέρημα, * Εύλογημένος εί ο Θεός μου, * βοώσα, και Κύριος.

Παρθένον μόνην * και καθαράν σε και άκήρατον * Λόγος καθαρός ήγάπησε, και έκ σου * άνεπλάσατο σαρκούμενος, * Κόρη, τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χαριτίνην * δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ωδή η΄. Χετρας εκπετάσας Δανιήλ.

Ωραία εν κάλλεσι των σών * στιγμάτων γέγονας, * και καπηγ-Δεγύησαι * Παρθένος ἄφθορος μείνασα * τῷ ώραίφ Λόγφ, πάνσεμνε, * τῷ ἐχ Παρθένου δί ἡμᾶς * σεσαρχωμένο Χριστῷ, * φ βοώμεν * Πάντα τὰ ἔργα, υμνείτε τὸν Κύριον.

Πάσαις μαχομένη προσβολαίς * των τιμωρούντων σε, * γενναίως ήνεγκας * τροχοῦ φλογίζοντος κάκωσιν, * ὁβελίσκων τήν πυράκτωσιν,* την είς βυθόν ἀπορριφήν,* και των όδόντων, Σεμνή,* και ονύχων * τας έκριζώσεις, Χριστόν μεγαλύνουσα.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ ταῖς καλλοναῖς * τῶν πόνων, ἔνδοξε,* καθωραΐσθησαν· * διὸ ἐν ὕδασι βαίνοντες * οὐκ ἐβράχησαν, συνόντων σοι, * Παρθενομάρτυς, 'εὐκλεῶν * Θεοῦ 'Αγγέλων, μεθ' ὧν * ἀνεβόας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θαῦμα καταπλήττον πάντα νοῦν, * μετὰ τελείωσιν * πῶς τῷ γεννήτορι * τὸ σὸν ἐκδέδωκε λείψανον * ὁ βυθὸς ὁ κολπωσά-μενος * ὁπερ κηδεύσας πατρικῶς * τρυγῷ τὴν χάριν ἐκ σοῦ, * Καριτίνη, * τὴν βασιλείαν λαβών τὴν οὐράνιον.

Θεοτοχίον.

* Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανων, * Θεὸν οὐράνιον * ἀποχυήσασα, * τὸν οὐρανώσαντα, Πάναγνε, * γηγενῶν ὅλων τὸ φύραμα * καὶ Καριτίνης τὴν σεπτὴν * μνήμην φαιδρύναντα, * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» Χετρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έκ λάκκφ » Σέφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες χραυγάζοντες: * Εὐλογεῖτε,*

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδη θ'. Λιθος άχειρότμητος όρους.

Τνα τῶν στεφάνων τῆς δόξης τως ἀδιάφθορος παρθένος, τ Μάρτυς, ἐπιτύχης, παντοίων τ κολαστηρίων είδος ὑπήνεγκας, τ ἀγαλλομένη πνεύματι ται διανοίας ἀναστήματι.

'Ως περιχαλλής, ως ωραία, * ως περιδέξιος παρθένος, * ως άχαταγώνιστος Μάρτυς, * ως τοῦ Δεσπότου νύμφη πανάμωμος, *

χρυσοειδέσι πτέρυξι * πρὸς τὰ οὐράνια κατέπαυσας.

Σύ φωτοειδείς, Χαριτίνη,* έναπαστράπτεις λαμπηδόνας, * ζόφον πονηρίας δαιμόνων * και παθημάτων ἀποδιώκουσα * ταίς θεοδότοις πάντοτε * θαυματουργίαις, ἀξιάγαστε.

Η περιχαρής σου ήμέρα * περιχαρώς λαούς άθροίζει * σοῦ τὰς άριστείας ὑμνῆσαι, * καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα * καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, * Μεγαλομάρτυς χαριτώνυμε.

Θεοτοχίον.

Φως ήμιν ἀνέτειλε μήτρας * έξ ἀπειράνδρου σου, Παρθένε· * οὐ ταϊς φρυχτωρίαις ἐνθέως * χαταυγασθείσα, φως ἐχρημάτισεν * ή τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, * Θεοχυῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ο Είρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
» Λάχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία σύνηθως, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Αποστόλου Θωμᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου τρία δευτεροῦντες αὐτά.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.

Τής πλευράς ἐφαψάμενος * τοῦ Δεσπότου, Πανόλβιε, * τῶν καλῶν κατείληφας * τὸ ἀκρότατον * ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα * ἐκεῖθεν ἐξήντλησας,* τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, * καὶ ζωὴν
τὴν αἰώνιον, * καὶ ἐπότισας * χερσωθείσας καρδίας * ἀγνωσία, *
τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας * ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Τῆ πιστή ἀπιστία σου * τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, * ὡς Θεὸν καὶ Κύριον * πάσης κτίσεως * θεολογεῖν ἀπαρξάμενος * τὸν σάρκα φορέσαντα * δι ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, * καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον * ὑπομείναντα, * καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἦλων * καὶ τῆ λόγχη *

την πλευράν διανυγέντα, * έξ ής ζωήν άρυόμεθα.

'Ο Θωμας ὁ θαυμάσιος * τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε * τῶν δογμάτων, Δέσποτα, * τοῖς θεόφροσι: * τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, * διπλῆν τὴν ἐνέργειαν * ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς * καταλλήλως μεμύηται, * καὶ ἐβόησε: * Σὺ Θεός μου ὑπάρχεις * καὶ Δεσπότης, * σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, * ὁ δὶ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος:

 $\Delta \delta \xi \alpha$, ${}^{\tau}H\chi$ ος $\pi \lambda$. β' . Τοῦ Στουδίτου.

'Ως ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, * καὶ τῆς ἀἰρήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, * βυθὸν σοφίας ἐξήντλησας, * Θωμᾶ 'Απόστολε: * τῷ γὰρ καλάμφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, * ψυχὰς ἐζώγρησας. * 'Οθεν τῆ σαγήνη τῶν σῶν δογμάτων * πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην: * καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τὰς τῶν 'Ινδῶν * ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας. * Διὸ τῆς δόξης τηλαυγῶς * Χριστοῦ κατατρυφῶν, * αὐτὸν ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν, Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὺ εἴ ἡ ἄμπελος.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος δ'. Έδωκας σημείωσιν.

Οσπερ μαργαρίτην σε * έχ τοῦ βυθοῦ ἀνιμήσατο * τῆς τοῦ Δενόσμου συγχύσεως * Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, * διὰ σοῦ πλουτίσας * τοὺς ἡπορημένους, * καὶ τῆ πενία τῶν δεινῶν * συγχεχραμένους, * Θωμα ΄ Απόστολε· * διό σε μαχαρίζομεν, * καὶ τὴν πανέρτον μνήμην σου ἐν αἰνέσει δοξάζομεν * εὐσεβῶς σε γεραίροντες.

 $\Sigma_{\tau \iota \gamma}$. Els mãsav thu γ ñu ėξηλθεν.

Ίνδων κατελάμπρυνας * πάσαν την γην, ιερώτατε * καὶ θεόπτα Απόστολε· * φωτίσας γὰρ ἄπαντας υίοὺς ἀπειργάσω * φωτός καὶ ἡμέρας * τούτου ἐν Πνεύματι, σοφὶ, * είδωλικούς τε * ναοὺς κατέρραξας, * ἀνήγειρας δὲ χάριτι * Θεοῦ εἰς δόξαν καὶ αίνεσιν * ἐκκλησίας, μακάριε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χειρὶ φιλοπράγμονι * θείαν πλευρὰν ἐξηρεύνησας, * καὶ τῶν ἤλων τὰ τραύματα, * ἄπερ ὁ ᾿Αθάνατος * δι ἡμᾶς ὑπέστη, * καὶ τὴν ἀπιστίαν * μεταβαλὼν χαρμονικῶς * εἰς εὐπιστίαν, * Θωμᾶ, ἐβόησας. * Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, * καὶ σὲ δοξάζω, φιλάνθρωπε, * τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα * τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, * Χριστοῦ τῆς σοφίας * νοητὸς ἀναδέδειξαι * κρατὴρ μυστιχῶς, Θωμα 'Απόστολε * ἐν ψ * τῶν πιστῶν αὶ ψυχαὶ εὐφρα(νονται· * τῆ γὰρ θεία σαγήνη τοῦ Πνεύματος * λαοὺς ἀνείλχυσας * ἐχ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· * ὅθεν ἐχ Σιών * ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐχβλύζων ἔνθεα δόγματα * εἰς τὴν σύμπασαν χτίσιν. * Διὸ * τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐχμιμούμενος,* τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης,* χαὶ ἐν τῷ γνόφφ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας * αὐτὸν ἰχέτευε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Ολην ἀποθέμενοι.

"Όταν μου εἰς ἔννοιαν * τὸ φοβερὸν ἔλθη βῆμα * τοῦ Υίοῦ σου,
Πάναγνε, * καὶ τὸ δικαστήριον * τὸ παγκόσμιον, * ἀπορῶν δέδοικα, * δειλιῶν καὶ τρέμων * τὴν τῶν ἔργων μου ἐξέτασιν· * φαῦλα γὰρ ἄπαντα, * καὶ αἰσχύνης πάσης ἀνάπλεα, * καὶ σκότους καὶ κολάσεως * καὶ ἀποστροφῆς ὄντως ἄξια. * Ἰδε μου τὴν θλίψιν * καὶ ἴδε τῆς ψυχῆς τὴν συντριβὴν, * καὶ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με * ρῦσαι καὶ κολάσεως.

'Απολυτίκιον. 'Ηχος γ'. 'Απόστολε 'Αγιε Θωμα. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τον 'Απόστολον πάντες * και Μαθητήν του Χριστου * ευρημήσωμεν υμνοις * έπι τη μνήμη αυτου * θεοπρεπως γάρ τάς
ήμων * διανοιας αυτός, * τύπους των ήλων ψηλαφων, * βεβαίαν

πίστιν ἐχζητῶν, * ἐστήριξεν ἐν Κυρίφ, * ἀδιαλείπτως πρεσβεύων * ἐλεηθηνας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * Θεὸν χαὶ Κύριον, * δι ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας * τοῖς ἀμαρτήμασι,* τοῦτον ἰχέτευε ἀεὶ * τοῦ οἰχτειρῆσαι ἡμᾶς, * καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, * καὶ τὴν ὁργὴν αὐτοῦ, Σεμνὴ, * ἀπὸ τῶν πίστει βοώντων, * καὶ εὐφημούντων ἐπαύστως * τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς χάριτος.

Είτα οι Κανόνες της Οχτωήχου, και του Αποστόλου ο πα-

ρών, ου ή Ακροστιχίς.

Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμάν θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

 $^\prime\Omega\delta\dot{\eta}$ $\alpha'.$ $^\prime H\chi$ or $\delta'.$ Tristátas xpataious.

Τιὸν ἄναρχον Τίὸν * τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς * μορφῆ τῆ καθ ἡμας, * ὃν ἐωρακας, Ενδοξε, * οῦ καὶ τὰς χεϊρας παλάμη * καὶ πλευράν ἐψηλάφησας, * καθικέτευε σῶσαι τοὺς δοῦλους σου.

Ο γνώστης των κρυπτών, * και νεφρούς ὁ ἐτάζων * και καρδίας ἐρευνων, * Θεός μου Ίησους,* σὲ, Θωμα παμμακάριστε,* τῆς αὐτοῦ θεοφανείας * ὑπηρέτην και μαρτυρα * και 'Απόστολον θείον προσήκατο.

Ναμάτων μυστικών * ποταμός άνεδείχθης, * περικλύζων συ, θωμά, * τὸ πρόσωπον τῆς γῆς * Εκκλησίας τε σύστημα * ρεύμασι θεογνωσίας, * καὶ τῷ ροίζφ τοῦ Πνεύματος * τὴν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Θεοτοχίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς * καθαιρέτης ὑπάρχεις, * ἀφθαρσίας τὴν πηγὴν * τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, * Θεοτόκε πανύμνητε, * τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας * ώραίσαντα χάριτι * τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, πανάμωμε.

 $\dot{\Omega}\delta\dot{\eta}$ $\dot{\gamma}$. Oùx èv σοφία.

Αρετής κάλλει * διαπρέπων, Θεόπτα, καὶ θαύμασι, * τῶν Ἰν-Αδῶν τὸ δυσειδὲς * φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, * πίστει καὶ ἐφαίδρυνας * τούτων τὴν ζόφωσιν.

Υπό της αίγλης * πυρσωθείς αὐτουργία τοῦ Πνεύματος, * ώς βολίς θεοφεγγής * έξαπεστάλης, θεόληπτε, * καὶ κόσμον ἐφώ-

τισας, * θωμά, τοϊς θαύμασι.

Μεμυημένος * της ένθέου σοφίας τὰ δόγματα, * ώσπερ τάχος ἀστραπης * διερχομένης, 'Απόστολε * Θωμα, κατελάμπρυνας * κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε, * ή Θεὸν σαρχωθέντα χυήσασα, * τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς * χλονούμενόν με στερέωσον· * οὐ γάρ ἐστιν, 'Αχραντε, * πλήν σου βοήθεια.

Ο Είρμός.

Οὐκ ἐν σοφία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν
 Τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτφ σοφία, Χριστέ· * οὐ γάρ
 ἐστιν *Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τη σαγήνη των λόγων * των θείχων * τους ίχθυας ζωγρήσας * τους λογικους, * τουτους προσήγαγες * άπαρχήν τῷ Θεῷ ἡμῶν· * καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα * ποθῶν ἐπενδύσασθαι, * μιμητής τοῦ πάθους * αὐτοῦ πεφανέρωσαι· * ὅθεν συνελθόντες * κατὰ χρέος τιμῶμεν, * ᾿Απόστολε ἔνδοξε, * τὴν πανέορτον μνήμην σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον ὅρος, * τὴν φωτεινὴν * νεφέλην ὑμνήσωμεν, * βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῆ διεπράχθη * τῷ κόσμφ καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων τόκον σου.

'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Τή μεγίστη των θαυμάτων * ἐπιδείξει χρησάμενος, * καὶ δογμάἐπέσχες * τῷ κηρύγματι, * τὴν κραυγάζουσαν. Δόξα, Χριστὲ,* τῆ δυνάμει σου.

'Ως αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου * ὑπηρέτην τε ἔνθερμον, * καὶ τῆς τούτου δόξης, * καὶ μεγαλειότητος μάρτυρα, * καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον * καὶ 'Απόστολον, * εὐφημοῦμέν σε, μάκαρ Θωμᾶ * πανσεβάσμιε.

Νυμφικήν ώσπερ παστάδα * καὶ σκηνήν ἐπουράνιον, * ὑποβάθραν λίθον * ἀκρογωνιαΐον πηξάμενος, * ἐκφκοδόμησας, μάκαρ * παναοίδιμε, * 'Αποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ,* τοῖς πιστεύουσι. Θεοτοκίον.

Γην ανήροτον τὸν στάχυν * της ζωής γεωργήσασαν, * καὶ νε-

φέλην χούφην * ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, * τὴν Παναγίαν Παρθένον * ὀνομάζομεν * οι χραυγάζοντες· * Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε'. 'Ασεβεῖς οὐχ ὅψονται.

Ε λλαμφθείς, 'Απόστολε, * τη δόξη του Χριστου, * και πλευράν την ζωοποιόν * ψηλαφήσας ήντλησας * ἀνεξιχνίαστον * εὐ-λογίας ἄβυσσον, * και τὸν κόσμον κατεπλούτισας.

Μὴ παρών τῆ πρώτη σου * εἰσόδω ὁ Θωμᾶς * ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς, * πιστωθεὶς δὲ ὕστερον * χαίρων ἐβόησε· * Σὲ Θεὸν καὶ Κύριον * ἀναγγέλλω, πολυέλεε.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς δόξης σου, Χριστὲ, * τῆ βροντῆ τῆ πνευματικῆ * ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν * ἐκδιηγούμενος, * καὶ Θεὸν καὶ Κύριον * σὲ σεπτῶς εὐηγγελίσατο.

Θεοτοχίον.

Νικητὴν ἀνάδειξον, * Πανάμωμε, τὸν νοῦν * τῶν παθῶν, καὶ τῷ λογισμῷ * τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον * τούτων, Θεόνυμφε, * ἡ Θεόν γεννήσασα * τὸν Σωτἤρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τὴν πάντων * ἀπιστίαν, Θωμᾶ, τὴν ψυχόλεθρον * ἡ ἀπιστία σου, μάχαρ, * θεραπεύει· σὺ γὰρ ἀναμφιλέχτως * καὶ τῶν ἣλων * καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἡρεύνησας.

Αφήκας * ώς δυνατός, Χριστέ, τὸν Απόστολον * ἡκονημένον ώς βέλος * ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου, Ζωοδότα, * καὶ τῶν σκύλων * τὴν προνομήν σοι τούτων προσήγαγεν.

Θυσίας * είδωλικάς, Οἰκτίρμον, κατήργησας,* σφαγιασθεὶς ἐπὶ ξύλου, * καὶ σφαγαῖς ἀγίαις τῶν θεηγόρων * 'Αποστόλων, * τῶν τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα.

Θεοτοχίον.

*Ω θαῦμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότατον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Τῆς θείας χάριτος * πεπληρωμένος τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολος, * καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, * ἐν μετανοία ἐκραύγαζε· * Σύ μου ὑπάρχεις * Θεός τε καὶ Κύριος.

Men. Tom. I.

Ο Οίκος. Τη Γαλιλαία των έθνων.

Πρός τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν * καὶ μέγαν μυστολέκτην * Θωμάν τὸν θεηγόρον * τοῦ Πέτρου ἐκβοῶντος * « Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον », * ἔφησεν οὐτος * « ἐκὰν μὴ ίδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ * τὸν τύπον τῶν ἡλων, * ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευρὰν, * οὐ μὴ πιστεύσω ». * ᾿Αλλ΄ ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων καὶ Δεσπότης * ὥσπερ δοῦλος * ἐληλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, * καὶ λέγει τῷ Θωμά. * « Ψηλάφησον χειρῶν καὶ πλευρᾶς τοὺς τύπους, * καὶ μὴ ἀπίστει * ἔγω γάρ εἰμι * Κύριος ὁ Θεός σου ». * ΄Ο δὲ ἐν μετανοία ἐβόησε * Σύ μου ὑπάρχεις * Θεός τε καὶ Κύριος.

Συναξάριον.

Τῆ ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Θωμά. Στίχοι.

Ο χεϊρα πλευρά ση βαλείν ζητών πάλαι, Πλευράν ὑπὲρ σοῦ νύττεται Θωμάς, Λόγε. Δούρασιν οὐτάσθη Θωμάς μακροίσιν ἐν ἔκτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδή ζ΄. Ἐν τῆ καμίνω.

Μετά της άνω * χοροστασίας ως 'Απόστολος * χαίρων συγχορεύεις, Μάκαρ, εν οὐρανοίς, * ἀναμέλπεις τε γηθόμενος * Εὐλογημένος εἴ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Απὸ περάτων * έως περάτων ὁ σὸς διέδραμε * φθόγγος καὶ ἡημάτων θείων ἡ προφορὰ, * τοὺς κραυγάζοντας παιδεύουσα *
Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ναός ἐγένου * σὺ τῆς Τριάδος, πανασίδιμε,* ὅθεν καὶ ναοὺς εἰδώλων τε καὶ βωμοὺς * ἀπεκάθηρας, 'Απόστολε, * ναοὺς δὲ ῆγειρας εἰς ὑμνφδίαν * καὶ αἰνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Deoroxion.

Νόμου δουλείας * τῆ σῆ γεννήσει λελυτρώμεθα. * σὺ γὰρ, Θεοτόκε, τὸν Ἐλευθερωτὴν * ἀπειράνδρως ἡμῖν τέτοκας. * Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν * ὑπάρχεις, πανάμωμε.

'Ωδή η'. Πατόας εύαγεις.

Θεὸν ἐγγύτητι * θεοποιούμενος, * καὶ, Κύριαν ὑμνεῖτε κραυγάζων,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς κάντας τοὺς αἰωμας.

"Αγάπη Θεφ συγκεκραμένος * τον θάνατον μετ' αὐτοῦ, Μάκαρ, ἐπόθησας, * τοῖς συναποστόλως σου * "Αγωμεν φθεγξάμενος," και σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον * καταδεξώμεθα, * τὸν Κύριαν ὑμνεῖτε βοῶντες, * και ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τμας ο Χριστός τους Αποστόλους * νεφέλας της ουρανίου βροχης εδείξεν, * όμβροις έπικλυζοντας * θείας έπιγνώσεως * τας Εκκλησίας, πάνσοφοι, * και καταρδεύοντας, * και, Κύριον υμνείτε βοώντας, * και υπερυψούτε * είς πάντας τους αιώνας.

Θεοτοχίον.

Μώμων καθαρά καὶ μολυσμάτων,* καὶ πάσης άγιωσύνης οὖσα τέμενος, * Λόγον τὸν πανάγιον * πάντας άγιάζοντα * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * ἐκυοφόρησας· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Π αΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσωσατο, * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *
- » την οἰχουμένην ἄπασαν * άγειρει ψάλλειν σοι· * Τὸν Κύ-
- ριον ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος όρους.

Αρμα φωτοφόρον έδειχθης * ἐπικαθήμενον τὸν Λόγον * τῆ εὐπειθεστάτη ψυχῆ σου * καὶ θεοφόρω ἐπιφερόμενος, * πρὸς σωτηρίαν, "Ενδοξε, * ἡνιοχοῦντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σοῦ τὴν παμμαχάριστον μνήμην * ἐπιτελοῦντες, δυσωποῦμεν * πάσης τριχυμίας ρυσθηναι * τῆ μεσιτεία τῆς παρρησίας
σου, * ἢν ως Χριστοῦ 'Απόστολος * ἔχεις, Θεόπτα πανσεβάσμιε.

Σήμερον την μνήμην σου πάντες, * Θωμά 'Απόστολε, τελοῦμεν· * φώτισον, άγίασον πίστει, * πειραστηρίων και περιστάσεων * και παθημάτων πάντοτε * ἀπολυτρούμενος πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

"Ωφθης θεονύμφευτος Μήτηρ, * καὶ πανακήρατος Παρθένος· * σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον * εἰς εν συνῆψας, ἄχραντε Δέσποινα,* . τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον * πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Ο Είρμός.

Λ (θος άχειρότμητος όρους * ἐξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 Λ άχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύ-

» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σε, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Έξαποστειλάριον. Γυνατκες, ἀχουτίσθητε.

Α ὑτόπτα καὶ ᾿Απόστολε * Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, * εἰρήνην δώρησαι πάση * τῆ οἰκουμένη καὶ νίκας * τῷ φιλοχρίστῷ ᾿Ανακτι, * ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν * καὶ σωτηρίαν αἴτησαι * τοῖς σὲ, Θωμᾶ, εὐφημοῦσιν * ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

¨Ετερον, ὅμοιον.

Χριστὸς ὁ μέγας "Ηλιος * ἀχτινά σε πολύφωτον * ἐν τῆ 'Ιν-

δία ἐκπέμπει, * τὴν ζοφερὰν πλάνην, μύστα,* συντόνως ἐκδιώκοντα, * Θωμᾶ σοφὲ 'Απόστολε, * καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, * Τριάδα σέβειν τὴν θείαν * παρ ἡς φρουρούμεθα πάντες.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, * τὸ μέγα περιήχημα * τῶν 'Αποστόλων Μαρτύρων * καὶ Προφητῶν καὶ Όσιων, * τὸν σὸν Τἰὸν καὶ Κύριον * ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, * ἡμῶν Θεογεννήτρια, * ὅταν καθίση τοῦ κρίναι * τὰ κατ ἀξίαν ἐκάστφ.

Είς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ πα-ρόντα τρία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος α΄. Ανατολίου.

Υριστῷ ἡχολούθησας, * Θωμᾶ 'Απόστολε, * καὶ τοῦ κόσμου Ακατεφρόνησας * καὶ τὰ τούτου διδάγματα * ἐν τῷ ταμείφ σου κρύψας, * ἀνεδείχθης 'Απόστολος * ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, * τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης * καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχὰς * ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

'Ηχος δ'.

Τῷ τῆς γνώσεως θείφ πυρὶ * τὴν ψυχὴν καταυγασθεὶς, * ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, * ὡς ἔννομος Μαθητὴς. * Θωμᾶ ᾿Απόστολε· * τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, * ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας * εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. * "Οθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν * ἐζοφωμένην διάνοιαν * τῷ τοῦ Θείου Πνεύματος * ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, * καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τοῦ ἐχθροῦ * ἐζοφωμένης ὄψεως, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπών, * τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμφ πίστει προσέδραμες, * καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, * Θωμᾶ ᾿Απόστολε· * διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου * τῷ χειρὶ ψηλαφήσας, * τῶν πεπαρμένων ἦλων τὰς ὡτειλὰς * τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεὶ,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων,* Χριστοῦ τῆς σοφίας * νοητὸς ἀναδεδειξαι κρατὴρ * μυστικῶς, Θωμᾶ 'Απόστολε, * ἐν ῷ τῶν πιστῶν αὶ ψυχαὶ εὐφραίνονται: * τῆ γὰρ θεία σαγήνη τοῦ Πνεύματος * λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως. * ὅθεν ἐκ Σιών * ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, * τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα * εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. * Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, *

τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης, * καὶ ἐν τῷ γνόφφ εἰσδὺς τῆς ἀφθαρσίας * αὐτὸν ἰκέτευε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

 \mathbf{p} άχχε και Σέργιε, * ὑμᾶς * ὁ της δόξης Κυρίου * κατακοσμήσας ταῖς χάρισι * ταῖς τῶν ἰάσεων, * θαυμαστοὺς ἐν κόσμφ * εὐ-κλεῶς ἀνέδειξε, * νοσοῦντας δί ὑμῶν θεραπεύων ἀεί· * διὸ πρεσβεύσατε, * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάχχε καὶ Σέργιε, * ὑμεῖς * ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες * ἐν οὑρανοῖς συγχορεύετε· * σὺν 'Ασωμάτοις γὰρ * ἀεὶ παρεστῶτες * τῆ Τριάδι, "Αγιοι, * καὶ δόξη ἐντρυφῶντες ἀγάλλεσθε· * διὸ πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάχχε καὶ Σέργιε, * ὑμεῖς * τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔνστασιν * ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε· * καὶ τῶν εἰδώλων δὲ * ὀλεθρίαν πλάνην * εὐσεβῶς ἀπώσασθε, * Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες· * ὂν ἰκετεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Τηχος δ'.

Σέργιος καὶ Βάκχος, * ή φαιδρὰ τῶν Μαρτύρων * καὶ τερπνὴ λαμπηδών, * τῶν μὲν τυράννων * τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰ-δώλων * τὴν πλάνην κατήργησε· * καὶ τῆς θεογνωσίας * τὸ τέ-λειον μυστήριον, * λαμπρᾶ τῆ φωνῆ, * ὑψηγοροῦντες ἀνεκήρυττον. * 'Ων ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * ὁ τούτων νομοδότης * ἀγωνθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, * καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον * κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων * τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Και νύν, Θεοτοχίον. Έδωχας σημείωσιν.

"Ηλιον χυήσασα * διχαιοσύνης, Πανάμωμε,* τὸ ζοφῶδες διάλυσον * παθῶν τῶν θλιβόντων με· * καὶ τὸν ἀπατῶντα * τὴν ψυχήν μου όφιν, * και καταθέλγοντά με νῦν * φιληδονίαις * και ματαιότησι, * πόρρωθεν ἀποδίωξον * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, * ἐν γαλήνη φυλάττουσα * ἀπαθείας τὸν δοῦλόν σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * και τήν πλευραν όρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ή Πάναγνος * Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοώσα. * Τι τοῦτο, Υιέ μου; * τι σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει, * ἀνθ ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, και σπεύδεις με * ἀτεκνωθήναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σἡν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'.

Έχραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων * κατ ἐχθρῶν τὸ σύστημα. * ἐν οἰς ὡς φωστῆρες * κοσμικοὶ διαλάμπουσιν * οἱ εὐσθενεῖς * καὶ ἄριστοι ᾿Αθλοφόροι, * Σέργιός τε καὶ Βάκχος. * Τούτοις ἔκλινε * τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ * φάλαγξ τῶν δαιμόνων. * Τούτους ἐξεπλάγησαν τύραννοι * καὶ ἐθαύμασαν ᾿Αγγελοι * ὁρῶντες τὸν ἀσώματον * ὑπὸ σαρκὸς κρατούμενον. * τῶν δὲ πιστῶν ἡ Ἐκκλησία * πανέορτον ἐορτὴν * καὶ κοσμικὴν χαρμονὴν * ἐπιτελοῦσα βοᾶ. * Ὁ ἀσθενεία σαρκὸς * πεδήσας τὸν ἰσχυρὸν, * ταῖς πρεσβείαις τῶν ᾿Αγίων σου * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. *Ω τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι * καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ *
τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου * καθ΄ ἐκάστην πρόνοιαν, * ἢν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; * πῶς δέ σου φράσω * τὴν ἀγαθότητα * καὶ τὴν πακίλην * ὄντως κυβέρνησιν; * σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν * εἰς ἀεί μου
πρόστηθι, * παντὸς κακοῦ * ζῶντα καὶ θανόντα με * ἐκλυτρουμένη, Σεμνή.

ή Σταυροθεοτοχίον, αὐτόμελον.

 $^{\circ}\Omega$ τοῦ παραδόξου θαύματος! * $^{\circ}$ μυστηρίου καινοῦ! * $^{\circ}$ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * $^{\circ}$ Παρθένος ἔλεγεν * $^{\circ}$ Σταυρφ θεωροῦσα σε * $^{\circ}$ μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον, * $^{\circ}$ ο ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * Έκλαιε κράζουσα· * Οἰμοι, Τέκνον φίλτατον! * πῶς σε δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρφ προσήλωσεν;

Απολυτίκιον. Οι Μάρτυρές σου Κύριε.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου. καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Σέργιον άθλοφόρον, και Βάκχον άοιδιμον ζόω.

'Ωδή α'. Ήχος α'. Σοῦ ή τροπαιούχος δεξιά.

▼ έργιε, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, * συμπρεσβευτὴν προσλαβών καὶ Δουλλήπτορα * Βάχχον τὸν ἀοιδιμον, * μεθ' οὖ τοὺς ἄθλους * θεοφρόνως ήνυσας, * λόγον μοι σοφίας * ήμας ύμνουντι βραβεύσατε.

Επί την ασαλευτον Χριστού * πέτραν της πίστεως, "Αγιοι Μάρτυρες, * θέντες τὸν θεμέλιον, * ἐπ' ἀσφαλοῦς * ἐρηρεισμένοι

βάσεως, * πρόβολοι και πύργοι * της εὐσεβείας ἐδείχθητε.

'Ρήμασι πιστεύσαντες Χριστού, * και πρός αὐτὸν ἀκλινώς άτενίζοντες, * πάσαν διεπτύσατε * παρερχομένην * εύδοξίαν, "Αγιοι, * δόξης ἀιδίου * κατασχεθεντες τῷ ἔρωτι.

Γένους και πατρίδος και τιμής * διά Χριστόν γυμνωθέντες ηγάλλεσθε. * καὶ περιβαλλόμενοι * θηλυπρεπές * άνδρειοφρόνως ενδυμα, * την της ἀφθαρσίας * καταστολήν ήμφιάσασθε.

Θεοτοχίον.

Τλεων γενέσθαι τοζς πιστοζς * και εύμενη, Θεομήτορ, δυσώπησον * Λόγον ον έγεννησας, * σωματικώς * ήμιν επιδημήσαντα. * σὲ γὰρ προστασίαν * και σωτηρίαν κεκτήμεθα.

'Ωδή γ'. 'Ο μόνος είδώς.

μόνος γινώσχων ως Θεός * τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, * τὴν πρὸς Ο αὐτὸν ὁρῶν ὑμῶν πρόθεσιν, * σοφίας λόγων καὶ θείας γνώσεως * και στεββού φρονήματος * δαψιλως ένέπλησεν, * ώς αὐτοῦ στρατιώτας, Μαχάριοι.

Νομίμως, θεράποντες Χριστού, * άθλησαι προελόμενοι, * την φθειρομένην δόξαν και ρέουσαν * και κόσμον πάντα και κοσμοχράτορα * λογισμοῦ θεόφρονι, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ἐβδελύξασθε πόθφ του κτίσαντος.

'Αχράντοις νοὸς ἐπιβολαῖς * Θεῷ νῦν παριστάμενοι, * καὶ τῆς έχειθεν αίγλης πληρούμενοι, και της άφράστου μαχαριότητος * σαφῶς ἀπολαύοντες, * πειρασμῶν τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, * `Αθλαφόροι, λυτρώσασθε.

GEOTOXIOV.

Θανάτω χρατούμενος τὸ πρὶν * 'Λδάμ νῦν ἡλευθέρωται * τή σή γεννήσει, μόνη Θεόνυμφε. * ζωήν γαρ όντως την ένυπόστατον, * ένωθετσαν σώματι, * Αγνή, καθ' ὑπόστασιν * ὑπὲρ φύσιν και λόγον έκύησας.

* Ο μόνος είδως της των βροτών * ούσίας την άσθένειαν,* καὶ συμπαθώς αὐτην μορφωσάμενος, * περίζωσόν με έξ ύψους

» δύναμιν, * του βοάν σα· "Αγιος * ο ναος ο εμψυχος * της

άφράστου σου δόξης, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη, * τοὺς νοητοὺς * μαργαρίτας Κυρίου * καὶ ἀθλητὰς, * Σέργιον τιμήσωμεν * καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας, * ὡς τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην * ἐνθέως πατήσαντας, * καὶ τῶν εἰδώλων πᾶσαν * ἰσχὺν ἐδαφίσαντας * ὅθεν ἐπαξίως * οὐρανόθεν τὸ στέρος * τῆς νίκης δεξάμενοι, * σὺν ᾿Αγγελοις χορεύουσι * διὸ πίστει βοήσωμεν * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ένθυμοϋμαι τὴν χρίσιν * καὶ δειλιῶ, * ἔργα πράξας αἰσχύνης * ὁ ταπεινὸς * ἄξια, καὶ δέομαι, * Θεοτόκε πανύμνητε. * Πρὶν τὰς πύλας φθάσω * θανάτου, ἐπίστρεψον, * πρὸς τὴν τῆς μετανοίας * ὁδὸν ὁδηγοῦσά με, * ἴνα εὐχαρίστως * προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου * τὴν ἄμετρον δύναμιν * καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, * Παναγία Θεόνυμφε, * πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲροῦ αἰτοῦμαί σε δοθῆναί μοι * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * καὶ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν Σταυρῷ παρεστῶσα * Μήτηρ ἡ σὴ, * καὶ Θεόν σε εἰδυῖα * ὑπὲρ βροτῶν * σαρκὶ προσιέμενον * τὸν ἐκούσιον θάνατον, * ὡς μὲν μήτηρ ἡομφαία * καρδίαν ἐτέτρωτο, * καὶ οὐχ ἤττον ἐδύναις * καὶ πόνοις προσήλωτο· * ὡς δὲ βουλομένη * τὴν βροτῶν σωτηρίαν * καὶ κόσμου τὴν λύτρωσιν, * εὐχομένη ἀνύμνει σε, * καὶ σὺν δάκρυσιν ἔλεγεν· * Ανάστηθι καὶ σῶσον, Υὶὲ,* τοὺς τὰ πάθη πίστει σου δοξάζοντας, * ὁ ὑπὲρ πάντων ἐκχέας * σὸν αἰμα τὸ ἄγιον.

'Ωδή δ'. 'Όρος σε * τῆ χάριτι.

Α αμπτήρες * διττοι ἀπὸ δυσμῶν ἐξανέτειλαν, * τὴν ἐναντίαν τῷ τῆς γῆς * τότε κρατοῦντι δυσσεβεῖ * ποιούμενοι κίνησιν, * καὶ πρὸς τὴν σὴν * ἀνατολὴν ἐπειγόμενοι * τὴν φωτοφόρον, Χριστὲ, καὶ σωτήριον.

Οὐ ξίφος * οὐ πῦρ οὐ διωγμὸς οὐδὲ μάστιγες, * τῆς εὐσεβοῦς περὶ Θεὸν * γνώμης ἐχώρισαν ὑμᾶς· * ζωὴν γὰρ ἡγήσασθε * τὴν τελευτὴν * τὴν δί αὐτὸν, 'Αξιάγαστοι, * καὶ μακαρίαν τρυφὴν καὶ ἀνώλεθρον.

Φωστήρες * οἱ ὄντως ἀπλανεῖς τὸ στερέωμα * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ * περιαυγάζουσι φωτὶ * τῆς θείας ἐλλάμψεως, * καὶ τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσι, * τὰ τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες.

'Ο Βάχχος, * ὁ θεῖος καὶ πανάριστος Σέργιος, * ἐνιαυτῶν περιτροπαῖς, * τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς * καὶ τοὺς φιλομάρπυρας * πνευματικῶς * πρὸς εἰωχίαν προσρέπονται, * κὰς ἀριστείας αὐτῶν προσθέμεγοι.

Θεοτοχίον,

Ρομφαίαν * τὰς πύλας τῆς Ἐδὲμ ἡ φυλάττουσα * παραχωρεῖ τῶν τοῖς πιστοῖς, * καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς * τιμίψ ἐν αϊμαπι * τοῦ ἐκ τῆς σῆς * γαστρὸς τεχθέντος, Πανάμωμε, * σημειωθέντας ὁρῶσα καὶ χάριτι.

 $^\prime\Omega^{\hat{\phi}}\eta$ $arepsilon^\prime\cdot$ O quatous * $au exttt{\eta}$ $\dot{\epsilon}\lambda\lambda \dot{\mu}\mu\psi$ es.

Ο την πλάνην * άληθείας εν όπλω ελάσαντες, * και πυράννων * καρτερώς αικισμούς υπομείναντες, * νικηται γεγόνατε, * παρά Χριστοῦ στερανωθέντες, * και νῦν ἀξίως ἀγάλλεσθε.

Μευρούμενοι * ἀηττήτω δυνάμει και χάριτι * τῆς Τριάβος, * ή δυάς τῶν Μαρτύρων κατέβαλε * τὸν ποῦ σκότους ἄρχοντα * και τοὺς αὐτῷ δεδουλωμένους * τῆς τοὐτου κλάνης ἐξζύσατο.

Καρτερία * και ανδρεία ψυχης και στερρότητι * διανοίας * ξυνωρίς των Μαρτύρων ή ενδοξος * ύπερέβη απασαν * των διωκτών πικράν μανίαν, * και σύν 'Αγγέλοις αὐλίζεται.

Θεοτοχίον.

'Ανέτειλας,* Θεομή**σορ, ώ**ς ὄρθρος τὸν "Ηλιον, * κὸν ἄδυτον * ήνωμένον σαρκὶ καθ' ὑποστασιν * ἐν ἀγκάλαις φέρουσα * τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης· * διό σε πάνπες δοξάζομεν.

'Ωδή ς'. Εχύκλωσεν ήμας.

ρίσωμεν, * τρι εὐχλεῆ * Σέργιος καὶ Βάχχον * τρι ἀφίδιμον. *
Τάρυσιώμεθα προθύμως οὖν, πιστοί,* καὶ τοὺς Αθλοφόρους μακα-

Βαρούμενοι την μετ' άνόμων σχήνωσίν, * και πλάνη δυσχεραίνοντες, * την ούράνιον πορείαν εύσταλως * Σέργως και Βάχχος έπορεύοντο, * και πρός Χριστόν * λιμένα έρθασαν * σόν άχείμαστον,

'Ανοίγονται τοῖς ἀθλοφόροις Μάρπυσι» * αὶ πύλαι αἰ οὐράνιαι, * εὐλαβούμεναι τὸ πάθος σὸ σεππὸν * τὸ πῆ ἐκμιμήσαι ποῦ Θεοῦ ἡμῶν * χαριτωθέν, * καὶ ρυγαδεῦου δαιμόνων φάλαγγας.

Θεοτοχίον.

Κυρίως σε Θεού Μητέρα, Πάναγνε, * φρονούντες καταγγέλλομεν· * τὸν γὰρ ἄναρχον Υἰὸν μονογενη, * τὸν πρὸ τὸν αἰώνων ἀναλάμψαντα * ἐκ σοῦ Πατρὸς, * ἐνερμηνεύτως, Παρθένε, πέποκας.

Ο Είρμός.

* Τ κώκλωσεν ήμας, έσχατη άβμοσος, * ούκ έστιν ο ρυόμενος. *

* Είλογισθημεν ως πρόβατα σραγής. * Σώσον τον λαόν σου,

Μοπ. Τοπ. Ι.

» ό Θεός ήμων. * σύ γαρ ίσχύς * των ασθενούντων * και έπα-» νόρθωσις.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.

Τον νοῦν πρὸς ἐχθροὺς * ἀνδρείως παρατάξαντες, * τὴν πᾶσαν φότες, Μάρτυρες πανεύφημοι, * ὁμοφρόνως ἐχράζετε· * Καλὸν χαὶ τερπνὸν τὸ συνείναι Χριστῷ.

O Olxos.

Έν οὐρανοῖς, Χριστὲ, κατοικοῦντες * Σέργιός τε καὶ Βάκχος,* καὶ τοῦ θείου φωτὸς * τοῦ παρὰ σοῦ ἐμφορούμενοι, * ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας * πορευόμενον προφθάσειαν διὰ τάχους. καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν, * μόνε ἀθάνατε, * στολήν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντες. * ὅπως λευχειμονῶν * τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἐορτὴν ἀνυμνῶ, * καὶ κραυγάζω σοι, Κύριε· * Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεἴναι Χριστῷ.

Συναξάριον.

Τη Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου. Σ τίχοι.

Χαλχά σὰ νεῦρα, Βάχχε, πρὸς νεύρων βίαν,

Και πρός ξίφος, Σέργιε, πῦρ σή καρδία.

Σέργιον έβδομάτη ξίφος έχτανε, νεύρα δὲ Βάχχον.

Τατς τῶν 'Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. Ω^{57} , ζ΄. Σὲ νοητὴν * Θεοτόχε.

τ ατρε, δυάς * 'Αθλοφόρων ἔνδοξε. * χατρε, νικήσασα λαμπρώς *

μακάριον * χατρε, τρυφής ἀεὶ ἔνδον μένουσα * χατρε, τρανώς παρεστώσα * Θεῷ, θεομακάριστε.

Όλολαμπεῖς * ἐπὶ γῆς βαδίζοντες, * τοὺς τῶν δαιμόνων ὁρθαλμοὺς * καὶ τὰς ὄψεις τῶν διωκτῶν,* Μάρτυρες, ἡμβλύνατε * ρέγγει τῷ τῆς χάριτος * καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, * τὸν αίνετὸν ἀνυμνοῦντες * Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

αινετον ανυμνουντες "Θεον τον υπερενοοζον.

Ναοί Θεοῦ * πεφηνότες, ἔνδοξοι, * ζῶντος καὶ ζῶντες ᾿Αθληταὶ, * τῆ δυνάμει τῆ τοῦ Σταυροῦ * ὄντως δυναμούμενοι, * στιφος ἐτροπώσασθε * τῶν δυσμενῶν, παμμακάριστοι, * τὸν κραταιὸν ἐν πολέμοις * Θεὸν ὕμνοις γεραίροντες.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε, σὺ * ναὸς ἐχρημάτισας, * καὶ παναγία κιβωτὸς, * δεξαμένη τὸν Ποιητὴν * τὸν ἀπερινόητον * καὶ τὸν ἀπεριληπτον * ἐν τῷ γαστρί σου χωρήσασα, * τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων * Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

'Ωδή η'. 'Εν καμίνω Παίδες.

Τῆ δρόσφ πάλαι τοῖς Παισί * τὴν φλόγα καταψύξας * ἐστῶτας ἐν τοῖς ἀγῶσιν * ἐδυνάμωσεν αὐτοῦ * τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας: * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰοβόλους καὶ ψυχοβλαβεῖς * θωπείας τῶν τυράννων * ἐμφρόνως οἰ ᾿Αθλοφόροι * διεκρούσαντο, Χριστῷ * βοῶντες καὶ ψάλλοντες: * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ

ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δραστηρίους φύλαχας ήμιν * τὸν Σέργιον καὶ Βάκχον * τοὺς ὅντως στεφανηφόρους * ἐπεστήσατο Χριστὸς, * φρουροῦντας τοὺς ψάλλοντας * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιθυνόν μοι, Δέσποτα Χριστὲ, * πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων * τὴν τρίβον τῆς ἀρετῆς μοι * κατευμαρίζων, καὶ σοὶ * κραυγάζειν ἀξίωσον * Εὐλογείτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μακαρίζω σὲ τὴν ἀληθῆ * Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, * τὸ Χαῖρε σὺν τῷ 'Αγγέλφ * προσκομίζων σοι, ἀγνὴ, * πανάμωμε Δέσποινα· * σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλογοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Το καμίνω Πατδες Ἰσραηλ, * ως εν χωνευτηρίω, * τῷ κάλ
Ελει τῆς εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέ-

» γοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε *

» και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ' . $\dot{\eta}$ $\dot{$

Ο λον * τὸν Χριστὸν ἐχτήσασθε· * χόσμον γὰρ ὅλον δί αὐτὸν χατελίπετε. * Καὶ νῦν, Μάρτυρες, * τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύοντες, * τὰς χορείας τῶν ἄνω Δυνάμεων * ἀνδρῶν τε μαχαρίων * χατανοείτε τὰς λαμπρότητας.

Νέμοις, * Ευνωρίς πανάριστε, * τῷ τοὺς ἐπαίνους πόθῳ σοι προσχομίζοντι * χάριν ἄνωθεν, * καὶ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, * δυσωποῦσα τὸν μόνον οἰκτίρμομα. * πρὸς ον ἐπειγομένη * τῶν χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Αίγλη * τριλαμποῦς Θεότητος * πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, * τὴν πολύθεον * ἀπατηλὴν ἀθεότητα * καὶ τυράν-νων τὸν φόβον ἀπώσαντο· * καὶ νῦν τῆς ἀκηράτου * κατατρυφῶσιν ἀπολαύσεως.

Δρόμον * τὸν καλὸν τελέσαντες, * τὴν ἐψσεβῆ τε πίστιν σώζειν σπουδάσαντες, * τὴν ἀσάλευτον * παραλαβεῖν ἡξιώθητε * βασιλείαν, πανένδοξοι Μάρτυρες, * διάδημα τοῦ κάλλους * καὶ εὐπρεπείας περικείμενοι.

Θεότοχίον.

**Ω τῶν * ὑπὲρ νοῦν θπυμετων σύθ! * τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Αόγον σάρκα τενόμενον * μόνη τέτοκας * ὑπερφυῶς, Μητρόπάρθενε, * τὸν τὰ δύμπαντα θείψ βουλήματι * σορῶς διπαρπτοῦντα, * και πυβερνῶντα και συνέχοντα.

Ο Είρμός.

» Τύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος εδαιζεν

» σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν την κάμινον, * ἴνα τε, Θεοτόπε,

» ἀπαταπάύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταις.

Αφόροι Μάρτυρες, * Σέργιος ό θεσφρων * και Βάκχος ό αλομος, * σὲ, Χριστε, δυσωπούσιν, * ειρήνην σὴν δωρήσασθαι * κόσμω και τοῖς ἐν πόσμω, * και Βαθίλει * κατ ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, * ἡμιν πταισμάτων ἀφεσίν * και ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν σαρχωθέντα Κύριον * ἐξ ἐψνῶν σου κιμάτων, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * δυσωποῦσα κὰ παύση * ὑπὲρ ἀχρείων σου δουλων, * ὅπως εθρωμεν χάριν * καὶ εὕχαιρον βοηθειαν * ἐν ἡμέρα ἡ κρίνη * γένος βροτῶν τὸς Θεός, παρέχων τὰ κατ τὰςτάν.* τὰ γὰρ προστάτιν ἄπαντες * ἔχομεν ἐν ἀνάγχαις.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίγους δ΄. και ψάλλομεν τὰ πα-

ρόντα τρια Ιδιόμελα, δευτερούντες το πρώτον.

Ήχος α΄. Γερμανού.

Δοή τι καλόν, * ή τι τερτιού και Βακχος οι Μαρτυρες * 'Ιδού Δοή τι καλόν, * ή τι τερτιού αλλ' ή το κατακαν * 'Αδελφούς επί το αυτό; * ου δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, * άλλά πιστεως τρόπφ. * "Θθεν οι "Αγιοι * τον έχθρον κατεπάτησαν * και τον σταυρόν άραμενοι * τη Χριστή ήκολούθησαν * και πρεσβεύσσαι τη Βασιλα και Θεή, * θωρηθήνωι τας ψυχας ήμων * το μέγα έλευς Τηχος γ΄.

Εί τι καλόν, * εί τι τερπνέν, * ή αὐτάδελφος γνώμη * τῶν Μαρτόρων σου, Κάριε * οὖς γὰρ ή φύσις στρκικούς * ἀδελφούς σὰκ ἐγνώρισε, * τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονείν * μέχρις άξματος πατηνάγκασεν. * Ο Θεὸς, * ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ήχος δ΄. 'Ανατολίου.

Προφητικώς τοις Αγίοις συνελθόντες, * τὸν ὑμνον βοήσωμεν· * Ἰδοὺ δὴ τι καλὸν, * ἢ τι τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικείν * ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; * οὐ φύσεως ἀκολουθια, * ἀλλὰ πίστεως ἐνώσει * τοῦ Αγίου Πνεύματος· * τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυξάμενοι πάντα, * ἤραν τὸν σταυρὸν ἐπ΄ ὑμων, * καὶ ἡκολούθησαν τῷ Χριστῷ * Σέργιος καὶ Βάκχος * οἱ γενναῖοι Μάρτυρες· * καὶ παρρησίαν ἐν οὐρανοῖς κεκτημένοι, * πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, * τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

 Δ όξα, 'Ηχος δ'.

Υποδησάμενος Σέργιος * ἐν ἐτοιμασία * τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης * τὰ τῶν ἡλων ὑποδήματα, * τῷ αίματι τῷ τῶν ποδῶν ἀποβρέοντι * τὸν ὅριν τὸν ἐπιτηροῦντα * τὴν πτέρναν ἡμῶν ἐξετύρλωσε, * καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. * Διὸ εὐχαῖς αὐτοῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου * τὰς σάρκας ἡμῶν * καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

'Ρύσαι ήμαζ έχ τοῦν άναγκῶν ήμῶν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ή τεχοῦσα τὸν τοῦν ὅλων Ποιητὴν, * ἐνα καίντες κράζωμέν σοι * Χκιρε, ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Ως γενναίον έν Μάρτυσι.

Τον άμνον και ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ως ἔβλεψεν, * άμνὰς η κωήσασα * ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σαι ἐφθέγγετο * Υιὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλο τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, φιλάνθρωπε; * πῶς τὰς χεϊράς σου * καὶ τοὺς κόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ ἀνόμων, καὶ τὸ αξικα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

Είς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Δόξα, Ἡχος β΄. ἀνατολίου.

Καθορώσα πάλαι * ή Έκκλησια του Θεοῦ * τοὺς ὑμιῶν ἀγῶνας, * Μάρτυρες παγκόσμιοι, * σήμερον φαιδρῶς στολίζεται, * καὶ
πιστῶς ἐορτάζει * ἐν τῆ μινήμη ὑμιῶν, * ὡς κόσμον βασίλειον *
περιφέρουσα τὴν κἰσχώνην * τὰν ἐπὶ τοῖς θείσες ὑμῶν αὐχέσιν *
ἐπιπεθείσαν παικτικοῦς * δι ἡς δύξης * κατηξιώθητε τῆς ἐπουρανίου * καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Και νύν, Θεοτοκίον. "Οτε * έκ σου ξύλου σε.

"Ολην * την ζωήν μου έν κακοίς * καταδαπανήσας ό ταίλας, *
νῦν κατελείρθην, 'Αγνή, * πάσης ὅντως ἔρημος * ἀγαθής πράξεως: * προσεγγίζοντα βλέπων δὲ * τὸν Θάνατον, οἴμοι, * τρέμω τὸ
κριτήριον * τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ * οὐατρ * ἐξελοῦ με, Παρθένε, *
καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, * Δέσποινα, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τη τοῦ Υἰοῦ καὶ θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολυζωσα. * Οἰμοι, τέκνον γλυκύτατον! * ἀδίκως πῶς πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ κρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γην ἐκπληρῶν; * "Οθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ίλεων ἡμῖν τοῦτον ἐπέργασαι.

Καὶ ἡ λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Όσιας Μητρός ήμων Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Τηχος δ΄. Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Τρός εν πίστει εκτελούντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ώραΐον τοῦ σώματος * εἰς τὸ πρώτον ἀξίωμα, * Πελαγία ἔνδοξε, * μετερρύθμισας· * οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἄνθεσιν, * ἀρετών δὲ κάλλεσι * κατεποίκιλας σαυτήν, * καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι * καθ' ὁμοίωσιν, * ἐκτενῶς δυσωποῦσα * ὑπὲρ πάντων * τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων * τὴν ἀειβέβαστον μνήμην σου.

Των δακρύων αλάβαστρον * καθ' ἐκάστην προχέουσα, * εὐωδίας ἔπλησας * τὰ οὐράνια· * διὸ ὡς μύρα πολύτιμα * Χριστῷ προσηνέχθησαν * εἰς ὀσμὴν τὴν μυστικὴν * τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως * ἐκχεόμενα· * διὰ τοῦτο δυσώπει * ὑπὲρ πάντων, * τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ήχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχού.

"Οπου ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, * ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, * καθως ὁ Απόστολος διδάσχει· * ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάχρυσι, Πελαγία, * τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, * καὶ τὸ τέλος εὑπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ * διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες· * καὶ νῦν τούτῳ πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον.

Επομβρίαις τοῦ Πνεύματος * τοῦ Αγίου, Πανάχραντε,* τὴν ἐμὴν διάνοιαν * χαταδρόσισον: * ἡ τὴν σταγόνα χυήσασα, * Χρι-

ττὸν τὸν τὴν ἄμετρον * ἀνομίαν τῶν βροτῶν * οἰχτιρμοῖς ἀποτμήχοντα, * ἀποξήρανον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου * καὶ χειμάρρου * καταξίωσον τρυφῆς με * ταῖς ἀειζώοις πρεσβείαις σου. ΤΗ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

'Ως ἐώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, * ἐπωδύρετο· * καὶ θρηνφδοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν, * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Μελετίου Ιερομονάχου Βλαστοῦ.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι * σαρχὸς τὴν εὐπάθειαν, * ἀνεδείχθης χαθαρὸν δοχεῖον * τοῦ δὶ εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις * συγχαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου· * ὅθεν χαὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω * οἰχεῖν σε ήξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. * Τὰ οὐράνια πάντα συγχαίρουσι, * τὴν πρίν σε ἀσέμνως βιώσασαν * νῦν χαθορῶντα Χριστοῦ ἀσπιλον χειμήλιον, * τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς * σὲ μεταθέντος, * καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντος τῆ μνήμη σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ω τοῦ παρκδόξου.

"Ηθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με * τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἰοῦ,* 'Αγαθή καὶ Πανάμωμε,* πόρρωθι ἀπέλασον * τῆς ἀθλίας καρδίας μου· * καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὡρυόμενον * καταπιεῖν με κάκιστον λέοντα,* ὅριν τὸν δόλιον,* σκολιὸν καὶ δράκοντα * τὸν πονηρὸν * σύντριψον τῷ κράτει σου * ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

*Η Σταυροθεοτοχίον, αὐτόμελον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ώ μυστηρίου χαινοῦ! * ώ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν χρεμάμενον, * ὂν ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐχύησεν. * Εκλαιε κράζουσα· * Οἴμοι, τέχνον φίλτατον! * πῶς σε δεινὸς * δῆμος χαὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν; 'Απολυτίχιον, 'Ηχος πλ. δ'.

Έν σοὶ, Μῆτερ, ἀχριβῶς.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες της 'Οκτωήγου, και της Αγιας ούτος, ού ή Ακροστιχίς:

Πόθφ γεραίρω την σοφήν Πελαγίαν.

Εν δε τοις Θεοτοχίοις. Γεωργίου.

'Ωοή α'. Τιγος ο'. Θαλάσσης * το έρυθραϊον.

Ιροθείσα * ώς πανδαισίαν σήμερον, * την θείαν μνήμην αυτής * Ι τη οίχουμένη πάση μυστικώς * Πελαγία προτρέπεται, * χατατρυφήσαι άπαντας * των έδεσμάτων των άγωνων αυτής.

Ο πόθος * ο υπέρ πάσαν έφεσεν * έν τη ψυχή σου, Σεμνή, * χατωχηχώς επύρσευσε τον νούν, * και την φλόγα του πνεύματος *

άναψας σὲ ἐφώτισε, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν.

Θαλάσσης * της άμαρτίας κλύδωνα * υπεκφυγούσα, σεμνή, * τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, * Πελαγία, προσώρμισαι * διο τη μετανοία σου * έπεκληρώσω τον Παράδεισον.

Θεοτοχίον.

Γαλήνη * των έν τῷ βίφ, "Αχραντε, * χειμαζομένων βροτών," ή άσφαλής και άγκυρα στεβρά * και λιμήν και κυβέρνησις * αύτη υπάρχεις πάντοτε * χειραγωγούσα καὶ διέπουσα.
Ωὸὴ γ΄. Ευρραίνεται ἐπὶ σοί.

νέπτης είς ούρανούς, * ή του Χριστού περιστερά, ππέρυξι * Λ της έγχρατείας σαυτήν * πόνοις τε πολλοίς άνυψώσασα.

'Ιλύος της των παθών * σύ το δυσώδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι *

άποσμηχθείσα, σεμνή, * μύρον, Πελαγία, έδείχθης αύτω.

'Ρομφαία τῷ πονηρῷ * θανασηφόρος άληθῶς γέγονεν * ἡ πρὸς Θεόν σου, σεμνή, * έμπυρος άγάπη και έφεσις.

'Ως δρόσος έωθινή * ή εύφροσύνη σου, 'Αγνή, σπάζουσα, * πήν των παθών κάμινον * των σε άνυμνούντων σβεννύει άει. Ο Είρμιός.

» Τ΄ υφραίνεται έπε σοι * ή Έκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα. * . ΙΣύ μου ίσχυς. Κύριε, * και καταφυγή * και στερέωμα.

Καθισμα, Ήχος πλ. δ. Την Σοφίαν.

Πετανοίας τη δρόσφ * την των παθών * ἀποσβέσασα φλόγα, * την σεαυτής * ζωήν ἀνατέθεικας * τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου. * διά τούτο χόσμον * φυγούσα έμόνασας * έν τη έρήμφ, βίον * Αγγέλων ζηλώσασα. * δθεν σοῦ τὸ τέλος * μετὰ δόξης μεγάλης * θεόθεν τιμώμενον * ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασι. * Πελαγία πανένδοξε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Δόξα... καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Εμοιον.

Πειρασμοϊς πολυπλόχοις * περιπεσών * έξ έχθρων ἀοράτων * καὶ ὁρατων, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. * καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν * καὶ σκέπην μου ἔχων σε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος. * ὅθεν, Παναγία, * τὸν ἐκ σοῦ σαρχωθέντα * ἀπαύστως ἰκέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * Θεοτόκε πανάχραντε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν πανάγιον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, έμοιον.

Καθελχόμενον, Λόγε,* έν τῷ Σταυρῷ * ὑπὰ ἀνδρῶν παρανόμων * γνώμη σκαιᾳ * ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, * τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο: * καὶ κοπτομένη σπλάγχνα * ἐθρήνει κραυγάζουσα, * καὶ συνοχῆ καρδίας * ἐβόα στενάζουσα: * Οἴμοι, τῆ τεκούσῃ * σὲ, Τὶὲ καὶ Θεέ μου! * πῶς θέλων ὑπέμεινας * τοῦ προσώπου ῥαπίσματα * καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, * ἄδικόν τε θάνατον νῦν * ἐπὶ ξύλου ἤλοις προσπηγνύμενος; * Όντως ταῦτα πάσχεις, * τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

' Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Ος θυμίαμα ὑπέρτιμον, Πελαγία, * τῆς ἐγχρατείας ἄνθραζιν ὁ-Δίλοχαυτωθεῖσα, * εὐωδία γέγονας * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * εἰς ὀσμὴν δραμοῦσα * τοῦ μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν, Πελαγία, * τῆς ἀμαρτίας ὕλην πρώην γενομένην,* ὅλην μετερρύθμισας * εἰς κάλλος ἀνόθευτον, * οὐ ὁ σὸς νυμφίος * ἡράσθη Χριστός.

Ή τοῦ Πνεύματος ἐνσπείρασα, Πελαγία,* ἐν τῆ ψυχῆ σου χάρις σπινθῆρα τοῦ λόγου, * τὴν φλόγα μετέωρον * ἀνῆψε τῆς πίστεως, * καὶ τὴν ἀμαρτίαν ἐχώνευσεν.

Θεοτοχίον.

'Ράβδος ἔφυς, Θεοτόχε, έξ ής τὸ ἄνθος * τὸ νοητὸν ἐβλάστησε, θείας εὐωδίας * πληρώσαν τὰ σύμπαντα, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * μύρον ὢν ἀχένωτον τίμιον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ ϵ' . Σ $\dot{\mathbf{v}}$ \mathbf{K} $\dot{\mathbf{v}}$ \mathbf{p} $\dot{\mathbf{r}}$ $\dot{\mathbf{e}}$ \mathbf{u} $\mathbf{o}\mathbf{v}$, \mathbf{p} $\ddot{\mathbf{w}}$ \mathbf{s} .

Νάμασι μυστιχοῖς * πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος,* ἐξήνθησας ἐν τῆ πίστει * ἀρετῶν εὐφορίαις, * χαὶ πόνοις τῆς ἀσχήσεως.

Σὺ, Κύριε, τὸ φῶς * τῶν ἐν σχότει χειμένων βροτῶν,* σὺ ἔλλαμψας ἐν χαρδία * τῆς "Οσίας τὴν αἴγλην * τῆς θείας ἐπιγνώσεως.

Men. Tom. I.

Οἱ πόνοι, σεμνή * Πελαγία, ἐν δάκρυσι * σπειρόμενοι, εὐφροσύ-

(Θεοτοχίον.

Γνωστή σου ἀληθως * ή χάρις ἀναδέδεικται,* Πανάχραντε παραδόξως, * ἐνεργοῦσα δυνάμεις * καὶ τέρατα ἐν πάση τῆ γῆ. $\frac{\Omega}{2}$ $\frac{\partial}{\partial}$ $\frac{\partial}{\partial}$ Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

ανείσης * τῆς ἀνεσπέρου αίγλης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ἐν τῆ ψυχῆ Πελαγίας, * ὁ τοῦ σκότους ἄρχων ἀπεσοβήθη, * καὶ ψκίσθη * ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Η πάλαι * παγιδευθείσα ὑπὸ τοῦ ὄφεως, * παγὶς αὐτῷ ἀνεδείχθη, * τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, * καὶ πατοῦσα * τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυνάμει Θεοῦ.

Νυμφίον * τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, * ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, * καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, * τοῦ νυμφῶνος * τοῦ αὐτοῦ, Πελαγία, ἡξίωσαι.

Θεοτοχίον.

Ίδετν σου, * Θεοτόκε, τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, * παλαι ώδίνησαν θείως * οἱ Προφήται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων * ἡμῖν ὤφθη * τοῖς ποθοῦσί σε, Κόρη πανάμωμε.

Ο Ερμές.

ούσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοῦ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δἰ οἶκτον *

» έχ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.

Το σώμα το σόν * νηστείαις χατατήξασα, * άγρύπνοις εὐχαῖς * τον Κτίστην χαθικέτευες, * τοῦ λαβεῖν σών πράξεων * τὴν τελείαν, Μτζτερ, συγχώρησιν * ἡν χαὶ ἔλαβες ἀληθώς, * ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα. Ο Οἶχος.

"Οσοι εν βίω * άμαρτίαις εμολύνθητε, * ώς ο τάλας εγώ, * ζηλώσωμεν την μετάνοιαν, * τὸν ὁδυρμόν τε μετά δαπρύων * τῆς Οσίας Μητρὸς τἰμῶν Πελαγίας, * ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ * τὴν συγχώρησιν λάβωμεν * καθάπερ ἡ μακαρία ἔτι ζῶσα * τὸν ῥύπον ἀπέπλυνε τῆς άμαρτίας, * καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ * τὴν τελείαν συγχώρησιν, * ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Συναξάριον.

Τη Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη της Όσίας Μητρὸς ήμῶν Πελαγίας. $\Sigma \tau i \chi$ οι.

Αίσχους πλυθείσα, και λιπούσα τὸν σάλον, Πρὸς ὅρμον ἡκεις οὐρανοῦ, Πελαγία. Ὁγδοάτη ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδὴ ζ΄. Ἐν τῆ χαμίνω.

Π έλαγος θείων * κατορθωμάτων ωρθης ως άληθως, * όλην τοῦ ἐχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ * τὴν ἰσχύν· * διὸ ἀνέμελπες· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Έν τη καμίνω * της έγκρατείας σώμα και την ψυχην * θείως ως χρυσόν έχωνευσας καθαρόν, * και το πρώτον κάλλος έδειξας * όβρυζωθέν, σεμνη, * Πελαγία, τη άκρα άσκησει σου.

Αουτρφ τφ θείφ * ἐκδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς * ὅνπερ παλαιὸν ἐνδέδυσο τῶν παθῶν, * καὶ φθειρόμενόν σου ἄνθρωπον * τὸν νέον, Ενδοξε, * ἡμφιάσω Χριστῷ συμμορφούμενον.

Θεοτοχίον.

'Ο ἐν τῷ θρόνφ * τῷ Πατρικῷ ὁχούμενος Λόγος Θεοῦ * ξένως ἐπὶ σοὶ ἐσκήνωσε καὶ φρικτῶς, * Θεοτόκε, καὶ ἀνήγαγεν * ἡμῶν τὸ φύραμα * ἐαυτῷ συνυψώσας ὡς εὖσπλαγχνος.

' Ωδή η'. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.

 Λ άμπουσιν άκτίνες φαειναὶ * τῶν θαυμασίων σου * καθάπερ Λ ήλιος, * καὶ τὴν τοῦ βίου σου ἄπασαν * ὑπεμφαίνουσι λαμπρότητα· * καὶ τὴν ἀστράψασαν ἐν σοὶ * τῆς θείας πίστεως ἑκβοῶσι * πᾶσῃ τῇ κτίσει αὐγὴν, Πελαγία σεμνή.

"Αλυτον δεσμόν τὸν εἰς Χριστὸν * πιστῶς συνδήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, * καὶ ἀδιάσπαστος ἔμεινας * τἢ ἐνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, * ῷ καὶ ἡρμόσθης νοητῶς, * τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, Πελαγία, * ἐκ τῆς καρδίας σου ἐκδιώξασα.

Γνώσιν δεξαμένη ἀληθη * ἐν τη καρδία σου * διὰ τοῦ Πνεύματος, * σαφώς κατέλιπες ἄπασαν * τὴν τοῦ βίου ματαιότητα * διὸ κατέπληξας βροτούς * ἐν τῆ ἀθρόα, Σεμνὴ, μεταθέσει, * καὶ

ούρανούς εύφροσύνης έπλήρωσας. Θεοτοκίον.

Υμνούσι, πανάχραντε 'Αγνή, * τὰ μεγαλεῖά σου * αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, * ἀναχηρύττουσιν ἄπαντες * Πατριάρχαι καὶ Προφήται τρανώς, * σὺν 'Αποστόλοις ἱεροῖς * καὶ τῶν Μαρτύρων χοροὶ, καὶ 'Οσίων * ἄπαν τὸ πλῆθος μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ο Ειρμές.

Σεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ
 Τέφραξε. * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-

» νοι * οι εὐσεβείας έρασταὶ * Παΐδες χραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, *

πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}_{i}$ $heta^{\prime}$. Alloc äxelpót μ ntoc öpouc.

Τος επεθύμησας όντως * του έραστου Χριστου τὰ καλλος, *

ματος, * Όσια, κατεμάρανας, * και τὴν τοῦ βίου ἐβδελύζω

στοργήν.

Απαν τὸ τοῦ σώματος ἄχθος * ἀποθεμένη, Πελαγία, * διὰ ἐγκρατείας καὶ πόνων, * πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀνέδραμες * ἐν αἰς τοῦ ποθουμένου σοι * ἐπαπολαύεις κάλλους, ἔνδοξε.

Νύν τούς σε τιμώντας έχ πόθου * πάντας, 'Οσία, έποπτεύοις, * καὶ τοὺς τὴν ἐτήσιον ταὐτην * ἐπιτελοῦντάς σου μνήμην, πρέσβευε * τῷ Ποιητῆ καὶ Κτίστη σου, ίνα μετάσχωμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοχίον.

Ο Είρμός.

 $m{\Lambda}$ άθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * $m{\Lambda}$ ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοϊς Μαθηταϊς. Υπογραμμός ο βίος σου * Μοναζόντων έδειχθη, * καὶ ἀκριβής ἀνόρθωσις * των δεινώς πεπτωκότων, * ἀοίδιμε Πελαγία. *

των παθων γάρ τὴν νύκτα * φυγοῦσα προσεπέλασας * τῷ Ἡλίφ τῆς δόξης * Χριστῷ, σεμνὴ, * 'Ασκητῶν ἐκλάμψασα ὁμηγύρει: * μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον * ἐορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοχίον, ομοιον.

Χαρμονιχώς τὸ Χαϊρέ σοι * τοῦ σεπτοῦ 'Αρχαγγέλου * οἰ λυτρωθέντες, Πάναγνε, * τῆς ἀρχαίας κατάρας,* διὰ τοῦ θείου σου τόχου * εὐχαρίστως βοῶμεν· * Χαῖρε, 'Αδὰμ ἡ λύτρωσις· * χαῖρε, Εὕας ἡ λύσις· * χαῖρε, δὶ ἡς, * ἄπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη· * χαῖρε, δὶ ἡς ἐτύχομεν * οὐρανῶν βασιλείας.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ίακώβου τοῦ Αλφαίου καὶ τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Ανδρονίκου, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου γ'.

Ήχος δ΄. Αὐτόμελον. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλάμφ τῆς χάριτος * ἐκ βυθοῦ ματαιότητος * τοὺς βρο-Τοὺς ἀνείλκυσας,* ἀξιάγαστε, * τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν * ὑπείκων, Ἰάκωβε, * τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν * κατὰ πάντα διάνοιαν, * καὶ ᾿Απόστολον * καὶ σεπτὸν θεηγόρον * σὲ, παμμάκαρ, * ἀναδείξαντος τῆς τούτου * ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Ή τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις * ἐπὶ σὲ καταβέβηκε * τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, * καὶ σὲ, μακάριε, * θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, * συντόνως ἐλαύνοντα * ἀθείας τὴν ἀχλύν, * καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα * τῆ λαμπρότητι * τῶν πανσόφων σου λόγων, * μυστολέκτα, * ᾿Αποστόλων ἡ ἀκρότης, * Χριστοῦ αὐτόπτα, Ἰάκωβε.

'Αστραπαϊς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σχότει χαθεύδοντας * ἀγνωσίας, ἔνδοξε, * κατεφώτισας· * οῦς ἀναδείξας, 'Ιάχωβε, * υἰοὺς διὰ πίστεως * τοῦ Δεσπότου χαὶ Θεοῦ, * τούτου πάθος ἐζήλωσας * χαὶ τὸν θάνατον, * χαὶ τῆς δόξης ἐγένου * χληρονόμος, * ὡς σοφὸς χαὶ θεηγόρος, * ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Καὶ τῶν Όσίων γ΄.

Ήχος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι.

"Ολην ἀποθέμενοι * βιωτικήν τυραννίδα, * καὶ πλοῦτον μισήσαντες, * καὶ τρυφήν τὴν ῥέουσαν * βδελυξάμενοι, * τὸν σταυρὸν
ἤρατε, * ὡς ζυγὸν ἔνθεον, * καὶ Χριστῷ ἡκολουθήσατε, * καὶ πρὸς
οὐράνιον * χλόην θαυμαστῶν ἐσκηνώσατε· * ἐν οἰς συναγαλλόμενοι * μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίστεως * ὑμῶν μεμνημένων, *
αὶ πόθφ ἐκτελούντων εὐλαβῶς * τὴν ἱερὰν καὶ σεβάσμιον * μνήμην ὑμῶν, "Αγιοι.

Ολως ἀγαπήσασα * σὲ ἐχ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, * ὁπίσω σου εδραμε * δυὰς ἡ ἀοίδιμος * καὶ ὁμόζυγος, * καὶ τερπνὰ ἄπαντα * καὶ δεσμὸν ἄλυτον * ὡς ἱστὸν ἀράχνης ἔλυσε· * διὸ καὶ ἔτυχε * σοῦ τῆς βασιλείας, 'Αθάνατε. * Αὐτῶν οὖν ταῖς δεήσεσιν, * ἱλασμὸν οἰχτίρμον παράσχου μοι * τῶν πλημμελημάτων, * καὶ δεῖδόν με ἀνώτερον παθῶν * τῶν ἐνοχλούντων μου, Δέσποτα, * τὴν ψυχὴν ἐκάστοτε.

Παίδων έστερήθητε, * τῆς ποθεινῆς ζυνωρίδος, * προστάξει τῆ κρείττονι * καὶ τῷ βίφ μένοντες * ἀπαράκλητοι, * τὴν φωνὴν ἤρατε * τὴν γενναιοτάτην * τοῦ Ἰωβ καὶ ἀνεκράξατε * Κύριος ἔδωκε, * Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. * Διὸ καὶ τὸ ποθούμενον * ἔργον εὐχερῶς διηνύετε * καὶ πρὸς ἐρημίας * καὶ τόπους τοὺς ἀγίους ἐν χαρᾳ * μεταναστεύοντες ὧφθητε, * ζεῦγος ἱερώτατον.

Δόξα, Τοῦ 'Αποστέλου. 'Ηχος δ'. Θεοφάνους.

Τὴν τοῦ Θείου Πνεύματος σαφῶς * χάριν δεξάμενος, * τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν 'Αποστόλων * συναρίθμιος, 'Ιάκωβε, γέγονας. * ὅθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ * πνοὴν βιαίαν * πυρίνη γλώσση ἐμπνευσθεὶς, * τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἔφλεξας ἀθεότητα. * Χριστὸν τὸν Θεὸν, Θεοκήρυξ, ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. 'Ως γενναϊον έν Μάρτυσι.

Ο χριτής ήδη πάρεστι· * τὸ χριτήριον ἔτοιμον· * ὁ πρὸς τοῦτο φέρων * θάνατος ἤγγιχεν· * οἱ ὑπουργοὶ ἐτοιμότατοι· * τὰ πάντα ηὐτρέπισται· * τἱ οὖν μέλλεις, ὧ ψυχή; * τἱ βραδύνεις μὴ χράζουσα· * Ο Θεὸς ἡμῶν * χαὶ Θεὸς τοῦ ἐλέους, * ταῖς πρεσβείαις * τῆς Μητρός σου οἰχτειρόν με, * χαὶ πάσης ῥῦσαι χολάσεως.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ή ἀμνὰς ἡ κυήσασα * τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον * τὸ τὴν ἀμαρτίαν * ἐλθὸν ἰάσασθαι * παντὸς τοῦ κόσμου, Πανάχραντε, *
οἰκείψ ἐν αἵματι * τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα * σύ με ἔνδυσον, * γυμνωθέντα τῆς θείας * ἀρθαρσίας, *
ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου * περιβολὴν θείας χάριτος.

Είς τὸν Στίχον, Στίχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Δόξα, Τοῦ Αποστόλου. Ήχος πλ. α΄.

Πιστώς πανηγυρίζομεν * τὴν πάνσεπτον ἡμέραν * τῆς σῆς μνήμης, Ἰάκωβε ἔνδοξε, * οὐχ ὡς ᾿Αλφαίου υἰὸν, * ἀλλ᾽ ὡς τοῦ Χριστοῦ ᾿Απόστολον, καὶ κήρυκα * τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. * "Οθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ * σὐν ᾿Ασωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος * ᾿Αποστόλων τε καὶ Μαρτύρων χοροῖς, * ἐκτενῶς ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Χαίροις,* ἀσχητικών.

'Ρῦσαι * ἀπὸ ἡομφαίας ἐχθρῶν * νῦν τὴν ψυχήν μου, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * ἐν σοὶ γὰρ * καὶ ἐν τῷ τόκφ * τῷ σῷ, Παρθένε ἀγνὴ, * πᾶσα κατηργήθη * τοῦ ἀλάστορος * ἰσχὺς * καὶ ἡφάνισται * τῶν δαιμόνων στρατεύματα. * καὶ σωτηρία * καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσις * τοῖς πιστεύουσι * τῷ σῷ τόκφ γεγένηται. * "Οθεν κάγὼ κραυγάζω σοι. * Πολέμησον, Δέσποινα, * τοὺς πολεμοῦντας ἀεί με, * καὶ δίκην τούτους ἀπαίτησον * τῆς πρὶν * ἐπηρείας, * δὶ ἢς πάσης μοι κακίας * πρόξενοι ώφθησαν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Βλέπουσα * ή άμνὰς τὸν άμνὸν * Θεοῦ τὸν αἴροντα * τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα * ἐν ξύλφ * ἀνηρτημένον, * καὶ πεπληγμένον πλευρὰν, * θρηνφδοῦσα ταῦτα * ἀπεφθέγγετο * Τὶὲ, * πῶς ἡνέσχου * θανατωθῆναι ὡς ἀνθρωπος, * Θεὸς ὑπάρχων * καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * εἰ καὶ πέφηνας, * σαρκοφόρος θελήματι; * τίνος χάριν ἐτάχυνας * τὸν δρόμον ποιήσασθαι, * καὶ ἐγκατέλιπες μόνην, * τέκνον ἐμὸν, τὴν τεκοῦσάν σε * ἀγνῶς, * εὐεργέτα; * Λόγον δός μοι, μὴ βραδύνης * καὶ μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον Απόστολε Αγιε.

Τοῦ Όσίου. Ἡχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων οἱ δύο παρόντες.

Ό Κανών του 'Αποστόλου, ου ή 'Ακροστιχίς' Χριστου μαθητήν υιὸν 'Αλφαίου σέβω. Θεοφάνους.

Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. 'Ως έν ήπειρφ.

Τ΄ εῖρά μοι δίδου, θεόπτα * καὶ μαθητὰ * τοῦ Χριστοῦ, 'Ιάκωβε,*
Τὴν σεπτήν σου ἐορτὴν * εὐφημεῖν ὁρμήσαντι, καὶ φῶς * τῆ καρδία μου ταῖς σαῖς * πρεσβείαις ἔλλαμψον.

'Ρείθροις ενθέου σοφίας * περικλυσθείς, * ποταμός εξώρμησας * Παραδείσου τῆς τρυφῆς, * καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ροαῖς * εὐ-

σεβείας άληθως, * Σοφέ, κατήρδευσας.

Ιερωτάτη χορεία * τῶν Μαθητῶν * τοῦ Χριστοῦ, 'Ιάκωβε, * συνετάγης συμπληρῶν * ἀριθμὸν τῶν δώδεκα· μεθ' ὧν * τῷ Δεσπότη παρεστώς * ἡμῶν μνημόνευε.

Σὲ, Παναγία Παρθένε, * τὸν οὐρανὸν * ὁ τανύσας Κύριος * καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, * οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ * προελθών μετά σαρκὸς * ἡμῖν ἀνέδειξε.

΄Ο Κανών τῶν ΄Οσίων, ἔχων 'Ακροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτο-

χίοις « Δημητρίου ».

' Ωὸὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Προκαθαρθείς σου τὴν ψυχὴν,* 'Ανδρόνικε, * ταῖς γενικαῖς ἀρεταῖς * καὶ θεῖκοῦ πόθου * πυρωθείς τοῖς ἄνθραξι, * τὰς τῆς σαρκὸς ἔξέκλινας * πυρακτώσεις· τὴν δρόσον * τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν * σὲ καταδροσίζουσαν πάντοτε.

Τή του Δεσπότου προσταγή * πειθόμενος, * ώς πατριάρχης

ποτὲ * ὁ ᾿Αβραὰμ Πάτερ, * τὴν σὴν γῖν κατέλιπες, * καὶ συγγενῶν ἡλόγησας * γυναικός τε καὶ πλούτου * μακρὰν ἐγένου, καὶ ἔρημον, * μάκαρ, καταμόνας κατψκησας.

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν * πεπλήρωκας, * πάντα πωλήσας τὰ σὰ, * καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, * δἱ αὐτῶν τὴν ὄνησιν * τοῦ μαργαρίτου εὕρηκας * τοῦ τιμίου, καὶ τοῦτον * λαβών ἐπλούτησας ἄφθονον * πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοχίον.

Δημιουργείται βουληθεὶς * ἐν μήτρα σου * ὁ τοῦ ᾿Αδὰμ Πλαστουργὸς, * καὶ ὁ δρακὶ φέρων, * Θεοτόκε, σύμπαντα * ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται * ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! * καὶ νήπιος ἀναδέδεικται * πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἸΩδή γ΄. Οὐκ ἔστιν Αγιος.

Τοῦ Θείου Πνεύματος σαφῶς * δεδεγμένος τὴν χάριν * τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος * ἀνεδείχθης πρωϊνὸς, * Ηλίου τοῦ νοητοῦ * καταγγέλλων * πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν.

Ο ποῦς σου ἔστη προφανῶς * ἐν εὐθύτητι, Μάκαρ, * περὶ τὸν Βασιλέα * τὸν εὐθύν τε καὶ χρηστὸν * χορεύων περιχαρῶς, * καὶ βαδίζων * τρίβον τὴν οὐράνιον.

Υιὸν τὸν ἄναρχον Θεοῦ * τὸν τὰ πάντα ποιοῦντα * θεῖχῆ εξουσία, * ἀπλανῆ μυσταγωγὸν * τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ * σὲ μυοῦντα * ἔσχηχας, Ἰ άχωβε.

Θεοτοχίον.

Μαρία, πάντων ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, * ἡ τεχοῦσα τὸν Λόγον * σαρχωθέντα δὶ ἡμᾶς, * ποιχίλων σε πειρασμῶν * χαὶ χινδύνων, * Πάναγνε, διάσωσον.

Των Όσιων. Ο στερεώσας κατ άρχάς.

Έδεμ * τη συμβουλη τη της Εύας * ο Αδάμ. * συ δε πεισθείς συμβουλία * της συζύγου σου, σοφε, * τοῦ Παραδείσου γέγονας, * ενδον σύν ταύτη χαίρων * πάντοτε, μάχαρ 'Ανδρόνιχε.

Ο χεχρυμμένως χαὶ σοφῶς * οἰχονομῶν πάντα Λόγος, * χαὶ βροτοὺς * πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν * τοὺς ποθεινοὺς μεθίστησι, * παΐδας ὑμῶν τοὺς δύο, * τρίβος εὐθεῖαν δειχνὺς ὑμῖν.

Της έπικήρου και φθαρτης * ήλογηκότες ἀγάπης, * τοῖς ἐν γῆ * καταλιπόντες, δὲ ταύτην * συνεδέθητε στοργη * πνευματική, Μακάριοι * ὅθεν και νῦν οἰκεῖτε * ἔνθα Δικαίων σκηνώματα. Θεοτοκίον.

Ή ἀσυγκρίτως Χερουβίμ * και Σεραφίμ ὑπερτέρα, * ἡ Θεὸν *

άνερμη νε ώτοις πεκούσα, * και την βρόπειον άραν * είς εύλογίαν τρέψασα * υμνοις άεὶ τιμάσθω. * αὐτή ήμων γάρ πεποίθησις.

- Ο Γίομός.

• Ο σπερεώσας κατ' άρχας * τους ουρανούς έν συνέσει, * και τους την γην * έπι υδάτων έδράσας, * έν τη μήτρα με, Χριστέ, * » της Έχχλησίας στήριξου, * ότι ούχ έστι πλήν σου * Aγιος, · μόνε φιλάνθοωπε:

τι ... Καθισμα τοῦ Αποστόλου.

Μχος πλ. δ. Τήν Σοφίαν και Λόγον.

τζιήν σορίαν την όντως * παιδαγωγόν * έσχηκώς σε μυούσαν * 🏝 τὰ ὑπέρ νοῦν * σορίαν ἐμιώρανας * τοῦν Ελλήνων, θεόπνευστε, * καὶ εθνών εγένου * φωστήρ καὶ διδάσκαλος * εύσεβείας, λόγοις * ρυθμίζων τούς άφορνας. * όθεν οι ρυσθέντες * διά σου της άπάτης, * άξίως υμνουμέν σε * και πιστώς μακαρίζομεν. * Θεηγόρε Ίακωβε- * πρέσβευε Χριστο το Θεώ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήτασθαι * τοῖς έρρταζουτι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

- Δόξα, Τοῦ Οσίου, όμοιον.

· Τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου * τὸν ἐλαφρὸν * ὁλοψύχως ἐπὶ ώμων * άναλαβούν, * αύτο ήκολούθησας, * θεοφόρε 'Ανδρόνικε. * καί κοσμικούς θορύβους * καλώς βδελυξάμενος, * έν ταϊς έρήμοις, Μάκαρ, * προθύμως έξέδραμες. * ένθα καὶ τὸν δρόμον * τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ, * αμέμπτως διήνυσας, * τῷ Θεῷ συγγινόμενος * διά τουτο βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, * των πταισμάτων αφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς εορταζουσι πόθω * τὴν άγιαν μνήμην σου.

Καὶ νου, Θεοτοχίου, όμοιον.

΄ Ως πανάμωμος νύμφη * του Ποιητου, * ώς ἀπείρανδρος Μήτηρ του * Αυτρωτού, * δοχείον ως ύπάρχουσα * του Παρακλήτου, πανάμωμε, * άνομίας με όντα * αίσχρον καταγώγιον * και δαιμόνων παίγνιον, * έν γνώτει γενόμενον * σπεύσον και της τούτων * κακουργίας με όυσαι, * λαμπρόν οίκητήριον δί άρετης άπαρτίσκσα,* Φωτοδόχε ακήρατε. * δίωξον το νέφος των παθών,* και της άνω μεθέξεως άξίωσον * και φωτός άνεσπέρου * πρέσβείαις σου. "Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Τὸν 'Αμνόν και ποιμένα * και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρουσε * έν το Σταυρο, * ολόλυζε δακρύουσα, * και πικρώς άνεβόα. * Ο μέν χότμος άγάλλεται * δεχόμενος λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ορώσης σου την σταύρωσιν, * ήνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα έλέους. * Μακρόθυμε Κύριες * τοῦ έλέους ή άβυσσος * και πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι και Men. Tom. I.

Digitized by Google

δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

Τοῦ Αποστέλου. 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

ντός σε Κύριος, * ὁ μόνος Αγιος, * τη σεπτη όμηγύρει * τῶν Μαθητῶν, * Μάχαρ, συνηρίθμησε, * τὴν εὐαγή σου και λαμπρὰν * πολιτείαν προορώμενος.

Θαυμάτων ἔμπλεως * τοῦ Θείου Πνεύματος * γεγονώς, Θεοχήρυξ,* ἐχ τῶν βροτῶν * νόσους ἐφυλάγευσας,* καὶ πονηρίας πνευ-

μάτων * τούς άνθρώπους ήλευθέρωσας.

Η θεία ελλαμψις * επιφοιτήσασα * τῆ καρδία σου, Μάκαρ, * θεολαμπῆ * ταύτην ἀπειργάσατο, * καὶ δεκτικήν τῶν ὑπὲρ νοῦν * χαρισμάτων κατεσκεύασε.

Θεοτοχίον.

Τῷ θείφ τόχῳ σου,* Παρθένε πάναγνε, * τῶν ᾿Αγγέλων αἰ τάξεις * καὶ τῶν βροτῶν * ἦνωνται συστήματα· * τὸν εἰρηνάρχην γάρ Χριστὸν * καὶ σωτῆρα πάντων τέτοκας.

Τών Οσίων. Είσακήκοα, Κύριε.

 \mathbf{O} \mathbf{i} ίδρώτες τών πόνων σου * οἱ ἐχ τῆς σαρχός σου ἐναποστά-ξαντες, * ἱερώτατε 'Ανδρόνιχε, * εἰς ὀσμήν σοι μύρου μετημείφθησαν.

 Ω σπερ φοίνιξ ὑψίχομος, * σὺ ἐν ταῖς ἐρήμοις, Πάτερ, ἐξήνθησας, * καὶ Θεῷ ἐχαρποφόρησας * γλυχυτάτους πόνους * τῶν κα-

μάτων σου.

Των δακρύων τοτς χεύμασι * την της έρημιας γην κατεδρόσισας * καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας * την ψυχήν σου πόνοις * της ἀσκήσεως.

Θεοτοχίον.

Μή κενώσας ὁ Κύριος * κόλπους τοὺς Πατρφους, τὴν σὴν κατφκησε * μήτραν, Κόρη, τὴν πανάχραντον, * καὶ τὸν κόσμον ὅλον * ἀνεκαίνισεν.

Του Αποστόλου. 'Ωδή ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τλίφ, Μάκαρ, τῷ νοητῷ * σύνοικος τελῶν καὶ τὰς αὐγὰς *
σὺ τὰς ἐκεῖθεν δεχόμενος, * ὅπερ κατ' οὐσίαν * πρῶτος ἐκεῖνός
ἐστὶ, * δεύτερος κατὰ χάριν * γέγονας, ἔνδοξε.

Νοῦν καθαρώτατον ἐσχηκώς, * καὶ εἰλικρινῆ σὺ τὴν ψυχὴν * καὶ τὴν καρδίαν κτησάμενος, * τὸν σεσαρκωμένον * Θεόν ἐώρα-

κας, * τὸν ἀκαταληψία * κατανοούμενον.

Υποχωρεί σοι τῷ Μαθητῆ * πᾶσα προφητεία καὶ πᾶσα * νομοθεσία, Πανόλβιε· * τὸν γὰρ ταύταις πάλαι * προχαραττόμενον,* αὐτόπτως ἡξιώθης, * Μάκαρ, θεάσασθαι.

Θεοτοχίου.

' Ιδού, Παρθένε, προφητικώς * ἔσχες ἐν γαστρί σου τὸν ἐπὶ * πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον· * ὂν ἀφράστω τρόπω, * σεμνή, γεγέννηκας, * παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μείνασα.

Των Οσίων. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

γεμνήσωμεν Ανδρόνικον ἄσμασι, * πάντες πιστοί, * και την τού-

Ουδόλως, ώσπερ γέγραπται, δέδωχας * σοῖς ὀφθαλμοῖς * ὕπνον

ούδὲ ἄνεσιν * τοῖς σοῖς χροτάφοις, 'Ανδρόνιχε.

'Εδόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, * Μάχαρ, τοὺς σοὺς * πόνους προσδεξάμενος * ὡς θὔμα ὄντως εὖπρόσδεχτον.

Θεοτοχίου.

Τὸν ἔνα τῆς Τριάδος ἐχύησας, * Κόρη, φρικτῶς, * καὶ γάλακτι ἔθρεψας * βροτῶν τὴν φύσιν τὸν τρέφοντα.

Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωδή ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο ι πόδες ώραῖοι σου * τὴν εἰρήνην ἀπλανῶς * ὡς εὐαγγελιζόμενοι, * τὴν εἰρήνην τὴν ὄντως ὑπερφυῆ * καὶ νοῦν ὑπερέχουσαν, * Μαθητὰ τοῦ Κυρίου * πανσεβάσμιε.

Νοείν το μυστήριον, * και κηρύττειν το φρικτον * της τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως * ἡξιώθης, 'Ιάκωβε, πρωτουργούς * ἀκτίνας δεξά-

μενος * παρ' αὐτοῦ τοῦ Ύψιστου, * παμμακάριστε.

Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος * ἀνεδείχθης καὶ ναοὺς * τοὺς τῶν δαιμόνων ὧλεσας, * καὶ ναοὺς ἐδομήσω τῆ τοῦ Χριστοῦ * δυνάμει καὶ χάριτι, * ᾿Αποστόλων τὸ θεῖον * ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοχίον.

Απάντων δεσπόζουσα * των κτισμάτων, ώς Θεόν * τὸν ἀγαθόν γεννήσασα, * των πταισμάτων μου, Πάναγνε, τὰς οὐλὰς * εἰς τέλος ἐξάλειψον * εὐσπλαγχνία χρωμένη * τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ.

Των Οσίων. Χιτώνά μοι παράσχου.

τητης φύσεως το χαῦνον οὐδαμῶς * τὴν πρόθεσιν ἤμβλυνεν,* ἤνπερ ἐχέχτησο * πρὸς τῶν πόνων, ὧ Όσια, τὰ σχάμματα.

Αμείψασα το ενδυμα σορώς, * την φύσιν ελάνθανες. * δθεν

άνύποπτον * τὴν όδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας.

Εγνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σὸν * ὁδῷ πορευόμενον, * ῷ καὶ συνώδευσας, * μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν όμιλήσασα.

Θεοτοχίον.

'Ρημάτων Γαβριήλ σοι την φωνήν, * Κόρη, νῦν προσάγομεν· * Χαΐρε, ὁ Κύριος * μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, βοῶντές σοι.

O Eloués.

» 🖅 ετωνά μοι περάσχου φωτειγόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος.* φως κ » 🕮 ίματιον, * πολυέλεε Χριστε ὁ Θεὸς ήμων.

Κοντάχιου του Αποστόλου.

Ήχος β. Την έν πρεσβείεις.

Τεραίροντες την τούτου * πανήγυριν σήμερον * πρεσβεύει γαρ ἐε ὑπὲρ πάντων ήμών.

Ο Οίλος. Τράνωσόν μου.

Τον οὐρανόθεν τοῦ Λέγου * μυηθέντα τὴν γνῶσεν, * καὶ τρενῶς τοῖς ἐν γῆ * τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, * Ιάκωβον τὸν μέγει προηρημένος * τοῦ 'Αλφαίου τὸν γάνον ἀνευφημιῆσαι, * σὲ ἐνσωπῶ, * καταπέμψαι μοι χάριν, Χριατὲ 'Ιησοῦ, * ὁ πλήσας Πκύματος Θείου * τὸν σοφὸν Μεθητήν σου, καὶ κήρυκα * τοῦτον πᾶς τοῖς πέρασι * δωρησάμενος, * καὶ πρέσβιν πρὸς αὲ εὐκρόσδεκτεν τρεσβεὐει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Συναζάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνές, Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Απαστάλου 'Ιεκώβου τοῦ 'Αλφαίου. Στίχοι.

Τὸν σταυρὸν Ιάκωβες κίρων ἡδέως,

΄Ως ἔστι, Σώτερ, ἄξιός σου δειχνύει.

'Αμφ' ενάτην Ιάχωβος ενί σταυρῷ τετάνυστο.

Τη αυτή ήμερα, Μνήμη του Οσίου Πατρός ήμων Ανδροκικου, και Αθανασίας της συμβίου φύτου.

Στίχ. Σύσκηνον Ανδρόνικος Αθανασίαν

Κόσμφ τ' έν ἀσχήσει σε κάν πόλφ έχει.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ήμᾶς. Αμήν. Τοῦ Απόσ. 'Ωδή ζ'. Οι Παϊδες ἐν Βαβυλῶνε.

΄ , ύλφ φωτοχυσία * πεπυρσευμένος, 'Απόστολε, * τοὺς ἐν ζάρφ
΄ δεινῷ * ἀγνωσίας χεχρατημένους ἐρώτισας, * Εὐλογητος εἰ
χράζοντας, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ήμῶν,

Λαμπάσι και φρυκτωρίαις * λελαμπρυσμένον τοῦ Πνευματος, * τῶν ἐθνῶν, ἡ πληθὺς * σπέρμα θεῖον σὰ ὀνομάζει κραυγάζουσα: * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμεῶν.

Φρονήσει κεκοσμημένος * θεοδωρήτω κατέλυσας * την τοῦ κόσμου σοφίαν * θεοφρόνως, κραυγάζων, Ἰάκωβε· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

GESTOXION.

Αγίων άγιωτέρα, * Παρθενομήτορ, γεγένησαι, * συλλαβούσα

Θεόν, * ον ύμνουντες απαύστως πραυγάζομεν * Εὐλογημένος, πάναγνε, * ο παρπός τῆς ποιλίας σου.

Τών Οσίων. Παίδις Εβραίων.

πάλαι παυχώμενον άμέτρος * τον άρχέκακον συλλήψεσθαι την κτίσιν, * ώς στρουθίον οίκτρον * κατέρραξας δυνάμει, * θωρακισθείς τοῦ Πνεύματος * καὶ Σταυροῦ τῆ πανοπλία.

Φέρων ἐπὶ ὤμων τὸν σταυρόν σου, * ἡκολούθησας Κυρίφ ὁλοψύχως, * καὶ τῆς δόξης αὐταῖ * τετύχηκας τῆς θείας, * ὡς πληρωτὰς, 'Ανδρόνικε, * πῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Δείχνυσι χάρις ή των μύρων * την πρές Κύριον σην, Πάτερ, παρρησίαν· * των υδάτων και γάρ * την χύσιν έκμιμεϊται, * εἰς σωτηρίαν φάντοτε * των πιστών προχερμένη, Θεοτοκίου.

'Iva θεώση μου την φύσιν * ὁ πανσέλειος ἀβρήτως νηπιάζει * καὶ ἐκ σοῦ τῆς 'Αγνῆς * προέρχεται ὁ λόγφ * παραγαγών τὰ σύμπαντα, * καὶ συνέχων καὶ κρατύνων.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ὑΩδή ή΄. Νόμων πατρώων.

ερομύστης * τα οὐρανια * μεμινημένος, μάχαρ, * δντως μυστήρια * διελήλυθας την σύμπασαν * οἰκουμένην, πηρύττων * μεγαλοφώνως * λόγον τον τῆς πίστεως Χριστοῦ, * καὶ διδασκων, 'Απόστολε, * τὴν ἀπόβρητον χάριν, * Τὸν Κύμιον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, * καὶ ὑπεριψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Φλβιος έφυς * και μακάριος, * ήξιωμένος πάσης * μακαριότησος, * ώς συνόμιλος και σύνωκος * γεγονώς τοῦ Δεσπότου, * και την έσχατην * ἀντως εὐκληρίαν πλουτήσας * και τῷ Λόγῳ γηθόμενος, * ἀνέμελπες, Τρισμακαρ * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Υπέρ του κόσμου * πρέσβις ἄριστος * πρός τον Σωτήρα στήθι,* μάκαρ 'Ιάκωβε, * έξαιτούμενος την άνωθεν * και πλουσίαν εἰρηνην * ταϊς 'Εκκλησίαις, * και τοῖς εὐφημοῦσί σε πιστιάς * τῶν πταισμάτων την ἄφεσιν, * και ψυχών σωτηρίαν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σύ σωτηρίας * πάσι πρόξενος, * Θεογεννήτορ, ώφθης * μόνη πανύμνητε, * τόν σωτήριον γεννήσασα * τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον * δὶ οῦ ὁ κόσμος * σέσωσται τῆς πάλαι κατάρας, * καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσι» * εὐλογίαν πηγάζει * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Των Οσίων. Τὸν Βασιλέα των οὐρανών.

Ταζ των δακρύων ἐπιββραζ * καταρδεύσας; * τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐδρέψω, * τὴν ἐκ των θαυμάτων * ἀντίδοσιν πλουσίαν.

Τραυματισθεϊσάν μου τὴν ψυχὴν * άμαρτίαις, * προσβοώ σω: Τῷ θείφ σου φαρμάχφ * ταύτην θεραπεύσαις, * Θεράπον του Κυρίου.

Τὴν ὑπεράρχιον, οἱ πιστοὶ, * ἀνυμνοῦμεν * εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν, * την έχ τοῦ μη όντος παραγαγοῦσαν πάντα.

Θεοτοχίον.

Ο Δανιήλ σε προθεωρεί * όρος, Κόρη, * άλαξεύτως έξ οὐ άπετμήθη * λίθος, ο συντρίψας * βωμούς τούς των είδωλων.

O Eiguós.

» τητον Βασιλέα των ουρανών, * ον υμνούσι * στρατιαί των 'Αγ-» Υέλων, ύμνεῖτε * xal ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. Του 'Αποστόλου. 'Ωδή θ'. 'Απορεί πάσα.

΄ Πφανας χόσμφ * ώσπερ άστραπή διατρέχων, * τους έν τῷ σχό-Είτει * πάλαι και σχιᾳ τῆς ἀγνωσίας καθημένους * ἔλχων πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον * τοῦ σαρχωθέντος * μονογενοῦς Υίου, * οῦ αὐτόπτης ἐγένου,* Μάχαρ, * καὶ δραστικός ὑπηρέτης. * ὅν μεγαλύνομεν.

Βιαίαν, Μάχαρ, * τὴν ἐξ οὐρανοῦ φερομένην * πνοὴν ἐδέξω· * γλώσσαν τε πυρίπνοον πλουτήσας καταφλέγεις, * δίκην, ακανθών την άθεον * χόσμου σοφίαν, * φωτιστιχαίς αύγαίς * του χηρύγματος Χριστοῦ * λάμπων * καὶ τὴν ἀχλύν διαλύων, * Θεομακάριστε.

'Ωραϊσμένος * κάλλει άσυγκρίτω, θεόφρον, * τῷ τοῦ Δεσπότου, * και πεποικιλμένος λαμπηδόνας έξαστράπτεις, * και περιχαρως, Ίαχωβε, * περιπολεύεις * περί τον θρόνον όντως * τοῦ Κτίστου και Θεου, * ένθα * των 'Αποστόλων χορείαι, * μακαριώτατε.

Θεοτοχίον.

΄ Ως ἀπειράνδρως * ἔσχες ἐν γαστρί σου τὸν Λόγον, * οὐτως άφθόρως * τίκτεις διαμένουσα Παρθένος, Θεοτόκε, * τὸν Εμμανουήλ ὑπάρχοντα * τοῦτο κάκεῖνο. * καὶ γὰρ όμοῦ Θεός τε καὶ άνθρωπος έστί. * Τουτον * διπλούν τη φύσει είδότες, * σε μεγαλύνομεν.

Τών Οσίων. Κυρίως Θεοτόχον.

χετέστης των προσχαίρων * γαίρων πρός τα άνω, * χαί σύν Πατράσιν Αγίοις * σχηνώσας, ήμων * των μεμνημένων σου, Πάτερ, * μέμνησο πάντοτε.

Έκβλύζεις τὴν τῶν μύρων * χάριν ἀκενώτως, * καὶ τοῖς προστρέχουσι πάσι * παρέχεις πιστώς * τών νοσημάτων την λύ

σιν, * Πάτερ 'Ανδρόνικε.

Προσδέχου μου τὸν ὕμνον, * ὧ δυὰς ˙Οσίων, * καὶ ἀμοιβήν μοι παράσχου * τὴν σὴν πρὸς Θεὸν * ἐχετηρίαν, πταισμάτων * ἐχλυτρουμένη με.

Θεοτοχίον.

Υπέγραψε στην μήτραν * πάλαι τοὺς τρεῖς Παΐδας * μη καταφλέξασα κάμινος, * Κόρη άγνή· * καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω * πῦρ τῆς Θεότητος.

Ο Είρμός.

υρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, *
 Παρθένε ἀγνὴ,* σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.
 Ἐξαποσπειλάριον. Γυναϊχες, ἀχουτίσθητε.

Ος μύστης καὶ 'Απόστολος * καὶ ὑπηρέτης ἄριστος * Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότου, * 'Ιάκωβε θεοκήρυξ, * τοῦτον δοῦναι ἰκέτευε, * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια * καὶ ἰλασμὸν, πανεύφημε, * ἀμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι * τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ οἱ Προφήται ἄπαντες, * Παρθένε, προηγόρευσαν * στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, * καὶ ἀλατόμητον ὅρος, * καὶ κιβωτόν καὶ τράπεζαν * λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν· * ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον * ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Είς τούς Αίνους, Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Αποστόλου.

Ήχος δ. Εδωκας σημείωσιν.

Τλαμψας, 'Απόστολε, * φωτοειδής ώσπερ ήλιος, * ταϊς άκτισι Τοῦ πνεύματος: * καὶ πάσαν κατηύγασας * οἰκουμένην, μάκαρ, * τῆ θεογνωσία. * καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν * πολυθείας * θείφ κηρύγματι. * Διό σου τὴν ὑπέρφωτον * καὶ ἀξιέπαινον σήμερον * ἐκτελοῦντες πανήγυριν, * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Έν ΰψει καθήμενος * θεογνωσίαν, Ίακωβε, * ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, * τὴν χάριν φανεῖσάν σοι * τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει· * καὶ γλώσση πυρίνη * πάσαν κατέφλεξας σαφῶς * τῆς ἀσεβείας * ὑλην πολύθεον. Διό σε ὡς 'Απόστολον * καὶ θεηγόρον γεραίρομεν,*

την άγιαν σου σήμερον * έχτελούντες πανήγυριν.

"Ομαιον.

*Εβρόντησας, Πάνσοφε, * τῆ οἰχουμένη διδάγματα * ἰερὰ χαὶ σωτήρια· * καὶ πᾶσαν ἐχάθηρας * εἰδωλομανίας * τὴν χτίσιν, Θεόφρον· * καὶ κατεφώτισας λαοὺς * θεογνωσίας * ταῖς ἐπιλάμψεσιν· * εἰδωλων τὰ τεμένη δὲ * καταστρεψάμενος χάριτι * Έχ-

Δόξα, Ήγος πλ. α'.

Πιστώς πανηγυρίζομεν * τήν πάνσεπτον ήμέραν * τής σής μνήμης, 'Ιάχωβε ενδοξε, * ούχ ώς 'Αλφαίου υίὸν, * άλλ' ώς τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολον καὶ κήρυκα * τής αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. * "Οθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ * σὺν 'Ασωμάτοις ἀεὶ παριστά-

μενος * 'Αποστόλων τε καὶ Μαρτύρων χοροίς, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι ήμαζ * τὸν Σωτήρα καὶ Θεὸν ήμῶν.

Και νον, Θεοτοκίον.

Μαχαρίζομέν σε, * Θεοτόχε παρθένε, χτλ.

Δοξολογία μεγάλη.

Είς την Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αποστόλου, ή γ΄. καὶ ε΄. 'Ωδή.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη των Αγίων Μαρτύρων Εύλαμπίου και Εύλαμπίας .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε, ἐπέχραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. Ήχος δ΄. **Έδωχας σημείωσιν.**

Πλίου λαμπρότερον * λελαμπρυσμένη ή ανήμη σου * τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, * τὴν κτίσιν φωτίζουσα * θείαις φρυκτωρίαις, * Εὐλάμπε μάκαρ, * καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν * καὶ τῶν δαιμόνων * νύκτα διώκουσα * διό σε μακαρίζομεν, * καὶ ἐτησίως γεραθρομεν, * ώς φωστῆρα παγκόσμιον, * πρεσβευτὴν ώς θερμότατον.

Σιδήρω ξεόμενος, * καὶ τατς λαμπάσι φλεγόμενος, * καὶ εἰρκτή συγκλειόμενος, * ξύλω ἀναρτώμενος, * καὶ θηρίοις βρομα * διδώμενος, μάκαρ, * ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν * διεφυλάχθης * τή θεία χάριτι, * καὶ νίκης διαδήματι * κατεκοσμήθης, Ευλάμπιε * διὰ τοῦτο τὴν μινήμην σου * χαρμοσύνως γεραιρομεν.

Τήν Ευαν τον τρώσαντα * και Παραδείσου εξώσαντα * κελυμήχανον επρώσας, * τρώθεισα τῷ ερωτι * τοῦ Πακβασιλέως *
Χριστοῦ, Εὐλαμπία, * καὶ ὑπομείνασα στερρῶς * σώματος τρῶσιν * καὶ πᾶσαν βάσανον * διὸ μεθέξει κρείττονι * θείας θεώσεως
ετυχες,* ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα * τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.
Δόξα, Ήγος δ΄. Ἰωάννου Μοναγοῦ.

Τη φιλαδελρια * η όμωνυμία συγκραθείσα, * και η άγνεια τη άπαθεία συμκιχθείσα, * άβλαβως διεφύλαξε * της γνώμης το εὐκτονον * δπου γάρ Θεός ό ποθούμενος, * κόσμος όλος καταπεφρόνηται. * "Ω τοῦ θαύματος! * ὁ ὅρις κενέκρωται, * και ὁ τις ΰφος ἀνδικίαν λαλήσας * ὑποχθόνιος αὐταθέλφοις * Μάρτυσι κακαπέπτωκεν * Κὐλαμπίψ τῷ σορῷ και Εὐλάμπια. * Τούτοις εὐστεχωτάτοις ἄφμασι βοήσωμεν * Οι καλοῖς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, * αἰτήσασθε τῷ κόσμω τὴν εἰρήνην, * και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Εδωκας σημείωσιν.

Χαΐρε, ἡλιόμορτε, * ἡλίου ἄδυτον ἔχημα, * ἡ τὸν Πλιον λάμψασα * τὸν ἀπερινόητον * χαΐρε, νοῦς ἀστράπτων * θείαις φρυχτωρίαις, * ἡ λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς, * ἡ διαυγάζουσα * γῆς τὰ πέρατα * ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ἡ παγχαλλής χαὶ πανάμωμος, * ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'Ρήγνυται χειρόγραφον * τὸ ἀπ' αἰῶνος, νυγείσης σου * τῆς πλευρᾶς, Πολυέλεε, 'Αδὰμ τοῦ προπάτορος' * καὶ ἡ ἀπωσμένη φύσις τῶν ἀνθρώπων * ρανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ * καθαγιάζεται, * ἀνακράζουσα' * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου' * δόξα τῆ ριμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήγος δ'.

Τῷ τῆς Τριάδος φωτὶ * ἡ αὐτάδελφος ξυνωρὶς λαμπρυνθεῖσα, * τῶν τυράννων τὴν ὡμότητα κατέβαλεν. * ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, * χορεύοντες ἔψαλλον. * Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἡ τί τερπνὸν, * ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἄμα; * Καὶ πρὸς ἔνθεον δὸξαν ἀποβλέποντες, * οὐρανίου δόξης κατηξιώθησαν, * Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον * ταζ προσβολαζ καὶ εἰς βάραθρον * ἀπωλείας ωθούμενον * οἰκτείρησον, Δέσποινα, * καὶ στερέωσόν με * ἀρετων ἐν πέτρα * καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν * διασκεδάσασα * καταξίωσον * ποιεῖν με τὰ προστάγματα * τοῦ σοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ τἰμῶν, * ὅπως τύχω ἀρέσεως * ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμος * Θεοῦ ἐδείχθης, Πανάμωμε, * τοῦ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος * καὶ πάθη μειώσαντος * τοῖς τιμίοις τούτου * πάθεσι καὶ πόνοις, * οὕσπερ ὑπέμεινεν ἐκών, * διὰ τὸ σῶσαι * βροτοὺς ἐν χάριτι * διὸ κάμὲ δυσώπησον * σωθῆναι σαῖς παρακλήσεσι, Μητροπάρθενε Δέσποινα, * τῶν ᾿Αγγέλων ὑπέρτιμε.

'Απολυτίκιου, Ήχος δ'. Οι Μάρτυρές σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ο παρών τῶν 'Αγίων, οὐ ή 'Ακροστιχίς'

Τὴν λαμπράν ὑμνῶ Μαρτύρων ξύνωριδα. Ἰωσήφ.

Men. Tom. I.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως έν ήπειρφ.

Τι αϊς φανοτάταις άκττσι * τῆς τριλαμπους, * άθλοφόροι Μάρτυρες, ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, * φωτισμόν αἰτήσασθε ἡμίν * τὴν πανέορτον ὑμῶν, * μνήμην γεραίρουσιν.

Ήλιακας απαστραπτει * μαρμαρυγας * ή σεπτή και ευσημος * των Μαρτύρων Εορτή, * και της γης τα πέρατα αει *

καταυγάζει μυστικώς * σθένει του Πνεύματος.

Νέψ ἐν σώματι, Μάρτυς, * τὸν παλαιὸν * τῆς κακίας ἄρχοντα * κατεπάλαισας στεβρώς, * ὑπομείνας βάσανα καὶ πῦρ * καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, * μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοχίον.

Αελυτρωμένοι, Παρθένε, * προγονικής * καταδίκης, ἄχραντε, * τη γεννήσει σου σαφώς, * ἐν φωναϊς ἀσμάτων σε ἀεὶ * μακαρίζομεν πιστοὶ * ὡς Θεομήτορα.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ώς σύ.

Α γώνας ήνυσας στεβρώς, * υπομείνας βασάνους * καὶ πικρές Ατιμωρίας, * των μελλόντων άγαθών * νευρούμενος προφανώς * ταϊς ἐλπίσιν, * ἔνδοξε Ευλάμπιε.

Μαρτύρων εὖκλειαν φαιδράν * περικείμενον, Μάρτυς, * καθορῶσά σε, ὅλην * ταῖς βασάνοις ἐαυτὴν * ἐκδέδωκεν ἡ σεμνὴ * Εὐλαμπία, * ἀδελφὰ φρονοῦσά σοι.

Ποθήσας, Μάρτυς, τὸν Χριστὸν,* τὰ ὁρώμενα πάντα εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, * τῶν τυραννούντων ὁρμὰς, * Εὐλάμπιε ἀθλητὰ, * ὁλεθρίους * πίστει τροπωσάμενος.

Ozotoxlov.

Ρυσθήναι πάσης πονηράς * έναντίων έφόδου, * χαὶ παθών ψυχορθόρων * χαὶ χινδύνων χαλεπών, * τοὺς σὲ τιμώντας ἀεὶ, * Θεοτόχε * πάναγνε, ἰχέτεμε.

Ο Είρμός.

• ὑχ ἔστιν 'Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέ
• ὑρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν

• τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Τῶν βασάνων τὰ νἔφη * τὰ χαλεπὰ, * Αθληταὶ, παριδόντες * καρτερικῶς, * ὡς ἡλιος χάριτι * τοῦ Σωτῆρος ἐλάμψατε· * ἀδελφικῆ στοργῆ δὲ * ἐνθέως συνδούμενοι, * ἐφ' ὁμοίοις πόνοις * λαμπρῶς ἐδοξάσθητε· * ὅθεν μετὰ τέλος * ἀτελεύτητον χάριν * ἔξ ΰψους ἐδέξασθε θεραπεύειν νοσήματα. * 'Αθλοφόροι αὐτάδελφοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, * τὴν ταπεινὴν, * τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου * τῶν πειρασμῶν * νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην, πανάμωμε, * ἀμαρτιῶν τε φόρτφ * ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, * χαὶ ἐν πυθμένι ἀδου * ἐλθεῖν χινδυνεύουσαν * φθάσον, Θεοτόχε, * τῇ θερμῇ σου πρεσβεία, * χαὶ σῶσον παρέχουσα * τὸν λιμένα τὸν εὕδιον, * ἴνα πίστει χραυγάζω σοι * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, Δέσποινα.

*Η Σταυροθεοτοκίον, "ζμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀλολυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα * Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ΄ ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

' Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Αγρίων χάσματα * θηρών ἐφίμωσας * ἐπικλήσεσι θείαις, *
Αγγελική * δόξη καλλυνόμενος, * καὶ μαρτυρίου ἰεραῖς *
φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναόν σε ἔμψυχον, * ναόν πανάγιον * ή τοῦ Πνεύματος χάρις, * Μάρτυς σορὲ, * εὕρατο, Κὐλάμπιε· * ῷ κραταιούμενος ναοὺς * τῶν εἰδῶλων κατηδάφισας.

Υπήρξας ἄσειστος, * ἀκαταπτόητος, * ἀπερίτρεπτος πάσαις * ἐπιβολαϊς * χαλεπών κολάσεων, * κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, * Εὐλαμπία παναοίδιμε.

Μαρτύρων αϊμασι * καλλωπιζόμενοι, * και όμόνοιαν πίστει* άδελφική * σώζοντες, Μακάριοι, * τῶν διωκτῶν τὰς ζοφερὰς * ἐπινοίας διεκρούσασθε. Θεοτοκίον.

Νοήσας πέρρωθεν * έμφαντικώτατα, * 'Αββακούμ σε ἐκάλει * ὅρος, 'Αγνὴ, * ἀρεταῖς κατατάσκιον, * ἐξ οὐ ἐπέφανεν ἡμῖν * ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμιῶν.

'Ωδή έ. Τω θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. Ος όρθρος ελαμψας εὐπρεπής, * ώς ήμερινός όντως ἀστήρ, * ωίος φαεινότατος ήλιος, * ἄθλων καὶ σημείων * μαρμαρυγαζς

πιστούς * ἐνθέως καταυγάζων, * Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγίστοις πόνοις έγκαρτερών, * καὶ τὰς ἀνενδότους τῶν δει- νῶν * ἐπιφορὰς λογιζόμενος, * Μάρτυς, ὡς ἡδίστους * τρυφὰς, Εὐ-λάμπιε, * τὰς θείας ἀντιδόσεις * χαίρων κεκλήρωσαι.

Αἰμάτων ρείθρα, Μάρτυς σεμνή, * χέουσα ἐχτήσω τῆς τρυφῆς * σὺ τὸν χειμάρρουν, πανεύφημε, * καὶ τὴν δὶ αἰῶνος * δόξαν ἀμάραντον, * καὶ τὴν ἐν Παραδείσω * τερπνὴν ἀπόλαυσιν.

(HESTSXISY.

'Ρομφαΐαι πάσαι τοῦ δυσμενοῦς, * ἄχραντε πανάμωμε 'Αγνή,* ὅντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· * σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων * Θεὸν ἐκύησας,* τὸν Σταυρῷ καθελόντα * τούτου τὸ φρύαγμα.

'ωδή ς. Του βίου την θάλασσαν.

η τεινόμενοι, Μάρτυρες, * καὶ στρεβλούμενοι δεινώς, * καὶ τοῖς θηροὶ ριπτόμενοι, * καὶ μεληδόν κοπτόμενοι καὶ πυρὶ * ἐνύλφ φλεγόμενοι, * τὴν ἀμώμητον πίστιν * οὐκ ἡρνήσασθε.

Υψούμενα χύματα * των χολάσεων σφοδρώς * διχαστιχας προστάζεσι * το σταθηρόν της γνώμης των Αθλητών * βυθίσει

ούχ ζοχυσε. * τη γάρ θεία παλάμη * έχρατύνοντο.

'Ροαϊς ἀπεπνίξατε * Φαραώ τον δυσμενή * του ἐχχυθέντος αϊματος * τὴν δὲ Χριστοῦ ἡρδεύσατε εὐσεβῶς, * ἀήττητοι Μάρπυρες, * Εχχλησίαν, τῆ πίστει * ἀναθάλλουσαν.

Ocotoxiov.

Ως ὅμβρος κεκένωται * ἐν τῆ μήτρα σου Θεὸς * δι εὐσπλας-χνίαν ἄφατον· * καὶ τὸν χειμάρρουν ἄπαντας τῆς τρυφῆς * ἐπότισε, Δέσποινα, * καὶ τὴν κτίσιν φθαρεῖσαν * ἐκαινούργησεν.

΄Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πει-» Ρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών*

» βοώ σοι 'Ανάγαγε έχ φθοράς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε. Κοντάχιον, 'Ηχος γ'. 'Η Παρθένος σήμερον.

Τους γενναίους Μάρτυρας * καὶ ἀδελφούς κατὰ σάρκα, * τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον * καὶ Εὐλαμπίαν τιμωμεν· * οὐτοι γὰρ * τῶν τυραννούντων μηχανουργίας * ἤσχυναν * τῆ δυναστεία τοῦ σταυρωθέντος * ἀνεδείχθησαν διόπερ * Μαρτύρων δόξα, * ὁμοῦ καὶ καὐχημα.

Ο Οίκος. Τήν Εδέμ.

Τὴν δυάδα πιστοί * τῶν 'Αθλοφόρων σήμερον * ἐν ψδαῖς ἱεραῖς * καὶ ὕμνοις εὐρημήσωμεν * ὅτι τῶν εἰδώλων * καθεῖλον τὴν πλάνην, * πολυθείας * τὸ πῦρ κατεσβέσαντες, * καὶ δαίμονας ἤσχυναν * τῶν δὲ τυράννων * τὸν θυμὸν οὐκ ἔπτηξαν, * ζίφη τε καὶ πῦρ * μὴ δειλιάσαντες, * οὕτε θηρίων ὁρμὰς ἀγρίων, * ἀγωνισάμενοι καλῶς * Εὐλάμπιος ὁ εὐκλεὴς * σὐν τῆ σεπτῆ Εὐλαμπία, * ἀδελφοὶ σύναθλοι δειχθέντες * Μαρτύρων δόξα, * ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Συναξάριον.

Τη Ι΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ευλαμπίου και Ευλαμπίας.

Στίγοι.

Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν Εὐλαμπία, Εύλαμπίω τμηθέντι χοινωνεί στέφους.

Τμήθησαν δεκάτη Ευλάμπιος ήδε άδελφή.

Ταίς αὐτῶν Αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν.

' Ωξή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Τεανίας τρείς εν χάριτι μιμούμενοι, * τὸ πῦρ κατεπατήσατε, * δροσιζόμενοι * τῷ ἀὐλφ Πνεύματος πυρὶ, * καὶ ψάλλοντες, Μάρτυρες, Χριστῷ * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ξεομένης τῆς σαρχὸς, ἡ πρὸς τὸν Κτίσαντα * ἀγάπη ἐχρατύνετο * οι γαρ Αγιοι * όλοτρόπω νεύσει πρός Θεόν * θεούμενοι έμελπον πιστώς. * Εύλογητός εί, ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

'Υπερείδων σου χαρδίας τὰ χινήματα * ταῖς θείαις άναβάσεσιν, * ἐν ἀσαλεύτω, * 'Αθλοφόρε, πέτρα τῆς ζωῆς * ἀκλόνητος ιστασο βοῶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα τήν σήν. * τὸ γὰρ θεῖον πῦρ * σὲ μὴ φλέξαν ψχησεν ἐν σοὶ, * καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμων.

'Ωδή η'. Έχ φλογός τοῖς Όσίοις.

Οραιότατος ώφθης * ψυχη και σώματι, * των βασάνων νιφάσι* = χαταχωννύμενος, * Μάρτυς άθλητὰ, * οὐδαμῶς δὲ ἡττώμενος * μέλπεις τῷ Δεσπότη * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορεύοντες άμα * λόγον τὸν ἔνθεον, * ἐξεραύλισαν πόθφ * δόγμα το ἄθεον, * οἱ ἀδελφικῆ * ἀγχιστεία συνδούμενοι, * Μάρ-

τυρες του πάντων * Θεού καὶ Βασιλέως.

Ιερεία και θεία * όλοκαυτώματα, * έθελόθυτα ἄρνες,* ἄμωμα σφάγια, * χάρπωμα δεκτόν * τῷ Θεῷ προσηνέχθητε * ἐν ἐπουρανίφ * τραπέζη, 'Αθλοφόροι.

Διαυγή σε άστέρα * φωτοειδέστατον, * ἰαμάτων άκτζοι * καταλαμπρύνοντα * πάντων τὰς ψυχάς, * ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, * πίστει έγνωχότες * ύμνουμεν είς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε Κόρη,* χαϊρε, πανάμωμε· * ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλη,*

χαΐρε, Θεόνυμφε * τῶν ἀμαρτωλῶν, * χαΐρε, τὸ ἱλαστήριον *

Ο Είρμός.

' κ γλογός τοις 'Οσίοις * δρόσον ἐπτίγασας, * καὶ Δικαίου
 Ε΄ θυσίαν * ὕδατι ἔρλεξας· * ἄπαντα γὰρ δράς, Χριστὲ,* μόνω
 τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωο'ή 0'. Θεον * άνθρωποις ίδειν.

Τοείν * την δόξαν τοῦ Παντοκράτορος * ἐπιποθῶν, * καὶ κάλλος Τοὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, * ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, * ἄτεμον ὑπομείνας * θάνατον, ἔνδοξε, * δόξαν προξενοῦντά σοι ἀεὶ, * Μάρτυς Εὐλάμπιε,

'Ως φως, * ως λύχνος ἀειλαμπέστατος * τοῖς ἐν νυκτὶ * τοῦ βίου καθωράθης, Εὐλάμπιε, * ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας · * ἔλυσας παθημάτων * τὴν ἀμαυρότητα * φέγγει ἰαμάτων, 'Αθλητὰ *

θεομαχάριστε.

Στολαϊς * βαφείσαις ύμων έξ αϊματος * μαρτυρικού * ώραίους έαυτούς περιστείλαντες,* στεφηφόροι Κυρίφ παρίστασθε,* μέλποντες σύν Αγγέλοις. * Αγιος, *Αγιος, * Αγιος Τριάς, ή παντουργός * και παντοδύναμος.

Ήμων * των πίστει την ἀεισέβαστον * και ιεράν * και πλήρη φωτισμού και λαμπρότητος, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τελούντων ὑμων μνήμην και προσκυνούντων * πίστει τὰ λείψανα, * μέμνησθε παντοίων πειρασμών, πάντας λυτρούμενοι.

Θεοτοχίον.

Φωτὸς * δοχεῖον τοῦ ἀναλάμψαντος * θεοπρεπῶς * ἐκ σοῦ τῆς καθαρᾶς, Παναμώμητε,* τῆς ψυχῆς μου τὰ ὅμματα φώτισον,* σκότος τῆς ἀγνωσίας * ἀποδιώκουσα, * καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν * ἐξαφανίζουσα.

Ο Είρμός.

εὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὺ τολμᾳ * 'Αγγελων
 ἀτενίσει τὰ τάγματα. * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος. * ὂν μεγαλύνοντες * σὺν τεῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριου. Γυναϊκες, απουτίσθητε.

ξίως ἐπορείλομεν * ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, * Εὐλάμπιον, ΔΕὐλαμπίαν, * τοὺς ἱεροὺς ἀθλοφόρους * ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, * καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον * μνήμην τελεῖν ἐν ἄσμασιν. * ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὖτοι * ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον.

Θεοτοκίου, Εμοιον.

'Ρανίσι τοῦ ἐλέους σου * χατάρδευσον, Πανάμωμε, * την έχ-

τακείσαν ψυχήν μου της άμαρτίας τη καύσει * καὶ σκοτισθέντα πάθεσι τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, * τοῦτον σαφώς ἰθύνουσα * πρὸς ἄῦλον θεωρίαν * τοῦ σοῦ Υίοῦ, Θεοτόκε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου 'Αποστόλου Φιλίππου ένὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων καὶ τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Όμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου τρία.

Ήχος δ΄. 'Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Ο Διακόνοις έπτα κατειλεγμένος, * ώς πλήρης σοφίας τε * καὶ θείας χάριτος,* διακονείν, μάκαρ Φίλιππε, * ταϊς τῶν Αγίων * ἄμα Στεφάνω χρείαις * προκέχρισαι· * δθεν ἀναιρούμενον * τοῦτον θεώμενος, * ἐπὶ Σαμάρειαν * ἔδραμες, * προστάζει θεία, * Θεοῦτον Λόγον * κηρύττων, ἔνδοξε, * καὶ καταυγάζων * τοὺς ὑπάρτοντος * ἐν τῷ σκότει * τοπρίν· οῦς ἐτέλεσας * διὰ Πνεύματος Θείου * τῆς ἡμέρας υἰοὺς, πάνσοφε.

Θεοσημείας χειρί σου τελουμένας * οἰ δημοι θεώμενοι, * τυφλῶν ἀνάβλεψιν * καὶ παρειμένων ἀνόρθωσιν, * καὶ ἀκαθάρτων * οὐπερ κατφκουν πνευμάτων * δίωξιν, * ἐξίσταντο, Φίλιππε, * καὶ συνηλαύνοντο * πρὸς τὴν σωτήριον * κάθαρσιν, * ἐξ ἀπιστίας * πιστοὶ ἐξαίφνης * ἀποδεικνύμενοι * ἄπερ ὁ θείος * ὡς ἀκήκοεν * ᾿Αποστόλων * χορὸς ἐπευφραίνετο, * ὅτι καὶ Σαμαρείας * ἡ πληθὺς Θεῷ προσήνεκται.

Αρμα τοῦ Λόγου ὑπάρχων, θεηγόρε, * ἐφ᾽ ἄρματος βλέψας τε * προσεποχούμενον * καὶ τὰς ζητήσεις ποιούμενον * τὸν τῆς Κανδάκης * φθάνεις εὐνοῦχον τὸν ἀξιάγαστον, * καὶ τούτω τὴν δήλωσιν * καὶ τὴν σαφήνειαν * τῶν ποθουμένων, * Μακάριε, * καθυποδείξας, * πείθεις τὴν θείαν * αἰτῆσαι κάθαρσιν· * ἡς μετασχόντα * θεΐον κήρυκα * ὁ παντουργὸς * Θεὸς ἀπειργάσατο * πάσης Αἰθιοπίας * καὶ Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Καὶ τοῦ Οσίου τρία.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσεν.

Λύτοκίνητον όργανον * ταϊς πνοαϊς ὑπηχούμενον * τοῦ Αγίου Πινεύματος * ἐχρημάτισας: * τῆ πυριφθόγγφ γὰρ γλώττη σου * τὰ θεῖα ἐβρόντησας, * καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν * δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια * τῶν μὴ χρώμασιν * ὑλικοῖς προσκυνούντων * τοῦ Κυρίου, * καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος * καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὰ αὐτοῦ.

΄Ως φωστήρ διαυγέστατος, * τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου * καταλάμπεις ἄπασαν * τὴν ὑφήλιον * Δαυϊτικῶς τὴν κινύραν σου * κινῶν, ἐμελφόησας * τῶν ΄Αγίων τοῦ Χριστοῦ * ἀξιέπαινα ἄσματα, * καὶ ἐξέπεμψας * εἰς τὴν ἤπειρον πᾶσαν * διὰ τοῦτο * ἐδοξάσθης ἐπαξίως, * ἱερομύστα Θεόρανες.

Ίερεων ἐν τάγμασιν, * 'Ασχητῶν ὁμηγύρεσι * καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὰ * καταλέλεξαι, * ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αῖματος * στερρῶς ἀνθιστάμενος, * παρανόμου δικαστοῦ * διελέγχων ἀπόνοιαν, * καὶ προστάγματι * ἀσεβοῦς Βασιλέως, τῷ μετώπῳ * ὡς ἐν τίτλῳ διεγράρης, * σημειωθεὶς θεία χάριτι.

Δόξα... και νῦν, Θεοτόκιον, ὅμοιον.

'Απορώ και έξίσταμαι, * τι ποιήσω ο άθλιος, * όταν τέλος φθάση * τὸ ζωῆς μου λοιπόν * ποῦ μοι ο δρόμος ο ἄκαιρος; * ποῦ τὰ ἀξιώματα; * ποῦ ο πλοῦτος; ποῦ τρυρή; * ποῦ ἡ δόξα ἡ πρόσκαιρος; * ποῦ τῆς φύσεως * τὸ καινότατον ἄνθος; * `Αλλὰ δεῦρο, * πρὸ τοῦ τέλους, ὧ ψυχή μου, * τῆ Θεοτόκφ προσπέσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, * ἀμνὰς ἡ κυήσασα * ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· * Υῖὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπὶ ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Απολυτίκιον τοῦ Αποστόλου.

τηχος γ΄. 'Απόστολε 'Αγιε. Καὶ τοῦ 'Οσίου.

ΊΙχος πλ. δ΄. 'Ορθοδοξίας όδηγή.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, αναγινώταονται οι Κανόνες είς της 'Οκτωήχου, και των 'Αγίων οι δύο παρόντες.

Ο Κανών του Αποστόλου, ού ή Ακροστιχίς. Τὸ τοῦ Φιλίππου θετον αίνέσω κλέος. Ιωσήφ.

'Ωοη ά. Ήχος πλ. β'. 'Ως έν ηπείρω.

1 ατς φανοτάταις άκτίσι * τατς του Χριστου * άστραφθείς θεότητος, * κατὰ μέθεξιν, σοφὲ, * φῶς ὡράθης δεύτερον πιστοὺς * ερῶς φωταγωγῶν, * ἔνδοξε Φίλιππε.

Ο ύπερούσιος Λόγος * ούσιωθείς * όλον το ήμετερον, * ίερον ε Μαθητήν * ίερως προβάλλεται, Σοφέ, * άνιέρου σχοτασμοῦ *

θνη λυτρούμενον.

Τῆ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει * τῶν ἱερῶν * Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, *
τὸν Στεράνω καὶ λοιποῖς, * ἱερὸς Διάκονος ὡς ὢν, * πλήρης Πνεύιαπος Θεοῦ, * πάνσοφε Φίλιππε.

Θεοτοχίον.

Ο εκ μή όντων τὰ πάντα * δημιουργών, * ώς αἰτίαν ἔσχε τε * τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ, * Θεομῆτορ ἄγραντε· διὸ * κατὰ (ρέος οἱ πιστοὶ * σὲ μακαρίζομεν.

΄Ο Κανών τοῦ 'Οσίου.

Ήχος καὶ Είρμὸς ὁ αὐτός.

Τον της έμης διανοίας * ταϊς σαϊς λιταϊς * ζόφον έξαφάνισον,*

Τεράρχα τοῦ Χριστοῦ,* ὅπως μέλπω, ἔνδοξε, τὴν σὴν * φωτοφόρον ἐορτὴν, * Πάτερ Θεόφανες.

Ταΐς θεϊχαῖς λαμπηδόσι * τὴν σὴν ψυχὴν * αὐγασθεὶς, Θεόρανες, * τὼν παθῶν τὰς ἡδονὰς * ἐγχρατείας ἔφλεξας πυρὶ, *

μελφδών είλιχρινώς. * Ασωμεν άσμα Χριστώ.

Οι άπερ ἄνθραξ ἐν κόσμφ * ἐκ τῆς Σιων * ἀνατείλας δέδειξαι, * καὶ κατέφλεξας πυρὶ * ἐξαφθεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ * τῶν αἰρέσεων, Σοφὲ, * τὴν ὕλην ἄπασαν.

Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις άκτισι * τοῦ σοῦ Τίοῦ, * Θεοτόκε, φώτισον * τὴν ζοφώδη μου ψυχήν: * καὶ πατῶν τὸν τάραχον τῆ σῆ * μεσιτεία πρὸς Θεὸν * κόπασον, Δέσποινα.

Του 'Αποστόλου. 'Ωδή γ'. Ούκ έστιν "Αγιος. .

γιούς ετέλεσας φωτός * τους έν σκότει άγνοιας * ένυπάρχοντας,
Μάκαρ, * έν σημείοις φοβεροίς * ώς ουρανός ύψηλός * τὴν
τοῦ Λόγου * δόξαν διηγούμενος.

Φυλης 'Ιούδα τὸν Χριστὸν * ἀνατείλαντα, Μάκαρ, * ἱερῶς καταγγέλλων, * τῷ τῆς χάριτος φωτὶ * ὑπέδειξας, ὃν Μωσης * καὶ Προφήται * πάλαι προκατήγγειλαν.

Τὸν ψυχόλεθρον φυγείν * καὶ σωτήριον χάριν * ὑποδέξασθαι πείθεις * μελιβρύτοις λαλιαίς * τοὺς ἀπωσθέντας μακράν * ἀγνωσία, * Φίλιππε θεόπνευστε. Θεοτοχίον.

Αυχνία ώρθης μυστική, * το λαμπάδιον, Κόρη, * περιφέρουσα Men. Tom. I.

όντως * τὸ φωτίσαν τοὺς νυχτί * τῆς ἀγνωσίας τὸ πρίν * συσχεθέντας * ἄχρα ἀγαθότητι.

Του Οσίου. Ο αυτός.

 Δ ογμάτων θείας άστραπὰς * ἐξαστράπτων, παιμαίκαρ, * ἐφυγάδευσας πάσαν * τῆς αἰρέσεως ἀχλύν, * τῷ ζωοδότη Χρστῷ * ἀναμέλπων * * Αγιος εἰ, Κύρις.

Υπάρχων εμπλεως, Σορε, * Θείου Πνεύματος ώφθης, * διατρέφων πλουσίως * εὐσεβείας γλυκασμῷ * τῷ λόγῳ τῶ ζωτικῷ *

τάς καρδίας * των προσανεγόντων σοι.

Εἰς ὅρος θείων ἀρετῶν * ἀνελθών, Ἱεράρχα, καὶ εἰς γνόρον εἰσδύσας * συνανεκράθης Θεῷ, * καὶ διανοίας πλαξὶν * ἐκομίσω * νόμον τὸν τῆς χάριτος.

GEOTOXIOY.

Ίδου, ή κλιμαζ Ίακώβ, * ήν έωρακε πάλαι * τορυμένην, εν ήπερ * έπεστήρικτο Θεός, * ή φωτοφόρος άγνη * Θεοτόκος * ώφθη παρθενεύουσα.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγίος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψεώσεις το κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * κελ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον του Αποστόλου.

Ήχος δ΄. Κπεφάνης σήμεραν.

Πεμητής γενόμενος * τοῦ Διὸασχάλου, * δι αὐτὸν, Απόστολε,* Ταϊς τῶν Αγίων τῶν αὐτοῦ * χρείαις πιστῶς διηκόνησας. * ὅθεν σε πάντες * πιστοὶ μαπαρίζομεν.

Ο Οίκος.

Τοὺς σωτηρίους τοῦ Χρίστοῦ * καὶ ζωοποιοὺς λόγους * καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα * ἄπούων τε καὶ βλέπων, * φῶς ἐφωτίσθης δὶ αὐτῶν * τὸ τῆς ἀληθείας * καὶ χαίρων αὐτῷ πεπιστευπὸς, μακάριε, * προθύμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκήρυξας, βοῶν « Ἡ σωτηρία * τῶν βροτῶν ἐπεφάνη * ὁ Ἡλιὸς ἀνέπειλε τῆς δικαιστύνης ». * Διὸ πρὸς κὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, * Σοφὲ, καὶ θείαν πίστιν πλείστοις ἐγένου λύχνος καὶ πυρσὸς, * καὶ φέγγος τῶν ἐν σκότει * ἔθεν σε πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Κάθισμε τοῦ Αποστόλου.

Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Δόγον:

Ελατήρ των δαιμόνων * άναδειχθείς, * και φωσιήρ των έν σκότει * άποφανείς, * εδείξας τον "Ηλισν * έχ Παρθένου έχλαμψαντα: * και ναούς είδωλων * συντρίψας, άνήγειρας * έχχλησίας, Μάχαρ, * είς δόξαν Θεου ήμων * δθεν σε πιμώμεν, * και τήν)είαν σου μνήμην * πιστώς έφρτάζομεν, * καὶ συμφώνως βοώμέν τοι * Ω 'Απόστολε Φίλιππε, * πρέσβευε Χριστώ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς έφρτάζουσι πόθφ * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Οσίου.

Τῷ τῆς χάριτος λόγφ * τὰς ἀχοὰς τῶν πιστῶν ἐνηδύνων * ταῖς διδαχαῖς * ταῖς σαῖς, Παναοίδιμε,* ἐτροπώσω τὸν τύραννον * καὶ καλῶς τὸν δρόμον * τελέσας τῆς πίστεως, * ἐπὶ τέλει δόἔης * Μαρτύρων ἡξίωσαι * ὅθεν κατὰ χρέος * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * τιμῶμεν, ἀοίδιμε, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, * θεορόρε Θεόρανες. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, * Μῆτερ Θεοῦ, * τῷ κόσμφ ἐκύησας * τὸν κέσμον κατέχογτα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐσχες * τὸν πάντα συνέχοντα * τὸν
τροφοδότην πάντων * καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· * ὅθεν δυσωπῶ
σὲ,* Παναγία Παρθένε, * ρυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω
παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι, * ὅσα θέλεις, Πανύμνητε.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η Παρθένος καὶ Μήτηρ * τοῦ Ἰησοῦ * ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα *
τὸν Ποιητὴν, * ἔστηκε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς κατετρύχετο *
τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ αῶμα * σπαράττουσα τύπτουσα, * καὶ πρὸς
αὐτόν βαῶσα * πικρῶς καὶ κραυγάζουσα. * Οἰμοι! ὧ Τίέ μου, *
πῶς ἐνέγκω σὰν πάθος, * τοὺς ἥλους, τὴν λόγκευσιν καὶ τὸν
άδικον θάνατον; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι, * τοῦ ἰδεῖν σε, Τὶἐ καὶ
Θεὲ, * καὶ τοῦ θρήνου παύσασθαι καὶ πόνου, * καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὰ πάθη * πταισμάτων λύπν κομίσασθαι.

Του Αποστόλου, 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τδών τελούντα σε * ο Σίμων θαύματα, * και σημεία μεγάλα *
υποκριθείς, * Φίλιππε, βαπτίζεται· * μή την κακίαν δε φυγών *
άπωλεία παραδίδοται.

Πολλάς δυνάμεις σε * τελούντα βλέποντες * οἱ τὴν πόλιν οἰχούντες, * χήρυξ Χριστού, * Σαμαρείας, Φίλιππε, * τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς * γεγηθότες ὑπεδέχονται.

Πορεύου, ἔφη σος * Κυρίου Αγγελος, * τὰς πορείας εὐθύνων * τοῦ ἰεροῦ, * Φίλιππε, Αἰθίοπος, * τοῦ ἐπιγνῶναι τὴν ὁδὸν * τῆς τοῦ Αόγου σωματώσεως.

'Ο ιερώτατος * Αιθιοψ βλέψας σε * συνετίζοντα τούτοι * σου τη χειρί, * Φίλιππε, βαπτίζεται, * καὶ πλήρης Πνεύματα ορθείς * κήρυξ θείος έχρημάτισεν.

()sotoxiov.

Υίους ἐτέλεσε * Θεοῦ, πανάμωμε, τοὺς υίοὺς τῶν ἀνθρώπων * ὁ σὸς Υίὸς, * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου * σωματωθείς χαὶ γεννηθείς * διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Όσίου. Ὁ αὐτός.

Λ σχήσει, πάνσορε, * Πάτερ Θεόρανες, * σεαυτὸν ἐχχαθάρας, * δλος φωτὸς * ἔμπλεως γεγένησαι, * δλος Θεοῦ χωρητικὸς, * δλος Πνεύματος συμμέτοχος.

Λιμφ τηχόμενος, * δειναῖς βαλλόμενος * ἐξορίαις, Παμμάχαρ, ἀθλητιχώς * πάσχων ἐχαρτέρησας, * ἐχ διανοίας χαθαρᾶς * ἐγ Κυρίφ ἀγαλλόμενος.

'Αστράψας, ἔνδοξε, * τοῖς κατορθώμασι,* τεθηγμένη ἔδείχθης*
οἶα Θεοῦ * μάχαιρα, συγκόπτουσα * αἰρετικῶν τὰς μηχανὰς, *

θείω Πνεύματι ρωννύμενος.

Θεοτοχίον.

Λυχνία πάμφωτος, * ή θεία τράπεζα, * τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον,* ή χιβωτὸς, * ράβδος ή βλαστήσασα * ἄνθος ἐν χόσμφ τὸν Χριστὸν, * σὸ ἐδείχθης, Μητροπάρθενε.

Τοῦ ᾿Αποσπόλου. ᾿Ωολή έ. Τῷ θείφ φέγγει σου.

υμόν ἀνόμων μὴ πτοηθείς, * μέσον ὡς ἀρνίον ἀληθῶς, * Φιλιππε, λύχων πεπόρευσα:, * τούτους μεταπλάττων * πρὸς τὴν εὐσέβειαν * τῆς χάριτος τῷ λόγφ, * μαχαριώτατε.

Επὶ σφαγὴν ἦχθη ὡς ἀμνὸς * ὁ Ἐμμανουὴλ, καθώς φησίν* ὁ Ἡσαίας ὁ ἔνθεος. * ὅπερ ἐννοῆσαι * μὴ σθένων, Φίλιππε, ὁ ἱερὸς

Εύνουγος πρός σου διδάσκεται.

Ίερολόγον σε Μαθητήν, * ενα Διακόνων των έπτα * έκλελεγμένον επέγνωμεν, * καὶ τῆς Εκκλησίας * θεΐον θεμέλιον, * καὶ πάντων των εν σκότει * φωστήρα, Φίλιππε.

Θεοτοχίον.

Οἱ Θεοτόχον σε ἀληθῶς * χαθομολογοῦντες, πειρασμῶν * χαὶ δυσχερῶν ἐξαιρούμεθα, * σοῦ ταῖς πρὸς τὸν πάντων * Θεὸν χαὶ Κύριον, * Παρθένε, μεσιτείαις, * θεοχαρίτωτε.

Του Όσίου. Ο αὐτός.

Ταϊς φωτοβόλοις σου ἀστραπαϊς, * Πάτερ Ίερωτατε, ἀχλὺν * τὴν ζοφερὰν ἐξηφάνισας * τῶν αἰρετιζόντων,* θεογνωσίας φωτὶ * αὐγάζων διδαχαϊς σου * κόσμου τὰ πέρατα.

Των δυσσεβων οι προασπισται * σε τον άξιαγαστον όντα *

ιναίς αίκιαις ετίτρωσκον. * ον Αγγέλων τάξεις * περιεπτύσσον-

ο, * Χρεστοῦ ώς Ἱεράρχην * καὶ θεΐον Μάρτυρα.

Υπηρξας, Πάτερ, φωτοειδής, * τῶν πεπλανημένων όδηγὸς, * δικουμένων κυβέρνησις, * τῶν σαλευομένων,* Πάτερ Θεόρανες,* δραίωμα και τεῖχος * ἀκαταμάχητον.

Θεοτοχίον.

Ή καλλονή ή τοῦ Ἰακώβ, * ἦν Θεὸς ἡγάπησε σαφῶς * καὶ αποικεῖν ἡρετίσατο, * πιστῶν δὲ τὸ κλέος * καὶ καταφύγιον, * Ἰαρθένε Θεοτόκε, * σὺ ἀναδέδειξαι.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδὴ ૬΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

πεπόρευσαι * προσεπικλύζων κύματι γαληνῷ * τῆς γῆς τὰ κληρωίματα, * καὶ ἀρδεύων καρδίας, * Αξιάγαστε.

Ανοίξας το στόμα σου * ἐπληρώθης, Μαθητὰ, * πνευματικῆς συνέσεως, * και διανοίξας φάρυγγος πονηροῦ * τὴν πτύξιν ἀνέ-

σπασας * άναριθμητα πλήθη * και διέσωσας.

Ίσχὺς καταβέβληται * ἀοράτου δυσμενοῦς, * καὶ παντελῶς ἡφάνισται,* σοῦ ἐν ἰσχύι Πνεύματος τὸν Χριστὸν * κηρύττοντος, Φίλιππε, * σταυρωθέντα καὶ ἔθνη * προσκαλούμενον.

Θεοτοχίον.

Νομίμων της φύσεως * δίχα τέτοχε Χριστόν * τὸν πλαστουργὸν της φύσεως, * χαὶ ὑπὲρ φύσιν ἔμεινεν ἀληθῶς * παρθένος ἀμίαντος * ἡ 'Αγία σου Μήτηρ, * Υπεράγαθε.

Του Όσιου. Ο αὐτός.

ραπάρχων ώς ήλιος, * θεαυγείς μαρμαρυγάς, * παμμάχαρ, έξαπέστειλας, * άνυμνων των Μαρτύρων τους αίχισμούς, * στρεβλώσεις και μάστιγας, * και τους ξένους άγωνας, * Ίεράρχα Χριστού.

Τὴν πάναγνον Δέσποιναν * εὐφημῶν εἰλικρινῶς, * τῆ γλώσση σου, Θεόφανες, * ἐκελάδησας λόγους φωτοειδεῖς, * πιστῶν τὰ συστήματα * καὶ σοφῶν τὰς καρδίας * ἱλαρύνοντας.

Γραφείς σου τὴν πάνσεπτον * καὶ σεβάσμιον, Σοφὲ, * ὄψιν τυράννων γράμμασιν, * ἐξαλείφεις τὰ τούτων θεοστυγῆ * καὶ ἄθεα δόγματα, * καταγγέλλων τιμᾶσθαι * τὴν εἰκόνα Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα βουλήματι * συστησάμενος Θεὸς * καὶ περιέχων, Πάναγνε, * περιγραφή τοῦ σώματος ἐν ταῖς σαῖς * ἀγκάλαις βαστάζεται * ὁ τῆ θεία οὐσία * ἀπερίγραπτος.

Θ Ειρμός.

» τρού βίου την θαλασσαν * ύψουμένην xæθορών * των πειρε-

» Ισμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, *

» βοώ σοι 'Ανάγαγε, * έκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλε.
Κοντάκιον τοῦ 'Οσίου.

ΤΙγος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

νεράνης, "Οσιε, * τη Έκκλησία, * ώσπερ άλλος ήλιος, * ταύ-Ατην φωτίζων άστραπαίς * των σων δογμάτων, Θεόρανες, * ώς θυηπόλος * Χριστού του Θεου ήμων.

Συναξάριον.

Τή ΙΛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστέλου Φιλίππου, ένὸς τῶν Επτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

' Ωνπερ διηκόνησας έν γή πραγμάτων,

Έν ούρανοζ, Φίλιππε, μίσθον λαμβάνεις.

Δειτουργός λάβε μισθόν έν ένδεκάτη γε Φίλιππος.

Ταϊς αὐτων ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωὸὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Επεβίβασεν ώς ίππον σε ταράσσοντα * έθνων θαλάσσας, Φιλιππε, ὁ Υπέρθεος, * χεραλὰς συνθλώντα των έχθων, * χαι μέλποντα τούτω έμμελως * Εύλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ των Πατέρων ἡμων.

Σαρηνίζων τὸ πρὸ πάντων ἀποχείμενον * αἰώνων το μυστήριον, * μυστολέχτης τε χρηματίσας, Φίλιππε σοφέ, * ἐμύησας ἔθνη καὶ λαοὸς, * καὶ μυστηρίων ἐναγῶν * ἐναπεκαθηρας.

Ωρθης ενδοξος ἀστηρ, μέγιστε Φίλιππε, * καὶ Τράλλης έγκαλλωκισμα· * έν η τὸ σώμα * τὸ σεπτόν σου κείμενον πελεί* θαυμάτων παράδοξα, σοφέ, * εἰς φωτισμόν τῶν εὐσεβῶς * κεκεριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Παρθένον όνομαζομεν, * Μαρία θεανύμερευτε, * οι σωζόμενοι * διὰ σοῦ ἡμέρας καὶ νυκτὸς * ἐχθρῶν ἐπηρείας βλαβερας, * καὶ πετρασμῶν παντοδαπών * καὶ ψυχικών μολυσμῶν.

Τοῦ 'Οσίου. Οι Πατδες έν Βαβυλώνι.

Ορθοτομήσας τὸν λόγον, * μαστίγων πεϊραν ὑπέμεινας, * ἐξρρίας πιπράς * και κακώσεις, πραυγάζου, Θεόφανες * Εὐλογητός εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ποταμοί σοι τῶν λὸγων * τῶν μελιβρύτων, Θεόρανες, * τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς * εὐρροσύνης ἐνθέου ἐπλήρωσαν, * ὑμνολογούντων ἄσμασι * τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν δρόμον σου, Ἱεράρχα, * τετελεχώς, μεταβέβηχας * ἐν μάτοις Χριστῷ, * σὰν ᾿Αγγέλοις κραυγάζων, Θεόφανες · Εὐλοητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Παπέρων ἡμῶν.

()Estaxley.

Έν σοι τὸ μέγα ἐπράχθη, * Παρθενομῆτορ, μυστήριον· * ὁ ἰὸς τοῦ Θεοῦ * ἐν γαστρὶ σοῦ σχηνώσας ἐπέφανεν· * ἡ γεγηέτες ψάλλομεν· * Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Του 'Αποστόλου. 'Ωδή ή. 'Εχ φλογός.

όγφ θείφ, Παμμάχαρ, * καθάπερ άλατι * κεκρημένος, τῆς πλάνης * ἐναπεκάθηρας * σῆψιν χαλεπὴν, * και καρδίας ὑγίωσας * έβειν και δοξάζειν * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

`Εστερέωντο βάσεις * χωλών τῷ λόγφ σου, * καὶ βοώντα εγάλη * φωνῆ ἐξήρχετο * πνεύματα, Σοφὲ, * τῶν ἐχόντων ἀκάσόρτα, * φέρειν τὴν δοθεῖσαν * μὴ σθένοντά σοι χάριν.

Οι Σαμάρειαν πάλαι * οικούντες, Φίλιππε, * τὸ τῆς χάριτος έγγος * ὑπὸ σοῦ δέχονται, * βλέποντες πολλὰ * ἐκτελοῦντά σε αὑματα, * Πεύματος δυνάμει, * πηγῆς τῶν χαρισμάτων.

Θεοτοχίον.

Σαλευθείσαν κακία * τοῦ πολεμήτορος * τὴν ψυχήν μου, Παρένε * άγνὴ, στερέωσον, * ἡ τὸν θεικῆ * ἐπιβλέψει σαλεύοντα * ιάντα δεξαμένη, * καὶ μὴ σαλευομένη.

Του Οσίου. Νόμων πατρφων.

ομων πατρώων, * παμμαχάριστε, * της άληθείας φέρων * τὸν έννομώτατον * βασιλεύοντος χατέπτυσας * προσταγης άλο(ιστου, * τοῦ ἀναιροῦντος, * Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν *
ὑσεβῶς χατασπάζεσθαι * ἡν λαβων ἐν τῷ κόσμῳ * ἐπέφανεν

κ Κόρης Παρθένου * ὁν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.
Ο νοῦς ὁ θεῖος, * ἡ τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου λύρα *
ταναρμόνιος, * ἀηδων ἡ χαλλιχέλαδος, * τῶν πιστῶν ἡ ἀκρότης, *

ρθοδοξίας * στύλος καὶ ἐδραίωμα, σοφὶ, * Κχχλησίας τὸ στήκημα, * Μοναζόντων τὸ χλέος, * Θεόρανες, Πατέρων ἡ δόξα, *

λέλπων ἀνεδείχθης * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Ή μυροθήκη * ή τοῦ Πνεύματος * τρῦ Παναγίου, Πάτερ,* σὺ ἐναδόδειξαι· * προφορὰ τῶν μυριπνόων σου * καὶ σοφῶν διδαγμάτων * ἐξαφανίζεις * πλάνης δυσωδεστάτην φθοράν· * καὶ μυριζεις τοῖς λόγοις σου * τὴν σεπτὴν 'Εκκλησίαν, * κραυγάζων ἀσιζεις τοῖς λόγοις * Σὲ ὑπερυψοῦμεγ, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεού τὸ ὅρος * τὸ πιότατον, * ὁ ὁ προτάτωρ πάλαι * Δαυὶδ προέγραψε * μελφδών προφητικώτατα, * σὺ ἰδείχθης, Παρθένε, *

έξ οὐ ἐτμήθη * λίθος ὁ ἀκρόγωνος Χριστὸς, * καὶ συνέτριψεν ἄπασαν * τὴν ἰσχὺν τῶν εἰδώλων * αὐτὸν ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

 Τόμων πατρώων * οἱ μαχαριστοὶ * ἐν Βαβυλώνι Νέοι * προχινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγής

» άλογίστου· * καὶ συνημμένοι * φ οὐκ έχωνεύθησαν πυρὶ, *

» του χρατούντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν υμνον * Τὸν Κυριον

ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.
 Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδη θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τδών * τὰ πάλαι σοι ἐλπιζόμενα, * καὶ τοῦ Θεοῦ * λαβών τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον, * περὶ ἦς τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξας, * Φίλιππε θεηγόρε, * τέρπου καὶ χόρευε, * θείου ἀπολαύων φωτίσμοῦ * καὶ παρακλήσεως.

'Ως φως,* ως άστρον, ως μέγας ήλιος,* φωτιστικαϊς * ἀκτῖσιν οἰκουμένην ἐπέδραμες, * διαγγέλλων τὸ ἔνθεον κήρυγμα· * Τράλλην δὲ τῆς 'Ασίας * πόλιν ἐπέφθασας, * ἡς ἐπιτροπεύσας ἐν αὐτῆ, Μάκαρ, κεκοίμησαι.

Σταυρόν * καὶ θάνατον καὶ τὴν ἔγερσιν * τοῦ Λυτρωτοῦ * τοῖς πέλας καὶ τοῖς πόρρω κατήγγειλας, * οὐρανὸς χρηματίσας κατάστερος, * θείαις φωτοχυσίαις * ἀγλαιζόμενος, * Φίλιππε 'Απόστολε, Χριστοῦ * ἀξιοθαύμαστε.

Ή γη * τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον * μαρμαρυγάς * ἐκπέμπον ἰαμάτων ἐκάλυψεν· * οὐρανὸς δὲ τὸ ἄγιον πνεῦμά σου *
μετὰ τῶν ᾿Αποστόλων * φέρει γηθόμενον· * μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο, Σοφὲ, * τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοχίον.

Φωνὴν * προσάγει σοι χαριστήριον * πᾶσα πνοὴ * βοώσα χαρμοσύνως και λέγουσα· * Χαϊρε, θρόνε Υψίστου πυρίμορφε· * χαϊρε, Αποστόλων εὐπρεπὲς, * Αγνὴ, στεφάνωμα.

Τοῦ Όσίου. 'Απορεί πάσα γλώσσα.

περμαχούντα * ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * ὁ βροτοκτόνος * βλέπειν οὐχ ἰσχύων σε, περασμοὺς ἐπεκτείνει· * ὅμως ἀκλινής μεμένηκας, * ἀνδρειορρόνως * πρὸς βασιλεῖς σκαιοὺς ἀνθιστάμενος, καλῶς * πείθων * προσκυνεῖν τὴν εἰκόνα * Χριστοῦ, Θεόρανες.

Των σων άγωνων * είληφας άξίως τὰ γέρα, * καὶ στεφηφόρος * νῦν ἐν Οὐρανοῖς μετ 'Αγγέλων συνευφραίνη: * ἔνθα Προθρόνων τὸ σύστημα, * καὶ 'Αποστόλων * καὶ τῶν Μάρτυρων ὄντως * στράτευμα, μάκαρ: * ἔνθα * Πατριαρχῶν αὶ χορεῖαι, * Πάτερ Θεόφανες.

Μὴ ἐπιλάθη * ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις * τῶν ἐκτελούντων * σοῦ τὴν πανσεβάσμιον ἡμέραν, Ἱεράρχα, * πάσης ἀπειλῆς λυτρούμενος * ἀπαγωγῆς τε * δεινῆς τῶν ἐναντίων, * καὶ θλίψεων πολλῶν * σώζων * καὶ περιέπων ἐκ βλάβης, * Πάτερ θεόφανες.

Θεοτοχίον.

Υπερμαχούσα * "Ανακτι πιστώς εν πολέμοις * κατά βαρβάρων * δίδου νικητήρια, Παρθένε Θεοτόκε, * σκέπουσα παντοίας βλάβης εχθρών, * εύλογημένη, * δεδοξασμένη Μήτερ, * ἀπείρανδρε Κόρη· * ΐνα * τὸν σὸν Υἰὸν ἀνυμνούντες * σὲ μεγαλύνωμεν. Ο Εἰρμός.

- » Απορεί πάσα * γλώσσα εύφημείν πρός άξίαν, * ίλιγγιά δὲ *
 » Ανούς και ὑπερκόσμιος ὑμνείν σε, Θεοτόκε. * *Ομως άγαθὴ
- ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου. * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας *
- » τον ένθεον ήμων· * συ γάρ * Χριστιανών εἶ προστάτις, * σὲ » μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τθυτενείς ποιούμενος * ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος τὰς τρίβους ἐπὶ Τάρματος, * Ἡσαίου τὴν βίβλον * ἀναγινώσκων ἡπόρει· * ὃν ὁ Φίλιππος φθάσας, * ὑπὸ τοῦ θείου Πνεύματος * τῶν ἀπόρων τὴν λύσιν * μυσταγωγεί· * καὶ βαπτίσας κήρυκα ἀποστέλλει * τῆς Ἰησοῦ Θεότητος * πάση Αἰθιοπία.

"Ετερον τοῦ Όσίου, καὶ Θεοτοκίον ὁμοῦ.
Τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι * παρεστώς, Ἱεράρχα, * μετὰ τῆς Θεομήτορος * καὶ πανάγνου Παρθένου, * ἐκδυσωπῶν μἠ ἐλλίπης * νίκην κατὰ βαρβάρων * τῷ σταυροφόρῳ "Ανακτι, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ψυχικὴν * σωτηρίαν, πάνσοφε, τοῖς τελοῦσι * τὴν μνήμην σου, Θεόρανες, δοῦναι τὸν Εὐεργέτην.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατά τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῆ, ἢ τῆ πρώτη μετ αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ ᾿Ακολουθία τῶν ᾿Αγίων Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ζ΄. Σύνοδον
ἐν Νικαία συνελθόντων τοδεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν
ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἰοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Men. Tom. I.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογούμεν τὸ, **Μακάριος ἀνήρ.** Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραζα, ἰστῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ ἀνατολικὸν ά. καὶ τῶν ἀγίων Πατέρων Στιχηρὰ Προσόμοια έ.

'Ηχος πλ. β'. 'Η άπεγνωσμένη.

Τὸ τοῦ Νόμου γράμμα * παισίν Ἑβραίων * ἔθετο τιμίαν * τὴν ἐβδομάδα * σκιᾳ προσανέχουσι * καὶ λατρεύουσι ταύτη. * ἤνπερ * Πατέρες συνδραμόντες * ἐν ἐπτάδι Συνόδων * νεύσει * Θεοῦ τοῦ ἐν ἐξάδι * ἡμερῶν σύμπαν τόδε * ἀπαρτίσαντος, καὶ τὴν ἐβδόμην * εὐλογήσαντος, σεμνοτέραν εἰργάσασθε, * ὅρον ἐκθέμενοι Πίστεως.

Τὴν Τριάδα πᾶσιν * ἐκ τῶν πραγμάτων * τῆς κοσμογενείας * οὐσαν αἰτίαν * τρανῶς παρεδώκατε, * τρισόλβιοι Πατέρες * τρεῖς γὰρ * καὶ τέσσαρας Συνόδους * μυστικωτάτω λόγω * θέντες, * καὶ ἔκδικοι φανέντες * τοῦ ὀρθοδόξου λόγου, * τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα * καὶ τὴν Τριάδα ἐνεφήνατε κτίσασαν * ταῦτα, καὶ κόσμον ποιήσασαν.

"Ηρκεσε καὶ μία * ζωὴν ἐμπνεῦσαι * τῷ κειμένω γόνω * τῆς ὑπουργήσης * Προφήτου ἀνάκαμψις * Έλισσαιὲ τοῦ πάνυ· * ὅμως * ἀνέκαμψεν ἐπτάκις, * καὶ συνέκυψε τούτω, * οἶα * προόπτης προαγγέλλων * τὰς ὑμῶν συνελεύσεις· * αἶς τὴν νέκρωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου * ἐψυχώσατε, θανατώσαντες "Αρειον * καὶ τοὺς ἐκείνω συγκάμνοντας.

Τὸν διηρημένον * Χριστοῦ χιτῶνα * καὶ διερρηγμένον * κυσίν ὑλάκταις * σορῶς συνερράψατε, * σεβάσμιοι Πατέρες, * βλέπειν * τὴν γύμνωσιν τὴν τούτου * μηδαμῶς ἐνεγκόντες, * ὧσπερ * ὁ Σήμ τε καὶ 'Ιάρεθ * τὴν πατρώαν τὸ πάλαι * καταισχύναντες, τὸν πατραλοίαν * καὶ τοὺς ἐκείνω συμφρονήσαντας * Αρειον, * τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον.

Τοὺς Μακεδονίους * καὶ Νεστορίους,* καὶ τοὺς Εὐτυχέας * καὶ Διοσκόρους, * Απολλιναρίους τε * Σαβελλιοσεβήρους * λύκους * βαρεῖς ἀποδειχθέντας * ἐν δέσμασι προβάτων,* πόἐρω * τῆς Ποίμνης τοῦ Σωτῆρος,* ὡς ἀληθεῖς Ποιμένες, * ἀπηλάσατε γυμνοὺς κωδίων, * τοὺς τρισαθλίους καταστήσαντες ἄριστα. * ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, [†]Πχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν * τοὺς μελφδήσαντας * έν

μέσω τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα μίαν ἄπαράλλακτον, * ούσίαν τε καὶ θεότητα * τοὺς καθαιρέτας Αρείου, * και 'Ορθοδόζων προμάχους. * τούς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίφ * έλεηθηναι τας ψυχάς ήμων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ Ἡχου.

Είσοβος. Φως ίλαρόν. Το Προκείμενον της ημέρας, και τά ' Αναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

΄ Α κούσας 'Αβραμ, ότι ήχμαλφτευται Λώτ ο άδελφιδους αύτου, Απρίθμησε τους ιδίους οίκογενείς αυτού, τριακοσίους δέκα και ιδ΄. 14. όχτω, χαι χατεδίωξεν όπίσω αὐτων έως Δάν. Και ἐπέπεσεν ἐπ΄ αύτους την νύχτα, αύτος και οι πάιδες αύτοῦ μετ' αύτοῦ και έπαταξεν αύτούς, και έδιωξεν αύτούς εως Χοβάλ, ή έστιν έν άριστερά Δαμασχού. Και ἀπέστρεψε πάσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· και Λώτ τὸν άδελριδούν αύτοῦ ἀπέστρεψε, και πάντα τὰ ὑπάρχοντα αύτου, και τὰς γυναϊκάς, και τὸν λαόν. Ἐζηλθε δὲ Βασιλεύς Σοδόμων είς συνάντησιν αύτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν άπὸ της κοπης του Χολοδογόμορ καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αύτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἡν πεδίον Βασιλέων)· και Μελκισεδέκ Βασιλεύς Σαλήμ έζηνεγκεν άρτον και οίνον ήν δὲ Ίερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ύψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Αβραμ, και είπεν Ευλογημένος Αβραμ τῷ Θεῷ τῷ ἡψίστω, ος έκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ "Υψιστος, ὃς παρέδωκε τούς έχθρούς σου ύποχειρίους σοι.

Δευτερονομέου το Ανάγνωσμα. Γίπε Μωσής πρός τοὺς υἰοὺς Ἱσραήλ· Ἰδετε, παρέδωκα ἐνώ- Κεφ. Επιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν α΄. 8. ώμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ ᾿Αβραὰμ, καὶ τῷ Ἱσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δούναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἰπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Ού δυνήσομαι μόνος φέρειν ύμας. Κύριος ο Θεός ήμων επλήθυνεν ύμας· και ίδου έστε σήμερον ώς τα άστρα τοῦ ούρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ο Θεός των πατέρων ήμων προσθείη ύμιν, ώς έστε, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ έλαβον έξ ύμων ανδρας σοφούς, και έπιστήμονας, και συνετούς, και κατέστησα αυτούς ήγεισθαι έφ' ύμων. χιλιάρχους, και έκατοντάρχους, και πεντηκοντάρχους, και δεκάρχους, και γραμματοεισαγωγείς τοις χριταίς υμών. Και ένετειλάμην τοίς χριταίς υμών έν τος καιρος έγεινος, λέγων. Διακούετε άνα μέσον των άδελφων ύμων, και κρίνετε δικαίως άνα μέσον άνδρός, και άνα

μέσον άδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν ικέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κερ. Γίπε Μωσής πρὸς τοὺς Υίοὺς Ἱσραήλ· Ἱδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ α΄. 7. Εσου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῆ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπαν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταὐτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅςτις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτφ, καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρα καὶ ἀγαπα τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἰμάτιον. Κύριον τὸν Θεὸν σου φοβηθήση, καὶ αὐτῷ μόνῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὁνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὐτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοςα ταῦτα, ἃ εἰδον οἱ ὀρθαλμοί σου.

Είς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη. Δόξα, Ἡχος γ΄.

Αποστολικών παραδόσεων * ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, * Αγιοι Αποτέρες. * τῆς γὰρ 'Αγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον * ὁρθοδόξως δογματίσαντες, 'Αρείου τὸ βλάσρημον * συνοδικώς κατεβάλετε.* Μεθ' ον καὶ Μακεδόνιον * Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, * κατεκρίνατε Νεστόριον, * Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, * Σαβέλλιόν τε * καὶ Σεβῆρον τὸν 'Ακέραλον. * Ών τῆς πλάνης αἰτήσασθε * ὑυσθέντας ἡμᾶς, * ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον * ἐν τῆ πίστει διατηρεῖν, δεόμεθα.

Καὶ νῶν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, ή προστασία * πάντων τῶν δεομένων,* εἰς σὲ θαρρουμεν,* εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. * Πρέσβευε τῷ ἐχ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δοῦλων σου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. ή Ηχος δ΄.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον * τῶν θεοφόρων Πατέρων, * τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων * ἐν τῆ λαμπρᾳ πόλει Νικαέων, τῶν ὁρθοδόξων τὰ συστήματα * εὐσεβοῦντες πιστῶς ἐορτάσωμεν.* Οὐτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ 'Αρείου τὸ ἄθεον δόγμα * εὐσεβορρόνως καθείλον, * καὶ τῆς Καθολικῆς 'Εκκλησίας * συνο-

διχώς τούτον έξωστράχισαν * καὶ τρανώς τὸν Υἰὸν τοῦ Θεοῦ,* ὁμοούσιον καὶ συναίδιον, * πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, * τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν * ἐν τῷ τῆς Πίστεως Συμβόλῳ * ἀχριβῶς καὶ εὐσεβῶς * τοῦτο ἐκθέμενοι. * "Οθεν καὶ ἡμεῖς * τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι * βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, * σύν Πατρὶ τὸν Υιὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον,* ἐν μιᾳ Θεότητι * Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεύσον παρακλήσεσι * σῶν οἰκετῶν, Πανάμωμε, * παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. * σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ * καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, * καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. * Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, * σὲ προσκαλούμενοι * σπεύσον εἰς ἰκεσίαν * τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ καὶ σκέπη * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίκιον 'Αναστάσιμον.

Δόξα. Τῶν Πατέρων, Ἡχος πλ. δ΄.

Υπερδεδοξασμένος * εἰ, Χριςτὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς * τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, * καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν * πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, * πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο δι' ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία ἀντὶ δὲ τοῦ Αμώμου, λέγομεν τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα Αναστάσιμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Είτα οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τῶν 'Αγίων Πατέρων εἰς ς'.

Ο Κανών των Αγίων, οὐ ή Ακροστιχίς· Υμνω μακάρων συνδρομήν την έβδόμην.

Ποίημα Θεοφάνους.

' Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην.

Υμνολογήσαι την έβδόμην άθροισιν * έφιεμένω μοι νῦν, * την των έπτὰ δίδου * χαρισμάτων σύνοδον * τοῦ Παρακλήτου, Κύριε, * την σοφίσασαν ταύτην * γλωσσοπυρσεύτως, και βλάσσημον * πάσαν γλωσσαλγίαν σιγήσασαν.

Μείζων άρχηθεν άριθμων ὁ εβδομος· * δημιουργίας καὶ γάρ *
της του Θεου πάσης * πρωτοτύπως γέγονεν, * ή παντελής κα-

τάπαυσις * εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· * καὶ νῦν πασών τών αἰρέσεων * λῆξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Νενικηχώς τον θεομάχον "Αρειον * έν τη Νικαία το πρίν, * ποιμαντική ράβοφ * όρθοδόξοις Ιθυνε * την Έκκλησίαν δόγμασιν ό χορός τών Πατέρων * καὶ νῦν ἐν ταύτη κατήσχυνε * τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Θεοτοχίον.

΄Ως οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, * ὁμολογοῦμεν πιστῶς * Παρθενικὴν μήτραν * ἀνωδίνως τέξασαν * μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον. * προσκυνοῦμέν τε τούτου * στηλογραφοῦντες τὴν μόρφωσιν, * καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

'Ωολ' γ. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς.

Τὴ σαλευθήναι τοῦ Χριστοῦ * τὴν ἀρραγή Ἐκκλησίαν, * ὑπὰ αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι * Ποιμενάρχαι, τοὺς αὐτὴν * παρασαλεῦσαι θέλοντας * ὡς ᾿Αντιχρίστου μοίρας * τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

'Ανακαθαίρει θολερούς * καὶ βορβορώδεις χειμάρρους,* έκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, * καὶ διψῶντα τὸν λαὸν * τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννυσι * τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις * ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν * Χριστιανοκατηγόρων * συνδρομὴ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη * ἐν τῆ πόλει τῆ λαμπρᾳ * τῶν Νικαέων γέγονεν, * ἡς Βασιλεῖς Εἰρήνη * καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Θεοτοχίον.

"Απας ἀπέστω δυσσεβής,* ὁ τὴν εἰχόνα μὴ σέβων * τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόχου, καὶ ταύτην * μὴ κηρύττων τὸν Χριστὸν * θεανδριχῶς χυήσασαν, * καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω * κατακαιόμενος ἄπαυστα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Φατήρες ὑπέρλαμπροι * της ἀληθείας σαφώς * τῷ κόσμῳ ἐδεί-Σθητε, * μακαριώτατοι * Πατέρες θεόρθογγοι * τήζαντες τὰς αἰρήσεις * τῶν βλασφήμων γλωσσάλγων, * σβέσαντες τὰς φλογώδεις * τῶν δυσφήμων συγχύσεις * διὸ, ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, * πρεσβεύσατε σωθήναι ἡμᾶς.

Αόξα. Τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Ταχὰ ἡμᾶς πρόφθασον, * Παρθενομῆτορ ἀγνή· * ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι * τῶν βλασφημούντων εἰς σὲ, * καὶ μὴ προσκυνούντων σε· * θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας * τῶν αἰρέσεων πάσας· * γνώτωσαν ὅτι μόνη * Θεομήτωρ ὑπάρχεις * πρεσβείαις σου Ορθοδόξων * τὸ σύστημα σώζουσα.

΄ Ωδή δ΄. Σύ μου Ισχύς, Κύριε.

Ρήμα Θεοῦ * ἔχοντες βέλος καὶ μάχαιραν,* πάντας ἄρδην * τοὐτους κατασφάττουσι * τοὺς δυσμενεῖς * τύπφ σταυρικῷ,* τοὺς μὴ σεβομένους * ἐπίσης τὰ ἐκτυπώματα * Χριστοῦ τῆς Θεοτόκου* τῶν Αγίων τε πάντων * οἱ Πατέρες οἱ θεοειδέστατοι.

*Ωσπερ έπτὰ * σάλπιγγες Ἱεριχούντια * εἰς ἐβδόμην * τείχη κατηδάφισαν * περιδρομήν * οὕτως αὶ ἐπτὰ * Σύνοδοι πᾶν στίφος * κατὰ Θεοῦ ἐπαιρόμενον * κατήγαγον εἰς χάος * ἰσυνδρομήν εἰς ἐβδόμην * τῶν εὐήχων σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος.

Νεανικήν * ενστασιν επιδεικνύμενος,* και τῷ θείῳ * ζήλφ πυρπολούμενος,* ὁ Πατρικὸς * δήμος 'Ηλιού * οἰα τῆς αἰσχύνης * τοὺς ἱερεζς ἐθανάτωσε· * διὸ σὺν παρρησία,* τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα* σχετικῶς προσκυνεῖν ἐδογμάτισε.

Θεοτοχίου.

Σύ μου έλπὶς,* Παναγνε, σύ μου καὶ ὕμνησις,* σῦ λιμήν μου* καὶ κυβέρνησις,* ἡ τὸν Θεὸν * Λόγον τοῦ Πατρὸς * σεσωματωμένον * ἀσυνδυάστως κυήσασα· * διό σου ἀδιστάκτως * προσκυνῶ τὴν εἰκόνα,* τῆ ἰσχύι σου ἐνδυναμούμενος.

ροη έ. Ίνα τι με ἀπώσω.

Υψυλη διανοία * συνδιασκεψάμενοι, * ἀνεθεμάτισαν τους Είκονομάχους, * ώς ἀλλόκοτα τούτους φρονήσαντας, * οἱ σεπτοὶ Πατέρες. * καὶ τὴν τιμὴν Χριστοῦ τῷ τύπῳ, * ὡς εἰκὸς, ἀπονέμειν ἐθέσπισαν.

Νῦν καιρός εὐφροσύνης,* ἄρτι σωτηρίας * ἡμέρα ἐπέφανεν· * εὐφρανθῶμεν τοίνυν,* καὶ Χριστῷ εὐφροσύνως βοήσωμεν· * Τὴν εἰρήνην δίδου * τὴν σὴν ἡμῖν λιταῖς Πατέρων * τῆς ἐβδόμης Συνόδου, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* ἀπὸ τῆς Παρθένου * ὁ Τίὸς γεγέννηται * τοῦ Θεοῦ ἀτρέπτως, * τὸ ἀλλότριον φέρων ὡς ἴδιον· * καὶ μορφῆ τῆ τούτου * περιγραπτὸς ὁρᾶται θέλων * κατ' οὐσίαν ὁ ὧν ἀπερίγραπτος.

'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ρανάτωσαν γλυκασμόν * τὰ ὅρη καὶ ἀγαλλίασιν· * αἰρετικῶν ἡ πληθὺς * ἀπεσκορακίσθη γὰρ, * πικρὸν ἡ προχέουσα * ἰὸν, τῶν εἰκόνων * τῶν ἀγίων τὴν ἀθέτησιν.

'Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * συμφώνως ἐορταζέτωσαν * τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ * τὴν μεγαλειότητα· * καὶ γὰρ μεγαλύνεται, * καταβαλλομένη * τοὺς αὐτὴν κατασμικρύνοντας.

Θεοτοχίον.

Μητρὸς Υιὸς ὁ Πατρὸς * ἀμήτωρ τοπρίν, ἀπάτωρ δὲ * θεοπρεπώς γεννηθείς, * καὶ ἀναγεννήτας με· * διὸ τὴν γεννήτασαν * σὺν τῷ γεννηθέντι * εἰκονίζων κατασπάζομαι.

Κοντάκιον, Ήχος β. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Θ έχ Πατρός έχλαμψας * Υίὸς ἀρρήτως,* έχ γυναιχός ἐτέχθη *
Οδιπλούς τῆ φύσει· * ὅν εἰδότες * οὐχ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐχτύπωμα· * ἀὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες * σέβομεν πιστῶς· χαὶ διὰ τοῦτο * τὴν ἀληθινὴν πίστιν * χρατοῦσα ἡ Ἐχχλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰχόνα * τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

O Oixos.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων * Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν * ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν * τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, * τὴν ὑπόθεσιν ταὐτην *
παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις * διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων *
τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν. * ὅπως ταὐτην ἐπ' ὅψεσιν *
ὁρῶντες, πιστεύωμεν, * ἄπερ λόγφ ἀκηκόαμεν. * γνωρίζοντες σαφῶς * τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, * τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους * τῶν
'Αγίων ἀνδρῶν. * καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην * στεφάνους παρεχόμενον * τοῖς 'Αγίοις 'Αθληταῖς τε καὶ Μάρτυσι. δι' ὧν ἄρτι
τρανότερον * τὴν ἀληθινὴν πίστιν * κρατοῦσα ἡ 'Εκκλησία * ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα * τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαία συνελθόντων τὸ δεὐτερον, ἐπὶ
τῶν σεβαστῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς
καὶ Ἁγίας εἰκόνας καταβαλόντων.

Στίχ. Υπέρμαχοι σοὶ τοῖς λόγων ὅπλοις, Λόγε, Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν Αγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶς τῶν ζίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ηττώνται τοῖς δόγμασιν * αἰρεσιάρχαι * τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν,*
τῶν τὸ σέβας τῶν τύπων * τοῖς ἀρχετύποις * μεθαρμοζόντων
ὁρθῶς,* καθάπερ ἔρη * ὁ Μέγας Βασίλειος. * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς,*
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ναοὶ καλλωπίζονται,* φαιδραῖς εἰκόσι * κατακοσμούμενοι νῦν·* διὰ τοῦτο ὁ κόσμος * ἐν ἐκκλησίαις * τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * ὑραίῳ κάλλει * συμψάλλει τοῖς ψάλλουσιν· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς ἀνατέταλχε,* μαχράν τὸ σχότος * οἱ δυσσεβεῖς ἐχπο-

ών· * διὰ τοῦτο τὰ πάντα * φωτὸς πλησθέντα * τὸν φωτοδότην Εριστόν * μετ' εὐθυμίας * ὑμνοῦσι καὶ λέγουσιν· * Εὐλογητὸς, ὁ ἐκὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Η πάναγνος Δέσποινα,* ή μόνη πάντων * τῆς σωτηρίας ἐλ
πς,* ή φρικτῶς τετοχυῖα * τὸν Βασιλέα * τῶν βασιλέων Χριστὸν,*

ν ταῖς ὡλέναις * αὐτὰν βρέφος φέρουτα,* συμπροσχυνεῖται γρα
ιτῶς,* ὡς οἱ Πατέρες φασίν.

΄ Ωδή ή. Επταπλασίως χάμενον.

Τομοθετεί μεν άριστα * σων Πατέρων ο σύλλογος * τοῖς θεοσεβέσι * σχετικήν προσκύνησιν, * και την άναστήλωσιν * τῆς εράς εἰκόνος Χριστοῦ· * οἱ φιλευσεβείς δὲ * τὴν ἐτήσιον μνήμην * τ παΐδες ἐκτελοῦμεν, * εὐπειθείς τὴν ἐκείνων * και πόθω τὴν ἰκόνα * Χριστοῦ καταφιλοθιμέν.

Επταπλασίως έχαμπτον * ταπεινούς ύψηλόφρονες, * καὶ τῶν κλαρέτων * τὰς ὁρμὰς ἀνέκοπτον, * δι΄ ὧν ἐνδιέβαλλον * εἰς τὰς νθέους πρώξεις αὐτών * ἀλλ΄ οἱ τῆς ἐβδόμης * συνελθόντες Συρόδου * Πατέρες ἐν Μικαία * τὴν ὁρρὸν τὴν ἐκείνων * ἀὐτίκὰ κατασπώσιν * ἐπταπλασιωτέρως.

Βέλη νηπων γίνονται * ψαλιμχώς γηραιόφροσι, * των νηπιορόνων * αι πληγαί και μαστίγες * τη θεία δυναίμει δε * έξαθενούσι γλώσσαι πολλαί * των τὰς βλασφημίας * εἰς τὸ ὕψος ιαλοάντων, * και πᾶς τις τὸν Πατέρα, * τὸν Υίὸν και τὸ Πνεῦια * Θεὸν ἔνα γινώσκει * πανταίγιον και μόνον.

Θεοτοχίον.

Δημιουργείται νήπιος * έχοντὶ διὰ ἔλεος * ὁ Δημιουργός * έχ τῶν ἀγνῶν αἰμάτων σου, * τηρῶν μετὰ τόπον σε * χεχαθαρμένην λην, 'Αγνή, * καὶ τὴν ἡυπωθείσαν * έκκαθαίρων εἰκόνα· * διόπερ ν εἰκόσι * συμμορροῦταί σοι φύσει * βροτὸς γεγεννημένος, * Θεὸς πάρχων φύσει.

' Ωδή θ'. 'Εξέστη έπλ τούτω ο ουρανός,

Ο κέγας τη ίσχύ και τη βουλή,* ο το καν συγκρατών, άκασάληπτε, * μόνε Θεέ, * κράτιστε παντάρχα Παμβασίλευ,* Την Εκκλησίαν κράτυνον * τη ορθοβόξια σου συντηρών,* Πατέρων ταντιβόξων * παραθειγματισάντων * κακοβοξίαν παρακλήσεσε.

Μεγάλων ήξιώθητε των τιμών * έπι γης, οὐρανόφρονες *Αγιοι, *

Τι Χριστοῦ * τύπον ἐτιμήσατε σχετιχώς * και νῦν σκιὰν ἐκθέ
ενοι * και τὸ περιπάλυμμα τῆς σαρκὸς, ἀὐτὸν αὐτοπροσώπως *

ἐξ πρόσωπεν ὁρῶτε, * και τῷν μεζένων ἀξιούμενοι.

"Πν ίναι παιδευθώμεν, πανοπραπιάς * βαρβαρώδους ίππείας ήρέ-Μου. Τοπ. Ι. 0:σας,* ρύμην αὐτὸς * θραῦσον καὶ τὸ θράσος τὸ καθ' τἰμῶν· * καὶ βασιλεῖ συμμάχησον * τῷ τεθαρρηκότι σοι, Παντουργὲ,* ταῖς εὐπαρρησιάστοις * πρεσβείαις τῶν Πατέρων,* ὧν ἐκτελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Νοήσαι τὸ μυστήριον οὐδαμῶς * τῆς φρικτῆς σου λοχείας δεδύνηται * βρότειος νοῦς, * ἀλλ' οὐδ' ὑψηλόνους ἀγγελικὸς, * ὅτι Θεὸν ἐγέννησας * σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς * διό σε Θεοτόκον * εἰδότες σὺν ἐκείνω, * καθιστοροῦντες μεγαλύνομεν

'Εξαποστειλάριον. 'Εν πνεύματι τῷ 'Ιερῷ.

ατέρες οὐρανόφρονες,* οἱ Συνόδω ἐβδόμη * συναθροισθέντες, δέησιν * ἐκτενῆ τῆ Τριάδι * προσάξατε, τοῦ ρυσθῆναι * ἐκ πάσης αἰρέσεως * καὶ κρίσεως αἰωνίου, * βασιλείας τε τυχεῖν * οὐρανῶν τοὺς τὴν ὑμῶν * σύναξιν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πρεσβείαις, ὑπεράγαθε * Κύριε, τῆς Μητρός σου,* καὶ τῶν ἐν ἐπτὰ Συνόδοις * ἀθροισθέντων Πατέρων,* τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον,* καὶ τὴν Πίστιν κράτυνον * καὶ οὑρανῶν βασιλείας * δείξον πάντας κοινωνοὺς,* ὅταν ἔλθης ἐπὶ γῆς,* τοῦ κρίναι πᾶσαν τὴν κτίσιν.

Εὶς τοὺς Αϊνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην άποθέμενοι.

Ολην συγκροτήσαντες * τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, * καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι * συνδιασκεψάμενοι * τὸ οὐράνιον * καὶ σεπτὸν Σύμβολον, * οἱ σεπτοὶ Πατέρες * θεογράφως διεχάραξαν· * ἐν ῷ σαρέστατα * τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον * τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι * καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, * ταῖς τῶν 'Αποστόλων * ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, * οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι * ὄντως καὶ θεόρρονες.

Στίχ. Εύλογητός εί, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όλην εἰσδεξάμενοι * τὴν νοητὴν λαμπηδόνα * τοῦ Αγίοῦ Πνεύματος,* τὸ ὑπερφυέστατον * χρησμολόγημα,* τὸ βραχὺ ῥή-ματι * καὶ πολὺ συνέσει * θεοπνεύστως ἀπερθέγξαντο * οἱ χριστο-κήρυκες, * Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι * δογμάτων οἱ μακάριοι,* καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων * ἄνωθεν λαβόντες, * τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς * καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο * Πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Όσίους αὐτοῦ.

"Ολην συλλεξάμενοι * ποιμαντικήν έμπειρίαν * και θυμόν κινήσαντες * νῦν τὸν δικαιότατον, * ἐνδικώτατα * τοὺς βαρεῖς ἤλασαν * καὶ λυμώδεις λύκους * τῆ σφενδόνη τῆ τοῦ Πνεύματος * ἐκσφενδονήσαντες * τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος * πεσόντας ώς πρὸς θάνατον,* καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας * οἱ θεῖοι Ποιμένες, * ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, * καὶ τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος * μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, ^πΠχος πλ. δ'.

Των Αγίων Πατέρων ὁ χορὸς * ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, * Πατρὸς καὶ Υιοῦ καὶ Πνεύματος 'Αγίου * μίαν οὐσίαν * ἐδογμάτισε καὶ φύσιν· * καὶ τὸ μυστήριον * τῆς Θεολογίας * τρανῶς παρέδωκε τῆ 'Εκκλησία. * Οὺς εὐφημοῦντες ἐν πίστει * μακαρίσωμεν λέγοντες· * 'Ω θεία παρεμβολή, * θεηγόροι ὁπλίται * παρατάξεως Κυρίου· * ἀστέρες πολύφωτοι * τοῦ νοητοῦ στερεώματος· * τῆς μυστικῆς Σιών * οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· * τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου: * τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· * Νικαίας τὸ καύχημα, * οἰκουμένης ἀγλάίσμα, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Υπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυτις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, 'Ωρη ϵ' .

Κοιγωνικόν. Είς μνημόσυνον αίωνιον.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράγου, καὶ Ανδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ΄. Τηγος ά. Πανεύρημοι Μάρτυφες.

Οι "Αγιοι Μάρτυρες, * οι τρεῖς * ἐν ἐνὶ φρονήματι * τῆ τρισαγίω Θεότητι * ἀεὶ λατρεύοντες, * ἀπειλὰς τυράννων * καὶ πληγὰς αἰκίσεων * ὑπέμειναν τῆ πίστει ῥωννύμενοι, * Πρόβος καὶ Τάραχος, * καὶ ὁ σύναθλος 'Ανδρόνικος, * καὶ τῆς νίκης * στεφάνους ἐδέξαντο.

Χριστοῦ ἐνδυσάμενοι * Σταυρόν, * ὡς ὅπλον δὲ φέροντες * ἐν ταῖς χερσίν ὑμῶν, "Αγιοι, * στερρῶς καθείλετε * τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση· * καὶ τῆς νίκης, ἔνδοξοι, * βραβεῖα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, * αὐτῷ πρεσβεύοντες, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ πόθῳ φλεγόμενοι * Χριστοῦ, * Αθλοφόροι ἔνδοἔςι, * ἀπατεγώνιστοι ἄφθητε. * ξίφος, οὐ πάμινος, * οὐ θυμὸς τωρ πίνων, * οὐ ποιναί πολάσεων, * οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφόβητεν ἀλλ' ἀπτελέσεντες * τὸν ἀγώνα τῆς ἀθλήσεως, * ἐπαξίως * στεφάνους ἐδέξασε.

Δόξα, Τηγος δ΄. Ανατολίου.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ,* τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπετε.*
καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ΄ ὤμων ἀραντες,* διὰ βασάνων πολυπλέτων *
αὐτῷ ἡκολουθήσατε. * καὶ ἐναντίον * βασιλέων καὶ τυράνων
πολλῶν * μὴ ἀρνησάμενοι αὐτὸν,* μπ ᾿Αγγέλων τὰ βραβεῖα τῆς
νίκης ἐδέξασθε, * τὰς κεραλὰς ὑμιῶν στερθέντες, * καὶ πεπαβρησιασμένη τῆ ψυχῆ * φαιδρῶς εἰς τὸν νυμρῶνα * τὸν μεγαν συνεληλύθατε. * Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων, * Τάραχε, τῶν
δαιμόνων ὁλοθρευτὰ,* καὶ ᾿Ανδρόνικε, νίκη τῶν Πιστῶν,* παβρησίαν ἔχοντες * τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοποκίον. "Βδοικας σημείωσην.

Δαιμόνων κλονούμενον * ταῖς προσβολαίς καὶ εἰς βάραθρον * ἀπωλείας ὑθούμενον * εἰκτείρησον, Δέσποινα, * καὶ στερέωσόν με * ἀρετῶν ἐν πέτρα * καὶ τὰς βουλὰς τῶν ουσμενῶν * διασκεδάσασα, * καταξίωσον * ποιείν με τὰ προστάγματα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, * ὅπως τύχω ἀρέσεως * ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Νεχρούμενον βλέπουσα * Χριστὸν ή πάναγνος Δέσποινα,* καὶ νεχρούντα τὸν δόλιον,* ὡλόλυζε κράζουσα * πικρώς τῷ ἐκ σπλάγγων * αὐτῆς προελθόντι. * καὶ τὸ μακρέθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα * κατεπλήττετο: * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου: * μὴ βραδύνης, φιλάγθρωπε,* τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος ά. 'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου.

Το τριστέλεχον άθροισμα, * οι Ισαβιθμοι της Αγίας Τριάδες,*

ωσπερ άστέρες φαεινοί * ἐκ τῆς Εφίας φανέντες,* τὴν κτίσιν
συγκαλούσι * πρὸς ἱεράν πανήγυριν * Πρόβος και Τάραχος,* τὸν
Ανδρονίκω τῷ σορῷ. * τὰς γὰρ σάρκας αὐτών * θηρίοις παρέδωκαν. * καὶ τῷ αἰματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες, * στεφηφόρι ἐν οὐρανοῖς * μετ' Αγγέλων χορεούσιν, * εἰτούμενοι ὑπέρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν * πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθήνες * καὶ τὸ μείγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τών οὐρανίων ταγμάτων. Μεταβολήν μοι τοῦ βίου * Παρθένε, δώρητα, * ἀπὸ τών ἰμπάθων με * μεταφέρουσα τρόπων * πρός θείας άπαθείας * νεύσιν όμου * και οίκείωσιν άρρητον, * πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου την ψυχήν * άεννάως μοι παρέχουσα.

"Η Σταυροθεοτοχίου, Εμοιου.

Αναρτηθέντα ώς είδεν * έπί Σταυρού πον άμνον * ή άμωμος Παρθένος,* θρηνφδούσα έβοα· * Γλυκύτατόν μου τέκνον,* τι το καινόν * και παράβοζον θέαμα; * πώς ο κατέχων τα πάντα έν τῆ χειρι, * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Απολυτίκιου, Ήχος πλ. ά.

Των Αγίων Μαρτύρων τα κατορθώματα.

EIΣ TON OPΘPON.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὐ ἥ 'Ακροστιχίς.'

Μέλψοιμι των σων Μαρτύρων, Σώπερ, κλέος. Ίωστρ.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ'. Αρμετηλάτην Φαραώ.

Μερτυρικάτς ἡγλάτομενοι χάρισι, * τῷ στεφοδότη Χριστῷ * ἐν οὐρὰνοτς πόθω, * Μάρτυρες, παρίστασθε, * φωτὶ καταυγαζόμενοι * τρισηλίου λάμπάδος, * κὰὶ πάντας καταφωτίζετε * πίστει τούς ὑμᾶς μακαρίζουτας.

Έν διωγμφ της ευσεβείας ώφθητε * πάσαν διώκοντες * την δυσσεβη πλάνην,* Μάρτυρες ἀήττητοι,* γενναίοις άγωνισμασιν,* ως καλοί στρατιώται,* ως Εκκλησίας έρεισματα,* και της άλη-

θείτι χραταίωμα.

Δελογισμένη διανθία, Πάνσοφοι,* αποκρουσάμενοι * τήν πονηράν ζάλην, * και την αφριαίνουσαν * της ασεβείας θάλασσαν, * ταζς τοῦ Πνεύματος αυραις * πρός τοὺς λιμένας ἐφθάσατε * τοὺς ἐπουρανίους γηθέμενοι.

Ψυχαϊς Μαρτύρων τα ύμων συγχαίρουσι, * Μάρτυρες, πνεύματα, * έν δύρκνεις δντως, * Πρόβε και 'Ανδρόνικε, * και Τάραχε μακάριε * ἀνδρικώς γάρ τους πόνους * της μαρτυρίας ήνύσατε, * νίκαις θεικαίς κλειζάμενοι:

Θ το Πατρί και τῷ Αγίω Πνεύμετι * Αόγος συνάναρχος,* Παρθενικήν μήτραν * βουλήθεις κατοίκησε,* και σάρξ επρέπτως γόγονει * και παθών έκουσίως, * Μαρτύρων θεία στρατεύματα * πίστει έναθλείν παρεσκεύασεν.

'Ωδή γ'. Ούρανίας άψιδος.

Ιοχυρώς το διωίκτη * άντιταχθείς, Τάραχε, * και την συντριβήν του προσωπου * φέρων στεβρότατας * μύλας συνεθλατας * των

νοουμένων λεόντων, * άριστεύς γενόμενος * σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μεγαλόρρονι γνώμη * τοὺς αἰχισμοὺς ἤνεγχας νώτου χαὶ γαστρὸς, Μάρτυς Πρόβε, * διατεινόμενος, * καὶ συμφλεγόμενος * τοῖς ὁβελίσχοις τὰ στέρνα, * χαὶ τὸ θεολόγον σου * στόμα τυπτόμενος.

Ίερεῖον καθάπερ * ἀναρτηθεὶς ἔφερες * πόνους δριμυτάτων μασστίγων, * Μάρτυς 'Ανδρόνικε, * πυρός κατάφλεξιν, * καὶ ἐκριζώσει ὁδόντων * καὶ τῆς θεολόγου σου * γλώσσης ἀραίρεσιν.

Τριφεγγεϊς ως ἀστέρες,* ταῖς νοηταῖς λάμψεσιν * ἄπασαν ἐν δόξη τὴν κτίσιν * καταφωτίζετε,* σκότος διώκοντες * τῆς πολυθέου ἀπάτης, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες * θερειδέστατοι.

Θεοτοχίον.

Ως καλήν, ώς ώρα(αν,* ώς ἐκλεκτήν, "Αχραντε,* Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώτας * σὲ ἐκλεξάμενος, * σοῦ τήν ἀμόλυντον * καὶ θεοδόχον γαστέρα * βουληθείς κατφκησεν * ὁ ὑπερούσιος.

Ο Εἰρμός.

• ὑρανίας ἀψῖδος,* ὀροφουργὲ, Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο
• ὑμῆτορ,* σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ,* τῶν ἐρε
• τῶν ἡ ἀκρότης,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλανθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν.

Τής Αγίας Τριάδος * τὴν κραταιάν * ὁπλισάμενοι πίστιν, * νεανικῶς, * Ανδρόνικος, Πρόβος τε, * καὶ ὁ πάνσοφος Τάραχος * τῆς
πολυθέου πλάνης * τὸ κράτος διέλυσαν, * καὶ λαοὺς πρὸς θείαν *
ἀγάπην συνέδησαν * ὅθεν τὰ τῆς νίκης * κομισάμενοι γέρα, *
χοροῖς συνευφραίνονται * ἀσωμάτων Δυνάμεων * οἰς ἐν πίστει
βοήσωμεν * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην
ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.
Τοῦ Ἡλίου νερέλη * τοῦ νοητοῦ, * θείου φέγγους λυχνία * χρυσοραἰς, * ἀσπιλε, ἀμόλυντε, * παναμώμητε Δέσποινα, * τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου * τυφλώττουσαν πάθεσι * τῆς ἀπαθείας, αῖγλη * καταύγασον, δέομαι· * καὶ μεμολυσμένην * τὴν καρδίαν μου πλῦνον * ἐραῖς κατανύξεως, * μετανοίας τε δάκρυσι, * καὶ τοῦ ἐνίπου με κάθαρον, * πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν * τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι * τὸν

΄Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.
'Εν τῷ ξύλφ ὁρῶσα * τῷ σταυρικῷ * ἡ πανάμωμος Μήτηρ *
τὸν Λυτρωτὴν, * ἐθρήνει δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀπερθέγγετο,*

πανάγιον τόχον σου.

και συνοχή καρδίας * τὰς κόμας ἐσπάραττε, * και προς αὐτὸν ἐβόα· * Υιέ μου και Κύριε, * πῶς σε τῶν Ἑβραίων * ἀνομώτατος δήμος * ἀδίκως προσπήγνυσι * τῷ σταυρῷ, 'Αναμάρτητε; * πῶς και θέλων ὑρίστασαι * ὅξος και τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! και ἤλους, μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σοῦ, Σῶτερ, * τοῖς θείοις παθήμασι. 'Ωὸ ο΄ Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

γόμον τὸν σὸν,* Λόγε, τηροῦντες οἱ Μάρτυρες,* τῶν ἀνόμων * νόμους ἐβδελύξαντο, * τοὺς ἀθετεῖν σε τὸν Ποιητὴν * ἐγκελευομένους * δαιμόνων ἐπιτηδεύμασι, * καὶ πᾶσαν ὑποστάντες *

τρικυμίαν βασάνων, * ούρανίου γαλήνης ἐπέτυχον.

Στέργων Χριστοῦ * φέρειν ζυγὸν ἐπαυχένιον, * τὸν αὐχένα * χαίρεις συντριβόμενος * τὸν δὲ Σταυρὸν ράβδον κραταιᾶς, * Τάραχε παμμάκαρ, * δυνάμεως ἐπαγόμενος, * τῶν ράβδων τὰς νιφάδας * ὑποφέρεις κραυγάζων * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

'Ως δυνατός Θείω * γενόμενος Πνεύματι, * των κνημών σου * φέρεις την ἐπωδυνον * καρτερικώς, Πρόβε, συντριβην, * καὶ την των όμματων * ἀφαίρεσιν, φωτιζόμενος * τη γνώσει της Τριάδος, * τελεώτατον, Μάρτυς, * καὶ τοῖς ἄνω χοροῖς συναπτόμενος.

Νεανικώς, * Μάρτυς 'Ανδρόνικε, Ιστασο πρό βημάτων, άνταγωνιζόμενος * τῷ δυσμενεῖ λίαν καρτερώς· * ὅθεν κατατέμνων * σὰς κνήμας σου εὐτονώτερον,* εἰργάζετό σε κάραν * τὴν αὐτοῦ συμπατοῦντα * καὶ πορείαν τὴν ἄνω στελλόμενον.

Μόνη Θεὸν * φέρεις ἐν μήτρα σαρχούμενον, * τὸν τὸ εἶναι * πᾶσι παρεχόμενον. * ὁ ἐν σταδίω οἱ ἀχλινεῖς * χαθομολογοῦντες, * ἐνήθλησαν θεῖοι Μάρτυρες, * Παρθένε, * τῶν ᾿Αγγέλων τὸ θαῦμα, * χαὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα, πανύμνητε.

'Ωοτ' έ. Ίνα τι με ἀπώσω.

Α κλινεῖς ὁδοιπόροι * τρίβου τῆς στενῆς καὶ τραχείας γεγόνατε,*
πειρασμῶν νιφάδας * ὡς ἀφροὺς θαλαττίους ὼθούμενοι,* ἀἰρραγεῖς ὡς πύργοι,* ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν καρδίαν,* ᾿Αθλοφόροι, ἐδράσαντες πίστεως.

'Ρητορεύων τὰ θεῖα * καὶ θεολογῶν τὰ σωτήρια δόγματα, * τῶν χειλέων φέρεις * τὰ σπαράγματα γνώμης στερρότητι, * ἀποφαίττων στόμα * κατὰ Θεοῦ, Τάραχε μάκαρ, * βλασφημίαν λαλοῦν τοῦ ποιήσαντος.

Τετραχῶς τεταμένος, * καὶ τάῖς ἐκ μαστίγων πληγαῖς συνεχόμενος, * τῆς ψυχῆς ἐδήλου * τὸ γενναῖον ὁ Πρόβος ἀνάστημα· * στεφηφόρος ὅθεν * ἀναδειχθεὶς σὺν τοῖς συνάθλοις, * Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίσταται.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα των άνω * πέρυκας Δυνάμεων, Λόγον κυήσασα * του Πατρός, Παρθένε,* τον συνάναρχον και συναίδιον * ου ταϊς φρυκτωρία:ς * οι 'Αθληται καταυγασθέντες, * άθείας την νύκτα παρέδραμον.

'Ωοη ε'. Ίλασθητί μαι, Σωτήρ.

Ρομφαία του δυνατού * γενόμενοι διά πίστεως, * καρδίας των άσεβων * άνδρείως έτρωτατε, * άνταγωνισάμενοι * κατ αὐτων γενναίως, * 'Αθλοφόροι μεγαλιώνυμα.

*Ως πάλαι τὸν Δανιήλ * ἐν λάκκω θῆρες ἡδέάθησαν * οὖτω καὶ νῦν τοὺς στερροὺς * ὁπλίτας τῆς χάριτος * ἐν σταδίω ἔπτη- ξαν, * κατευλαβηθέντες * τὰ σεπτὰ πούτων παθήμασα»

Νυγετσάν σου την πλευράν * έξεικονίζων ὁ Τάραχος, * εἰσδέχεται τατς πλευρατς * κεντήματα, Δέσποτα, * ἔξος ποτίζεται, * και πυρί την κάραν * ώμοτάτως καταφλέγεται. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες έν γαστρί* τον προπιώνιον, άχραντε,* και τέτοκας έν σακρί * τον φύσει ππρότιτον,* και γάλα ἐπότισας * τον τροφέα πάντων, * Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ο Είρμές.

» Τλάσθητί μοι, Σωτής, * πολλαί γάς αι άνομίας μαμ. * και έν » βυθού των κακών * άνάγαγε, δέομαι * πρός σε γάρ εβόησα, *

» καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τὰ ένω ζητών.

Τριάδος ήμεν * την δόξαν εμφανίσαντες, * γενναίοι Χριστού * άπλεται θείοι Μάρτυρες, * σύν Ταράχοι Πρόβος το * καὶ 'Ανδρόνικος ήλεγξαν άπασαν * ενών ευράντων άθεότητα, * τη πίστει γενναίως έναθλήσαντες.

Ο Οίκος, Τράνωσών μου.

Τοδ Ίησοῦ τὰ πάθη γενναίως * μιμησάμενοι, άμα * σύν Ταράχω τῷ σορῷ * ὁ Πρόβος τε καὶ Ανδρόνικος * χαίροντες ῆχθησαν ἐν σταδίω, * παρανόμων ἐλέγχοντες ἀθείαν. * "Οθεν ἡμεῖς * οἱ ἐκ πόθου τιμώντες τὴν μνήμην κύτων, * ἐν ὑμτιες κνευφημοῦμεν, * καὶ πιστῶς τοὺς ἀγώνας κηρύττομεν. * ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Κύριος, * ὡς φωστῆρας ἐν κόσμω, * τἤ πίστω γενναίως ἐναθλήσαντας.

Συναξάριον.

Τή ΙΒ΄. του σύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου και 'Λοδρονίκου. Στίχοι.

Ξίφει Τάραχος, 'Ανδρόνικος καὶ Πρόβος 'Ηραντο νίκην, γῆς προβάντες Ταράχου.

Τμήθη δωδεκάτη Πρόβος, 'Ανδρόνικος, Τάραχός τε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγιαίς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

' Ωο ζ', ζ'. Θεοῦ συγκατάσασιν.

Τίων ἀφαίρεσιν * ὑπέστης χαίρων, Τάραχε ἔνδοξε, * ὡς εὐήκοος δοῦλος * τοῦ κλίναντός σοι οὖς εὐμενέστατον, * καὶ τὰς εὑχάς σου * πληρώσαντος κράζοντος * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες * καὶ ταῖς βασάνοις καταικιζόμενοι, * σταθηρῷ διανοίᾳ * τοῖς παρανόμοις ἀντικατέστητε· * καὶ νικηρόροι * γενόμενοι ψάλλετε· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έπλήσθη τὸ πνεῦμά σου * ἐνθέου δρόσου καὶ ἀναψύξεως, *
ὁπηνίκα τὰς χεῖρας * πυρὶ καὶ κάραν καταφλεγόμενος, * ώσπερ οἱ
Παίδες * ἐκραύγαζες, Τάραχε. * Εὐλογητὸς, ο Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ραντίσματι, "Αγιοι, * σεπτῶν αἰμάτων πλάνης τοὺς ἄνθρακας * κατασβέσαντες, δρόσον * ἡμῖν ἐνθέου βλύζετε χάριτος: * καὶ ἰαμάτων * προχέετε νάματα * τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμῶν * τὴν μνήμην πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Κενούται εν μήτρα σου,* πατρώων κόλπων μη ἀφιστάμενος,* ο πληρέστατος Λόγος,* καὶ σάρξ ὁρᾶται, καὶ βρέφος τίκτεται.* ψ μελωδούμεν * Παρθένε, γηθόμενοι. * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωρή ή. Επταπλασίως κάμινον.

Α ελαμπρυσμένοι στίγμασι,* καὶ ώραζοι ἐν κάλλεσι * τῆς καλλοποιοῦ,* Μακάριοι, ἀθλήσεως,* Κυρίφ παρίστασθε,* στεφανηφόροι πάντοτε, * αἴγλης τῆς ἐκεῖθεν * πεμπομένης πλουσίως * πληρούμενοι, καὶ πόθφ * μελφδοῦντες ἀπαύστως * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έν ἐαυτῷ μαινόμενος * ὁ παράρορος τύραννος,* ὡς νενικημένος * ταῖς ὑμῶν ἐνστάσεσι, * τομῶς ἀπαφαίνεται * θαναθωθῆναι ξίρει ὑμᾶς, * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν μεληδοῦντας, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οι τῆς Τριάδος πρόμαχοι,* οι καλλίνικοι Μάρτυρες,* οι τῆς Νευ. Τοπ. Ι.

άθείας * τὸν κρυμὸν σκεδάσαντες * τῆς θέρμη τῆ πίστεως,* τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, * ἄνθη τὰ τερπνὰ * τοῦ νοητοῦ Παραδείσου,* λιμένες τῶν ἐν ζάλη,* οἱ ἀκλόνητοι στῦλοι,* ᾿Αδρόνικος καὶ Πρόβος, * καὶ Τάραχος τιμάσθων.

(DESTINATION

Σὺν ᾿Ασωμάτων τάξεσι,* σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, * σὺν τοῖς ᾿Αποστόλοις * καὶ Προφήταις ἄπαντες,* τὴν πάντων δεσπό-ζουσαν * τῶν ποιημάτων Δέσποιναν, * ὡς τῶν Χερουβὶμ * ἀγιωτέραν καὶ μόνην * Θεοῦ άγνὴν Μητέρα * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν,* Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Τη πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς θεο-
- » σωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν * και Δυτρωτήν άνε-
- » βόα, * οι Πατόες, ευλογείτε, * ιερείς, άνυμνείτε, λαός, υπερυψούτε *

» είς πάντας τούς αἰώνας.

 $^{\circ}\Omega^{\circ}$ ρη θ' . Έρριξε πέσα άχοή.

Τσχυσαν σώμασι φθαρτοϊς * άφθαρσίαν τοῖς άγωσι προσατήσασασθαι * οἱ γενναιότατοι, * καὶ τοῖς 'Αγγέλοις ἐξωμοιώθησαν, * τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ * λαβόντες ἀσάλευτον, * Πρόβος καὶ Τάραχος * καὶ 'Ανδρόνικος Χριστοῦ * οἱ θεράποντες.

**Ωφθητε ἄνθρακες πυρί * τῷ ἀύλφ μυστικῶς ἀναπτόμενοι, *
καὶ κατεφλέξατε * ὑλώδη πλάνην, Μεγαλομάρτυρες· * καὶ ἀναλάμψαντες ὡς φῶς, * τὴν κτίσιν αὐγάζετε * καὶ περισώζετε * ἐκ
κινδύνων καὶ παθῶν * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον άγει έορτην * έτησιαν και λαμπράν και χαρμόσυνον * ή 'Εκκλησια Χριστοῦ * τὴν θείαν ταύτην ὑμῶν πανήγυριν * και συναγάλλονται ὑμῖν * Προφήται, 'Απόστολοι * και πάντες Μάρτυρες, * 'Αθλοφόροι νικηται * μεγαλώνυμα.

Ήρθητε πρὸς φωτοειδή * Παραδείσου, 'Αθλοφόροι, σχηνώματα,* περιβαλλόμενοι * λαμπρὰν ἐσθήτα, ἢν ἐξυφάνατε * πολυειδέσιν αἰχισμοῖς * καὶ θρόνφ παρίστασθε * τοῦ Παντοχράτορος, * ὑπὲρ πάντων ἐχτενῶς * ἰχετεύοντες.

Θεοτοχίον.

Φεΐσαι μου, Σῶτερ, * ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον * μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσης κρίναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορῶν * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεήμων ὡς Θεὸς * καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Είρμός.

- Τορρίξε πάσα άκοή * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
 Τόπως ὁ Τψιστος * ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος * Παρ-
- » θενικής ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄκραν-
- » τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ * μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πολυειδείς οἱ Μάρτυρες * αἰχισμοὺς ἐνεγχόντες,* πολλῶν ἐπάθλων Ετυχον * καὶ βραβείων τῆς νίκης * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος,* Τάραχος ὁ θεόφρων * καὶ Πρόβος καὶ 'Ανδρόνικος,* οἱ στερροὶ 'Αθλοφόροι.* ὧν τὴν σεπτὴν * ἐχτελοῦντες μνήμην,* τούτους τιμῶμεν * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, * τοῦ ρυσθῆναι πταισμάτων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Αμαρτιών πελάγει με * καὶ παθών ἐν τῆ ζάλη * διηνεκώς ποντούμενον * πρόφθασον, Θεοτόκε, * τῆ παναλκεῖ σου δυνάμει, * καὶ διάσωσον τάχος * καὶ πρὸς λιμένα ἴθυνον * μετανοίας με, ὅπως * δοξολογώ * σὸν Υίὸν, ὄν ἔτεκες ἀποβρήτως, * καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα * εὐλαβώς μεγαλύνω.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος δ'.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, κτλ. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον,* Παρθενομῆτορ, μετάβαλε* τῆς ψυχῆς μου, πανάμωμε,* εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν,* τοῦ φόβφ καὶ πόθφ* ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, * ὅπως ἐκρύγω * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ ἀπολάβοιμι,* εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ζμοιον.

'Ρήγνυται χειρόγραφον * τὸ ἀπ' αἰῶνος, νυγείσης σου * τῆς πλευρᾶς, Πολυέλεε,* 'Αδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη * φύσις τῶν ἀνθρώπων * ῥανίσιν αίματος τοῦ σοῦ * καθαγιάζεται * ἀνακράζουσα * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου,* δόξα τῆ θεία σταυρώσει σου, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων Μαρτόρων Κάρπου και Παπόλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. Τιχος ά. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

προσενήνοχας * Θεῷ * τῆ διδασκαλία σου * τοὺς σεμαρτυρίου αἴματι, * παμμάκαρ, φοινιχθείς, ἰερώτατε· * διὸ ἰκέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Τον νουν επερείσαντες * Χριστφ, * άκλινεις εδείχθητε * ταις προσβολαις των κολάσεων, οικείοις αίμασι * πλάνης τους προμάχους * άρδην κατακλύσαντες, * καὶ ενδον Παραδείσου σκηνώσαντες, * ω Ἱερωτατοι, * ἱερεία ως ἀμωμητα, * ως της θείας * ἀμπελου βλαστήματα.

Πυρός δυνατώτερον * τὸν νοῦν * ἐξαφθέντες, Μάρτυρες,* ἐν τῆ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος,* Κάρπε καὶ Πάπυλε, * νοητοὶ φωστῆρες * τὸ πῦρ ἀπεσβέσατε * εἰδώλων βδελυρῶν θεία χάριτι,* δρόσω τῆς πίστεως,* καὶ αἰμάτων ταῖς προσχύσεσι,* τὸν χειμάρρουν * τρυφῆς ἐκληρώσασθε.

Δόξα, ΊΙχος πλ. β'.

Ως άξιος ἐν θεόπταις,* τοὺς οὐρανοὺς * σὺ εἶδες, *Οσιε, ἀνεφγμένους,* καὶ τὸν Κύριον ἐν θρόνφ καθήμενον,* καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * περικύκλφ αὐτοῦ· * καὶ παρὰ σοῦ * πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες,* τὸ ἰερόν σου ποίμνιον,* Κάρπε, βοᾳ σοι· * Αἴτησαι εἰρήνην τῷ κόσμφ * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νου. Θεοτοχίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, * Παρθένε, ἀνατίθημε· * μὴ παρίδης, * ἀλλὰ σπεῦσον, 'Αγαθὴ, * ρυσθῆναί με ἐν τάχει * παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, * καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

'Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρίστατο τῷ ξύλφ ποτὲ,* καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως,* ἡ Παρθένος * σὺν παρθένφ Μαθητῆ,* καὶ κλαίουσα ἐβόα· * Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, * Χριστὲ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Κάρπω τὸν αίνον σὺν Παπύλφ προσφέρω.

Θεοφάνους.

'Ωος α Ήχος πλ. β'. 'Ως εν ήπειρφ.

ε αταυγασθήναι τη αίγλη * της σης, Χριστέ,* άνάρχου Θεότητος * την ζορώδη μου ψυχην,* και δοθήναι λόγον μοι αίτῶ *
τοῦ ἀξίως τοὺς σοφοὺς * ὑμνησαι Μάρτυρας.

`Απαρνησάμενοι πᾶσαν * τὴν γεηρὰν,* 'Αθληταὶ, ἀπόλαυσιν,* ἐπτερώσατε ὑμῶν * τὸν νοῦν πρὸς οὐράνιον ὁδὸν, * δι' ἀσκήσεως

τό πρίν * καὶ νῦν δι' αίματος.

"Ραδίως ήχθητε πάντα * πρὸς πειρασμὸν * ὑποστῆναι, Πάνσοφοι,* δυναστεία θεϊκῆ,* δι' ής και τὴν ἄπασαν ἰσχὺν * τῶν ἐχθρῶν καταβαλόντες, * κλέος ἤρασθε.

Θεοτοχίου.

Παλαιωθέντα τὸ πρίν με * τῆ συμβουλῆ * τοῦ δολίου ὄφεως * ὁλωλότα ὁ Θεὸς * καθορᾶν μὴ φέρων με, ἐν σοὶ * κατοικήσας τῆ Σεμνῆ * ἐκαινοποίησεν.

 $\Omega^{\hat{\alpha}\hat{\gamma}}$ $\hat{\gamma}$. Oùx ĕστιν Λ γιος ώς σύ.

Ος τὸ τοῦ Κτίστου ἀληθῶς * κατ' εἰκόνα πηροῦντες,* οὐκ ἐκάμψατε γόνυ * ἀντιθέοις τῶν ἐθνῶν * σεβάσμασιν· ἀλλ' εὐχῆ * ἀηττήτω * ταῦτα κατεστρέψατε.

Τη δυσσεβει τοῦ δικαστοῦ * οἱ γενναιοι προστάξει,* αἰσθητῶς γυμνωθέντες * ἐνεδύσαντο Χριστόν· * δι' δν καὶ ὧσπερ κριοὶ *

πεδηθέντες, * ήγοντο άλύσεσιν.

Όρων τὸ ἄτρεπτον ὑμων * πρὸς αὐτὸν τῆς ἐλπίδος,* ὁ των ὅλων Δεσπότης * ἐν νυκτὶ ἀγγελικαῖς * ἐπιστασίαις θαρρεῖν * ἐν βασάνοις, * Ενδοξοι, προτρέπεται.

Θεοτοχίον.

Νοσούσαν, Δέσποινα, δεινώς * τὴν ψυχήν μου τῷ πλήθει * τῶν πολλῶν μου πταισμάτων * θεραπεύσασα θερμἢ * πρεσβεία σου πρὸς Θεὸν, * καὶ τὰ πάθη * ἴασαι τοῦ σώματος.

Ο Ειρμός.

* Ο ὑχ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ,* Κύριὲ ὁ Θεός μου,* ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ,* χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν τῆ * πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Τλοις πίστεως * χαθωπλισμένοι, * διελύσατε * τὰς παρατάξεις * τὸν ἀθέων, 'Αθλὸφόροι πανεύφημοι- * καὶ ἀφθαρσίας τὸ στέφος ἐδέξασθε, * Μαρτυρικὸν διανύσαντες δίαυλον. * Κάρπε, Πάπυλε, * Χριστὸν τόν Θεὸν αἰτήσασθε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε * Παρθενομήτορ, * χαθαρότητι Αγγέλους ὑπεράρασα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχὸς πλημμελήμασιν * ἀποχαθαρον,* πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

*Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η άμίαντος * άμνας τοῦ Λόγου,* ἡ ἀχήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπρεπῶς θρηνῷδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἰμοι τέκνον μου! * πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Αρίστην, ενδοξοι,* Θεῷ προσήξατε,* 'Αθλοφόροι, θυσίαν * τὸν εὐ-Αχλεῆ * πίστει 'Αγαθόδωρον,* ἀποκρουσάμενοι ἐχθροῦ * τήν ἀπά-την ἀγαπήσει Χριστοῦ.

'Ιῷ΄ τοῦ ὄφεως * μανεὶς ὁ τύραννος,* δεσμευθῆναί σε φήσας * καὶ τὰς πλευρὰς,* Κάρπε, καταξέεσθαι, * αὖθις δὲ φλέγεσθαι πυρὶ,* τὸ στεἐβόν σου οὐ διέλυσε.

Νυμφώνα, Πάπυλε, * ἐπιποθήσας ἰδεῖν * τοῦ Δεσπότου, πρὸς ὑψος * ἀναρτηθεὶς, ξέεσθαι οὐ δέδοικας, * οὕτε πυρὸς ἀπειλοῦντος * ὑπεχώρησας, θεσπέσιε.

Θεοτοχίον.

'Ορῶν ἐχ σπλάγχνων σου * Θεὸν ἐρχόμενον,* ὁ 'Αδὰμ ὡς ἐν ζόφφ * τῷ τῶν παθῶν,* Δέσποινα, ἐβόα σοι· * Σῇ μεσιτεία τῶν δεινῶν * τοῦ θανάτου με ἐξάρπασον.

'Ωο ή ε΄. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ.

Ππίων ώσπερ των ἀσεβων * βέλη τὰς των λίθων βολίδας * δέσμιος ων συ λελόγισαι, * Πάπυλε τρισμάχαρ, * ἐνδεδυμένος στολήν * τῆς πίστεως τὴν ὄντως * ἀχαταμάχητον.

Νεχρός γεγένηται ὁ ἐχθρός * ἐν τῆ καρτερία σου, μάκαρ, * καὶ σταθηρά γενναιότητι * κράτος γὰρ θεόθεν * περιεβάλου σαφώς, * δι' οὐ διττοὺς πολέμους, * Κάρπε, ἐνίκησας.

Στόματα θηρών ώς Δανιήλ, * Μάρτυρες, έφράξατε ὅπλοις * ἐνθέοις, Κάρπε καὶ Πάπυλε· * τούτους δὲ κηρύττειν * Θεοῦ ὑπάρχειν ὑμᾶς * γενναίους 'Αθλοφόρους * πίστει ἑδείξατε.

Θεοτοχίον.

Υιόν Θεοῦ τὸν Ἐμμανουήλ * τίχτειν Ἡσαίας σὲ μόνην * προανερώνει, ᾿Αμόλυντε,* τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν * χαταξιώσαντα * ἡμῖν ὁμοιωθῆναι * καὶ ἀπαλλάξαι φθορᾶς. $^{'}\Omega^{\delta\eta}$ arepsilon . Tou eta(ou $au\eta$) etalphalphalphalphalphalpha

Ευρούμενοι Πνεύματι,* καὶ τὴν δρόσον παρ' αὐτοῦ* δεχόμενοι,
Αήττητοι,* ἐμβληθέντες ἀσβέστω ἐκκαυστικῆ * οὐδόλως ἐφλέχθητε,* ἀλλὰ ταύτην ὡς λίθους * ἀπειργάσασθε.

Νάμασι κατήρδευσας * διδαγμάτων τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶν, * Αοιδιμε· * καὶ διὰ τοῦτο ἄφθονον ὁ Χριστὸς * πηγήν σε ἀνέδειξε *

των θαυμάτων έν χόσμφ, * παναοίδιμε.

Προθύμως ἀνέχραζον * ὡς ἐχ στόματος ἐνὸς * οἱ ᾿Αθλοφόροι, Κύριε· * οὐ λιμὸς οὐδὲ θλίψις, οὐ διωγμὸς, * τῆς σῆς ἡμᾶς, Δέσποτα, * δυνηθῆ ἐχχωρίσαι * ἀγαπήσεως.

'Αδάμ τὸν προπάτορα * γυναιχεία συμβουλή * πάλαι μὲν ἐθανάτωσε· * νῦν δὲ Θεὸς ἐν μήτρα σου χωρηθείς * ἐζώωσε, Δέσποινα, * χαὶ υἰὸν φωτὸς αὐθις * ἀπειργάσατο.

Ο Ειρμός.

ΤΤΟῦ βίου τῆν θάλασαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα Ταμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδαμών,* βοῶ

» σοι· 'Ανάγαγε * έx φθορᾶς την ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ὑψωθείς.

Ος θησαυρόν πολυτελή * ὁ Δεσπότης, * καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς * ἰαμάτων * τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν, * νόσους μὲν καθαίροντα * παθημάτων ποικίλων, * χάριν δὲ βραβεύοντα * ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως * διὸ συμφώνως, Κάρπε, τὴν ὑμῶν, * Πάπυλε, πόθφ * τελοῦμεν πανήγυριν.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Ή προαιώνιος Θεοῦ * Σοφία τε καὶ Λόγος, * νοός μου τὴν ὁμίκλην * ἀπέλασον, καὶ δίδου * λόγον σοφίας ὡς Θεὸς * τοὺς μιμησαμένους * διὰ πόθον ὁλικῶς * τὰ θεῖά σου παθήματα * ἀνυμνῆσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σοῦ, * Δέσποτα τῶν ὅλων, * ἐπαξίως τῶν
ἀγώνων * τὰς ἀμοιβὰς ἀποληψομένους. * Ένταῦθα γὰρ πιστῶν *
οἱ δῆμοι κυκλοῦντες * τῶν λειψάνων τὴν σορὸν, * τὴν εὐεξίαν *
δρέπονται ἀεὶ, * συμφώνως ἐπιτελοῦντες, * Πάπυλε, Κάρπε, * ὑμῶν
τὴν πανήγυριν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Αγαθοδώρου, καὶ Αγαθονίκης..

Στίχοι.

Κάρπφ, Παπύλφ, τοτς Θεού καρποτς δύο, Πᾶς πυλεών τμηθετσιν ήνοίγη πόλου. Αγαθόδωρον δωρεών πληθύς μένει Πρός πληθύν άθλήσαντα δεινών μαστίγων. Ούχ έμποδών σοι, Μάρτυς Αγαθονίκη, Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐχ ξίφους τέλος.

Κάρπου σύν Παπύλφ δεκάτη τρίτη έκτανε χαλκός. Ταϊς τῶν άγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

΄ Ωδή ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

🔐 οδών, Μάρτυρες, καθήλωσιν ὑπέστητε* κρηπῖσι, πανσεβάσμιοι,* πορευόμενοι * έν όδῷ καὶ ἄδοντες Θεῷ,* καὶ κέντρα συντρίψαντες ώς χούν, * της άσεβείας εύσεβη * πίστιν ιδρύσατε.

Υπέρ ήλιον άθλουντες άνελάμψατε,* Μάρτυρες άξιάγαστοι.* και της πλάνης δὲ * τῶν εἰδώλων ἄπασαν άχλὺν * σαρῶς ἐδιώ-

ξατε, πιστοῖς * θεογνωσίας φωτισμόν * ἀεὶ δωρούμενοι.

Λαβροτάτην φλόγα μέλλουσαν άνάπτεσθαι * τοῦ ταύτη έμβληθήναι ὑμᾶς * ἡ πανόλβιος * καθορῶσα, ἔκραζε Χριστῷ, * Χοροῦ μή στερήσης με των σων * Αγαθονίκη Αθλητών, * ο των Πατέρων Θεός. Θεοτοχίον.

΄ Ως ἀχένωτον πηγήν σε πάντων, Δέσποινα, * χατέχομεν οἰ δοῦλοί σου, * καὶ βοήθειαν * καὶ στερρόν όχύρωμα, άγνη, * καὶ τείχος και σκέπην άγαθήν. * μή στερηθείημεν άει * σής άντιλή-'Ωδή ή. Έχ φλογός τοῖς Όσίοις.

Πυρι παραδοθέντας * Κάρπον και Πάπυλον * καθορώσα ή Μάρτυς * 'Αγαθονίκη, θερμώς * πόθφ πρὸς αὐτοὺς * συνεισῆλθε χορεύουσα, * οι και την Τριάδα * τυπούντες έφρουρούντο.

Ρήσιν την του Δεσπότου * άναλαβόντες, Σοροί, * ύπερ των άναιρούντων * καθικετεύετε· * όθεν καὶ ύμεζς * έκτμηθέντες τάς κάρας όμου, * έν χερσί Κυρίου * παρέθεσθε τὸ πνεύμα.

Οι χρουνοί των αιμάτων * ύμων, Πανεύφημοι, * ραντισμός τε και άκος * ήμων γεγόνασι· * και είδωλικήν * πλάνην κατεξωλόθρευσαν, * Θεού των άπάντων * γνησίως χηρυχθέντος.

Συμπαθές Θεοτόχε * τὸν εὐσυμπάθητον * ἡ τεχοῦσα Σωτῆρα,* ίδε την κάκωσιν * και τὸν στεναγμὸν * τοῦ λαοῦ σου, και τάχυνον * τοῦ παρακαλέσαι * ήμας οἰκτειρηθηναι.

Ο Είρμός.

» ΄ Γ΄ x φλογός τοις 'Οσίοις * δρόσον επήγασας, * καὶ δικαίου » 🖒 θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας. * ἄπαντα γὰρ δρᾶς,* Χριστὲ, μόνφ » τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωοη θ'. Θεον * άνθρώποις ίδετν.

ωτί * τῷ θείφ νὖν πλησιάζοντες,* πρεσβευτικαῖς * αὐγαῖς τὴν Ψ΄ Εχχλησίαν φωτίζετε, * τὴν ἐσχοτισμένην ἐξ ἀγνοίας δεινὴν δόξαν Είκονομάχων * ἀποδιώζαντες, * και τῆ ὀρθοδόξω πρὸς Θεὸν *

πίστει στηρίξαντες.

Έχθρῶν * δαιμόνων στίφη διώκετε,* καὶ πειρασμῶν * ἡμᾶς ἀπολυτροῦσθε, μακάριοι,* μαλακίας πάσης τε καὶ νοσήματος * τοὺς ἡμῶν τῷ τεμένει * πίστει προστρέχοντας * νεύσει ἀπαλλάττετε Θεοῦ, * Κάρπε καὶ Πάπυλε.

Ροὴν * δακρύων μου μὴ ἀπώσησθε,* ὡ ξυνωρὶς * Αγίων 'Αθλοφόρων, ὡς ἔχοντες * παρρησίαν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν * σκότους με ἀφαρπάσαι * τοῦτον αἰτήσασθε,* καὶ τοῦ ἀκηράτου φωτισμοῦ * καταξιώσατε.

Θεοτοχίον.

 Ω δην * προσάγω σοι πόθω, Δέσποινα, * ἐχ ρυπαρῶν * χειλέων μου ὁ τάλας, χαὶ δέομαι * τοῦ βορβόρου ρῦσαι με τῶν ἔργων μου * πάντας δὲ τοὺς ἐν πίστει * ἀνευφημοῦντάς σε * τῆς ἐχ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἰοῦ * δόξης ἀξίωσον.

Ο Ειρμός.

- Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* δν οὐ τολμᾳ * ᾿Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-
- » τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ον μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὺ-

» ρανίαις Στρατιαίς * σέ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες, άκουτίσθητε.

Τυνόντες, παμμαχάριστοι,* Θεῷ τῷ Παντοχράτορι,* καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν * λαμπόμενοι, 'Αθλοφόροι, * Κάρπε Χριστοῦ 'Ιεράρχα, * καὶ Πάπυλε ἀοίδιμε, * στεφανηφόροι Μάρτυρες, * τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων * μέμνησθε πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τὴν μόνην Θεομήτορα * ἀπαύστως μαχαρίσωμεν * οἱ σεσωσμένοι τῷ ταύτης * ὑπερφυεῖ θείῳ τόχω, * ἀξιοχρέως μέλποντες * τὴν Θεοτόχον Δέσποιναν· * λύτρον ἡμῖν γὰρ τέτοχε * πλημμελημάτων ἀρχαίων, * Χριστὸν Τρίαδος τὸν ἔνα.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Καὶ ή λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

TH IA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου καὶ τοῦ Οσίου Πατρός ήμων Κοσμά τοῦ Ποιητοῦ, Επισκόπου Μαϊουμά, Τοῦ Αγιοπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεζῆς προσόμοια Στιχηρά.

Τών Μαρτύρων τρία Στιχηρά.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι.

Ο ι της πίστεως πρόμαχοι * τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, * τὸν της νίκης στέρανον * ἐκομίσαντο, * ὁ γενναιόφρων Ναζάριος, * ὁ μέγας Προτάσιος * σὺν Κελσίω τῷ σοφῷ * ὁ θεόφρων Γερβάσιος * οῦς ὑμνήσωμεν * ὡς γενναίους ὁπλίτας, * ὡς της ἄνω * βασιλείας κληρονόμους, * ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εύφημείσθω Ναζάριος,* καὶ τιμάσθω Προτάσιος,* καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος,* καὶ Γερβάσιος. * οἱ εὐκλεῶς ἐναθλήσαντες,* καὶ πλάνην μειώσαντες,* καὶ Αγγέλων τοῖς χοροῖς * ἱερῶς ἀριθμούμενοι,* καὶ θεούμενοι * κατὰ μέθεξιν θείαν. * καὶ τῆς νίκης * τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης * ζωαρχικῆς κομισάμενοι.

Ο θεόφρων Ναζάριος * τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι * πόλεις διερχόμενος * κατεφώτιζεν * δν μιμησάμενος Κέλσιος * τὸ κλέος ἐκτήσατο * τῷν ἐνθέων ἀρετῶν, * συμπατήσας τὸν δόλιον. * Τούτους ἄπαντες, * ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, * ὡς ἀστέρας, * ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει * καὶ ἰατροὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ του Όσίου τρία όμοια.

Ταϊς άκτισι τοῦ Πνεύματος * ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν,* φωτοφόρος γέγονας, * 'Αξιάγαστε, * καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα * τῷ κάλλει τῶν λόγων σου,* καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν * τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύματα,* ἃ εἰργάσατο * θεικῆ δυναστεία,* καὶ τὰ πάθη,* ἃ ὑπέστη ἐκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Έχχλησία, λαμπρύνθητι,* χαὶ τὰ τέχνα σου χάλεσον * ὑψηλῷ χηρύγματι * συνευφραίνεσθαι· ἡ γὰρ χιθάρα τοῦ Πνεύματος,* ἡ λύρα ἡ ἔνθεος * συγχαλεῖται μυστιχῶς * εἰς ἐστίασιν ἄπαντας,* τὰ μελλίβρυτα * χαὶ θεόφθεγχτα ταύτης * τῶν ἀσμάτων * μελφδήματα προθεῖσα, * Κοσμᾶς ὁ θεῖος χαὶ ἔνδοξος.

Σάλπιγξ γέγονας, "Οσιε, * κελαδών τὰ σωτήρια * τοῦ Χριστοῦ

παθήματα * καὶ τὰ θαύματα, * καὶ τῆς Πανάγνου τὴν κοίμησυ, * καὶ πάντας εὐφραίνουσα * ἡδυφθόγγοις σου, Κοσμᾶ, * καὶ εὐγίχοις τοῖς ἡήμασι: * διό πάντες σε * κατὰ χρέος τιμώμεν, ἀνυμνούντες τὴν πανεύφημον καὶ θείαν καὶ ἰεράν σου μετάστασιν.

Δόξα, "Πχος πλ. δ' Βυζαντίου.

Τὰ θύματα τὰ λογικά, * Ναζάριον, Προτάσιον, * Γερβάσιον, και Κέλσιον εὐφημήσωμεν· * ὅτι πᾶσαν τυράννων μανίαν * σύν τοῖς εἰδωλοις κατήργησαν. * Διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῆν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίφ.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ώραν, * ἐν ἀμελεία τὸν βίον μου * ὅλον δαπανήσας, ὡς ἄλλος * τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε· * ἀλλὰ προφθάσασα νῦν * πρὸ τέλους, Μητροπάρθενε, * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου * τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

"Αναρχε Λόγε του Πατρός, * καὶ Υιέ μου, * καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, * πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας * ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; * τίς ἡ τοσαύτη σου δὲ * πτωχεία, ὑπεράγαθε; * παρισταμένη τῆ σῆ σταυρώσει * ἀνεβόα ἡ Πανάμωμος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια τοῦ Όσίου γ΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.

Τν προσευχαΐς και νηστείαις * και άγρυπνίαις πολλαΐς * τά τῆς σαρκὸς τελείως * ἀπενέκρωσας πάθη· * ψυχὴν δὲ ἀπαθεία,* μάκαρ Κοσμᾶ,* ἐναρέτοις ἐν πράζεσιν * εὐσεβοφρόνως ἐζώωσας, και ζωὴν * πρὸς ἀγήρω μεταβέβηκας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ 'Οσίου αὐτοῦ.
Τοῖς θεοφθόγγοις σου λόγοις * τὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ * ἐναρμονίως, Μάκαρ, * Ερρτὰς σενεγράψω * εὐρύθμοις μελφδίαις * καὶ τῆς σεπτῆς * καὶ πανάγνου Θεόπαιδος, * ὡς ἐτησίως γεραίρωνται παρ' ἡμιῶν, * καὶ κοσμῶνται σοῦ τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σορίαν, και ή γλώσσα αὐτοῦ

λαλήσει χρίσιν.

Ως παριστάμενος, μάκαρ,* τῷ οὐρανίῷ ρωτὶ, * τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμνοῦντας * τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον καὶ θείαν Εορτήν σου * φαίδρυνον σαϊς * φωτοβόλοις πρεσβείαις, Κοσμά, * καί τὴν τῶν θλίψεων νύκτα, καὶ τῶν παθῶν * τὴν ὁμίχλην διασκέδασον.

 Δ όξα, Ἡχος πλ. δ΄.

Δαυϊτικοῖς ἄσμασι * τὸν πνευματικόν ἀσματογράφον * εὐφημήσωμεν λέγοντες * Έξεχύθη ἡ χάρις * ἐν χείλεσί σου, "Οσιε Πάτερ,* καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου * κάλαμος γραμματέως όξυγράφου, * καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σποτίρια, * δι ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν * καὶ τῆς Αγίας Τριάδος * τὸ μέγα μυστίριον * ἀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα,* αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ήθη τὰ μαχρὰν ποιούντὰ με * τοῦ ἀγαθοῦ σου Υίοῦ,* * Αγαθὴ καὶ πανάμωμε,* πόρρωθι ἀπέλασον * τῆς ἀθλίας καρδίας μου * καὶ τὸν ζητοῦντα * καὶ ὡρυόμενον * καταπιεῖν με * κάκιστον λέοντα,* ὅριν τὸν δόλιον,* σκολιὸν καὶ δράκοντα * τὸν πονηρὸν * σύντριψον τῷ κράτει σου * ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

 $^{\circ}\Omega$ τοῦ παραδόξου θαύματος! * $^{\circ}$ μυστηρίου καινοῦ! * $^{\circ}$ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * $^{\circ}$ Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν Σταυρῷ σε ως ἔβλεψεν * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* $^{\circ}$ $^{\circ}$ ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * $^{\circ}$ Εκλαιε κράζουσα· * Οἴμοι τέκνον φίλτατον! * πῶς σε δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

`Απολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.
Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.
Καὶ τοῦ 'Οσίου. 'Ορθοδοζίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς 'Οκτωήχου, καὶ οἱ ἐφεξῆς δύο τῶν 'Αγίων.

Ο Κανών τῶν Μαρτύρων, οὐ Ακροστιχίς

Πιστώς ανυμνώ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ιωσήφ.

'Ωδή ά Ήχος δ΄. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Πιστώς ἐναθλήσαντες * καὶ τὸν ἀγώνα τελέσαντες,* τῆς νίκης τὸν στέφανον * συνανεδήσασθε, * θεῖοι Μάρτυρες * τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην * ὅθεν ἐορτάζομεν * ἐπαγαλλόμενοι.

Ιστίφ πτερούμενοι * Πνεύματος Θείου, τὸ πέλαγος * άβρόχως διήλθετε, * Μάρτυρες, ενδοξοι, * των κολάσεων * καὶ νῦν πρὸς θεΐον

όρμον * της άνω λαμπρότητος * χατεσχηνώσατε.

Σταυρὸν ιὅσπερ θωρακα* ἐνδεδυμένοι, Μακάριοι,* ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον * κατεπαλαίσατε, * μετὰ σώματος * βασάνους πολυπλόκους * καὶ θάνατον ἄδικον * καθυπομείναντες.

Asserviou

Τὴν μόνην χωρήσασαν * τὸν προαιώνιον Κύριον * ἐν μήτρα πανάμωμον * Κόρην ὑμνήσωμεν * ὅτι γέγονεν * οὐρανῶν πλατυτέρα, * Θεὸν σωματώσασα * δι ἀγαθότητα.

Ο Κανών τοῦ Οσίου.

Ήχος ο αὐτός. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον·

Ος θετος, * ώς φωτορόρος, "Οσιε,* πάσιν εξέλαμψας * φωταγωγίαις, μάχαρ, των λαμπρών * χαὶ πανσόφων ρημάτων σου * ὑρ ων χαταρωτίζεσθαι * πάντας εὐχατς σου, Κοσμά, αττησαι.

Τριάδος * τῆς ὑπερθέου γέγονας * σάλπιγξ θεόρθογγος,* ἀναγωνοῦσα πάσι τὰ σεπτὰ * καὶ σωτήρια δόγματα,* καὶ τὰς ψυχὰς

ευφραίνουσα * των όρθοδόξων, Παναοίδιμε.

Οὐδόλως* τοῖς σοῖς βλεράροις δέδωκας* ὕπνον, μακάριε,* ἔως οὕ ὄντως ἔρθασας σαφῶς * ὁρεκτῶν τὸ ἀκρότατον· * παρ' οῦ τὴν χάριν εἴληφας * τῆς ἀληθοῦς, Πάτερ, νοήσεως.

Θεοτοχίον.

Παρθένος * και μετὰ τόκον ἔμεινας * αὐτὸν γὰρ τέτοκας * τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων και Θεὸν * ἀσυνήθως και ξένως ἡμῖν * ἐπιφανέντα σώματι, * Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Τῶν Μαρτύρων. 'ஹδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ος βότρυες θείοι γεγονότες * άμπέλου τῆς θείας, άληθῶς * άθλήσεως προχέουσιν * οίνον ήμιν οι Μάρτυρες,* πνευματικῶς εὐφραίνοντα * τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Στερρώς ἀντετάξω τῷ διώχτη, * Ναζάριε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,* προστάττοντι χιβδήλοις σε * θύειν θεοῖς, πανόλβιε,* τῷ ὡς

άρνιον θύεσθαι * έτοίμως έχοντι, ένδοξε.

Αἰνέσεως πάντες συμφωνία * ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς * Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, * τῆς ἀληθείας Μάρτυρας * γεγενημένους ἐν Πνεύματι.

Θεοτοχίον.

Νόμου προετύπου ή σκηνή σε * γενήσεσθαι μέλλουσαν, 'Αγνή,* Θεοῦ ἄγιον σκήνωμα, * ἐν ῷ ὁ ἰλασμὸς ἡμῶν * ἀγιασμὸν δωρού-μενος * πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Τοῦ Οσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Π΄ ὤμων ἄρας, Σοφὲ,* τὸν τοῦ Κυρίου σου σταυρὸν ἔχραζες *
Κόσμω κάγὼ ἐσταύρωμαι, * σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Ως χείμαρρος της τρυφής * πάσι προχέεις τὰ σεπτὰ νάματα,* ἄρδων ὰεὶ, "Οσιε, * φρένας καὶ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ή χάρις ή τοῦ Θεοῦ * ἐπισκιάσασα ἐν σοὶ, Πάνσοφε, * ἄλλον ἡμῖν ἔδειζε * θεῖον Χρυσορρόαν τοῖς φθέγμασι.

Θεοτοχίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς * σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· * σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας * σάρκα γεγονότα, Πανάμωμε.

O Eiguis.

Το ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα·*
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τών Μαρτύρων.

Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τι τεσσάρων ιερών * άθλησάντων Μαρτύρων * την θείαν και σεπτην * έρρτάζομεν μνήμην, * τρυφώντες τὰ θαύματα * καθ
έκάστην ως νάματα, * ἄπερ βρύουσιν * ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων, * ἀποπαύρντες * τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας * δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Οπίου, όμοιον.

Ή λύρα της σεπτης * καὶ Αγίας Τριάδος, * Κοσμᾶς ὁ ἱερὸς * μελφδων ἱδοῦ ήκε * τὸ μέλος τὸ Τρισάγιον. * Σὺν αὐτῷ οὖν βοήσωμεν. * Ὁ Πατήρ, Υίὸς * καὶ Θεῖον Πνεῦμα, τὸν κόσμον * σοῦ εἰρήνευσον, * καὶ τὸν Σατάν ὑπὸ πόδας * ἡμῶν ταχὺ σύντριψον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.
Φωτί σου, ἀγαθή, * τὴν ἐν σχότει ψυχήν μου * χαταύγασον, ᾿Αγνή, * χαὶ τὴν πώρωσιν λῦσον, * καὶ δίδαξον πράττειν με * τοῦ Τίοῦ σου τὸ θέλημα· * ὅπως ἄφεσιν * τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων * εὕρω, πάναγνε, * χαὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου * ῥυσθῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

ή Σταυροθερτοκίου, διμοιου.

Όρωσά σε, Χριστε, * ή πανάμωμος Μήτηρ * νεχρόν επί Σταυροῦ * ἡπλωμένον εβόα. * Τιέ μου, συνάγαρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τις ἡ ἄρατος * οἰκονομία σου αὖτη, * δι ἡς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀγράντων χειρῶν σου, * Οἰκτίρμον, πλαστούργημα;

Των Μαρτύρων. 'Ωρλ δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.

ρπέρ ἔννοιαν ὁ πόθος * τῶν Αγίων Μαρτύρον σου * ὑπερβαίνει πάντα,* Λόγε, λογισμόν, τὰ παλαίσματα * καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνες * καὶ τὰ ἔπαθλα, * ἃ παρέσχες νομίμως αὐτοῖς * ἐναθλήσσασιν.

Μίαν γνώμην διαφόροις * αἰκιζόμενοι σώμασιν, * οἰ Χριστοῦ ὁπλίται * ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο· * ἔνα Θεὸν ἐν σταδίῳ * ώμολόγησαν, * καὶ πολύθεον πλάνην σαρῶς * ἐξηφάνισαν.

Ναζαρίου, Γερβασίου, * Προτασίου Κελσίου τε, * τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, * Αγγελοι τὴν πάλην ἐθαύμασαν, * πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλεκόμενοι, * κατηδάρισαν τοῦτον εἰς γῆν ἀνδρικώτάτα.

 Ω ς γενναΐοι στρατιώται, * ώς ἀήττητοι Μάρτυρες, * οἱ Χριστοῦ ἀπλῖται * ώς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, * τὰς οὐρανίους σχη-

νώσεις * έκληρώσασθε, * καὶ χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων ἀεὶ * ἐπαγάλλεσθε.

Θεοτοχίον.

Μὴ κενώτας τοὺς πατρώους * ὁ ὑπέρθεος, ἄχαντε * Θεοτόκε, κόλπους, * κόλποις σου ἀχράντοις καθέζεται, * θείαν καθέδραν τοῖς πᾶσιν * ἀγαθότητι * ἐτοιμάζων καὶ δόξαν ἀεὶ * διαμένουσαν.

Τοῦ Όσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο ξυγράφου ώς κάλαμος σοῦ ἡ γλῶσσα * παναληθῶς γεγένηται,* ἄριστα, Παμμάκαρ,* γράψασα ὡς πίνακι* Χριστοῦ τὰ σεβάσμια * καὶ σωτηριώδη παθήματα.

*Ανυψούμενος ως φοίνιξ τατς θεωρίαις * των άρετων, ύψιχομον * δένδρον χαθωράθης, * γλυχασμόν σωτήμον * παρέχων τοις μέλ-

πουσι * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ύψηγορία τῶν λόγων σου, Θεοφάντορ, * τὰς τῆς Πανάγνου ὅμνησας * καὶ πάντων Αγίων * Εορτᾶς λαμπρότατα, * κραυγά-ζων γηθόμενος * Δόξα σῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ο κατά φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, * δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, * χρηστότητος πλούτφ,* Μῆτερ ἀειπάρθενε,* ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν * ὅλον προσλαβών τὸ ἡμέτερον.

Τῶν Μαρτύρων. 'ஹρη ε΄. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα.

ίκιαις τὸ σῶμά σου, * Ναζάριε, ὡμίλησε * στρέβλαις καὶ βασάνοις πολυπλόκοις * μύρον εὐῶδες * ὅθεν πηγάζει ἡμῖν * κατευωδιάζον τὰς ψυχὰς * πίστει ἀδιστάκτω σε * τῶν τιμώντων, πανεύφημε.

'Ρανίσιν αιμάτων σου * κατέσβεσας τοὺς ἄνθρακας * τῆς πολυθείας, 'Αθλοφόρε· * θείων θαυμάτων * πυρὶ δὲ, πάνσοφε, * ὕλην παθημάτων χαλεπῶν * φλέγεις θεία χάριτι τοῦ Σωτῆρος, * Ναζάριε.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα * ὀσμήν ἐνθέου γνώσεως,* τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμῶνας,* τοῦ Παραδείσου * δένδρα τὰ ἔγχαρπα,* τοὺς περιχαλλεῖς καὶ φωταυγεῖς * Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, * καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν.

Υμνείσθω Ναζάριος,* μεγαλυνέσθω Κέλσιος,* άμα Προτασίφ ό γενναΐος * άνευφημείσθω * πίστει Γερβάσιος,* οι τῆς Ἐκκλησίας άκλινεϊς * στύλοι καὶ θεμέλιοι * ἀρραγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοχίον.

Ρομφαία το πρότερον * ή την Εδέμ φυλάττουσα, * νωτα τοῖς πίστοῖς, Αγνη, παρέχει * σημειουμένοις * τιμίφ αἴματι * πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς * λόγχης ἐκκεντήματι * τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος.

Του Οσίου. Σύ, Κύριέ μου φώς.

το ωσπερ παμφαής * έωσφόρος ἀνέτειλας· * συ ρήμασι καταυγάζεις * των πιστων τὰς καρδίας * βολίσι των ρημάτων σου.

Σὺ ὧσπερ ἀριστεὺς, * τῆ σρενδόνη χρησάμενος * τῶν λόγων σου, Θεομάχαρ, * τὰ τῶν αἰρετιζόντων * κατέβαλες φρυάγματα.

Τίς όντως έξειπεῖν * τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται,* ἀγῶνάς τε καὶ ίδρῶτας, * ἐχουσίως οῦς ἔτλης * σαρχὸς ἔξω γενόμενος; Θεοτοχίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, * οὐκ ἀνθρώπινος δύναται * τὸ ἄρραστον ἑρμηνεῦσαι * καὶ παράδοξον θαῦμα * τοῦ τόκου σου, Πανάχραντε. Τῶν Μαρτύρων. ΄ Ω ολης ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Α ί σαὶ πορεῖαι ἐν ὕδασιν * ἐγένοντο, μαμμάχαρ Ναζάριε,* καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου * τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι,* οὐ σῆ οὐν νάμει πάντας * ἐχθρούς κατήσχυνας.

Σωμάτων πάθη άνιατα * τη θεια έθεράπευσας χάριτι, * Μάρτυς Ναζάριε· * μύρον εὐωδες πηγάζεις δὲ * τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ * σοῦ προσπελάζουσι.

Σοφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος,* ὁ μέγας τε σὺν τούτφ Γερβάσιος * πλοῦτον ἐπίκηρον * καὶ δυναστείαν πατήσαντες * τῆς αἰωνίου δόξης * κατηξιώθησαν.

Θεοτοχίον.

Τοὺς νόμους, Κόρη, ἐκαίνισας * τῆς φύσεως, Παρθένε, κυἡσασα * Θεὸν ἀθάνατον * σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, * ίνα θνητοὺς θεώση * δι' ἀγαθότητα.

Του Όσιου. 'Εβόησε * προτυπών.

Σ ὑ τὸν "Αβελ * παρεζήλωσας, φέρων τὰς ἀπαρχὰς * τῶν σῶν λόγων * ὡς θρεμμάτων θυσίας, Κοσμᾶ, προφανῶς * προτιθεὶς εἰς βρῶσιν * τῶν ἀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα.

Μαρτυρία * συνειδήσεως έτλης τον βίον σου, * θυσιάζων * Ίσαὰχ ώσπερ ἄλλον το πρόθυμον * Αβραὰμ ἐνθέως μιμησάμενος, Πάνσοφε.

Αναβάσεις * ψυχοσώστους ὑπέθου ὡς κλίμακα,* Πατριάρχης * ην έωρα τὸ πάλαι, Κοσμᾶ, τηλαυγῶς * ἀνελκύων πάντας * ήδυφθόγγοις βαθμίσι σου εὔθετα.

Θεοτοχίον.

Μὴ ἐλλίπης * ἰλεοῦσθαι, Παρθένε, τῶν δούλων σου * τὸν Τίόν σου * τὰς οὐλὰς ἐξαλείρειν πταισμάτων ἡμῶν * τῶν ὀρθὰ φρονούντων * Θεοτόχον σε, Κόρη πανύμνητε.

Ο Είρμός.

- Ε' Ιωνάς έν τῷ κήτει δεόμενος.* Έκ φθοράς με ρῦσαι,* 'Ιησοῦ
- » Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάπτον, Ήχος α΄. Χορὸς Αγγελικός.

Μαρτύρων του Χριστου * τὴν τετράριθμον δόξαν * ὑμνήσωμεν, Μπιστοί, * εὑρημίαις ἀσμάτων * Ναζάριον, Προτάσιον * καὶ Γερβάσιον, Κέλσιον * οὐτοι ἤθλησαν * μέχρι τομῆς καὶ θανάτου * οὐτοι στέφανον * τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, * αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Οίκος. Τὸ φοβερόν σου κριτήριον.

Τῶν ᾿Αθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, * τὰ παλαίσματα * καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον, * δεῦτε, φιλέορτοι ἄπαντες, * ὕμνοις ἔγκωμίων * καὶ ψόαῖς εὐφημήσωμεν, * τὴν τετράριθμον φάλαγγα, * τὸν σοφὸν Προτάσιον, * σὺν τούτφ Γερβάσιον * καὶ τὸν θεῖον Ναζάριον, * ἄμα Κελσίφ τῷ θεηγόρφ * καὶ νέφ πεφηνότι · * ὅτι πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων * ἀπετέφρωσαν μανίαν, * κατομολογοῦντες τὸν Χριστὸν Θεὸν μέγαν * πρὸ τῶν αἰώνων βασιλεύοντα * σὖν Πατρὶ καὶ Πνεύματι · * νὸν δὲ μετὰ θάνατον * αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τη ΙΔ'. του αυτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, και Κελσίου.

Στίχοι.

Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα, Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.

Σύν τρισί Ναζάριος τιμήθη δεκάτη γε τετάρτη.

Τη αυτή ήμερα, Μνήμη του Οσίου Πατρὸς ήμων Κοσμα του Ποιητού, Επισκόπου Ματουμά, του Αγιοπολίτου.

Στίχ. Απήλθε Κοσμάς ένθα πάσα τερπνότης, Μέλη λιπών τέρποντα τὴν Έχχλησίαν.

Ταζντων Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ήμας. Αμήν.

Τῶν Μαρτύρων. 'ஹδή ζ'. Οἰχ ἐλάτρευσαν.

Επὶ πέτραν * θείας γνώσεως έρεισαντες * τὰς βάσεις, "Ενδοξοι, * Ετών χαρδιών ὑμών, * ἐχθρών μηχανήμασιν * οὐ παρετράπητε, * ἀναμέλποντες * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * χαι Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς ἀνέσπερον * ἀθλήσασι δι αίματος * ὑμῖν ἀνέτειλε,* καὶ εὐφροσύνη σαφῶς * ὑμᾶς διεδέξατο, * Μεγαλομάρτυρες,* ἀναμέλ-ποντας· * Ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ηγιάσατε * προτύμως διερχόμενοι * πόλεις, μακάριοι, * όμολογούντες Χριστόν * τυράννων ἐνώπιον, καὶ πάσαν ἰασιν * παρεχόμενοι * τοῖς δεομένοις χάριτι * τοῦ Σωτῆρος, 'Αθλοφόροι.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίου.

Φωτεινότατον * παλάτιον ευράμενος * Θεὸς τὴν μήτραν σου,* ταύτην κατώκησεν,* υἰοὺς ἐργαζόμενος * φωτὸς, Παναμωμε,* τοὺς κραυγάζοντας· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητος εἰ. Τοῦ Οσίου. Ο διασώσας ἐν πυρί.

πὶ τὸ ὅρος ἀνελθών, * Πάτερ, ἀρετῶν, ἐκομίσω * νόμον Θεοῦ καὶ ὡς Μωσῆς * πλανηθέντας ἐφείλχυσας εὔθετα * μελφδῶν, ἀξιάγαστε· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Λύμην αἰρέσεως δεινὴν * ἔστησας φαρμάχω τῶν λόγων * τῶν σῶν δογμάτων μελφδῶν * ἐπινίχιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι· * Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Πηγή θεόβρυτος ή σή,* Πάτερ, ἀναδέδεικται γλώσσα* φλογίζομέναις ἐκ παθών * ταζ ψυχαζ, αξ πιούσαι κραυγάζουσιν * Υπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τών Πατέρων, εὐλογητός εἰ.

Θεοτοχίον.

'Ως χιβωτόν σε χαὶ σχηνὴν * χλίνην τε τοῦ Λόγου ὑμνοῦμεν χῆπον ἀνθοῦντα τὸν Χριστὸν, * τὴν τερπνὴν εὐωδίαν, ῷ ψάλλομεν· * Τπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ η'. Παΐδας εὐαγεῖς.

Ορθρίζοντες πρὸς τὸν ἐχ Παρθένου * ἐχλάμψαντα παραδόξως μέγαν "Ηλιον, * Μάρτυρες ἀήττητοι, * φῶς ἐχρηματίσατε, * καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι * σκότος ἐλύσατε. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη σου ή πάλαι τοὺς ἀγῶνας * χηρύττει, Ναζάριε πολύαθλε· * ἡ Κωνσταντινούπολις ἄδει τὰ τεράστια, * τὸ ἰερόν σου λείψαγον * πίστει χατέχουσα, * χαὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θείος Ναζάριος πηγάζων * τὰ μύρα τῆς χάριτος προτρέπεται * πάντας τοὺς προτρέχοντας * πίστει ἀπαρύσασθαι * εἰς φωτισμόν καὶ κάθαρσιν, * ἀνακραυγάζοντας * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υμάς τοὺς γενναίους 'Αθλοφόρους, * Ναζάριον, Κέλσιον, Προτάσιον,* αὐθις τὸν Γερβάσιον,* πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον * δυνατωτάτους ἔχοντες,* πόθφ χραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμενεῖτε, τά ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σαρχὶ ἐνωθείς σοι κατ' οὐσίαν * ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος,* ὅλον με ἀνέπλασεν,* ὅλον ἀνεκαίνισε * παλαιωθέντα, Πάναγνε,* ταῖς παραβάσεσι * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Τοῦ Ότιου. Αυτρωτά τοῦ παντός.

[/ αθαρθείς την ψυχήν, παναοιδιμε,* άνεδειχθης δοχείον τοῦ Πνεύιλματος. * και φωτισμού πληρούμενος * κατεφώτισας πάντας * ιέλπειν άξίως * Εύλογείτε, τὰ έργα, τὸν Κύριον.

Τοξς επαίνοις σε στέφειν μή σθένοντες,* πρός τούς σούς άπολέποντες, "Οσιε,* χάριν αιτούμεν άνωθεν * δωρηθήναι ποθούσι *

υν έξυμνήσαι * την σην εύσημον μνήμην, μαχάριε.

Νου αυλίζη τοις ανω γηθόμενος * συν χοροίς των Αγίων, Παολβιε, * ών τους λαμπρούς άγωνάς τε * και τους άθλους άνύμιεις,* πόθω κραυγάζων. * Εύλογεϊτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ιλασμόν των πταισμάτων μοι δώρησαι,* καὶ κακών ἀποχήν, παναμώμητε,* ταϊς μητρικαϊς πρεσβείαις σου,* Θεοτόκε Παρθένε * εύλογημένη, * των πιστων ή βεβαία αντίληψις.

Ο Είρμές.

υτρωτά τοῦ παντός, Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός 1 εὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας,* καὶ ἐδίδαζας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τον Κύριον.

Τών Μαρτύρων, 'Ωδή θ'. Εὐα μέν. Τσχύι νευρούμενοι Χριστού * τοῦ λύσαντος * τὴν κακίαν τοῦ Δάλαστρορος,* κλίναντες τούτω τον αύχενα,* το τέλος διά ξίφους εδέξασθε,* λυθέντες της σαρχός, Μεγαλώνυμοι * όθεν άξίως μαχαρίζεσθε.

'Ωραΐοι έν στίγμασι σαρχός * γεγόνατε, * χαὶ Αγγέλοις ώμοιώθητε· * νῦν δὲ παρίσασθε τῆ πάντων * γηθόμενοι ἀεὶ ώραιότητι,* μεθέξεσι σαφώς καλλυνόμενοι * ώραιοτάταις, Πανσεβάσμιοι.

Σημείοις και τέρασιν υμάς * εκόσμησε, * και πρό τέλους, παναοίδιμοι, * και μετά τέλος ο Δεσπότης, * Ναζάριε, Προτάσιε, Κέλσιε,* Γερβάσιε, άήττητοι Μάρτυρες * όθεν άξιως μαχαρίζεσθε.

Ήγ(ασται πόθφ τὴν ὑμῶν * ἡ σύμπασα * ἐκτελοῦσα μνήμην σήμερον. * γαίρουσι Μάρτυρες και πάντες * Προρήται σύν ήμιν έρρταζουσι. * μεθ' ών ύπερ ήμων ίχετεύσατε * τὸν εὐεργέτην, Παμμαχάριστοι. Θεοποχίον

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριήλ * προσάγομεν * γεγηθότες, Κόρη πάναγνε· * Χατρε, ή Κεχαριτωμένη,* Μαρτύρων 'Αποστόλων το καύχημα,* και πάντων των πιστών το διάσωσμα,* Παρθενομήτορ άπειρόγαμε.

Του Όπίου. Ο αύπός.

Τόου νον επέλαμψεν ήμεν * ευφρόσυνος * θεία μνήμη καὶ πα-Ινάγαθος * πάντας ευφραίνουσα άξίως * Κοσμά του θαυμαστου

καὶ θεόφρονος,* τοῦ θείου Μελφδοῦ καὶ τρισμάκαρος. * ἢν ἐπαξίως

εύφημήσωμεν.

Χάριν ἰαμάτων εἰληφώς,* Πανόλβιε, * ἐν μεθέξει Θείου Πνεύματος,* λύσον τὸν ζόφον τής ψυχής μου,* τὰ νέφη τῶν παθῶν ἀποδίωξον. * πρὸς τρίβους εὐθυπορείν με εὐόδωσον * τὰς οὐρανίους, ἀξιάγαστε.

Νόμοις κατεπόμενοι τοῖς σοῖς,* Μακάριε,* ἐξυμνῆσαι προεθέμεθα * σὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημίαν, * βεβαίας ἀντιδόσεις ἐλπίζοντες * λαμβάνειν παρὰ σοῦ, ἀξιύμνητε, * τὸν στεφοδότην ἰκετεύοντος. Θ εοτοκίον.

Νεύρωσον ήμων την της ψυχης * ἀσθένειαν, * Θεομητορ, τη δυνάμει σου, * λύσον τὸ βάρος, Παναγία, * των ἐπιτιθεμένων τος δούλοις σου, * ή κόσμφ δικαιοσύνης τὸν "Ηλιον * ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ο Είρμές.

 $oldsymbol{E}$ τα μέν τ $oldsymbol{\psi}$ της παραχοής $oldsymbol{^*}$ νοσήματι $oldsymbol{^*}$ την χατάραν είσφαισατο. $oldsymbol{^*}$ σ $oldsymbol{\psi}$ δ $oldsymbol{\dot{\epsilon}}$, Παρθένε Θεοτόχε, $oldsymbol{^*}$ τ $oldsymbol{\psi}$ της χυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ χόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * δθεν σε

» πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον των Μαρτύρων.

Τών Μαθητών όρώντων σε.

Τὴν τετρακτύν χορείαν τῶν Αθλοφόρων, * Ναζάριον, Γερβάσιον σύν Κελσίω * ὕμνοις ἐγκωμίων καταστέψωμεν, * καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον * ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὐτοι * ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον. Ετερον τοῦ Οσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.

Υμνφδών εν κάλλεσι * της ήδίστης σου γλώττης * καὶ θεοφθόγγοις ἄσμασι * τὴν ἀγνὴν καὶ παρθένον * ἀνύμνησας Θεοτόκον * ἀληθώς καὶ κυρίως· * μεθ΄ ής, Κοσμά θεόληπτε,* παρεστώς τῆ Τριάδι,* σοῦ μιμητὴν * κατὰ νοῦν καὶ πράξιν καὶ θεωρίαν * κάμὲ γενέσθαι πρέσβευε, * ἱερώτατε Πάτερ.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αϊνων, Στιχ. προσόμοια τοῦ Όσίου γ΄.

Ή/ος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων.

Ο παμφαέστατος λύχνος * καὶ τηλαυγέστατος, * ή μελουργός κιθάρα, * ή νευρὰ τῶν εὐσήμων * τοῦ Πνεύματος λογίων, * πᾶσιν ἡμῖν * τὰς αὐτοῦ παρατίθεται * μελφδικὰς εὐωχίας, καὶ δι αὐτῶν * κατευρραίνει τοὺς θεόφρονας.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος του Όσίου αὐτοῦ.

Ο μουσουργέτης, ή λύρα * τοῦ Θείου Πνεύματος,* ή ἀηδών, ο τέττιξ ο τῶν θείων ἀσμάτων, * αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας * ἄδει

τερπνώς, * έκδιδάσκων τὰ πέρατα * ἐν θεοπνεύστοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν * τὴν Τριάδα τὴν ὑπέρθεον.

Στίχ. Τι άνταποδώσομεν τῷ Κυρίφ περί πάντων.

Σὺν ταῖς ἀὐλοις οὐσίαις,* ὡς παριστάμενος * τῷ τῶν ἀπάντων Κτίστη * καὶ Θεῷ, θεῖε Πάτερ * Κοσμᾶ, τῶν ἐκτελούντων * μνήμην ποιοῦ * τὴν φαιδράν σου πανήγυριν, * τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν * καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄.

Δαυϊτιχοῖς ἄσμασι * τὸν πνευματιχὸν ἀσματογράφον * εὐρημήσωμεν λέγοντες. * Έξεχύθη ἡ χάρις * ἐν χείλεσι σου, *Οσιε Πάτερ,* καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου * κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, * καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, * δι΄ ὧν τὴν
κατὰ Χριστὸν οἰχονομίαν * καὶ τῆς 'Αγίας Τριάδος * τὸ μέγα
μυστήριον * ἀσματιχῶς δοξολογεῖν διδασχόμεθα,* αἰτούμενοι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Και νύν, Θεοτοχίον.

* Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ήθη τὰ μαχρὰν ποιοῦντά με * τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἰοῦ,* 'Αγαθὴ καὶ πανάμωμε,* πόρρωθι ἀπελασον * τῆς ἀθλίας χαρδίας μου * καὶ τὸν ζητοῦντα * καὶ ὡρυόμενον * καταπιεῖν με * κάκιστον λέοντα, * ὅριν τὸν δόλιον, * σκολιὸν καὶ δράκοντα * τὸν πονηρὸν * σύντριψον τῷ χράτει σου * ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, Αὐτόμελον.

'Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ώ μυστηρίου καινοῦ! * ώ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος έλεγεν,* ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* ὂν ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * Ἐκλαιε κράζουσα. * Οἴμοι τέκνον φίλτατον! * πῶς σε δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μιήμη του Αγίου Όσιομάρτυρος Λουκιανού, Πρεσβυτέρου της μεγάλης Αντιοχείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το Κύριε, εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν.

 Λ όγον θείας γνώσεως * πεπλουτηχώς διὰ πίστεως,* τοὺς πιστοὺς Λ έβεβαίωσας * πολύπλοχα βάσανα * χαὶ θυμὸν τυράννων * φέρειν

θαρσαλέως * διά την μέλλουσαν ζωήν * και άρθαρσίαν * και άγαλλίασιν· * διό σε μακαρίζομεν, * Λουκιανέ άξιάγαστε, * και τήν θεΐαν σου σήμερον * έκτελουμεν πανήγυριν.

Είρκτην πολυχρόνιον * καὶ βιαιότατον θάνατον * ἐκαρτέρησας, *Οσιε, * ἰμάτι πεδούμενος, * καὶ λεπτοῖς ὀστράκοις * κεντούμενος, μάκαρ, * καὶ ἀσιτία χαλεπη * μακρα τε δίψη * ἐκπιεζόμενος * διό σε ἡ οὐράνιος * τρυφή σαρώς διεδέξατο * ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, * Αθλητὰ γενναιότατε.

Κόλπος σε θαλάττιος, * Λουκιανέ, εἰσδεζάμενος * μεθ' τριέρας τριάκοντα * τῆ χέρσφ ἐκδιδωσιν,* Ἰωνάν ὡς πάλαι * θηρὸς ὑπουργία,* πρὸς θεοτίμητον ταφήν,* καὶ ἰαμάτων * θείαν ἀνάβλυσιν,* Μαρτύρων ἀκροθίνιον, * τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα. * διὰ τοῦτο τιμωμέν σε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νύν, Θεοτοκίου, δμοιου.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, * Θεστόκε πανύμνητε· * καὶ πάντα τὰ τραύματα * καὶ τὰ ἔλκη ταύτης * τὰ ἐξ ἀμαρτίας * ἐναποκάθαρον, 'Αγνὴ, * καὶ τοῦ νοός μου * στῆσον το ἄστατον, * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, * μεγαλύνω ὁ ἄθλιος * καὶ ἀχρεῖος σἰκέτης σου.

"Η Σπαυροθεοποκίον, ὁμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστον ή πάναγνος Δέσποινα * καὶ νεκρούντα τὸν δόλιον * ὡς Δεσπότην κλαίουσα, * ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα. * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἐκπληττομένη * θρηνοῦσα ἔλεγε. * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μἡ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου! * μἡ βραδύνης, ριλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τοῦ Αγίου ὁ οὐτος, οὖ ἢ 'Ακροστιχίς'

Σου, Λουκιανέ παμμάκαρ, μέλπω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ασομαί σοι, Κύριε.

γορία και χάριτι και δυνάμει * πνευματική, Λουκιανέ,* εκλάμψας ερώτισας * λαούς και πρὸς επίγνωσιν Χριστού, Μάρτυς, ώδήγησας.

Όπλοις εὐσεβείας σε θωρακίσας * ὁ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν * φορέσας ὡς εὕσπλαγχνος, * ἀἡττητον εἰργάσατο * ἐχθρῶν, Μάρτυς, παλαίσμασιν.

"Υψος πρός συράνιον τους είς βάθος * κακοπιστίας, 'Αθλητά,*

πεσόντας ἀνείλχυσας * διχτύοις τῶν ἐνθέων σου * δογμάτων, ὰ- ξ ιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Λόγφ τὸν ἀίδιον Πατρὸς Λόγον * ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον * ἀσπόρως ουνέλαβες, * Αγνὴ, καὶ ἀπεκύησας * ὑμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. Τόξον δυνατών.

Ο Ιχον άρετων λαμτρότητι,* Μάρτυς, τὴν ψυχήν σου * Θεφ ἀπετέλεσας, * των εἰδώλων δὲ τὰ τεμένη * προσευχαῖς σου κατηδάφισας.

Υμνεις πειρασμοίς χυχλούμενος,* Μάρτυς, και βασάνων * άλγεινοίς πιεζόμενος * τὸν τοιούτων ὡς εὐεργέτην * ἀγαθών σε ά-

ξιώσαντα.

Σώμα αἰχισμοῖς παρέδωχας,* Μάρτυς, τὴν ψυχὴν δὲ * ἀσφαλως διετήρησας,* θύμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ * σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοχίον.

Κόρης βρέφος ἀποτίχτεται * ὁ δημιουργήσας * τοὺς αἰῶνας βουλήματι· * ἢν ὑμνοῦμεν ὡς Θεοτόχον * καὶ ἀπαύστως μακαρίζομεν. Ο Είρμός.

» Τόξον δυνατών ἠσθένησε,* καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιέζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ". Τὴν Σοφίαν.
Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ * τὰς τῶν πιστῶν * ὑπαλείφων καρδίας, * Λουκιανὲ, * ἀθλεῖν παρεσκεύασας * καὶ τροποῦσθαι τὸν τύραν-νον * καὶ καλῶς τὸν δρόμον * τελέσας τὸν ἔνθεον, * ἐπὶ τέλει δόξης * Μαρτύρων ἡξίωσαι * ὁθεν συνελθόντες * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * τιμῶμεν, ἀοίδιμε, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες. * ᾿Αθλοφόρε πανεύφημε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * θοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην * ἐν γυναιξὶ,* σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν * Θεὸν σαρκὶ,* πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων.* τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος,* καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. * "Οθεν τῶν 'Αγγελων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζουσι * τὸν παγάγιον τόκον σου,* καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι. * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, "Αχραντε.

ή Εταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Έν τῷ ξύλφ ὁρῶσα * τῷ σταυριχῷ * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * τὸν Λυτρωτὴν, * ἐθρήνει δαχρύουσα * καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· * καὶ συνοχἢ καρδίας * τὰς κόμας ἐσπάραττε, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· * Υἰέ μου, Κύριε, * πῶς σε τῶν Ἑβραίων * ἀνομώτατος δῆμος * ἀδίκως προσπήγνυσι * τῷ σταυρῷ, ἀναμάρτητε; * πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι * ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, * χολήν τε, οἰνοι! καὶ ἡλους, μακρόθυμε; * ἀλλὰ δόξα σου, Σῶτερ, * τοῖς θείοις παθήμασι.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.

Τσχυρός κατά της πλάνης * άνεδειχθης, μακάριε, * καὶ πολλῶν Τάλειπτης * θείου πρὸς άγῶνας ἐκάστοτε· * ὑπομονη δὲ βασάνων * τὴν ἀνίσχυρον * ἐταπείνωσας, Μάρτυς, ἰσχὺν * τοῦ ἀλάστορος.

*Απλωθείς επί τοῦ ξύλου * καὶ ἰμάσι τεινόμενος, * καὶ λιμῷ καὶ δίψει * τῆ πολυχρονίφ τηκόμενος, * καὶ λεπτοτάτοις ὀστράκοις * ἐκκεντούμενος, * ἐκαρτέρησας, Λουκιανὲ * ἀξιάγαστε.

Νόμον θεΐον καταγγέλλων * ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας, * καὶ πιεῖν προθύμως * πόμα μαρτυρίου ὑπέδειξας· * μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις * κατεσκήνωσας,* ἐντρυφῶν τῷ ξύλφ τῆς ζωῆς, * Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Έχ γαστρός σου ἀναλάμψας * τῆς Θεότητος "Ηλιος * τοὺς ἐν σχότει, Κόρη,* τῆς πολυθείας ἐφώτισε* τοὺς ἐν σχιᾳ τοῦ θανάτου * χατελάμπρυνεν * ῷ χραυγάζομεν Δόξα, Χριστὲ,* τῆ δυνάμει σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ ε΄. $^{\prime}$ Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται.

Πυρπολήσας, Όσιε,* ἀκάνθας τῶν παθῶν, * δι' ἰδρώτων ἀσκητικῶν * ταῖς ῥοαῖς κατέσβεσας * τῶν ἀγώνων σου * ἀσεβείας κάμινον, * γενναιόρρον παμμακάριστε.

Αἰχισμοῖς βαλλόμενος * νιφάσιν ἀλγεινῶν,* διαμένεις πρὸς τὸν Θεὸν * ἀτενίζων, "Αγιε,* σώζειν δυνάμενον * οὐ χερσὶ τὸ πνεῦμά σου * ἐναπέθου εὐφραινόμενος.

Μακρυνθέντας ήλεγχες * Θεοῦ τοὺς δυσσεβεῖς, * καὶ μακραῖς καὶ όδυνηραῖς * άλγηδόσιν, ἔνδοξε, * περικυκλούμενος, * τῷ Χριστῷ προσήγγισας, * οὖ τὸ πάθος ἐξεικόνισας.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον ἄφθορος * διέμεινας, 'Αγνή, * και φθορᾶς γένος τῶν βροτῶν * ὡς Θεὸν γεννήσασα * ἡλευθέρωσας * διὰ τοῦτο πίστει σε * ὀρθοδόξως μαχαρίζομεν.

'Ωδή = Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Αβρόχως * τῶν βασάνων διέβης τὸν κλύδωνα. * τῆ παναλκεῖ δὲ παλάμη * ἐκ βυθοῦ τὸ σῶμά σου διεσώθη * τοῖς ποθοῦσιν * ἀσινὲς, Θεομάκαρ, ὁρώμενον.

'Αγάπη * τοῦ Χριστοῦ πυρπολούμενος, Ενδοξε, * μέχρι θανάτου ἀντέστης * τοῖς τυράννοις, πάνσοφε διὰ τοῦτο * βασιλείας *

ουρανών ήξιώθης γηθόμενος.

Κητώας * ἐχ γαστρὸς Ἰωνᾶν ὁ ρυσάμενος * τριημερεύσαντα, σώζει * σὲ βυθοῦ θαλάσσης, χαθυπουργούντων * ἐναλίων * σοὶ θηρῶν, μεθ' ἡμέρας τριάχοντα.

Θεοτοχίον.

Αγνήν σε * περιστεράν καὶ μόνην άμίαντον * ὁ καθαρὸς εὐρε Λόγος, * καὶ ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, * Παναγία Θεομῆτορ, Παρθένε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε· * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσχήσει * τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα, * καὶ ἐν ἀθλήσει * τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα, * πάντες ὡς φωστῆρά σε φαιδρότατον, * Λουκιανὲ, τοῖς ὑμνοις * ἐνδόξως γεραίρομεν. * Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος. Του Συμεών.

Γνώσει τη θεία * χαθωπλισμένος,* χαὶ τὸν νοῦν θεία δόξη * ἐλλαμφθεὶς, 'Αθλητὰ,* τῷ Πνεύματι φωτιζόμενος,* μάχαιρα ώρθης ἐστιλβωμένη,* τὰ ζιζάνια πάντα ἄρδην ἐχτέμνων,* αἰρετικών τὰ ἀλλόφυλα δόγματα, ἔνδοξε, * χαὶ χύρυξ τῆς ἀληθείας,* πρὸς ζωὴν ὑπαλείφων ἄπαντας * τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας σοι,* ἐχ χινδύνων δὲ λυτροῦσαι χαὶ θλίψεων. * Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σύναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λουχιανοῦ, Πρεσβυτέρου Αντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

"Αρτου στερήσει Λουκιανός άντέχει, "Γου ζώντος άρτου μή στερηθήναι θέλων.

Λ:μφ Λουκιανός δεκάτη θάνεν ήδε τε πέμπτη.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ήμας.

Men. Tom. I.

55

 $\Omega \delta \dot{\gamma} \zeta'$. O διασώσας έν πυρί.

Ρύμην ρημάτων των σοφών * τύραννος διώκτης μή φέρων, * καὶ θανατοί σε καὶ βυθῷ * θαλαττίψ προσρίπτει, τὴν ἄνω σοι * προξενών, ὡς οὐκ ῷετο, * βασιλείαν εἰς αἰῶνας καὶ θείαν δόξαν.

Μή προσχυνήσας τοῖς γλυπτοῖς, * γόνυ τε μή χάμψας εἰδώλοις * εἰς πὕρ ἐβλήθης θλιβερὸν, * εἰς βασάνων εἰσῆλθες τὴν χάμινον, * δροσιζόμενος Πνεύματος * δροσοβόλφ δυναστεία, θεόφρον Μάρτυς.

Νενεκρωμένους καὶ βυθῷ * τῆς Ἑλληνικῆς ἀθείας * καταποθέντας τοὺς λαοὺς,* ζωηφόροις σου λόγοις ἀνείλκυσας * μελφδῶν, 'Αξιάγαστε· * Ο Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, * ον εὐλογοῦσιν οὐρανῶν * αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, * ο ἡμᾶς λυτρωσάμενος * τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας, Εὐλογημένη. Κολὴ η΄. Παΐδας εὐαγεῖς.

 Λ ιμῷ νοητῷ τοὺς ἐχταχέντας * τῷ ἄρτῷ τῶν λόγον σου ἐστήρεξας, * μόνον σέβειν Κύριον * ἄρτον τῆς ζωῆς ἡμῶν * χαθυποδείξας, Ἐνδοξε,* ῷ πάντες ψάλλομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατήσας δεινάς μηχανουργίας * έχθροῦ τοῦ ἀπατεῶνος τῆ ἀθλήσει σου,* ἤρθης πρὸς περίδοξον * ὕψος, 'Αξιάγαστε, καὶ τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας * βοῶν τὰ τάγματα. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ω ξένων πραγμάτων τελεσθέντων * έν σοὶ. Λουκιανὲ, Μάρτυς ἀοιδιμε! * κόλπος γὰρ θαλάττιος * σωμά σου τὸ άγιον ἐφ΄ ἰκανὸν δεξάμενος * οὐκ ἐλυμήνατο, * τῆ χέρσφ διασώζει δὲ σῶον, * ρείθρα ἰαμάτων * ἐκκλύζον τοῖς ποθοῦσι.

Θεοτοχίον.

Καὶ γλώσση, Παρθένε, καὶ καρδία * άγνην Θεοτόκον σε κηρύττομεν. * Κύριον γάρ ἔτεκες * σάρκα περικείμενον * καὶ ἐν δυσὶ ταϊς φύσεσι * κατανοούμενον. * ὂν πάσαι οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις * ἀνυμνολογούσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

* Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος,* νῦν δὲ ἐνεργούμενος,* τὴν

» οἰκουμείνην ἀπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν: * Τὸν Κύριον ὑμινεῖτε, » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

 $^{'}\Omega^{\hat{\sigma}\hat{\gamma}}$ $^{0'}\cdot$ Eٽھ μ ڏ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$ $^{'}$

λάμπει σου, Σορέ, τὸ ἱερὸν * μνημόσυνον * ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, * νέφος παθῶν διασκεδάζον, * φωτίζον εὐσεβῶν τὰ συστήματα, * καὶ φλέγον τῶν δαιμόνων στρατεύματα * ὁ ἐκτεδοῦντας ἡμᾶς φυλαττε.

Ελύθης του σώματος δεσμών, * Μακάριε, * και πρός ύψος έπουράνιον * χαίρων άνέπτης, καὶ ἐπώρθης * ώραϊος τῶν στιγμάτων τερπνότησι * Θεῷ τῷ Ποιητῆ, ῷ παρίστασαι * μετὰ Μαρ-

τύρων εύφραινόμενος.

Ο Μάρτυς ήμων Λουκιανός * συνήγαγε * εὐρημήσαι τούτου σήμερον * άθλους λαμπρούς καὶ τούς άγωνας, * τὴν μέκρι τελευτής γενναιότητα, * θαυμάτων τε τὴν χάριν τὴν ἄρθονον * ον ἐπαξίως μακαρίζομεν.

· Θεοτοχίον.

Σοφίας δοχεῖον ὑπὲρ νοῦν * τῆς κρεῖττονος * ἀνεδείχθης, Κόρη πάναγνε, * ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη· * διό σε τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, * ᾿Λγγέλων τε δοξάζει στρατεύματα * μόνην τῶν πάντων ὑπερέχουσαν.

Ο Είρμος.

* Ευα μέν τω της παρακοής * νοσήματι * την κατάραν είσ-Εφκίσατο * συ δε, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ της κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ κόσμῷ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε

» πάντες μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς.

Πνευματικής ως ἔμπλεως * χάριτος καὶ σορίας,* Λουκιανὲ πανεύρημε,* τὴν θεόπνευστον, Μάρτυς,* Γραφὴν ἡρμήνευσας, πασαν * πλάνην δὲ τῶν Ἑλλήνων * ἤλεγξας τὴν πολύθεον * καὶ ψευδώνυμον γνῶσιν. * τὴν δὲ Χριστοῦ * Ἐκκλησίαν ηῦφρανας, ἀθλοφόρε, * φαιδρύνων ἐν τοῖς λόγοις σου * Ορθοδόξων τὰ πλήθη. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐγένου, Πάναγνε,* τῆς Θεότητος ὅλης: * τὸν τῆς Τριάδος ἔνα γὰρ * τέτοχας ἀποβρήτως * διπλοῦν τῆ φύσε:, Παρθένε,* ἔν μιὰ ὑποστάσει: * ὅν ἐχτενῶς ἰχέτευε * σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐχ πειρασμῶν * χαὶ χινδύνων, Δέσποινα Θεοτόχε: * σοὶ γὰρ τὸ Χαῖρε χράζομεν, * προστασία τοῦ χόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Ιζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Εκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκεκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ΄. Τηχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Τον βροτόν χρηματίσαντα * καί Σταυρῷ ομιλήσαντα,* καὶ ήλιου Ελλαμψιν * ἀμαυρώσαντα, * καὶ ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα * σωτήριον ἄφεσιν,* κατιδών μετὰ Αηστοῦ,* τοῦ εὐγνώμονος Ενδοξε, * ώμολόγησας * καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην * ἐκουσίως * ὑπομείναντα τὰ πάθη, δὶ εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἄμπελον * ἐπὶ ξύλου θεώμενος * ἡρτημένην, "Ενδοζε,* καὶ πηγάζουσαν * οἶνον ζωῆς καὶ ἀρέσεως,* τὰ χείλη ὑπέθηκας * τῆς καρδίας καὶ πιών * εὐφροσύνης πεπλήρωσαι,* τὴν κατάπικρον * ἀπιστίαν ἐμέσας * ὡς ἐχέφρων, ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον * περιφανῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον * εὐτολμία τῶν λόγων σου,* πρὸς σραγὴν ἐκούσιον * ηὐτομόλησας,* οὐ δειλιάσας, πανεύρημε * Λογγῖνε, τὸν θάνατον,* τὴν ἀθάνατον ζωὴν * προξενοῦντά σοι χάριτι.*
ὅθεν πίστει σοῦ * τὴν πανέορτον μνήμην * ἐκτελοῦμεν, * δυσωποῦντές σε πρεσβεύειν * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Εν τῷ πάθει σου, Χριστὲ,* τὸν ναὸν θεωρήσας διαρραγέντα,* Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος * Υίὸν Θεοῦ σε είναι τοῖς Ἰουδαίος ἐκήρυττεν. * "Οθεν οἱ δεινοὶ * τὴν θείαν κάραν αὐτοῦ * τεμόντες τῷ ξίφει, * ἐν κοπρία ἔρριψαν· * γυνὴ δὲ ταύτην εὐροῦσα,* τὰς κεκλεισμένας κόρας * αὐτῆς τῶν ὀμμάτων ἀνέψξε· * μεθ ἡς καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· * Ο τοῦτον στερανώσας * ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσαντα,* ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις * καὶ ἡμῶν τὰ ὁμματα * τῆς καρδίας φώτισον,* τοῦ δοξάζειν σε Θεὸν,* τὸν ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα * εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.

Μόνον ὑπὲρ ἄπαντας * υἰοὺς ἀνθρώπων ὁ τάλας * μόνος ἐπλημμέλησα, * τὰ καὶ λόγφ ἄρθεγκτα * καὶ ἀκούσματι * μηδαμῶς,
ἄχραντε,* φορητὰ πέλοντα. * διὰ τοῦτο σοῦ καὶ δέομαι. * Σύγγνωθ:, Δέσποινα,* σύγγνωθι καὶ δός μου μετάνοιαν,* δός μοι ἐξομολόγησιν,* δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα. * ἵνα διὰ τούτων *

τυντρίβων την καρδίαν μου ἀεὶ * κράζω τὸ, "Ημαρτον, ημαρτον,* λάσθητι, σῶσόν με.

*Η Σταυροθεοτοχίον, ζμοιον.

'Ρομφαία, ως ἔφησεν * ὁ Συμεων, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διεληλυθε,* Παναγία Δέσποινα,* ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀπορρήτω λόγω, * ὑπ' ἀνόμων ως κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ἔξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευράν τε ὀρυττόμενον,* χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· * καὶ ὀδυρομένη * ωλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον,* τὸ καινὸν μυστήριον;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος πλ. β΄. 'Ιωάννου Μοναχοῦ.

Τν τῷ Σταυρῷ παρεστηχώς * καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν,* τὸν Εσταυρωθέντα ἐπὶ ξύλου * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐωρακώς,* ἐβόας πρὸς αὐτόν * Εν τῆ βασιλεία σου * μνήσθητί μου, Κύριε. * Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνει σοι * Μακάριος εἰ, Λογγῖνε,* καὶ τὸ μνημόσυνόν σου * εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, * Παρθένε, ἀνατίθημι· * μὴ παρίδης,* ἀλλὰ σπεῦσον, ἀγαθὴ,* ρυσθῆναί με ἐν τάχει * παθῶν τῶν ἐνοχλούντων * καὶ καθ ἐκάστην πολεμούντων με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Εν ξύλφ τὴν ζωὴν ἡμῶν * ὁρῶσα ἡ πανάμωμος * Θεοτόχος * κρεμαμένην, μητρικῶς * ώδύρετο βοῶσα· * Τίέ μου καὶ Θεέ μου,* σῶσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

΄Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Το Λογγίνου μέγιστον υμνήσω κλέος. 'Ιωσήφ 'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. Θαλάσσης * το ερυθραΐον.

Ταϊς θείαις * φωτοχυσίαις, Ενδοξε, * περιλαμπόμενος, * καὶ σὺν Αγγέλων τάξεσι Χριστῷ * τῷ Θεῷ παριστάμενος, * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου * τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐδέν σε * τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως,* Μάρτυς, ἐχώρισε * χεχωρισμένον πάσης σαρχιχῆς * ἡδονῆς διὰ πίστεως,* χαὶ χαθαρῶς τῷ ἀχροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Λατρεύων * Θεῷ τῷ ζῶντι, ἔνδοξε * Λογγῖνε πάνσοφε,* νεκροῖς ξοάνοις, μάκαρ, οὐδαμῶς * σὰ λατρείαν προσένειμας * διὸ πρὸς ἀτελεύτητον * θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Θεοτοχίον.

Ό Λόγος * ό τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρα σου * λόγφ συνείληπτα, * ἀλογίας ρύσασθαι βροτοὺς * βουληθεὶς ἀγαθότητι, * Παρθενομήτα ἄχραντε, * εὐλογημένη, παναμώμητε.

 $\Omega \delta \hat{\eta}, \gamma'$. **E**uppalverai ent sol.

Τηνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ * Υἰὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον * ὑπὶς ἡμῶν πάσχοντα, * τούτω ὁλοψύχως ἐπίστευσας.

Γη ώσπερ πίων, ή ση * ψυχη λαβούσα λογικά σπέρματα. *

στάχυν, Σοφέ, ώριμον * θείας εύσεβείας έβλάστησεν.

Ίστιφ τῷ τοῦ Σταυροῦ * τὸ τῶν βασάνων διελθών πελαγος." τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, * ἔνδοξε, λιμένας γηθόμενος.

Θεοτοχίον.

Νοσούσαν μου την ψυχην * ταζ των παθών ἐπαγωγαζς ζασας.*
Μήτερ Θεού παναγνε, * και πρός σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ο Είρμός.

» 'Ευφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ 'Εχκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα.'
• Ενώ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθισμα, Ήγος πλ. δ. Την Σορίαν και Λόγον.

Σταυρωθέντα κατείδες * τὸν Λυτρωτὴν, * καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι * ακταυγασθεὶς, * σκότος τὸ βαθύτατον * τῆς ἀγνοίας ἀπέρυμες, * καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν * σαυτὸν μετερρύθμισας, * πιστωθείς μήθης, * Λογγίνε μακάριε, * τῶν Μαρτύρων γηθόμενος. * μεθ ὡπάντοτε, ἔνδοξε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων μπίνοτοτε, ἔνδοξε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, * τὴν ταπείνὴν * τὴν ἐν ζάλη τοῦ βίου * τῶν πειρασμῶν * νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην, Πανάμωμε, * ἀμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, * φανεῖσαν ὑπέραντλον * καὶ εἰς πυθμένα "Αδου * πεσεῖν κινδυνεύουσαν, * φθάσον, Θεοτόκε, * τῆ θερμῆ σου πρεσβεία, * καὶ σῶσον παρέχουσα * σὸν λιμένα τὸν εῦδιον, * ίνα πίστει κραυγάζω σοι * πρέσβευ τῷ σῷ Τἰῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ομοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῖσα* ἐν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀνεβόα * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν * τὰ δὲ σπλάγ-χνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἦνπερ ὑπομέ-

νεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεζίχαχε Κύριε. *
Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. * Σπλαγνίσθητι, Παρθένε, ἐφ΄ ἡμᾶς, * καὶ
πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει *
αὐτοῦ τὰ παθήματα.

 Ω δ $\dot{\eta}$ δ'. Έπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον κτησάμενος έν τῆ πίστει * τὸν λογισμὸν, μακάριε, * ἀνίσχυρον πλάνης * ἔλυσας ὀχύρωμα, * Λογγΐνε, καὶ ἔκραζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Υψωθέντα και τῷ ξύλω προσηλωθέντα * τὸν ἀπαθῆ θεώμενος * Κύριον τῆς δόξης,* τοῦτον ωμολόγησας * Υιὸν Θεοῦ, ἔνδοξε,*

πάσχοντα οίχειφ θελήματι.

Μαραινόμενον τὸν θάνατον τῷ θανάτῳ * τοῦ ἀπαθοῦς θεώμενος * ἔσπευσας, Λογγῖνε, * δι αὐτὸν τεθνήξεσθαι, * καὶ ζῆν μετὰ θάνατον * σὺν τοῖς εὐκλεῶς ἐναθλήσασιν.

Θεοτοχίον.

Ένωθέντα καθ' ὑπόστασιν ἐν γαστρί σου * καὶ γεγονότα ἄνθρώπον, * "Αχραντε, τὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον τέτοκας * διπλοῦν ταϊς θελήσεσι * καὶ ταϊς ἐνεργείαις δεικνύμενον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ $\dot{\epsilon}$. $\Sigma\dot{\mathbf{v}}$, $\mathbf{K}\dot{\mathbf{v}}$ ρι $\dot{\epsilon}$ μ ου, $\mathbf{p}\ddot{\mathbf{w}}$ ς.

Τής πάσης άληθως * γεγονώς παρεπίδημος,* έν στίγμασιν 'Αθλοφόρων * ώραιώθης, Λογγίνε, * καὶ γῆν πραέων ψκησας

Ισχυσας του Σταυρου * τη δυνάμει φραξάμενος, * άνισχυρον τυράννων, * `Αθλοφόρε Λογγίνε, * τροπώσασθαι άπόνοιαν.

Στήσας εν άσφαλει * θεμελίω χαρδίας σου, * Αήττητε, τὰς χινήσεις,* πειρασμών ἐπιχλύσει * ἀσάλευτος διέμεινας.
Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην τὸν Θεὸν * ἀπειράνδρως χυήσασαν * ὑμνήσωμεν Θεοτόχον * δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, * χαὶ πόθῳ μαχαρίσωμεν. $^{^{\circ}} \Omega^{\circ} \mathring{\gamma} \in \Theta$ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Ορη τε * και τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεώμενος * ἐν τῆ τοῦ πάθους ἡμέρα, * ἀπιστίας στάσεως ἐσαλεύθης· * και τῆ πίστει * ἐνιδρύθης, Λογγίνε, τοῦ πάσχοντος.

Νόησιν * ἀληθή και τελείαν και εμφρονα * ἀναλαβείν ήδυνήθης,* καθορών την κτίσιν ἀλλοιουμένην και πρὸς θείαν * ήλ-

λοιώξης, Δογγένε, επίγνωσιν.

Υπέστης,* χαλεπήν τιμωρίαν γηθόμενος,* καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίρει * ἀδιστάκτφ γνώμη τμηθείς, Λογγῖνε, * διακόπτεις * κεφαλάς δυθενων διὰ πίστεως.

... νο Θεοποκίον...

Μάρανον * καὶ προφρίζους, Πανάμωμε, ἔκτιλον* τὰς ἀκανθώ-

δεις έννοίας * της έμης χαρδίας και χαρποφόρον * ταύτην δεξξον * μεσιτεία σου, Κόρη πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βος σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, 'Ήχος δ'. 'Επεφάνης σήμερον.

Ευφροσύνως γέγηθεν * ή Εκκλησία * έν τη μνήμη σήμερον * το κράτος, * Χριστέ, και στερέωμα.

Ο Οίχος, Τη Γαλιλαία των έθνων.

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῷ, * τὴν γῆν τε σειομένην * καὶ πέτρας ρηγνυμένας,* ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα * σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν * ἐν τῷ θείφ πάθει * τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀθλητὴς Θεοῦ Υἰὸν αὐτὸν ἐγνώρισε,* πάσχοντα τῆ οἰκεία εὐσπλαγχνία,* ἀπαθῆ δὲ ὄντα τῆ Θεότητι καὶ δόξη,* σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Αγίφ * συνέχοντα τὸ πᾶν * καὶ διακρατοῦντα * ὡς Θεὸν ἀληθινὸν * καὶ Βασιλέα· * ὅθεν ἐν χαρᾳ * Λογγῖνος ἀνακραυγάζει· * Σύ μου τὸ κράτος, Χριστὲ, καὶ στερέωμα.

Συναξάριον.

Τη Ις΄. του αυτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Αογγίνου του Έκατοντάρχου.

Στίχοι.

Υίὸν Θεοῦ λέγων σε, Χριστέ, καὶ πάλιν Λογγίνος ώς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη καμίνω.

Τομίμως, Μάρτυς, * ἐναθλήσας ἀνδρεία γνώμη ψυχῆς, * πάσας ἀνομούντων ἤσχυνας τὰς βουλὰς, * καὶ νομίμως ἐστεφάνωσαι, * Εὐλογημένος εἰ, ἀναβοῶν, * τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Η θεία χάρις * ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις σου * πάσαν άλγηδόνα λύει τῶν εὐσεβῶς * προσιόντων σοί, Μακάριε,* καὶ κηρυτ-

τόντων σε άληθείας * άήττητον Μάρτυρα.

Σαρχός θνησχούσης * οὐχ ἐφείσω, Λογγῖνε, διὰ Χριστὸν * θύειν ἀπηρνήσω δαίμοσι χαὶ σαυτὸν * τῷ Θεῷ θυσίαν ἄμωμον * χαίρων προσήγαγες, διὰ ξίφους * τμηθεὶς, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον

'Ως καθαράν σε * ὁ καθαρὸς 'Λόγος κατψκησε, * Κόρη, διὰ σοῦ καθᾶραι τοὺς μολυσμοὺς * τῶν ἀνθρώπων προελόμενος * εὐ-λογημένος γὰρ ὁ καρπὸς * τῆς κοιλίας σου πέφυκεν.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \dot{\eta}$. **X**εῖρας ἐκπετάσας...

Τοιμίσας το πρίν τας της σαρχός * χινήσεις, Ενδοξε, * ταις έγρη-Υόρσεσι * ταις προς τον Κυριον Επνώσας * τον γλυχύν υπνον, ἀοιδιμε, * θανατωθείς διά Χριστον, * τον επί ξύλου Σπαυρου * ἀφυπνώσει θεία * νεχροίς την ζωήν ἀναβλύσαντα.

Αόγχη χεντηθέντα την πλευράν,* Μακαριώτατε,* και αίμα βλύσαντα * Θεόν εωρακας ἄνθρωπον * διὰ σπλάγχνα χρηματίσαντα, * και κατετρώθης τῷ αὐτοῦ * ἡδίστῳ ἔρωτι, * ἀναμέλ-

πων Πάντα * τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εσβεσας πυράν είδωλικήν * αἰμάτων ρεύμασι, * Αργγίνε πάνσορε, * καὶ κατενέπρησας ξόανα * καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα, * τῷ θείῳ ζήλῳ τὴν ψυχὴν * ἀναφλεγόμενος, * καὶ κραυγάζων Πάντα * τὰ ἔργα, ὑμνείτε τὸν Κύριον.

Όμματα καρδίας φωτισθείς * ταῖς θείαις λάμψεσι * τοῦ ἀμαυρώσαντος * ήλιου, πάνσορε, ελλαμψιν, * την άχλυν, Λογγίνε, ελιπες * τῆς δυσσεβείας καὶ φωστήρ * ώφθης φωτίζων ημάς * τρύς
βοώντας. Πάντα * τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον...

Θεοτοχίον.

Στόματι και γλώσση και ψυχή * ἀνακηρύττω σε * Θεογεννήτριαν, * και ἰκετεύω σε, "Αχραντε· * Τὴν καρδίαν μου καταύγασον * τῷ φωτισμῷ σου, και δεινοῦ * σκότους με λύτρωσαι * ἐκβοῶντα· Πάντα * τὰ ἐργα, ὑμνεῖτε τὸν Κυριον. Ο Είρμός.

» Χετρας εκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * εν λάκκφ » Σεφραζε: * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν,* άρετήν περιζωσάμε-

» ναι * οι εύσεβείας έρασται * Παίδες χραυγάζοντες: * Εύλογείτε,

» πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον. Β

 $\Omega\delta\dot{\gamma}$ 0. Albos axelpotuntos.

Τοχύς μου και ύμνησις Λόγος * ὁ ἐν Σταυρῷ χεῖρας ἀπλώσας,*
Μάρτυς, τοῖς ἀνόμοις ἐβόας. * αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ παμμακά-

Ως περιχαλλής άθλοφόρος* χαρισώθεις, μάρτυς Δογγζικο* όλος ώραιότατος ῶφθης,* και τῷ ὡραιῷ Λόγῷ παρίστασαι,* πάς- ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου * πλουσιωτάτως κομιζόμενος.

βάς τῶν πόνων σου * πλουσιωτάτως κομιζόμενος, Σὲ τὸν διαυγία φανέντα * ήλιον ἄδυτον, Λογγίνε, * καὶ μαρμαρυγαϊς ἰαμάτων * τὴν οἰκουμένην πάσαν φωτίζοντα * καὶ τὴν ἀχλύν σκεδάζοντα * τῆς ἀγνωσίας» μακαρίζομεν.

Ηρθης πρός μονάς ουρανίους, * και τοῖς χοροῖς συνηριθμήθης * πάντων τῶν ἀγίων Μαρτύρων * μεθ ὧν, Αργγίνε Μάρτυς, μνημόνευε * τῶν εὐσεβῶς τῆν μνήμην σου * ἐορταζόντων, παμμακάριστε.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίον.

Φωτός οίκητήριον ώφθης * τοῦ ἀνεσπέρου, Θεοτόκε, * δι' οὐ οἰ ἐν σκότει καὶ σκιᾳ * τῆς ἀμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο· * διό μου φωταγώγησον * τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

» Λ (θος άχειρότμητος όρους* εξ άλαξεύτου σου, Παρθένε,* άχροχωνιαΐος ετμήθη, * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. *

» διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόπε, μεγαλύνομεν.

Εξαποσπειλάριον, Τοις Μαθηταίς.

Ορών τὸν πάντων Κύριον * καὶ Θεὸν ἀφυπγοῦντα * ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, * κλονουμένην τε πάσαν * καιρῷ τοῦ πάθους τὴν

- Ο σεκηματι, " πκονουμενην τε πασαν " καιρφ του πασους την κτίσιν, * άθλορόρε Λογγίνε, * Ληστή σύν τῷ εὐγνώμονι.* ώμολόγησας τοῦτον * Σίὸν Θεοῦ,* ὑπέρ οὐ καὶ χαίρων * ἐσφαγιάσθης· * καὶ νῦν ώς Μάρτυς ἄριστος * ὑπέρ πάντων πρεσβεύεις.

ωνων η την έχλη μοθεστοχίον, ζομοιον. γράγον το

Κενούται έν τη μήτρα σου το πληρέστατος Λόγος, πόλπων πατρώων, άχραντε, το οἰχ έκστας ἀπορφήτως, ται σαρξ ὁρᾶται και βρέφος τίκτεται, Θεοτόκε. ΤΟν ἐκτενῶς ἰκετευε, λυτρωθήναι κινδύνων ται πειρασμών και πταισμάτων, Δέσποινα, ταὶ γεέγγης τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

του Καιμή λοιπή του Όρθρου Ακολουθία, παστάς την τάξεν, - και Απόλυσες, τη προτεκεί του πολίτου το μετί του που πορίτου και πο

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μγήμη του Αγίου Προφήτου Ωσηές και του Αγίου Οσιομάρπυρος: Ανδρέου του έν τη Κρίσει, έκι της γήσου Κρήτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχους ς΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῶν Αγίων.

Ηχος α. Πανεύφημοι Μαρτυρες...
Το Πνεύμα τὸ "Αγιον * Πατρός * τὸ ἐκπορευόμενον, * διὰ τῆς
σῆς γλώττης ώρισε * Χριστοῦ τὴν μέλλουσαν * ἐν ἐσχατοις
χρόνοις * παρουσίαν ἔσεσθαι,* ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως: * καὶ
νῦν τὴν ἔκβασιν * θεωροῦντες τῶν προβρήσεων, * σοῦ, Προφῆσα,*
τὴν μνήμην γεραβρομεν.

Τῆ γνώμη πορνεύουσαν * τὸ πρὶν * ἀπὸ σοῦ, Φιλάνθρωπε, *
φύσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος,* τῆς βεβηλώσεως * ἐλυτρώσω ταύπην, * σεαυτῷ καθ' ἔνωσιν * συνάψας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάρρηκτον *

και τούτου σύμβολον το Προφήτης σου γενόμενος * τας πριν πόρνας; *.σωρρόνως ήγαγετος

Προφήτα θεσπέσιε,* τὰς σὰς * ρήσεις νῦν θεώμενος * πεπλημονικίνας τή χάριτι, * και παριστάμενος * τῷ Θεῷ ὅλων, * ὑπέρ πάντων πρέσβευε * τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, * τούτοις αἰτούμενος,* τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησεν * καὶ εἰρρήνην * καὶ βίου διόρθωσεν.

Στιχηρά του Οπιομάρτυρος.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Οι τῶν πόνων ιδρῶτές σου * τῆς ἀσχήσεως, ἔνδοξε, * πρὸς Μάρτυρων στάδιον * ἐχχαλούμενοι, * πλήρη, 'Ανδρέα, τὴν ἔφεσιν * ἐν σοὶ ἐναπέθεντο, * οὖς εὐκαίρως εἰς Θεὸν * ἐπεδείξω στερρότατα * ἀλλὰ πρέσβευε, * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Αίθος άλλος ὑπέρτιμος * γεγονώς διά πίστεως, * οὐχ ὑπέστης θραύσιν δεινώς * τυπτόμενος: * άλλ ἐπὶ γῆς κυλιομενος, * τῆς πίστεως, * Ενδοξε, ὁμαλίσας τὴν ὁδὸν * εὐεπίβατον τέθεικας: * καὶ κατέστρεψας * τῆς δοκήσεως, μάκαρ, * Κοπρωνύμου * φαυλοτάτην δίξαν, ωσπερ * σεσαθρωμένον θεμέλιον.

'Αποστόλων τοῖς δόγμασι * τεθραμμένος, Μακάριε, * καὶ Παττέρων ένθέων * τοῖς διδάγμασι, * τοῦ σαρκωθέντος ἐτίμησας * Θεοῦ τὸ ὁρώμενον * ἐν συμβόλοις ἱεροῖς * καὶ σεπτοῖς τοῖς μορφώμασιν * ὁθεν, ἔνδοξε, * ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας * ἀνεδείχθης * εὐσεβείας ὑποφήτης, * καὶ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα.

Δόξα... και νον, Θεοτοκίον, δμοτον.

Μυρεάχις, πανάχραντε, * ὑπεσχόμην μετάνοιαν * τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι * παραπτώσεων,* ἀλλ' οὐχ ἐᾳ με ἡ φαύλη μου * τῶν χαχῶν συνήθεια·* διὰ τοῦτό σοι βοῶ,* καὶ προσπίπτω καὶ δέομαι·* Σύ με, Δέσποινα,* ἐξελοῦ τῆς ποιαύτης * τυραννίδος, * ὁδηγοῦσα πρὸς τὰ χρείττω·* καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Η Σταυροθεοποκίου, ομοιουίου το την αμαρτίαν ελθον το την αμαρτίαν ελθον * ιάσασθαι * παντός του κόσμου, Πανάκραντε, * οκείφ εν αίματι, * τὸ σφαγεν ὑπερ ήμων, * και ζωωσαν τὰ περατα, * σύ με ενδυσον * γυμνωθέντα της θείας * άρθαραίας. * εξ έριου του σου τόκου * περιβολην θείας χάριτος.

εκό του Είς του Στίχου, Στιχηρά πης Οκτωήχους

'Απολυτίκιον τοῦ Προφήτου. Ενώ Κτίριου και στην μινήμην. Κτίριου

Ήχος β΄: Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην, Κύριε:
Καὶ τοῦ 'Οσιομάρτυρος.

Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Ασχητικώς προγυμνασθείς * έν τῷ όρει, * τὰς νοητὰς τῶν δυσμενών * παρατάξεις * τη πανοπλία ώλεσας, παμμάχαρ, Σταυρού.* αθθίς ζε πρός άθλησιν * άνδρικως άπεδύσω, * κτείνας τον Κοπρώνυμον * τῷ της πίστεως ξίφει. * καὶ δι ἀμφοίν ἐστέφθης ἐκ Θεου,* Οσιομάρτυς * Ανδρέα αοίδιμε.

EIΣ TON OPOPON.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, της Οκτωήχου είς, και οι δύο παρόντες των Αγίων.

Το Κανών του Προφήτου, ου ή Ακροστιχίς Ωσηε μελπω τους θεοπνεύστους λόγους. Θερφάνους.

Τροή ά. Ήχος α. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Ος θεηγόρος αληθώς, " ω Προφήτα Ωσηέ, " τῷ Ζωοδότη πα-Ερεστώς, * έχτενως ίχετεμε * λυτρωθήναι χινδύνων * απαντας τους ευφημομντάς σε.

Σου της ψυχής το οπτικόν * έκκαθάρας μολυσμών, * κατηξιώθης προοράν * τηλαυγώς τα μελλοντα, * και προλέγειν άψεύ-

στως * άριστα τὰ ἐκβησόμενα.

Η της προγνώσεως πηγή * σοφία του Θεου, * τον θεηγόρον, ΄ Ωσηε, * προφήτειας ποταμόν * άνεδειζε τοις πάσι * βρύοντα θεία Sida quata.

Θεοτοχίον.

Επιρανέντα τον Χριστόν * έχ Παρθένου δι ήμας, * έχ της Αίγύπτου προφανώς * ο Πατήρ έκαλεσεν, * Ωση ε ως προεξπε * πάλαι ο θεοπτιχώτατος.

Ο Κανών του Όσιομαρτυρος, έχων Ακροστιχίδα τηνδε.

Ανδρείας υμνώ τον φερώνυμον πόθω. Ιωσήφ. Ωδη α. Ήχος β΄. Εν βυθφ κατέστρωσε.

νδρικώς τὰ πάθη τῆς σαρκός, * Πάτερ, δουλωσάμενος * τῷ Αλογισμώ, άνδρείας ως ἐπώνυμος,* τυράννων ώμότητα * κατεπαχαισάς, και νομήμως ενήθλησας. * όθεν σε συμφώνως * πίστε συνελθόντες μαχαρίζομεν.

"Νοήτως ως ανθράς πυρωθείς * θέρμη Θείου Πνευματος, * τον παγέτον των παθών διεσκέδασας. * κρουνοίς των αμεάτων δε * πυρ απέσβεσας * δυσσεβείας αλλότριον, " μέγαστε 'Ανδρέα, * 'Ομο-

λογητά θεομαχάριστε.

Δεσμευθείς τω πόθω του Χριστου, * Πάτερ, έχ νεότητος * τὸν σὸν σταυρόν ἀναλάβων γηθόμενος,* τούτω ηκολούθησας,* ἀρνησάμενος * σεαυτόν διὰ πίστεως, * και όμολογίας * και τελειοτάτης έναθλήσεως.

Θεοτοχίον.

Ραθυμίας υπνοι την ψυχην * πάντοτε βαρούμενος, * έπι την σήν, Παρθενομήτορ άχραντε,* προστρέχω άντιληψιν.* Πρός έγρήγορσιν * μετανοίας διέγειρου, * της αίωνιζούσης * τότε ρυομένη με χολάσεως.

Του Προφήτου, 'Ωδή γ'. Στερέωσόν με, Χριστέ.

γη υήσει θεοπρεπεί * δεδιδαγμένος τὰς θείας * ἐκφαντορίας, * ἐθνῶν τὴν κλῆσιν * σαφῶς προηγόρευσας, Προφήτα, * Πνεύματι 'Αγίφ τυπούμενος.

. Έσρμενα προοράν * ώς ένεστώτα, Θεόφρον, * ήξιωμένος, * των * Ιουδαίων * σαφώς την απόπτωσιν προείπας, * και τών νομικών

την διάβασιν.

Λυτρουσθαι τὸν 'Ισραήλ * οὐχ ἐν πολέμω και τόξω * και πανοπλία, * άλλ' έν Κυρίφ, * Θεώ Παντοκράτορι προέφης, * σάρχωσιν τοῦ Δόγου σημαίνων ήμεν.

Θεοτοχίον.

Παρθένε χατρε σεμιγή, * συλλαβούσα τὸν Λόγον * σωματωθέντα, * τὸν τῷ ἰδίφ * ἡμᾶς λυτρωσάμενον ἐχ πλάνης * αίματι αγίω και σώματι.

Τοῦ Οσιομάρτυρος. Εν πέτρα με της πίστεως.

ρριίσας του νρός σου τας βάσεις, Πάτερ,* έν πέτρα της άγά-Επης Χριστού, οὐδόλως * προσπνεύσεσι σεσάλευσαι ενανπίαις,* βοών τῷ Κτίστη σου * Σὰ εἰ Θεὸς ἡμιῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου, Κύριε.

Ασχήσεως τους δάχρυσι λελουμένος, * έν αίμασι Μαρτύρων έχαλλωπίσθης. * χαι όλος εραιότατος δεδειγμένος, * βοών ανέδραμες * πρός τον ποθούμενον * 'Ως ούκ έστιν άγιος πλήν σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Σαρκός εν όμοιωματι γεγονότα * Πατρός τον όμοούσιον Θεόν Λόγου * έχυησας, Πανάμωμε, υπέρ λόγου, * παρθένος μείνασα * μετά την χύησιν. * διά τουτο πίστει σε μαχαρίζομεν.

age to a gradual to the second

• Είρμος.

Την πέτρα με της πιστεως στερεώσας, * επλάτυνας το στόμα μου εν ». τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ » έστι δίχαιος πλήν σου, **Κύριε**.

Digitized by Google

γενώσει το Κάθισμα που Προφήτου.

Ήχος ά. Τὸν τάφον σου, Σωτής.

γοπέχλινας τὸ οὖς * τῷ λαλοῦντι, Προφήτα, * καὶ πάντων μυη-Βεις * τῶν μελλόντων πὴν γνῶσεν; * Χρισταῦ προεστήκανας * παρουσίαν τὴν ἔνθεον * ὅθεν σήμερον * τὴν παναγίαν σσυ μνήμην * ἐρρπάζοντες, * τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦμεν * τὸν σὲ μεγαλύναντα. Δόξα, Τοῦ Οσιομάρτυρος.

Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Φερωνύμος, 'Ανδρέα,* ως άληθως * κραταιούμενος πίστει * τη εύσεβει,* Μάρτυς άξιάγαστε,* ως Χριστφ συνεπόμενος,* Μοναστων τὰς χορείας * ἐφαίδρυνας πράξεσι, * καὶ 'Οσίων τη δόξης * ἐδεξενης ἐφάμιλλος * ὅθεν καὶ Μαρτύρων * ὑπελθών τοὺς ἀγωνας,* γενναίως ἐνήθλησας * καὶ νομίμως ἡρίστευσας. * Πρωτοκλήτου ομώνυμε,* πρέσβευε Χριστφ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐρτάζουσι πόθῷ * τῆν ἀγίαν μνήμην σου.

και νύν, Θεοτοχίου, όμοιον.

Αργισμοϊς όλισθαίνων * τοῖς πονηροῖς * εἰς βυθὸν κατηπέχθην * ἀμαρτιῶν * καὶ στένων κραυγάζω σοι * ἐκ καρδίας, Πανάχραντε * Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον * τὸ πλούσιον ἔλὲος, * καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας * τὸ ἀπειρον πέλαγος, * καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου * τὸν ἀμείτρητον πλοῦτον * καὶ δός μοι μετάνοιαν * καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, * ἐνα πόθω κραυγάζω σοι * Πρέσβευε τῷ σῶ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

του. Επικαί το Επικαίο Επαυροθεοτοκίον, δομοιον: 1977 ο Επικαίο το Επικαίο Επι

Καθελχόμενον, Λόγε, * εν τῷ Σταυρῷ * ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων *γνώμη σχαιᾳ * ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, * τὴν ψυχὴν ἐπετρώσκετο. * καὶ κοπτομένη σπλάγχνα * ἐθρήνει πραυγάζουσα. * καὶ συνοχῆ καρδίας * ἐβόα στενάζουσα: * Οἰμοι τῆ τεκούση * σὲ, Τιὲ καὶ Θεέ μου! * πῶς θέλων ὑπέμεινας * τοῦ προσώπου ἐαπίσματα, * καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, * ἄδιχόν τε θάνατον νῦν * ἐπὶ ξῦλου ἡλοις προσπηγνύμενος, *Οντως ταῦτα πάσχεις * τοῦ σῶσαι * τοῦ ἄνθρωπον.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή δ'. Κατενόησα, Παντοδύναμε.

Τοῦ Προφήτου 'Ωδή δ'. Κατενόησα, Παντοδύναμε.

Τὸ λαμπρότατον καὶ στερρότατον * τοῦ Πνεύματος δοχείου,* πρεσβεύων σῶζε * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο Κριτή πάντων παριστάμενος * ώς ἔνθεος Προφήτης, * παθων με ρύσαι * ταις ίκεσιαις σου. The stand of the stand of the stand Octonoxion, the last of the stands

Τπερβέβηκας, άξιπάρθενε, * των Αγγέλων τὰς τάξεις, * τὸν Κτίστην τούτων * χυοφορήσατα.

Του 'Οσιομιάρτυρος. 'Ελήλυθας * έχ Παρθένου. Α ΑΝΑ

γ πήχοος * γεγονώς των Χριστού διατάξεων, * τὸ τούτου ὁμοίω-🎍 μα 🔭, Πάτερ, σεπτώς προσεκύνησας: * όθεν ο παράνομος * σὲ πολυτρόποις αίχιαις * έθανάτωσε:

Μυρίπνοος * άρετων, εὐωδία γενόμενοςς * έν τάρφ νῦν κείμενος * εὐωδιάζεις τὰ πρόσωπα * τῶν προσπελαζόντων σοι * ἐν ἀδιστάκτω καρδία,* Πάτερ "Οσιε.

.... Νοσήσαντα 🖰 Μαμωναν τὸν παγκάκιστον, "Οσιε," άθλίως τὴν αίρεσιν * έν παρρησία διήλεγξας, * πρόμαχος γενόμενος * των 'Ορθοδόξων, Ανδρέα * άξιαγαστε. μοργο Θεοτοχίον. Το Απιμά μου προσμούς

🛴 🗘 🗘 εύφορον 🌣 έγεώργησας χάριτος, άσταχυν 🏞 τόν, τρέφοντα άπαντας * τους ορθοδόξως, τιμώντας σε, * Δέσποινα πανύμνητε, * τὸν ἐχ τῆς σῆς σαρχωθέντα * μήτρας Κύριον.

πορού Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή έν 'Εκ νυκτός ορθρίζοντες. 🔠

υμπαθώς χινούμενος * έδιδαξας ήμας * τήν σου Θεού μαχρό-— θυμον * εὐσπλαγχνίαν καὶ χρηστότητα, * δι ἡς φείδεται πάντων, * Προφήτα θεσπέσιε.

Θανατώσας Θάγατον * άνέστη ο Χριστός, * ώς ή σορή σου πρόρρησις, * Θεοφάντορ, προεμήνυσε, * και ζωήν ταῖς ἐν *Αδου * fuyate ismaniation of the state of the state of the state of the

Εκ βυθού πταισμάτων με, * Προφήτω ' Ωσηέ, * προσευχαϊς έξαρπασον,* παρρησίαν άκατάγνωστον * πρός Χριστόν κεκτημένος,* θεέρρον πανόλβιες τους το γρατή του με πολέτο μαριστίου το

ουν ο προφορά το στο το πρ. Θεοτοχίου. Εν εδικούς * συνκέων προδο Ο των όλων Κύριος * και πάντων Βαριλεύς, * ο τῷ Πατρί συνάναρχος * ὑπὸ χρόνον γέγονε, * Θεοτόχε Παρθένε, * και σὰρξ **ะ้มอทุนต์สาเสม**หาในเมาได้ และ เป็นสำโกรสาให้เป็นเรา เขาใหญ่งได้ และ เช่นดูมหัน

του, Οσιομάρτυρος Ο φωτισμός με διασκασκα και κ τητον σχοτασμόν * βδελυξάμενος, Πάτερ, της άμαρτίας, δάλος άνα-🗘 λάμψει της ἀπαθείας * φως καθωράθης, * και φωτίζεις τούς नांक्रस्थ के προσιόντας τῷ θείον πάρφ, σου के फ्राइन τον ἐκράσων αὐ-Yais Otla Yaperen a la len anni " was pale of without with

"Ολος Θεού * καταγώγιον ὤφθης καλώς βιώσας * καὶ γενναιοφρόνως άθλήσας, Πάτερ * και νῦν ἐν τάφω * κατακείμενος μένεις * σώος, μάχαρ, και άδιάλυτος, * πάντων διαλύων * πίστων τά พอสานุเลสานา " เมาะ เกมเด้า" , กฎ เก๋า เก เก๋า และ และสำสังกษะตา อากา " คระสุส

Νεανικώς* ἀριστεύσας, παμμάκαρ, κατὰ δαιμόνων * καὶ κατὰ ἀνθρώπων αιρετιζόντων, * αἰωνιζούσης * ἡξιώθης εὐκλείας * καὶ στεφάνων, 'Ανδρέα' ὅθεν σε * μετὰ πόθου πάντες * πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Φέρεις Χριστὸν * ἐν ἀγκάλαις ἀρρήτω κυορορία, * ἐναγκαλιζόμενον τοὺς κακία * καθυπαχθέντας * καὶ τῷ πλάνω ἀθλίως * δουλωθέντας, Κόρη πανύμνητε· * ὅθεν ὡς Θεοῦ σε * Μητέρα δοξάζομεν.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή ς'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Προθεσπίζων τὰ μέλλοντα, * 'Ωσηὲ παμμακάριστε, * τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λόγου * ἐδήλωσας κάθοδον.

Νεχρωθέντας τοῖς πταίσμασιν * ή ζωή ή άθανατος * έχ των

κενεώνων του "Αδου, * ώς έφης, ανήγαγε.

Νομικών την άναιρεσιν, * Ιουδαίων την έκπτωσιν * καὶ των έθνων την στάσιν, * Προφητα, έδηλωσας.

Έχ γαστρός σου ἀνέτειλε* Θεὸς Λόγος, Παναίμωμε,* σάρχα δι ήμας ἀποβρήτως * φορέσας ως εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Οσιομ. άρτυρος. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Γν φρουρά σε ο άνομος έθετο * ύπερ τοῦ Δεσπότου, 'Ανδρέα, φρουρούμενον,* και τὸ αὐτοῦ φυλάττοντα * ἀπαράτρωτον ένθεον θέλημα.

Ρηγνυμένης σαρχός ούχ έφρόντισας * ταϊς κατατομαίς τών μαστίγων, Μαχάριε * άλλ' ώσπερ άλλου πάσχοντος, * έχαρτέρεις

ένθέως ρωννύμενος.

'Ως πολύτιμος όλβος χρυπτόμενος, * Πάτερ, φανερούσαι ὑπ'
όψεσι χείμενος * των εὐσεβων και θαύμασι * πάντας καταπλουτίζεις τοὺς τιμώντας σε.

Θεοτοχίον.

Νοεράν σε λυχνίαν προέβλεπε * πάλαι ὁ Προφήτης, τὸ θεῖον λαμπάδιον * Χριστὸν, 'Αγνή, βαστάζουσαν, δι' οὐ πάντες ήμεῖς ἐφωτίσθημεν.

Ο Είρμός.

" Εν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον "Ετης εὐσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ φθο-

• ράς, ο Θεός, με άνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος. Ελορτάζει σήμερον * ἡ Βασιλεύουσα πόλις * ἐορτήν ὑπέρλαμΕπρον * τῆς φωτοφόρου σου μνήμης, * ἄπασαν * προσκαλου-

κένη πόλιν και χώραν. * χαίρει γὰρ * ὡς κεκτημένη θησαυρὸν κέγαν * τὸ πολύαθλόν σου σῶμα,* ᾿Ανδρέα Μάρτυς,* ὁρθοδοξίας ρωστήρ. Ο Οἶκος, Τὴν Ἑδέμ.

*Αντὶ ὅπλων σταυρὸν * ἀράμενος, πανένδοξε, * ἀντὶ θώρακος δὲ * τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος, * πρὸς πάλην ἐξῆλθες * ἐχθρῶν ἀοράτων * καὶ ὁρωμένων, * Μάρτυς, αὐτόκλητος, * καὶ τοὐτων κατέβαλες * τὰς παρατάξεις * σθένει τοῦ Πνεύματος * οὐ ἐμφορηθεὶς * πλουσίως, "Οσιε, * κάμοὶ παράσχου * βραχεῖαν χάριν * φωταγωγοῦσάν μου τὸν νοῦν, * ἀξίως τοῦ ὑμνῆσαί σου * τοὺς γενναίους ἀγῶνας, * ὁρθοδοξίας φωστήρ.

Συναξάριον.

Τη ΙΖ΄. του αύτου μηνὸς, Μνήμη του Αγίου Προφήτου Ωσηέ. Στίχοι.

Θεὸν τυποῖς μνηστήρα γῆς πορνευτρίας, Πόρνη συναφθείς, ὃν, Προφήτα, νῦν βλέπεις. Ἐβδομάτη δεκάτη Ωσηὲ νέκυν κτερέιζαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Οσιομάρτυρος Ανδρέου τοῦ ἐν τῆ Κρίσει.

Στίχ. 'Αμφοίν ποδών σών, 'Ανδρέα, τμηθείς ένα, 'Αθλήσεως σῆς έκπεραίνεις τὸν δρόμον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Τοῦ Προφήτου. ᾿Ωδὴ ζ΄. ᾿Αβραμιαῖοι Παῖδες.

περφυεί φωτισμφ, * 'Ωση ε, τον νούν φωτιζόμενος, * των μελλόντων, μάχαρ, * την γνωσιν επλούτησας, * τῷ Δεσπότη χραυγάζων· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ ἐν χερσὶ Προφητῶν* ὡμοιώθης πληθύνας, ἀθάνατε,* τὰς ὁράσεις, Σῶτερ, * ποικίλως μορφούμενος * τοῖς σοὶ πίστει βοῶσιν·* Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἰσραήλ σὺ πηγή * σωτηρίας προχέουσα νάματα, * ποταμόν εἰρήνης * Χριστὸν προχηρύττουσα, * Ωσηὲ, ῷ βοῶμεν * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς * ἀναλάμψας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται,* Θεομήτορ Κόρη,* δι' ἄρατον ἔλεος,* ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐ-λογητὸς, ὁ Θεὸς,* ὁ τὸν Πατέρων ήμῶν.

Τοῦ 'Οσίου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Υψούμενα χύματα * τῆς πονηρίας * τὸν νοῦν οὐχ ἐσάλευσαν *
τὸν σὸν, 'Ανδρέα 'Οσιε,* ἐν πέτρα τῆς γνώσεως * Χριστοῦ ἰστάμενον· * ὅθεν πᾶσιν ἄχλυστος λιμὴν * χειμαζομένοις σαφῶς γεγένησαι.

Men. Tom. I.

Μωραϊς συζητήσεσιν * ὁ δολιόρρων * τὸν νοῦν σχοτιζόμενος,* συλήσαι ἐπειρατό σε * δογμάτων λαμπρότησι * χαλλωπιζόμενον.*
ὥρλησε δὲ γέλωτα, Σοφὲ,* πλησθεὶς αἰσχύνης τῆ παρρησία σω.

Ο νους σου ταϊς νεύσεσι * ταϊς θειοτάταις * χαθωραϊζόμενος,* 'Ανδρέα άξιάγαστε,* άστέρα ολόρωτον * πᾶσί σε εδείξε, * θαύμεστιν έχάστοτε πιστούς * φωταγωγούντα άνευρημούντάς σε.

Θεοτοχίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας * Θιοῦ τοῦ ζῶντος, * ἐν ῷ τὴν κατοίχησεν ἀρρήτως ἐπκήσατο, * Παρθένε πανύμνητε, * ὁ οὐρανοὺς κατοικῶν * καὶ δι' ἀγαθότητα πολλὴν * βροτὸς γενέσθαι καταδεξάμενος.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή ή. Τὸν ἐν φλογὶ πυρός.

ρπέρ κατάληψιν * ή Προφήταις δοθείσα * παρά τῆς θείας δω-Γρεάς * προγνωστική ἐνέργεια,* καὶ μελλόντων γνώσις! * Τμνείτε Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνᾶς.

Στόμα θεόπνευστον * χεχτημένος και γλώσσαν * θεηγορούσαν, Ωσηὲ, * θεοσεβείας αίγλην τε * φωταγωγούσαν μέλπεις * * Υμνεῖτε Κύριον, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγοις καὶ πράγματι * προφητεύων ἐλέγχεις * τὸν ἐκπορνεύσαντα λαὸν, * συμβολικώς, Πανόλβιε, * ἐκδιδάσκων μελπειν * Τμνείτε Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ό συναίδιος * τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος * ἐχ τῆς ἀγίας σου γαστρὸς * σωματωθεὶς ἐπέφανεν, * ΄Αγνὴ, τοῖς βοῶσιν· * ΄Τμνεῖτε Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Τοῦ Όσίου. Κάμινος ποτέ.

Πάθη της σαρκός,* Σοφέ, προθανατώσας,* άσκητικοῖς ἐπ' ἀγωνίσμασιν * ἤθλησας στερρότατα,* τοῦ Σωτηρος τὸ ὁμοίωμα * καὶ της Παρθένου πάντων τε,* "Οσιε, τῶν 'Αγίων * τιμητικῶς ἀσπαζόμενος.

Οἱ μανιωδώς * κατὰ Χριστοῦ λυττώντες, * θῆρες ὡς ἄργα ἐπέθεντο,* Πάτερ, θανατώσαι σε· * ὅθεν σύροντες καὶ παίοντες * ἀπέρριψαν εἰς βάρατρα, * Μάρτυρα ἀληθείας * σὲ προφανώς ἐργαζόμενοι.

Θαύμασι πιστούς * ώς νάμασιν άρδεύεις, * χαὶ φυγαδεύεις, Παμμαχάριστε, * πονηρίας πνεύματα, * χαὶ χαθαίρεις . άἰρωστήματα, * τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἄνωθεν δεδεγμένος * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Θεοποχίον.

Υωρήσασα * τὸν πᾶσιν ἀχώρητον· * ὃν ἰκέτευε λυτρώσασθα: *

νοχωρίας, ἄχραντε * Δέσποινα, ψυχορθόρου * τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμ-

Ο Είρμός.

αίμινος ποτέ * πυρός εν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε * τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταφλέτουσα, * τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,* ντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή θ'. Χαίροις, τὸ τῆς παρθενίας.

ιέρας ως Προφήτης είληφας,* `Ωσηὲ, δεξάμενος * στέφανον εὐπρεπείας * παρὰ τοῦ Θεοῦ, παμμαχάριστε.

Ολφ τῷ φωτὶ λαμπόμενος * τοῦ Χριστοῦ, Πανάριστε,* δίδου

τζ σατζ πρεσβείαις * τούτον εύμενη τοτζ ύμνουσί σε.

Τμνοις σὺν Αγγέλων τάγμασιν, * Ωσηὲ, παρέστηκας, * τὸν σπότην γεραίρων, * ζήσας πολιτείαν ἰσάγγελον.

Θεοτοχίον.

Σώσαι βουληθείς τὸν ἄνθρωπον, * ὁ Σωτήρ καὶ Δεσπότης * ἀχράντου Παρθένου * σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

Τοῦ Όσίου. Ανάρχου Γεννήτορος.

δού, Πάτερ "Οσιε, * τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας, * τὴν ὁρθόδοξον -πίστιν * τηρήσας ἄμωμον. * δι ἢν ἐναθλήσας νομίμως, * στέφος πλοῦν ἄνωθεν ἐδέξω, * ώς Μάρτυς ἀήττητος, * ἀσχητὴς ἀχα-χγώνιστος.

'Ως χρίνον ἡδύπνοον, * ὡς ρόδον, Πάτερ, ἤνθησας * ἐν λειμῶνι ῆς θείας * σαφῶς ἀσχήσεως· * καὶ εὐωδιάζεις ὡς κέδρος, * μαρρικῶς κατηγλαϊσμένος, * 'Ανδρέα πανόλβιε, * Μοναζόντων ἐγ-

αλλώπισμα.

Σημείοις και τέρασι * σαφῶς ώραιζόμενος,* ἀδιάλυτος μένεις * άντων ἐπ᾽ ὄψεσι * κείμενος, μαμμάκαρ 'Ανδρέα,* καὶ τὰς ψυχὰς ωτίζων τῶν πίστει * θερμἢ προσιόντων σοι * καὶ ἀεὶ μακαριόντων σε.

Ήμέραν ἐόρτιον * καὶ θυμηδίας ἔμπλεων * τὴν ἀγίαν σου νήμην * ἄγοντες σήμερον, * πίστει ἐκβοῶμέν σοι, Πάτερ· * Ταῖς ρὸς Θεὸν ἀγίαις λιταῖς σου, * πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι * τῶν τοῦ ίου περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

Φωτὸς οἰκητήριον * ή μήτρα σου γεγένηται * τοῦ φωτίσαντος έσμον * αὐγαῖς Θεότητος, * καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος * ἀπὸ τῆς γῆς, πανάμωμε Κόρη, * τελείως διώξαντος * διὰ τοῦτό σε οξάζομεν.

Ο Είρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος,* σαρκωθεὶς ἐκ • Απαρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* συ-

» ναγαγείν τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.

Ος λίαν ὑπερθαύμαστος, * 'Ωσηὲ θεηγόρε, * ἡ ἐχ Θεοῦ δοθεῖσὰ σοι * πνευματέμφορος χάρις, * δι ἡς προεῖπας, Προρῆτα, * ἐμφανῶς τοῦ Σωτῆρος * τὴν ἐχ Παρθένου σάρχωσιν, * τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη * καὶ τὴν σεπτὴν * θείαν ἐξανάστασιν, * 'Ισραὴλ δὲ * τοῦ ὄντως ματαιόφρονος * ἐξολόθρευσιν ἄρδην.

Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

'Ανδρέαν τὸν καλλίνικον * εὐφημήσωμεν πάντες,* ἐνθέως ἐορτάζοντες * τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην * οἱ εὐσεβεῖς μετὰ πόθου.* οὐτος γὰρ τοῦ Σωτῆρος * τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα, * τῶν 'Αγίων τε πάντων,* πανευσεβῶς * τιμῶν ἀνεκήρυξεν. * ὅθεν στέφος * ἐν οὐρανοῖς ἐδέξατο * σὺν 'Αγγέλοις χορεύων.

Θεοτοχίον, έμοιον.

Σὲ προεδήλου, Πάναγνε,* προελθεῖν ἐκ λαγόνων * στειρωτικῶν ἡ ἄνικμος * ῥάβδος τοῦ Ἱερέως, * βλαστήσασα παραδόξως· * σὲ Προφῆται καὶ νόμος * Μητέρα προεκήρυττον * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων * καὶ Ποιητοῦ· * ὃν δυσώπει, πάναγνε * Παναγία,* σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * ἄχραντε Θεοτόκε.

Είς τὸν Στίχον, Στίχηρα τῆς 'Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία κατά τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρά ἕξ.

Ήχος πλ. δ. Τι ύμας καλέσωμεν.

Τ (σε ὀνομάσω, *Απόστολε; οὐρανὸν, ὅτι τὴν δόξαν * διηγήσω τοῦ Θεοῦ· * ἀστραπὴν, ὅτι τὸν χόσμον * χαταυγάζεις φωτίσμω. * νεφέλην, * ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα· * χρατῆρα, * τῆς σοφίας ἐνθεώτατον * οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, * τὸν τὰς χαρδίας εὐφραίνοντα. * Ἰχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Θεόληπτε; * ποταμόν, ἐχ Παραδείσου * προερχόμενον ἡμῖν· * χιβωτόν τῆς διαθήχης, * ἢν διέθετο Χριστός· * φωστῆρα, * νοητόν φῶς ἀπαστράπτοντα· * λυχνίαν, * Έχχλησίαν χαταυγάζουσαν· * ἄρτου ζωῆς θείαν τράπεζαν, * ποτήριον θείου πόματος. * Ιχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν, Θεόπτα, καλέσωμεν; * λειτουργόν τῶν μυστηρίων * δραστικώτατον Χριστοῦ· * τῆς σκηνῆς τῆς νουμένης * ἀρχιτέκτονα σορὸν, * τὰς πλάκας * λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, * τὸν νόμον * γεγραφότα τὸν καινότατον, * τὸν ἐκ Σιῶν προερχόμενον * καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον. * Ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σε νῦν καλέσωμεν, Ενδοξε; * θησαυρὸν τῶν οὐρανίων * χαρισμάτων ἀσφαλῆ· * ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν * καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ· * τοῦ Παύλου * συνεργάτην καὶ συνέκδημον· * τὰς πράξεις * Αποστόλων ἐκτιθέμενον· * πολλὰ, Λουκᾶ, τὰ ὀνόματα * ἡ ἀρετή σοι πεποίηκεν. * Ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε, Θεορρήμον, προσφθέγξωμαι; * Μαθητήν, ὅτι ἡμῖν * εὐηγγελίσω τῶν Χριστόν· * ἰατρὸν, ὅτι τὰ πάθη * θεραπεύεις τῶν ψυχῶν· * λυχνίαν, * νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν· * κρηπίδα * καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· * σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας * τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. * Ἱκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Θαυμάσιε; * θεωρὸν τῶν τῆς σορίας * διδαγμάτων ἀψευδῆ, * συγγραφέα πρακτικὸν * τῆς 'Αποστόλων διδαχῆς,* καὶ στύλον * εὐσεβείας ἀκατάσειστον,* ἢ πύργον * Έχκλησίας ἀκατάλυτον. * Πολλά σου τὰ προτερήματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. * Ίκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δ όξα, Ἦχος πλ. β ΄. 'Ανατολίου.

Απόστολε Χριστοῦ, * καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, * σὺ ὡς ἀληθῶς * τὰς ἐν ζόφφ τῆς ἀγνωσίας καρδίας,* εἰσδυσάσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας * ἐλκύσας θεηγορίαις, * διέσωσας * ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας, * ὁπαδὸς γενόμενος τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς * Παύλου,* ἀλλὰ καὶ μιμητής. * "Οθεν αἰτοῦμέν σε, * Αουκᾶ ἀξιάγαστε,* τῶν 'Αντιοχέων τὸ ἐγκαλλώπισμα. * Πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τριας απειροδύναμε, * Μονας ή Τρισυπόστατος, * ταϊς πρεσβείαις του σεπτου σου Μαθητου * χαι θείου 'Αποστόλου * χαι της 'Αειπαρθένου * σώσον ήμας τους ανυμνουντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. Τηχος πλ. ά Χαίροις,* ἀσκητικῶν.

χάρις * τοῖς χείλεσί σου, Λουκα, * πυρίνη γλώσση * ἐξεχύθη, Απόστολε, * καὶ γλῶσσα * πυρὸς ἐδείχθης, * λόγους ἐκπέμπων φωτὸς * τοῖς φωτὸς ἀξίοις * τῷ κηρύγματι, * βολίδα φλεγούσας δὲ * τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι, * γράφων, διδάσκων * τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον. * καὶ ὀσμὴ ζωῆς * τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν * ώφθης, ὡς Παῦλος ἔφησεν, * ὂν ἔσχες διδάσκαλον. * ὀσμὴ θανάτου δὲ πάλιν * τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. * 'Αλλ' ἡμῖν εἰρήνην * καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχου * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Είς πάσαν την γην άξηλθεν.

Έγνωμεν * ἐχ τῶν λόγων τῶν σῶν, * χαθάπερ ἔφης, * τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν, * ὡν ἔθης * ἐνθέως, Μύστα · * ἐπείπερ γράψαι ἡμῖν * περὶ τῶν πραγμάτων * ἐπεχείρησας, * ὡν πεπληροφόρησαι, * καὶ χαθώς σοι παρέδωκαν * οἱ πρὶν αὐτόπται, * ὡν χαὶ σὺ ἰσχ γέγονας, * ὑπηρέτης τε * τῆς τοῦ Λόγου σαρχώσεως, * ὄν μετὰ τὴν 'Ανάστασιν * εἰς 'Εμμαοὺς ἔβλεψας, * καὶ χαιομένη χαφδία * μετὰ Κλεόπα συνέφαγες. * Αὐτοῦ θείας θέρμης * χαὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων * τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Στίχ. Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαϊρε,* ό μόνος γράψας ήμιν * τὸ Χαϊρε χαίρων * τῆς 'Αγνῆς εὐαγγέλιον' * καὶ ταύτην Κυριοτόκον * εἰπόντα τὸν Βαπτιστὴν,* ἐκ γαστρὸς οὐ γράρεις * καὶ τὴν σύλληψιν' * καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν, * πειρασμούς καὶ τὰ θαύματα, * λόγους καὶ πάθη,* τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, * καὶ τὴν ἔγερσιν, * ἤνπερ είδες, καὶ ἄνοδον,* Πνεύματός τε τὴν κάθοδον,* Κηρύκων τὰς πράξεις τε * καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου,* οὖπερ ἐδείχθης συνέκδημος,* ἀκέστορ καὶ Μύστα,* καὶ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, * ἦν φρούρει πάντοτε.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Στίχ. Έξεχύθη ή χάρις χείλεσί σου. Ήχος δ΄. Βασιλείου.

Τῷ τῆς σοφίας ἀλιευτικῷ καλάμῳ,* τῆς νοτῆς θαλάσσης *
τὸν βυθὸν ἀνιχνεύων,* ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ * τὰς τῶν πιστῶν
ψυχὰς ἐζώγρησας, * Λουκᾶ παμμακάριστε. * "Οθεν τῷ Παῦλφ
μαθητευθείς,* ὅλην ἐκάθηρας τὴν σαυτοῦ καρδίαν * τῆ ἐπιλάμψε
τοῦ Πνεύματος. * καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη φωτίσας, * τὰ
τῶν παθῶν νοσήματα * τοῖς θαύμασιν ἰάτρευσας,* Χριστὸν τὸν
Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσωπῶν,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ³ Ηχος πλ. β.

Πάνσορε 'Αλιεῦ,* 'Αγιε Μαθητὰ,* ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος καὶ ρίαμβε * τῶν αὐτοῦ παθημάτων· * ὁ τὴν κτίσιν τῆ πίστει δια- ραμών,* καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγών,* καὶ Θεῷ προσνέγκας, * ὡς θυμίαμα καλὸν, * εἰς οὐρανοὺς εἰωδόθης. * Διὸ * ταριστάμενος τῷ Κριτῆ, * πρέσβευε ρυσθῆναι ἡμᾶς * τῶν ἀνοιιῶν ἡμῶν, * καὶ ἐν ἡμέρα κρίσεως * λυτρηθῆναι κολάσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ποιητής και λυτρωτής μου, Πάναγνε, * Χριστός ὁ Κύριος * κ τῆς σῆς νηδύος προελθών, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην και τάρας * τὸν 'Αδὰμ ἡλευθέρωσε * διό σοι, Πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ ἀητρὶ τε * καὶ Παρθένω ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ χαῖρε τοῦ 'Αγγέλου * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ σκέπη, * καὶ τωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίκιον, Ήχος γ΄.

'Απόστολε 'Αγιε, * καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκα, * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ίνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * ἐν τῆ σαρχὶ γὰρ * τῆ ἐχ σοῦ προσληφθείση,* ὁ Υἰός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν * τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐχ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς Οκτωήχου, καὶ τοῦ ᾿Αποστόλου, ὁ παρῶν, εἰς ϛ΄.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Η κεκομμένη.

Τής ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου * κρατήρα θεΐον, σοφὲ, * πάντες ἐπιστάμενοι,* Απόστολε Λουκά,* τὸν μέγαν καὶ ἀπόρἡητον * τής χάριτος πλουτοῦντες θησαυρὸν,* προθύμως ἀρυόμεθα,*
τῷ Κυρίψ ψάλλοντες * 'Ενδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μυσταγωγών σε Χριστός τὰ οὐράνια,* καὶ θεοπνεύστους γραφάς * ἀμέσως διανοίγων σοι, * 'Απόστολε Λουκά, * καὶ μύστην ἀναδείκνυσι * καὶ κήρυκα σοφόν τών ὑπὲρ νοῦν, εὐτάνως ἀνακρά-ζόντα. * Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χειροτονεί σε τῷ Παύλφ συνέχδημον ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ,* Λουκᾶ παμμακάριστε,* τῆ χάριτι αὐτοῦ * ἐνθέως διαλάμποντα,*

επόμενόν τε ζχνεσιν αὐτοῦ, * καὶ συνανακράζοντα· * Τφ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Τής άνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως * τής πανυμνήτω 'Αγνής * τὸν τρόπον διεσάφησας,* 'Απόστολε Λουκά· * τὸ Πνεϋμε Πανάγιον * ἐλήλυθε σαφώς γὰρ ἐπ' αὐτὴν * καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν,* ῷ συμφώνως ψάλλομεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα.

Σοῦ τὸ Εὐαγγελιον, * Λουκά θεσπέσιε, ἀνωθεν * 'Ανατολήν' επισκεψαμένην * τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Πράξεις ενθεώτατα * διαπραττόμενος, "Αριστε, * πανευσεβώς, * τὰς νῶν 'Αποστόλων * γραφιχῶς ἀνιστόρησας.

Παῦλος ὁ μακάριος, των έγκωμίων σοι ἔπλεξε * τὰς ἀπαρχὰς, * καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους * ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Θεοτοχίον.

Σε νῦν μαχαρίζουσιν, κώς προεφήτευσας, Αχραντε, καί γενεα! πασαι των ανθρώπων, κδια σοῦ νῦν σωζόμεναι.

΄Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ εἰ » τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, 3 Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ος συνέκδημος Παύλου * ἀναδειχθείς, * τοὺς ποικίλους κινδύνους * καρτερικῶς * ὑπέμεινας, πανεύφημε, * τοῦ Κυρίου ᾿Απόστολε. * καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει * τελέσας τῆς πίστεως, * σὐν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις * εὐφραίνη, μακάριε. * ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ * τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον * κηρύξας ἐφώτισας * τὴν ὑφήλιον ἄπασαν. * Λουκᾶ πανσεβάσμιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον ὅρος, * τὴν οωταυγῆ * νεφελην ὑμνήσωμεν, * τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὕας τὴν ἀνάκλησιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον, * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῆ διεπράχθη * τῷ κόσμφ καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. * Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόχον σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ δ' . $^{\prime}$ Επέβης έφ $^{\prime}$ ίππους.

φθης τη αίγλη * πεφωτισμένος του Πνεύματος,* ήξιώθης χερσί σου τους νόμους αυτου * τοῖς θεοφίλοις * ἄριστα διατυπώσασθαι * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ή χάρις ευρούσα * του Παρακλήτου σε σκήνωμα, * έξεχύθη πλουσίως σοις χείλεσι· * καὶ της εἰρήνης * κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε * τοις πιστώς μελφδούσι· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

'Αγώνων τῷ Παύλφ * ὡς κοινωνὸς ώφθης, "Ενδοξε,* καὶ στεφάνων ἐνδίκως ἡξίωσαι * τῆς βασιλείας· * ἔνθα νῦν συναγαλλόμενοι * κραυγάζετε συμφώνως· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Εύρων σου τὸ κάλλος * τῆς διανοίας ὁ Κύριος * ταῖς ἀκτῖσιν τῆς θείας τερπνότητος * διαλαμπούσης,* Κήρυκά σε προχειρίζεται* τοῖς πίστει μελφδούσι * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.
Θεοτοκίον.

Καθείλε δυνάστας * ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε· * τοὺς δὲ πεινῶντας * θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησεν, * τοὺς πιστῶς μελφδοῦντας· * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

΄ Ωδή έ. Φώτισον ήμᾶς.

Φώς τὸ νοητὸν * τῆ καρδία σου δεξάμενος,* τῶν μολυσμάτων εκ τῶν πρὶν καθαρθεὶς,* ἀγάπης νόμφ * τοῖς πᾶσι, Λουκᾶ, μετέδωκας.

Σὺ ταῖς ἀστραπαῖς * ταῖς τῆς χάριτος, πανόλβιε, * κατηυγασμένος καθωράθης σαφῶς * πυρίνη γλώσση * ἐνθέως, Αουκᾶ, φθεγγόμενος.

Παύλφ τῷ σοφῷ * συνοδεύειν ἐπεπόθησας· * ἀγαπητὸς γὰρ προσηγόρευσαι * ὡς ὑπηρέτης, * Εὐαγγελιστὰ τῆς χάριτος.

Θεοποχίου.

Χαίροις, ἀληθῶς * παρθενίας τὸ κειμήλιον, * ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, * καὶ τῆς κατάρας * ἡ λύσις τῆς τοῦ Προπάτορος. Ω οὴ σ ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Είς όρος των άρετων, 'Απόστολε,* άναβάς τῷ ποθουμένω ωμί-Ελεις· * καὶ ως Μωσῆς * θεογράφους τὰς πλάκας * ἐγγεγραμμένας δακτύλω τοῦ Πνεύματος,* ἐδέξω, μακάριε διττὰς * Λουκά, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλε.

Τὸν κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐρώτισας,* οἰα ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· * ταῖς γὰρ αὐγαῖς * τῆς ἀκτίστου Τριάδος * πεπυρσευμένος ὡράθης, Θεόληπτε,* καὶ γέγονας ὥσπερ ἀστὴρ * δαδουχῶν οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Men. Tom. I.

58

Τὰς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν, Θεόπνευστε, * ἰατρεύεις τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, * ἐμπιστευθεὶς * οὐρανόθεν τὸ δῶρον, * καὶ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· * ὁ Παῦλος γάρ σε μαρτυρῶν * ἰατρὸν γεγονέναι παρίστησιν.

Θεοποχίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σὲ ὁ Κύριος, * τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν,* ώς δυνατὸς * μεγαλεία ποιήσας, * Θεογεννῆτορ ώς ἔφης Πανάμωμε· * καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ * ἐκ φθορᾶς ώς Θεὸς καὶ φελάνθρωπος.

Ο Είρμός.

» τη ην δέησιν έκχεω πρός Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» Ἡ τὰς θλίψεις,* ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* καὶ ἡ ζωή
» μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς 'Ιωνᾶς. * Έκ φθο-

» ρας, ό Θεός, με αναγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

γαθητής γενόμενος * τοῦ Θεοῦ Λόγου, * σὺν τῷ Παύλφ ἄπα-ΝΙ σαν * ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, * καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, * τὸ θεῖον γράψας * Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Ως ίατρὸς καὶ μαθητής, * Λουκα, ήγαπημένος, * μυστική χειρουργία * τὰ πάθη τής ψυχής μου * καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ *
ἴασαι, καὶ δός μοι * κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, * καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον * γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· * ὅμβροις τε δακρύων,
ώντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σου * καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· *
ώς στήλη γὰρ ζωής * ἐγγεγραμμένη * τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ *
τῷ ᾿Αποστόλων * πάσιν ἐκφωνεῖ, * καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, *
τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τη ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου καὶ Βὐαγγελιστοῦ Λουκα.

Στίχοι.

« Είς 'Εμμαούς βλέπειν σε κάν πρὶν εἰργόμην, (Λουκᾶς λέγει), τρανῶς σε νῦν, Χριστὲ, βλέπω. » 'Ογδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. `Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Εβραίων.

"Ο πως Λουκά τε και Κλεόπα * έμφανίζεται Δεσπότης έκ του τάφου! * άναστὰς γὰρ αὐτούς * ἐδίδασκε κραυγάζειν· * Εὐλογγτὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβον τοῦ βίου διατρέχων,* συνοδεύοντα τὸν Λόγον εὐρες, Μάχαρ, * οὐρανίων σχηνῶν * ἀνοίγοντά σοι πύλας * Εὐλογητὸς εἰ, χράζοντι, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αύρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης * μελφδήματα θεόθεν φθεγγομένη,* τοὺς ἀνθρώπους, Λουκᾶ,* φωτίζουσα βοῶντας· * Εὐλογητὸς εἴ, Κύριε,* ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χατρε, Μαρία Θεοτόχε,* ὁ ᾿Ασώματος ἐβόα σοι, Παρθένε· * σὺν αὐτῷ δὲ πιστοὶ * βοῶμέν σου τῷ τόχῳ· * Εὐλογημένος, πάναγνε,* ὁ χαρπὸς τῆς σῆς χοιλίας.

Ωδή ή. Τὸν ἐν ὄρει * ἀγίφ.

Θεογράφους * ώς πλάκας δεδεγμένοι τὰς σὰς βιβλους,* πιστῶς κατατρυφῶμεν * τοῦ φωτισμοῦ τὰς χάριτος, Πανόλβιε,* Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὀργάνω * τῆ γλώττη σου τὸ πνεῦμα * κεχρημένον, * φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους, * μυσταγωγοῦν τῆς χάριτος τὰ δέγματα,* Κύριον ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνεδέθης * τῆ σχέσει μετὰ Παύλου,* θεορρημον * Λουκᾶ, τῷ θεηγόρφ,* καὶ ξυνωρὶς πανέντιμος ἐδείχθητε,* Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοπλόχω * σαγήνη σου των λόγων,* Θεοχήρυξ,* τοὺς πλάνη χρατουμένους * πρὸς φωτισμὸν τῆς πίστεως ἐζώγρησας, * Κύριον ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έλισάβετ * Μητέρα σε Κυρίου * προσεφώνει, * Προφήτις δεδειγμένη,* τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον βαστάζουσα· * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε,* βοῶσα, εἰς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

» Τον εν όρει * άγιω δοξασθέντα * και εν βάτω * πυρι το τῆς » Παρθένου * τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον

ύμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ορους παρήλθες.

Τοτης, Λουκά, της ἐφέσεως * τὸ τῶν ὁρεκτῶν * οἰα φθάσας τὸ Ε ἔσχατον,* καὶ τέλους μακαρίου * σαφῶς ἐπέτυχες,* λυθέντων τῶν ἐσόπτρων * της ἀληθείας ταϊς ἐμφάσεσι.

Λάμψας τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος,* ἐνθεαστικῶς τῆ Τριάδι παρίστασαι * σὺν Παύλῳ τῷ θεόπτη,* Λουκᾶ πανεύφημε: * μεθ'οὐ σε, θεοφάντορ,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αίγλη, Λουκά, τῆ φωσφόρφ σου * τούς σούς ύμνητάς * φαι-

δρυνθήναι δυσώπησον,* και κόσμφ την ειρήνην,* παμπάκαρ, βράβευσον,* όπως σε, θεηγόρε,* άκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Χαίρων, Λουκά, νύν παρίστασαι * τῷ Παμβασιλεῖ * τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος * τῆς θείας εὐπρεπείας * καὶ ὡραιότητος * ὁιό σε, θεοἐρῆμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρχον,* φύσιν τὴν ἐμὴν * ἀναπλάσαι βουλόμενον, * καὶ τοῦτον σαρχωθέντα,* Παρθένε, τέτοχας· * διό σε, Θεοτόχε,* ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμές.

» "Ορους παρήλθες της φύσεως * τὸν Δημιουργὸν * συλλαβούσε » Ο καὶ Κύριον, * καὶ πύλη σωτηρίας * τῷ κόσμφ γέγονας · * διό σε, Θεοτόκε, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Λουχά Χριστοῦ 'Λπόστολε,* μύστα τῶν ἀπορρήτων * καὶ τῶν Διδάσκαλε,* μετὰ Παύλου τοῦ θείου * καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόχου,* ἦς τὴν θείαν εἰκόνα * ἐκ πόθου ἀνιστόρησας, * ἐκδυσώπει, θεόπτα,* ὑπὲρ ἡμῶν,* τῶν μαχαριζόντων σε καὶ τιμώντων* τὴν ἰεράν σου κοίμησιν,* πάνσοφε Μυστολέκτα.

Θεοτοκίον, Εμοιον.

Δέσποινα πάντων Ανασσα, * πρόφθασον εν κινδύνοις, * πρόφθασον εν τατς θλίψεσι, * πάρεσο εν άνάγκαις * τῆς τελευταίας τἰμερας, μὴ Αδης, μὴ ἀπωλεια * ἀλλὰ τὰ τοῦ Υίοῦ σου * τότε φρικτῷ * ἀνευθύνως βτίματι παραστῶμεν * ὡς Θεομήτωρ γὰρ Αγνὴ, * ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Είς πούς Αϊνους, ίστωμεν Στίχους δ΄, και ψάλλομεν Στιχηρέ Προσόμοια, γ΄.

Ήχος α΄. Νεφέλην σε φωτός.

Τριστοῦ τὸν Μαθητήν,* τὸν τοῦ Εὐαγγελίου συγγραφέα σορώ-Τατον,* τοῦ Σκεύους * τῆς ἐκλογῆς τὸν ὡραῖον χαρακτῆρα ἔμψυχον, πιστοὶ,* οὐ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις * ἀπάσαις ὁ ἔπαινος,* Λουκᾶν τὸν ᾿Απόστολον * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν * αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε * τοῦ Θεοῦ τὰ παράδοξα θαύματα,* φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς * θεολογίας ἀκτῖσι * διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχων ἰατρικήν * ὑπέρ τὴν των σωμάτων * ἐκμαθών ἐπιστήμην, σοφὲ,* κατ ἄμφω * παγκαλλής ἀνεδείχθης,* τὴν Θεοῦ σορίαν ἐμπνευσθείς· * ἐν ἡ καὶ θεραπεύων * ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, * Λουκὰ παμμακάριστε,* καλεῖς πρὸς ἐπίγνωσιν * πτεροῖς πρὸς τὸν ἔρωτα * τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐκάστοτε * ἀνάγεις εἰς οὐρανὸν,* καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις * τῶν εὐρημούντων σε. 'Αγκίστρω λογικώ * τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας * ὡς (χθύας εἰσδύσαντας * ἐλκύσας, * εἰς ἐπίγνωσιν θείαν * τῷ Χριστῷ ὀψώνιον καλὸν * προσηγάγω, Παμμάκαρ, * τιμήν ἀξιόχρεων, * ζωήν τὴν ἀκήρατον * λαβόντας καὶ ἄληκτον * διὸ καὶ 'Απόστολος * τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐχρημάτισας, * σοφὸς Εὐαγγελιστής, * καὶ συγγραφεὺς τῶν πραχθέντων * ἔργων τῆς χάριτος.

Είτα τὸ Ἰδιόμελον τοῦτο

Ήχος πλ. δ΄. Λέοντος Μαίστορος.

Δεύτε, πάσα χτίσις, * τὸν ἀληθῶς ἰατρὸν πνευματιχὸν * χαὶ τοῦ Σωτῆρος μαθητὴν, * Λουχάν τὸν ἀοίδιμον * ἐν ψδαῖς εὐφημήσωμεν. * Οὐτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον * τῷ ἐπιχρίσματι * τῆς Χριστοῦ χολυμβήθρας ἐθεράπευσε· * χαὶ ποταμοὺς θεοβρύτων ναμάτων * ἐχ στόματος * ἐψυχωμέναις χώραις * τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν· * ὅθεν ἐζῆλθε προφητιχῶς * ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν οἰχουμένην· * χαὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος ὁ αὐτός.

Δαυϊτικώς συνελθόντες * οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασι,* τῷ μυστικῷ ἡήτορι τοῦ Λόγου * Λουκᾳ ἐκβοήσωμεν· * Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος * γραμματέως ἐδείχθη * Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου,* ώραίζουσα τὰς ὄψεις * πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν * τῆς θείας ἐπιγνώσεως,* ἐν ἡ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, * καὶ τῶν συναποστόλων σου τὰς Πράξεις συνεγράψω. * Διὸ * παριστάμενος τῆ Τριάδι καὶ μόνῳ Θεῷ,* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

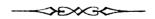
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι, κτλ.

Δοξολόγία μεγάλη, και Απόλυσις.

Είς την Αειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αποστόλου ἡ γ΄. καὶ ζ. ἸΩδή.

Κοινωνικόν· Σίς πάσαν την γην έξηλθεν.

ΤΗ ΙΘ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ίωήλ καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν, Στίχους σ΄. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Τρία τοῦ Προφήτου.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος.

Τὸ Θεΐον Πνευμα ἐκκέχυται,* ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωὴλ * προφητεύων ἐθέσπισε * παρ' αὐτοῦ κινούμενος,* ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας,* καὶ μυστήριον * θείων φανέρωσιν * ἀποκαλύπτει· * καὶ προφητεύουσιν * οἰ τὴν ἐνέργειαν * τὴν αὐτοῦ δεξάμενο:,* καὶ θεῖκῆ * αἴγλῃ φωτιζόμενοι * καὶ θεία χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλεως * ὁ θαυμαστὸς Ἰωὴλ * ὡς πηγὴ ἐχπορεύεται, * τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα * ἐχ τοῦ οἴχου σου, Δέσποτα, * καὶ γλυχασμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, * τὰς διανοίας * χαταγλυχαίνοντα, * ὅλος μετάρσιος * γεγονώς τῷ πνεύματι, * δι' ἀρετῆς * ἀναχουφιζόμενος * πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητική παρρησία σου * και νοερά προς Θεόν,* 'Ιωήλ, οικειότητι,* δι ής τὰ οὐράνια * κατοπτεύεις θεάματα,* ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι * τῶν ἐκτελούντων * πίστει τὴν μνήμην σου,* λύσιν αἰτούμενος * τῶν πταισμάτων, ἔνδοζε,* και μετοχὴν * θείων ἀπολαύσεων * και μέχα ἔλεος.

> Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος. Ἡγος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι.

*Αθλους θεασάμενος * τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, * θάρσους θείου ἔμπλεως * γεγονῶς εἰσέδραμες * εἰς τὸ στάδιον, * καὶ Χριστὸν, Οὕαρε, * δι ἡμᾶς ἄνθρωπον * γεγονότα ἀνεκήρυξας, * μὴ πτήξας θάνατον, * μηδὲ τὰ προκείμενα βάσανα· * διὸ καταικιζόμενος, * καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, * ἔχαιρες τελείψ * νοὶ ἀποσκοπούμενος, σοφὲ, * τὴν διαμένουσαν εὕκλειαν * τοῖς Θεὸν ποθήσασιν.

Σάρχας σὺν τοῖς αἴμασι * χαταπιπτούσας ἐώρας, * καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, * 'Αθλητὰ, διέχεισο, * γενναιότατε· * προσδεθεὶς ξυλφ γὰρ * σπαραγμοὺς ἤνεγχας * ὑπ' ἀνόμων, χαρτερώτατα· * Θεοῦ εἰς χεῖρας δὲ * πνεῦμά σου τὸ θεῖον παρέδωχας, * ἐχπλήξας τοὺς ὁρῶντάς σε * ταῖς ἀπεριτρέπτοις ἐνστάσεσιν· * ὅθεν σε τιμῶμεν * μεγάλως ἀριστεύσαντα, σοφὲ, * χαὶ χαθελόντα τὸν τύραννον, * Οὕαρε, τοῖς πόνοις σου.

*Αλείφουσα μύροις σε * ή θαυμαστή Κλεοπάτρα, * ὑπὸ γῆν κατέθετο, * καὶ ναὸν πανάγιον * ἀνεδείματο, * ἐορτὴν ἄγουσα * θαυμαστὴν, Ουαρε, * καὶ πιστῶς σε λιτανεύουσα * ἤς τὸ παιδάριον * νοητῆ στρατεία κατέλεξας, * καὶ δόξη κατεκάλυνας, * καὶ χοροῖς 'Αγίων συνέταξας * οὖπερ τῆς μερίδος * ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς * τὴν σὴν τελοῦντας πανήγυριν, * Μάρτυς ἀξιάγαστε. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον

Μόνος ὑπὲρ ἄπαντας * υἰοὺς ἀνθρώπων ὁ τάλας * μόνος ἐπλημμέλησα, * τὰ καὶ λόγω ἄφθεγκτα * καὶ ἀκούσματι * μηδαμῶς, * Αχραντε, * φορητὰ πελοντα * διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι * Συγγνωθι, Δέσποινα, * σύγγνωθι, καὶ δός μοι μετάνοιαν, * δός μοι ἐξομολόγησιν, * δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα * ἴνα διὰ τούτων * συντρίβων τὴν καρδίαν μου ἀεὶ, * κράζω τὸ, "Ημαρτον, Κύριε, * ἰλάσθητι, σῶσόν με.

*Η Σταυροθεοτοκίου, ὅμοιου.

Ρομφαία, ως ἔφησεν * ὁ Συμεων, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμ-ψαντα * ἀπορρήτω λόγω * ὑπ ἀνόμων ως κατάκριτον * Σταυρώ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευράν τε ὀρυττόμενον * καὶ ὀδυρομένη * ωλόλυζες βοῶσα μητρικῶς * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, * τὸ καινὸν μυστήριον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οἱ παρόντες δύο.

Ο Κανών του Προφήτου, δ ή Ακροστιχίς:

Χρησμούς Ίωτλ του Προφήτου θαυμάσω. Ποίημα Θεοφάνους.

' Ω δή ά Ήχος β΄. Δεῦτε, λαοί.

Χορὸς ἡμῖν * τῶν Προφητῶν συνευφραίνεται, * ἐγκωμιαζομένου σου * τοῦ οὐρανόφρονος, * Ἰωὴλ θεοφάντορ· * μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθηναι, * μάκαρ, δυσώπησον.

'Ρῆμα Θεοῦ * προκαταγγελλων, Θεσπέσιε,* τὴν χαλεπὴν ἐμήνυσας * ὀργὴν καὶ ἔνδικον * τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας * συμβᾶσαν τῷ λαῷ σου * τῷ ματαιόφρονι,

Ή θαυμαστή * καὶ φωτοφόρος τοῦ Πνεύματος * ζωοποιὸς ἐπίπνοια * σοὶ ἐπεσκίασε,* καὶ μελλόντων τὴν γνῶσιν * ἐνέπνευσε, Προφήτα * μακαριώτατε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου προέγραψε,* πολυειδῶς τυπούμε-

νον * ἀποδειχνύουσα, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀτρέπτως, Θεωμητορ, * πάναγε Δέσποινα.

Ο Κανών τοῦ Μάρτυρος, φέρων Αροστιχίδα Αθλους ἐπαινείν

Οὐάρου κλέος μέγα. Ίωσήφ.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως εν ηπείρφ.

Αναφανείς εν τῷ ὕψει * τῆς τοῦ Χριστοῦ * Ἐκκλησίας, Οὖαρε,*
Αιώσπερ τῆλιος φαιδρὸς,* ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τῶν σῶν * παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς,* μάκαρ, πληρώματα.

Θείας ἀγάπης, Παμμάχαρ,* κατασχεθείς * τῷ γλυκίστῳ ἔρωτι,* ἀπηρνήσω σεαυτὸν * καὶ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκὸς * προσ-

εχώρησας στερρώς * άγωνισάμενος.

Λελογισμένως των θείων * άγωνιστων,* τοῖς δεσμοῖς συνέδησας,* 'Αθλοφόρε, σεαυτόν,* καὶ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμὰ * σταθηρῷ ὑπομονῷ * πολλῶν κολάσεων.

Θεοτοχίον

'Ο ὑπερούσιος Λόγος * σοῦ ἐν γαστρὶ * ὑπὲρ λόγον ຜκησε. * καὶ τεχθεὶς θεοπρεπῶς, * τῶν Μαρτύρων, "Αχραντε, χοροὺς * ἐπισπάσατο. μεθ'ὧν * ὑμνολογοῦμέν σε,

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή γ' Στερέωσον ήμᾶς.

Πυούμενοι τοῖς σοῖς σοφοῖς δόγμασι * νηστείαν, Προφήτα, καὶ θεραπείαν * εὐσεβῶς ἀνακηρύττομεν, * εἰς τὸν οἰκον Κυρίου πορευόμενοι.

Οἱ ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἀκολουθήσαντες,* ἐξ ὅλης καρδίας καὶ διανοίας,* ἐν κλαυθμῷ τε καὶ δεήσεσι,* τὸν Θεὸν ἐκζητοῦμεν, ᾿Αξιάγαστε.

Υπέφηνας ήμιν τοῦ Παντοχράτορος * Δεσπότου, Προφήτα, μακροθυμίαν * καὶ τὴν θείαν ἀγαθότητα * διετράνωσας τούτου καὶ χρηστότητα.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες, 'Αγνή, Θεὸν καὶ ἔτεκες * τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρχωμένον,* ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα * καὶ τελέσαντα τούτων τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐχ ἔστιν Αγιος ώς σύ.

πηλθες γνώμη σταθηρά * τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, * νευρωθείς Ιταϊς ἐλπίσι * τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, * καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ * ταϊς πανσόφοις, * Μάκαρ, παραινέσεσι.

Στρατὸν 'Αγίων 'Αθλητῶν * ἐναθλοῦντα νομίμως * καθορῶν, τὴν ἐκείνων * ἐπεδείζω ἀνδρικῶς * στεξρότητα ὁμιλῶν * πολυτρόποις,* Οὔαρε, κολάσεσιν.

Εν παρατάξει ἱερᾳ,* Οὔαρε, ὡς γενναῖος * στρατιώτης εὐρέ-

θης,* καὶ κατέσφαζας πληθύν * ἀνδρείας ζίφει, σοφέ,* πολεμίων * νίκαις κλείζόμενος.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, Μήτερ τοῦ Θεοῦ,* τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας * τὸ βαρύτατον σχότος * χαὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν * τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοὶ,* δυσωπῶ σε,* χάριτος ἀπέλασον.

Ο Είρμός.

» Ο ὑκ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ,* Κύριε, ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ » Υπέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ,* καὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν » τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Των μολυσμών προχαθαρθείς * τῆς χαρδίας,* δοχεῖον ώφθης χαθαρὸν,* θεορρημον,* τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Προφητα Ἰωήλ.* ὅθεν χαθυπέδειξας * ἀληθείας τὴν γνώσιν, * καὶ προανεχήρυξας * τοῦ Σωτῆρος καὶ Κτίστου * τὴν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γἤ,* τὴν ἐπ ἐσχάτων * φανεῖσαν τοῖς ἔθνεσιν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τοὺς ἄθλους τῶν σεπτῶν * θεωρήσας Μαρτύρων,* καὶ τούτων τὰ δεσμὰ * ἀσπαζόμενος πόθφ,* εἰς ὕψος ἀνέδραμες * μαρτυρίου, Πανθαύμαστε: * ἐπὶ ξύλου γὰρ * ἀναρτηθεὶς τὰς αἰκίσεις * ἐκαρτέρησας,* ἔως εἰς χεῖρας Κυρίου * τὸ πνεῦμα παρέδωκας.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ανύμφευτε 'Αγνή,* Θεοτόχε Μαρία,* ή μόνη τῶν πιστῶν * προστασία καὶ σκέπη, * κινδύνων καὶ θλίψεων * καὶ δεινῶν περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας,* Κόρη, ἔχοντας,* καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.
'Η ἄσπιλος ἀμνὰς * τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα,* θρηνοῦσα ἐφθέγγετο,* μητρικῶς ὁλολύζουσα * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου,* συγκατάβασιν,* καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, * Θεὲ ὑπεράγαθε;

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τλεως γενοῦ, Κύριε,* τοῖς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μετανοοῦσιν,* ὡς μόνος οἰχτίρμων * και πολυέλεος.

΄ Ως προήγγειλας, Ένδοζε,* παρά Θεοῦ ἐκκέχυται τὸ Πνεῦμα*

έπὶ πάσαν σάρχα * ήδη πιστεύσασαν.

Ή τοῦ Πνεύματος κάθοδος * τοὺς Μαθητὰς σοφίσασα Κυ-ρίου,* τοὺς σοὺς θεηγόρους * λόγους ἐτέλεσε.

Men. Tom. I.

59 '

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι, Παναγνε,* των ζοφερών τοῦ "Αδου χενεώνων* τῷ θείφ σου τόχφ,* σὲ μαχαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χριστός μου δύναμις.

Αγίοις στίγμασι * καλλωπιζόμενος, * ώραιότατος ώρθης * καὶ Ατῷ Θεῷ, * Οὕαρε, ποθούμενος, * τῷ στερανώσαντι τὴν σήν * κορυφήν, ἀξιοθαύμαστε.

Ίχρίω, ἔνδοξε,* προσαναρτώμενος * καὶ εἰς γῆν τεταμμένος,* τοὺς χαλεποὺς * πόνους ἐχαρτέρησας· * δι ὢν τὴν ἄπονον ζωὴν *

έχληρώσω άγαλλόμενος.

Νομίμως βλέποντες * οἱ θεῖοι Μάρτυρες * ἐναθλοῦντά σε, Μάκαρ,* ὑπομονῆς * λόγοις παρεθάβρυνον * μεθ'ὧν τοὺς πόνους τοις μακροὺς * διανύσας μεμακάρισαι.

Θεοτοχίον.

'Ιλύος, Δέσποινα,* παθῶν ἀνάγαγε * καὶ τῆς ταλαιπωρίας * τῶν λογισμῶν * τῶν ἀλλοτριούντων με * Θεοῦ τοῦ μόνου καθαροῦ,* ίνα πίστει μακαρίζω σε.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή ε'. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.
Τηὴν Χριστοῦ παρουσίαν * Ιωὴλ ὁ θεῖος * διαρρήδην πᾶσι προέλεγεν * "Οτι ήξει καὶ σώσει * ἀνθρώπων τὸ γένος * ἐκ τῆς τῶν εἰδῶλων κακότητος.

Όλιχῶς ἀνανεύσας,* ἔνδοξε Προφήτα,* πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν xai διάνοιαν,* Προφητείας τὴν χάριν * είλχυσας ἐκείθεν,* καὶ δικαιο-

σύνην έχήρυξας.

Υπέρ των σὲ ὑμνούντων * πρέσβευε σωθηναι * πάσης ἐπηρείας, πανόλβιε * Ἰωήλ, καὶ της θείας * χάριτος καὶ αἴγλης * καταξιωθήναι δυσώπησον. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε,* Δέσποινα τοῦ χόσμου,* τούς σε Θεοτόχον χηρύττοντας * έξ ἀμέτρων πταισμάτων * πρέσβευε ρυσθηναι,* καὶ βιωτιχῶν περιστάσεων.

Τοῦ Μάρτυρος. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Νευρούσαι νεύσεσι θεϊκαίς,* και τους άνενδότους σπαραγμούς* φέρεις γενναίφ φρονήματι,* Ουαρε, σπαράττων * τὴν τοῦ ἀλάστορος * καρδίαν τοῦ κακίαν * δημιουργήσαντος.

'Ο περιδέξιος 'Αθλητής * βλέπων έχπιπτούσας εἰς τὴν γῆν *
τὰς ἐαυτοῦ σάρχας ἔχαιρε, * τὰς αἰωνιζούσας * νοὶ λαμπρότητας *

και θείας άντιδόσεις * προρανταζόμενος.

Θεοτοχίον.

Αναφανείσα των Χερουβίμ * καὶ των Σεραφίμ ώς άληθως * άγιωτέρα, Πανάμωμε,* πάντας τους πιστώς σε * νύν μακαρίζοντας * άγιασον και σώσον * τη μεσιτεία σου.

Τού Προφήτου. 'Ωδή ς΄. 'Αβυσσος άμαρτημάτων.

Τρέουσε των σων δογμάτων * πηγαί της θεηγορίας * και τόν 🗜 ψυχοτρόφον γλυκασμόν * στάζουσιν, "Ενδοξε, * άρδεύουσαι * τούς πιστώς σε τιμώντας.

"Ορος σε τῆς προφητείας * γλυκύτητα ἀποστάζου, * καὶ θεοσεβείας, 'Ιωὴλ, * κήρυκα πανσοφον * γνωρίζομεν, * θεηγόρε Προφήτα.

Φρούρησον σαϊς ίχεσίαις,* Θεού Προφήτα, ώς έχων * θείαν παβρησίαν πρός Θεόν,* τους πόθω υμνούντάς σου * την ενδοξον * και ασίδιμον μνήμην. OEOTOXIOV.

Φώτισον, ή φώς τεχούσα * τὸ ἄδυτον, τὰς χαρδίας * τῶν δοξολογούντων σε πιστώς, * ἄγραντε Δέσποινα,* καὶ τὸν ἐκ σοῦ * απορρήτως τεχθέντα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τηματων ήλόγησας * παρανόμου δικαστού, * και την πυράν 🗜 ὑπέμεινας * τῶν ἀνυποίστων πόνων καρτερικώς,* πολύαθλε Ουαρε,* πρεσβευτά τῶν ἐν πίστει * ἀνυμνούντων σε.

Οὐχ ἔληξε τύραννος * ὁ παράφρων ταϊς πληγαϊς * ἀνηλεως συγκόπτων σε, * έως Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν ἱερὰν * ψυχὴν ἐναπέ-

δωκας,* καλλοναϊς λαμπρυνθεϊσαν * των άγώνων σου.

'Υψώθης μιμούμενος * έπὶ ξύλου τὸν Χριστὸν, * καὶ ἐν αὐτῷ κρεμάμενος * τὴν σὴν ψυχὴν παρέδωκας τῷ Θεῷ, * τῷ σε στεφανώσαντι,* 'Αθλοφόρε, νομίμως * άριστεύσαντα.

Κυβέρνησον, Δέσποινα,* εν πελάγει των δεινών * χειμαζομένην πάντοτε * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου. καὶ γαληνὸν * πρὸς ὅρμον άνάγαγε,* άδιστάκτω σε γνώμη * μακαρίζουσαν. Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορών * τῶν πεφα-👢 σμών τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῷ λιμένι σου προσδραμῶν * βοῶ

» σοι· 'Ανάγαγε * έx φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τη ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ιωήλ. Στίχοι.

΄Ο γῆς Ίωὴλ ἐκτραγφδήσας πάθη Μετήλθεν έχ γής είς τόπον χρείττω πάθους. 'Εννεακαιδεκάτη μόρος άμφ' εκάλυψεν Ίωήλ. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Οὐάρου τε τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίγ. Ξεσμούς ἀπείρους καρτερούντος Οὐάρου,

Σατάν πλάνης έξαρχος Ούαι μοι! λέγει.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμή. Τοῦ Προρήτου. 'Ωδή ζ΄. Ο τὴν κάμινον πάλαι.

ε του οίχου Κυρίου,* και ποτίζουσα κρήνη,

έ τος προέφης, προήλθε,* Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων * σιτορόρον εἰργάσω, * τῆς τροξί ὁ χειμάρρους, * Ἰωὴλ ὡς προείπεν * Εὐλογητός εἶ, Κύριε, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Osotoxlov.

Ο τὰ πάντα ποιήσας * γεννηθεὶς ἐχ Παρθένου, * διεσώσε: κόσμον * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ θες: τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Δροσοβόλον μέν.

Αμπρυνθέντα σε άγωνων ἐπιδόσεσιν * ἡ Κλεοπάτρα, ἔνδιξί, Λουνεχόμισεν, * ευραμένη κλέος διὰ σοῦ * τῆς πίστεως ἄξιον σεφῶς, * ἡς ἐνεδείξατο θερμῶς * εἰς σὲ τελείφ νοί.

Επιχέουσα σοι δάκρυα και μύροις σε * ἐντίμοις ἐπαλείρουσε, κατακρύπτει σε * ὑπὸ γῆν ἡ πάνσεμνος γυνὴ, * ἐνθάψαντα πλάπρ πονηρὰν * και ταϊς ἐκ τάρου ἀστραπαῖς * φωταγωγοῦντα ἡμῦς.

Οὐχ ἐνέδωχεν ὀσίως θεραπεύουσα * σὲ τὸν Χριστοῦ θεράποντε ἡ ἀείμνηστος, * ἔως ὤφθης πρόξενος αὐτῆ, * Σορὲ, βασιλείας οψε νῶν * ἡς ἡξιώθη διὰ σοῦ * σὺν τῷ φιλτάτῳ υἰῷ.

GEOTONION.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παραβάσεσι,* Παρθένε, μεσιτεία το καινοποίησον,* ἰατρεύουσά μου τὴν ψυχὴν,* καὶ λόγον παρέχουτ βοᾶν.* Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή η'. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

πέδειξας, Ένδοξε,* μετανοίας τοὺς τρόπους ἐμφανῶς,* τὸν ἐν σπλαγχνον Κύριον * ἐγγυώμενον τοῖς πίστει πρὸς αὐτὸν προ σιοῦσι καὶ ψάλλουσιν * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * Θεὸν ἐκ τοὺς αἰῶνας.

Θεράπων γενόμενος * τοῦ Κυρίου, Προφήτα Ἰωὴλ,* τὰ τούτο μυστήρια * ἐπιστεύθης προφητεύων τοῖς λαοῖς * ἀνυμνοῦπ κει λέγουσιν· * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * Θεὸν εἰς τοὺς αἰωνκ.

Αφέσεις προχέουσι * τοῦ Ἰούδα θαυμάτων ποταμοί, * Από στολοι ενδοξοι * τοῦ Κυρίου, ὡς προέφη Ἰωὴλ, * τοὺς βοῶντας ἐρδεύοντες * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοὖτε * Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπόστασιν σύνθετον * έν δυσὶ ταϊς οὐσίαις, τὸν Χριστὸν, * ανάμωμε, τέτοχας * διαμείνασα Παρθένος χαθαρά· * ὅν ὑμνοῦν- ες χραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς ώνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Έχ φλογός τοῖς Όσίοις.

πητριχών ὑπαχούσας,* Μάρτυς, δεήσεων,* οὐρανίφ στρατεία * λαμπρώς ἐστράτευσας * παζδα τὸν σεπτὸν * καὶ τῆς σῆς συμεθέζοντα * ἔδειξας εὐκλείας * ἀρρήτφ συμπαθεία.

Έξ Αἰγύπτου σε ὅλβον * ώσπερ πολύτιμον * μετηγάγετο, Μάρυς, * καταπλουτίζοντα, * θείαν δωρεαϊς * Κλεοπάτρα ἰάσεων * άσαν Παλαιστίνην * τὴν πόθω σε τιμώσαν.

Γεγηθώς τοὺς ἀγῶνας * τοὺς σοὺς διήνυσας, * Στρατιῶτα γεντῖε * τοῦ Παντοκράτορος * καὶ ὡς νικητής * παρ' αυτοῦ ἐστεάνωσαι, * Οὖαρε παμμάκαρ, * τῶν 'Αθλοφόρων κλέος.

Θεοτοχίον.

Αμαρτίας συνάπτω * ἐφ' ἀμαρτήμασι, * καὶ τὸ μέλλον οὐ ύττω * φρικτὸν κριτήριον * ἴασαι, 'Αγνή, * τῆς ψυχῆς μου πὴν ώρωσιν, * καὶ τῆ σῆ πρεσβεία * ἐπίστρεψόν με, σῶσον.

Ο Είρμός.

Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας,* καὶ Δικαίου θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς,* Χριστὲ, μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή θ'. 'Η έν οὐρανοῖς.

Προφητών ως υποφήτης * χαρμονικώς * εν επουρανίοις *
νῦν ευφραίνη σκηνώμασιν.

"Ανωθεν ήμας νῦν ἐποπτεύοις * τοὺς εὐσεβῶς * σε δοξολογοῦν-

ας, * Θεηγόρε πανόλβιε.

Σύντομον όδον της σωτηρίας * ὁ Ἰωὴλ * διὰ μετανοίας * θεορόνως ὑπέδειξεν. Θεοτοχίον.

"Ωρθωσας ήμας τοὺς πεπτωχότας,* Μήτερ Θεοῦ,* εὕσπλαγνον Δεσπότην * καὶ Σωτήρα γεννήσασα.

Τοῦ Μάρτυρος. Θεὸν * ἀνθρώποις ίδετν.

Τσχύν * καθείλες τοῦ πολεμήτορος, * τὴν θεικὴν * σαφῶς περιζωσάμενος δύναμιν, * 'Αθλητὰ γενναιότατε Οῦαρε: * ὅθεν σε εὐημοῦμεν, ἴασιν ἄφθονον * ἐκ τῶν σῶν λειψάνων οἱ πιστοὶ * ἀπαυόμενοι.

Ως φῶς * ὡς ὅρθρος, ὡς μέγας ήλιος,* πάση τη γη * ἡ μνήμη ου ἐξήπλωται, Οὕαρε,* σελασρόροις φωτίζουσα λάμψεσι * σοῦ τῶν επτῶν ἀγώνων * πάντας, πανεύρημε, * καὶ τὸν σκοτασμὸν τῶν ιαρδιῶν * ἀποδιώκουσα.

Σύν σοὶ * ἀστράπτοντα ὡς ἐώρακε * δύξη πολλη * τὸν ἱδιον υἰὸν ἡ φιλότεκνος,* τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνε· * σὲ δὲ γνησιωτάτως, * Μάρτυς, ἐδύξασε,* μέγιστον προστάτην ἐμφανῶς * καταπλουτήσασα.

Η γη, * έν ή σου τὸ καρτερώτατον * σῶμα, σορέ, * κατάκειται,
ένθέως ἡγίασται * ἀλλὰ δίδου ἡμέν ταϊς πρεσβείαις σου * λύσιν
ἀμαρτημάτων, * βίου διάρθωσιν, * Οὔαρε, καὶ πάντων δυσχερῶν *
τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

Φανείς,* Παρθένε, εκ σοῦ ὁ Κύριος * τῆς φωτεινῆς * νεφελης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα * παντελεῖ ἀπωλεία παρέδωκε * πλήθους δὲ 'Αθλοφόρων * ταύτην ἡξίωσε * φέρειν μιμουμένων τὰ αὐτοῦ * σεπτὰ παθήματα.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ίδετν ἀδύνατον, * ον οὐ τολμῷ * * Αγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-

» τοίς * Δόγος σεσπρχωμένος· * ον μεγαλύνοντες * σύν ταίς οὐ-

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ως σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Αρτεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία. Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Ο ὑρανίαις ἐλλάμψεσι * ρωτηθείς τὴν διάνοιαν,* τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες * σκότος, Ενδοξε,* καὶ τῷ ρωτὶ προσεπέλασας * Χρστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ * καταυγάζας τὰ πέρατα. * διὸ πρέσβευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθήναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Επιπνοία του Πνεύματος * μυηθείς γνώσιν ένθεον,* τὸν τῶν δλων Κτίστην * ἔγνως, 'Αρτέμιε,* καὶ τοὺς τῆ κπίσει λατρεύνττας * πανσόφως διήλεγξας,* καὶ ωδήγησας λαοὺς * εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν * δι ὂν ἤθλησας,* καὶ τὸ στέφος ἐδέξω * τῶν καμάτων, * λυτρωθηναι ἰκετεύων * διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυτρόποις χολάσεσι, * χαλεπαίζ μαστιγώσεσι * παραδούς αἰκίζεσθαι * τὸ πολύαθλον * χαὶ χαρτερώτατον σῶμά σου, * θεόφρον 'Αρτέμιε, * οὐκ ήρνήσω τὸν Χριστόν * οὐ ζοάνοις ἐπέθυσας * ἀλλ' ὑπέμεινας, * ὧσπερ πάσχοντος ἄλλου, * ἀναμένων * τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις * χαὶ τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν.

Δόξα, $^{\tau}Hχος β'$. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν φωστήρα τής πίστεως * Αρτέμιον τιμήσωμεν, * ὅτι ἡλεγξε Βασιλέα τὸν ἔχθιστον * καὶ τῷ αἰματι τοῦ μαρτυρίου εὐτοῦ * τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν * ὅθεν καὶ ἀπέλαβε * τῶν ἐαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, * τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους * τῶν πιστῶς προστρεχόντων * ἐν τῆ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη * καὶ ἀντίληψις ἡμῶν * τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις * ιαὶ προσφυγὴ κραταιὰ,* Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἀλλὰ καὶ νῦν ιαὶ ἀεὶ * τῇ ἀγρύπνφ δεήσει σου * μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,* σώζεθαι τοὺς δούλους σου * ἐκ περιστάσεως * πάντας,* ὅτι σὲ μετὰ ἐεὸν * ἔχομεν ἀντίληψιν μόνην * οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

"Ότε * ή πανάμωμος άμνὰς * ἄρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει * ἐλιόμενον πρὸς σφαγὴν,* θρήνοις ἐνεκόπτετο,* βοῶσα ὁλολυγμοτς· *
Γί σοι δῆμος ἀχάριστος,* γλυκύτατον Τέκνον,* ἤδη ἀνταπέδωιεν,* ὁ ἀπολαύσας ποτὲ,* οἴμοι! * σῶν πολλῶν δωρημάτων; *
πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ἐνέγκω,* ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑρίστασαι;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

ήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * ταῖς τοῦ 'Αθλοφόρου * αὐγάζεται ἀχτῖσι· * χαὶ ή τοῦ Θεοῦ 'Εχχλησία * τοῖς ἄνθεσιν ὡραῖζομένη,* 'Αρτέμιε, βοᾳ σοι· * Θεράπον Χριστοῦ * χαὶ προστάτα θερμότατε,* μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Ή Παναγνος ως είδε σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,* θρηνφδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Τἰέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου Τέκνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'. 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

EIΣ TON OPΘPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἁκροστιχίς:

Τὴν σὴν νέμοις μοι πλουσίαν χάριν, Μάκαρ. Ιωσήρ

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε. Αν ἀγῶνα, Μάρτυς, τὸν καλὸν κ ὡς ἀγωνισάμενος, Ἡ

Τὸν ἀγῶνα, Μάρτυς, τὸν καλὸν κώς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς κατεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, κρωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον κοθεν δυσωποῦμεν κΦώτισον ήμᾶς ταῖς ίκεσίαις σου.

Η φαιδρά σου, Μάρτυς, έορτη * πάντας συνεχάλεσε * χαρμονικώς * είς πανδαισίαν σήμερον * προθεΐσα τοὺς ἄθλους σου, * τὰ παλαίσματα, * καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν * ών κατατρυφώντες * πίστει σε καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Νεχρωθέντα, Μάχαρ, έν σταυρῷ, * τὸν ἀχατανόητον * σωματικῶς * χατανοήσας Κύριον, * τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, * ἐθελούσιον * ἐπεπόθησας νέχρωσιν, * τὴν διὰ βασάνων * ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθεὶς ἐχ σοῦ θεοπρεπώς * Λόγος ὁ ἀσώματος,* ὑπερβολῆ * φιλανθρωπίας, Πάναγνε,* πάθει προσωμίλησε * χαὶ ἀπάθειαν * τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος · ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Έξήνθησεν ή έρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι * τοῖς στεφάνοις, Ενδοξε, * ἐπιποθῶν, ὑπήνεγκας * τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων * τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας * θεία χάριτι.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου * τῆς καρδίας, Πάνσοφε,* ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις * τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο * νοητὴν ἐπὶ πέτραν * τὴν ἀσάλευτον.

Ίχριφ ἀναρτώμενος, * καὶ νιφάσι πάντοθεν * τῶν σπαραγμῶν κυκλούμενος, * σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον * ἐνητένιζες σώζειν, * Αξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Σεσάρχωται βουλήματι * έξ αίμάτων, Δέσποινα,* σοῦ παναχράντων Κύριος, * διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα * καὶ Μαρτύρων τοὺς δήμους * ἐπεσπάσατο.

Ο Είρμός.

» Έξηνθησεν ή έρημος * ώσει χρίνον, Κύριε,* ή τῶν ἐθνῶν στει-» Ερεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου * ἐν ἡ ἐστερεώθη * » ἡ χαρδία μου.

Κάθισμα, Ήχος δ΄ Ο ύψωθείς.

τη του στρατιώτην του Χριστού * τον άήττητον * και καθαιρέτην Ι του έχθρου * γενναιότατον,* τον έν μεγιστοις τέρασιν έκλάμψαντα, * ἄπαντες 'Αρτέμιον * εὐφημήσωμεν πίστει· * βρύει γὰρ ἰάματα * τοῖς προστρέχουσι πόθφ, * και καταπαύει πάθη χαλεπὰ,* και των έν θλίψει * ἀνθρώπων προίσταται.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, όμοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ * καθεζόμενος, * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς * αὐλιζόμενος, * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται άγιφ αὐτοῦ, *

Δέσποινα, εν κόλποις σου * σαρκικώς · ὁ Θεὸς γὰρ * ὁντως ἐβασίλευσεν * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη · * καὶ συνετώς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ · * ον ἐκδυσώπει * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα, * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ * τετοχυῖα, * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ, * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰητοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υιὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

'Ωδή δ' Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Μενος * τον ταθέντα έν ξύλφ θελήματι, * ύψώθης τεινόμενος, * καὶ ώμοτάτως ξεόμενος * καὶ ἀποδυόμενος * τοὺς δερματίνους χιτώνας * τῆς νεκρώσεως.

Οι πόνοι σου * της σαρχός και δεινών ή ἐπίτασις,* τὴν ἄπονον ληξίν σοι,* Μάρτυς, σαφώς προεξένησαν: * ἡς νῦν ἐμφορούμενος,*

άπαντα πόνον χουφίζεις * των ψυχών ήμων.

'Ισαγγέλφ * γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότησι,* χειρὸς δι' 'Αγγέλου σοι * πέμπει τροφήν ὁ οὐράνιος * ἄρτος, ἡ ζωὴ ἡμῶν,* ἐνδυναμοῦσάν σε, Μάρτυς,* παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Παρθένον σε * μετὰ τόχον ἀμίαντον, ἄφθορον * Θεὸς συνετήρησεν,* ὁ εὐδοχήσας ἐν μήτρα σου * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον * ἀναλαβέσθαι δι' ἄχραν * ἀγαθότητα.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Αμπάς φωταυγής * καθωράθης Πνεύματος, 'Αρτέμιε,* πιστούς καταυγάζουσα * και τῆς πονηρίας ἀπελαύνουσα * τὰ ζοφώδη και σκότους * πεπληρωμένα πνεύματα.

Ο πέτρα ζωής * τής ψυχής τὰ βήματα πηξάμενος, * ταϊς πέτραις σφιγγόμενος * καὶ τοῖς άλγεινοῖς περικυκλούμενος, * άληθής

'Αθλοφόρος * άχλόνητος διέμεινας.

Υπάρχων σεπταϊς * ώπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι, * τριβόλων όξυτητος, * Μάρτυς άθλοφόρε, κατεφρόνησας, * έν αὐτοῖς συμπατήσας * τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοχίον.

Σταυρόν και ταφήν * ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθεὶς δι' ἡμᾶς * ὑπομείνας, Δέσποινα,* Μάρτυρα στεβρότατον 'Αρτέμιον * τῶν αὐτοῦ παθημάτων * ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

'Ωδής'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τερεΐον και θυμα όλοκληρον,* Μάρτυς προσενήνοχας σεαυτόν 'Αρτέμιε * τῷ ἐκουσίαν σταύρωσιν * εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Digitized by Google

'Ανενδότοις πληγαίς συντριβέντος σου * σώματος, 'Αρτέμες, τοῦ καρτεροῦ, σορὲ, * τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν * διετήρησας πίστει ἀλώβητον.

Νοσημάτων ήμας ἀπολύτρωσαι,* Μάρτυς, καὶ παθών, πειρασμών τε καὶ θλίψεων,* τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας,* μιμητὰ τοῦ

Σωτήρος, Αρτέμιε.

Θεοτοχίον.

Χεμαζόμενον σάλφ των θλίψεων,* και κλυδωνιζόμενον επαναστάσεσι * τρικυμιών διάσωσον,* Θεοτόκε Παρθένε, τοὺς δούλους σου.

Ο Εἰρμός.

Την ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον

Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον * Έχ φθορᾶς,

ο Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ἡχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.
Τητὸν εὐσεβῆ * καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα,* τὸν κατ' ἐχθρῶν * κκης ἐαράμενον τρόπαια,* συνελθόντες ἐπαξίως * ἐν ὑμνωρδίαις εὐφημήσωμεν, * ᾿Αρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, * θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον: * πρεσβεύει γὰρ Κυρίφ * ὑπὲρ πάντων ἡκωῦν.

Ο Οίκος. Τράνωσόν μου.

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρχέσει * ἐξειπεῖν, 'Αθλοφόρε,* ἢ τοὺς πόνους τοὺς σοὺς, * οὕσπερ ἀνδρείως ὑπέμεινας * διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου,* καὶ τῆς χάριτος, ἢσπερ κατηξιώθης; * αἰκ ἐξαρχεῖ * διηγήσασθαι στόμα ἀνθρώπινον· * σοφίαν γὰρ ἐνδεδυμένος * καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας * καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον,* στρατιώτης φανεὶς γνησιώτατος. * Πρεσβεύεις Κυρίφ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναζάριον.
Τῆ Κ΄. τοῦ ἀὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Μεγαλομάρτυρος 'Αρτεμίου.
Στίγοι.

'Ο πάντα λαμπρὸς 'Αρτέμιος ἐν βίφ, Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον χλέος.

Είχαδη Αρτέμιος πυχινόφρων αυχένα τμήθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

' Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

΄ ήττητον φρόνημα, * άρραγεστάτην * ψυχής καρτερότητα, * Λ' Αρτέμιε, κτησάμενος, * έχθρων πανουργεύματα, * Μάρτυς, κατήργησας, * μέλπων έμμελέστατα: * Ο ών εύλογημένας * καὶ ὑπερένδοξος.

Poατζ των αιμάτων σου * την επηρμένην * βασάνων κατέσβεσας * πυράν, Θεομακάριστε, * και δρόσφ τοῦ Πνεύματος * περιχεόμενος, * χαίρων άνεκραύγαζες· * Ο ών εύλογημένος * καὶ ὑπερένδοξος.

Ιάσεων χάριτας * ἀναπηγάζων, * παθῶν ὑπεχχαύματα * σβεννύεις θεία χάριτι· * διώχεις δὲ πνεύματα * ἐπιστασίαις σου, * ἔνδοξε 'Αρτέμιε· * διὸ μεγαλοφώνως * σὲ μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα * ἀθανασίαν,* Παρθένε πανάμωμε,* θεοπρεπῶς ἐκύησας· * αὐτὸν οὖν ἰκέτευε,* τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν * πάθη τὰ τοῦ σώματος,* ἀγνὴ, καὶ αἰωνίου * καταξιῶσαι ζωῆς. 'Ωδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Μάστιξι σφοδραϊς,* Αρτέμιε, τὸ σωμα * ἐκδαπανώμενος ὑπήνεγκας,* ἐναποσκοπούμενος * τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν * ἢν νέμει σοι κραυγάζοντι,* ἔνδοξε, ὁ Δεσπότης * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αίμασι τοῖς σοῖς * ἡ γῆ καθηγιάσθη,* καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται * σῶμα τὸ πολύαθλον,* πᾶσαν νόσον, πᾶσαν κάκωσιν,* πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε * βλάβην ἀποδιῶκον * ἐκ τῶν πιστῶς προσφευγόντων σοι ἀεί.

Κόσμος 'Αθλητῶν * ἐδειχθης τὰ ἐν κόσμο * εὐσεβοφρόνως ἀπωσάμενος * καὶ τὰ ὑπερκόσμια * βραχυτάτω ἐξωνούμενος * τιμίω σου, 'Αρτέμιε, *αίματι ἀνακράζων· *Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

"Ακλυστος λιμήν * χειμαζομένοις ωφθης, * και θαλαττεύουσιν έκαστοτε * κινδύνοις και θλίψεσι * και παθήμασιν, 'Αρτέμιε· * έν φ διασωζόμενοι, * χάριτι μελωδούμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

'Ρεύσαντας ήμας * πιχρα τοῦ ξύλου βρώσει, * καὶ συμπτωθέντας ὁλισθήμασι, * Πάναγνε, ἀνέπλασας, * Πλαστουργὸν ἀποκυήσασα * καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, * "Αχραντε" ὁν ὑμνοῦμεν * πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ο Ειρμός.

» Κάμινος ποτὲ *πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι *τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

• Κάμινος ποτὲ *πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι *τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

• Τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα

• τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

' Ωδή θ΄. ' Ανάρχου Γεννήτορος.

Τόετν έφιέμενος * τὰ κάλλη τὰ οὐράνια, * τὰ φαινόμενα κόσμου * κάλλη παρέδραμες, * καὶ καλλοποιία τῶν ἄθλων * ὡραισθεὶς, * ' Αρτέμιε Μάρτυς, * καλῶν τὸ ἀκρότατον * εὐφραινόμενος κα-τείληφας.

'Ως ὅρθρος, ὡς τριος,* ἡ μνήμη σου φωτίζουσα * τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας,* μάκαρ, ἀνέτειλε· * σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ τμέρας* φωτοειδης * ὥφθης κληρονόμος,* σκεδάζων, 'Αρτέμιε,* την ὁμίγλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σχιρτήσωμεν σήμερον * πνευματιχώς χορεύοντες * 'Αρτεμίου τη μνήμη * τοῦ θείου Μάρτυρος * ψάλλωμεν Θεφ ἐν αἰνέσει * τῷ θαυμαστῷ * ὄντι ἐν 'Αγίοις, * καὶ καθαγιάζοντι * τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

'Η θήκη σου βρύουσα * ἀπαύστως τὰ ἰάματα,* τοὺς πιστοὺς προσκαλείται * πόθφ ἀρύσασθαι * εἰς σωματικὴν εὐρωστίαν,* εἰς ψυχικὴν * ὄντως σωτηρίαν,* παμμάκαρ 'Αρτέμιε,* πρεσβευτὰ τῶν εὐφημοῦντων σε.

Θεοτοχίον.

Φωτί με χαταύγασον * τοῦ σοῦ προσώπου, Κύριε,* ρὰθυμίας τῷ σχότει * συγχαλυπτόμενον,* ἔχων δυσωποῦσάν σε, Λόγε,* τὴν ἀληθῆ * ἀγνήν σου Μητέρα,* 'Αγγέλων λαμπρότητας,* χαὶ τὸν ἔνδοξον 'Αρτέμιον.

Ο Είρμός.

» 'Ανάρχου Γεννήτορος * Υίὸς Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
» ΑΠαρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* συν» αγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα. * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρεστηχώς, 'Αρτέμιε,* τῆ 'Αγία Τριάδι,* καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος * ταῖς ἐκείθεν πλουσίως,* ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύοις * τοὺς τιμῶντάς σε πόθφ,* Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε,* συμμαχῶν θείοις ὅπλοις,* ὡς τοῦ Χριστοῦ * στρατιώτης ἄριστος, ἀθλοφόρε,* τῷ σταυροφόρφ 'Ανακτι,* κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοχίον, ομοιον.

Εύλογημένη Πάναγνε, * Θεοτόχε Παρθένε, * Χριστιανών τὸ καύχημα, * τῶν 'Αγγέλων ἡ δόξα, * καὶ 'Αθλοφόρων τὸ κλέος, * κράτος, τεῖχος καὶ σκέπη, * καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, * φύλαττε, καὶ προστάτις * καὶ βοηθὸς * ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις. * καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, * προστασία τοῦ Κόσμου.

Είς του Στίχου, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ 'Ορθρου συνήθως, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμῶν Ίλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήγος δ΄. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο κατέτρωσε, * και ιεραῖς ἀναβάσεσιν * ἀπαναστῆναι * τῶν κοσμικῶν σε * θορύβων ἔπεισε· * τότε ὁπλισάμενος * Σταυροῦ τὴν δύναμιν, * πρὸς τὴν δαιμόνων * ἐχώρησας, * Παμμάκαρ, πάλην, * καὶ ἀνεπλέξω * νίκης διάδημα· * καὶ νῦν αὐλίζη * ταῖς λαμπρότησι * τῶν Αγίων· * μεθ'ὧν ἡμῖν αἴτησαι, * φωτισμὸν καὶ εἰρήνην * καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ταϊς φωτοβόλοις ἀχτῖσι παραδόξως,* Πάτερ ἀξιάγαστε,* τῶν ἰαμάτων σου * φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον,* τῶν νοσημάτων * διασκεδάζων * σχότος βαθύτατον· * ἐντεῦθέν σε ἤλιον * ἄλλον γνωρίζομεν,* χαὶ Μοναζόντων * ἐδραίωμα,* χαὶ ποδηγέτην * τῶν σωζομένων * θείφ ἐν Πνεύματι· * χαὶ νῦν τὴν μνήμην * ἐχτελοῦμεν σου * τὴν φωταυγῆ χαὶ σωτήριον, * Ἰλαρίων, πταισμάτων * διὰ σοῦ λύσιν λαμβάνοντες.

Δι' έγχρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη,* Πάτερ, χαθυπέταξας *
τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς· * καὶ ἀπαθείας ταῖς πτέρυξι * κεκοσμημένος,* χάριν ἐδέξω * ἰᾶσθαι, "Οσιε,* ἀνθρώπων ἐν Πνεύματι * τὰ
ἀρρωστήματα,* καὶ ἀπελαύνειν * τὰ Πνεύματα * τῆς πονηρίας,*
καὶ διασώζειν * τοὺς προσιόντας σοι· * ὅθεν χοροί σε * μακαρίζουσι *
Μοναζόντων,* σοφὲ ἀξιάγαστε,* καὶ τιμᾳ πᾶσα κτίσις,* Ἰλαρίων,
τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, 'Ηχος β'. 'Ανατολίου.

Έκ νεότητός σου φέρων * τελειότητος φρόνημα,* ὑπέθου σεαυτὸν,* Ἰλαρίων, τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ· * καὶ τὸν βίον ζηλώσας * τοῦ θείου ᾿Αντωνίου,* τοῖς ἱσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος * κατέτηξας τὴν σάρκα * σκιρτῶσαν ὧσπερ πῶλον,* ὡς ὡφελε τῆ ψυχῆ καθυποτάσσεσθαι,* καὶ τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας.* ᾿Αλλ' ὡ μακαριώτατε Πάτερ * καὶ θαυματουργὲ θεοφόρε,* τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσιν * αἴτησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Οτε * έκ τοῦ ξύλου σε.

"Ολην * τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς * καταδαπανήσας ὁ τάλας,*
νῦν κατελείφθην, 'Αγνὴ, * πάσης ὄντως ἔρημος * ἀγαθῆς πράξεως: *

προσεγγίζοντα βλέπων δὲ * τὸν θάνατον, οἴμοι ! * τρέμω τὸ κριτήριον * τοῦ σοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ· * οὖπερ * ἐξελοῦ με, Παρθένε,* καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης,* Δέσποινα, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

"Ανθραξ,* ον προείδεν ο κλεινός * πρώην 'Ησαίας, σαρκούται* έξ ἀπειράνδρου Μητρός * νεύματι του φύσαντος * αὐτόν Γεννή-τορος * και τεχθείς σραγιάζεται * έκων ο του κόσμου * αίρων ἀμαρτήματα,* ἀμνὸς ως ἄμωμος * ὅθεν * ἡ ἀμνὰς και Παρθένος * τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,* λύπης τῷ ρομφαία ἐτιτρωσκετο.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Πνεύματος 'Αγίου πλήρης γενόμενος * ὁ "Οσιος 'Ιλαρίων,* τὰς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατήργησε· * τῷ Σταυρῷ γὰρ ὁπλισάμενος,* καὶ ἐν τούτφ θαρρῶν,* πάσας τὰς νόσους * λόγῳ ἐθεράπευσε,* ψυχῶν μὲν τὰ πάθη,* σωμάτων δὲ πάσαν μαλακίαν.* Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ,* κατάπεμψον καὶ ἡμῖν * τὴν εἰρήνην σου ὡς φιλάνθρωπος.

Και νῦν, Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου.

Εγώ είμι, Πανάμωμε,* δένδρον τὸ ἄχαρπον τοῦ θείου λόγου,* χαρπὸν σωτήριον * μηδόλως φέρον,* χαὶ δειλιῶ τὴν ἐχχοπὴν,* μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· * ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ρῦσαί με,* δείξασα χαρπορόρον,* ἄχραντε, τῷ Τἰῷ σου * τῆ μεσιτεία σου. "Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Οὐ φέρω Τέχνον βλέπειν σε,* τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα,* ξύλω ὑπνώσαντα,* ὅπως τοῖς πάλαι * ἐχ παραβάσεως χαρποῦ * ὑπνω ὀλεθρίω ἀφυπνώσασι,* θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχης· ἡ Παρθένος * ἔλεγε θρηνωδοῦσα· * ἢν μεγαλύνομεν.

'Απολυτίχιου, Ήχος πλ. δ'.

Ταζς των δαχρύων σου ροαζς.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τό φαιδρόν ύμνω, παμμάχαρ, σων θαυμάτων.

Θεοφάνους.

' $\Omega \delta \hat{\eta}$ α' . 'Hyor β' . 'En β u $\theta \phi$ xaristrws.

τη τον φωσφέρον και φωτοειδή * βίον σου, Μακάριε,* περιχαρώς εὐφημεϊν προθυμούμενος,* τη της σης λαμπρότητος * ίλαρότητι φαιδρυνθήναι με πρέσβευε,* και τής άμαρτιας,* Πάτερ, τήν κατήφειαν άπέλασον.

Όλοτρόπως, Μάχαρ, τῷ Θεῷ * χαίρων προσεχώρησας,* ἔξω σαρχὸς καὶ τοῦ κόσμου γενόμενος,* καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον * τε-ταμένης δι' ἐγκρατείας ἐτήρησας,* τὸ τῆς ἀπαθείας * ἔνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

Φανοτάταις σύ μαρμαρυγαίς * περιαυγαζόμενος * της άρχικης καὶ ἀκτίστου Θεότητος, * πατρικης ἡλόγησας * ἀθείας καὶ πολυτάραχον ἄγνοιαν * ταύτης ἀπεστράφης, * μόνη τη Τριάδι συντασσόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ανατείλας ''Ηλιος έχ σου, '* Μήτερ ἀειπάρθενε, '* ὁ ἐχ Πατρὸς πρὸ αἰώνων νοούμενος, '* χαὶ τῷ ὁρωμένω δὲ '* παραδόζως περιγραφόμενος σώματι, '* τῷ τῆς εὐσεβείας '* φέγγει τοὺς ἀνθρώπους χατερώτισεν.

'Ωδή γ΄. 'Εν πέτρα με της πίστεως.
'Γώμενος παθών τὰς ἐπαναστάσεις * συντόνοις ταῖς ἀσκήσεσιν,
'Ιλαρίων, * ἐμάρανας, ἀσίδιμε, ἀνακράζων * Οὐκ ἔστιν "Αγιος *
ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Δερματίνους νεκρώσεως τους χιτώνας * ἀπέξεσας τῷ ξίφει τῆς έγκρατείας, * καὶ ὑφανας ἰμάτιον σωτηρίου, * βοῶν τῷ Κτίστη σου. * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κώκε.

'Ρωννύμενος έλπιδι των αίωνιων,* και Θεφ προσαγόμενος, θεοφόρε,* παλάμαις του θεόφρονος 'Αντωνίου' * ον και μιμούμενος * φωστήρ γεγένησαι,* 'Ιλαρίων, θαύμασι * λάμπων, 'Οσιε.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα τη βουλήσει μόνη μορφώσας,* τὸν ἄνθρωπον ήξίωσε μορφωθηναι,* πλαττόμενος ἐν μήτρα σου, Θεομήτορ: * ῷ νῦν κραυγάζομεν: * Σὰ εἶ Θεὸς ήμῶν,* καὶ οἰκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύμε.

Ο Είρμές.

Το πέτρα με της πίστεως στερεώσας,* ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 Το μου ἐπ' ἐχθρούς μου * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 τῷ ψάλλειν * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ
 ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύρεε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Αντωνίου τοῦ θείου * ἔζηλωκώς,* τὸν ἐνάρετον βίον * πνευμακαταλιπών τοῦ βίου * τὴν ἄπασαν μέμερναν,* τῆ τῶν παθῶν νεκρώσει * τῷ πνευματε ἔζησας * ἔθεν καὶ τὴν κτίσι * παραδόζων θαυμάτων * ἐπλήρωσας, *Οσιε,* τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.*

Τλαρίων Πατὴρ ἡμῶν,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νύν, Θεοτοκίον, δμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτὸν,* τὸ πανάγιον ὅρος,* τὴν φωτεινὴν * νεφέλην ὑμνήσωμεν,* βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον,* τὸν λογικὸν Παράδεισον,* τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν,* τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῆ διεπράχθη,* τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων * διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῆ * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὁωρήσασθαι * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι * τὸν πανάγιον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Έν τῷ ξύλφ ὁρῶσα * τῷ σταυριχῷ * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * τὸν Λυτρωτὴν,* ἐθρήνει δαχρύουσα,* καὶ πιχρῶς ἀπεφθέγγετο· * καὶ συνοχῇ καρδίας * τὰς κόμας ἐσπάραττε,* καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· * Τἰέ μου καὶ Κύριε,* πῶς σε τῶν Ἑβραίων * ἀνομώτατος δῆμος * ἀδίκως προσπήγνυσι * τῷ Σταυρῷ, ἀναμάρτητε; * πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι * ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς,* χολήν τε οἴμοι! καὶ ἦλους, μακρόθυμε; * ἀλλὰ δόξα σου, Σῶτερ,* τοῖς θείοις παθήμασι.

'Ωδή δ'.

Υμνώ σε * άκοη γάρ, Κύριε.

Νεκρώσας * τής σαρχός το φρόνημα,* τον χειμάρρουν τής άνομίας,* Ιλαρίων "Οσιε,* δαιμόνων τε τὰς μεθοδείας φυγών,* ἐν γαλήνη * Θείου Πνεύματος * μετὰ διχαίων, Πάτερ, ἀναπέπαυσαι.

Υδάτων * ἐπιρροίαις, *Οσιε,* ἀρδευόμενος τῶν δακρύων,* τὴν τῆς ψυχῆς ἀρουραν * πολύκαρπον τῆ γεωργία σαρῶς * τοῦ Σωτῆρος * πάσιν ἔδειξας,* τῶν 'Ασκητῶν πληθύνας τὰ συστήματα.

Μεθέξει * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * χρατυνόμενος, 'Ιλαρίων,* πονηρίας πνεύματα * χατέρραξας καὶ τῆ δυνάμει Χριστοῦ * ἀσθενοῦντας * ἐθεράπευσας,* προφητιχὴν πλουτήσας χαθαρότητα. Θεοτοχίον.

Ναόν σε * καὶ παστάδα ἔμψυχον,* Θεομῆτορ εὐλογημένη,* καὶ νοητὴν τράπεζαν,* καὶ λυχνίαν κατανοοῦμεν, ἐξ τζ * τοῖς ἐν σκότει * ἐξανέτειλε,* τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα.

΄ Ωδή ε΄. ΄Ο φωτισμός. Ος ἀστραπή * καθαρότητι βίου και πολιτεία,* τη των 'Ασωμάτων όμοιουμένη,* λάμψας ἐν κόσμφ,* τὸν τοῦ σκότους προστάτην * άπελαύνεις, Θεομαχάριστε,* τῷ τῆς εὐσεβείας * φωτὶ

λαμπρυνόμενος.

Παντοδαπαϊς * διαλάμπων, θεόρρον, θαυματουργίαις,* καὶ χάριτι θεία περωτισμένος,* πασιν έγνώσθης * θησαυρός, 'Ιλαρίων,* ἰαμάτων, Πάτερ θεόληπτε,* άλλος τις Προρήτης * Θεοῦ γνωριζόμενος.

Αίγλη των σων, * ίλαρωτατε Πάτερ, κατορθωμάτων, * τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθροῦ δυνάμεις * καταδιώξας, * καὶ τῆς τούτων μανίας * ἀφαρπάσας, τοὺς σοὶ προστρέχοντας * θείαις δαδουχίαις * πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοχίον.

Μίαν ήμιν * έν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καθορωμένην * ὑπόστασιν, μόνη εὐλογημένη, * τίκτεις ἀφράστως, * τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον * σαρκωθέντα δι'οίκτον ἄφατον. * Τοῦτον οὖν δυσώπει, * φρουρῆσαι τοὺς δούλους σου.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Τοναρχία λατρεύων Θεότητος,* τὸ τῆς ἀναρχίας πολύαρχον ἢλεγξας,* εἰδωλικὴν δυσσέβειαν * καταργήσας, Θεόφρον, τῆ χάριτι.

Ανατείλας ώς φοίνιξ έξήνθησας * έν τῆ Εκκλησία, Πατήρ ήμων Όσιε,* τῆ των καρπών γλυκύτητι * κατευφραίνων πιστών

τα πληρώματα.

Καθαιρέτης εδείχθης ἀήττητος * τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων, ἀοίδιμε, * πλουτοποιὰ χαρίσματα * πρὸς Θεοῦ, Ἰλαρίων, δεξάμενος.
Θεοτοχίον.

'Απειρανδρως, Παρθένε, ἐχύησας, * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεού σου τὰ σύμβολα. Ο Είρμός.

» Γ ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έχ φθο-

» ραζ, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ή Παρθένος.

ος φωστήρα άδυτον * τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου * συνελθόντες σήμερον * ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις: * Ελαμψας * τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας,* ἄπαντας * ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὑψος,* Ἰλαρίων, τοὺς βοῶντας· * Χαίροις, ὡ Πάτερ,* τῶν ᾿Ασκητῶν ἡ κρηπίς.

Ο Οίκος, Τὴν Ἐδάμ.

Έρασθεὶς τῶν τοῦ Χριστοῦ * θείων παραγγελμάτων, * καὶ μισήσας σαρκὸς * καὶ κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, * προσῆλθες προθύμως *

Μεπ. Τοπ. Ι.

αὐτῷ, καὶ ἐγένου * ἀστὴρ φωτίζων * τὰ πέρατα πάντα * τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος: * διὸ προσπίπτων * καθικετεύω σε: * Φώτισον κάμοῦ * τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς,* τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς ἀγῶνας,* οῦς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς * διὰ τὴν μελλουσαν ζωήν: * ἤςπερ νῦν ἀπολαύων * μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων: * Χαίροις, ὧ Πάτερ,* τῶν ᾿Ασκητῶν ἡ κρηπίς.

Συναξάριον.

Τη ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου. Στίχοι.

Έν δάχρυσι πρίν και πόνοις σπείρας κάτω,

Ίλαρίων, θέριζε νῦν χαίρων ἄνω.

Υστατα Ίλαρίων χοιμήσατο είχαδι πρώτη.

Ταζ αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. 'Ωδὴ ζ΄. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Ρημάτων ο φθόγγος σου,* καὶ τῶν θαυμάτων * ἡ χάρις ἡ ἔνθεος * εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε * τὴν γῆν, Πάτερ *Οσιε,* θεοσεβείας πυρσῷ * πᾶσιν ἐπιλάμπουσα πιστοῖς * τῶν ἰαμάτων τὴν ἰλαρότητα.

Σταυρῷ τειχιζόμενος * τῷ τοῦ Σωτῆρος * ἀλώβητος ἔμεινας * ἀλόγως ἐφορμήσαντος * δαιμόνων φρυάγματος * ἐπὶ σὲ, Πάνσοφε· * οἶδε γὰρ ὁ ὑψιστος Θεὸς * περιφρουρείν τοὺς αὐτοῦ θεράποντας.

'Ως στύλος ἀκράδαντος,* οὐρανομήκης,* ὡς πύργος ἀσάλευτος * ὡράθης δι' ἀσκήσεως * πυρσεύων τὰ θαύματα,* διδοὺς ἰκματα,* βρύων θεῖα δόγματα πηγής * ἐξ ἀεννάου τῶν θεοπνεύστων
Γραφῶν.
Θεοτοκίον.

Νεφέλη Παρθένος σε * δικαιοσύνης * τὸν "Ηλιον ἔτεκε, * παρθένος διαμείνασα, * τῷ πάθει τοῦ σώματος * προσομιλήσαντα, * ἄνθρωπον γενόμενον, Χριστὲ, * δι'εὐσπλαγχνίαν και συγκατάβασιν.

΄ Ωο ή η΄. Κάμινος ποτέ. ρόνος άληθως * αἰσθήσεως ἐγένου * θεία συνέσει λαμπρυνόμενος,*

Τα θείοις προστάγμασι * θεοφρόνως ἐδηγούμενος * καὶ ἀρετῆ λαμπόμενος,* "Οσιε Ίλαριων,* τῶν 'Ασκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

"Αρμα μυστικόν * τὸ ὄνομα βαστάζων * τὸ τοῦ Κυρίου ὤφθης, "Οσιε, * δι' ἔργων λαμπρότητος * καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεως * καὶ καθαρᾶς βιώσεως, * "Οσιε 'Ιλαρίων, * τῶν 'Ασωμάτων ὁμόσκηνε.

Υίοθετηθεὶς * τῆ χάριτι τῆ θεία * συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας,* καὶ πλοῦτον οὐράνιον,* βασιλείαν ἀδιάδοχον,* ἀπείληφας, Θεσπέσιε,* κράζων· Υπερυψοῦτε,* πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Μύρον νοητόν * έχχενωθέν, Παρθένε,* ώνομασμένον Υίὸν τέτοκας, * προχείων της Θεότητος * γους βροτούς εὐωδιάζοντα, * καὶ τῆς φθοράς ρυόμενον * χράζοντας. Εύλογείτε,* πάντα τὰ έργα, τὸν Ο Ειρμός. Κύριον.

Ζάμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ένεργείας διεμέριζε *

τῷ θείψ προστάγματι,* τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα,*

» τους δὲ Πιστους δροσίζουσα * ψάλλοντας· Ευλογείτε,* πάντα » τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

γίων σκηνώματα * χοροβατείν ήξιωσαι,* τήν ζωήν διανύσας Α άγίως, "Οσιε· * και ώς πεφηνότι δικαίφ * σοι τριλαμπές * άνέτειλε φέγγος, * και ή τούτου σύζυγος * ευρροσύνη σε έδέξατο.

Τών άθλων τὰ ἔπαθλα * παρά Θεοῦ δεξάμενος, * καὶ ζωῆς αίωνίου σαφώς λαβόμενος,* και της καλλονής, Ιλαρίων,* της υπέρ νούν, * Πάτερ, εὐμοιρήσας, * ὑπέρ των ὑμικούντων σε * τὸν Δεσπότην zebozéteve.

'Ως κέδρος ύψικομος * δι' άρετης ύψούμενος,* έν αύλαζς, Ίλαplwy, Geou reputeuser. * xei we nenheighevoe de ninoc, * we eidahije* Παράδεισος ώφθης,* ώς πηγή ίαματα,* Ίλαρίων, αναβλύζουσα. Θεοτοχίον.

Νυμφών έχρημάτισας * της ύπερ νοῦν σαρχώσεως * της τοῦ Λόγου, Παρθένε Θεογεννήτρια,* περιβεβλημένη έν δόξη * των άρετων * καὶ πεποικιλμένη· * διό σε, πανάμωμε,* Θεοτόκον καταγγέλλομεν. Ο Είρμός.

≬νάρχου Γεννήπορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθείς ἐκ » A Παρθένου ήμιν ἐπέφανε,* τὰ ἐσποτισμένα φωτίσαι,* συν-» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Ο ούρανὸν τος ἄστροις.

Τὸ ἱλαρόν σου, Πάτερ,* καὶ καθαρώτατον ὁρῶν * τῆς διανοίας ὁ πάντων * γινώσκων τὰς ἔνθυμήσεις,* φωστήρα κόσμφ δεικνύα * σὲ, Μοναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν Ποιητήν τῶν αἰώνων * καὶ τῶν Αγγέλων Δεσπότην * άποτεχούσα, Παρθένε,* τούτον ικέτευε δείζαι * τῆς δεξιάς παραστάτας * μερίδος τούς σούς οἰχέτας.

Είς τους Αίνους ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

'Ιδιόμελα τρία, δευτεροῦντες το πρώτον.

Ήχος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι.

Όλος αναπείμενος * δια παντός το Κυρίω, * σάρχα μέν ένέκρωσας * άρετων άσκήσεσιν * έκ νεότητος * της ψυχης όμμα δὲ * θεωρίαις, Πάτερ,* φωτοβόλοις άνεπτέρωσας· * διὸ γενόμενος * θείων δεκτικὸς διαδόσεων,* ἰάσεων χαρίσματα * καὶ θεοσημείας ἐπλούτησας,* πάσι διανέμων * τοίς χρήζουσι πλουσίας δωρεάς,* καὶ παρρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αίγλην τὴν τρισήλιον * φωτιστιχώς δεδεγμένος, * Ίλαρίων *Οσιε, * αἰσθητὸς ὡς ἤλιος * διελήλυθας * τὰ τῆς γῆς πέρατα, * διασπείρων πᾶσι * τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου * διὸ Προφήτην σε * καὶ θαυματουργὸν ἀνεκήρυττον * καὶ θεῖον καὶ θεοληπτον * οἱ τῆς εὐποιίας μετέχοντες * καὶ τῶν ἰαμάτων, * θεόρρον, ἀπολαύοντες τῶν σῶν, * καὶ σωτηρίαν καρπούμενοι * ταῖς διδασκαλίαις σου.

Βίου τὴν τερπνότητα * καὶ τὰ ἐρωμενα πάντα * ὑπερβὰς τῆ χάριτι,* καὶ πρὸς τὰ νοούμενα καὶ ἀσάλευτα * μεταβὰς, * Οσιε,* καθαρῶν τῷ μόνῳ * καθαρῷ τε προσωμίλησας * νοὸς ὁξύτητι,* καὶ τῆ τῆς ψυχῆς καθαρότητι * ὡς * Αγγελος ἐβίωσας,* καὶ μετὰ τῆς ΰλης ὁρωμενος * καὶ νῦν τῷ Δεσπότη * τῶν ὅλων παριστάμενος Χριστῷ,* ἐν παρρησία ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος δ'.

Τὸ ἱλαρόν σου, Πάτερ,* καὶ καθάρὸν τοῦ βίου ἰδῶν ὁ Χριστὸς,*τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον,*μονὴν πεποίηται ἐν σοὶ * καὶ γέγονας οἰκητήριον θιῖον· * καὶ διὰ τοῦτο σὺν 'Αγγέλοις* ἐν οὐρανοῖς αὐλίζη, μακάριε.

Καὶ νύν, Θεοτοχίον. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε γεκρόν.

"Ολος * ήδονων φθοροποιών, * όλος πεπλησμένος παντοίων * καχών γεγένημαι, * όλος ο ταλαίπωρος * έχ παίδων βέβηλος, * έως γήρως μεστός είμι * χαχών τών συνήθων * άλλὰ ή τὸν αϊροντα * τὰ άμαρτήματα * χόσμου * ἀπορρήτως τεχούσα, * τοῦτον χαθιχέτευε δοῦναι * τῶν πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ξύλω * τοῦ Σταυροῦ σε, 'Ιησοῦ,* προσαναρτηθέντα όρῶσα * ἡ ἀπειρόγαμος,* ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· * Τέκνον γλυκύτατον,* ἴνα τί ἐγκατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν * μόνην, φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * Σπεῦσον,* καὶ δοξάσθητι ὅπως,* δόξης ἐπιτύχωσι θείας * οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'.

Των Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν,* Ίλαρίων, Πατήρ ήμων. * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ,* τῷ Χριστῷ δουλεύσας * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν,* 'Αγγέλων συνόμιλε,* 'Οσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῷ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου.

Οι λόγοι μου ἀκάθαρτοι,* τὰ χείλη δόλια,* τὰ ἔργα δέ μου * εἰσὶ παμμίαρα. * καὶ τι ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υιὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον,* ὅπως ἐν μετανοία * δέξηται μου τὸ πνεῦμα,* ὡς μόνος εὕσπλαγχνος. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ή Πάναγνος ως είδε σε * Σταυρφ κρεμάμενον * εθελουσίως,* κατανοουσά σου * τὴν δυναστείαν,* λύπη συνείχετο, Χριστε,* καὶ όδυρομένη ἀνεβόα σοι * Τέκνον, μή με λίπης τὴν τεκουσάν σε * δός μοι λόγον, Γιέ μου,* μή με σιγών παρέλθης,* Λόγε Θεου, τὴν δούλην σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη τοῦ Αγίου καὶ Ἰσαποστόλου Αβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Αγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσφ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ιεράρχου.

"Ηχος β'. "Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Αρς * ἀναχείμενος Θεῷ, * θείων πληρωτής προσταγμάτων * κρθης, 'Αβέρχιε· * χάριν δὲ δεξάμενος * ἐξ ὕψους, 'Αγιε, * νοσημάτων ἀπήλλαξας * ποιχίλων ἀνθρώπους, * δαίμονας ἀπήλασας, * βωμούς χατέρραξας· * γνώσιν * ἐνεφύτευσας θείαν * τοῖς τῆ ἀγνωσία ἀθλίως * πρώην χινδυνεύουσι, μαχάριε.

Θείων * διδαγμάτων ἀστραπαζς * ἔλυσας πολύθεον νύχτα,*
Π άτερ 'Αβέρχιε' * ὅρθρος δὲ ἀνέτειλας * υίοὺς ἡμέρας τελῶν *
τοὺς ἐν ζόφω ὑπάρχοντας * τὸ πρὶν, Ἱεράρχα,* θαύματα παράδοξα * ἐπιδειχνύμενος' * ἔθεν * τὴν ἀγ(αν σου μνήμην * πίστει ἐορτάζομεν πάντες,* ἀνυμνολογοῦντές σε, θεόπνευστε.

Σκεύει * εν ενί θαυματουργών, * οίνόν τε καὶ ελαιον, Πάτερ, * καὶ είδος ετερον * ήνωσας τηρούμενα * εν τῷ προέρχεσθαι * ἀμιγῆ θεία χάριτι * θερμών δὲ υδάτων * χάριν δι' ἐντεύξεως * βλύσαι πεποίηκας * νόσους * θεραπεύουσαν πάσας * τῶν προσερχομένων εν πίστει * καὶ μακαριζόντων σε, 'Αβέρκιε.

Καὶ τρία των Μαρτύρων.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.

παρανόμου προστάγματος,* τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες * Παίδες
εί μακάριοι * κατερρόνησαν * καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν *

της πλάνης τὸν σύνδεσμον, * καὶ ἀξίαν κοσμικὴν * ἀπωσάμενοι ἔλαβον * τὸ ἀξίωμα * τὸ αὐτοὺς περιδόξους * ἐκτελέσαν, * καὶ τὴν ἄνω προξενησαν * της βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτούς πρός τὰ σχάμματα * τῆς ἀθλήσεως, "Αγιοι, * καρτερῶς γυμνάζοντες, * κατεκρύπτεσθε * ἐν τῷ σπηλαίῳ, δεήσεσιν * ἀπαύστοις τὸν Κύριον * ίκετεύοντες, ἰσχὺν * χορηγῆσαι καὶ δύναμιν· * οἰς δὲ κρίμασιν * ὁ φιλάνθρωπος οἰδεν * ἀφυπνῶσαι, * ἐν εἰρήνη ὑμᾶς πάντας * θεαρχικῶς ἐγκελεύςται.

Μυστηρίφ μυστήριον * τοῖς 'Αγίοις προστίθεται' * ώς γὰρ τελευτήσαντες, * οὐχ ἡσθάνοντο: * οῦτω καὶ νῦν ἐγειρόμενον, * σπερ γνόντες οἱ ταύτην * ἀθετοῦντες, * στερεοῦνται ἐν τῆ πίστει * δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, 'Ηχος γ'. 'Ιωάννου Μοναχού.

'Αρχιερεῦ 'Οσιε,* παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργὲ * θεράπον Χριστοῦ 'Αβέρκιε,* προρητικοῦ ἐκλάμψας βίφ,* καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων,* τοῦ Σωτῆρι λειτουργῶν,* σὰν 'Αγγέλοις ἀπαύστως * πρέσβευε ρυσθῆναι * ἀπὸ πάσης ἀπειλης τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Αγγέλων χαρμονή * των θείων, Κόρη, πέφυκας, * των 'Αποστόλων Αδόξα, * καὶ Προφητών ἐκσφράγισμα, * των ἀνθρώπων τε πιστών ή προστασία * καὶ ἀδηγὸς σωτήριος. * διὰ τοῦτό σε * προσκυνοῦ-μεν, Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Όρωσα τὸν ἐκ σοῦ * τεχθέντα, Παναμωμητε,* κρεμάμενον ἐν ξύλφ,* ωλόλυζες βρώσα: * Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδυ * τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, * τοῦ καλλωπίσαντος * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'.

Δεύτε, πάσα χτίσις,* εν χυμβάλοις ψαλμικοῖς * καὶ εν φωναϊς άλακαγμοῦ * αἰνον Θεφ ἀναπεμψωμεν,* τῷ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως * τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι,* καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων δύο καὶ ἐβδομήκοντα * τετελευτηκότας χρόνων,* Αγίους Παΐδας ἐπτὰ * δι ἰκεσίας εὐσεβοῦς Βασιλέως * ἀναστήσαντι ἐκ χοὸς * εἰς πτωσιν ἀπίστων ἐχθρῶν * καὶ αἰσχύνην αἰωνον,* δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον * τῶν φοβουμένων αὐτόν. * οἶδε γὰρ Κύριος * δοξάζειν τοὺς αὐτόν ἀντιδοξάζοντας. * Θέλημα γὰρ ποιεῖ * τῶν φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθεία * ὁ μόνας εὕσπλαγχνος καὶ τῶν φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθεία * ὁ μόνας εὕσπλαγχνος καὶ καίσουν ἐν ἀληθεία * ὁ μόνας εὕσπλαγχνος καὶ καίσουν ἐν ἀληθεία * ὁ μόνας εὕσπλαγχνος καὶ καίσουν ἐν ἀληθεία * ὁ μόνας εὕσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. * Ο τοῦ παραδόξου.

Χαΐρε, Θεοτόκε Δέσποινα. * χαΐρε, Θεοῦ καθαρὸν * οἰκητήριον, ἄχραντε. * χαΐρε, θεῖον ὅχημα * τοῦ Λόγου θεοχώρητε. * τὸ θεότευκτον, * χαΐρε, παλάτιον. * θεοπάροχον, * χαΐρε, θησαύρισμα. * θάλαμος ἔμψυχος, * Θεοῦ θεία τράπεζα, * καὶ κιβωτὲ, * καὶ δοχεῖον Τνεύματος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Αὐτόμελον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ μυστηρίου καινοῦ! * ὁ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε * ἐν μέσῳ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* δν ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν.* Έκλαιε κράζουσα· * Οἴμοι τέκνον φίλτατον! * πῶς σε δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

'Απολυτίχιον τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως. Καὶ τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς 'Οκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν 'Αγίων.

Κανών τοῦ Ἱεράρχου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

'Αβερχίου μέγιστον έξάδω κλέος. 'Ιωσήφ

'Ωδή α'. Ήχος β'. Δεῦτε, λαοί.

Αίγλη φαιδρά * της Τρισηλίου Θεότητος * καταυγασθείς, `Αβέρ-Α κιε, * φως έχρημάτισας * τους έν σκότει φωτίζων * και πάσαν των δαιμόνων * λύων σκοτόμαιναν.

Βίον ἐν γῆ * ἔσχες, Παμμάχαρ, οὐράνιον,* μετὰ σαρχὸς ὡς ἄσαρχος * πολιτευσάμενος, * καὶ τὰ πάθη νεκρώσας, * καὶ τῆς ἰερωσύνης * χάριν δεξάμενος.

Έχων εν σοι,* Πάτερ, του Λόγον φθεγγόμενον,* τῆς ἀλογίας ελυσας * τοὺς ματαιόφρονας,* τῶν δαιμόνων τεμένη * καὶ ξόανα τῆς πλάνης * καταστρεψάμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρητορικαὶ * γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὐ σθένουσι * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· * Θεὸν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, Παναγία, * τἰμῖν ὁμοιω-θέντα * δι' ἀγαθότητα.

Κανών τῶν Μαρτύρων, οὐ ἡ ἀχροστιχίς Τὴν ἐπτάρωτον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.

Ήνίκα τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον * ἔγνωτε πρόσταγμα * περεκελεύον θύσαι βδελυκτοίς, * τοῦ Θεοῦ τοῖς προστάγμασιν * ώχυρωμένοι, Μάρτυρες, * ἀπαρασάλευτοι γεγόνατε.

Νηστείαις και προσευχαζς προσείχετε * κατακρυπτόμενοι,* κεὶ ἐαυτοὺς πρὸς πάλην δυσμενών * ἐτοιμάζοντες, * Αγιοι· * ὁθεν ὑμῖς ὁ Κύριος * ἀπαρατρώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοχίον.

Ευρών σε καθαρωτέραν, Πάναγνε,* πάσης τῆς κτίσεως,* ὁ καθαρὸς ἐνφκησεν ἐν σοὶ, * ἐξοικίσαι βουλόμενος * τὴν ἐν ᾿Αδὰμ οἰκήσασαν * παρανομίαν ὡς φιλάνθρωπος.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωοη γ'. Στερέωσον ήμας.

Καὶ λόγοις ἱεροῖς * καὶ ἐπιδείξεσι * θαυμάτων, 'Αβέρκιε, περαδόζων, * τοὺς τῆ πλάνη θαλαττεύοντας * σωτηρίας πρὸς ὁρμο καθωδήγησας.

'Ιάσεις ένεργων,* τελων έξαισια,* δαιμόνων ἀπείργων τὰς φεντασίας,* σωτηρίας πάσιν αίτιος * τοῖς πλουτοῦσι προστάτην ει γεγένησαι.

'Ο λόγος ίερος,* ο βίος ἔνθεος,* ο τρόπος τοῖς θαύμασι διελάμπων,* ή ζωή σου, Πάτερ, ἔνδοξος,* καὶ ὁ θάνατος τίμιος γυγένηται.
Θεοτοκίον.

Υπάρχων ο Θεός * το πρίν άορατος * ώράθη, Παρθένε, δί εν σπλαγχνίαν * έχ γαστρός σου σωματούμενος * διὰ τοῦτό π πίστει μαχαρίζομεν.

Των Μαρτύρων. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

Προσήχθητε Βασιλεί * όμολογήσαι δυσσεβεί, Μάρτυρες,* τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα * τοῦ ἐν οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Τήν πίστιν περ:φανώς * ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα,* τώ τοῦ ἔχθροῦ βέλεσιν * ἄτρωτοι ἐμείνατε, Μάρτυρες.

'Αντέστητε ἀνδρικῶς * τῷ παρανόμφ Βασιλεῖ, "Αγιοι,* σέβες ὑμιῖν ἄλογον * φέρειν τοῖς εἰδώλοις προστάττοντι.

Φορέσας με έχ τῶν σῶν * θείων αἰμάτων ὁ Χριστὸς, "Αχραντιή" καταστολὴν χάριτος * πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Ο Είρμός.

Τύρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα:

Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε,* καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Τιχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον. Τεράρχης ἐδείχθης,* χρίσμα σεπτὸν * περικείμενος, Πάτερ,* θεουρο Υικώς,* καὶ πάντας ἐν χάριτι * τελειών, ἰερώτατε· * δωρεαϊς δὲ θείων * θαυμάτων χοσμούμενος,* ένεργεζς σημεζα * καὶ θαύματα ἄπειρα,* νόσους θεραπεύων * και τους δαίμονας φλέγων,* και πλήθη πλανώμενα * έπιστρέφων, 'Αβέρχιε· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

'Ως στύλοι ὑπάρχοντες * τῆς 'Εκκλησίας Χριστού,* τὰ τείχη έρρηξατε * της άπιστίας, σοφοί * έπτάφωτοι Μάρτυρες· * όθεν πρό τοῦ θανάτου * τὴν Ελλήνων μανίαν, * πάλιν δὲ μετὰ πότμον * της αιρέσεως ζάλην * έλάσαντες πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον. ກຸ່ມຜັນ.

Έκαίνισας, "Αχραντε," τῷ θείῳ τόκφ σου "φθαρεῖσαν έν πάθεσι * των γηγενών την θνητην * ούσιαν, και ήγειρας * πάντας έχ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· * ἔθεν σε χατὰ χρέος * μαχαρίζομεν πάντες,* Παρθένε δεδοξασμένη,* ώς προεφήτευσας. "Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωνε, * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διηλθέ σου * την παναγίαν ψυχην,* ηνίκα σταυρούμενον * έβλεψας έχουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη,* ὁυσωπούσα μή παύση,* συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι. Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή δ'. Υμνώ σε ἀχοῆ.

Ν εράλως * σὴν καθέδραν, "Οσιε, * κατεσκόσμησας, 'Ιεράρχα. * διὰ κεγάλοις γὰρ θαύμασι * διέπρεψας καὶ πολιτεία λαμπρᾶ. * διὰ τοῦτό σε, 'Αβέρχιε,* ὁ Θεὸς ἡμῶν μεγάλως ἐδόξασεν.

Ελέους * θελητήν τὸν Κύριον * ἐπιστάμενος, Θεοφόρε,* θερμῶς αύτον ήτησας, * είς Ιασιν και σωτηρίαν πολλών * τών θερμών ύδάτων ἔκβλυσιν * τὴν θαυμαστὴν ποιήσασθαι, 'Αβέρκιε.

Γονίμους * τὰς ἀγόνους χάριτι * ἀπετέλεσας διανοίας· * ἐνθέμενος ταύταις γάρ,* 'Αβέρκιε, του λόγου σπόρον σαφώς,*ώς καλών σπορεύς εθέρισας * στάχυν εκατοστεύοντα, θεόπνευστε.

'Ιάσω * συντριβήν, Πανάμωμε, * και τήν πάλαι ταλαιπωρίαν * των γηγενών, τέξασα * τον βαστάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν * δι'εὐσπλαγχνίαν άφατον, θεόνυμφε.

Τών Μαρτύρων. Δι' άγάπησιν, Οίκτιρμον.

Οραιώθησαν οι Πατδες ώραιοτάτως,* τῷ τοῦ παντὸς Δεσπότη * 🖆 οίχειούμενοι· έθεν * πάσαν ἀπεχρούσαντο * χαχίαν τοῦ ὄφεως. Τάς πλουσίας εκδεχόμενοι άντιδόσεις,* πάντα τὸν πλοῦτον πασ: * πενομένοις χενούσιν * όλβον άντιχτώμενοι * οί 'Αγιοι άφθαρτον.

Men. Tom. I.

Digitized by Google

Οι ευγένειαν την άνω ήγαπηχότες, * έξ ευγενών γονέων * γεννηθέντες ουδόλως, * είλοντο δυσγένειαν * χαχών ἐπισύρεσθαι.

Θεοτοχίου.

Νέον βρέφος ἀπεχύησας τὸν προόντα * γεγηραχότα χόσμον * νεουργοῦντα, Παρθένε,* θείαις ἐπιγνώσεσι· * διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ιεράργου, 'Ωρή ε'. 'Ο φωτισμός.

πήσας τους σους * ἐπὶ πέτραν καρδίας, Θεόφρον, πόδας,* τους ω υποπεσόντας τῆ ἀπωλεία * καὶ σέβας λίθοις * ἀπονέμοντας, μάκαρ,* θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας * πέτραν Ἰησοῦν * τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τον ἰατρον * τῶν ποικίλως νοσούντων καὶ σωτηρίαν,* πάντων πλανωμένων τὴν οδηγίαν,* τὴν μυροθήκην * τῶν σεπτῶν χαρισμάτων, * τὸ δοχεῖον τοῦ Θείου Πνεύματος, * τὸν ἰερομύστην * τιμῶμεν 'Αβέρκιον.

Οἶνος ἐνὶ * τῆ προστάξει σου σχεύει μετὰ ἐλαίου,* ἔτερόν τε εἶδος ἐμβεβλημένα,* χαιρῷ ἰδίφ * ἀμιγῆ παραδόξως * ἐχχενοῦται τὴν ὑπερβάλλουσαν * χάριν σου δηλοῦντα,* θεόφρον ᾿Αβέρχιε.

Θεοτοχίον.

Νόμοι ἐν σοὶ * παραδόξως, Παρθένε, καινοτομοῦνται· * τίκτεις γὰρ ἀσπόρως Θεὸν Σωτῆρα,* καὶ διαμένεις * παρθενεύουσα πάλιν· * ξένον θαῦμα! ὅθεν Μητέρα σε * τοῦ Ἐμμανουὴλ * εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Των Μαρτύρων. Σὰ Κύριέ μου, φῶς.

παξιμιλιανόν, * 'Ιωάννην, 'Ιάμβλιχον, * Μαρτίνόν τε τους φω στήρας * τους τὰ πέρατα πάντα * φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αἰνέσωμεν, πιστοὶ,* 'Αντωνίνον τὸν ἔνδοξον,* 'Εξακουστωδιανόν τε,* Διονύσιον πόθω * τὸν πάνσοφον δοξάζοντες.

'Ρεόντων καὶ φθαρτών * ἀντηλλάξασθε, "Αγιοι, * τὰ ἄφθαρτα καὶ μηδόλως * παλαιούμενα: ὅθεν * άξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοχίον.

Τὴν πώρωσιν, 'Αγνὴ,* τῆς ψυχῆς μου διάλυσον,* καὶ δίδου μοι εὐαισθήτως * τοῦ Υίοῦ σου προσέχειν * τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ஹοἡ ς΄. Ἐν ἀβύσσφ πταισμάτων.

Εώας εἰς Δύσιν ἐπέδραμες * τῆς δαιμονικῆς καὶ δεινῆς ἐνοχλήσεως * τὴν Βασιλίδα, "Οσιε, * ἀπολύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ξένος κόσμου όρθεις ιερώτατα * ξένα και φρικτά ἐπετέλεσας θαύματα,* και περιών ἐν σώματι * και τῶν τῆδε ἀπάρας, 'Αβέρκι.

'Αστραπόμορφος, Πάτερ, ὁρώμενος,* τὰς δαιμονικὰς καθυπέταξας φάλαγγας,* στέγειν τὴν σὴν, 'Αβέρκιε, ἀπειλὴν μὴ σθενούσας, θεόπνευστε. Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Παναγία Θεόνυμφε, * οἱ νενεχρωμένοι ζωῆς τξιώθημεν· * καὶ τῆ φθορὰ δουλεύοντες, * ἀρθαρσίαν σαφῶς ἐπλουτήσαμεν.

Των Μαρτύρων. Θύσω σοι * μετά φωνής.

" γ περθεν * είδωλικοῦ πελάγους ἐκπλέοντες,* οἰακιζόμενοι ὅπλφ * τοῦ Σταυροῦ, λιμένας τοὺς αἰωνίους,* 'Αθλοφόροι,* νῦν ἐφθάσατε θέσει θεούμενοι.

'Ραίνοντες * σταλαγμοϊς των δακρύων τὸ ἔδαφος, * τῆ πρὸς Θεὸν ἰκεσία, * ἐκοιμήθητε χρόνοις πλείοσι· * καὶ τὴν πάντων * ἀναστάντες δηλοῦτε ἀνάστασιν.

*Ω θαῦμα! * πῶς οἱ πλείοσι χρόνοις ὑπνώσαντες,* τὴν ἐσομένην τῶν πάντων * ἀβεβαίαν πλείστοις ἀνάστασιν * βεβαιοῦνται,* αἰρετιχῶν ἐμφράττοντες στόματα.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον * τῆς σαρχός μου, Παρθένε, τὸ φρόνημα, * ἡ τὴν Ζωὴν τετοχυῖα * τὴν θανάτφ θάνατον χαθελοῦσαν, * καὶ τοὺς Παΐδας * παραδόξφ ἐγέρσει δοξάσασαν.

'Ο Είρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου,

Ήχος πλ. δ΄. 'Ως άπαρχάς.

Ος ίερεα μέγιστον * καὶ 'Αποστόλων σύσκηνον * ἡ 'Εκκλησία * γεραίρει σε ἄπασα * ἡ τῶν πιστῶν, 'Αβέρκιε' * ἢν ταῖς σαῖς ίκεσίαις * περιφύλαττε, μάκαρ,* ἀκαταγώνιστον * καὶ ἀκλυδώνιστον * ἐξ αἰρέσεως πάσης * καὶ ἀσειστον, πολυθαύμαστε.

΄Ο Οίκος. Αύτὸς μόνος.

Ως πολύς σου ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος! * ἀριθμὸς δὲ οὐκ ἔστι τῆς δόξης σου· * ἐκ μὴ ὄντων γὰρ πάντα παρήγαγες * ὁρατὰ καὶ ἀόρατα, Κύριε.* Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε, δώρησαι* τῆ βεβήλφ καρδία μου αἴνεσιν θείαν,* ὁ ὑπ' Αγγέλων ἀπαύστως ὑμνούμενος,* ἵνα τὸν Ἱεράρχην τιμήσω * τὸν ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαστον. Σ υναξάριον.

Τη ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου ᾿Αβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ. Στίχοι.

Δούς χοῦν 'Αβέρχιος χοι θνητῶν νόμφ, Θεὸς Θεῷ πρόσεισι τῷ φύσει θέσει. Εἰχάδι δευτερίη 'Αβερχιος ῷχετο γαίης. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Αγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐρέσω.

Στίχ. Παίδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακρούς ὑπνους, Υπνωσαν αὐθις τὸν μετ' εἰρήνης ὑπνον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν.
Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ος θείος ποιμήν, * ώς θαυμάτων αὐτουργός, * τυφλοίς το βλέπειν * έντεύζει, Πάτερ, έγορήγησας, * τὴν ἀχοὴν τοῖς χωρεύουσι, * χάθαρσιν λεπροῖς, * εὐδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσεν * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κηρύττει τὸ σὸν * τερατούργημα, σοφὲ,* εἰς τὸν αἰῶνα * θερμῶν ὑδάτων ἡ ἀνάβλυσις,* βωμὸς τῷ τάφφ σου κείμενος,* ὅν ἐκ τῆς Ῥωμαίων * μεγίστης μετηνέγκατο πόλεως * τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν * πνεῦμα, 'Αβέρκιε.

Ααοῦ ταπεινοῦ * προηγήσω, ὑψηλὸς * ἐν θεωρίαις * καὶ ἐνεργείαις καὶ δυνάμεσιν * ἀποδειχθεὶς, Ἱερωτατε,* καὶ τοῦ ὑψηλοῦ * Βασιλέως θεραπευτής, ῷ κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Έτεχθη εκ σοῦ, * δν εγεννησε Πατήρ * πρὸ τῶν αἰεύνων, * διτταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσιν, * οἰα Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, Κόρη, * γνωριζόμενος πᾶσι * τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Των Μαρτύρων. Έν τη καμίνφ.

Σύν 'Ιαμβλίγω,* 'Εξακουστωδιανόν, Μαρτινιανόν * άμα 'Αντωνίνω, καὶ τὸν εὐκλεῆ * 'Ιωάννην, Διονύσιον,* Μαξιμιλιανόν,* τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμήσωμεν Μάρτυρας.

Έγκεκρυμμένοι * τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι ηὕχεσθε * παῦσαι φανερὸν τὸν φθόνον τοῦ δυσσεβοῦς * κεκρυμμένως. καὶ θανόντες δὲ * τὴν φοβερὰν τυποῦτε ἀνάστασιν.

Βίαις ουδόλως * παρανομούντων κατεκάμφθητε * σέβας τοϊς εἰδώλοις νεϊμαι θεοστυγές. * διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν * ὑμῶν τὰ λείψανα * ἀγιασμὸν λαμβάνοντες, *Αγιοι.

@socoviou

"Ωφθης ' Αγγέλων,* Θεοχυήτορ, ὑπερέχουσα· * ὤφθης ' Αθλητών κραταίωμα ἀληθώς· * ὤφθης, πάναγνε, διάσωσμα * τῶν γνωσκόντων σε * παναληθή τοῦ Λόγου λοχεύτριαν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνφ.

Ο περιδέξιος Ποιμήν,* ή ἀχένωτος πηγή * τῶν ἰαμάτων,* Εχχλησίας ὁ στύλος,* ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμὸς,* ὁ μέγας ἀστήρ ὁ πολύφωτος,* ὁ ἰερομύστης * ᾿Αβέρχιος τιμάσθω.

Σύ ώσπερ φοίνιξ ψαλμιχώς * έξανθήσας έν αύλαϊς * Θεοῦ τοῦ ζωντος,* ἐπληθύνθης ὡς κέδρος,* καὶ ὡς ἐλαία, Σοφὲ, * ἐφάνης, έλαίφ τῶν ἔργων σου * πάντων ίλαρύνων * τὰ πρόσωπα ἐν πίστει.

*Ορους ἐπάνω πρακτικής * πολιτείας ἐμφανῶς * καθάπερ πόλις * έγνωρίσθης κειμένη,* και βυθισθείσαν το πρίν * τη πλάνη, "Οσιε, την πόλιν σου,* πόλεως της άνω * δειχνύεις χληρονόμον.

Θεοτοχίον.

'Ιδού ή κλίνη Σολομών, * ην κυκλούσι δυνατοί, * ώς αί προόρήσεις * νῦν Γραφής της άγιας,* ἐν ἡ Χριστὸς ὁ Θεὸς * σαρχώσει θεία άνεπαύσατο,* ή εύλογημένη * καὶ κεχαριτωμένη.

Των Μαρτύρων. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ.

V αίρει, Εφεσίων ή λαμπρά * σαφώς Μητρόπολις, * ύμας πλου-Α τήσασα * πρός τὸν Πανάγαθον, "Αγιοι, * πρεσβευτάς καὶ άντιλήπτορας, * ζένον όφθέντας έπὶ γῆς * τοῖς πᾶσι θέαμα * τῆ έγέρσει τη παραδόξω, * δι' ής έδοξάσθητε.

Αγρυπνοι ώράθητε ύμων * μετά την χοίμησιν,* πάνσοφοι φύλαχες,* χαταχοιμήσαντες χύματα * ἀπιστίας, χαὶ ἐμφράττοντες * αίρετιζόντων έμφανως * άθεα στόματα, * παραδόξως νεύσει Θεού * έκτελούντες θαυμάσια.

Ρήγνυται ύμων πρό των ποδών * ο πλάνος κείμενος * νεκρός άναισθητος,* ο πρίν καυχώμενος άμετρα,* και οικήσει σκοτιζόμενος,* και μεγαλύνεται Χριστός,* ὁ μεγαλύνας ὑμᾶς,* ῷ βοῶμεν-Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ιερολογίαις ίεραζς * υμνολογήσωμεν * τους Παΐδας σήμερον,* ούσπερ κατέστεψε Κύριος * άμαράντοις διαδήμασι, * και έμεγάλυνε πολλών * θαυμάτων λάμψεσι * μελφδούντας. Πάντα τὰ ἔργα,* ύμνεττε τὸν Κύριον.

Νοσούσαν, Παρθένε, την έμην * ψυχην θεράπευσον, * και τὸν ένόντα μοι * παθών ἀπόπλυνον βόρβορον * καὶ τῷ βήματι παράστησον * τοῦ Παντοχράτορος Θεοῦ * ὅλον σωζόμενον, * ἵνα μέλπω· Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

- Υεϊρας ἐκπετάσας Δανιήλ,* λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ Δ ἔφραζε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρεπὴν περιζωσάμε-
- » νοι * οι ευσεβείας έρασται * Παίδες χραυγάζοντες· * Ευλογείτε,

» πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

 ${}'\Omega\delta\eta$ heta'. Tòv ex $oldsymbol{\Theta}$ εο $oldsymbol{O}$ $oldsymbol{\Phi}$ έν $oldsymbol{\Lambda}$ όγον.

Ος φωταυγής σου ο βίος, * ως ώρατοι οι πόδες,* ως λίαν θαυ-🚄 μαστή ή πρός Θεόν * νεύσις όμου και οίκείωσις,* ώς μεγίστη ή χάρις,* ή ἄνωθεν δοθείσά σοι, σοφέ· * διὰ τοῦτο ἐν πίστε: * τιμῶμέν σε, 'Αβέρκιε.

Σὲ τὸν ὁμόσκηνον πάντων * τῶν Αγίων Μαρτύρων, * τὸν σύνθρονον τῶν θείων Μαθητῶν, * Πατριαρχῶν τὸν ὁμότιμον, * Προρητῶν καὶ Όσίων * καὶ τῶν ἐπουρανίων Αειτουργῶν * τὸν συνόμιλον πίστει * γεραίρομεν `Αβέρκιον.

Η παναγία σου μνήμη * άπλουμένη έν χόσμφ * φωτίζει των άνθρώπων τὰς ψυχὰς * φέγγει πλουσίφ έν χάριτι· * ἢν τελούντες έχ πόθου, * παθών γμάς χαὶ σχότους πειρασμών * ταῖς πρεσβείας σου ρύσαι, * δεόμεθα, ' Αβέρχιε.

Θεοτοχίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν * ο Προφήτης προβλέπει,* λαμπάδιον τὸ θείον ἀληθώς * ἐν ἐαυτῆ ἐπιφέρουσαν, * Παναγία Παρθένε,* τὸν μόνον ὑπερούσιον Θεὸν * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Τών Μαρτύρων. Λίθος άγειρότμητος όρους.

Τδού δή τι καλόν,* ή τι τερπνόν,* Δαυίδ ό θείος άνεβόα· * άλλ' ή οίκειν εν όμονοια * άγιους Παιδας σεπτά σκηνώματα,* την πρές τὸν Κτίστην ένωσιν * τετηρηκότας άδιάσπαστον.

Ωφθητε ἐπτώροφος οἰκος, Μάρτυρες θεῖοι τῆς Τριάδος,* ἔνδον ἐν σπηλαίφ θανόντες,* και τῶν εἰδώλων οἰκους συντρίψαντες,* και πρὸς ναὸν οὐράνιον * εὐσεβορρόνως μετοικήσαντες.

Σχίρτησον, Χριστοῦ Ἐκκλησία,* στύλους ἐπτὰ βαστάζοντάς σε * ἔχουσα Κυρίου τοὺς Παΐδας,* δι'ὧν πεπτώκει τείχη ἀνίδρυτα * κακοπιστίας χάριτι * τοῦ τὴν ζωὴν νεκροῖς ἐμπνέοντος.

Ήμεροφαείς ως ἀστέρες,* πάσαν τὴν γῆν φωταγωγείτε,* θεων ἀρετῶν καὶ θαυμάτων * φαιδραίς ἀκτίσι, Παίδες μακάριοι * διὸ ἡμῶν φωτίσατε * τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

PERTAVIAN

Φέρεις ἐν ἀγχάλαις τὸν πάντα * θεία χατέχοντα παλάμη· * ὅνπερ ἐκδυσώπει, Παρθένε, * ἐμὲ τὸν μόνον ὄντα χατάχριτον * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ἐναγχαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Ο Ειρμός.

Αίθος άχειρότιμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε,* άχρο Λυωνιαΐος έτιμήθη,* Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις.*

» διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

'Εξαποσπειλάριον που Ιεράργου.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.

πιτελών, 'Αβέρχιε,* τέρατα χαι σημεία,* θερμών υδάτων έχ-

Πάτερ,* ἐν ἐνὶ σχεύει οἶνος * μετὰ ἐλαίου εἶδός τε * ἔτερον βεβλημένα,* θεία ἐροπῆ * ἀμιγῆ προείρχοντο παραδόξως * χαιρῷ ἰδίφ ἔχαστον * εἰς Χριστοῦ δόξαν θείαν.

"Ετερον δμοιον των Μαρτύρων, και Θεοτοκίον, όμου.

Σὺν Ἰαμβλίχω μέλψωμεν * Ἰωάννην, Μαρτίνον * καὶ ᾿Αντωνίνον ἄσματι * Μαξιμιλιανόν τε, * καὶ Διονύσιον ἄμα * τῷ κλεινῷ Ἐξακούστω * φαιδρῶς πανηγυρίζοντες * τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην * ὅπως εὐχαῖς * τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Είς τους Αϊνους, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια του Ίεράρχου

τρία, δευτερούντες τὸ πρώτον.

Ήχος πλ. δ. Κύριε, εί και κριτηρίφ.

γρισε * σὲ 'Αρχιερέα ή χάρις * τοῦ Παρακλήτου, 'Αβέρκιε,*

πλάνης καθαιροῦντα τεμένη,* καὶ ἀνιστῶντα τῆ χάριτι *
ναοὺς Θεοῦ ἰεροὺς * εἰς δέξαν τε καὶ αἴνεσιν * τοῦ τεχθέντος ἐκ
Παρθένου * καὶ τὰ πάντα ἀγιάσαντος.

Θαύμασι,* Πάτερ, έβεβαίωσας πάντας * λόγους τοῦ θείου κηρύγματος,* καὶ τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους * πρὸς θείαν γνῶσιν ἐπέστρεψας,* φωταγωγὸς ἀπλανής, * 'Αβέρκιε, δεικνύμενος * καὶ δαιμόνων καθαιρέτης. * διὰ τοῦτο εὐφημοῦμέν σε.

Μέγιστος * πάσιν ώσπερ ήλιος, Πάτερ,* τη οἰχουμένη ἀνέτειλας,* λάμψεσι πανσόρων σου λόγων * χαὶ ἰαμάτων λαμπρότησι * φωταγωγών τοὺς πιστοὺς,* χαὶ σχότος παθών πάντοτε * ἐχδιώχων συνεργεία * τοῦ 'Αγίου, μάχαρ, Πνεύματος.

Δόξα, Ήχος γ΄.

'Αρχιερεῦ 'Όσιε,* παμμακάριστε Πάτερ,* θαυματουργὲ θεράπον * Χριστοῦ,* 'Αβέρκιε,* προρητικῷ ἐκλάμψας βίῳ * καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων,* τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν * σὺν 'Αγγελοις ἀπαύστως,* πρέσβευε ρυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς * τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. Θεοτοχίον. Μεγάλη του Σταυρού σου.

Αγγέλων χαρμονή των θείων,* Κόρη, πέφυκας,* των 'Αποστόλων δόξα,* καὶ Προφητών ἐκσφράγισμα,* των ἀνθρώπων τε πιστών ή προστασία* καὶ ὀδηγὸς σωτήριος. * διὰ τοῦτό σε * προσκυνοῦμεν, Παρθένε. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ορώσα τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα,* Παναμώμητε,* χρεμάμενον ἐν ξύλφ,* ὡλόλυζες βοώσα· * Ποθεινότατόν μου Τέχνον, ποῦ σου ἔδυ * τὸ χάλλος τὸ φωσφόρον * τοῦ χαλλωπίσαντος * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυτις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομαρτυρος και 'Αποστόλου 'Ιακώβου του 'Αδελφοθέου, πρώτου Επισκόπου Ιεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτερούντες αὐτά.

 $^{\prime}$ Ηχος δ΄. $^{\prime}$ Εδωκας σημείωσιν.

Δεύτε, τὸ μνημόσυνον * τοῦ Θεαδέλφου τιμήσωμεν * ἰερῶς οἰ θεόφρονες. * ζυγὸν γὰρ δεξάμενος * τοῦ Χριστοῦ προθύμως * τοῦ Εὐαγγελίου * τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ * καὶ βασιλείας * κἡρυξ γεγένηται, * καὶ τούτου τὴν ἀνέκφρασσον * οἰκονομίαν πιστεύεται. * Δι' αὐτοῦ, Παντοδύναμε, * ἰλασμὸν ἡμῖν δωρησαι.

Πάντα περιήχησε * τῆς οἰχουμένης τὰ πέρατα * τῶν ἡημάτων ο φθόγγος σου, * δι'ων φωτιζόμεθα * ἀρετῆς ἐνθέου * πρὸς πάσαν ἰδέαν, * καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, * πρὸς τῆς Τριάδος * θείαν ἐπίγωσιν. * διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε * 'Ως Ἰεράρχης ἰκέτευε * Ἰησοῦν

τον φιλάνθρωπον,* του σωθήναι τὰς ψυχάς ήμων.

Πόρρωθεν προβλέπων σου * την πολιτείαν, 'Ιάχωβε, * άδελφόν σε προσήχατο * Χριστός ο φιλάνθρωπος, * ο σοφός προγνώστης, * Ίεροσολύμων * ιεροφάντορα πιστόν, * χαι ποιμενάρχην * προχειρισάμενος, * χαι μύστην τὰ ἀπόρξητα * ιερουργοῦντα μυστήρια. * Ον χαι νῦν χαθικέτευε, * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμων.

Δόξα, Ήχος $\pi\lambda$. β'.

Αίματι τοῦ Μαρτυρίου * τὴν ἰερωσύνην κατεποίκιλας, * Ίερομάρτυς 'Απόστολε. * τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ Ἱεροῦ παρεστώς, * Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας * Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός. * ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφείς * οὐρανίων θαλάμων ἡξίωσαι. * 'Αδελφόθεε 'Ιάκωβε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ,* Παρθένε, ἀνατίθημι· * μὴ παρίδης,* ἀλλὰ σπεῦσον, ἀγαθὴ,* ρυσθῆναί με ἐν τάχει * παθῶν τῶν ἐνοχλούντων * καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τρία. Ήχος πλ. δ΄. Κύριε,* εἰ καὶ κριτηρίφ.

Τ΄ ύριε,* εί καὶ πτερυγίω παρέστη * τοῦ Ἱεροῦ ὁ Ἰάκωβος,* ἀλλὰ παρρησία λαλήσας * Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε * Δημιουργόν τοῦ παντὸς * κόσμω ἐπιδημήσαντα. * οῦ ταῖς πρεσβείαις καὶ νῦν παράσχου * τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίγ. Είς πάσαν την γην.

Κύριε,* εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρα * τοῦ 'Αποστόλου συντέτριπται,* ἀλλ' ἐν Παραδείσω τῷ ξύλῳ * τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται: * τῶν γὰρ προσκαίρων λυθεὶς * αἰωνίως ἀγάλλεται: * οὖ ταῖς πρεσβείαις, ταῖς 'Εκκλησίαις * τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται.

Κύριε, * σὲ ὁμολογήσας γενναίως * ὁ 'Αδελφόθεος γέγηθεν * Τίὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * εἰλιχρινῶς ὁ ἀοίδιμος· * τοὺς δὲ δυσφήμους ἐχθροὺς * κατήσχυνε καὶ ἔπαυσε· * διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας * σοὶ παρέστη ἀγαλλόμενος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ.

Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ * ᾿Αδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος * καὶ ἐν ᾿Αποστόλοις ἐπίσημος,* τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἡγάπησας * καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπησχύνθης,* Ἰάκωβε ἔνδοξε.* Αὐτὸν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Κύριε,* εἰ καὶ κριτηρίφ.

"Ιδε μου * της συντετριμμένης χαρδίας * τοὺς στεναγμοὺς, Θεονύμφευτε: * πρόσδεξαι, Παρθένε Μαρία,* χαὶ μὴ ἀπώση, πανάμωμε,* τὰς τῶν χειρῶν μου, ἀγνὴ,* ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος,* ἱνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω * τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου μαθητής * ἀνεδέξω, Δίχαιε, τὸ Εὐαγγέλιον,* ώς Μάρτυ; ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον,* τὴν παρρησίαν ὡς 'Αδελφόθεος,* τὸ πρεσβείειν ὡς 'Ιεράρχης. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αποστόλου ὁ παρών εἰς ς'.

Ποίημα Θεοράνους.

' Ωδή α΄. Ἡχος δ΄. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραΐον. Τὴν δόσιν * τὴν ἀγαθὴν, Ἰαχωβε, * καὶ δῶρον τέλειον * ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς * χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς τς μετασχεῖν, ᾿Απόστολε, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Τῆ αίγλη * σὺ φωτισθεὶς, 'Ιάκωβε,* τοῦ Θείου Πνεύματος,* καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεἰς,* Έκκλησίας ρυθμίζεις ἐθνῶν,* ώς τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολος,* Ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Χορείαν * των 'Αποστόλων, πάνσοφε, * σαφως ἐκόσμησας, * 'Αρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονώς, * αὐτουργία τοῦ Λόγου χρισθεὶς * ὡς μαθητὴς θεάδελφος * ἱεροκήρυξ μυστικώτατος.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίον.

Πήγην σε * των ιαμάτων έχοντες, * άπαρυόμεθα, * ώς τὴν πηγήν τεχούσαν της ζωής,* Θεοσόχε πανύμνητε,* και των ψυχών την ζασιν * καὶ τῶν σωμάτων την ἀνάκτησιν.

'Ωδή γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.

Τυφραίνεται ή φυλή * ή τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον * ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα * σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

'Αστέρα θεολαμπή * σὲ ἡ 'Εχχλησία τῶν έθνῶν ἔχουσα * χαὶ

εύκλεῆ Κήρυκα,* θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς * τῆ Εκκλησία τοῦ Χριστοῦ τέθειχας * ζωοποιφ Πνεύματι * σύ νομοθετών και φθεγγόμενος.

"Ον ἔτεκες ἐν σαρκὶ,* Παρθενομῆτορ, ἐκ Πατρὸς λάμψαντα,* τοῦτον, Αγνή, Ιάχωβος * ώς Θεὸν τῶν ὅλων ἐχήρυττε.

Ο Είρμός.

» χη ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα·* » L Σύ μου iσχύς, Κύριε,* καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Καθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

' 4 πόστολε Χριστοῦ * καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς,* 'Ιάκωβε σορὲ,* 🛝 Αδελφόθεε μάχαρ,* τους πίστει ἐορτάζοντας * τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον * έλευθέρωσον * των συνεχόντων πταισμάτων * ταϊς πρεσβείαις σου,* τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύων * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενής κατά σάρκα * τοῦ Ἰησοῦ * χρηματίσας, πρὸς τούτου * χάριν πολλήν,* 'Απόστολε, είληφας,* και τοις πασι μετέδωχας * φωτισμοῦ καὶ γνώσεως * πανσόφου, Ἰάκωβε, * καὶ εἰδώλων πλάνην * ριζόθεν ανέσπασας. * όθεν οι τοῦ σκότους * προϊστάμενοι πλάνοι * ἀδίχως σε χτείνουσι * τὸν Σωτήρα χηρύττοντα. * διὰ τούτο βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ,* των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς έορτάζουσι πόθω * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον. ὑΩς πανάμωμος Νύμφη * τοῦ Ποιητοῦ,* ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ * του Λυτρωτου, * δοχείον ως υπάρχουσα * του Παρακλήτου, πανύμνητε,* άνομίας με όντα * αίσχρὸν καταγώγιον,* καὶ δαιμόνων παίγνιον * έν γνώσει γενόμενον, * σπεύσον, καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ρύσαι,* λαμπρόν οίκητήριον * άρετής άπαρτίσασα,* φωτοδόχε ακήρατε. * δίωξον το νέφος των παθών,* και της άνω μεθέξεως άξίωσον * καὶ φωτός άνεσπέρου, * πρεσβείαις σου, "Αχραντε.

' Ωδή δ΄. Δι' άγάπησιν, Οἰκτίρμον.

πεβίβασας είς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους,* τοὺς ᾿Αποστόλους,
Σῶτερ,* καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη,* πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν *
ἐλκύσαντες, Κύριε.

'Ακηλίδωτον ώς ἔσοπτρον δεδειγμένος,* και πρωτουργούς ἀκτῖνας * τῆς ἀκτίστου Τριάδος * ἀκριβως δεξάμενος,* τοῖς πάσιν

έξέλαμψας.

Κυλιόμενόν σε λίθον ή προφητεία * ήγιασμένον βλέπει,* καὶ συντρίβοντα πλάνης * σαθράν ματαιότητα * ίσχύι τοῦ Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Υποδύς, Παρθενομήτορ, την σην γαστέρα * ό πρό αἰώνων Λόγος * γεννηθείς ἀπορρήτως * έχ Πατρός, Ἰάχωβον * Απόστολον δείχνυσιν.

' Ωο ή ε'. Σὺ Κύριέ μου, φῶς.

Σύ, Κύριε, φωτὸς * ἀστραπὴν τὸν Ἰ Ακωβον * ἀνέδειξας φρυκτωροῦσαν * καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας * καὶ πλάνης ἀπαλλάττουσαν.

Σὲ, Κύριε, φωνή * ἐλευθέρα ἐχήρυξεν * ὁ δίχαιος ἀδελφός σου,*

μιμητής τε σου πάθους * έγένετο κτεινόμενος.

Τις βρότειός σοι νοῦς * ἐγχωμίων ἐφύμνιον * δυνήσεται προσχομίζειν * ἀρετῆς λαμπρυνθέντι * ταῖς χάρισιν, Ἰάχωβε;

Θεοτοχίον.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς * εὐρηκώς ἐνδιαίτημα * κατψκησεν, ὧ Παρθένε,* τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὁ Λόγος προμηθούμενος.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Στολήν σε * τῆς νομικῆς ἐνέδυσε κρείττονα, * καὶ Ἱεράρχην δεικνύει * 'Ααρών τοῦ πάλαι τιμιωτέραν * ὁ δι' οἰκτον * εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος.

Οργανον * ἐνεργείαις χρουόμενον Πνεύματος, * πάσαν διάνοιαν - καὶ Θεφ προσάγον τοὺς σωζομένους * ἐκ δουλείας * χα-

λεπωτάτης γέγονας ἄριστον.

Διψήσας * τοῦ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος, * καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζεις * θεοφρημοσύνης τῆς σῆς κοιλίας * άλλομένους * τῆ οἰκουμένη τῷ Θείφ Πνεύματι.

Εὐα μὲν * παραχοῆ τὸν θάνατον ἔτεχεν· * ἡ Θεοτόχος ζωὴν δὲ * συλλαβοῦσα τέτοχε τὴν ἀγήρω,* χαὶ τὸ πάλαι * ὑπὲρ πάν-των ἀπέτισεν ὄφλημα.

Ο Ειρμός.

υσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι,* ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενής * Θεὸς Δόγος * ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς * ἐπ' ἐσχάτων * τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, * πρῶτόν σε ἀνέδειξε * τῶν Ἰεροσολύμων * Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, * καὶ πιστὸν οἰκονόμον * τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν * ὅθεν σε πάντες * τιμῶμεν, ᾿Απόστολε. Ο Οἶκος, Τῆ Γαλιλαία.

Τὸν γόνον σε τοῦ 'Ιωτὴρ * καὶ 'Ιεροσολύμων * τὸν πρῶτον 'Ιεράρχην,* 'Ιάκωβε θεόπτα,* καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν,* ὑμνοις ἐγκωμίων * ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς,* καὶ πίστει ἀνακράζομεν * Δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον * ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων,* καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν * τὴν ἐπερχομένην καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων * ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ * καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν,* καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς * Ἱσμαηλῖται * ὧν θραῦσον ταχὺ * τὰ τόξα, ἱεροφάντορ,* ἵνα σε πάντες τιμῶμεν, 'Απόστολε.

Συναξάριον.

Τη ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος καὶ Αποστόλου Ίακώβου τοῦ Αδελφοθέου.

Στίχ. Κληθείς άδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλφ,

Θνήτκεις δι' αὐτὸν, παμμάκαρ, κρουσθείς ξύλφ.

'Εσθλόν 'Αδελφόθεον τριτάτη ξύλφ είκαδι πληξαν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῆ καμίνφ.

Ος ἐν καμίνω * τῷ ὑπερώω πυρσευόμενος * θείου παρουσία Πνεύματος, μυστικώς * ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύρκε.

Η έκ τοῦ ὑψους * πνοὴ βιαία τὸν Ἰάχωβαν,* γλώσση πυριμόρφω φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ * μεγαλεῖα παρεσκεύασεν * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τῆς θεωρίας * τῆς πρακτικῆς σὰ ἐκτιθέμενος * δέλτον ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς,* τοὺς ἀνθρώπους ἐβελτίωσας. * Κὐλογημένος εἶ,* ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.
Θεοτοκίον.

Ο ἀναπλάσας * κόσμον ἐν μήτρα σου, Θεόνυμφε,* θείας λειτουργίας δείκνυσι τελεστήν * τὸν Ιάκωβον κραυγάζοντα: * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ωδή ή. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ.
Χετρας έκπετάσας κραταιάς,* τοὺς 'Αποστόλους σου,* Σῶτερ, εὐλόγησας * ἐπανερχόμενος, Δέσποτα,* πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου,* καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς * μετ' εὐρροσὖνης βοᾶν * Εὐλογεττε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίους τὸν Κύριον.

"Ω τπερ επηγγείλω άψευδως * τοῖς 'Αποστόλοις σου,* Πνεῦμα ἀπέστειλας. * τούτου 'Ιάχωβος, Δέσποτα, * τῆ λαμπρότητι λαμπόμενος * τὴν οἰκουμένην ἀστραπαῖς * καταγλαίζει φαιδρως * καὶ κραυγάζει Πάντα τὰ ἔργα, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σορίαν, Ἰάχωβε σοφέ,* τὴν ἐνυπόστατον * ἔσχες διδάσχαλον * μυσταγωγοῦσάν σε ἄἐρὴ τα * καὶ ἀνέχφραστα μυστήρια. * καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς * μέλπων διήγειρας. * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Όρος έχφανθετσαν νοητόν,* Παρθένε άχραντε,* Προφήτης βλέπει σε: * έχ σοῦ ὑπέρτιμος λίθος γὰρ * ἐχτικηθεὶς περιεσιόσατο * τὴν οἰκουμένην ἀληθῶς * ἐνθέως ψάλλουσαν· * Εὐλογεττε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Ο Εἰρικός.

Σετρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάκκω
 Σετρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάκκω
 νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες κραυγάζοντες * Εὐλογεττες
 πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

. Ωδή θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους. Από Εκκλησίας τὰν φωστήρα * Δεῦτε, τὸν πρωτόθρονον πάντες, * τῆς Εκκλησίας τὰν φωστήρα * ἱεροῖς ἱάκωβον ὑμνοις * ὡς Ἱεράρχην καὶ Θεῖον κήρυκα, * τὸν φερωνύμως. Δίκαιον * ὁνομασθέντα μεγαλύνωμεν.

Θείας χοινωνόν ώς φανέντα * άτελευτήτου βαπιλείας, * και Θεοῦ χληθέντα άδελφὸν * χαι πολιτείαν ἐπαληθεύουσαν * προσηγορία δείξαντα, σὲ μεγαλύνομεν, Ιάκωβε.

Σὺ τὸν ἐχ Παρθένου τεχθέντα * ἀπειρογάμως, Θεοφάντορ,* ταϊς μυσταγωγίαις σου σαφῶς * Θεὸν διδάσχεις σεσαρχωμένον Λόγον * εἰς ὅνπερ καὶ πιστεύοντες * νῶν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Ο Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀκρο-» Λυνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. *

» διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

[Ιεράρχης πρώτιστος * τῆς καινῆς Διαθήκης,* ὡς μέγιστος * Απόστολος,* ὡς σοφὸς Υποφήτης * και Μάρτυς ὧν ἀληθείας,* παρὰ πάντας πλουτήσας * ἐξαίρετον ἀξίωμα * ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου,* νῦν πρὸς αὐτὸν * λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης * παρ'οὐ ήμῖν, 'Ιάκωβε,* λύσιν αἴτεκ πταισμάτων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ή φοβερὰ τῆς κρίσεως * καὶ μεγάλη ἡμέρα * νῦν ἐπὶ θύραις ἔστηκεν * ὅρα, πρόσεχε, νῆφε, * ψυχή μου, καὶ ἐκ καρδίας * πρόσπεσον τῆ Παρθένφ * καὶ μόνη Θεομήτορι * δάκρυσιν ἐκβοώσα * Πάσης, Αγνή, * τιμωρίας ρῦσαί με, δυσωπώ σε, * καὶ δεξιοῖς προβάτοις με * σύνταξον τοῦ Υἰοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήγος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων.

τητών εύσεβούντων τὰ πλήθη,* νῦν ἰερὰν ἐορτὴν * χαρικονιχώς κελοῦντες * ἀλαλάξωμεν πάντες,* πιστώς ἀνευφημοῦντες * ψαλμοῖς χαὶ ψόδαῖς * τὸν Θεάδελφον σήμερον * χαὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀεὶ * ἰχετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τής κατὰ σάρκα Κυρίου * ἐπιδημίας, Σοφὲ,* ἀδελφὸς ἀνεδείχθης * μαθητής καὶ αὐτόπτης * τῶν θείων μυστηρίων,* φυγὰς σὺν αὐτῷ * ἐν Αἰγύπτω γενόμενος * σὺν Ἰωσήφ τῆ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ,* μεθ'ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Των Αποστόλων ο δημος * σε εξελέξατο * ιερατεύειν πρώτον * εν Σιών τη άγια * Χριστώ τω εὐεργέτη,* ώς ὄντα αὐτοῦ * της κατὰ σάρκα γεννήσεως * και άδελφὸν συνοδίτην και ὁπαδὸν * των ίχνων αὐτοῦ, 'Ιάκωβε.

Δόξα. Ήχος α΄. Βυζαντίου.

Έν τη πυρίνη αίγλη * του Θείου Πνεύματος φωτισθείς,* της ευσεβείας ώφθης * θείος ζηλωτής,* 'Αδελφόθεε 'Ιάχωβε. * όθεν χαι στολήν * σε νομιχής ἰερωσύνης,* ως 'Ααρων του πάλαι,* τιμιωτέραν ἐνέδυσεν * ὁ δι' σίχτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος.* Αυτόν ἰχέτευε,* 'Αποστόλων ἔνδοξε,* του σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Αμαρτωλών τας δεήσεις * προσδεχομένη,* και θλιβομένων στεναγμόν * μή παρορώσα,* πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνών λαγόνων σου * σωθηναι ήμας,* Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αποστόλου, ἱΩδὴ γ΄. καὶ ς ΄.

'Απόστολος. 'Αδελφοί, γνωρίζω υμίν.

Ζήτει Κυριακή κ΄.

Εὐαγγέλιον κατά Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ. Ζήτει τῆ γ΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν Είς πάσαν την γην.

TH KA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος 'Αρέθα, καὶ τῆς συνοδίας . αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

η Ηχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

βραίων ωμότητι * τὴν σὴν * ἀνδρείαν ἀντέθηκας,* Μάρτυς Αρέθα πανεύφημε. * καὶ θεία χάριτι * νικηφόρος ωφθης,* καὶ χορὸν προσήγαγες * Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον,* ἐκ πάσης, ἔνδοξε,* ἡλικίας συγκροτούμενον * καὶ ἐκ γένους * παντὸς συνιστάμενον.

'Αρέθα πανένδοξε,* τερπνην * χορείαν στησάμενος * τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου,* μεθ' ὧν ἡγώνισαι * τὸν καλὸν ἀγῶνα,* καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας * τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως,* Χριστὸν δυσώπησον * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες * Χριστοῦ * ἔρωτι πυρούμεναι,* τῆς ἀσθενείας τῆς φύτεως * ἐπιλαθόμεναι,* καὶ δυνάμει θεία * προφανῶς ρωννύμεναι,* τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν,* μὴ δειλιάσσαται * τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, * καὶ καμίνου * τὸ πῦρ μὴ πτοούμεναι.

Δόξα, Ήχος δ΄. Ανατολίου.

'Ασματιχώς τὸν ποιμενάρχην * σήμερον, πιστοί,* ὁμοφρόνως τιμήσωμεν,* 'Αρέθαν τὸν ἐνδοξότατον * μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ: * ὅτι ἤλεγξε βασιλέα παρανομήσαντα,* καὶ τὸ αἰμα ἐξέχεεν * ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας: * ὅθεν καὶ πύρινον νέφος * κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,* διελέγχον τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν.* Διὸ, Χριστὲ ὁ Θεὸς,* ὁ τοὺς σοὺς 'Αθλοφόρους ἐνισχύσας * πρὸς σὴν δοξολογίαν,* καὶ ἡμᾶς διάσωσον, ὡς τῶν ὅλων Δεσπότης,* ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ταῖς πρεσβείαις τῶν 'Αγίων σου' Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Έδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου,* Θεστόκε πανύμνητε· * καὶ πάντα τὰ τραύματα, * καὶ τὰ ε̈λκη ταύτης * τὰ εἰξ ἀμαρτίας * εἰναποκάθαρον, 'Αγνὴ,* καὶ τοῦ νοός μου * στῆσον τὸ ἄστατον· * ὁπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν * μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀρχεῖος οἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ίδων σε ό ήλιος * και ή σελήνη, φιλάνθρωπε,* ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον,* ἀκτίνας ἀπέκρυψε, * τῆς δίκαιοσύνης * "Ηλιε Χριστέ μου, * και τὰ θεμέλια τῆς ἡῆς * διεκλονήθη * φόβφ τοῦ κράτους σου! * ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγγνα δὲ * τιτρωσκομένη ἐβόα σοι: * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * δόξα τῆ Εὐσπλαγχνία σου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Τήν πονηράν και άπιστον * κακοβουλίαν Εβραίων προδιαγνόντες, * έν τή τοῦ πνεύματος τόλιμη * ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαι ήγωνίσασθε· * ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν νόμφ * τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα * ἐν ἐρήμφ παρώργισαν, * και τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν, * οῦτω νῦν καὶ ἐν ὑμῖν * ἔργφ τὸν λόγον παρήλθον· * καὶ ἀπιστίαν ζηλώσαντες, * ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. * Ύμεῖς δὲ ὁμοφρόνως καὶ ἀνδρείως * τῷ καρτερία ἐναθλήσαντες, * φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. * Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεὸν, * αἰτήσασθε ρυσθῆναι * ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου.

Έξαρπασόν με, Δέσποινα,* χειρός τοῦ δράχοντος τοῦ βροτοχτόνου,* τοῦ πολεμοῦντός με * ἐν ὑποχρίσει * χαταπιεῖν ὁλοτελῶς · * σύντριψον τὰς μύλας τούτου, δἔομαι,* χαὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον,* ὅπως ρυσθείς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγαλύνω * τὴν δυναστείαν σου. Ἡ Σταυροθεοτοχίον.

Ορώσα σε σπαυρούμενου * και θαναπούμενον ή Θεοπόκος *

Οίμοι! έκραύγαζε,* πώς τὰς ὁδύνας * φέρεις, ήλυκύπαπε Τιέ;*

βάλλει τὴν καρδίαν μου ή λόγχη σου,* φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα

πάσχεις * σώσαι τὸν ἄνθρωπον.

'Απολυτίχιου, 'Ήχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας.

EIΣ TON OPOPON.

'Αναγινώσκεται ή συνήθης Στιχολογία, είτα οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τῶν Αγίων οὐτος, οὐ ή 'Ακροστιχίς

Μαρτυρικήν σύνοδον θεοτερπέα μελψομεν ύμνοις.

• Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασμα ἀναπέμψωμεν.

Τάρτυς άθλοφόρε του Χριστού,* Αρέθα παμμαχάριστε,* ταϊ Ι εκεσίαις σου * και των σύν σοι Μαρτύρων * τὸν νοῦν μου καταύγασον, * ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω * τὴν φωσφόρον και ἔνθεον μνήμην.

Ανω τὸ πολίτευμα σαφῶς * ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος, Θεομακάριστε, * Κριστοῦ τῆ ἐκμιμήσει * σαυτὸν παραδέδωκας * πόθφ

του μαρτυρίου * τοις ανόμοις Εβραίοις, θεόφρον.

'Ρήμα παραβάς τὸ τοῦ Θεοῦ * Εβραῖος ὁ παράνομος * καὶ άδιχώτατος * τὴν θεόλεχτον ποίμνην * Χριστοῦ ἐλυμήνατο· * ὅμως είσπράττει δίχην * τῆ διχαία καὶ θεία προνοία.

Τρίβον διοδεύων άληθως * πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, * Χριστῷ προσήγαγες * Μαρτύρων 'Εχχλησίαν,* 'Αρέθα πανεύφημε,* πάσης έξ ήλικίας * καὶ ἐκ γένους παντὸς ἡθροισμένην.

Θεοτοχίον.

"Υμνοις την πανάχραντον, πιστοί,* Παρθένον εύφημήσωμεν,* την Θεομήτορα * την χεχαριτωμένην,* την σχέπην την ἔνθεον,* τὸν εύδιον λιμένα,* τὴν ἀπάντων πιστῶν σωτηρίαν.

 $^{\prime}\Omega^{\circ}\dot{\eta}$ γ^{\prime} . Οὐρανίας ἀψτδος. $^{\circ}$ Έχωννυμένην ὁρῶντες * τη τοῦ Σταυροῦ χάριτι * σοῦ τὴν $^{\prime}$ Εχ-🖟 χλησίαν,* Έβραίων παιδες παράνομοι,* φθόνφ τηχόμενοι,* έν αίχισμοῖς πολυτρόποις * ἀφειδῶς ἡκίζοντο, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Ιοβόλον την γλώσσαν * οι δυσσεβείς έχοντες, * και σὲ βλασφημούντες * τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας * ἐλευθερώσαντα * τῆς παλαιάς τυραννίδος, *τούς είς σὲ πιστεύοντας, * Σῶτερ, κατέσραξαν.

Καταμόνας ο πλάσας * θεουργικῷ νεύματι * σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων * χαρδίας, τις της προνοίας σου * βάθος δυνήσεται * χαταλαβείν, ὅπως ποίμνην,* ἢν, Χριστέ, συνήγαγες,* λύχοις παρέδωχας;

Ή, θεόφρον, σου ποίμνη * βαρβαρικοῖς ξίφεσι * κατατεμνομένη * προθύμως έπεχαλεϊτό σε· * Δέξαι τὰ πνεύματα * καὶ τὰς ψυγάς ήμων, Σώτερ,* και πρός φως όδηγησον * της βασιλείας σου.

Ozotoklov.

Νεχρωθέντα με πάλαι * πρὸς τὴν ζωὴν, Πάναγνε,* πάλιν ἐπανήγαγες, * μόνη την ένυπόστατον * ζωήν γεννήσασα. * ή προσβαλών διερράγη * προφανώς ο θάνατος * ο δυσμενέστατος.

Ο Είρμός. ζύρανίας άψτδος * όροφουργέ, Κύριε, * και τῆς Ἐκκλησίας * • Ο δομήτορ, σύ με στερέωσον * έν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ,* τῶν > έφετων ή ακρότης,* των πιστών το στήριγμα,* μένε φιλανθρωπε.

Kάθισμα, $^*H_{NOS}$ πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν. $_{rg}$ οῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει * χαθοπλισθείς, * χαὶ τῆ πίστει τειχί-👤 σας * πόλιν την σην, * τοῖς ἔργοις χατήσχυνας * τοῦ τυράννου τὸ φρύαγμα. * ὑπομονῆς δὲ τύπος * ένθέου γενόμενος,* τῷ Χριστῷ προσήγαγες * έν ταύτη τοὺς Μάρτυρας· * ὅθεν συνελθόντες * κατὰ χρέος τιμώμεν,* 'Αρέθα ἀείμνηστε,* τὴν πανέορτον μνήμην σου.* Αθλοφόρε μακάριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων λύτρωσιν δωρήσασθαι * τοτς έορτάζουσι πόθφ * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Men. Tom. I.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον, δικοιον.

Ως πανάμωμος Νύμφη * τοῦ Ποιητοῦ,* ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ * τοῦ Λυτρωτοῦ,* δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα * τοῦ Παρακλήτου, πανάμωμε, * ἀνομιῶν με ὄντα * αἰσχρὸν καταγώγιον,* καὶ δαιμόνων παίγνιον * ἐν γνώσει γενόμενον,* σπεῦσον, καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ρῦσαι, * λαμπρὸν οἰκητήριον * ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, * φωτοδόχε ἀκήρατε· * δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, * καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον * καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου * πρεσβείαις σου, Αγραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, "μοιον.

'Ανελχόμενον, Σῶτερ,* ἐν τῷ σταυρῷ * ἀγαθότητος πλούτῳ * φύσει Θεὸν * ὁρῶσα ἡ χτίσις σε,* ἀκατάληπτε, ἔτρεμε,* καὶ κλονουμένη πᾶσα * τῷ φόβῳ συνείχετο· * ἀλλ' Ἰουδαίων δημος * Πιλάτῳ ἐκραύγαζεν· * Ἄρον ὡς κακοῦργον,* καὶ σταυρῷ ἀναρτήσας * τοῖς ἡλοις καθήλωσον,* καὶ τῆ λόγχη ἐκκέντησον,* καὶ θανάτῳ κατάγαγε· * καὶ ταῦτα πάσχοντά σε δεινῶς * καθορῶσα ἔλεγεν ἡ Μήτηρ σου· * Ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν,* Υιὲ, συγκατάβασιν.

΄ Ωο ή ο΄. Σύ μου Ισχύς, Κύριε.

Τυναγωγή * κραταιουμένη τῷ Πνεύματι,* καὶ χορεία * θεία καὶ τπέρλαμπρος,* μαρτυρικός δῆμος καὶ στρατός * ὁ τροπαιορόρος * Αρέθαν ἔχων ταξίαρχον, * ὑμνείσθω φιλοτίμως * ὑπὸ τῶν μελφδούντων * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε..

Υπό της σης * συγκροτουμένη συνέσεως * ή θεόφρων * πολις σου, Πανόλβιε,* του πολιά λάμποντος σεμνή * πρός τους παρανόμους * ἀνδρείως διηγωνίσατο * και νίκην ἀραμένη * μελφοεί τῷ Σωτηρι * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Νόμφ καινῷ * ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι * πεφραγμένη, * νόμον τὸν τοῦ γράμματος * τὸν ἀναιροῦντα ἡ εὐσεβής * πόλις ὑπερέσχε * τῷ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, * καὶ τρόπων εὐγενεία * τῷ Χριστῷ μελφδοῦσα * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Όντως Θεου * πόλις έδειχθης, Υπέρτιμε, * καὶ Μαρτύρων * θειον ένδιαιτημα, * καὶ περὶ σοῦ ἄδεται φαιδρώς. * νῦν δεδοξασμένα * μεγάλα καὶ άξιάκουστα * χορὸν γὰρ μελφδοῦντα * τῷ Δεσπότη προσηγες * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Osotoxiov.

Δαυίτικής * έκ βασιλίδος βλαστήσασα * συγγενείας,* τὸν παμβασιλεύοντα * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς * Δόγον ἀποβρήτως * καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα * ἐγέννησας, Παρθένε: * Θεντόκον διό σε * θεορρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

'Ωδή ε'. "Ινα τί με ἀπώσω.

Ο θε όλεκτος δήμος * καὶ θεομακάριστος ἀγωνίζόμενος, * καὶ θερμως ἀλλήλους * ἐνισχύοντες καὶ συνασπίζοντες, * ὑπὸ τῶν ἀνόμων * ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθήναι * εὐκλεῶς οἱ καλλίνικοι είλοντο.

Νευρωθέντες τῆ πίστει * καὶ τῆς εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρούμενοι,* οἱ θεράποντές σου * παρανόμων τὸν φόβον οὐκ ἔπτηξαν· * καὶ τῆ σῆ ἀγάπη * εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι * ἐαυτοὺς ἐκουσίως παρέδωκαν.

Θεού θεία προνοία * καὶ τοῖς ἀνεφίκτοις τῆς σοφίας κρίμασιν * ἀναθέντες πάσαν * τὴν ζωὴν αὐτῶν, δῆμος ὁ ἔνθεος,* πρὸς τὰς πα-ρανόμους * Ἑβραϊκὰς μιαιφονίας * εὐθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν.

Έπὶ σοὶ πεποιθότες * καὶ πεπιστευκότες ἐν τῆ ἀναστάσει σου,* οἱ σοὶ, Σῶτερ, μύσται,* οὐκ ἐρίζοντες οὐδὲ κραυγάζοντες,* ὑπὸ τῶν ἀνόμων * ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας * ἀνηρέθησαν οἱ γενναιότατοι. Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος,* ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συναίδιος,* εὐσπλαγχνίας πλούτω * ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε,* καὶ βροτὸς ἐφάνη * ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας,* Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωοη ς'. Ιλάσθητι μοι, Σωτήρ.

Το αϊματι του Χριστού * σημειωθέντες οι "Αγιοι, * τὰ αϊματα έαυτῶν * προθύμως ἐξέχεαν * οι ἔνδοξοι Μάρτυρες, * καὶ νῦν βασιλεύειν * σὺν αὐτῷ κατηξιώθησαν.

Εἰρήνην προφητικώς * ἐλάλουν γλώσσαι ψελλίζουσαι * ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν * νηπίων ψελλίσματα * παρθένοι θεόφρονες *
ὑπὲρ εὐσεβείας * ἐαυτὰς Θεῷ προσήνεγκαν.

'Ραγήσεται σοι τὸ φῶς,* ἀνατελει τὰ ιμάτια * πλουσίως παρὰ Θεοῦ,* 'Αρέθα θεσπέσιε,* πρὸς ὂν ἐξεδήμησας * ἀποστάζων ἔτι * τοὺς ἱδρῶτας τῆς ἀθλήσεως.

Πληθύς σοι Μαρτυρική ἐνθέως, Σῶτερ, προσήνεκται,* τὰ αίματα διὰ σὲ * προθύμως κενώσασα * καὶ αἰτεῖ τὴν ἄφεσιν * τῶν ἀμαρτημάτων * τοῖς αὐτὴν ἀεὶ δοξάζουσιν.

Θεοπονίου

Έξελαμψεν έχ Σιών * ή τοῦ 'Υψίστου εὐπρέπεια,* τὸ πρόβλημα τῆς σαρχὸς * καθ' ἕνωσιν ἄξξητον * ἐκ σοῦ, 'Απειρόγαμε,* περιβεβλημένη,* καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ,* πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα *

* και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος * ήμεν ἐπέστη * ή φωσφόρος σήμερον * τῶν `Αθλοφόρων ἐορτή· * ἣν ἀνυμνοῦντες, δοξάζομεν * τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Ό Οἶκος. Τῆ Γαλιλαία.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ, * τῆ αἴγλη τῶν ἀγώνων * Αρέθα τοῦ γενναίου * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων * τῶν ἀθλησάντων σὺν αὐτῷ. * πρῶτος γὰρ ἀπάντων * ἀνεδείχθη ὁ στεἡρὸς * φαιδρῶς παραταξάμενος * κατὰ τῶν ἀθετούντων τὴν σάρκωσιν * σοῦ, τοῦ ὑπὲρ φύσιν * σαρκωθέντος καὶ τεχθέντος, * ἰνα ἡμᾶς λυτρώσῆς τῆς πλάνης * καὶ δείξης ἀπλανῶς * τοῖς βουλομένοις * διοδεύειν τὴν ὁδὸν * τοῦ μαρτυρίου. * ἢν οἱ 'Αθληταὶ * ἐβάδισαν, ἀνυμνοῦντες * τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Αρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Στίχοι.

Τμηθείς Θεφ προσήξε Μάρτυς 'Αρέθας Πολλούς όμοίως Μάρτυρας τετμημένους.

'Αρέθα εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτη τμήθης.

Ταϊς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν. ρδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αἰμάτων οι χείμαρροι * τῶν 'Αθλητῶν σου * ἀναπηγάζουσι * τἀς ἰάσεις τοῖς πίστει * τὴν τούτων μνήμην * καταγεραίρουσι,* καὶ σοὶ τῷ Κτίστη * προθύμως κραυγάζουσιν * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μητέρες οἰκτίρμονες * ὡς τετρωμέναι * τῆς σῆς ἀγάπης, Χριστὲ,* οὐκ ἐρείσαντο παίδων,* ἀλλ' ἐν καμίνω καταρλεγόμεναι,* σοὶ τῷ Δεσπότη * ἐκραύγαζον λέγουσαι * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμώραναν ἄπασαν * οἱ 'Αθλοφόροι * τὴν τῶν ἀνόμων βουλὴν,* ώς τῆ θεία συνέσει * καὶ ἀγχινοία * κατακοσμούμενοι,* καὶ γεγηθότες ἐσφάττοντο ψάλλοντες * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπάδας άθλήσεως * καὶ παρθενίας * φαιδρῶς ἀνάψασαι * εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, * αἰ νικηφόροι * ἀγαλλιώμεναι * σὺν ταῖς φρονίμοις * Παρθένοις κραυγάζουσιν * Εὐλογητὸς ὁ Θεος, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν. Θεοτοκίον.

Ψυχῶν καθαρτήριον * καὶ σωτηρίας * ὑπάρχεις πρόξενος * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθφ, * Θεοῦ Μητέρα * σὲ καταγγέλλουσι * καὶ τῷ

Τίῷ σου * συμφώνως χραυγάζουσιν· * Εύλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμων. . Επταπλασίως κάμινον.

γικ έν τῷ νόμῷ πέρυκε * προφανῶς ἡ τελείωσις, * ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ * ἡ σωτηρία δέδοται, * ἐβόων οι Μάρτυρες * τοῖς θεοκτόνοις λέγοντες· * όθεν γεγηθότες * άναιρούμενοι πάντες,* καί θνήσχομεν προθύμως * χαὶ αὐτῷ μελῳδοῦμεν. * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Μυσταγωγεί τὸ νήπιον * καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας * πρός τὴν σήν είχονα * χαθοράν τήν άγραντον * χαι πίστιν είσδέξασθαι * τής έν γή παρουσίας σου. * και διαλαθόν * των παρανόμων τάς γεϊρας, * τὴν φλόγα ὑπεισῆλθε * τῆ τεκούση συμψάλλον * Λαὸς, υπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Έπὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες * εὐσεβῶς ἡγωνίσαντο· * καὶ ἐν ούρανοῖς * παρά Χριστοῦ τὸν στέφανον * άξιως ἐδέξαντο,* χαρμονιχώς απαραντες * των ευτραινομένων, * ένθα ή κατοικία * των πίστει μελωδούντων * και βοώντων απαύστως * Λαός, υπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Νενικηκότες, "Αγιοι, * τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, * καὶ τοὺς ύπουργούντας * τοῖς αὐτοῦ θελήμασι,* πρὸς τὸν Παντοκράτορα * και τον των όλων Κύριον * μετά παρρησίας * και χαράς άνεκοράστου * μετέστητε βοώντες * Ιερείς, εύλογείτε, * λαός, ύπερυψούτε Χριστόν είς τούς αίωνας.

Θεοτοχίον.

Υπέρ ήμων δυσώπησον * τον Υίον σου, Πανάχραντε,* των είλιχρινώς * και καθαρώς βοώντων σοι, * και σε, Θεομήτορα, * όμολογούντων, Πάναγνε,* τῶν ἀμαρτημάτων * αἰτουμένη τὴν λύσιν * τυχείν τε σωτηρίας * τούς πιστώς μελφδούντας. * Λαός, ύπερυψούτε * Χριστὸν είς τοὺς αἰωνας,

Ο Είρμές.

• Ππταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς θεο-» Το σεβέσιν * εμμανώς εξέκαυσε· * δυνάμει δε κρείττονι * πε-» ρισωθέντας τούτους ίδων· * Τον Δημιουρφόν * καὶ Αυτρωτήν » άνεβόα,* οι πατόες, ευλογεττε,* ίερετς, άνυμνεττε,* λαός, ύπερυ-» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}$ $\Omega \hat{\sigma} \dot{\gamma}$ θ' . Έφριξε πᾶσα ἀκοή.

🧃 τετοχοι δόξης του Χριστου * κοινωνήσαντες θανάτου γεγόνατε,* Τη Αγιοι Μάρτυρες. * και βασιλείας τῷ διαδήματι * κατεκοσμήθητε φαιδρώς. * Θεφ δέ παρίστασθε * ήμιν αἰτούμενοι * σωτηρίαν ψυχικήν, άξιάγαστοι.

Νόμιμοι ωρθητε Χριστού * στρατιώται καὶ ἀήττητοι Μέρτυρες, * Αρέθα πάνσοφε, * καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες * σύν Αθλοφόροις γυναιξὶ * παρθένοι νεανιδες: * διὸ δεόμεθα, * ἐκτεκὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε.

"Ομιλος πρόκειται ήμιν * έκκλησία τε Μαρτύρων θεόλεκτος: * δεύτε, φιλόθεοι, * μετ' έγκωμίων τούτους ύμνήσωμεν * ώς νικηφάρας 'Αθλητάς, * ώς θείους θεράποντας, * ώς ίκετεύοντας * έκτενως ὑκὶς ήμων τὸν φιλάνθρωπον.

"Ιθυνον, Δόγε τοῦ Θεοῦ,* τὴν ζωήν μου καὶ κυβέρνησον, Δίσποτα, τῶν θεραπόντων σου * ταῖς ἰκεσίαις τῶν ἀγαπώντων σει' καὶ καταξίωσον αὐτῶν * γενέσθαι συμμέτοχον, * τὰς ἀμαρτίες μου * παρορῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοχίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ * τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρα χωρήσασα. καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον * σεσαρκωμένον ήμεν γεγέννηκας. * ὁν νῶν δυσώπησον, 'Αγνὴ, * πταισμάτων συγχώρησιν * πασι δωρήσασθα: τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ο Ειρμός.

Τφριξε πάσα ἀποὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν,*
 δπως ὁ *Υψιστος ἐκών * κατῆλθε μέγρι καὶ σώματος Παρ-

» θενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος. * διό την αχραντω:

Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Εξαποσπειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Αρέθα παναοίδιμε,* σύν τοζς συνάθλοις πρέσβευε * Χριστῷ βρεβεῦσαι τῷ χόσμφ * ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην * τῷ εὐσεβείας κρέτορι * καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι,* Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, *καὶ ἰλασμόν τοζς τελοῦσι * τὴν ἰεράν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοχίον.

Φθαρείσαν ἀνεκαίνισας * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος,* ὑπφρουῶς συλλαβοῦσα * καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως: * ὑρ' οὐ ρωσθέντες ἤθλησαν * χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες * σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας * τὴν ἀπαρχὴν, Θεοτόκε.

Είς τὸν Στίγον, Στιγηρά τῆς Όκτωήγου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία. ΤΗχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες * μαρτυρίου στέφανον * ἀνεδήσαντο,* Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος,* οἱ πύργοι οἱ ἄσειστοι,* Ἐκκλησίας οἱ μαζοὶ * οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον * ἀναβλύζοντες,* οἱ φαιδροὶ μαργαρίται, οἱ φωστῆρες * οἱ τὴν κτίσιν ταῖς ἀκτίσι * τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προφέρουσα * καὶ τὸ εν συμφρονήσασα,* ἡ δυὰς ἡ ενθεος * τὴν διαίρεσιν * τὴν τοῦ `Αρείου διέλυσε,* διδάσκουσα σέβεσθαι * συναίδιον Πατρὶ * τὸν Υίὸν καὶ συνάναρχον * καὶ τῷ Πνεύματι,* ἐν μονάδι Τριαδα,* καὶ Μονάδα ἐν Τριάδι, μίαν φύσιν * τρισὶ προσώποις ἀμέριστον.

Όπαδοι και ομότροποι * μιμηται και ομόζηλοι * τοῦ Ἱεροκήρυκος * Παύλου ὤφθητε, * και τῆ ἐκχύσει τοῦ αϊματος * ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, * και αἰρέσεων δεινῶν * ἐξηράνατε χείμαἰρον, * και ἐδείχθητε * ποταμὸς εὐσεβείας * καταρδεύων * τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, * Μαρκιανὲ και Μαρτύριε.

Δόξα, τιχος α΄. Γερμανού.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Των ουρανίων ταγμάτων.

Γνώμη σαθρά όλισθήσας * γυμνός κατάκειμαι, * καὶ πρὸς τὴν σὴν, Παρθένε, * καταφεύγω γαλήνην· * ἐκ ζάλης ἐναντίας * καὶ πειρασμών * πολυτρόπων με λύτρωσαι, * ἱνα ὑμνῶ σου τὴν χάριν θεοπρεπῶς, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Υπέρ ήμων ο Υίος σου * παθείν ήνέσχετο, * ίνα τῷ τούτου πάθει * τὴν ἀπάθειαν πῶσι * παράσχη, Θεοτόχε * ἔθεν αὐτὸν * καθικέτευε πάντοτε * παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, * καὶ ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, ΊΙγος γ΄.

Ο νοεροί της Έχχλησίας φωστήρες * χαὶ Τριάδος ὑπέρμαχχ,*
Ο Μαρχιανὸς καὶ Μαρτύριος,* τῷ θυρεῷ της πίστεως * τὰς αἰρέσεις τρεψάμενοι,* ὁρθοδοξίας φωτὶ * τὸν κόσμον κατεφαίδρυναν.*
Παύλῳ δὲ πειθαρχοῦντες ἰσαποστόλῳ * ποιμένι καὶ διδασκάλῳ *
τῶν ἀληθῶν δογμάτων,* 'Αρείου καὶ Νεστορίου * καθείλον της διαίρεσιν,* Σαβελλίου καὶ Σεβήρου * τὴν σύγχυσιν ἐκτρεπόμενοι *
καὶ τριαδικῶς θεολογοῦντες Μονάδα * καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἔνα Τίὸν * εὐσεβῶς πάσιν ἀνυμνεῖν * οἱ πανεύρημοι ἐκήρυξαν. * Διὸ στεφάνους της νίκης *
οὐρανόθεν κομισάμενοι, οἱ θεσπέσιοι * αἰτοῦνται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

'Εν γυναιξίν άγια,* Θεοτόκε Μήτερ άνύμφευτε,* πρέσβευε, εν έτεκες * Βασιλέα και Θεον,* ίνα σώση ήμας ώς φιλάνθρωπος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη του Σταυρού σου, Κύριε, η δύναμις.

Όρωσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα,* Παναμώμητε,* κρεμάμενον ἐν ξύλφ,* ώλόλυζες βοῶσα· * Ποθεινότατόν μου Τέκνον,* ποῦ σου ἔὸυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον * τὸ καλλωπίσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν; Απολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, άναγινώσκονται οἱ Κανόθες της Οκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὐ ἡ Ακροστιχίς:

Διττοϊς προσοίσω Μάρτυσιν μελφδίαν. 'Ιωσήρ. '12δή α'. Ήγος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

ιόλου τῷ φωτὶ * τῆς Αγίας Τριάδος * ἐλλαμπόμενοι, ἀεὶ * οωατῆρες ἀπλανεῖς * γρηματίζετε, "Αγιοι * ἔθεν πίστει τὴν ρωσφόρον * ἐορτὴν ὑμῶν σήμερον * ἐχτελοῦντες φαιδρῶς ἀγαλλόμεθα.

Ίδεῖν τὸν ἐπὶ γῆς * ἀναλάμψαντα Λόγον * ἐχ Παρθένου δι' ήμᾶς * ποθοῦντες, 'Αθληταὶ, * τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον * τοῦτον χαθομολογοῦντες, * βιαιότατον θάνατον * λογισμῷ στερροτάτῳ ὑπέστητε.

Τοῦ Παύλου τοῦ σοφοῦ * θεηγόροι δειχθέντες * ἀπαδοὶ καὶ φοιτηταὶ, * ὁμότιμον Πατρὶ * τὸν Τιὸν ἐκηρύζατε· * ἔθεν ξίφεσι τμηθέντες, * τῆ πλημμύρα τοῦ αϊματος, * 'Αθλοφόροι, τὴν γῆν ἡγιάσατε.

Θεοποκίου.

Τὸν ἄναρχον Υἰὸν * τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσα * ἐσωμάτωσα; Αγνὴ, * γενόμενον βροτὸν * διὰ ἔλεος ἄφατον: * ὅθεν τοῦτον προσχυνοῦντες, * εὐσεβῶς σε δοξάζομεν * τὴν αἰτίαν τῆς πάντων θεώσεως. 'Ωδή γ'. Ούκ έν σοφία.

Ο ρθοδοξία * λαμπρυνόμενοι Θείφ εν Πνεύματι,* τον `Αρείου σχοτασμόν * όλοσχερῶς διεφύγετε, * Μάρτυρες γενόμενοι * τοῦ Παντοχράτορος.

'Ισον τὸν Λόγον * τῷ Πατρὶ δογματίσαντες, "Αγιοι, * κατεκρίθητε θανεῖν, * Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε, * καὶ πρὸς ἀτελεύτητον * ζωὴν μετέβητε.

Στρατολογία * ίερα των 'Αγγέλων συνήφθητε, * καὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς * περιφανῶς ἡριθμήθητε · * ὅθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν * μνήμην γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη * κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς ὡς Βασίλισσα * τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ,* ἐκ δεξιῶν νῦν παρίστασαι,* Δέσποινα, πρεσβεύουσα * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ο Είρμός.

» Ο ἀκ ἐν σοφία * και δυνάμει και πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτω σοφία, Χριστέ· * οὐ γάρ » ἐστιν *Αγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

Τὸν ὁμοούσιον * τοῦ πρὸ αἰωνων Πατρὸς * Υἰὸν καὶ Κύριον,* ἔνσαρχον Λόγον Χριστὸν * ἀνεχηρύξατε σαρῶς * ἀδιαιρέτως, 'Αγιω: * ὅθεν μέχρις αἴματος * ὑπὲρ τούτου ἀντέστητε * πᾶσαν στηλιτεύσαντες * τοῦ 'Αρείου δυσσέβειαν: * διὸ ἐν παρρησία ὑπάροντες,* πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νύν, Θεοτοκίον, όμοιον.

'Ακατανόητον * καὶ ἀκατάληπτον * ὑπάρχει, Δέσποινα * Θεοχαρίτωτε,* τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ,* 'Αγνὴ, φρικτὸν μυστήριον. * τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον * συλλαβοῦσα ἐκύησας * σάρκα περιθέμενον * ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου * ὃν πάντοτε, 'Αγνὴ, ὡς Υἰόν σου * ὁυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ή ἀπειρόγαμος * Αγνή καὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ἐρῶσά σε * νεκρὸν κρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνολογοῦσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων ὁ ἀνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Οἰκτίρμον, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

΄ Ωδή δ΄. ΄Ο καθήμενος έν δόξη.

Ρωμαλέα διανοία * και τελείφ φρονήματι * την ορθοδοξίαν,*
Μάρτυρες Κυρίου, κρατύναντες, * μαρτυρικώς τον άγώνα *
έτελέσατε,* της αιρέσεως τον σκοτασμόν * άπελάσαντες.

Ο τὸν Λόγον μὴ κηρύξας * τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον,* ὡς μανεὶς Men. Tom. I.

άφρόνως,* Μάρτυρες, νευραϊς άπηγχόνισται * των ίερων ύμων πόνων, * καὶ βεβύθισται * τῶν αἰμάτων ταῖς ἐπιρροαῖς * θεία γάριτι.

Στρατευθέντες τῷ Κυρίῳ * διὰ πίστεως, "Αγιοι, * καὶ ἐνηθληκότες,* τοις επουρανίοις στρατεύμασι * συνηριθμήθητε · δθεν * μαχαρίζεσθε,* στηριγμός ήμων, χαί φωτισμός * χρηματίσαντες.

Οι μαζοί της Έχχλησίας,* οι τὸ γάλα προχέοντες * της ὁρθοδοξίας,* καὶ τοὺς εὐσεβεῖς διατρέφοντες,* Μαρκιανὸς ὁ γενναῖος * και Μαρτύριος,* ευρημείσθωσαν χαρμονικοίς * μελφδήμασεν.

Ιερός πάλαι Προφήτης * όρος θεΐον έχαλεσεν * άρεταῖς, Παρθένε * πάναγνε, διόλου κατάσκιον, * έξ ου σωτήριος Λόγος * περανέρωται * είς αναπλασιν και φωτισμόν * των ψυχών ήμων.

'Ωρη ε'. 'Ασεβείς ούχ όψονται.

🔽 οφωτάτων ὤφθητε * δογμάτων ὁπαδοί * Παύλου θείου ἰερουρ-— γοῦ· * οὐ τοὺς τρόπους, Μάρτυρες,* ἐχμιμησάμενοι,* χαρτερώς ήθλήσατε * καὶ νομίμως κατεστέρθητε.

΄ Ως ἀστέρες λάμπετε * ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς * Ἐκκλησίας περιφανώς, * σχότος τὸ βαθύτατον ἀποδιώχοντες * τῆς 'Αρείου, "Αγιοι * γενναιότατοι, αιρέσεως.

Μακρυνθέντες, "Αγιοι, * τοῦ βίου τῶν τερπνῶν, * ψκειώθητε τῷ Χριστῷ * βραχυτάτῳ αίματι * καὶ τὴν ἀσάλευτον * βασιλείαν, ενδοξοι * Αθλοφόροι, εχληρώσασθε.

Θεοτοχίον.

Αληθώς Θεού Υιὸν * ἐχύησας, Αγνή,* ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ * και τῷ Θείῳ Πνεύματι,* Θεογεννήτρια· * ον ἀπαύστως αίτησαι * οίχτειρήσαι τας ψυχάς ήμων.

 $\Omega\delta\dot{\eta}$ ϵ' . Hidov eig tà $\betalpha\theta\eta$.

Ρήμασι ποιμένος θεοσόρου,* σοφοί, άχολουθοῦντες,* τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τηρείτε,* Μαρχιανέ * χαὶ θείε Μαρτύριε,* ὑπὲρ ἡς ἐσφαγιάσθητε.

Τίμιος ενώπιον Κυρίου * ὁ θάνατος ώράθη * ὑμῶν, "Αγιοι, σοφοί όπλιται· * όθεν τιμαίς * έτησίοις, ενδοξοι, * ύπὸ πάντων μαχαρίζεσθε.

΄ Υμᾶς τοὺς γενναίους 'Αθλοφόρους, Μαρκιανὲ παμμάκαρ * καὶ Μαρτύριε, πηγήν θαυμάτων * ή τοῦ Χριστοῦ * Έκκλησία έχουσα * αίωνίως ἐπαγάλλεται.

OEOTOXIOV.

Στόματι και γλώσση σε, Μητέρα,* παναληθώς, Παρθένε,* του Θεοῦ ἡμῶν ὁμολογοῦμεν. * αὐτὸν, Αγνὴ, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Ειρμός.

» Το λθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης * καὶ κατεπόντισε με *

καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων * ἀλλ'ὡς Θεὸς, * ἐκ φθορᾶς

ανάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Αγωνισάμενοι καλώς * ἀπὸ βρέφους,* Μαρκιανὲ, σὺν τῷ σοφῷ *
ΑΜαρτυρίῳ,* τὸν ἀποστάτην "Αρειον καθείλετε,* ἄτρωτον τηρήσαντες * τὴν ὀρθόδοξον πίστιν,* Παύλῳ ἐφεπόμενοι * τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· * ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωὴν, * ὡς τῆς Τριάδος * ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Ο Οίκος. Τη Γαλιλαία.

'Ως υπηρέται ευσεβῶς * Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου,* Δυὰς εὐλογημένη,* προφθάσατέ με τάχος, * λυτρούμενοι με τῶν δεινῶν,*
λόγον μοι σοφίας * χορηγοῦντες τὴν ὑμῶν * ἀνευφημοῦντι ἄθλησιν,* ἢν ὑπὲρ τῆς πίστεως, "Αγιοι, * γνώμη ἀδιστάκτω * ὑποστάντες, τῶν στεφάνων * ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων, * χοροῖς τε
τῶν 'Αθλητῶν * καὶ 'Αποστόλων,* Διδασκάλων καὶ σεπτῶν * 'Αρχιερέων,* συγχαίρετε ἀεὶ * ὡς κήρυκες Θεοῦ Λόγου,* ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Συναξάριον.

Τη ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλάμους τοὺς Νοταρίους νόει, Είς αίμα τὸ σφῶν ἐκ ξίφους βεβαμμένους.

Πέμπτη Μαρχιανόν τάμον είχαδι Μαρτύριόν τε.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. 'ஹీἡ ζ΄. 'Αβραμιαῖοι ποτέ.

Τχνηλατούντες καλώς * τὸν ἱερὸν Ποιμένα,* ὁρθοδοξία καλλυνόμενοι,* χερσίν ἀνηρέθητε * κακοδοξούντων μάτην,* πανευκλεεῖς ὁπλῖται.

Νομοθεσίας Θεοῦ * ἀπαρατρώτους πίστει * διατηροῦντες, θετοι Μάρτυρες,* νομίμως ἠθλήσατε,* ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων * ἀναιρεθέντες ξίφει.

Μετά ταφήν ιεράν,* των προσιόντων πίστει * ύμων τῷ τάρω τὰ νοσήματα * ἐνθάπτετε, *Αγιοι,* τατς πρὸς τὸν Ζωοδότην * ἀγίαις μεσιτείαις.

Έχ τῶν πηγῶν μυστιχῶς * τῶν ἱερῶν πλουτοῦντες,* τὴν θείαν χάριν τῶν ἱάσεων * πιστοὺς χαταρδεύετε,* τῶν νοσημάτων πᾶσαν * ξηραίνοντες πλημμύραν.

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ,* Θεογεννῆτορ, τόχῳ * τῆς αἰωνίου κατακρίσεως,* τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν,* ἀεὶ εὐλογημένη * καὶ κεχαριτωμένη.

'Ωδή η'. Λυτρωτά τοῦ παντός.

Οσπερ δύο άμνοι σφαγιάζεσθε, * τὸν 'Αμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον *
Πατρὸς ἀνακηρύττοντες, * καὶ τραπέζη τῆ ἄνφ * προσενεχθέντες * ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντάττεσθε.

Δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος,* ἐξενεύρισαν πλάνης τὸ φρύαγμα. * καὶ καρτερῶς ἀθλήσαντες,* τοὺς δεινῶς παρεθέντας * ταϊς ἀσθενείαις * οἱ σεπτοὶ θεραπεύουσι Μάρτυρες.

Ίατροι των πιστων χρηματίζοντες,* των παθών ήμων, "Αγιοι Μάρτυρες,* τὰ χαλεπὰ νοσήματα * καὶ τὰς ἐπαναστάσεις * τὰς ἐναντίας * θεραπεύσατε θείαις δεήσεσιν.

Τριαδικόν.

'Ανυμνούμεν Πατέρα ἀγέννητον,* τὸν Υἰὸν καὶ τὸ Πνεϋμα τὸ "Αγιον,* μίαν οὐσίαν ἄκτιστον * καὶ Θεότητα μίαν· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε βοῶντες τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντας ήμας ανεζώωσας,* τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων χυήσασα,* Θεοχυῆτορ Δέσποινα,* τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα,* καὶ τῶν ἀνθρώπων * τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Ο Είρμός.

» Λ υτρωτά τοῦ παντὸς, παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογὸς » Λ εὐσεβήσαντας * συγχαταβάς ἐδρόσισας, * χαὶ ἐδιδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχύι νευρούμενοι Χριστου,* τὸν θάνατον,* ἀθλοφόροι, οὐκ ἐπτήξατε,* ἀλλὰ προθύμως ὑποθέντες * τοῖς ξίφεσιν αὐχένας, ἡνύσατε * γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν ἔνθεον· * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

΄Ως δύο ἀστέρες φαεινοὶ * φωτίζετε * οἰχουμένης τὰ πληρώματα * θείαις τῶν ἄθλων λαμπηδόσι,* Μαρχιανὲ σοφὲ καὶ Μαρτύριε,*
τὸ σχότος τῆς ζοφώδους αἰρέσεως * τῆς τοῦ 'Αρείου ἀπελαύνοντες.

Στεφάνους τής δόξης ἐχ Θεοῦ * νιχήσαντες,* τὸν τυφλόνουν Μακεδόνιον * ήδη εἰλήφατε ἀξίως· * καὶ θρόνω τοῦ Δεσπότου παρίστασθε, * ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι * λύσιν τελείαν, 'Αξιάγαστοι.

Η μνήμη ή ενθεος ύμων * ἀνέτειλε * τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, * πάντων φωτίζουσα χαρδίας * τῶν ταύτην ἐχτελούντων, Μαχάριοι * ἐν ἡ ἐχδυσωπεῖτε τὸν Κύριον * σχότους πταισμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θεοτοχίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, Αγνη, τυπάρχουσα, της ψυχης μου κόρας φώτισον * ἀμαυρωθείσας ἀμελεία, * και σκότος ραθυμίας βαθύτα-τον * ἀεὶ περικειμένας, πανάμωμε, * ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε. Ο Είρμός.

- Τύα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσω Χίσατο * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε,* τῷ τῆς χυοφορίας βλα-
- » στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοϊς Μαθηταϊς.

Ταρχιανός ὁ πάνσοφος * χαὶ Μαρτύριος ἄμα * τὸ τοῦ 'Αρείου Ν΄ ἔχφυλον * δόγμα χαὶ μανιῶδες * χαθείλον χάριτι θεία * τῆς 'Αγίας Τριάδος,* ὑπὲρ ἡς χαὶ ἐνήθλησαν * χαὶ ὡς Μάρτυρες θείοι,* στέφος λαμπρὸν * πρὸς Χριστοῦ δεξάμενοι, τοῦ Σωτῆρος * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι * τῶν αὐτοὺς εὐφημούντων.

Θεοτοχίον, ζμοιον.

Σὲ χιβωτὸν καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον * καὶ ορος καὶ παλάτιον,* θρόνον, κλίνην καὶ πύλην * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,* τὴν Αγίαν Παρθένον * καὶ Θεοτόκον ἄπαντες * ἀνυμνοῦμεν ἐκ πόθου * Χριστιανῶν * σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία * καὶ ἀρραγὴς ὑπέρμαχος * καὶ προστάτις καὶ φύλαξ.

Είς τὸν Στίχ. Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Κζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου και ή Ανάμνησις του γεγονότος σεισμού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, λέγομεν τὴν α΄. Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Αγίου ς΄.

Ήχος πλ. δ΄. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ * ἀγαλλίαμα σήμερον * ἐν τῆ μνήμη ηὕγασται * Δημητρίου τοῦ
Μάρτυρος· * ἐκ τῶν 'Αγγέλων * ἐπαίνοις στέφεται, * καὶ ἐξ ἀνθρώπων * ἄσματα δέχεται. * *Ω οἶον ἤθλησε! * πῶς καλῶς ἡγώνισται! * δι' οῦ ἐχθρὸς * πέπτωκεν ὁ δόλιος, * Χριστοῦ νικήσαντος.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς * τοῦ ἡλίου φανότερον * εἰς ἀεὶ Δημήτριος * διαλάμπει τοῖς πέρασιν, * ἐξ ἀνεσπέρου * φωτὸς λαμπόμενος * καὶ τῷ ἀδύτῳ * φωτὶ τερπόμενος * τοῦ ταῖς ἐλλάμψεσι * νέφη ἀπηλάθησαν * βαρβαρικὰ, * νότοι ἐδιώχθησαν, * δαίμονες ἤττηνται.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὑπὲρ Χριστοῦ λογχευθεὶς * ὁ τρισμάκαρ Δημήτριος * πρὸς ἐχθροὺς ἐκάστοτε * ἐρυμφαία ωρθη δίστομος, * ἀποθερίζων * ἐχθρῶν γαυρίαμα * καὶ καταράσσων * δαιμόνων φρύαγμα. * *Ω ἐκβοήσωμεν * * Αγιε Δημήτριε, * σκέπε ἡμᾶς * σοῦ τὴν ἀεισέβαστον * μυήμην γεραίροντας.

Πύργος εὐσεβείας πέφηνας * ἐρηρεισμένος στεβρῶς * ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, * πειρασμοῖς ἀνάλωτος * καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος * μετὰ σφοδροῦ γὰρ * σάλου καὶ κλύδωνος * σοὶ προσραγέντα * ἀθέων κύματα * σὴν οὐ κὰτέβαλον * ἀκλινῆ στεβρότητα * μαρτυρικῷ * στέφει γὰρ ἐπόθησας * ἐγκαλλωπίζεσθαι.

Πάθει το πάθος μιμούμενος * το ζωηφόρον Χριστοϋ,* παρ'αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν * τῶν θαυμάτων εἴληφας,* Αθλοφόρε Δημήτριε· * καὶ διασώζεις * τοὺς σοὶ προστρέχοντας,* πολλῶν κινδύνων * αὐτοὺς ῥυόμενος, * ἔχων εὐάρεστον * παρρησίαν, ἔνδοξε,* πρὸς τὸν Χριστόν· ῷ καὶ νῦν παρίστασαι * δόξης πληρούμενος.

Αξματί τῷ σῷ σταζόμενος,* τῷ ζωοδότη Χριστῷ * τῷ τὸ αἰμα τὸ τίμιον * διὰ σὲ κενώσαντι * προσηνέχθης, Δημήτριε: * καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο,* καὶ βασιλείας * αὐτοῦ συμμέ-τοχον,* ὡς ἀριστεύσαντα * κατὰ τοῦ ἀλάστορος * καὶ τὰ δεινὰ * τούτου μηχανήματα * τελείως σβέσαντα.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Σήμερον συγχαλείται ήμας * τοῦ 'Αθλοφόρου ή παγχόσμιος πανήγυρις * Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, * φαιδρῶς ἐχτελέσωμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες · Χαίροις, * ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας * διὰ τῆς πίστεως, * τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος * σεαυτῷ περιθέμενος. * Χαίροις, * ὁ χαταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων * τῆ ἰσχύι τῆ δοθείση σοι * παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. * Χαίροις, * ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν * τὸ μαχάριον πάθος * πνευματιχῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ. * Όν χαθιχέτευε, * ᾿Αθλητῶν ἐγχαλλώπισμα Δημήτριε, * λυτρωθήναι ἡμᾶς ὁρατῶν * χαὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, * χαὶ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίου, πρὸς τὸ,

Φοβερὸς εἶ, Κύριε.

Παναγία Δέσποινα,* του χόσμου βοήθεια * χαὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν * σὲ νῦν ἐχδυσωποῦμεν * χαὶ σὲ παραχαλοῦμεν, ἀγαθή,* ὑπὲρ

ήμων ήμαρτηκότων * και ἀπεγνωσμένων,* τὸν Υιόν σου και Κύριον * ίλεων ποιῆσαι, Θεοτόκε· * ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι * τῆ μητρική σου πρὸς αὐτὸν * χρωμένη παρρησία.* Πρόφθασον, "Αχραντε,* πρόφθασον, μεσίτευσον,* και ρῦσαι τὸν λαόν σου * τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * μὴ παρίδης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εϊσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀλναγνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΓ'. 15.

η πίβλεψον έκ τοῦ οὐρανοῦ, Κύριε, καὶ ίδε έκ τοῦ οίκου τοῦ Αγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου και των οίκτιρμών σου, ότι ήνέσχου ήμων, Κύριε; Σύ γάρ εξ Πατήρ ήμων, ότι Αβραάμ ούκ έγνω ήμας, και Ίσραήλ ούκ έπέγνω ήμας άλλα σύ, Κύριε, Πατήρ ήμων, ρύσαι ήμας άπ'άρχης τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, άπο τῆς οδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεΐσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς της χληρονομίας σου, ίνα μιχρόν χληρονομήσωμεν του όρους του άγιου σου. Οι ύπεναντιοι ήμων κατεπάτησαν τὸ άγιασμά σου. έγενόμεθα ώς τὸ ἀπαρχής, ἔτε οὐχ ήρξας ήμῶν, οὐδὲ ἐπεχλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξης τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ώσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός και κατακαύσει πυρ τους ύπεναντίους σου, και φανερόν ξαται το ολοίτα αυν τοις ημελαλιίοις αυν. αμο μόρα μυν αυν ερλύ ταραχθήσονται. "Οταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ όρη. Από του αἰώνος οὐκ ἡκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν είδον Θεόν πλήν σου και τα έργα σου άληθινά, και ποιήσεις τοις ύπομένουσί σε έλεος. Συναντήσεται γαρ έλεος τοϊς ποιούσι τὸν δίκαιον, και των όδων σου μνησθήσονται. Και νύν, Κύριε, Πατήρ ήμων σὺ εἶ· ήμεῖς δὲ πηλὸς, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ήμων· ἔργα χειρών σου πάντες ήμετς. Μή όργίζου ήμτν, Κύριε, έως σφόδρα, χαὶ μὴ ἐν χαιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον, Κύριε, ότι λαός σου πάντες ήμεζς.

Προφητείας Ίερεμίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεως σου, τοῦ ἐξακολουθήσαι σε τῷ ἀγιῷ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, ὁ ἄγιος τοῦ Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῷ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι· κακὰ ἥξει ἐπ'αὐτοῦ.

τούς, λέγει Κύριος 'Ακούσατε λόγον Κυρίου, οίκος Ίακώβ, και πάσα πατριά οίχου Ίσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος Τί ευροσαν οί Πατέρες υμών εν εμοί πλημμέλημα, ότι ἀπέστησαν μαχράν άπ' έμου, και έπορεύθησαν όπισω των ματαίων, και έματαιώθησαν; και ούκ είπον. Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγών ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ο καθοδηγήσας ήμας έν τη έρήμω, έν γη ἀπείρω καὶ άβάτω, εν γή άνυδρω και άκαρπω, και σκιά θανάτου; εν γή έν ή ου διώδευσεν έν αυτή άνηρ, ουδέ κατώκησεν υίος άνθρώπου έχει ; Και είσηγαγον υμάς είς τον Κάρμηλον, του φαγείν τους χαρπούς αύτου, και τα άγαθα αύτου και είσήλθετε, και έμιανατε την γην μου, και την κληρονομίαν μου έθεσθε είς βδέλυγμα. Οι Ιερείς ούχ είπον. Που έστι Κύριος; και οι άντεγόμενοι του νόμου ούχ ήπισταντό με και οι ποιμένες ήσέβουν είς έμε και οί προφήται προεφήτευον τη Βάαλ, και όπίσω άνωφελούς έπορεύθησαν. Διά τούτο έτι χριθήσομαι πρός ύμας, λέγει Κύριος, και πρός τούς υίους των υίων ύμων κριθήσομαι. Διέλθετε είς νήσους Χεττιείμ και ίδετε και είς Κηδάρ και άποστείλατε κα! νοήσατε σρόδρα, και ίδετε, εί γέγονε τοιαύτα· εί άλλάξωνται έθνη θεούς αὐτῶν, και αὐτοι ούκ είσι θεοί. Ο δὲ λαός μου ήλλάξατο την δόξαν αύτοῦ, ἐξ ής οὐκ ώφεληθήσονται. Έξέστη ο ούρανος έπι τούτφ, και έφριξεν έπι πλείον σφόδρα, λέγει Κύριος. Σοφίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν εν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὐρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ. ΄Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίφ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενοῦσιν αὐτῷ. "Οτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα ἸΗχος α΄. Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐρραίνου ἐν Κυρίφ,* πόλις Θεσσαλονίκη· * ἀγάλλου καὶ χόρευε* πίστει λαμπροφορούσα * Δημήτριον τὸν πανένδοξον * ἀθλητήν

και Μάρτυρα τῆς ἀληθείας * ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν· * ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων * τὰς ἰάσεις καθορῶσα· * καὶ βλέπε καταράσσοντα * τῶν Βαρβάρων τὰ θράση * καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον· * Κύριε, δόξα σοι.

Ο αὐτός. 'Ανατολίου.

Τη των ἀσμάτων τερπνότητι * την παρούσαν φαιδρύνωμεν ημέραν, * καὶ ηχήσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα· * πρόκειται γὰρ ήμιν εἰς εὐρημίαν * ὁ μέγας Δημήτριος. * Καὶ γὰρ τὰς τῶν τυράννων * ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλῶν, * πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ήλατο· * καὶ τὰ νικητήρια * ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, * τὸν Σωτῆρα δυσωπει * σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, Ήχος β΄. Γερμανού.

Είς τὰ ὑπερχόσμια σχηνώματα * τὸ πνεῦμά σου, Δημήτριε Μάρτυς σορὲ,* Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήχατο ἀμώμητον * σὺ γὰρ * τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος,* ἐν τῷ σταδίω ἀνδρείως * ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός * λογχευθείς δὲ τὴν πλευρὰν * τὴν ἀχήρατόν σου, πανσεβάσμιε,* μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα * εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ χόσμου,* τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν,* ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως.* Διό σου σήμερον * τὴν χοίμησιν ἐορτάζοντες,* ἐπαξίως δοξάζομεν * τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

*Ω τοῦ μεγίστου μυστηρίου! * βλέπων τὰ θαύματα,* ἀναχηρύττω τὴν Θεότητα,* οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα * ὁ γὰρ
Ἐμματουὴλ * φύσεως μὲν πύλας * ἤνοιξεν ὡς ἄνθρωπος,* παρθενίας δὲ κλεῖθρα * οὐ διέρρηξεν ὡς Θεός * ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας
προῆλθεν * ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν * οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη * * Απαθῶς εἰσῆλθεν,* ἀφράστως ἐξῆλθε * κατὰ τὸν Προφήτην
τὸν λέγοντα * Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται,* οὐδεὶς οὐ μὴ
διέλθη δι' αὐτῆς, * εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ σεισμοῦ. Ποίημα Συμεών τοῦ Θαυμαστορείτου. ἸΗχος β΄.

Τής γής συνταρασσομένης * τῷ τής ὁργής σου φόβφ, * βουνοὶ χαὶ τὰ ὅρη συσσείονται, Κύριε· * ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὅμματι * ἐρ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, * μἡ τῷ θυμῷ σου ὁργισθῆς ἡμῖν· * ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς * ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, * τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς * τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Men. Tom. I.

Ήγος πλ. β'.

 $\Sigma \tau i \chi$. Συνέσεισας τὴν Υῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.

Φοβερός εἶ, Κύριε, * καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν; * ἢ τίς σε δυσωπήσει,* ἢ τίς παρακαλέσει, ἀγαθὲ,* ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; * τὰ οὐράνια τάγματα,* "Αγγελοι, 'Αρχαὶ καὶ 'Εξουσίαι,* Θρόνοι, Κυριότητες,* τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ * ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶσιν * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ, Κύριε * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης, ἀγαθέ * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Στίχ. Ο επιβλέπων επί τὴν Υῆν.

Νινευϊται τοῖς παραπτώμασι * τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· * ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ χήτους,* τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν * ἡ μετάνοια παρακαλεῖ· * ἀλλ' ὡς ἐκείνους, βοῇ λαοῦ σου * μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν * οἰκτείρας προσεδέξω,* καὶ ἡμᾶς παιδευομένους * διὰ τῆς τριημέρου ᾿Αναστάσεως * φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Δόξα, Τοῦ Αγίου. Ήχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Έχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος,* ἀοίδιμε Δημήτριε,* τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον,* ἡς τὰ τείχη *
ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ * τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράρηνται.*
Έχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον * καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα,* τὸν
περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς,* ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων,*
νοσημάτων ἀλεξιτήριον. * ἔνθα προστρέχοντες * τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα.* Φρούρησον, πανεύφημε,* τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν * ἀπὸ
τῶν ἐναντίων προσβολῶν,* παβρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν *
τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

'Ανύμρευτε, Παρθένε,* ή τὸν Θεὸν ἀφράστως * συλλαβοῦσα σμρκὶ, * Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,* σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις * δέχου, πανάμωμε: * ή πᾶσι χορηγοῦσα * καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων,* νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη,* δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος γ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν * καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,* ρῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,*

καὶ κατάπεμψον ήμιν * πλούσια τὰ ἐλέη σου * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

τη μνήμη σου, ενδοξε * Μάρτυς Δημήτριε,* έφαιδρυνε σήμερον *
Εκκλησίαν Χριστοῦ, * καὶ πάντας συνήγαγεν * ἄσμασιν έπαξίως * εὐφημεῖν σε, θεόφρον,* ὡς ὄντως στρατιώτην * καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην * διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς * ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.
Δόξα. "Ομοιον,

Αθλήσεως καύχημα,* Μάρτυς Δημήτριε,* Χριστὸν ἐνδυσάμενος * κατεπολέμησας * ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· * πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων * ἐν αὐτῷ καταργήσας,* γέγονας τοῖς ἐν πίστει * εὐσεβείας ἀλείπτης· * διό σου καὶ τὴν μνήμην * σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον, δμοιον.

Έλπὶς ἀκαταίσχυντε * τῶν πεποιθότων εἰς σὲ,* ἡ μόνη κυήσασα * ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* τοῦτον σὺν τοῖς ΄Αγίοις * ΄Αποστόλοις δυσώπει * δοῦναι τῆ οἰκουμένη * ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην * καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους * βίου διόρθωσιν.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον.

'Αδ:στάχτω τη πίστει * ὁ 'Αθλοφόρος Χρίστοῦ * τῶν τυράννων τὰ θράση * καταβαλών ἀνδρικῶς, * ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν * καταβαλών ἀνδρικῶς, * ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν * καταβαλάνων ἀμοιβὴν, * τὴν τῶν θαυμάτων παροχὴν * ἐδέξατο ἐχ τοῦ μόνου * Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου * ῷ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίου, ὅμισιου.

Χαΐρε, πύλη Κυρίου * ή άδιόδευτος: * χαΐρε, τεῖχος καὶ σκέπη *
τῶν προστρεχόντων εἰς σέ: * χαΐρε, ἀχείμαστε λιμήν * καὶ ἀπειρόγαμε: * ή τεκοῦσα ἐν σαρκὶ * τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, * πρεσβεύουσα μή ἐλλίπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον * Κυρίου Μάρτυρα * ἐκδυσωποῦμέν σε * πιστῶς, Δημήτριε, * ρῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν * κινδύνων ἐπερχομένων * ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν * καὶ σωμάτων τὰ τραύματα * θραῦσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, "Αγιε· * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, * ὅπως * ἀεί σε δοξάζωμεν.

Δόξα. Το αυτό. Και νύν. Θεοτοκίον.

Θεομαχάριστε,* Μήτερ ἀνύμφευτε,* τὴν ἀσθενοῦσάν μου * ψυχὴν θεράπευσον,* ὅτι συνέχομαι πολλοῖς * ἐν πταίσμασι, Θεοτόχε.* ὅθεν χαὶ χραυγάζω σοι * στεναγμῷ τῆς χαρδίας μου. * Δέξαι με, πανάχραντε,* τὸν πολλὰ ἀμαρτήσαντα,* ἵνα ἐν παἐρἡησία χραυγάζω σοι. * Χαϊρε,* ἡ Κεχαριτωμένη.

Οι 'Αναβαθμοί, το Α΄. 'Αντίφωνον τοῦ δ΄. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ᾿Αθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Στίχ. Έλέησόν με, ό Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β΄.

Είς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα * τὸ πνεῦμά σου, Δημήτριε Μάρτυς σοφὲ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· * σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος * ἐν τῷ σταδίψ ἀνδρείως * ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· * λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν * τὴν ἀκήρατόν σου, πανσεβάσμιε, * μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα * εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, * τῶν θαυμάτων είληφας τὴν ἐνέργειαν * ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀρθόνως. * Διό σου σήμερον * τὴν κοίμησιν ἐορτάζοντες, * ἐπαξίως δοξάζομεν * τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Εἶτα οἰ Κανόνες, ὁ μὲν τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς' . οἱ δὲ δύο τοῦ Αγίου εἰς η' .

Ο Κανών του σεισμού, ού ή Ακροστιχίς.

'Ω Χριστὲ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. 'Ιωσήφ. 'Ωδὴ α΄. 'Ήχος πλ. β΄. 'Ο Εἰρμός.

» Ος εν ἡπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * εν άβύσσω ζηνεσι * τὸν » διώκτην Φαραώ * καθορών ποντούμενον, * Θεῷ ἐπινίκιον » ψδὴν * ἐβόα ἄσωμεν.

'Ως φοβερὰ ἡ ὀργή σου,* ἐξ ἡς ἡμᾶς * ἐλυτρώσω, Κύριε,* μὴ συγχώσας ἐν τῆ γῆ * ἄπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· * εὐχαρίστως σε διὸ * ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην * τῆ παντελεῖ * διορθώσει, Δέσποτα,* ὅσπερ φύλλον εὐτελὲς * διασείεις ἄπασαν τὴν γῆν,* εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς * στηρίζων, Κύριε.

'Ρῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου * πάντας ἡμᾶς,* καὶ μὴ δψης, Κύριε,* ἀπολέσθαι παντελῶς * τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς * παρργίζουσαν κακοῖς * σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοχίον.

Ίκετικῶς σοι βοῶμεν, * Μῆτερ Θεοῦ, * τὰ συνήθη σπλάγχνα σου * ἐπὶ πόλιν καὶ λαὸν * συμπαθῶς δεικνύουσα, σεισμοῦ * βαρυτάτου καὶ φθορᾶς * ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Αγίου πρώτος Κανών, ἔχων Ακροστιχίδα: Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῷ Δημητρίφ.

Θεοφάνους.

'Ωοη α'. 'Ηχος δ'. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθρατον.

Τὸν θεῖον * τοῦ Μαρτυρίου στέφανον * ἀναδησάμενος,* περὶ Θεὸν χορεύεις, ἀστραπαῖς * ταῖς ἐχεῖθεν λαμπόμενος,* χαὶ φωτισμοῦ πληρούμενος,* Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ως ὄντα * τῆς ἀληθείας Μάρτυρα,* καὶ μέχρις αἰματος * ἡγωνισμένον, Μάκαρ, καρτερῶς,* σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν * πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα,* σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Κακίας * τὸν εὑρετὴν κατέρραξας * πρὸς γῆν, Δημήτριε,* μαρτυρική σου λόγχη καθελών,* θεϊκής ἀγαθότητος * ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν * εἰς τοῦτο, μάκαρ, δυναμούμενος.

(θεοτοχίον

'Αμήτωρ * καθ' ο Θεός το πρότερον * ὑπάρχων γέγονε * τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ,* Θεοτόκε πανύμνητε,* σάρκα λαβών καθ' ἔνωσιν * τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

"Ετερος Κανών τοῦ ἀγίου, Δεύτερος ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρον, οὸ ἡ ᾿Ακροστιχίς. Μύρφ νοητῷ προσπλακείς, μύρον γίνη, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

'Δρός α΄. Τηνος ο αὐτος. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τη ερίς μου, Δημήτριε,* καὶ δόξα θεία γεγένησαι. * τῆς μάνδρας

γὰρ πρόβατον * κάγω τῆς φίλης σου. * διὸ δέξαι μου * τὸν

μνον, στεφηφόρε,* κροτοῦντα τοῦ μύρου σου * τὴν χάριν σήμερον.

Υπηλθες, Δημήτριε,* λαμπρως Μαρτύρων τὸ στάδιον,* ἐλαίφ ἀλείψας σου * των ἀρετων τὴν ψυχήν * καινῷ τρόπῳ δὲ * πεσων, νικᾶς, γενναῖε,* καὶ μύρου τὸ σωμά σου * κρήνην ἀνέδειξας.

• Ρευμάτων βορβόρου με * καὶ δυσωδίας, Δημήτριε, * ἀπόσμηξον, δέομαι, * τῶν ἀκαθάρτων παθῶν * καὶ τῷ μύρῳ σε * λαμπρῶς εὐωδιάσας, * Χριστοῦ μύρου ποίησον * ἄξιον σκήνωμα.

Ως μύρον μεν εφησε * Δαυλδ ο θεῖος εν Πνεύματι * την ενωσιν, Ενδοξε * τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνήν * τὰ δὲ μύρα σου, * σοφὲ, τὴν νέαν χτίσιν * συνάγει πρὸς ενωσιν * μύρου τοῦ χρείττονος.

GEOTOXION.

Τοῦ θείου, Πανάμωμε, * μύρου φανεῖσα ἀλάβαστρον * καὶ σκεῦος ἐξαίρετον * τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, * ἰκετεύω σε, * παθῶν τῆς δυσωδίας * βορβόρου τε λύτρωσαι * τῆς ἀμαρτίας με.

Καταβασία. Ανοίξω το στόμα μου.

Του σεισμού. 'Ωολ γ'. 'Ο Είρμός.

υκ ἔστιν "Αγιος ως σὺ, * Κύριε, ὁ Θεός μου,* ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * καὶ στερεώσας τμαῖς *
 ἐν τἢ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Ή γη μαστίζεται ήμων * κακώς διακειμένων * καὶ ἀεὶ τὴν ὁργήν σου * συγκινούντων καθ' ήμων,* οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· * ἀλλὰ φεϊσαι,* Δέσποτα, των δούλων σου.

Συσσείσας, Κύριε, τὴν Υῆν * ἐστερέωσας πάλιν,* νουθετῶν ἐπιστρέφων * τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν * στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ * θείφ φόβφ * θελων, ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρόν * καὶ σεισμούς βαρυτάτους * καὶ πληγάς άνηκέστους * άμαρτίας, άδελφοὶ, * έκφύγωμεν καὶ Θεόν * μετανοίας * τρόποις έκμειλίξωμεν.

(θεοτοχίον.

Ή μόνη οὖσα ἀγαθή,* τὸν πανάγαθον Λόγον * ἐκτενῶς ἐκδυσώπει * τῆς παρούσης τοῦ σεισμοῦ * ρυσθῆναι πάντας ὀργῆς,* Θεοτόκε * ἄχραντε, δεόμεθα.

Τοῦ Αγίου πρώτος Κανών. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. Αξλόγισται παρ' οὐδὲν * τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα: * Λ τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γὰρ * πάντων, 'Αθλοφόρε, προέχρινας.

Δυχνία φωτοειδής * τοῦ Μαρτυρίου ἐν σχηνή γέγονας * θείφ φωτὶ λάμπουσα, * Μάρτυς άθλοφόρε Δημήτριε.

Oestoxiov.

Ιώμενος την μορφην * την σαθρωθείσαν των βροτών, Πάναγνε,* ταύτην έχ σου ένδυεται,* μείνας όπερ ην ό φιλάνθρωπος.

Δεύπερος Κανών. Τούς σούς ύμνολόγους.

παιμάτων ἐπέβης ζωηρρύτων * Βαπτίσματι θείφ καθαρθείς· * αίματι δὲ λουσάμενος * μαρτυρικῷ, Δημήτριε,* κρᾶσιν καινήν τετέλεκας,* πηγή τῶν μύρων γενόμενος.

Ο μέγας φρουρός Θεσσαλονίκης,* ώς μέγας Κυρίου ποταμός * τέρπεις λαμπρώς την πόλιν σου * τοῦ μύρου τοῖς ὁριμήμασιν * ώς θεῖα δὲ σκηνώματα * καθαγιάζεις τὰ σύμπαντα.

Η πόλις σου, Μάρτυς, ώσπερ χρήνη * ναμάτων όραται ζωτιχων,* ως ρεύματα τὰ μύρα σου * ποταμηδόν προχέουσα,* θαλάσσας των αιρέσεων * χαι των παθών χαταχλύζοντα. Το μύρον Χριστος εν τη ψυχη σου, * Δημήτριε, ρεύσαν νοητώς * ώς χείλεσι σοῖς μέλεσι * μύρου πηγήν εξέχεε, * της χάριτος τοῦ Πνεύματος * σεπτον δειχνύων σε σχήνωμα.

Θεοτοχίον.

'Ιδού ή Παρθένος ἀνακράζει * τῷ πάντων Δέσποτη καὶ Υἰῷ· * Καλὸς εἶ, ὁ Νυμφίος μου,* ἰδοὺ καλὸς ὡραῖός τε· * εἰς τὴν ὀσμήν τοῦ μύρου σου * σπουδή δραμοῦμαι ὁπίσω σου.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

 \mathbf{K} άθισμα τοῦ ' \mathbf{A} γίου. ' \mathbf{H} γος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τύσεβείας τοϊς τρόποις * χαταπλουτῶν, * ἀσεβείας τὴν πλάνην * καταβαλὼν, * Μάρτυς, κατεπάτησας * τῶν τυράννων τὰ θράση. * καὶ τῷ θείῳ πόθῳ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην * εἰς χάος ἐβύθισας. * ὅθεν ἐπαξίως * ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων * ἐδέζω τὰ θαύματα * χαὶ πηγάζεις ἰάματα. * 'Αθλοφόρε Δημήτριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν άγιαν μνήμην σου.

Δόξα. Έτερον τοῦ Αγίου.

Βασιλεί τῶν αἰώνων * εὐαρεστῶν, * βασιλέως ἀνόμου * πᾶσαν βουλὴν * ἐξέκλινας, ἔνδοξε, * και γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· * διὰ τοῦτο θῦμα * σαυτὸν προσενήνοκας * τῶ τυθέντι Λόγω, * ἀθλήσας στεἡρότατα, * ὅθεν και τῆ λόγχη * τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, * τὰ πάθη ἰώμενος * τῶν πιστῶς προσιόντων σοι. * ᾿Αθλοφόρε Δημήτριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νὖν. Τοῦ σεισμοῦ.

τηγος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τής ἐπελθούτης σου ὀργής * ἀφορήτου, * ὅτι ἡλέησας ἡμᾶς * καὶ ἐρρύτω, * φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων, Χοιστὲ, * νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, * παιδευθέντες ἐκκλίναι * ἀπὸ τῶν κακῶν ἐμῶν * τῶν ἡμᾶς θανατούντων. * : Αλλ' ἐπιβλέψας, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις, * Σωτὴρ, τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ σεισμοῦ, 'Ωδή δ', 'Ο Ειρμός.

Σριστός μου δύναμις,* Θεὸς καὶ Κύριος,* ἡ σεπτὴ ' Εκκλησία *
 θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα,* ἐκ διανοίας καθαρᾶς *
 ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Σαλεύεις, Κύριε,* τὴν Υῆν βουλόμενος * ἐδρασμῷ ἀληθείας * πάντας ἡμᾶς,* Δέσποτα, στηρίζεσθαι * σαλευομένους προσβολαϊς * τοῦ δολίου πολημήτορος.

Τη θεία νεύσει σου * κλονείς τὰ σύμπαντα * καὶ δονείς τὰς καρδίας * τῶν ἐπὶ γης * κατοικούντων, Δ έσποτα· * της οὖν δικαίας σου ὀργης * ἄνες, Κύριε, τὰ κύματα.

Ουδόλως έχοντας * είς νοῦν τὸν φόβον σου * ἐκφοβεῖς τῆ κινήσει * πάσης τῆς γῆς, * μόνε εὐσυμπάθητε· * ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς * τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοχίον.

Ναόν σε, Δέσποινα,* Θεοῦ γινώσχοντες,* ἐν ἀγίφ ναφῖ σου * χεῖρας οἰχτρὰς * αἴρομεν εἰς δέησιν* * ἴδε τὴν χάχωσιν ἡμῶν * χαὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Τοῦ Αγίου πρώτος Κανών. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Γενικηκότα σε ψεύδος της ἀσεβείας * ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος * θεώμενος Λόγος, * δόξη ἐστεφάνωσε, * Δημήτριε, ψάλλοντα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ιθυνόμενος παλάμη τη ζωηφόρφ,* πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας * τοὺς γαληνοτάτους,* ἔνθα νῦν γηθόμενος * χραυγάζεις, Δημήτριε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Κατά τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας,* νικητικὸν διάδημα * τῆς δικαιοσύνης * εἴληφας, Δημήτριε, * κραυγάζων τῷ Κτίστη σου * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Ως τῶν χτισμάτων ἀπάντων ἰερωτέρα,* Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι * μόνη ήξίωθης. * τοῦτον γὰρ γεννήσασα,* τὸν χόσμον ἐρώτισας * τῆς θεογνωσίας τῆ χάριτι.

Δεύτερος Κανών. Την άνεξιχνίαστον.

ριμον ώς βότρυν σε,* μάχαρ, Χριστός * θείας έξ άμπέλου δρεψάμενος,* έναποθλίβει * Μαρτυρίου τοῖς ληνοῖς: * τὸ χαταρρεῦσαν γλεῦχος δὲ * μύρου θείαν βρύσιν εἰργάσατο.

Ποῦ μένεις, Νυμφίε μου; * ποῦ τὴν σκηνὴν * σοῦ ἐν μεσημβρία κατέπηξας; * ὁ στεφανίτης * ἐνεβόα τῷ Χριστῷ. * εἰς τὴν ὁσμὴν τῶν μύρων σου * μύρον ἐκδραμοῦμαι ληψόμενος.

'Ρεύματα, Δημήτριε,* πλάνης δεινής * κλύσας των αιμάτων σου ρεύμασιν,* άμαρτιων μου * καὶ παθών τοὺς ποταμοὺς * εἰς τέλος ἀποξήρανον * μύρων σου τοῖς ρεύμασι, δέομαι.

Θεοτοχίον.

Λέγε μοι, Νυμφίε μου, λέγε τρανώς. * Ποῦ ποτε ποιμαίνεις τὰ πρόβατα; * ἡ Νύμφη κράζει * τῷ Νυμφίφ καὶ Υἰῷ· * ἡ ὀσμή γὰρ τῶν μύρων σου * πάντας τοὺς φιλοῦντάς σε είλκυσεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ σεισμοῦ. 'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθὲ,* τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς *
πόθφ καταύγασον, δέρμαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, * τὸν

» ὄντως Θεὸν,* ἐχ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενος.

Καὶ σὺ, καρδία, σείσθητι νῦν,* βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλὴν * ἐπικειμένην καὶ βόησον· * Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, Δέσποτα Κύριε,* καὶ παῦσον τὴν δικαίαν * ὁργήν σου, εὖσπλαγχνε.

Ααὸν καὶ πόλιν, ήνπερ τῷ σῷ * αἰματι ἐκτήσω, Ἰησοῦ,* μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν * ἐν τῷ συνταράσσειν * τὴν γῆν σεισμῷ

φοβερφ. * χορός των 'Αποστόλων * καθικετεύει σε.

Όδούς σου, Δέσποτα, τὰς ὀρθὰς * γνώμη ὑπεκκλίνοντες στρεβλη, * εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν * σε τὸν συμπαθη τε καὶ ἀμνησίκακον * ἀλλ' ἴλεως, οἰκτίρμον, * γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

θεοτοχίον.

Νῦν βοηθείας ήλθε καιρός,* νῦν καταλλαγῆς χρεία, Αγνή,* πρὸς τὸν Υίον σου καὶ Κύριον,* ὅπως οἰκτειρήση * προσκεκρουκότας ἡμᾶς * καὶ τῆς ἐπικειμένης * ὁργῆς λυτρώσηται.

Τοῦ Αγίου πρώτος Κανών. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Πῦρ πόθου θειχοῦ * ἐν χαρδία δεξάμενος, * πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου * τῶν εἰδώλων μανίας, * ἀοίδιμε Δημήτριε.

'Ρυόμενος ήμας * έχ χινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε, ταϊς εὐχαῖς σου * περισχέπων τοὺς πίστει * χαὶ πόθφ εὐφημοῦντάς σε.

Οι πίστει πρὸς τὸ σὸν * ἐπειγόμενοι τέμενος ,* Δημήτριε, νοσημάτων * και παθῶν ψυχοφθόρων * συντόμως ἀπαλλάττονται. Θεοτοχίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ,* ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος,* σὸς γίνεται, Θεομῆ-τορ,* ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * Υἰός σοι ὁμοούσιος.

Δεύτερος Κανών. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο μέγας εν Μάρτυσι * Δημήτριος τοῖς αϊμασιν * ἰδρῶτας κεράσας τῶν ἀγώνων, * μύρον τὸ θεῖον * ἡμῖν ἐσκεύασε * πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος καλῶς * ἐψήσας τὸ φάρμακον * εἰς ψυχῶν καινὴν κάθαρσιν.

Σωμάτων τὰ τραύματα * καὶ τῶν ψυχῶν, Δημήτριε,* ὡσπερ ἀντιδότω δραστηρίω * μύρω καθαίρεις * τῷ ἐκ τοῦ τάφου σου * ἐὸν ἀποπλύνων νοητὸν * ζήλω τοῦ Δεσπότου σου,* σταλαγμοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Πυρός ἐνεργέστερον * τὸ μύρον σου, Δημήτριε,* πᾶσαν διατρέχον Ἐκκλησίαν,* βλύζει, πηγάζει * ζεῖ τε καὶ δρᾶ μυστικῶς * τοῖς πίστει προστρέχουσιν αὐτῷ,* φλέγον τὰ νοσήματα * καὶ διῶκον τοὺς δαίμονας.

Men. Tom. I.

Θεοτοχίον.

Ό Λόγος εν μήτρα σου, * Κόρη, σκηνώσας εξργασται * ταύτην μυροθήκην καινοῦ μύρου * ὅθεν, Παρθένε, * Αγίων θείων ψυχαὶ * ὁπίσω σου ἔδραμον θερμῶς * Εἰ καλὴ, βοῶσαί σοι, * εἰ καλὴ, Κόρη Δέσποινα. Καταβασία. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ σεισμοῦ. 'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορών * τῶν πειρασμῶν » Τοῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ σοι: » 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Οὐχ ἔχοντες, Δέσποτα, * παρρησίαν δυσωπεῖν * οἱ ταπεινοὶ τὸ τὸνος σου, * τοὺς ἐκκλεκτοὺς ᾿Αγγέλους σου εἰς θερμὴν * κινοῦμεν παράκλησιν * δι' αὐτῶν τῆς ὁργῆς σου * ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν, Κύριε,* ὡς ἡθέλησας ἡμᾶς * καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας * ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς * πολλὰ πλημμελήσαντας * εὐχαρίστως διό σε * μεγαλύνομεν.

Προστάττεις σαλεύεσθαι * τὰ θεμέλια τῆς γῆς,* ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα * οι ταπεινοι σαλεύεσθαι ἀρετών * τῆς κρείττονος στάσεως,* και τῷ φόβω σου, Λόγε,* στηριζώμεθα.

Θεοτοχίον.

Αγία Θεόνυμφε, * ἀπορούμενον νυνὶ * τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον * καὶ μητρικαϊς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν * Θεοῦ ἀγανάκτησιν * μεταποίησον τάχος, * δυσωποῦμέν σε.

Τοῦ 'Αγίου πρώτος Κανών. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.
Συμφώνως * συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Δημήτριε,* τὴν φωτοφόρον
σου μνήμην * καὶ θαυμάτων πλήρη * καὶ χαρισμάτων * τοῦ
'Αγίου * καὶ σεπτοῦ, παμμακάριστε, Πνεύματος.

Αυσόν μου * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, πρεσβείαις σου * ώς γὰρ ἀήττητος Μάρτως, * παρρησίαν ἔχεις * πρὸς τὸν Δεσπότην * και γενοῦ μοι * καταφυγή και σκέπη, Δημήτριε.

Θεοτοχίον.

"Ασπιλον * τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσφ εὐράμενος * ὡς καθαρώτατον κρίνον * καὶ κοιλάδων ἄνθος ,* ὡ Θεομῆτορ * ὁ νυμφίος * ἐν τῆ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσεν.

...Δεύτερος Κανών. Τὴν θείαν ταύτην.

Δουτρόν τοῦ θείου Βαπτίσματος * λουσάμενος, ἐχρίσθης, 'Αοίδιμε,* μύρφ τοῦ Πνεύματος: * ὁ τηρηθέν σοι ἀμόλωντον * τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἴμα * μύρον εἰργάσατο.

'Ανάστα δεύρο πλησίον μου,* ψυχή του Δημητρίου προσφθέγγεται * νυμφίος Κύριος * οἶκον τοῦ νάρδου εἰσέλθωμεν,* καὶ τῆς ἐσμῆς τοῦ μύρου μου μεταλάβωμεν. Καινα, Δημήτριε, χράζει σοι * νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα· * ὁ χειμών λέλυται, * δεῦρο, τὸ ρόδον ἐξήνθησεν· * εἰς τὴν ὁσμὴν, ὧ φίλος, * δράμε τῶν μύρων μου.

Εγώ, φησίν ὁ ἐρώμενος,* ἐγώ, Νυμφίε, σπεύδω ὁπίσω σου * ὁσμὴ γὰρ μύρων σου * πάντων των μύρων ὑπέρχειται,* ἡτις ἡμῶν

τὸ αίμα * μύρον είργάσατο. Θεοτοχίον.

Θανάτφ θάνατος λέλυται,* ζωήν ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε *
τῷ ξένφ τόχφ σου,* νόμων λυθέντων τῶν φύσεων· * Μαρτύρων
δὲ τὸ αἰμα * μύρον γεγένηται.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάχιον ιδιόμελον, ΤΗχος β'.

Τοῖς τῶν αἰμάτων σου ρείθροις, Δημήτριε,* τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐποφύρωσεν,* ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον,* καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον. * αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα. Ο Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Τοῦτον τὸν μέγαν * πάντες συμφώνως * οἱ πιστοὶ συνελθόντες,* ὡς ὁπλίτην Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν * ἐν ϣδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες * τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη τῆς οἰκουμένης * 'Ρῦσαι ἡμᾶς * τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης, Φιλάνθρωπε,* πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων Μαρτύρων * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν * τοῦ ρυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τη Κς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ Θαυματουργοῦ. $\Sigma \tau i \chi_{OL}$

Δημήτριον νύττουσι λόγχαι, Χριστέ μου, Ζηλοῦντα πλευράς λογχονύκτου σής πάθος. Είκοστή μελίαι Δημήτριον έκτη άνείλον.

Τη αὐτη ἡμέρα, Μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους σεισμοῦ. Στίχ. Έσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν, Λόγε:

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλέον. Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ ζ΄. Ο Εἰρμός.

Δροσοβάλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὁσίοις
 Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πα-

» τέρων ήμων.

Στεναγμόν ἀπό καρδίας ἀναπέμψωμεν,* καὶ δάκρυα προχέωμεν,* ὅπως ῖλεων * τὸν Δεσπότην εὕρωμεν Χριστὸν,* ἐκτρίψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς * διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν * ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οτμοι! χράξωμεν, και χετρας έκπετάσωμεν * πρός τόν Θεόν τόν υψιστον, * και παυσώμεθα * του λοιπου ποιετν τό πονηρόν * τδου ό Σωτήρ άγανακτών * σαλεύει άπασαν την γην, * στηρίξαι θέλων ήμας.

Θεοτοχίον

Νεύσον, "Αχραντε, σωθήναι τοὺς οἰχέτας σου * ἀπολεσθήναι μέλλοντας * ἐν ὀργή Θεοῦ * χαὶ θυμῷ μεγάλφ χαὶ φριχτῷ * τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, * διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν * ἀμαρτημάτων ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου Κανών πρώτος. Έν τῆ καμίνφ.

Αελαμπρυσμένος * τῆ θεία δόξη και τῆ χάριτι,* Μάρτυς * ἀθλοφόρε, λάμπεις φωτοειδως * και φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ * τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Ως πορφυρίδι * κεκοσμημένος τῷ σῷ αζματι * ἔχων * ἀντὶ σχήπτρου, Ἐνδοξε, τὸν σταυρὸν,* τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν,* Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου,* κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένη, * πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, * πάντας * τοὺς τιμῶντας σὲ τὴν παναληθῆ * Θεοτόχον, περιφρούρησον, * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν * ὑπάρχουσα Δέσποινα.

Κανών δεύτερος. Ούχ έλάτρευσαν.

Τερούργησας τὸ αἴμά σου, Δημήτριε,* σπείσας, πανάριστε,* τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός: * πλευρὰν δὲ λελόγχευσαι,* τοῦτον μιμούμενος: * ἔθεν δίδωσι * τὴν ἀμοιβὴν κατάλληλον,* μύρον ἄλλοις δεδειχώς σε.

Σεσωμάτωται * τὸ μύρον τὸ οὐράνιον * Χριστὸς ὁ Κύριος * διὰ φιλίαν βροτῶν * αὐτὸν δὲ Δημήτριος * φιλήσας ἄριστα,* χριστὸς γίνεται,* μύρφ καινῷ χρισάμενος,* καὶ σαρκὸς ἐκβλύζει μύρα.

Μύρφ χρίσας με * Χριστὸς ἀγαλλιάσεως,* δουλείας ἔλυσε * καὶ τυραννίδος πικρᾶς * ἀλλ' αὐθις δεδούλωμαι * αἰσχίσταις πράξεσιν * ἐλευθέρωσον * αἰσχρᾶς δουλείας, "Αγιε,* σοῦ τῷ μύρψ καταχρίσας.

Θεοτοκίον.

Έκλεξάμενος * Νυμφίος ὁ ώραῖός σε,* Παρθένε Δέσποινα,* τῶν γηγενῶν ἐκ φυλῆς,* λαμπρῶς παρεστήσατο * ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.* Δεῦρο, Νύμφη μου,* ἀπὸ Λιβάνου λέγων σοι. * δεῦρο, Νύμφη μου καὶ Μῆτερ.

Καταβασία. Ούχ ελάτρευσαν.

Τοῦ σεισμοῦ. 'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

» Ε κ φλογός τοτς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας,* και Δικαίου θυ-» Ε σίαν * ὕδατι ἔφλεξας: * ἄπαντα γὰρ δρᾶς,* Χριστὲ, μόνφ » τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής δικαίας σου ταύτης * ὁργής, φιλάνθρωπε,* ἐπελθούσης ἀθρόως,* συνεταράχθημεν * καὶ ἀπελπισμῷ * παντελεῖ συνεσχέθημεν,* προσαγανακτοῦντα * ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

'Ανατείνωμεν χετρας,* πιστοί, και δμιματα * πρός τὸν μόνον Δεσπότην * σώζειν δυνάμενον,* κράζοντες Χριστέ,* τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον * ἀφ' ἡμῶν ταχέως,* φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες 'Αγγέλων,* Μαρτύρων σύλλογος,* Προφητών 'Αποστόλων,* 'Οσίων, 'Ιεραρχών * άγιος χορὸς * ἰκετεύει σε, Δέσποτα: * Φεΐσαι τοῦ λαοῦ σου * τοῦ τεταπεινωμένου.

Ο γινώσκων, Οἰκτιρμον,* τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν * καὶ εὐόλισθον πάντη * καὶ ἀδιόρθωτον,* ἄνες τὴν ὀργὴν,* καὶ τὸν τάραχον κόπασον * καὶ τῷ σῷ ἐλέει * οἰκτείρησον τὸν κόσμον.

()εοποχίου.

Συμπαθές Θεοτόχε,* τὸν εὐσυμπάθητον * ἡ τεχοῦσα Σωτῆρα,* ιδε τὴν χάχωσιν * χαὶ τὸν στεναγμὸν * τοῦ λαοῦ σου, χαὶ τά-χυνον * τοῦ παραχαλέσαι * ἡμᾶς οἰχτειρηθῆναι.

Τοῦ Αγίου Κανών πρώτος. Χετρας έκπετάσας.

Πμαύρωσας πάσαν τοῦ ἐχθροῦ *μανίαν, ἔνδοξε,* καὶ τὰ παλαίσματα,* τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν * τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος,* καὶ νικηφόρος γεγονώς,* Μάρτυς Δημήτριε,* ἀνεβόας. * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δειχνὺς,* Μαρτύρων εὕχλειαν * ἔσχες, Δημήτριε,* λουτρὸν λουσάμενος ἄγιον,* ὁ δευτέραις οὐ μολύνεται * ἀμαρτημάτων προσβολαῖς,* λόγχη νυττόμενος * καὶ κραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ή τῶν θαυμασίων σου πληθὺς * τὴν ὑπὲρ νοῦν δωρεὰν,* ἥν σοι παρέσχε Χριστὸς,* τοῖς πᾶσιν, Ενδοξε, δείχνυσι· * καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων * τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαρῶς * χάριν χηρύττει ἡμῖν * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

(Henrovina

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς * Παρθενομήτορα * καὶ Θεοτόκον Αγνὴν * ὑμνολογήσωμεν· αὕτη γὰρ * σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος,* ὡς τὸν τοῦ κόσμου Λυτρωτὴν * Λόγον γεννήσασα,* ϣ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανών δεύτερος. Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω. Υψώσας Χριστὸν ἐν Ἐκκλησία * ἀλήθειαν σοῦ ὁ λάρυγξ ἐμελέτησε: * στόμα σὸν λελαληκε * σορίας τὰ ῥήματα. * τῶν άρωμάτων ώφθησαν * αι σιαγόνες σου * φιάλαι· διά τουτο Χριστός σε * μύρου θείου χρήνην * άνέδειξε τῷ χόσμῳ.

Ρηματων ίσχύν σου, Στεφηφόρε,* ώς βέλη τοῦ δυνατοῦ ὁ σὸς ἀντιπαλος * φρίττων ἀνὰ χεῖράς σου * πόρρωθεν στρεφόμενα,* σοῦ τὴν πλευρὰν ἀνωρυξε * μυρίω δόρατι· * ἢ μύρων ἀναδοῦσα θαλάσσας * ὡς τοὺς Αίγυπτίους * αὐτὸν χαταβαπτίζει.

Ο μέγας φρουρός Θεσσαλονίκης, * ὁ ρύστης ἐν τοῖς κινδύνας, ὁ ἐξαίρετος * πρόμαχος, ὁ κράτιστος * πάσης Ἐκκλησίας τε, * οἰα πατὴρ φιλόστοργος, * τοῖς τέκνοις δίδωσι * θηλὴν αὐξητικὴν ψυχοτρόρον, * τὴν πλευράν ὡς γάλα * τὸ μύρον χορηχοῦσαν.

Νόσων και δεινών άρρωστημάτων,* δαιμόνων έπιβουλής τε συ διέσωσας,* μέγιστε Δημήτριε,* μύρου ταϊς άρδειαις σου * τὴν πατρικὴν οἰκίαν μοι,* ἡνπερ ἐφίλησας,* τιμών τὴν ἀρετὴν τῶν χάριν.

Θεοτοχίον.

Ολβον σε χοινὸν, ὧ Θεοτόχε,* καὶ δόξαν οι σὲ τιμῶντες πάντες ἔχοντες,* πίστει σοι προστρέχομεν,* πόθω σου δεόμενοι,* τῆς ἀδοξίας λύτρωσαι,* τῆς ἐν τῷ μέλλοντι * τρυρῆς τῆς αἰωνίου καὶ δόξης * ἐν σχηναῖς Διχαίων * ἡμᾶς χαταξιοῦσα.

Καταβασία. Παΐδας εὐαγείς.

Τοῦ σεισμοῦ. 'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὅν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὑράθη

» βροτοίς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ον μεγαλύνοντες * σύν ταίς

» ουρανίαις Στρατιαϊς * σε μακαρίζομεν.

'Ιδού * οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, * καὶ φοβερῶς * ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται * νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, * ὅλην αὐτὴν σαλεύει * λάβωμεν αἴσθησιν * καὶ τῆς σωτηρίας ἐαυτῶν * ἐπιμελώμεθα.

'Ωρών * καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος,* μιὰ ροπη * ἡθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου * ὑπὸ δὲ της πολλης εὐσπλαγχνίας σου,* Δέσποτα, ἐκωλύθης * εὐχαριστοῦμέν σοι * οἱ ἀναπολόγητοι

τμείς,* μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ, * μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως * καὶ ἐθνικῆς, * Χριστε, ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως, * καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως * πάσης ἄλλης, οἰκτίρμον, * ρῦσαι τὴν πόλιν σου * ἄπασάν τε χώραν τῶν πιστῶς * ὑμνολογούντων σε.

Η γῆ * ἀγλώσσως βοᾳ στενάζουσα * Τί με κακοῖς *μιαίνετε πολλοῖς, πάντες ἄνθρωποι ;* καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, * ὅλην ἐμέ μαστίζει * λάβετε αἴσθησιν * καὶ ἐν μετανοία τὸν Θεὸν * ἐξιλεωσασθε. Θεοτοχίον.

Φθορὰν * τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα,* πάσης φθορᾶς, Παρθένε, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἄπαντας * καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως,* παύουσα τοῦ Δεσπότου * τὴν ἀγανάκτησιν * ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς,* θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Αγίου Κανών πρώτος. Λίθος άχειρότμητος.

Τίξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων * τῶν σε ὑμνούντων, 'Αθλοφόρε· * παῦσον τῶν παθῶν τὰς προσβολάς· * τὸν σάλον λῦσον *
τὸν τῶν αἰρέσεων· * τῶν πειρασμῶν κατείνασον * τὴν καταιγίδα
τας πρεσβείαις σου.

Ίθυνον πρὸς τρίβους εὐθείας * τῆς οὐρανίου βασιλείας * τῆν ἱερωτάτην σου ποίμνην, * στεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτρε, * ἐπὶ νομὴν σωτήριον, * ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον.

Θεοτοχίον.

'Ως ρίζαν, πηγήν και αιτίαν * της ἀφθαρσίας σε, Παρθένε,* πάντες οι πιστοι πεπεισμένοι,* ταϊς εὐρημίαις * καταγεραίρομεν * σύ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον * ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Κανών δεύτερος. "Απας γηγενής.

Τή και ούρανὸς * τὸ πράγμα θαυμάζουσι * τὸ σὸν, Δημήτριε· *
τὴν γὰρ ἐν σαρκὶ ζωὴν * καλῶν παντοίων * κοσμήσας εἰδεσι,*
τὸ κατ' εἰκόνα, βέλτιστε,* λαμπρῶς ἀπείληφας· * τὸ δὲ σῶμα *
βάψας σου τοῖς αίμασι,* Βασιλεὺς τὸς λαμπρὸς μύρω κέχρισει.

Ίνα τὴν στολὴν * ἐνδύση, Δημήτριε, * ἢν ἐξεδύσατο * πρὶν ο παλαιὸς 'Αδάμ,* 'Αδάμ τὸν νέον * καλῶς ἐνδέδυσαι * καὶ τῆς σαρκὸς τὸ κώδιον * χαίρων ἀπέρριψας * διὰ τοῦτο * μύροις τε καὶ στέμμασι * βασιλεία λαμπρά σοι μνηστεύεται.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ * καὶ λόγος ἀνθρώπινος * ἐκδιηγήσασθεκ *
τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς * καὶ δόξας, Μάρτυς,* ἄσπερ ἀπείληφας,*
συμβασιλεύων ἄληκτα * Χριστῷ, μακάριε· * τὸ δὲ μύρον * σύμβολον σαφέστατον * ὑπὲρ φύσιν ἐκβλύζον σῆς κόνεως.

"Ηνπερ, 'Αθλητα,* Χριστὸς έξηγόρασε * ποίμνην τῷ αίματι,* λόγοις ίεροῖς καὶ σὺ * καὶ νόμοις αίμασί τε συνέστησας * ἀλλὰ καὶ νῦν τοῖς μύροις σου * τρέφων καὶ θαύμασιν,* εἰς αἰῶνας * ἄτρωσον συντήρησον * χαλεπῶν έξ αἰρέσεων, μέγιστε.

Θεοτοχίον.

πρους εὐτελεῖς * δεήσεις τε πρόσδεξαι * τὰς ἡμῶν, Δέσποινα. * λῦσον συμφορῶν πικρῶν * ἡμῖν τὸ νέφος * κοινῶν ἱδίων τε. * τῆς Εκκλησίας κοίμισον, * ΄Αγνὴ, τὸν κλύδωνα. * τῶν Βαρβάρων * ΄Εκκλησίας κοίμισον, * ΄Αγνὴ, τὸν κλύδωνα. * τῶν Βαρβάρων *

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Εξαποστειλάριου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μάρτυς Χριστοῦ, Δημήτριε,* ὡς ποτὲ τοῦ Λυαίου,* τὴν ὁφρὺν καὶ τἡν ἔπαρσιν * καὶ τὸ ἵππειον θράσος * καθεῖλες χάριτι θεία * τὸν γενναῖον κρατύνας * ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα * τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει * οῦτω κάμὲ * ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον, 'Αθλοφόρε,* κατὰ δαιμόνων πάντοτε * καὶ παθῶν ψυχοφθόρων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν σαρχωθέντα Κύριον * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων,* Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * δυσωποῦσα μὴ παύση * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων,* ὅπως εὕρωμεν χάριν * καὶ εὕκαιρον βοήθειαν * ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης * γένος βροτῶν * ἀπειλῆς σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου * κινδύνων τε ἐξαίρουσα * μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος πλ. α'. Χαίροις,* ἀσκητικών.

 Δ εῦρο,* Μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἡμᾶς * σοῦ δεομένους * συμπαθοῦς ἐπισχέψεως· * καὶ ρῦσαι * κεκαχωμένους * τυραννικαῖς ἀπειλαῖς,* καὶ δεινῆ μανία * τῆς αἰρέσεως· * ὑρ' ἡς * ὡς αἰχμάλωτοι * καὶ γυμνοὶ δίωχόμεθα,* τόπον ἐκ τόπου * συνεχῶς διαμείβοντες,* καὶ πλανώμενοι * ἐν σπηλαίοις καὶ ὄφεσιν. * Οἴκτειρον οὖν, πανεύρημε,* καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν· * παὖσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον * τὴν κόσμω * τὸ μέγα ἔλεος.

Τείχος * ώχυρωμένον ήμιν * τὰς ἐλεπόλεις * τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον * ἐδόθης, * τὰς τῶν βαρβάρων * ἐπιδρομὰς καταργῶν, * καὶ πασῶν τῶν νόσων * τὰ συμπτώματα * κρηπὶς * ἀκατάβλητος * καὶ θεμέλιος ἄρρηκτος * καὶ πολιούχος * οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος * ἐχρημάτισας * τῆ σῆ πόλει, Δημήτριε * ἢν καὶ νῦν, παμμακάριστε, * δεινῶς κινδυνεύουσαν * καὶ τρυχομένην ἀθλίως * ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, * Χριστὸν * ἰκετεύων * τὸν παρέ-

χοντα τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Πάσαν * τὴν ἀρετὴν συλλαβών * τῶν 'Αθλοφόρων * ὁ χορὸς ἀναδείχνυται: * ἐντεῦθεν * τῆς ἀχηράτου * καὶ μαχαρίας ζωῆς * τὴν τρυφὴν ἀξίως * ἐκληρώσαντο: * ἐν οἰς, * ἀξιάγαστε, * διαπρέπων, Δημήτριε, * καὶ τῆ μιμήσει * τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος * καὶ καυχώμενος * τῆ τῆς λόγχης ἰσότητι, * αἰτησαι ἐκτενέστερον * ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε * τῶν παθημάτων ρυσθῆναι * καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, * θερμῶς * ἰκετεύων * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Τηγος δ΄. Ανδρέου Ιεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν τῆς νυγείσης τῆ λόγχη, * ἐξ ἡς ήμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ * ζωῆς καὶ ἀρθαρσίας νάματα, * Δημήτριον τιμήσωμεν * τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς * καὶ στερανίτην ἐν Μάρτυσι * τὸν δι' αϊματος τελέσαντα * τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον * καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα * πάση τῆ οἰκουμένη * τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου * καὶ συμπαθῆ ριλόπτωχον * τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις * κινδύνοις χαλεποῖς * τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον * οῦ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραροντες, * δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεὸν, * τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ * πᾶσι τὰ ἰάματα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

 \mathbf{P} ύσαι ήμας έχ των άναγχων ήμων,* Μήτερ Χριστού τού Θεού,* ή τεχούσα τὸν των όλων Ποιητήν,* ίνα πάντες χράζωμέν σοι *

Χατρε, ή μόνη * προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Δίδοται καὶ άγιον μύρον ἐκ τοῦ ʿΑγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Είς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Αγίου, ἡ γ΄. καὶ ૬΄. 'Ωδή.

Ο Απόστολος πρὸς Τιμόθεον β΄.

Τέχνον Τιμόθεε, ενδυναμοῦ εν τῆ χάριτι.

Εὐαγγέλια δύο,

Είς μέν την έορτην τοῦ Αγίου το κατά Ιωάννην:

Είπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ῖνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Είς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ σεισμοῦ, τὸ κατὰ Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον.

Κοινωνικόν, Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Νέστορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Αγίου Δημητρίου.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεύτε πιστοί, συνελθόντες * ἀνευφημήσωμεν * τὸν 'Αθλητὴν τὸν μέγαν * καὶ γενναῖον ὁπλίτην * Δημήτριον, τὸν πᾶσαν * τὴν τοῦ ἐχθροῦ * δυναστείαν πατήσαντα,* τούτω βοῶντες ἐν πίστει Τπὲρ ἡμῶν * τὸν Χριστὸν, Μάρτυς ἰκέτευε.

Men. Tom. I.

Τὸν ἀριστέα τὸν θεῖον * καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ,* τὸ τῆς ἀγνείας κάλλος,* τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων * Δημήτριον τὸν μέγαν, * πάντες πιστοὶ, * ἐν ψὸαῖς εὐφημήσωμεν, * ἀγιαζόμινα σώματα καὶ ψυχὰς * ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξ φ αὐτοῦ.

Θεσσαλονίκη χορεύει * ἐπὶ τη μνήμη σου * καὶ συγκαλείται πάσας * τῶν πιστῶν τὰς χορείας,* Δημήτριε τρισμάκαρ,* τελέσαι τὴν σὴν * φωτοφόρον πανήγυριν * αἰς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, ἀσματικῶς * εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Καὶ τρία τοῦ Αγίου Νέστορος. Ἡγος πλ. δ΄.

* Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

περιθέμενος, * αἰσθητῶς Λυαίφ μὲν * συμπλαχεὶς τοῦτον ὥλεσας * ταῖς ἀοράτοις * δὲ τὸν ἀέρατον * λαβαῖς Βελίαρ * σὺ συνεπόδισας * χαὶ ἐθανάτωσας * νίχης διαδήματι * ὅθεν τὴν σὴν * χάραν ἐστεράνωσεν * ὁ Μεγαλόδωρος.

Αόγοις ἐνθέοις νευρούμενος,* Νέστορ σεφὲ, ἀληθῶς,* Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος * ἀλαζόνα τύραννον * ἀνδριχῶς ἐθανάτωσας * καὶ τὸν θανόντα * καὶ "Αδην λύσαντα * ὁμολογήσας * Θεὸν ἀθάνατον,* θάνατον ἄδικον * καθυπέστης, ἔνδοξε * ὅθεν ζωὴν * χαίρων ἀπελεύτητον * ἐκληρονόμησας.

Θεΐος νεανίας πέφυχας,* σώματος ώρα, σοφὲ,* διαπρέπων χαὶ χάριτι * θεϊκή χοσμούμενος * καὶ ρώμη σεμνυνόμενος * ἔθεν Λυαίου * λύσας τὴν δύναμιν * τῆ δυναστεία * τοῦ Παντοχράτορος,* χαίρων ἐνήθλησας * χαὶ χοροῖς ἡρίθμησαι * τῶν 'Αθλητῶν' * οἰς συναγαλλόμενος * ἡμῶν μνημόνευε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήγος $\pi \lambda$. β'.

Σήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * ταῖς ποῦ 'Αθλοφόρου * αὐγάζετει ἀχτῖσι,* χαὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ 'Εχχλησία * τοῖς ἄνθεσιν ὡραιζομένη,* Δημήτριε, βοὰ σοι * Θεράπον Χριστοῦ * χαὶ προστάτα θερμόταπ,* μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Είς τὸν Στίχου, Στιχηρὰ προσόμοια. Τοῦ Αγίου Δημητρίου.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα.

Τύρον τὸ νοητὸν * σὲ, Μάρτυς, καταθέλξαν * πρὸς ἀρετῶν τὰ μύρα,* διήγειρε και μύρα * βλύζειν ἀφθόνως δέδωκε.

Στιχ. Δίκαιος ώς φοίνιξ άνθήσει.

Εύγε της καλλονης * του μύρου της σαρκός σου! * ὑπέρευγε του μύρου * του της ψυχης σου, Μάκαρ, οὐπερ ἐκεῖνο γνώρισμα!

 $\Sigma \tau i \chi$. Πεφυτευμένος έν τ $\vec{\phi}$ οἴχ ϕ Κυρίου.

Είς βόθρον τὸν Σαταν,* ον ὤρυξέ σοι, Μάκαρ,* ἐμβεβληκώς, γενναίως * ἀπέπνιξας τελείως * τοῖς ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίου.

Μύρου τοῦ νοητοῦ * ἀξία μυροθήκη * γεγενημένη Κόρη, * παθῶν με δυσωδίας * ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Απολυτίκιον. Μέγαν ευράτο.

Δόξα. Ο Μάρτυς σου, Κύριε. Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ'αἰῶνος ἀπόχρυφον. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οι Κανόνες τῆς Ὁ Αντωήχου, καὶ τοῦ Αγίου Νέστορος ὁ παρών.

' Ωδή α΄. Ήχος δ΄. "Αρματα Φαραώ.

Αρματι φλογερφ * τφ σφ αίματι, Σοφέ,* χαίρων ἐπιβέβηκας,* καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, * ἔνθα Ἱησοῦς τὸ ἄχρονον φῶς,* μετὰ χαρᾶς ἀνελήλυθας.

Θώρακα νοητὸν * τὸν τῆς πίστεως σαυτῷ,* Νέστορ, περιθέμενος * καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ * ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἔχθροῦ * στεἐρῶς συνέκοψας φάλαγγας.

Ζέσει της του Χριστού * χρατυνόμενος στοργης, * ἔνδον εἰσεπήδησας * ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ πάσας * ἔλυσας Λυαίου μηχανὰς * καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας.

Συνέλαβες εν γαστρί * τὸν συνάναρχον Πατρί· * ἔτεκες, ἀπείρανδρε, * ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, * μείνασα παρθένος ὄντως ΄Αγνή· * διό σε πάντες γεραίρομεν.

'Ωοή γ΄. 'Ο στερεών βροντήν.

Δυναμωθείς τῷ κράτει τῆς ἰσχύος * τοῦ τοὺς μοχλοὺς συντρίψαντος * καὶ τὰς τοῦ "Αδοῦ πύλας, σπουδῆ * εἰς τὸ στάδιον εἰσῆλθες * καὶ κραταιῶς συνέτριψας * ἐχθροῦ μηχανήματα.

Ο παλαιας ἀπάτης ἀρχηγέτης * πρὸ τῶν ποδῶν σου ἡπλωται· * νεανιχῶς γὰρ πρὸς ἐχτομὴν * προσεχώρησας τοῦ ξίφους,* Νέστορ, Μαρτύρων χαύχημα· * διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Προχαταλύσας θράσος παρανόμων * Θεῷ θυσίαν ἔθυσας,* Μάρ-

τυς, τὸ αἴμά σου ἀμοιβὴν * ἱερὰν αὐτῷ παρέχων· * διό σε ἀντηπείψατο * πλουσίοις χαρίσμασι.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἐξ 'Αδὰμ τοῦ γένους ἀμορφίαν * ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι * κυοφορούμενος, 'Ιησοῦ, * ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου, * ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, * τὸ πρῶτον κάλλος δοὺς ἡμῖν.

Ο Είρμός.

» Ο στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,* στερέωσόν με, Κύριε,*
» ὑινα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς * καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου,* ὅτι οὐκ

» ἔστιν "Αγιος * ώς σύ ὁ Θεὸς ήμων.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Ο ὑ κατεπλάγης τῶν ἐχθρῶν * τὴν μανίαν, * οὐκ ἐδειλίασας σαρκὸς * ἀλγηδόνας, * ἀλλ' ἀπτοήτως ἔδραμες πρὸς πάλην, σοφὲ, *
φέρων τὸ ὑπέρμαχον * τοῦ Σταυροῦ θεῖον ὅπλον * ὅθεν τὸν ἀλάστορα * παρευθὺς θανατώσας, * ἐθανατώθης, Νέστορ, καὶ ζωῆς *
κατηξιώθης * Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοχίον, ομοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ * καθεζόμενος * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς * αὐλιζόμενος * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ,* Δέσποινα, ἐν κόλποις σου * σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ * ὄντως ἐβασίλευσεν * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη,* καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· * ὄν ἐκδυσώπει * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, ο Θεός.

Δημητρίου καταυγασθείς * ταϊς φωτοβόλοις διδασκαλίαις,* τῆς Ελλήνων ματαιότητος * τὴν ἀχλὺν διέφυγες * καὶ μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

'Απιστίας τὴν ἀλμυρὰν * ταράξας θάλασσαν γλυχασμῷ σου * τῆς νοστίμου, Νέστορ, πίστεως, * ἀσεβῶν στρατεύματα * βυθῷ τῶν

σων αιμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν * ἐδείχθης δένδρον, τῆ εὐκαρπία * διατρέφων τῶν ἀγώνων σου * τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα,* Νέστορ, Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοχίον.

Καθαρτήριόν μοι γενού * άμαρτημάτων, καὶ δός μοι χεῖρα * βοηθείας κινδυνεύοντι, * Παναγία Δέσποινα, * Χριστιανών βεβαία άντίληψις.

'Ωδή ε'. "Ορθρον φαεινόν ήμτν.

Λόγοις θείας γνώσεως * την διάνοιαν καταρδευθείς,* μαρτυρίου στάχυν ώριμον,* ενδοξε Νέστορ, εβλάστησας.

Νόμοις τοῖς τῶν λόγων σου,* ὧ Δημήτριε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,* ἀθείας τὸ ἀνόμημα * ὁ Νέστορ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Έχθρὸν πρὸς ὁρώμενον * συμπλεκόμενος, τὴν τοῦ Θεοῦ * ἀοράτως συμμαχίαν * ἐκέκτησο, Νέστορ ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ή χυήσασα * τὸν Θεὸν ἄνευ σπορᾶς· χαΐρε,* μόνη Θεομῆτορ πανάχραντε· * χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. ΄ Ωδή ς΄. Ζάλη με λογισμών.

Τοραγίδι σημανθείς σου την καρδίαν,* γενναίως κατέτρωσας * 🚄 τῷ δόρατι τῆς ἀνδρείας * τὴν καρδίαν Λυαίου, 'Αθλητά' * χαὶ χαίρων θανατούσαι * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Νυμφίος έχ παστάδος της σαρχές σου,* Νέστορ, έχπεπόρευσαι,* στολαίς ταις έξυρανθείσαις * έξ αιμάτων σου, Μάρτυς, ίερῶν *

φαιδρώς ωραισμένος,* και τῷ δεσπότη παρέστης Χριστῷ.

Υψώσας έπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας * εὐσεβείαις έστησε * Χριστός, τῆς ζωῆς ἡ πέτρα,* καὶ κατεύθυνε, Νέστορ, πρὸς αὐτὸν* τα διαβήματα σου * και τούς έχθρούς σου κατήσχυνε. Θεοτοχίον.

Ρηζόν μου τὰς σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων,* ἡ Θεὸν κυήσασα * τὸν αἴροντα τὴν τοῦ κόσμου * ἀμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ. * ἐγ σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας * τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ο Ειρμός.

πάλη με λογισμών καταλαβούσα * είς βυθόν καθέλκει με * » **ΙΙ** ἀμέτρων πλημμελημάτων· * άλλὰ σὺ, Κυβερνῆτα ἀγαθὲ,* » προφθάσας διάσωσόν με.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.

ι θλήσας καλώς * άθάνατον την εϋκλειαν * κεκλήρωσαι νῦν.* Α και στρατιώτης άριστος * του Δεσπότου γέγονας * ταις εύχαϊς Δημητρίου του Μάρτυρος * σύν αύτῷ ούν, Νέστορ σοφὲ,* πρεσβεύων μή παύση ύπερ πάντων ήμων.

Ο Οἶχος. Τράνωσόν μου.

'Ρώμη Θεοῦ ἀθλήσας, παμμάκαρ,* νικηφόρος ἐδείχθης· * τὸν έχθρὸν τοῖς ποσὶ * καταπατήσας δεδόξασαι· * στεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις * τῶν σεπτῶν Αθλοφόρων, Νέστορ, ἐφάνης,* καὶ Ααρών * ύπερήρθης, Χρίστοῦ 'Αθλητὰ,* σύν "Αβελ αῖμα το Θεῖόν σου * προσενέγκας καί θρόνω θείω του κτίσαντος * παρεστώς, σύν Αγγέλων τοῖς τάγμασι * πρεσβεύων μή παύση ὑπὲρ πάντων ήμῶν. Συναξάριον.

Τη ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Νέστορος. Στίγοι.

> Όμου Λυαΐον και λύμην την της πλάνης Κτείνας ο Νέστωρ, τέμνεται διά ξίφους.

Εικάδι έβδομάτη άποκέρσαν Νέστορα κεδνόν.

Ταϊς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν. 'Ωοη' ζ΄. Ο έν τῷ ὅρει Μωσεῖ.

καταυγάσας τῶν πιστῶν τὰς καρδίας * ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων τοῦ Αθλοφόρου * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἀσεβείας κατασβέσας τὴν φλόγα * τῆ δρόσω τῶν αἰμάτων σου, Μάρτυς Νέστορ, * Εύλογητός εί, μέλπεις νύν, * ὁ θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζώσα εἰς ὀσμήν εὐωδίας * Κυρίφ προσαγόμενος, Μάρτις Νέστορ,* Εύλογητὸς εί, ἔχραζες,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγιωτέρα Χερουβίμ άνεδείχθης,* τεκούσα ύπεράγιον Θεόν Δόγον,* Υπεραγία Δέσποινα,* τὸν ἡμᾶς ἀγιάζοντα.

Ωὸ ἡ η΄. Γη και πάντα τὰ ἐν αὐτη.

Τή τὸ αίμά σου τὸ σεπτὸν * ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ· * ἀ
οὐοανοὶ δὲ τὸν ἐκινών * ούρανοι δε την ψυχην * ώσπερ νύμφην ώραισμένην. * Μαρτύρων γορείαι * χαὶ Διχαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα * ἐν ἀγαλλιάσει * ύπήντησάν σοι, Μάρτυς.

*Ω ψυχής σου θεοφιλούς * τὸν θάνατον τὸν πρόσχαιρον * οἰδὶν ήγησαμένης, τὸ δὲ ζην * ἐν Κυρίφ ἐκλεξαμένης! * το θείας ἀν δρείας * έχθρων κραταιότητα * των μή ομολογούντων * Χριστό

στηλιτευσάσης!

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλὸν * ἡγώνισαι, τὸν δρόμον ἀληθος * Νέστορ τετέλεχας σοφέ,* καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν· * λοπόν σοι τὸ στέφος * τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, * ὅπερ παρέζει * Χριστός είς τούς αίωνας.

(-) ESTOX(OV.

🕟 ὑ πτοοῦμαι τοῦ δυσμενοῦς * τὰ θήρατρα σὲ ἔχων βοηθὸν,* οὐ Ο φοβηθήσομαι κακά * σολ προστρέχων, Θεοκυήτορ. * έν σολ γέρ χαυχώμαι * και έν σοι ύπερβήσομαι, Πάναγνε,* τείχος άμαρτίας,* σωθείς τη ση πρεσβεία. Ο Ειρμός.

» γη και πάντα τὰ ἐν αὐτῆ * θάλασσα και πᾶσαι αι πηγαὶ,* Ι οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,* φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καψ

» σων, * υίοὶ τῶν ἀνθρώπων, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον * xat

» ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

 $\Omega \approx 0$. Oti enolyse hoi heyaketa.

Πορφύραν έξ αιμάτων * βεβαμμένην σου ίερων * φορέσας καὶ κατέχων δεξια * ωσπερ σκηπτρον τον Σταυρον, συμβασιλεύες τῷ Χριστῷ, Νέστορ μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ώφθης * της άμπέλου της νοητής. * ληνάς δὲ μαρτυρίου ἐχθλιβεὶς,* χατανύξεως ἡμιτν * οίνον ἀνέβλυσας πστοίς,* Νέστορ πολύαθλε.

Χορεύων μετ' Αγγέλων * πρό προσώπου του Ίησου, * και δόξη: άπολαύων της αὐτοῦ,* τῶν τελούντων σου πιστῶς,* Νέστορ, τὴν μνήμην την σεπτην * άει μνημόνευε.

Θεοποκίον.

Φωπὸς ὤρθης δοχεῖον * τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀχλὺν * τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς,* ἀγιάσματος σκηνὴ, * χρυσῆ λυχνία, οὐρανῶν * ὑψηλοτέρα, 'Αγνή.

Ο Είρμός.

* Τι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς,* καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα * αὐτοῦ,* καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ * εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν * τοῖς * φοβουμένοις αὐτόν.

΄ Εξαποστειλάριον. Γυναίκες, άκουτίσθητε.

Λυαίου τὴν ἀπόνοιαν * καὶ μανιώδη ἔπαρσιν * τῷ τοῦ Σταυροῦ Λ δυναστεία * καὶ ταῖς εὐχαῖς Δ ημητρίου * τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, * καθείλες, Νέστορ, πρότερον * τὰ πάθη τροπωσάμενος * καὶ Μάρτυς ἄριστος ὤφθης * Χριστοῦ, σοφὲ ἀθλοφόρε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου,* φιλάγαθε πανύμνητε,* καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου * δεῖξον καὶ νῦν, Θεοτόκε, * ἐκ πάσης περιστάσεως * κινδύνων τε καὶ θλίψεων * πάντας ἡμᾶς ἐξαίρουσα,* τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε * τῆς φοβερᾶς λυτρουμένη.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια, ἄπερ εἴπομεν χθὲς εν

τω Έσπερινώ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ 'Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Τερεντίου καὶ Νεονίλλης καὶ τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου, καὶ ποιητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια Στιχηρὰ τρία τῶν Μαρτύρων.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.

Πολυτρόποις χολάσεσιν * ἀνδριχῶς ὁμιλήσαντες,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν * χατεβάλετε * ὁμολογοῦντες, Μαχάριοι, * τυράννων ἐνώπιον * τὸν ὁρθέντα δι' ἡμᾶς * ἐν παχύτητι σώματος * χαὶ τὰ ἄχραντα * ὑπομείναντα πάθη * ἐχουσίως * χαὶ πηγάσαντα τῷ κόσμφ * τὸν ἱλασμὸν χαὶ τὸ ἔλεος.

Τερεντίφ συνήστραψαν * Νεοτίλλα ή ἔνδοξος,* Νιτάς τε καὶ Σάρβιλος * οι θαυμάσιοι * καὶ ὁ Φωκάς σὺν Ἱέρακι * νομίμως ἀθλήσαντες * καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰκισμῶν * θεία δρόσφ τοῦ Πνεύματος *

άποσβέσαντες * καὶ γενόμενοι πύργοι * εὐσεβείας * καὶ εὐπρόσδεκτοι θυσίαι * καὶ προσφοραὶ καθαρώταται.

'Ως πολύρωτος "Ηλιος * τῆ Σελήνη ένούμενος * Νεονάλλη τέτοχας, * ὧ Τερέντιε, * χορόν ἀστέρων έπτάριθμον * Μαρτύρων έν αϊματι * φοινιχθέντων καὶ φαιδράν * ἀριέντων τὴν ἔλλαμψιν * σκηνωσάντων τε * εἰς ἀνέσπερον λῆξιν. * ἔνθα πάντων * 'Αθλοφόρων αὶ ἀγέλαι * περιφανῶς πολιτεύονται.

Καὶ τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε,* θεία φρονήσει τὸν νοῦν * ὁχυρώσας λαμπρότατα,* τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε * σωρροσύνη τὴν ἔφεσιν,* δικαιοσύνη * πάσαν τὴν δύναμιν * ψυχῆς ἰθύνας,* φιλοσοφώτατα * ἀρμα τερπνότατον * ἀρετῶν συνήρμοσας. * οὐ ἐπιβὰς * χαίρων ἀνελήλυθας * πρὸς ὕψος, "Οσιε.

Πάτερ θεορρήμον Στέφανε,* θεολογία τὸν νοῦν * κατελάμπουνας,* "Οσιε,* δορυφόρον οΙάπερ * τὸν θυμὸν προτεινόμενος * κατὰ βλασφήμων,* μάκαρ, αἰρέσεων * ἐπιθυμία τρυφής τῆς ἄνωθεν· * ἤς κατηξίωσαι * μετασχεῖν, θεσπέσιε, * παρεστηκώς * θρόνω τοῦ Παντάνακτος * καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ θεορρήμον, Στέφανε,* δι' έγχρατείας τὸν νοῦν * πιαινόμενος, πάντοθεν * πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον * ἀνατρέχειν ἐποίησας· * καὶ κατευνάσας * παθῶν τὸν τάραχον * καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος,* νοῦ καθαρότητι * συνεκράθης, πάνσοφε,* πρὸς ἐφετῶν * ὄντως τὸ ἀκρότατον,* θεόφρον, "Οσιε.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον Εμοιον.

Σῶσόν με, σῶσον, πανάμωμε, * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἀπορρήτως χυτήσασα * σὲ γὰρ μόνην χέχτημαι * προστασίαν χαὶ ἄρρη- χτον * τεῖχος χαὶ σχέπην * χαὶ ἀγαλλίαμα * χαὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράχλησιν * σὺ οὖν με λύτρωσαι * ἀχοιμήτου σχώληχος * καὶ τοῦ πυρὸς * τοῦ διαιωνίζοντος, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἰησοῦ,* καὶ τὰ πάθη δεχόμενον * ἐκουσίως, Δέσποτα, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου,* Τέκνον, ἐβόα,* τέκνον γλυκύτατον * πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις, ὁ ἰατρὸς * ὁ ἰασάμενος * βροτῶν τὴν ἀσθένειαν * καὶ τῆς φθορᾶς * ἄπαντας ῥυσάμενος * τῆ εὐσπλαγχνία σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται, εἰς Κανών τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οἱ παρόντες δύο.

Ο Κανών τῶν Μαρτύρων.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

πρυθώ χειμαζόμενος * της άμαρτίας, Φιλάνθρωπε,* πρός μόνον 🕩 τὸ πέλαγος * τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἀτενίζω μου * τὸ ὅμμα τῆς χαρδίας,* χυβέρνησον, σῶσόν με * τῶν 'Αθλοφόρων εὐχαῖς.

Ο άδυτος "Ηλιος * υμάς άστέρας άνέδειζεν * έν τῷ στερεώματι * τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ * καταυγάζοντας * τῆ λάμψει τῶν

άγώνων,* Μάρτυρες πανεύφημοι,* ταύτης τὸ πλήρωμα.

Τῆς Πίστεως πρόβολος,* τῆς Εχχλησίας ἐδραίωμα * Τερέντιος γέγονε,* Νιτᾶς τε Σάρβιλος * και Θεόδουλος, * Ιέραξ Νεονίλλα,* Βήλης ο θαυμάσιος,* Εύνίκη τε καὶ Φωκᾶς.

Χαρᾶς ήμιν πρόξενος, * ώς δεξαμένη τὸ πλήρωμα * τῆς ὅλης Θεότητος, * ώρθης, πανάμωμε· * όθεν πάντες σοι * τὸ Χαῖρε τοῦ Αγγέλου * συμφώνως κραυγάζομεν,* Θεοχαρίτωτε.

Ο Κανών τοῦ 'Οσίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς.

Σοὶ, Στέφανε, στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἴσομεν ὑμνον.

Θεοφάνους.

' Ω οὴ α΄. Ήχος β΄. Έν βυθ $\tilde{\phi}$ κατέστρωσε.

ετοί της σης, παμμάχαρ, διδαχής * χρέος προσχομίζοντες * την 🚄 όφειλήν ἀπονέμομεν, Στέφανε,* ἐγχώμιον πλέκοντες· * σύ δὲ ϊλεως * δεδεγμένος, πανόλβιε,* ταϊς σαϊς ίχεσίαις * χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

'Ολεθρίων δρμημα παθών,* Πάτερ, κατεμάρανας * λογιστικώ χεχρημένος θεόφρονι. * εύμενής γαρ γέγονας * εύπροσήγορος * προσηνής τε και μέτριος,* λόγω της σοφίας,* Στέφανε, και γνώσεως

στεφόμενος.

Ιερώς ἐκόσμησας σαυτὸν,* Πάτερ, διὰ γνώσεως * καὶ πρακτικής ένεργείας χαρίσματος,* θεοβρήμον Στέφανε,* έφίεμενος * τῶν στεφάνων της δόξης Χριστου. * όθεν της έλπιδος * άριστα, παμμάχαρ, οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον. Τῶν κτισμάτων πέφηνας, Αγνὴ,* πάντων ἀοράτων τε * καὶ όρατῶν ὑπερτέρα, πανάμωμε· * τὸν γὰρ Κτίστιν τέτοχας,* ὡς ηὐδόχησε * σαρχωθηναι έν μήτρα σου. * φ σύν παβρησία * πρέσβευε σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφία. λιος ὥσπερ * πολυφώτω σελήνη ἐνούμενος * Νεονίλλη, ὁ κλει-🖟 νὸς * Τερέντιος ἀπεγέννησεν * ἀστέρων ἐπτάριθμον * χορὸν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Men. Tom. I.

Ή συντριβή σου * τῶν μελῶν, 'Αθλοφόρε Τερέντιε,* τῆς ἀπάτης τὰ ὀστᾶ * καθάπερ χοῦν ἐξελέπτυνε· * σοὶ δὲ προεξένησε * δόξαν τὴν ἄφραστον.

Κεχρυσωμέναις * ἀναπτασα, Εύνίκη, ταῖς πτέρυξι,* τῶν ἀνόμων ἰξευτῶν * τὰς πανουργίας ἐξέφυγες,* καὶ ἐνδον ἐσκήνωσας * παστάδος τῆς νοητῆς.

Θεοτοχίον.

Σὲ ἡ Σορία * τοῦ Θεοῦ χαθαρώτατον σχήνωμα * εὐραμένη, ἐχ τῶν σῶν * ἀγνῶν αἰμάτων σεσάρχωται,* χαὶ μετὰ τὴν χύησιν * ἄφθορον ἔδειξεν.

Τοῦ 'Οσίου. Εξήνθησεν ή έρημος.

τητξέλαμψεν ο βίος σου,* θεοφόρε Στέφανε,* ολολαμπής ως ήλιος*
εν τῷ χόσμφ, καὶ κατεφώτισε * τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθφ
προσανέχοντας.

Φωτίζεται τὰ πέρατα * διδαχαῖς σου, "Οσιε: * ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, * θεοφόρε, τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ, * ἐν ἡ ἐστε-

ρεώθη ή καρδία σου.

`Αδούλωτον ετήρησας * τὴν ψυχήν σου πάθεσι * καὶ ἡδοναϊς τοῦ σώματος, * θεοφόρε Στέφανε τίμιε * διὸ νῦν ἐπαξίως εὐρημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Εράνης καθαρότητι * ώσει κρίνον, Δέσποινα,* τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα * λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου * ἐν μέσφ, Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

΄Ο Είρμός.

» ΄ * ΄ ξήνθησεν ή έρημος * ώσει χρίνον, Κύριε,* ή των έθνων στει-» Δ΄ ρεύουσα * Έχχλησία τη παρουσία σου * εν ή έστερεώθη » ή χαρδία μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

ΊΙχος πλ. δ΄. Τήν Σορίαν.

δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Οσίου.

Ήχες ὁ αὐτές. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

Ναὸν φωτοειδή * Πνεύματος τοῦ 'Αγίου * τελέσας τὴν ψυχὴν,* παναοίδιμε Πάτερ,* ἔνδον ἔσχες ἀφράστως * τὸν Βασιλέα Χριστόν

καὶ Κύριον,* εὐρες πλοῦτον θαυμάτων * καὶ κόσμω νέμεις χάριν τὴν ἄφθονον. * διὸ κινδύνων πάντας καὶ φθορᾶς * συντήρει τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε Μαριαμ, * των 'Αγγέλων ή δόξα, * ώραϊσμα τερπνον * καὶ γηγενων ὁ κόσμος, * δίδου τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν * ἀμαρτημάτων πάντων συγχώρησιν * ϊλαθι τοῖς σοῖς δούλοις, * ὅτι ὑπάρχεις, 'Αγνή, ή λύτρωσις * ἀπεγνωσμένων, ὄντως ἰσχυρον * προσφύγιον ἀνθρώπων. "Η Σταυροθεοτοχίον.

Ή ἄσπιλος 'Αμνάς *τὸν 'Αμνὸν καὶ Ποιμένα *κρεμάμενον Σταυρῷ * κατιδοῦσα ἐβόα· * Τέκνον μου, τι τὸ ξένον * καὶ παρ' ἐλπιδα τοῦτο νῦν θέαμα; * πῶς ἡ ζωὴ θανάτῳ * βροτοῖς ὁμοιως καταδικά-ζεται; * ἀλλὰ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἱνα χαιρουσα δοξάζω σε. Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ δ΄. 'Επαρθέντα σε.

Επτάδελφος χορεία τῶν 'Αθλοφόρων * σὺν τοῖς δυσί γεννή-Τορσιν * ἄμωμος θυσία * σοὶ τῷ δι' ἡμᾶς θαυμαστῶς * τυθέντι ὡς πρόβατον, * Δέσποτα Χριστὲ, προσηνήχθησαν.

Ή τοῦ Πνεύματός σοι χάρις ὧσπερ εν είδει * περιστερᾶς ὀπτάνεται, * ἔνδοξε Εὐνίκη, * τοῦ ἐπικειμένου σε * κουφίζουσα κλύδωνος * τῶν δεινῶν βασάνων καὶ θλίψεων.

Επαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας * τὸν ἀλαζόνα τύραννον * πίστεως τοῖς ὅπλοις,* Μάρτυρες πανεύφημοι,* καθείλετε ψάλλοντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ο θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας * δημιουργετται θέλων * έξ άγνῶν σου αιμάτων,* σωζων, 'Απειρόγαμε, τοὺς πίστει χραυγάζοντας: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ελήλυθας * ἐχ Παρθένου.

Σύ, Στέφανε,* Μοναζόντων έγένου στεφάνωμα,* οὐ λίθον πολύτιμον * άλλ' άρετην περιχείμενος. * ώφθης γάρ, μαχάριε,* θεοχαρίτωτον * ὄντως ἐνδιαίτημα.

Τὴν ἔνθεον, * θεοφόρε, σοφίαν τετίμηκας· * διὸ τῶν χαρίτων σε * αὖτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, * δόξαν τὴν ἀίδιον * σοὶ προξενήσασα, * Πάτερ παναοίδιμε.

'Επόθησας * όλοκλήροις καρδίας κινήμασιν * όρεκτὸν τὸ ἔσχατον,* κόσμου λιπών τὴν τερπνότητα· * πόθφ δὲ κατάλληλον * καὶ τὴν ἀπόλαυσιν * εὖρες, Παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * τὸν καρπόν μοι ἡ Εὖα προσήγαγε· * ζωὴν δὲ γεννήσασα * τὴν ἐνυπόστατον, Πάναγνε,* αὖθίς με ἡνώρθωσας· * διὸ κραυγάζω σοι· * Δόξα τῆ κυήσει σου.

Τῶν Μαρτύρων, 'Ωρὰ ε'. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

το ε, Κύριε, ίσχυν * κεκτημένοι οι Μάρτυρες,* στρεβλώσεων καὶ μαστίγων * καὶ πυρός καὶ θανάτου * ἀνδρείως κατετόλμησαν.

Ω παῖδες ἰεροὶ, ὧ θεόδεκτα σφάγια,* ὧ σύστημα διαλύσαν*

μηχανάς πολυπλόχους * έχθροῦ τοῦ πολεμήτορος!

Νίχαις τὴν κεφαλὴν * ἀθανάτοις κατέστεψαι,* νικήσασα τὸν τὴν Εὐαν * ἐκνικήσαντα ὄριν,* Εὐνίκη καλλιπάρθενε.

(HEOTOXION.

Φως ἄχρονον ήμεν,* τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα,* γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον * ἀγαθότητος πλούτω * γενόμενον, Πανάμωμε.

Του Όσιου, Μεσίτης Θεού.

ρμήν τῶν παθῶν * ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας,* θεορόρε Στέφανε,* καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι * κατελάμπρυνας πᾶσαν * τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ * ταῖς Γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, * θεοβρημον Στέφανε, * καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως * συνελέξω τὸν πλοῦτον, * θεόφρον Πάτερ "Οσιε.

Σορίας βυθὸν * ἐρευνήσας, Στέρανε, κατέλαβες * εὐρεῖν ὅσον Νρήσιμον * καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον * διὰ πόνων ἐκτήΘεοτοκίον.

Ίδου εν γαστρί,* Θεοτόχε πάναγνε, Χριστόν τὸν Θεὸν * ὑπερ λόγον ἔσχηχας,* ὥσπερ Ἡσαίας προηγόρευσεν· * ὑπερ φύσιν δε τοῦτον,* Θεογεννῆτορ, τέτοχας.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.
Γητείνεσθαι * άνηλεως προστάττει ο τύραννος,* καὶ τοῖς τροχοῖς
Ε συνδεσμεῖσθαι * πολυτρόπω βία τοὺς Μάρτυρας * άλλ' ἠσχύνθη * ἀηττήτους αὐτοὺς θεασάμενος.

Σάρβιλος,* Νεονίλλα, Φωχᾶς χαὶ Θεόδουλος,* Βήλης, Ίεραξ, Εὐνίχη * χαὶ Νιτᾶς ὁ θεῖος σὺν Τερεντίω * ὡς γενναῖοι * εὐσεβως εὐφημείσθωσαν Μάρτυρες.

Λειμώνι * τῆς ὑμών εἰσιόντες ἀθλήσεως,* ὀσμῆς πληρούμεθα θείας * τῶν ὑμῶν ἀγώνων, Μακάριοι,* τὸ δυσῶδες * τῶν παθῶν ἐκ ψυχῆς ἀπορρίπτοντες. Θεοτοκίον.

Η βάτος * προετύπου τὸ μέγα μυστήριον * τῆς ὑπὲρ νοῦν σου λοχείας,* τῷ πυρὶ διόλου σπαργανουμένη * καὶ μηδόλως * καιομένη, Παρθένε πανύμνητε.

Τοῦ Όσίου. Ἐν ἀβύσσφ πταισμάτων.

Ο ἐκουμένης φωστήρ φαεινότατος,* Πάτερ, ἀναδέδειξαι,* λόγου λαμπρότησι * καταφωτίζων, Στέφανε,* τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθφ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διήνυσας * μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ,* ἔζω γεγένησαι * τῆς κοσμικῆς συγχύσεως * καὶ Θεῷ προσωμίλησας, Στέφανε.

Ως καλός, ως ωραΐος ο στέφανος,* ῷ νῦν ἐστεφάνωσαι,* πάνσορε Στέφανε,* ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος * καὶ παθῶν βασιλεύσας, πανάριστε!

Θεοτοχίον.

Υπέρ φύσιν,* Παρθένε, έχύησας,* καὶ διαιωνίζεις * Παρθένος έμραίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Είρμός.

» την άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος,* την άνεξιχνίαστον *

Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο
» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, τοῦ Ὁσίου, Ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τ΄ αταφυτεύσας ἀρετῶν * τὸν παράδεισον * καὶ καταρδεύσας ταῖς

Δ ροαῖς * τῶν δακρύων, * ὡς τῆς ζωῆς, Πανένδοξε, τοῦ ξύλου τυχών, * σῶσον ἰκεσίαις σου * ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποίμνην· * ρῦσαι

περιστάσεως * τοὺς θερμώς σε τιμώντας: * σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον, σοφὲ,* πάντες ἐν πίστει * καὶ πόθω κεκτήμεθα.

Ο Οἶχος. Τῆ Γαλιλαία.

Ως χαθαιρέτην τῶν παθῶν * καὶ τύπον ὁρθοῦ βίου * ἀλείπτην τε ἀζυγῶν * κανόνα Μοναζόντων * καὶ ἀρετῶν ὑπογραμμὸν * πάντες συνελθόντες * ἐν τῆ μνήμη σου, Σορὲ, * οἱ φοιτηταί σου κράζομεν· *. Δόξα τῷ σὲ ἀξίως δοξάσαντι * τέρασιν ἀλήκτοις * καὶ σημείοις φοβεροῖς, * οὐκ ἐν βίῳ μόνον, * ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος. * Διὸ ἐκδυσωπεῖν * Χριστῷ μὴ ἐλλίπης * τοῖς τιμῶσί σε ἀεὶ * καταπεμφθῆναι * λύσιν τῶν πολλῶν * καὶ χαλεπῶν ἐγκλημάτων· * σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον, Σορὲ, * πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

Στίχοι.

Σὺν ἐπτὰ τέχνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων Τιμὴν τομὴν ἡγεῖτο τὴν ἐχ τοῦ ξίφους. Δειρὴν ὀγδοάτη γε Τερέντιος εἰχάδι χάρθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσιου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου καὶ ποιητοῦ.

Στίχ. Έπώνυμος Στέφανος, οὐ φορεῖ στέρους, $^{\circ}$ Ο πρακτική χεὶρ ἀρετής πλέκειν.

Τη αὐτη ἡμέρα, Μμήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Αφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάκοντα έξ.

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ος βλύσας γάλα, Έδειξε καινόν και τετμημένος τέρας.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ ζ'. Έν τῆ καμίνφ.

τη τη καμίνω * των αἰκισμών οἱ θεῖοι Μάρτυρες * δρόσον οὐ-Α ρανόθεν εὐρον ὑπομονης, * εὐχαρίστως ἀναμέλποντες * Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ * της δόξης σου, Κύριε.

Ερηρεισμένον * τὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντες φρόνημα * πέτρα τῆς ἀτρέπτου πίστεως τοῦ Χριστοῦ,* τῶν ἀθέων τὰ φρυάγματα *

σεισμόν οι Μάρτυρες δι' εύχης * έκτελούντες κατέβαλον.

'Αναρτηθέντες * καὶ τὰς πλευρὰς εὐτόνως ξεόμενοι * ὅξει ὁριμυτάτω, τε καὶ πυρκαϊᾳ * συμφλεγόμενοι, Μακάριοι, * πᾶσαν ἐφλέξατε τὴν ὑλώδη ἀπάτην * ὑμνοῦντες τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Τεριβάλλων * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, Πανάχραντε,* ἄλλον Οοὑρανόν σε ἔδειξεν ἐπὶ γῆς,* καὶ ἐκ σοῦ περιεβάλετο * ὁλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεοῖ με * δι' οἰκτον ἀμέτρητον.

Τοῦ 'Οσίου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

η τυρίζουσιν, "Οσιε, * των σων δογμάτων * οι λόγοι, τη χάριπ *

1 του Πνεύματος λαμπόμενοι * Θεότητα μίαν γάρ * σέβων προσώποις τρισὶ, * Λόγου τε την σάρχωσιν ύμνων, * εὐωδιάζεις ήμας, πανόλβιε.

Ο βίος τῷ λόγφ σου * συνδραμών, Πάτερ, * διπλοῦν σοι τὸν στέρανον, * παμμάχαρ, προεξένησε· * σορίας γὰρ ὅργανον, * Πάτερ πανέντιμε, * γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· * Εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ο λόγος σου άλατι * διηρτυμένος, * ό βίος σου χάριτι, * Παμμάχαρ, λαμπρυνόμενος * έφάνη, Θεσπέσιε· * διὸ τὰς ἄνω μονὰς * Φχησας γηθόμενος, Χριστῷ * σὺν παρρησία νῦν παριστάμενος.

Θεοτοχίον.

'Ιθύνασα, Πάναγνε,* τὸν ἐμὸν βίον * πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον* λιμένα χαθοδήγησον,* Θεὸν ὡς χυήσασα * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν,* τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς * τῆς ἀφθαρσίας τὴν ἀγαθότητα.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή η'. Χετρας έχπετάσας.

Πυρός κατετόλμησαν φωτί * τοῦ Θείου Πνεύματος καταλαμπόμενοι, * λεβήτων βράσματα ἔδειξαν * ἀνενέργητα, τὴν ἐνθεον * ἀναψυχὴν ἐξ οὐρανοῦ οἱ θεῖοι Μάρτυρες * δεδεγμένοι * οὐς ἐπαξίως πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν.

'Αγγέλων ἐπέφανε πληθὺς * ἐν τῷ σταδίῳ, φαιδρῶς παραθαρρύνουσα * ὑμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * καὶ τῶν πόνων ὑπεξαίρουσα * μεθ'ὧν τῶν Παίδων τὴν ψδὴν ἀνεκραυγάζετε * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έγρήγορον ἔχων πρός Θεόν * τὸ ὅμμα, Σάρβιλε, τὸ τῆς καρδίας σου, * βλεφάρων ἔφερες κέντησιν, * διελέγχων τὸν δικάζοντα * τῆς ἀθείας τῆ νυκτὶ περικρατούμενον * ὅθεν πάντες * σὲ ὡς ἡμέρας

υίον μαχαρίζομεν.. Θεοτοχίον.

Πατρός ευδοκία τον Υιόν * εν μήτρα είληφας, επισκιάσαντος * του Θείου Πνεύματος, "Αχραντε, * καὶ τεκούσα ως πρὶν πάναγνος * διαμεμένηκας * πρὸς ον ἀπαύστως πρέσβευε * λυτρωθήναι * πάντα τὸν κόσμον φθορᾶς καὶ κολάσεως.

Τοῦ Όσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς * Χριστὸς ὁ ζωοδότης * τῆ χορυφῆ σου ἐπιτέθειχε,* φερώνυμε Στέφανε· * καὶ γὰρ πράξεσι διέπρεψας * καὶ θεωρίαις ἔφανας * κράζων· Υπερυψοῦτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ολην ὑπερβὰς * τὴν αἴσθησιν, παμμάχαρ, * νοὶ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας * ψυχῆς χαθαρότητι * πολιτείας τε σεμνότητι, * στεφανηφόρε Στέφανε, * χράζων ' Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Μάρτυρας Χριστοῦ,* Θεόφρον, ἀνυμνήσας,* καὶ τῶν ΄Αγίων τὰ συστήματα * σὺν τούτοις ἐσκήνωσας * εὐφροσύνης ἐμφορούμενος * καὶ θείας ἀπολαύσεως,* κράζων ΄ Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς * ἐν μήτρα σου ἐνοῦται * τῷ ἀνθρωπίνφ νοὶ, Πάναγνε,* σαρχός τε παχύτητι· * ὑπὸ χρόνον δὲ ἐγένετο * αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· * ὅθεν σε Θεοτόχον * πίστει καὶ πόθφ δοξάζομεν. Ο Εἰρμός.

* Κάμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,*
τῷ θείφ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα,*

τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή θ'. Λιθος άχειρότμητος.

Παράδεισος ωφθητε μέσον * ζωής τὸ ξύλον κεκτημένοι,* κρήνη τε προχέουσα κρουνούς * των ἰαμάτων * καὶ ποταμὸς άληθως * πεπληρωμένος, "Αγιοι,* θείων ναμάτων των τοῦ Πνεύματος.

Πύργοι τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * καὶ γαληνότατοι λιμένες * τῶν ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν * χειμαζομένων,* Μάρτυρες, ὥρθητε,* καὶ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι,* καὶ τῶν ᾿Αγγέλων ὁμοδίαιτοι.

Των άμαραντίνων στεφάνων * ἐπιτυχόντες, 'Αθλοφόροι, * καὶ τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος * χοροβατοῦντες, * πάσης στενώσεως * καὶ πειρασμῶν λυτρώσασθε * τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμᾶς γεραίροντας.

Θεοτοχίου.

Ή τῶν οὐρανῶν πλαυτυτέρα,* καὶ Χερουβὶμ ἀγιωτέρα,* πάσης τε τῆς κτίσεως ὁμοῦ * τιμιωτέρα,* Θεὸν, ὃν ἔτεκες,* ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε,* Παρθενομῆτορ, τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

γοπέρτιμε Στέφανε, * νῦν καθαρῶς ἡδόμενος * καὶ τρυφής ἀποἐ λαύων * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, * ἔνθα τῶν 'Αγίων οἱ δημοι * περὶ Θεὸν * χορεύουσι, μάκαρ, * τοὺς σοὶ καταφεύγοντας * μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος * πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον,* πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι * σαφῶς μακάριον,* πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος,* πρὸς τὴν ζωὴν * τὴν ὄντως ἀγήρω,* πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον,* θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Θεοτοχίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν * προβλεπτικοῖς τοῖς ὅμμασιν,* οἱ Προφῆταί σε πάντες * προανεφώνησαν * ὡς γενησομένην Μητέρα * τοῦ παντουργοῦ * καὶ πάντων Δεσπότου· * διό σε, πανύμνητε * Θεοτόκε, μεγαλύνομεν. Ο Εἰρμός.

» ' νάρχου Γεννήτορος * Υίὸς Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
» Α Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν» αγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα. * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον

» μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

ύν Τερεντίφ ήστραψεν * ή σεπτή Νεονίλλα,* Νιτάς, Φωκάς καὶ Σάρβιλος,* Βήλης τε καὶ Ἱέραξ,* Θεόδουλος καὶ Εὐνίκη· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ προθύμως * γενναίως ὑπερήθλησαν * καὶ τυράννους καθεῖλον * οἱ εὐκλεεῖς * 'Αθλοφόροι Μάρτυρες· οὺς τιμῶντες * φαιδρῶς πανηγυρίζομεν * τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην.

Καὶ τοῦ Όσίου. Στεφανηφόρε Στέφανε, * σὺ δεξάμενος ζέσιν * τοῦ Παναγίου Πνεύματος, * ἀπεβράγης τοῦ κόσμου, * τὸν σὸν σταυρὸν ἄρας, Πάτερ. * συγκραθείς τῷ Χριστῷ δὲ * δι' ἀκριβοῦς ἀσκήσεως * καὶ άγνης παρθενίας * των ὑπὲρ νοῦν * χαρισμάτων, *Οσιε, * ἡξιώθης: * ἐξ ων πλουτίζεις, πάνσοφε, * τὴν ὑφήλιον πᾶσαν.

Τὸν σαρχωθέντα Κύριον * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων,* Παρθενομῆτορ "Αχραντε,* δυσωποῦσα μὴ παύση * ὑπὲρ ἀχρείων σῶν δούλων,* ὅπως εὖρωμεν χάριν * καὶ εὕκαιρον βοήθειαν * ἐν ἡμέρα, ἡ κρίνη * γένος βροτῶν * ὡς Θεὸς παρέχων * τὰ κατ' ἀξίαν· * σὲ γὰρ προστάτιν ἄπαντες * ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ορθρου, ως σύνηθες, καὶ Απόλυσις...

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς 'Αγίας 'Οσιομάρτυρος 'Αναστασίας τῆς 'Ρωμαίας καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν 'Αβραμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Αγίων.

Προσόμοια τῆς Οσιομάρτυρος. •

ΤΗχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι.

Τάς στρεβλώσεις τοῦ σώματος * καὶ μαστῶν τὴν ἀραίρεσιν * καὶ χειρῶν ὑπήνεγκας * καρτερώτατα,* τήν τε ὀδόντων ἐκρίζωσιν,* πλευρῶν τὴν κατάρλεζιν,* τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπὴν,* καὶ τὸν ἄδικον θάνατον· * ὅθεν είληφας * τοὺς στεράνους τῆς νίκης * οὐρανίοις * ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα,* 'Αναστασία πολύαθλε.

Παρθενίας χειμήλιον,* χεκλεισμένος Παράδεισος,* ίερον ἀνάθημα,* θεΐον τέμενος,* Νύμφη Χριστοῦ παναχήρατε,* χαὶ ἔμψυχον ἄγαλμα,* ἀσχητριῶν ὑπογραμμὸς,* τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα,* χρίνη βρύουσα * ποταμοὺς ἰαμάτων * ἀνεδείχθης * τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην,* Αναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα,* τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα,* τῶν Όσίων μέγιστον * ἐγκαλλώπισμα,* 'Αναστασίαν πολύαθλον * τῆς 'Ρώμης τὸ καύχημα,* καὶ τερπνότατον Θεοῦ * καὶ ἀμώμητον σράγιον,* τὴν ἀκράδαντον * εὐσεβείας κρηπῖδα,* δεῦτε, πάντες * ἀνυμνήσωμεν προθύμως * περιφανῶς ἐναθλήσασαν.

Προσόμοια τοῦ Όσίου.

Ήγος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος:

Πάτερ θεόρρον, 'Αβράμιε,* τοῦ 'Αβραὰμ μιμητὴς * χρηματίσας, έν Πνεύματι * μετανάστης γέγονας * τῆς πατρίδος, μακάριε *

•

Men. Tom. I.

σαρκός ὀρέζεις * ἀπαρνησάμενος * καὶ ἐν οἰκισκφ * σμικρῷ τὸ σῷμά σου * κλείσας, μακάριε,* τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας * πρὸς οὐρανὸν,* ἔνθα τὸ πολίτευμα * σαφῶς ἐκεκτησο.

*Οσιε Πάτερ *Αβράμιε,* άβραμιαίαν ψυχὴν * φερωνύμως χτησάμενος,* πειρασμούς ὑπήνεγχας * θεία πίστει ρωννύμενος,* χαι δι' ἀγάπης * Θεῷ ἐνούμενος * ἐπαγγελίας * τὴν γῆν χεχλήρωσαι * ὑραϊζόμενος * ἀρετῶν λαμπρότησιν * ὅθεν τὴν σὴν * μνήμην εὐφαινόμενοι * πανηγυρίζομεν.

"Οσιε Πάτερ 'Αβράμιε,* τὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς * ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὅφεως * καὶ κατολισθήσασαν * ἀπωλείας πρὸς βάραθρον * δι' ἐπινοίας * θείας ἀνείλκυσας * καὶ σωζομένην * Θεῷ παρέστησας * ής τὴν μετάνοιαν * πάντες κατεπλάγησαν * οι εὐσεβῶς * Κύριον ὸρ-

ξάζοντες * τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Πως σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι * καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ *
τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου * καθ' ἐκάστην πρόνοιαν,* ἢν σαφως ἐπιδείκνυσαι; * πως δέ σου φράσω * τὴν ἀγαθότητα * καὶ τὴν ποκκίλην * ὄντως κυβέρνησιν; * σὺ οὖν καὶ ἔτι νῶν * εἰς ἀεί μου
πρόστηθι,* παντὸς κακοῦ * ζῶντα καὶ θανόντα με * ἐκλυτρουμένη, Σεμνή.

*Η Σταυροθεοτοχίον, αὐτόμελον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ώ μυστηρίου καινοῦ! * ώ φχκτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* ὂν ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν.* Εκλαιε κράζουσα· * Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσήλωσεν;

Είς τὸν Στίγον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. 'Απολυτίκια.
Τῆς Μάρτυρος 'Η 'Αμνάς σου, 'Ιησού.
Καὶ τοῦ 'Οσίου 'Εν σοὶ, Πάτερ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανένες, εἰς τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οἱ δύο παρόντες.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον * μνήμην σου γεραίροντι, Θεόνυμφε,* φωτισμόν μοι παράσχου,* τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκοντα.

"Ολην ἀπὸ σπαργάνων * σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστη σω.* καὶ πυρὶ ἐγκρατείας * τὰ τοῦ σωματος πάθη κατέφλεξας.

"Υψος πρὸς μαρτυρίου,* Μάρτυς, ἀνηνέχθης, ἀφειδήσασα * τῆς σαρχός, και θαλάμων * νοητών ώς παρθένος ήξίωσαι. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν οὐρανομήκη * κλίμακα, ἐν ἡ Θεὸς ἐπεστήρικτο,* τοὺς βροτούς οὐρανίους * ἐργαζόμενος, Κόρη, γεραίρομεν. Ο Κανών τοῦ 'Οσίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς.

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον, μάχαρ. Ἰω ΄Ωδὴ α΄. Ἡχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταϊς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαϊς,* τοὺς τὴν φωτοφόρον * ἐκτελοῦντάς σου ἐορτὴν * παθῶν ἀμαυρότητος, παμμάκαρ,* ταῖς προσευχαϊς σου, "Αβράμιε, λύτρωσαι.

'Ο θείος ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν,* 'Αβράμιε, πόθος * ἐναπέσβεσε της σαρχός * τους ερωτας, Πάτερ, χαι άύλως * έπι της γης σε βιώναι έποίησεν.

Νεχρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς * νηστεία καὶ πάσαις * καχουχίαις, Πάτερ σορέ,* ζωής ήξιώθης τής άμείνω * έν ούρανοῖς, Θεοτοχίον. θεοφόρε 'Αβράμιε.

Σαρχός έξ αιμάτων σου ιερών * Θεού Πατρός Λόγος * έσαρχώθη υπερφυώς,* Παρθένε Μαρία· ον δυσώπει * τὰ τῆς σαρχός μου νεχρώσαι φρονήματα.

Τῆς Αγίας. 'Ωδή γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τστασο πρό βήματος * τυραννικοῦ Χριστόν, ἔνδοξε,* τὸν Ποιητήν * πάντων καὶ Δεσπότην * Θεὸν Λόγον κηρύττουσα.

Κάλλος τὸ ἐγκάρδιον * τῆ ὁρατῆ μορφῆ, Ενδοζε, * διαδοθὲν, *

σε ώραιοτάτην * τοῖς όρῶσιν ὑπέφαινεν.

"Ολβον άναφαίρετον * των ίαμάτων σοι δίδωσι, * Κόρη, Χριστὸς, * οὐ, 'Αναστασία, * τὴν πτωχείαν ἡγάπησας. Θεοτοχίον.

*Υλην τῶν πταισμάτων μου * σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον,* Μήτερ Θεού,* δρόσον μοι την θείαν * της ἀφέσεως φέρουσα.

Τοῦ 'Οσίου. Οὐρανίας άψιδος. \mathbf{O} λοτρόπως ποθήσας * τῶν ὁρεχτῶν ἔσχατον,* χόσμου χαὶ σαρχόσμιον δόξαν * χαὶ θείαν ἀπόλαυσιν, Πάτερ Αβράμιε.

Ναὸς ζῶν ἀνεδείχθης * τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος,* πάτερ, ἐν οἰχίσκω τὸ σώμα * συγκλείσας, "Οσιε. * ὅθεν ἀπήστραψας * τῶν άρετων λαμπηδόνας * Ιερώς χοσμούμενος, Πάτερ Αβράμιε.

Γεωργία των πόνων * των άρετων ώριμον,* Οσιε, έξήνθησας στάχυν,* Πάτερ 'Αβράμιε. * φ διατρέφονται * μιμητικώς οι τὴν θείαν * και σεπτήν σου κοίμησιν * πανηγυρίζοντες.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σοὶ, Παναγία,* ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος * δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας * θέλων ἐσκήνωσε,* καὶ καθηγίασε * τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν * παραβάσει πρότερον * ἐξολισθήσασα.

Ο Ειρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψτδος,* ὁροφουργὲ Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-» Ο μῆτορ,* σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ,* τῶν ἐρε-» τῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα της Αγίας.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Έχ βρέφους τῷ Θεῷ * ἀνετέθης, ὀσία,* νεχρώσασα σαρχὸς * ἔγ-Σ χρατεία τὰ πάθη· * εἰς ΰψος δ' ἀνέδραμες * μαρτυρίου περίδοξον,* ἐναθλήσασα,* 'Αναστασία, νομίμως * καὶ τὸν δράκοντα * καταβαλοῦσα εἰς χάος * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Όσίου, εμοιον.

Τὸν πάλαι 'Αβραὰμ * ἐκμιμούμενος, Πάτερ,* ἐμάκρυνας σαυτὸν * συγγενῶν κατὰ σάρκα,* πειθόμενος, 'Αβράμιε,* τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν * ὁθεν ἤσκησας * καὶ τὴν ψυχὴν λαμπροτέραν * ἐναπέδειξας * τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων,* θεόφρον πανόλβιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν βάτον, ἢν Μωσῆς * ἀκατάφλεκτον είδε,* τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ,*
τὴν ἀγίαν νεφέλην,* σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον,* τὴν θεόδεκτον τράπεζαν,* τὸ παλάτιον * τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως,* τὴν ὁλόφωτον *
καὶ ἀδιόδευτον πύλην * Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Υμνώ σου τὸν σταυρὸν, * προσχυνώ καὶ τὰ πάθη * δοξάζω καὶ τὴν σὴν * ἀγαθότητα, Τέχνον· * ἐχών γὰρ καθυπέμεινας * ἐπονείδιστον θάνατον. * Τί τὸ ξένον σου * καὶ φριχωδέστατον, Σώτερ, * τῆς ἀφράστου σου * οἰχονομίας τὸ βάθος; * ἡ Μήτηρ ἐβόα σοι.

Τής Αγίας. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε.

Σὲ ζυγὸν ἐλαφρότατον,* Μάρτυς, τὴν βαστάσασαν ἐκ νεότητος,* σιδηροῦν κλοιὸν βαστάζειν σε*οί παρανομοῦντες * κατεδίκασαν.

Σταλαγμοὶ τῶν αἰμάτων σου * τῆς πολυθείας ἔσβεσαν ἄνθρακας· * ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου * τῶν παθῶν τὴν ὅλην * ἀπετέφρωσεν.

Οὐχ ἐγύμνωσε χάριτος *σῶμά σου γυμνώσας ὁ πανηρότατος,*
ὑφαντὸν δὲ μᾶλλον ἄνωθεν * ἀἐραγῆ χιτῶνα * προεξένει σοι.

Υπέρ γην αἰρομένης σου, πυρ ἐπὶ τὰ στέρνα, Μάρτυς, ἐφήπτετο, τὐπεζάπτον σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην, τ καλλιπάρθενε.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον διέμεινας * ἄφθορος, Παρθένε, ὡς πρὸ γεννήσεως· * νέον βρέφος γὰρ ἐχύησας * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο αὐτὸς Εἰρμός.

Ρείθροις, Πάτερ, δαχρύων σου * ψυχιχὰς χηλίδας ἀπονιψάμενος,* θετον γέγονας τοῦ Πνεύματος * καὶ σεπτόν, παμμάχαρ, καταγώγιον.

Αγρυπνίαν παννύχιον,* προσευχήν ἀένναον, ἀπροσπάθειαν * καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον * καὶ τελείαν πίστιν, Πάτερ, ἤσκησας.

'Ιατρεύειν νοσήματα * καὶ ἀποδιώκειν, 'Όσιε, πνεύματα * χάριν είληφας, 'Αβράμιε, * ώς Θεοῦ θεράπων ἀληθέστατος.

Θεοτοχίον.

'Ραθυμία χρατούμενον * καὶ τῆ άμαρτία με βυθιζόμενον * τῆ πρεσβεία σου διάσωσον,* Θεοτόκε Μῆτερ άειπάρθενε.

 $T\tilde{\eta}_{5}$ ΄ Αγίας. ΄ Ωδή ε΄. ΄ Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Ανάλωτος πυρί τῷ ἐνύλφ * ἐδείχθης, Μάρτυς * πυρ γάρ σε Α ἐγκάρδιον * θείας ἀγάπης ἐδρόσιζεν.

'Ραπίσματι τὸ πρόσωπον, Μάρτυς,* ώραιωθεῖσα,* έχθρῶν ἀπερρύπωσας * δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα.

Ταθείσα ἐπὶ ξύλου, θεόφρον * Αναστασία,* πόθφ τοῦ νυμφίου σου * τὸ θείον πάθος εἰκόνιζες.

Θεοτοχίον.

Υμνουμέν σε, πανύμνητε Δέσποινα * Θεοτόχε, * Θεόν ὑπερύμνητον * σαρχὶ ἀσπόρως χυήσασαν.

Τοῦ 'Οσίου. Ίνα τί με ἀπώσω.

Ος κατάκαρπον κλήμα * βότρυας έξήνθησας,* Πάτερ * Αβράμιε,*
αρετών ένθέων * κατανύξεως οίνον πηγάζοντας,* τών παθών
τὴν μέθην * ἐκ τών ψυχών ἀποσοβούντα * και καρδίας πιστών
κατευφραίνοντα.

Πειρασμούς σοι ποικίλους * όφις ὁ παμπόνηρος, Πάτερ, ἐξήγειρεν· * ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ * τοῦ Σταυροῦ, θεοφόρε, ἐνέκρωσας,* καὶ τῆς νίκης στέφος * παρὰ Θεοῦ δικαίῳ ψήρῳ * ἐκομίσω, θεόφρον `Αβράμιε.

Αγιώτατος οίχος,* Πάτερ, Θείου Πνεύματος * πίστει γενόμενος,* ἐδομήσω σίχον * ἱερὸν χαὶ πανίερον, σύστημα * ἀνιέρου πλάνης * μεταβαλών, ταϊς νουθεσίαις * τῷ τῶν ὅλων Θεῷ χαθιέρωσας.

(e) EOTOXIOV.

Μητροπάρθενε Κόρη, * Θείφ φωτιζόμενοι * Πνεύματι, πάναγνε, * iεροι Προφήται * iεραζ εν φωναζ σε προήγγειλαν * έξ ής Θεός Λόγος * ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον * ἐσαρκώθη δι'οἰκτον ἀμέτρητον.

Τῆς Αγίας. 'Ωδή ς'. Χιτώνά μοι παράσχου.

Στρεβλούμενον τὸ σῶμα αἰχισμοῖς * ἐδήλου τὸ ὄρθιον * σῆς προαιρέσεως * πρὸς Θεὸν, 'Αναστασία πανεύφημε.

Εχρέμασο μετέωρος, πληγάς,* Μάρτυς, ὑποφέρουσα,* ἄπλη-

γον σώζουσα * τῆς ψυχῆς τὸ εὐγενὲς, ἀξιάγαστε.

Υπήνεγκας μαζών την έκκοπην,* πιστούς διατρέφουσα * γάλακτι, Ένδοξε,* της μιμήσεως της σης έμφανέστατα.

Θεοτοχίον.

Φιλάνθρωπον κυήσασα Θεὸν,* φιλάγαθε Δέσποινα,* αὐτὸν ἐκέτευε * τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς λυτρωθῆναί με.

Του Όσίου. Την δέησιν έχχεω.

Φωστήρα σε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης * ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα εὐρόντες * πρὸς τὰς ὁδοὺς * τῆς ζωῆς, θεοφόρε,* τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον,* γενόμενοι φωτοειδεῖς * διὰ πίστεως θείας, 'Αβράμιε.

Αγρύπνως έξευμενίσας τὸ Θεῖον * ἐπιπέμψαι φωτισμὸν σωτηρίας * τοῖς ἐν νυκτὶ * τῆς εἰδωλομανίας * κατασχεθεῖσι, θεόφρον ἐν ἐρας ἐν ἀνέδειξας πάντας υἰοὺς * καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἐν

χάριτι.

Ήσύχως σου τὴν ζωὴν ἐκτελέσας,* τὰς ἐν βίφ τρικυμίας, παμμάκαρ,* τῆ πρὸς Θεὸν * πεποιθήσει παρῆλθες,* καὶ γαληνοὺς πρὸς λιμένας κατήντησας,* `Αβράμιε, τῆς οὐρανῶν * βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Βαρούμενον νυσταγμφ ραθυμίας * διανάστησον τη ση μεσιτεία, * Μητερ Θεοϋ, * καὶ μη δώης ύπνωσαι * της άμαρτίας, Παρθένε, εἰς θάνατον * προστάτιν γὰρ καὶ ὁδηγὸν * της ἐμης σε ζωης ἐπιγράφομαι. Ο Εἰρμός.

Ττὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κυρίον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * καὶ ἡ

» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * xaì δέομαι ως 'Ιωνάς· * 'Ex

» φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον της Όσιομάρτυρος.

Ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας * νάμασι * χαθηγνισμένη, όσια * μαρτυρίου αϊμασιν,* σημάτων * ίασιν * χαὶ σωτηρίαν τοῖς προσιούσιν * ἐχ χαρδίας τοχύν γὰρ νέμει * Χριστὸς ὁ βρύων * χάριν ἀένναον.

Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

Έν σαρχὶ * ὡς *Αγγελος * ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεφάνης,* καὶ ἀσχήσας γέγονας,* πεφυτευμένον ὡς ξύλον,* ὕδατι * τῆς ἐγχρατείας, καλῶς

αὐξήσας * ρεύμασι * τῶν σῶν δαχρύων ρύπον ἐχπλύνας * διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης * δοχετον θείου,* Αβράμιε, Πνεύματος.

Ο Οίχος. Τὴν Εδέμ.

Τὰ φθαρτὰ παριδών,* τὴν ἀφθαρσίαν εἴληφας. * τὰς τερπνὰς ήδονας * τοῦ σώματος έμισησας, * σοφέ, ἀπὸ βρέφους * ποθήσας άγνείαν * ζθεν θαλάμου * καὶ κόσμου ἀπέδρασας,* συζύγου τε εύκλειαν * και των γονέων * φίλτρον έξέκλινας * μόνου Θεου, * σοφέ, τὸν ἔρωτα * ἐπιποθήσας καὶ ἀγαπήσας * ἐξ ὅλης, Πάτερ, τῆς ψυγης * και διανοίας άληθως. * διά τοῦτο άνεδείχθης δοχετον θείου, * Αβράμιε, Πνεύματος. Συναξάριον.

Τή ΚΘ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Όσιομάρτυρος 'Αναστασίας τῆς 'Ρωμαίας.

Στίγοι.

Κάρας τομήν ήνεγκε ρώμη καρδίας Βλάστημα 'Ρώμης, Μάρτυς 'Αναστασία. Τλη δὲ Αναστασίη ἐνάτη ξίφος εἰχάδι ὀξύ.

Τη αυτή ημέρα, Μνήμη του 'Οσίου Πατρός ημών 'Αβραμίου.

Στίχ. Σαρχὸς νεκρώσας, 'Αβράμιε, πᾶν μέλος,

Θανών συνοιχείς τοίς ασάρχοις Αγγέλοις.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Αμήν. Τής Αγίας. 'Ωδή ζ'. Πατδες Έβραίων.

Ήχος φωνής εορταζόντων * ενθα πέφυκε χορεύεις, 'Αθληφόρε,* σύν παρθένων χοροίς * τῷ Κτίστη μελφδοῦσα· * Εὐλογητὸς εί, Κύριε,* ὁ Θεὸς είς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη συνθλώμενα όρωσα * και όνύχων σπαραγμόν προσκαρτερούσα, * άνηνέχθης Χριστφ * θυσία μελφδούσα. * Εύλογητός εί,

Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωφθης ως ἄμπελος, θεόφρον,* χεῖρας πόδας τε ως κλάδους τεμνομένη, * και ήμιν νοητώς * τον οίνον γεωργούσα * καρδίας τον εύφραίνοντα * χαὶ παθῶν ώθοῦντα μέθην.

Πῦρ αἰσθητὸν οὐκ ἐπτοήθης,* Νεανίας τρεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη. * θείαν δρόσον και γάρ * εδέξω μελφδούσα. * Εύλογητός

εί, Κύριε * ο Θεός, είς τούς αίωνας.

"Ολον τὸν ἄνθρωπον φορέσας * ὁ ὑπέρθεος δίχα τῆς ἀμαρτίας,* έκ γαστρός σου, Αγνή,* προηλθε σαρκοφόρος. * ὅν ἐκδυσώπει πίστει σε * τούς μιμώντας διασώσαι.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο αὐτός.

"Τνα της άνω βασιλείας * ἐπιτύχης καὶ της δόξης της ἀφρήτου,* L πατουμένης, Σοφέ,* και φθειρομένης δόξης * ως νουνεχής και φρόνιμος * κατεφρόνησας έμφρόνως.

"Ότε ὁ λύκος ὁ πανουργος * τὴν ἀμνάδα σου ἐσπάραξε δολίως,* τότε τούτου, Σοφὲ, * τὰς μύλας διαθλάσας,* ταύτην, ποιμὴν ὡς ἄριστος,* πρὸς ζωὴν ἐπανηγάγου.

Νόμοις ὑπείχων τοῦ Δεσπότου,* τὸ πλανώμενον ἐζήτησας καὶ εὐρες,* καὶ τοῖς ὤμοις τοῖς σοῖς * ἀράμενος, Παμμάχαρ,* οἰα ποιμήν εἰσήγαγες * μετανοίας ἐν τῆ μάνδρα. Θεοτοχίον.

Μόνη τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * ἀπεγέννησας ἐν δύο ταϊς οὐσίαις * ὑποστάσει μιᾳ * ὁρώμενον, Παρθένε· * ῷ μελῳδοῦμεν, Πάναγνε, * ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας.

Τής Αγίας. ' Ω δή η'. Επταπλασίως κάμινον.

Γεανιχώς ήρίστευσας, * Αθληφόρε πανεύρημε, * καὶ κατὰ τῆς πλάνης * ἀνηστήσω τρόπαια· * χειρών στερουμένη γὰρ * καὶ τῶν ποδῶν ὑπέφερες * καὶ τομῆς μαστῶν * καὶ ἐκριζώσεως, Μάρτυς, * ἡνέσχου τῶν ὁδόντων, * ἐν χαρᾳ μελφδοῦσα· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Όλολαμπής ως ήλιος * παρθενίας λαμπρότησι,* καὶ τῆς μαρτυρίας * καλλοναῖς ἐξήστραψας * καὶ κόσμον ἐφωτισας * ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι * σοῦ, 'Αναστασία,* τῆς πολλῆς καρτερίας,* προθύμως ἐκβοῶσα * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανούσαν πάθεσι * τὴν ψυχήν μου, Θεόνυμφε,* καὶ ἀμαυρουμένην * προσβολαϊς τοῦ ὄφεως * ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν * ἐκ τῶν δεινῶν καθάρισον * καὶ φωτιστικῆ * ἐπισκιάσει σου, Μάρτυς,* καταύγασον βοῶντα * 'Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Αγνὴν καὶ ἄμωμον * ἡ Παρθένος ποθήσασα, * ἄμωμον καὶ σῶμα * καὶ ψυχὴν ἐτήρησε, * παθῶν ὑπεκκαύματα * ὑπομονῆ τεφρώσασα * πεῖράν τε πολλῶν * ὑπενεγκοῦσα βασάνων * καὶ νῦν ἐπουρανίοις * ἐν θαλάμοις χορεύει * σὺν σοὶ εὐφραινομένη * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Νικηταί τυράννου.

Απωλείας βόθρω * τὴν ἀγνὴν συνώθησε περιστεράν σου * ὁ κα-Χοῦργος ὄφις· * ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγες, Πάτερ, πανσόφως· * Εὐλογεῖτε, μέλπων,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν βίφ, Πάτερ, περιών, 'Αβράμιε, καὶ μετὰ τέλος * ἰατρὸς νοσούντων * ἀνεδείχθης Πνεύματος * χάριτι θεία. * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ακακία, Πάτερ, * εν δικαιοσύνη τε και σωφροσύνη * πίστει διαλάμψας, * τοῖς 'Αγγέλοις, "Οσιε, * συνηριθμήθης: * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ρείθρου ζώντος ὤφθης * πανάγιον σχήνωμα, έξ οὐ πιόντες * οἱ θανατωθέντες * τὴν ζωὴν χληρούμεθα,* ἀναβοώντες * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

» Ν ικηταί τυράννου * και φλογός της χάριτός σου γεγονότες,*
οι των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι,* Παΐδες έβόων·*

» Εύλογείτε, πάντα * τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Αγίας. 'Ωδή θ'. 'Εξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Τχρίω ἀνηρτήθης, * Λόγου Θεοῦ * εἰχονίζουσα πάθος σωτήριον, *

καὶ ἐκχοπὴν * ἤνεγκας χειρῶν σου καὶ τῶν ποδῶν, * ὁδόντων

τὴν ἐκρίζωσιν, * γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μαστῶν, * ἀγνὴ 'Αναστασία, Μοναζουσῶν τὸ κλέος * καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

'Ως νύμφη ώραίσθης,* καλλοποιφ * άρμοσθεΐσα νυμφίφ παθήμασι * καλλοποιοίς * ένδον τε θαλάμων φωτοειδών * ώς έκλεκτη έσκήνωσας,* φέρουσα λαμπάδα παρθενικήν * καὶ νῦν συμβασιλεύεις * τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας,* 'Αναστασία, διαλάμπουσα.

Σταλάζουσιν οι πόνοι * σοῦ γλυκασμόν, * άμαρτίας πικρίαν ἐξαίροντες· * ἡ δὲ σεφὸς * βρύει ἰαμάτων τοὺς ποταμοὺς * καὶ κατακλύζει πάντοτε * πάθη καὶ νοσήματα χαλεπά,* εἰς δόξαν τοῦ Σωτήρος,* σεμνὴ 'Αναστασία,* τοῦ ἐπαζίως σε δοξάσαντος.

'Ηρίστευσαν γυναϊκες * τῷ σῷ Σταυρῷ * κρατυνθεῖσαι, Χριστὲ παντοδύναμε, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ * κάραν πολυμήχανον ἀνδρικῶς, * Λόγε Θεοῦ, συνέθλασαν * καὶ τοῦ Παραδείσου χαρμονικῶς * τὴν οἰκησιν λαχοῦσαι, * θεώσεως μετέσχον, * ἐπιτηδείως ἀνυμνοῦσαί σε •

Θεοποχίου.

Φορέσαντά σε σάρχα * ἐχ γυναιχὸς,* ὡς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου, Κύριε, * παρθενιχαῖς * κατηγλαϊσμένη μαρμαρυγαῖς * καὶ Μαρτυρίου αἵματι * περιηνθισμένη, σοὶ τῷ Χριστῷ * ὁπίσω τῆς Μητρός σου * ἐνδόξως προσηνέχθη,* ὡς βασιλεύοντι τῆς χτίσεως. Τοῦ Ὁσίου. Κυρίως Θεοτόχον.

Τδείν κατηξιώθης, * Πάτερ θεοφόρε, * τά δι' έλπίδος σοι πάλαι ποθούμενα, * α όρθαλμός οὐ κατείδε * και οὖς οὐκ ἤκουσεν.

* Ωραΐος ἀπεφάνθης,* θείαις ἀγλαίαις * των ἀρετών διαλάμπων, * Αβράμιε,* και τω των όλων Δεσπότη * χαίρων παρίστασαι.

Συγήφθης ταϊς χορείαις * πάντων τών Όσίων * καὶ σύν αύτοῖς τῆς θεώσεως, "Όσιε, * ἐπιτυχών, ἰκετεύεις * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

'Ημέραν ευφροσύνης * άγει χαρμοσύνως * της ιεράς σου, ω Πάτερ, κοιμήσεως * ή 'Εκκλησία τιμώσα * την πολιτείαν σου.

Men. Tom. I.

(Estoxion.

Φιλάγαθε Παρθένε,* τὴν κεκακωμένην * τῆ ἀμαρτία ψυχήν μου ἀγάθυνον * καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων * μέτοχον ποίησον.

Ο Είρμές.

» Το υρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Το Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Έξαποστειλάριον τῆς Οσιομάρτυρος.

Ο ουρανόν τοις άστροις.

η οναζουσών το κλέος * και ώραιότης Μαρτύρων,* * Αναστασία, Τ Ι συ ώρθης * έν παρθενία άσκουσα * και καρτερώς έναθλουσα * ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ 'Οσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

'Ως έλυτρώσω, 'Οσιε,* τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι * ἐκ πλάνης κακοδαίμονος * σύστημα δυσσεβούντων,* 'Αβράμιε θεοφόρε,* καὶ τὴν
πάλαι πεσοῦσαν * εἰς ἀπωλείας βάραθρον. * καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς
σου * ῥῦσαι πολλῶν * πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων * τοὺς
πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου * τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Θεορανής Παράδεισος * ὤρθης ἔχουσα μέσον * ξύλον ζωής τὸν Κύριον,* ἄχραντε Θεοτόχε,* ἐξ οὐ φαγόντες οὐχ ἔτι * ἀποθνήσχομεν ὅλως,* ἀλλὰ ζωήν ἀμείνονα * διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες,* τὸ τοῦ Σταυροῦ * ὅπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες * τὸν ἀποστάτην τύραννον * σὲ ὑμνοῦντες, Παρθένε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH A'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Ζηνοβίου, και Χηνοβίας της άδελρης αύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Παρτυρίου ἐν αϊματι * τὴν στολήν σου, Ζηνόβιε,* ἐπιχρώσας, ἔνδοξε,* ἀπετέλεσας * ἰερωτέραν ἐν χάριτι; * μεθ' ἢς εἰσελήλυθας,* ὡς σοφὸς ᾿Αρχιερεὺς,* τῶν ᾿Αγίων εἰς Ἅγια,* θῦμα ἄμωμον * διὰ σὲ τῷ τυθέντι * καὶ τελεία * προσφορὰ καθαρωτάτη * ἀνενεχθεὶς, ἱερώτατε.

Ξεομένου τοῦ σώματος * τῆς ψυχῆς σου τὸ ἔνδοθεν * κάλλος διεδείχνυτο, * ἀξιάγαστε Ιερομάρτυς, λαμπρότερον, * θεόφρον Ζη-

νόβιε,* Ίερέων καλλονή,* `Αθλοφόρων τὸ καύχημα,* τῶν θαυμάτων τε * ἡ ἀένναος βρύτις,* τῶν πνευμάτων * ἀκαθάρτων ὁ διώκτης * καὶ βραβευτής τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλείν σοι προήρηται * άδελφά συμφρονοῦσά σοι * Ζηνοβία, πάνσοφε, * ἡ ὁμαίμων σου * τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα * ἀνδρείως ὑπήνεγκε, * τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν * καὶ τὸν βίαιον θάνατον * ὅθεν ἔτυχε * μετὰ σοῦ τῶν στεφάνων * τῶν τῆς νίκης * καὶ τῆς ἄνω βασιλείας, * Ἱερομύστα Ζηνόβιε.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ οι δὲ τοῦ Στουδίτου.

*Ασματικήν χορείαν * κροτήσωμεν σήμερον, * ω φιλομάρτυρες, * έπὶ τῆ μνήμη των πανευσεβων 'Αθλητών * Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας * οὐτοι γὰρ τῆς Τριάδος * γεγόνασιν ὑπέρμαχοι * καὶ ἐν σταδίφ ἀνδρείως * τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν αἴματι ἀπέπνιξαν, * καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον * ἐνδόξως ἐκομίσαντο * διὸ * πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν * Ζεῦγος ἄγιον Κυρίφ, * εὐλογημένη δυὰς * καὶ πεφωτισμένη, * τὸν Σωτῆρα πρέσβευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

'Αντίληψις καὶ σκέπη μου * ὑπάρχεις, Παναμώμητε * Θεοτόκε· * σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν * ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις * καὶ ταῖς στενοχωρίαις * καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

'Εν ξύλφ τὴν ζωὴν ἡμῶν * ὁρῶσα ἡ πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητριχῶς * ἀδύρετο βοῶσα- * Υἰέ μου καὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών. Ποίημα 'Ιωσήφ.

' Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασμα άναπέμψωμεν.

Θεού, * ώς ἱερεὺς εὐπρόσδεκτος * καὶ μάρτυς ἄριστος, * Ζηνόβιε τρισμάκαρ, * τοὺς πόθω τιμῶντάς σου * μνήμην τὴν φωτοφόρον * τῶν τοῦ βίου λύτρωσαι σκανδάλων.

Αίγλη φωτιζόμενος, Σοφέ,* της τρισηλίου λάμψεως,* σκότος διέλυσας * Ελλήνων δυσφημίας. * καὶ φέγγει τῶν λόγων σου * πάντα καταφωτίσας,* νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

"Ανθραξ δεδειγμένος νοητὸς * πυρί προσαναπτόμενος * τοῦ Θείου Πνεύματος, * ἀπάντων τὰς καρδίας * ὑρῆψας πρὸς ἔρωτα * θεῖον, ἱερομύστα, * καὶ τὴν πλάνην κατέρλεξας πάσαν.

Θεοτοχίον.

Χαίροις, ο πανάγιος ναὸς,* ο πόχος ο θεόδροσος,* ἐσφραγισμείνη πηγή * τοῦ ἀθανάτου ρείθρου,* τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα,* φύλαττε ἐκ παντοίων * πολεμίων ἀπολιορκήτως.

'Ωοη γ'. Τον φόβον σου, Κύριε.

Το μύρφ της χρίσεως του Πνεύματος * κεχρισμένος, ω Ζηνόβιε,* Ιεράτευσας ως "Αγγελος,* Μαρτύρων έπι τέλει * κοσμηθείς στεφάνω.

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος * γεωργία Θείου Πνεύματος * καρποφόρους ταύτας ἔδειξας. * διὸ τῆς τοῦ Κυρίου * χαρᾶς ἡξιώθης.

Όμαιμων σοι σύμφρων άναδέδεικται * Ζηνοβία, ω Ζηνόβιε· * συναθλείν γάρ σοι προήρηται * καὶ σοὶ συναπολαύειν * τῆς ἐνθέου δόξης.

Θεοτοχίον.

Τριάδος τον ένα ἀπεχύησας,* το ἀνθρώπινον φορέσαντα,* Παναγία Μητροπάρθενε· * ον αϊτησαι σωθήναι * τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.
Ο Είρμός.

» τη τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐμφύτευσον * ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δού» L λων σου * καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα * τοῖς σὲ ἐν ἀληθεία *

» ἐπιχαλουμένοις.

Κάθισμα, 'Ηχος πλ. δ'. Την Σορίαν.

Την σοφην ξυνωρίδα * των 'Αθλητών * ευρημήσωμεν πίστει * Αθλητών * ευρημήσωμεν πίστει * Ζηνοβίαν ώσαύτω; * τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, * ὡς κρατηρας θεῖα * προχέοντας νάματα * ὅθεν ἀεννάως * καθ' ἐκάστην ἀντλοῦμεν * πιστώς τὰ ἰάματα, * εὐσεβώς ἀνακράζοντες · 'Αθλοφόρο: πανεύφημοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίου, ομοιου.

"Ασθενεία βαρεία * περιπεσών * καὶ δεινώς ἐν τοῖς πόνοις * κατακαμφθεὶς, * οὐ φέρω τὸν καὐσωνα * τῆς δεινῆς ράθυμιας μου * ἀλλ' ὁ εἰδως ἐκάστου, * Σωτὴρ, τὴν ἀσθένειαν, * καὶ ὡς Πατὴρ παιδεύων * τοὺς γνώμη σοι πταίσαντας, * σύ με ἀνάστησον * δυνατός γὰρ ὑπάρχεις * ἰᾶσθαι νοσήματα * καὶ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, * ἱνα πάντοτε κράζω σοι * Μεγάλα σου τὰ ἔργα, Σωτὴρ, * φοβερά τε ὄντως τὰ θαυμάσια * καὶ γὰρ πιστοὺς λυτροῦσαι * λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ζμοιον.

Έν τῷ ξύλφ ὁρῶσα * τῷ σταυρικῷ * ἡ πανάμωμος Μήτηρ *
τὸν Λυτρωτὴν, * ἐθρήνει δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο *

καὶ συνοχή καρδίας * τὰς κόμας ἐσπάραττε * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· * Υἰέ μου καὶ Κύριε, * πῶς σε τῶν Ἑβραίων * ἀνομώτατος δῆμος * ἀδίκως προσπήγνυσι * τῷ Σταυρῷ, ἀναμάρτητε; * πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι * ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, * χολήν τε, οἰμοι! καὶ ἡλους, μακρόθυμε; * ἀλλὰ δόξα σου, Σῶτερ, * τοῖς θείοις παθήμασι.

'ωρος ο΄. Επέβης έφ' ίππους.

οψόθεν έφανης * άθλοις σεπτοίς ώραιότατος, * καὶ ἐδέξω στεφαίνους τῆς νίκης, σοφὲ, * καὶ αἰωνίου ἔτυχες ἀγαλλιάσεως * δίο σε εὐφημοῦμεν, * Μάρτυς ἰεράρχα Ζηνόβιε.

Τὸν ξύλφ ταθέντα * ἐθελουσίως μιμούμενος,* ἀνηρτήθης ἐξέστης, Ζηνόβιε,* καὶ τῆς φθορᾶς, μακάριε, καὶ τῆς νεκρώσεως*

άπεδύθης τὸ πάχος,* ἄφθαρτον στολην ἐνδυσάμενος.

Εύχη σου έδραια * τὰ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα * κατεβλήθη· ναοὶ δὲ ἐρράγησαν,* ἀρραγεστάτη πίστει σου ἀφανιζόμενοι,* ὧ Ζηνόβιε μάκαρ,* Ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοχίον.

Τῷ ξένφ σου τόχφ * τοὺς ἐκ Θεοῦ ξενιτεύσαντας * ἐν αὐτῷ ὑκείωσας, Πανύμνητε: * μεγαλορώνως ὅθεν σε πίστει δοξάζομεν * καὶ κραυγάζομεν Καϊρε,* πάντων γηγενών τὸ διάσωσμα..

'ωρή ε'. Ίνα τί με ἀπώσω.

τοῦ θήλεος φύσις * Πνεύματι νενεύρωται Θείφ καὶ ἦσχυνε *
τὸν τὴν Εὐαν πάλαι * τὴν προμήτορα ἐξαπατήσαντα,* καὶ
τῆς θείας δόξης * ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθη * Ζηνοβία, τοῖς ἔθλοις
ἐκλάμπουσα.

*Ομβροτόχος νεφέλη * γέγονεν ή γλώσσα σου ως ὑετίζουσα * εὑσεβείας ὅμβρους * καὶ πιστών τὰς καρδίας ἀρδεύουσα * καὶ πρὸς εὐκαρπίαν * τὰς διανοίας ὁδηγοῦσα * ἐναρέπων, Ζηνάβιε, πράξεων.

Παρθενίας ἀχτίσι * τῆς φιληδονίας τὸ σχότος ἐμείωσας * χαὶ φωτὶ τῶν ἄθλων * ἀθείας τὴν νύχτα ἡφάνισας,* Ζηνοβία Μερτυς,* τοῦ Ἰησοῦ ώραια νύμφη,* καταγώγιον θείον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Αμαρτίας βαρέα * πάντοτε περίχειμαι φορτία, "Αχραντε, * χαὶ βοῶ σοι. Τούτων * μεσιτεία τῆ σῆ με ἐλάφρυνον * σὺ γὰρ εἶ προστάτις * ἀμαρτωλῶν, δεδοξασμένη, * Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα κυήσασα. ' Ω ρ ζ . Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τη δέησις της ενθέου ψυχης σου * προσεδέχθη ώς θυμίαμα, ΕΠάτερ· * εἰς γὰρ ὁσμὴν * εὐωδίας, παμμάκαρ,* τῶν παθημάτων, Ζηνόβιε, ἔσπευσας * τοῦ λάμψαντος ἐκ γυναικὸς * καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν φωτίσαντος.

Τῷ αίματι τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς,* καθηγίασας τὴν γῆν. τὸ δὲ πνεύμα * ἐν οὐρανοῖς * ἀνελθὸν, πρωτοτόχων * τὴν 'Εχχλησίαν ενθέως εφαίδρυνε,* Ζηνόβιε, Ίεραρχων * και Μαρτύρων περίβλεπτον καύγημα.

Εστένωσας την ασέβειαν, Μάχαρ,* πλατυσμώ της αληθούς εύσεβείας * και τας όδους * τας είς ταύτην φερούσας * τοίς πλανωμένοις λαοίς καθυπέδειξας. * και εσωσάς τους γαλεπώς * θα-

λαττεύοντας πλάνης τοϊς ύδασιν.

Θεοτοχίον.

΄ Ωραίωσον τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, * ἀμορφία τῶν παθῶν χρατουμένην· * καὶ λογισμοῖς * άληθοῦς μετανοίας * τὴν ταπεινήν μου χαρδίαν όχύρωσον. * χαὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ * ἀδιστά**χτως, Αγνή, χαταφεύγοντα.** O Eiguics.

» γητήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * καὶ ή

» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς 'Ιωνας· * 'Εκ

» φθορᾶς ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. 'Ως ἀπαρχάς. Τους άληθείας Μάρτυρας * καὶ ευσεβείας κήρυκας, * των άδελοων την δυάδα τιμήσωμεν * εν θεοπνεύστοις ἄσμασι, * τὸν Ζηνόβιον

άμα * τῆ σεπτῆ Ζηνοβία, * όμοῦ βιώσαντας * καὶ συναθλήσαντας. * διό του μαρτυρίου εδέξαντο * στέφος ἄφθαρτον.

Ο Οξχος. Αυτός μόνος.

Τὸν γενναΐον και μέγαν Ζηνόβιον * ἐν ἀσμάτων ψόδαῖς εὐφημήσωμεν,* και σύν αὐτῷ τὴν παρθένον και ἄσπιλον * Ζηνοβίαν ύπαρχει γας σύναθλος.* Ούτοι καθείλον έχθρου φρυάγματα * τήν δὲ πίστιν Χριστού κατετράνωσαν. * διὸ περιφανώς ἐκομίσαντο * ουρανόθεν άξιως παρά Θεού * στέφος άφθαρτον.

Συναζάριον.

Τη Α΄. του αυτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου και Ζηνοβίας των αυταδέλφων.

Συγκαρτερεί σοι, Ζηνόβιε, τὸ ξίρος Ή καρτερόφρων, κάν γυνή, Ζηνοβία.

Τμήθη Ζηνοβίη και άδελφεὸς έν τριακοστή.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν. 'Ωρή ζ'. Πατδες Εβραίων.

γείθροις αίμάτων κατασβέσας,* παναοίδιμε, το πύρ τζς άσε βείας, * τῶν θαυμάτων ἡμᾶς * ἐχάστοτε δροσίζεις * τῷ νιφιτῷ, Ζηνόβιε,* τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας.

Θεΐον εἰς γνόφον ὑπεισδύσας,* τὸν ἀθέατον, ὡς θέμις ἐθεάσω * τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν * φωτίζοντά σου, Μάκαρ,* εὐσεβοφρόνως μέλποντα· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μάρτυς όμαιμων συμφρονοῦσα * καὶ τὰ ὅσια συμπράττουσά σοι πόθφ,* τῆς ἐκεῖθεν χαρᾶς * σύν σοὶ καταξιοῦται, * ἱερουργὲ Ζηνόβιε· * μεθ' ἡς πίστει σε τιμῶμεν.

Θεοτοχίον.

Τόπος, Παρθένε, ἀνεδείχθης * ἀγιάσματος, ἐξ οὐ Θεὸς ἐφάνη,* ἀγιάζων ἡμᾶς * τοὺς πίστει μελφδοῦντας * Εὐλογημένος, πάνανε,* ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Παίδες.

Ο ὑχ ἐδειλίασας ξίφος, Ἱεράρχα,* οὐχ ἐπτοήθης χινδύνους,* οὐ χατεπλάγης τὸν θάνατον * ἀθανάτου σε δόξης * δειχνύοντα μέτοχον.

΄Ιερουργός μυστηρίων ἀνεδείχθης * καὶ σεαυτόν ἱερεύσας * θῦμα εὐῶδες γεγένησαι * καὶ τῆς ἄνω τραπέζης,* Ζηνόβιε, ἄξιον.

Θαυματουργίαις ἐκλάμπων, Ἱεράρχα,* μαρτυρικὰς λαμπηδόνας * περιφανῶς ἐναπήστραψας,* καὶ τὸν ζόφον τῆς πλάνης * εἰς τέλος ἐμείωσας.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα * ἀναπηγάζοντα οἶνον,* Παρθενομῆτορ, ἀφέσεως,* τῶν παθῶν με τῆς μέθης * ἀπάλλαξον, δέομαι.

Ο Είρμός.

• Ο εορρήμονες Πατδες εν τη καμίνω * σύν τω πυρί και την φλόγα * καταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα *
• Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εφριξε πάσα άκοή.

τστασο πρό δικαστικών,* Παναοίδιμε, βημάτων, την σάρκωσιν*
διαπρυσίφ φωνη * άνακηρύττων τοῦ Παντοκράτορος * καὶ τὰ
παθήματα αὐτοῦ * σταυρόν τε καὶ θάνατον * καὶ τὴν ἀνάστασιν,* δι' τζ ἔσωσεν ήμᾶς ὡς φιλάνθρωπος:

Ω θαϋμα! πῶς μετὰ σαρχὸς * τοὺς ἀσάρχους δυσμενεῖς ἐτροπώσατο! * πῶς χαταβέβληκε * δι' ἀσθενείας τὸν πολυμήχανον! * πῶς οὐρανίοις Λειτουργοῖς * συνήφθη ὁ γήινος * ἀγωνισάμενος *

ο Ζηνόβιος! ον νύν μακαρίζομεν.

Σώματα, Μάρτυρες σεπτοὶ,* αἰχισμοῖς παντοδαποῖς παρεδώκατε,* προσαποβλέποντες * τὴν δι' αἰωνος μαχαριότητα · * ἀδελφιχῆ γὰρ τῆ στοργῆ * ἀλλήλοις συνδούμενοι,* μαρτυριχαῖς χαλλοναῖς * ἐλαμπρύνθητε · διὸ μαχαρίζεσθε.

Η μνήμη σήμερον ύμων,* φωταυγία λαμπομένη του Πνεύματος, * πάσιν ἐπέλαμψε, * θαυμάτων χάριν ἐναπαστράπτουσα * και ιαμάτων ποταμούς * πηγάζει εκάστοτε. * ήν εορτάζοντες * μαχαρίζομεν ύμας, Χριστομάρτυρες.

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτὸς,* τῆς καρδίας μου τὰ ὅμματα, δέομαι,* μακράν έλαύνουσα * τῆς άμαρτίας σκότος βαθύτατον * έκ της άθλιας μου ψυχής. * ίνα μεγαλύνω σε, * ίνα δοξάζω σε, * ίνα πόθφ σε ύμνο την πανύμνητον.

O Eisuiss.

- 🎍 🛂 φριζε πάσα ἀκοή * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν,* · Τάστος * έχων κατήλθε μέχρι και σώματος,*
- » Παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος· * διό την `Αχραν-» τον * Θεοτόχον οι πιστοι μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναίχες, ακουτίσθητε.

(]) οινίξας ερυθρότερον * τὴν ἱεράν σου αϊματι * στολὴν, Ζηνόβιε μάκαρ,* Χριστοῦ παρίστασαι χαίρων * ώς Ιεράρχης ενθεος * ύπερ ήμων δεόμενος * μετά της σης όμαιμονος, * της ιεράς και Παρθένου * καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον, δμοιον.

Σὲ πιβωτὸν και τράπεζαν * Προφήται προηγόρευσαν, * στάμνον και ράβδον και όρος * και τόμον έγγεγραμμένου, * παλάτιον και κλίμακα * καὶ γέφυραν μετάγουσαν * εἰς ύψος θείας γνώσεως· * ήμεις δε σε Θεοτόχον * άξιως άνευφημούμεν.

Είς τον Στίγον, τὰ Στιγηρά τῆς Όκτωνγου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τών Αγίων Αποστόλων Στάγυος. 'Απελλού, 'Αμπλία, Οὐρβανού, 'Αριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου. καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια τρία των Αποστόλων.

Ήγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρις * υμαζ. Τρίς πάσαν έξέδραμε * την γην * ύμων ο σωτήριος * φθόγγα, Κυρίου 'Απόστολοι,* φέγγει τῆς χάριτος * καταυγάζων πάντων * τάς καρδίας, ενδοζοι, * και λύων της άπάτης την ζόρωσιν. * διό πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την εἰρήνην *

καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχυς ὁ πανόλβιος * Χριστοῦ * χήρυξ καὶ 'Απόστολος * καὶ 'Ατελλῆς ὁ θαυμάσιος * καὶ 'Αριστόβουλος, * Οὐρβανὸς, 'Αμπλίας, * καὶ ὁ θεῖος Νάρκισσος, * Τριάδα παναγίαν κηρύξαντες, * ἔθνη ἐφώτισαν * καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο· * οῦς ἐν πίστει * πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι,* Χριστοῦ * σχεύη χαθαρώτατα * ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος * πίστει χωρήσαντες,* Ἐχχλησίας στύλοι,* οὑρανοὶ περίδοξοι,* τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι * αὐτῷ πρεσβεύσωτε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Των οὐρανίων τὰ κάλλη * ποθήσας, ἔνδοξε, * τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν * εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· * διὸ καὶ ἰσαγγέλως * ἐν τῆ σαρκὶ * βιοτεύων, ὡς ἄσαρκος * τὰς πολυτρόπους κολάσεις τῶν δίωκτῶν * καρτερικῶς φέρεις, Ἐπίμαχε.

Εν οὐρανίαις παστάσι * χορεύων, ἔνδοξε,* καὶ ἐντρυφῶν τἢ δόξη * τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου,* Ἐπίμαχε τρισμάκαρ,* δυσώπει αὐτὸν * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, * ἵνα τρυρῆς αἰωνίου καὶ

τής χαράς * σύν 'Αγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστήρ λαμπρότατος ὤφθης,* Μάρτυς Ἐπίμαχε,* τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνων,* καὶ ἀγνοίας τῷ ζόφῳ * τοὺς πάλαι κρατουμένους * φωτίσας ταῖς σαῖς * ἱεραῖς παραινέσεσι: * καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ,* νίκης στέφανον ἀπείληφας.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεταβολήν μοι τοῦ βίου,* Παρθένε, χάρισαι * ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου * μεταφέρουσα τρόπων, * πρὸς θείας ἀπαθείας * νεῦσιν ὁμοῦ * καὶ οἰκείωσιν ἄρρητον,* πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχὴν * ἀεννάως μοι παρέχουσα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Υπέρ ήμων ο Υίος σου * παθείν ήνέσχετο, * ίνα τῷ τούτου πάθει * τὴν ἀπάθειαν πᾶσι * παράσχη, Θεοτόκε * ὅθεν αὐτὸν * καθικέτευε πάντοτε * παθῶν παντοίων με ρύσασθαι καὶ ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. 'Απολυτίκιον τῶν 'Αποστόλων.

'Απόστολοι "Αγιοι.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος. Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

Men. Tom. I.

72

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὁ Χτωήγου, καὶ τῶν Αγίων οἱ δύο παρόντες.

Ο Κανών των Αποστόλων, ου ή Αχροστιχίς. Πιστώς έπαινώ

τούς Θεού ύπηρέτας.

Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος α'. Σοῦ ή τροπαιούχος.

Τ (στει τους γεραιροντας υμών * τὸ ἱερὸν, Θεηγόροι, μνημόσυνον,* και πανηγυρίζοντας * χαρμονικώς,* παθών ἀχλύος ῥύσασθε * και τῆς αἰωνίου * χαρᾶς μετόχους ἐργάσασθε.

Τχνεσιν επόμενοι Χριστοῦ * τοῦ σαρχωθέντος δι' οἰχτον, Πανόλβιρι, * τούτου τε προστάξεσι * θεαρχιχαίς * χαθυπουργοῦντες ὥφθητε * πάντων πλανωμένων * χαθηγηταί πρὸς εὐσέβειαν.

Στάχυν και 'Αμπλίαν τον σοφόν * και Ουρβανόν, 'Απελλήν τε και Νάρκισσον * και τον 'Αριστόβουλον, * τους του Χριστου * Μαθητάς χρηματίσαντας, * πίστει συνελθόντες * χρεωστικώς μακαρίσωμεν.
Θεοτοκίον.

Τὸ περιφανές ὅρος Θεοῦ,* τὴν χιβωτὸν τὴν ἀγίαν καὶ τράπεζαν * στάμνον τε τὴν πάγχρυσον,* τὸ καθαρὸν * τοῦ Κυρίου παλάτιον,* τὴν εὐλογημένην * ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν.

Ο Κανών του Μαρτυρος ποίημα και ούτος του αύτου Ίωσηρ.

Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ασομαί σοι, Κύριε.

Ταΐς θείαις λαμπρότησιν, 'Αθλοφόρε,* τοὺς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν* τελοῦντάς σου πανήγυριν* φωτίζεσθαι ἰκέτευε,* Επίμαχε μακάριε.

Χαίρων προσεχώρησας τατς βασάνοις,* μή πτοηθείς τῶν διωκτῶν * τὰ θράση, Πανόλβιε· * ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου *

εύφραίνου άναιρούμενος.

Κστης ἐπὶ βήματος, 'Αθλοφόρε,* τῆ πανοπλία τοῦ Σταυροῦ * φραττόμενος όλος,* γενναίφ φρονήματι * μεγαλύνων τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

"Ασομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, * ότι ἀσπόρως ἐκ γαστρὸς * Παρθένου ἐτέχθης * δι' ής και σώζεις ἄπαντας * ὡς μόνος πολυέλεος.

 $T\tilde{\omega}_{2}$ 'Αποσπόλων. 'Ωδή γ΄. 'Ο μόνος είδώς.
'Ως στάχυς πολύρορος, σοφὲ, * ώράθης λόγφ γνώσεως * τούς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως * ἐκτρέφων, Στάχυ θεομακάριστε, * καὶ τροφῆς τῆς πρείττονος * κοινωνούς ἐν χάριτι * ἐργαζόμενος σθένει τοι Πνεύματος.

Σαγήνη τη φλώττη εὐφυῶς * χρησάμενος, ἡλίευσας * ἐκ τοῦ βυθοῦ της πλάνης, ᾿Απόστολε,* καὶ προσηγάγου θεῖον ὀψώνιον * τῷ ἐλθόντι, Νάρκισσε,* σῶσαι τὸ πλανώμενον * Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη της κτίσεως.

Επέδραμες οι άπερ ἀστηρ * Εώας ἐξορμώμενος * και Βρεττανίας πόλεις ἐπέφθασας,* Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον * καὶ φωτίζων χάριτι,* μάκαρ 'Αριστόβουλε,* τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου.

Θεοτοχίον.

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ * καὶ θρόνος ὑψηλότατος,* Θεογεννῆτορ, ὥρθης, Πανάμωμε. * ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος,* τοὺς ἡμῶν ἀρείλετο * κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν * τοῖς ἀζίοις ηὐτρόπισεν ἄνεσιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατών.

Θράσος ἀσεβῶν ἡμαύρωσεν,* ἐν τῆ παντευχία * τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος,* τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης * τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος.

Δόξαν παριδών την πρόσκαιρον * καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας * ἀποδυσάμενος, ἔχαιρες * γενναιόφρων ὡς στρατιώτης * τοῦ Χριστοῦ, Μάρτις ἐΚπίμανε

Μάρτυς Επίμαχε.

Σώμα αἰκισμοῖς παρέδωκας,* τὴν ψυχὴν δὲ, Μάρτυς,* ἀσφαλῶς διετήρησας,* θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ * σεαψτὸν προσάξας πάντιμον. Θεοτοκίον.

Χαίροις, Μῆτερ ἀπειρόγαμε,* ἡ Θεοῦ τὸν Λόγον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα * καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. Ο Εἰρμός.

» Τόξον δυνατών ήσθένησε * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα τῶν ᾿Αποστόλων.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Είς ἄπασαν τὴν ἡην * ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος * ἐξηλθεν ἀληθῶς,*
Τοῦ Κυρίου αὐτόπται· * ᾿Απόστολοι ἔνδοξοι, * Οὐρβανὲ σὺν ᾿Αμπλία τε, * ᾿Αριστόβουλε * καὶ ᾿Απελλη σὺν Ναρκίσσω * μετὰ Στάχυος * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα * ἀπαύστως πρεσβεύσατε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος. ^{*}Ηχος δ΄. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ταϊς θείαις λαμπρότησι * χαλλωπιζόμενος,* τὸ σχότος ἐμείωσας * τῆς ἀθείας, σοφὲ,* ἀθλήσας δι' αίματος * ὅθεν τὴν παναγίαν * χαὶ φωσφόρον σου μνήμην * πίστει ἐπιτελοῦντες,* ἐξαιτούμεθα πάντες * λαβεῖν θεῖον ἔλεος,* Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Καὶ νον, Θεοτοχίον, όμοιον.

Αγνή παναμώμητε * καὶ ἀπειρόγαμε,* ή μόνη τὸν ἄγρονον*
Υἰὸν καὶ Λόγον Θεοῦ * ἐν χρόνφ κυήσασα,* τοῦτον σὺν τοῖς Αγίοις*
καὶ σεπτοῖς Πατριάρχαις,* Μάρτυσι καὶ ˙Οσίοις * καὶ Προφήταις
δυσώπει,* δωρήσασθαι ἡμῖν ἱλασμὸν * καὶ μέγα ἔλεος.

Ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθε σου * την παναγίαν ψυχήν, * ήνίκα σταυρούμενον * εβλεψας έκουσίως * τὸν Υἰὸν καὶ Θεόν σου · * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μὴ παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμῖν δωρήσασθαι.

Των Αποστόλων. 'Ωδή δ΄. Όρος σε * τη χάριτι.

Τστράψας * ἐν γῆ δικαιοσύνης ὁ Ἡλιος,* ὥσπερ ἀκτίνας μυ-Αστικὰς * προσεπαφῆκεν ἐμφανῶς * Στάχυν τε καὶ Νάρκισσον * καὶ Οὐρβανὸν,* 'Αμπλίαν καὶ 'Αριστόβουλον * καὶ 'Απελλῆν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας.

Ισχύι * τοῦ Θείου δυναμούμενος Πνεύματος * τοὺς κατοικοῦντας 'Οδησσὸν * υἰοὺς ἀπέδειξας φωτὸς, * 'Αμπλία 'Απόστολε, * ἐπιτελῶν * θαυμάτων ἔργα παράδοξα * καὶ καταργῶν τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ναμάτων * ἐνθέων πεπλησμένος, ἐξέδραμες * καθάπερ ρεϋμα, Οὑρβανὲ, * σωτηριῶδες, τὰ πικρὰ * καὶ ἄποτα νάματα * ἀποσοβῶν * καὶ καταρδεύων ἐν χάριτι * τῶν εὐσεβούντων, παμμάκαρ, τὸ πλήρωμα.

Θεοτοχίον.

'Ωράθης * 'Αγγέλων ὑπερέχουσα, Δέσποινα * τὸν γὰρ ἐχείνοις φοβερὸν * ἀνερμηνεύτως ἐν γαστρὶ * χωρῆσαι ἡξίωσαι, * καὶ ἐν χειρὶ * βαστάσαι, καθάπερ νήπιον, * τὸν ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέχεινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τητής τῶν ἀθέων μὴ φροντίσας * ἀθεότητος,* πρὸς τοὺς ἀγῶνας

Ι θαρσαλέως παρετάξατο * ὁ εὐκλεής 'Επίμαχος * Δόξα σοι κραυγάζων, φιλάνθρωπε.

Τή έλπιδι των μελλόντων * συ νευρούμενος, * των άλγηδόνων άνδρείως κατεφρόνησεν * άναβοων Επίμαχος * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τῶν ἐπιγείων καταπτύσας * τὴν λαμπρότητα, * διὰ θανάτου βασιλείαν ἐκληρώσατο * ὁ θαυμαστὸς 'Επίμαχος, * δόξαν ἀναπέμπων τῷ ζῶντι Θεῷ. Θεοτοκίον.

Χερουβιχών ταγμάτων * ύπερέχουσα * καὶ Θεόν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον * μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, * χαϊρε, Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Τῶν ᾿Αποστόλων. ᾿Ωδἢ ε΄. Ὁ φωτίσας.

τηροῦ Ποιμένος * τοῦ χαλοῦ τὰ ἀμώμητα πρόβατα * μέσον λύχων * 👢 ὑπ' αὐτοῦ προφανῶς ἀπεστάλησαν,* τούτους τιθασσεύοντες * καὶ εἰσελαύνοντες πρὸς μάνδραν * τὴν νοητὴν διὰ πίστεως.

'Ο μέγας σε * Βυζαντίου 'Ανδρέας κατέστησε * 'Επίσκοπὸν * τους έχεισε πιστους έχδιδάσχοντα,* Στάχυ ίερωτατε,* χαι χυβερνώντα πρός λιμένας * τούς γαληνούς θεία χάριτι.

Υπέρτιμον * ώσπερ λίθον σε έσχεν ἀκρόγωνον * Ἡρακλείας * ή σεπτή Έχχλησία τηρίζοντα, * Απελλή μαχάριε, * ταύτην έν λόγφ άληθείας. * όθεν άξίως ύμνουμέν σε.

Συνέλαβες * ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτεκες,* πανύμνητε,* ον Πατήρ εκ γαστρός ἀπεγέννησε * πρό αἰώνων, "Αχραντε· * ὅθεν ώς τούτου σε Μητέρα * χρεωστικώς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

ωρακισθείς τη χάριτι * τῷ ὅπλφ σου Σταυροῦ,* τοῖς ἀσεβέσιν * Β΄ εβόα ο Μάρτυς. * Ξίφος τε καὶ πῦρ * οῦ με χωρίσει * τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως.

Ο εύχλεής Ἐπίμαχος * βήματι παρεστώς,* τοῖς ἀνομοῦσιν * έβόα εύθαρσως. * Γῆν καὶ οὐρανὸν * θεοὶ μὴ δρώντες,* δυσσεβως άπολέσθωσαν.

΄Ο άθλητης Ἐπίμαχος * θεόθεν ἐμπνευσθεὶς * Πατέρα Λόγον * καὶ "Αγιον Πνευμα * φύσει ἐν μιᾶ * τοῖς ἀγνοοῦσι * τὴν Τριάδα έχηρυξε. Θεοτοχίον.

Τίς έξειπεῖν δυνήσεται * τοῦ τόχου σου, Αγνή,* τὸν ὑπὲρ λόγον * παράδοξον τρόπον; * φύσει γὰρ Θεὸν * σεσαρχωμένον * ύπερ λόγον εχύησας.

Των 'Αποστόλων. 'Ωδή ς'. 'Εχύχλωσεν ήμας.

γαλάσσας των έθνων διαταράξαντες,* ταϊς θείαις έπιβάσεσι * 🖰 διεσώσατε τοὺς πάλαι τη πιχρά * άλμη συμπνιγέντας, καὶ προσήξατε * τῷ Λυτρωτῆ * διασωθέντας,* Θεομακάριστοι.

Έλέους θελητήν Θεόν ἐχήρυξας * καὶ πλάνης ήλευθέρωσας,* θετε Νάρχισσε, ψυχάς τῶν ἀσεβῶν,* μέγας γεγονώς 'Αθηνῶν πρόε-

δρος * και φυτουργός * φυτών ώρα(ων, * θεομακάριστε.

΄Ο θεῖος Ούρβανὸς λόγον ζωήρρυτον * καὶ χάριν τῶν ἰάσεων * άναβλύσας, έφειλχύσατο λαούς * πρός τὸν φωτισμόν τῆς θείας χάριτος, * ώς μιμητής * τοῦ σαρχωθέντος * καὶ κόσμον σώσαντος. Θεοτοχίον.

΄ Υμνουμέν σε, δι' ής έδικαιώθημεν * οι πρότερον κατάκριτοι,* καὶ τοῦ Παραδείσου ήξιώθημεν * ἐν γυναιξίν * εὐλογημένη, * Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Καρτήργησε * τῶν εἰδωλων τὴν πλάνην Ἐπίμαχος * τῆ δυνάμει * τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ στεράνους δόξης * ἀληθῶς παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Κατέλιπε * τὰ ἐν κόσμφ καὶ κόσμον Ἐπίμαχος, * καὶ τὸ σώμα * ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν * ὑπὲρ τοῦ Δεσπότου * καὶ σὺν τοῖς ᾿Αθλοφέροις ἀγάλλεται.

Κοινωνήσας * τῶν Χριστοῦ παθημάτων Ἐπίμαχος * τῆ δυνάμει * τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν,* καὶ τῆς θείας δόξης * ὡς αὐτοῦ μιμητής κεκοινώνηκε. Θεοτοκίον.

Δησώπησον * ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου, Θεόνυμφε Θεοτόκε,* τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν· * ὅτι σὲ καὶ μόνην * προστασίαν πιστοὶ ἐπιστάμεθα. Ο Εἰρμός.

» ' Εβόησε * προτυπῶν τὴν ταρὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προφήτης *

Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ χόσμου δραμόντες πληρώματα, * θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε· * χαὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, * Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, * Απόστολοι Χριστοῦ παναοίδιμοι.

Ο Οϊχος. Τράνωσόν μου.
Των 'Αποστόλων την μνημην πάντες * ώς σωτηρίας ημέραν * εὐφημησωμεν νῦν * καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.* Αὕτη γὰρ πάση τη οἰκουμένη * ὡσπερ ηλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι * πᾶσαν ἀχλὺν * ἐκδιωνομας καὶ καταλάμπουσα * τοὺς πέθω τούτων τὴν μήμην *

έκδιώκουσα καὶ καταλάμπουσα * τοὺς πόθφ τούτων τὴν μήμην * έκτελοῦντας καὶ πίστει γεραίροντας * διὸ προθύμως συνδράμωμεν,* άνυμνοῦντες αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντες * Έκ τῶν κινδύνων ρύσασθε ἡμᾶς,* `Απόστολοι Κυρίου παναοίδιμοι.

Συναξάριον. Τῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Στάχυος, 'Απελλοῦ, 'Αμπλία, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ 'Αριστοβούλου.

Στίχοι.
Στάχυς δρεπάνφ τῆς τελευτῆς, ὡς στάχυς,
Έκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.
Σιγα στερήσει πνευμάτων ὡς κολλάβων,
Ἡ τετράχορδος τῶν ᾿Αποστόλων λύρα.
Ψυχὰς ᾿Αριστόβουλος ἀγρεύσας λόγφ,
Θεῷ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἄγρας.
Πρώτῃ ἐν τριακοστῆ ᾿Απόστολοι ἑξ τέλος εὐρον.

Τη αὐτη ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου. Σ τίχ. Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ώφθη πρὸς ξίφος,

Απροσμάχητον σύμμαχον Θεόν φέρων.

Πρώτη εν είχοστη Ἐπιμάχου αυχένα χέρσαν.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Τῶν ᾿Αποστόλων. ΄Ωδη ζ΄. Σὲ νοητήν,* Θεοτόκε.

Υπομονή * πειρασμών ερρύσθητε, * εχθροῦ πειράζοντος ὑμᾶς· * επομβρίαις δε λογικαῖς, * ενδοξοι 'Απόστολοι, * όλον κατεπτύσατε * φλογμὸν τῆς πλάνης, κραυγάζοντες· * Ο αίνετὸς τῶν Πατερων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Περιφανῶς * ἄριστα βουλεύεσθαι * και τελειώτατα τοὺς σοὺς,*
᾿Αριστόβουλε, φοιτητὰς,* μάκαρ, ἐξεπαίδευσας,* ὡς τὴν ἐνυπόστατον * Σοφίαν σχών σε παιδεύουσαν,* τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων *

Θεόν και ύπερένδοξον.

Ή τῶν πιστῶν * ἱερὰ ὁμήγυρις * ἱερωτάταις ἐν φωναῖς * μακαρίζει σε, `Απελλῆ· * τέλος γὰρ μακάριον * ἔσχες πολιτείαν τε * ἀγγελικὴν μέλπων πάντοτε· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

'Ρύσαι ήμας * πειρασμών καὶ θλίψεων * καὶ συμφορών παντοδαπών * καὶ Βαρβάρων ἐπιδρομῆς,* Δέσποινα πανύμνητε,* ὅπως σὲ δοξάζωμεν * καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεόνυμφε,* τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων * Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.

Καταπατών ἀνδρικώς * σὺν τῷ πυρὶ τὴν πλάνην,* τῷ σταυρωθέντι ὁ ἀοίδιμος * ἐβόα Ἐπίμαχος· * Ὁ τῶν Πατέρων * ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ κατεπλάγη φλογὸς * οὕτε θηρῶν ἀγρίων * οὕτε βασάνων τὴν ἐπίθεσιν * πραυγάζων Ἐπίμαχος· * Ο τῶν Πατέρων * ἡμῶν

Θεός, εύλογητός εί.

Υπομονή πειρασμῶν * θεοῖς ἀψύχοις σέβας * ὁ Μάρτυς ὅλως οὐκ ἀπένειμεν,* ἀλλὰ πίστει ἔκραζεν· * Ὁ τῶν Πατέρων * ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Έν τῆ ἀφλέκτω βάτω * καὶ δροσοβόλω καμίνω * σὺ προεγράφης, Μητροπάρθενε, * ἀφράστως κυήσασα * σεσαρκωμένον * Θεὸν, `Αγνὴ εὐλογημένη.

Τών Αποστόλων.

'Ωδή ή. 'Εν καμίνω Παΐδες Ίσραήλ.

Εν τῷ κόσμφ ώσπερ ἀστραπαὶ * ἐράνατε, Θεόπται,* φλογίζοντες μὲν τὴν πλάνην,* τοὺς δὲ μέλποντας υἰοὺς * ἡμέρας δεικ-

νύοντες. * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ νοστίμῳ ἄλατι τῶν σῶν, * 'Αμπλία, διδαγμάτων, * τῆς πλάνης τὴν σηπεδόνα * ἀπεκάθηρας· διὸ * τιμῶντές σε ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυ-ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ανυμνείσθω Στάχυς ὁ κλεινὸς,* 'Αμπλίας, 'Απελλής τε * καὶ Νάρκισσος Ουρβανός τε * καὶ ὁ πάνσοφος βοῶν * πιστῶς 'Αριστόβουλος: * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε** εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγήν * καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος * μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, * παναμώμητε Αγνή, * εἰδότες κραυγάζομεν * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τόν έν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Ι άθος τὸ σεπτὸν * ἐξειχονίζων * ἐν τοῖς σοῖς μέλεσι, Σοφὲ,* ὑπέφερες ἀνδρείως * πεῖραν πολλῶν βασάνων, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἀναχηρύττων.

Στάζουσιν οι σοί * ιδρώτες, Μάρτυς, * θεοσεβείας γλυχασμόν, * εξαίροντα πιχρίαν * πλάνης άθεότητος * διὸ, 'Επίμαχε, δοξάζεις Χριστὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έχαιρες ποιναϊς * προσομιλήσας * παντοδαπαϊς πανευσθενώς, * Έπιμαχε παμμάχαρ, * χράζων· Υπερυψούτε * Χριστόν τὸν Θεὸν ήμων * εἰς τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

Σωσόν με, 'Αγνή, * ή τὸν Σωτήρα * ἀποχυήσασα Χριστὸν * ήμιν ὁμοιωθέντα. * ὅπως ἐν αἰνέσει σε ἀεὶ * μαχαρίζωμεν, εὐλογημένη. Ο Είρμός.

» Γγον έν τῷ Σταυρῷ * προσηλωθέντα * καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν *
» ιο ὅπλον εἰς σωτηρίαν,* Παῖδες ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν τὸν Θεὸν
» ἡμῶν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ᾿Αποστόλων. ᾿Ωὸἡ θ΄. Τύπον * τῆς άγνῆς.

Τνα * τὰ τῆς γῆς πληρώματα * πεπληρωμένα πλάνης * τοῦ πολεμήτορος * καὶ μεμεστωμένα * σκοτασμοῦ ἀθεότητος * τῷ φωτὶ καταυγάσης τῆς γνώσεως,* τὰς σὰς σωτηριώδεις * αὐγὰς, Οἰκτίρμον, τούτοις ἔπεμψας.

 Ω ρθης * φερωνύμως, ἔνδοξε,* σωτηριώδης στάχυς,* σῖτον τοῖς χρήζουσι * φέρων στηριγμόν * θεογνωσίας παρέχοντα * καὶ λιμοῦ

νοητοῦ ἐξαιρούμενον * τοὺς πίστει σε καὶ πόθφ * Ιεροκήρυξ, μα-καρίζοντες.

Στόμα * τοῦ Θεοῦ γενόμενος,* τὰς τῶν ἡητόρων γλώσσας * ἀλάλους ἔδειξας * καὶ ἐκ φάρυγγος * τοῦ δυσμενοῦς, `Αριστόβουλε,* ἀνιμήσω ψυχὰς καὶ προσήγαγες * Κυρίφ σεσωσμένας * διὰ τελείας ἐπιγνώσεως.

Ήδη * οὐρανοὺς γηθόμενοι * θεοειδεῖς οἰκοῦντες,* Θεοῦ ᾿Απόστολοι,* τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς * εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας * καὶ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας * μετόχους αἰωνίου * καταξιώσατε λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Φέρεις * τὸν τὰ πάντα φέροντα * καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι * τροφὴν παρέχοντα. * μέγα καὶ φρικτὸν * τὸ ὑπὲρ νοῦν σου Μυστήριον, * κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, * Παρθένε Θεοτόκε. * ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τσχύι ρωννύμενος Χριστού, * Επίμαχε * Αθλορόρε, έταπείνωσας * χράτος ἀνίσχυρον δαιμόνων· * χαὶ νίχης τὸ λαμπρὸν πρας τρόπαιον, * χοροῖς τῶν 'Αθλητῶν στεφανούμενος· * ὅθεν σε πίστει μαχαρίζομεν.

* Ωρθη ώσπερ χρήνη άληθώς,* 'Επίμαχε,* ή ση θήχη άναβλύζουσα * χάριν θαυμάτων παραδόξων * χαὶ νέφος τῶν παθῶν ἐκδιώχουσα * τῶν πίστει προσερχομένων σοι πάντοτε,* Μάρτυς θεόρρον ἀξιάγαστε.

Συνέτριψας πάσας τοῦ ἐχθροῦ,* πανεύρημε,* τὰς παγίδας καὶ ἡράνισας * τούτου τὸ ὄνομα μετ' ἤχου * Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων, Ἐπίμαχε. * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ήλιου λαμπρότερον ήμιν * εξέλαμψε * σοῦ ή μνήμη, παναοίδιμε, * πάντων φωτίζουσα χαρδίας * εν ταύτη τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε, * παμμάχαρ 'Αθλοφόρε 'Επίμαχε. * ὅθεν σε πάντες μαχαρίζομεν. Θεοτοχίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, 'Αγνὴ, * γεγένησαι· * διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε· * Φώτισον, Δέσποινα, τὰς κόρας * τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου * παθῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, * ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Εἰρμός.

• Το το μεν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσω
• Κισατο· * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-

» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

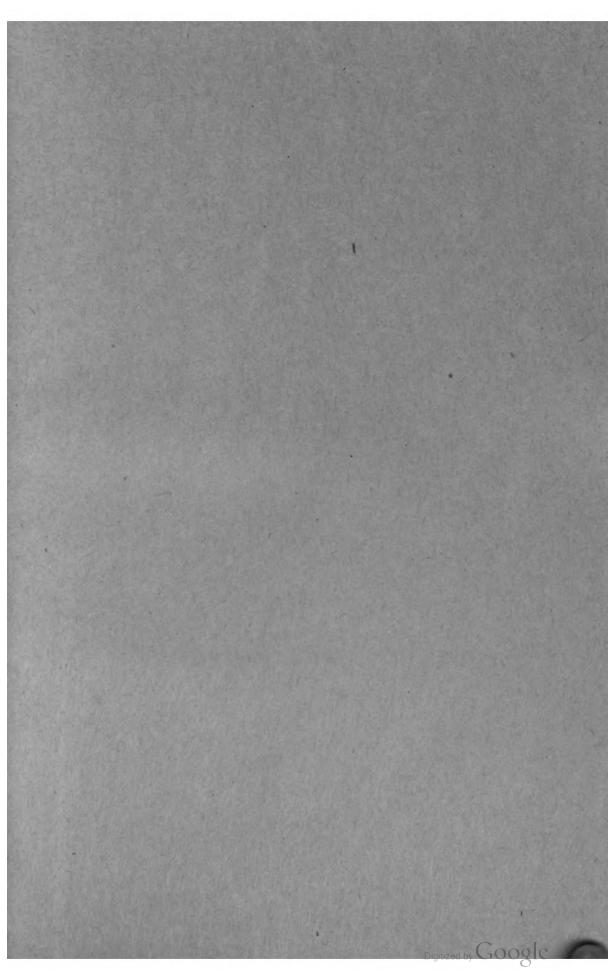
Men. Tom. I.

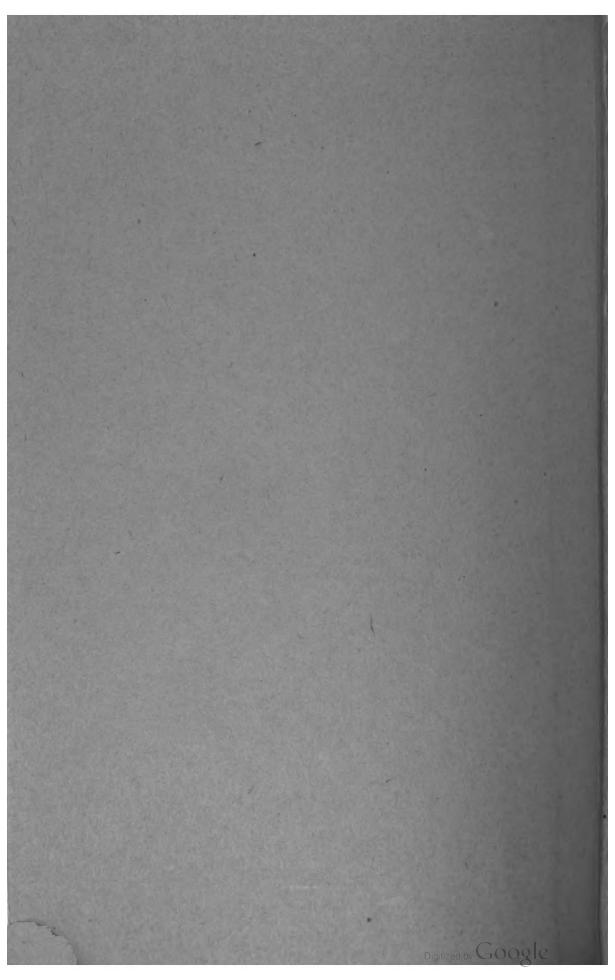
Έξαποστειλάριον. Γυναίκες, απουτίσθητε.

Στάχυς, 'Αμπλίας, Νάρκισσος * καὶ 'Απελλης ὁ ἔνδοξος * καὶ 'Αριστόβουλος Θείος * καὶ Οὐρβανὸς οἱ φωστηρες * φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν, * ὡς τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολοι, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες * τῶν πόθφ ἐπιτελούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνημην. Θεοτοκίον.

Επίβλεψον, Πανώμνήτε, * είς τὴν κληρονομίαν σου * καὶ τῆ αμάχψ σου ταύτην * συντήρησον δυναστεία. * τῆς βάσιλείας ἴθυνον * τὰ σκῆπτρα καὶ πραταίωσον, * τὰ ἔθνη καταπράϋνον * καὶ ἔχχεον τὴν εἰρήνην * ἐπὶ τὰ πέρατα κόσμου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁ Ατωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθίας. Καὶ 'Απόλυσις.

BOUND

NOV111947

UNIV. OF MICH.

BOUND

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH.

